STEPHANUS BYZANTINUS

CUM ANNOTATIONIBUS

L. HOLSTENII, A. BERKELII
ET TH. DE PINEDO.

VOL. I.

CUM GUILIELMI DINDORFII PRÆFATIONE,
CUI INSUNT LECTIONES LIBRI VRATISLAV.

LIPSIAE
IN LIBRARIA KUEHNIANA
MDCCCXXV.

Constantinople

INDEX.

VOL. I.

VOL. II.

VOL. II. APPENDIX.

VOL. III.

VOL. IV.

VOL. IV. APPENDIX.

Berkelii editio ita inscripta prodiit:

Στεφάνου Βυζαντίου ἐθνικὰ κατ᾽ ἐπιτομήν. Stephani Byzantini gentilia per epitomen, antehac, *Περὶ πόλεων,* De urbibus, inscripta. Quae ex MSS. codicibus Palatinis ab Cl. Salmasio quondam collatis et MS. Vossiano restituit, supplevit, ac Latina versione et integro commentario illustravit Abrahamus Berkelius. Accedunt collectae ab Iacobo Gronovio variae lectiones ex codice MS. Perusino, intermixtis eiusdem notis cum excusatione de excerptis Bocharti et Palmerii ab se non publicatis. Lugduni Batavorum 1688. fol.

Thomae de Pinedo:

Στέφανος περὶ πόλεων. Stephanus de urbibus, quem primus Thomas de Pinedo Latii iure donabat, et observationibus, scrutinio variarum linguarum, ac praecipue Hebraicae, Graecae et Latinae delectis illustrabat. His additae praeter eiusdem Stephani fragmentum, collationes Iacobi Gronovii cum codice Perusino, una cum indice rerum et verborum, tam ad ipsum Stephanum quam ad Thomae de Pinedo observationes. Amstelodami 1678. fol.

Holstenii annotationes:

Lucae Holstenii notae et castigationes in Stephanum Byzantium de urbibus. Accedunt Scymni Chii fragmenta Graeca, cum versione Latina Lucae Holstenii, nec non eiusdem commentariolus in veterem picturam nymphaei; item dissertatt. III. de p. st., de m. a., atque in laudem boreae. Omnia ex recensione Th. Rykii, qui

dissertationem de primis It. colonis et A. adv. orationemque de gigantibus addidit. Cum indicibus locupletissimis. Lugd. Bat. 1684. fol.

Quae trium horum librorum exemplaria aliorum annorum notis insignita circumferuntur, bibliopolis debentur, qui titulos iterum iterumque mutarunt.

ABRAH. BERKELIVS

LECTORI MEO

S. D.

Tandem hoc opus exit, quod quanto mihi labore steterit, nec lingua exprimi nec calamo delineari posset. Academicis medicinae studiis emensis, quum animum ad praxin applicare nunquam possem, imo saepissime subterfugerem, humaniores quas vocant literas de integro impensius colere atque iisdem incumbere incipiens, in hunc miserum, mutilum et depravatum scriptorem incidi, quem restituere, emendare, pristino habitu induere tentabam. Sed postquam multum ei operis et olei insumpseram, aliquot elapsis annis fando audivi Stephanum sub praelo sudare, et Romae ab Holstenio esse restitutum. Quare ab amicis admonebar, ut huic labori parcerem, non immemor veteris adagii, non oportere *μάζαν μάττειν τὴν ὑπ' ἄλλων μεμαγμένην*. Cumque iam omnem curam aliquamdiu et cogitationem de restituendo edendoque Stephano abiecissem, docebat eventus mihi ficta pro veris ab amicis esse tradita. Quare pensum in manus resumpsi, et latercula observationum inspexi; et quod iam a Casaubono, Salmasio aliisque praestantissimis rei literariae luminibus tentatum et deploratum, animo fortiter obfirmato aggressus sum. In quo quidem ita egi, ut maluissem

a *

Cum Leone, cum Excetra, cum Corvo, cum Apro Aetolico,
Cum Avibus Stymphalibus, cum Antaeo deluctari,

quam cum monstris Geographicis, et, ut quondam dixi, portentis Mythologicis aliisque ad Grammatica spectantibus perquam intricatis. Erat etiam mihi ante oculos labes et macula hujus saeculi, quae virtuti invidens videtur velle ipsum florem omnis elegantiae infringere; plena talibus, qui vix unquam promenda sua, (si modo praestare aliqua sua possunt) sed usque cavillando aliena sibi laudem quaerunt, et quoscunque conatus ingrate traducunt. Tanto autem amariorem operam hanc praevidebam, quod praeter multa manca, corrupta, quae in omni et nulla excepta pagina occurrunt, quae emendatu erant difficillima, multa quoque levia erant corrigenda, adeo ut aliquando me ipsum pigeret istas λεπτολογίας persequi. Sed tamen et hoc fuit mihi exsolvendum, quia, pace omnium, ita sum animatus, ut opinier nihil tam tenue esse et sordidum et in hisce literis exiguum, quod meo labore et cura indignum existimarem, dummodo bonum auctorem reddat nitidiorem et a mendis vindicet. Praeterea quum ex Plinio didicissem esse rem arduam dare quibuscunque vetustis novitatem, obscuris lucem, fastiditis gratiam, dubiis fidem; tum experientia me docuerat negotium esse inprimis arduum atque difficile veterum scripta iniuriâ temporum aut hominum imperitiâ deturpata in aliquam dignitatem restituere, praesertim ei, qui veteribus libris destitutus est. His autem ut hoc tempore et in hoc auctore uterer, vix videbam fieri posse, etsi ab aliis adiumentis plane inopes non essemus aut imparati. Sed ante omnia quum

blandà mentis atquè animi inclinatione studia gignantur, et otio inter laetae fortunae bona nutriantur; me iniuriarum et iniquitatis moles et infortuniorum calamitas oppressit. Et quis ego eram homo obscuro loco natus, cui nulla ex atavorum maiorumve nobilitate et eruditione gloria, qui post tantorum virorum lucubrationes prodeam, iisque meas coniecturas et cogitationes commisceam et publici iuris faciam?

Quid enim contendat hirundo
Cygnis? aut quidnam tremulis facere artubus haedi
Consimile in cursu possint, ut fortis equi vis?

Verum enimvero liceat mihi, benignè lector, quod res est, ingenue profiteri. Multa summi viri in reip. literariae bonum praestitere, sed plura adhuc intacta et medicâ manu indigentia reliquerunt. Itaque tantum scias, hic Stephanus fuit delicium nostrum merum; et quicquid sit, quantum inter hanc atque alias editiones intersit, facile apparebit ei, qui priores cum postrema hac contulerit, et quid distent aera lupinis, noverit. Praefationis igitur vice aliquid loquamur tam de auctore huius operis, quam de opere ipso; quod quum utrumque obscurum sit, tum vel maxime prius; aliis vitam eius ad saecula citeriora deprimentibus, aliis ad nimis altiora elevantibus, ac praecipue Tristano Sanctamantio, qui ad nummum Perinthiorum sub Severo signatum pag. 81 tom. II. ab priore sententia se alienum ostendit, et saltem ante Heracleae cognomen Perintho datum, quod etsi apud Ptolemaeum, tamen in nummis non nisi post Gallienum cusis exstare observat, vixisse creditu

Nec possum hic praeterire Cluverii *ἀνιστορησίαν* existimantem aetatem Stephani Eustathio inferiorem fuisse. Ita enim scribit ad vocem *Τάρας* pag. 1234 Ital. Antiq. Itaque ut quam certissime agam, sequar exemplum Cl. Ionsii in scrutatione vitae Diogenis Laërtii, ut et quantum fieri potest, sciamus, ante quos vixerit Stephanus, nec minore diligentia inquiramus, post quos vixerit, sic arctissimis cancellis aetatem eius inclusuri, argumentis ex hac epitome petitis. Praemitto igitur me putare hunc Stephanum inter Constantini et Iustiniani tempora vixisse: nam refert *Βυζάντιον* Constantinopolin et Novam Romam translata eo imperii sede denominatam esse. Vixit et post Eusebium, cujus historia Ecclesiastica citatur in voce *Βλέννος*. Vixit post Decentium et Magnentium Imperatores; recenset enim Decentios gentem ab altero sic denominatam. Tum praeterea coniici potest vixisse post Iulianum. Nam historicus ille Capito, cuius Isaurica citat in *Ἄλιμαλα*, et Lycius fuit historicus, et Eutropii rerum Romanarum compendium ex Livio aliisque concinnatum in Graecam linguam transtulit, tum post Iuliani imperatoris tempora demum innotuit, cuius mentio fit in huius editionis p. 74. [v. *Ἀναρασσός*.] Quin etiam de eius aetate coniectura potest fieri ex voce *Σάλωνα*, ubi meminit Prisci cuiusdam, qui vixit tempore Theodosii iunioris. Quin etiam Stephanum Iustiniani tempora non vidisse, sed ante illa vixisse praeclare mihi videretur confirmari ex eo, quod Xylander ex vocabulo *Ἀναντόρεια* produxit. Ibi enim Epitomator hunc in modum scripsit: *Καὶ Εὐγένιος δὲ ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι σχολὰς διακοσμήσας ἐν συλλογῇ λέξεων διὰ διφθόγγου φησίν· ἔοικε δὲ ἀγνο-*

νεῖ ἐντετυχηκέναι βιβλίῳ. ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦ ι εὕρομεν. Sed haec verba non esse ipsius Stephani luce meridiana clarius apparet ex recta temporum serie. Hermolaus Epitomator de suo haec adiecit. Ergo aliud argumentum nobis suppeditaretur in voce *Ἀκόναι*; sed ibi rursum non Stephani, verum Epitomatoris verba occurrunt: *Οὕτω γάρ τις νῆσος διαφέρουσα μὲν τῷ πανευφήμῳ Πατρικίῳ καὶ τῷ πάντα σοφωτάτῳ Μαγίστρῳ Πέτρῳ, κειμένη δὲ καταντικρὺ τῆς εὐδαίμονος πόλεως Χαλκηδόνος.* Petrus hic Patricius et Magister, cujus legationum Eclogas reipublicae literariae bono divulgavit Hoeschelius Augustae Vindelicor. anno 1603, etiam Iustiniani temporibus vixit, cuius profecto Stephanus nequaquam potuit meminisse, si ante Iustinianum supremum vitae diem obierit. Sed non est minimae notae coniectura, quam ex Tzetza de aetate Stephani colligimus. Hic enim Stephanum citat Chiliade III Hist. centesima. Est autem illud Tzetzae opus, quod ipse nonnunquam epistolam, nonnunquam *πίνακας*, saepe historiam appellat, ab eo scriptum anno a C. N. MCLXXVI, uti docet Nicolaus Gerbelius in praefatione Tzetzae praefixa.

Etiam Christianum fuisse indicat luculentissimus locus desumptus ex octavo capite Geneseos de Ammanitis, in voce *Ἄμανον*. Similiter in *Σόδομα*, *Ἰδουμαῖοι*, *Ἑβραῖοι.* Sed evidenti argumento id ipsum demonstrari potest, quum optime de D. Christo confessionem exhibet in voce *Βήτλεμα*, in qua urbe non tantum natum D. Christum profitetur, sed secundum carnem ibi genitum, attamen etiam Servatorem et Deum nostrum esse. Non est igitur audiendus Septimius Florens Christianus, quem

non puduit Stephanum Auctorem Ethnicum appellare in commentariis suis ad Aristoph. Irenam pag. 77, ipsique tamen sacras literas veteris testamenti non incognitas fuisse liquet ex voce Esau de primogenitura eius.

Hic Stephanus scripsit librum, quo ego non fuisse unquam limatius scriptum in tota sequioris aevi scriptorum turba ullum puto, tam egregiis diversisque exemplis et tanta geographiae peritia conflatum. Ad cuius materiam quod attinet, in ea ob oculos ponit Stephanus in tribus habitabilis orbis partibus praecipuas regiones, provincias, gentes, urbes, oppida, castella, colonias, demos, montes, colles, valles, saltus, silvas, lucos, fana, maria, sinus, promontoria, insulas, peninsulas, portus, freta, litora, scopulos, flumina, fontes, lacus et paludes. Hisce praeterea ex antiquissimis Historicis, Mythologis et Geographis adiiciuntur historiae, fabulae, locorum situs, mores aliquando gentium, regnorum conditores, regionum et urbium nomenclaturae, multarum coloniarum origines, antiquitates, etymologiae, et plurima ad Grammaticam spectantia. Itaque tam necessaria et utilis opera haec est venerandae antiquitatis scrinia perscrutanti, ut ille prorsus numeris sit et in literatorum censum vix veniat, qui se hac in Criticae parte non sedulo exercuerit. Miratus sum profecto saepissime, atque etiam nunc miror commentatores et doctissimos interpretes toties in versione gentilium et tam turpiter fuisse hallucinatos, nihil omnino nitori et elegantiae relinquentes. Utinam interea Stephanus mansisset ille, qualem se in publicum emiserat. Sed ut nunc denuo, sic ipsius etiam et sequenti tempore stulti et bonarum artium profani se oblectarunt breviariis et

compendiis colligandis, ita ut quidam ipsos auctores in epitomen redegerint ipsis auctorum verbis servatis aut paulum immutatis; alii breviaria proprio stylo confecerint ex variis scriptoribus excerpendo, quod in rem videretur, ut Salmasii verbis utar in praefatione ad Lucium Ampelium; eo successu, ut postea ipsi veri auctores fuerint aut ignorati, aut neglecti, ac tandem mersi et aeternis tenebris damnati. Quod quum queramur in multis, etiam Stephanus hanc deplorationem meretur. Non enim vere Stephanum hodie tractari, sed hactenus tantum Stephani epitomen exstitisse, licet argumenta infallibilia et minime in dubium revocanda ex v. Ἀτρήνη, Φρίξος et aliis possem producere, satis clare nunc liquet constatque ex genuino fragmento edito. Unde etiam dilucide apparet, qualem scopum in hoc auctore ad eam redigendo tenuitatem habuerit Hermolaus, ille. Nam sic vocabatur, qui gangraenam istam Stephano attulit. Multis in locis vanum et nugax fecit hoc opus, nisi interpretatione subleves. Loca ex antiquorum scriptorum scriniis deprompta a Stephano, omnia vel negligit prorsus, vel de auctoris nomine duntaxat mentionem facit ipsissima verba praetermittens. Et haec ratio est, quare existimem nostrum scriptorem in literis Φ X Ψ et Ω tantam iniuriam non fuisse passum, quam in praecedentibus: nam istis in sectionibus quaecunque ex veterum scriptis citantur, omnia ferme invenies. Praeterea alterutrum horum, quae modo ex Salmasio dicebamus, in Stephani luxatione etiam contigisse, et Hermolaum non tantum Stephani verbis hanc epitomen confecisse, non immerito quis suspicetur. Sed quis tanto acumine praeditus, qui additamenta illa probe a

Stephani verbis dignosceret? Non quemadmodum haud ita facile est, spuria scripta a genuinis distinguere, quam sit nativas gemmas dignoscere ab adulterinis, eodem modo tam facili negotio dignoscuntur verba, quibus auctor usus est, et quae epitomator de suo addidit. Immo quam mutaverit Stephani verba, ex genuino fragmento id manifeste discere possumus. Quo autem tempore hoc Stephani opus in compendium sit redactum, nequeo dicere, neque fortassis quispiam alius: si discedat ab Suida, qui Hermolai epitomen Iustiniano Imperatori dedicatam testatur. Porro quo tempore propter subiectam epitomen in tenebras abierit, non facile commemorari, multo minus argumentis probabilibus evinci posset. Tempore tamen Constantini Imperatoris Porphyrogeneti integer fuit, uti liquet ex libellis de administrando imperio et thematibus ad Romanum filium, ubi totos ex nostro desumpsit locos, uti annotavimus in voce Ἰβηρία, Καππαδοκία, Πελοπόννησος, Βυζάντιον, Βόσπορον et innumeris aliis locis. Immo ipsum Stephanum alibi nominat Grammaticum, ut in Siciliae Themate. Diu certe dubitavi, an Eustathius ex omnibus locis, quibus huius libri meminit, sive in Homeri sive in Dionysii commentariis, appareret aliud quam ipsum tantum hac epitome et nihil ex ipso Stephani opere usum fuisse aut transcripsisse. Nam certe et auctorem epitomatoris titulo insigniit. Donec tandem diligentissime a capite ad calcem immensa illa in Homerum volumina perlegendo, atque etiam in Dionysium commentaria, invenire potui, ex quo mihi liceret hanc coniecturam facere, Eustathium aliud quid in usu habuisse, quam quod videtis et legitis.

Omnino enim reperiuntur apud illum, quae hodie non conspiciuntur in nobis familiari Stephano: unde dubitandum non est ipsum integriores habuisse sua aetate codices, quam nunc circumferuntur. Huius rei insigne argumentum depromam ex comment. ad Iliados β, ubi sic scribit: *Ἰστέον δὲ ὅτι Λίνδος οὐ μόνον Ῥοδία πόλις, ἀλλὰ καί τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀσμὴ λιβάνου σμύρνης καλάμου στύρακος Λίνδου, ὥς φησιν Ἀθήναιος. Τὴν δὲ Ῥόδον τὴν πόλιν ὕστερόν φησι κτισθῆναι κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ ἀρχιτέκτονος, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Ἀττικὸς λιμὴν ὁ Πειραιεύς. Ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας καὶ Σικελικὴν πόλιν Λίνδον ἱστορεῖ. ὃς καὶ τὴν παρ' Ὁμήρῳ Ἰηλυσὸν Ἰαλυσὸν γράφει· λέγων εἶναι καὶ ἐν Σκυθίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ δὲ κόλπῳ Ἰαλυσόν. Τὴν δὲ Κάμιρον διὰ τοῦ ι καὶ αὐτὸς γράφει πρὸς διαστολὴν τοῦ κυρίου. Τὸ γὰρ κύριον ὁ Κάμειρος διὰ διφθόγγου γράφεται.* Verum si cui haec Lindi descriptio levis et minimi ponderis videatur, addam maioris efficaciae argumentum ex eodem Archiepiscopo ad Iliad. β, ubi ex Stephano Ornearum descriptionem absolvit, de quibus hodie in Ethnicographo nihil circumfertur: *Ὀρνειαὶ δὲ ἢ δίχα τοῦ ε Ὀρνιαὶ, τοῦτο γὰρ μάλιστα ἐν κοινῇ χρήσει κεῖται, κώμη ἐστὶν Ἀργείας κατὰ τὸν γεωγράφον. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ταύτην δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας πόλιν λέγει, οὐ κώμην.* Sed de his Orneis ne gry quidem apud nostrum: unde non temere coniicitur Eustathium integriori sua aetate epitome usum fuisse. Quin etiam ubi loquitur *περὶ Δυναστου*, in notis ad Iliad. β p. 237 insigne et praestantissimum ibi incrementum legitur: *Δύναστος δὲ ἀπὸ Δυνάστου φασὶν αὐτόχθονος ἢ παιδὸς τοῦ Μίνωος. ἔστι δὲ καὶ Ποντικὴ Λύκα-*

ατος κατὰ τὸν γραφέα τῶν ἐθνικῶν, ὅς λέγει καὶ ὅτι τὴν Κρητικὴν Λύκαστον ὀξύνουσιν οἱ ἐγχώριοι. οὐκ ἐπικρατεῖ δέ φησιν ἡ ἐθνικὴ παράδοσις. τουτέστι παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐκ ὀξύνεται. Ἡ δὲ Φαιστὸς ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ βαρυτόνου Φαίστου τοῦ κυρίου ὀνόματος, ὃς καὶ ἔκτισεν αὐτὴν υἱὸς ὢν Ῥοπάλου υἱοῦ Ἡρακλέος, ὡς ὁ ἐθνογράφος λέγει, ὃς καὶ Πελοποννησίαν Φαιστὸν ἱστορεῖ. Propterea credimus Eustathio sane ad manum fuisse ipsum integrum Stephanum, quum postera saecula, certe nostra, his minutiis contenta esse debuerint; utique quantum nos ex aliorum scriptis animadvertere possumus. Etenim epitomen iam confecta potuisse adhuc alibi latere et latuisse, nec minus ipsum, quam hanc epitomen, facile persuadeor vel ex particula voluminis Seguieriani, vel legens verba illa, quae Illustris Scaliger scripsit epistol. lib. IV. 431 ad Isaacum Gruterum: *Iam video illum codicem eundem esse, quem Nicolaus Sophianus habebat; nam praeter alios codices inerat et integer Stephanus ἐθνικογράφος cum toto K et Λ, quae hodie imperfecta circumferri haud ignoras.*

Haec igitur epitome, quum in avorum nostrorum venisset manus, ter prodire iussa, etsi valde mutilata et manca, per Aldum et Iuntam, tandem et ab Xylandro in lucem venit multis in locis mediocriter emendata et restaurata. Ab omnibus quidem ea grate salutata est et usurpata, et interdum nimis. Nam Ferrarius in dictionario Geograph. et pag. 59 in Ἄρβηρα Suidae verba adscribit Stephano; et pag. 447 in Mangresia ait „Hic Antiochus Rex a Scipione victus, magna clade affectus est, unde Scipio Asiaticus cognominatus Stephano libro de urbibus;“ quae si inquiras, vix invenias. Sed primus omnium vide-

tur usum ejus optime novisse Carol. Sigonius in scholiis ad Livium, quem illic passim eximit ab dubitatione, nonnisi una hujus breviarii ope. Post Xylandrum, qui praestitit multa, quoque alii viri docti miserati fuerunt eius conditionem, ut eam mollire sedulo conarentur; hinc Petro Lambecio libro I. comment. de Bibliotheca Caesarea vidisse testante praeter Strabonem et poëmatia vetera Latina Stephanum de Urbibus a Xylandro Gr. editum A. 1568 manu Scaligeri notatum ab Seb. Tegnagelio, emptum et in bibliothecam Caesaream translatum; hinc Casaubono scribente nunc in Theocriticis p. 15 *Docebimus illud cum illum auctorem* (Stephanum dicit) *sexcentis mendis quibus scatet liberatum olim Deo volente edemus:* nunc in epistola secunda ad Theodorum Canterum testante se habere *in Stephanum paratas notas, quae miserum illum scriptorem ab infinitis mendis aliquando, si Deo visum fuerit, vindicabunt;* quae in cuiuscunque manus inciderunt. Post hunc Cluverius de antiqua Geographia optime meritus eiusque scientissimus, in operibus de Italia, Sicilia et Germania antiqua felicissime aliquando nostrum auctorem restituit et emendavit. Post eum Salmasius ope et auxilio MSS. Palatinorum aliorumque, (nam uti ex codice eius liquet, antiquos et recentiores consuluit) innumeris locis Epitomatorem supplevit, auxit, restituit, et genuinum nitorem reddidit, uti omnibus patet Plinianas exercitationes evolventibus; ipso etiam in notis ad Florum progressum anno 1609 scribente pag. 93. *Stephanum ante annum recensuimus et castigavimus;* et pag. 197 ubi titulum Stephani formare videtur; et pag. 209 appellante Stephanum meum. Vide etiam ad Trebell. Pollionem pag. 197. Sed quid plura

de notis, quas Salmasius ad oram sui codicis annotavit? tantopere hoc doctis viris fuit notum, ut omnino et in publicis dedicationibus dixerint et existimaverint Salmasium edidisse Stephanum. Colligimus hoc praesertim ex appendice notarum ad Harpocrationem, quam Maussacus post observationes suas in Plutarchum de fluminibus Salmasio dicabat, ubi ita scripsit: *Tibi vero haec dedicare libuit, Salmasi, quia et me amas, et neminem melius te Harpocrationem novisse sciunt omnes eruditi, qui a te iam diu spectant tot praeclara et illustria opera, ut Stephanum de Urbibus, Epigrammata Graeca veterum, Geoponica, Solinum, Historiae Augustae scriptores, et alia innumera, quorum dominus ac possessor es.* Salmasius sane pluribus codicibus usus fuit, ut ex margine eius Stephani colligere fuit facillimum, vetustioribus et recentioribus: sed non eodem modo erant divisi. Nam recentior ille in libros erat distributus: post finem literae *Δ* testatur ibi incipere librum decimum tertium: et ad initium literae *Z* dicit incipere librum decimum quintum in MS. recentiore Palatino. Non ubique tamen invenit hanc distributionem in libros; vel tanquam rem non necessariam ubique addidit. In fine ad fragmenta haec leguntur, *Βιβλίον ιά. ὀγδοήκοντα κεφάλαια, τά γε ταῦτα*, sed non convenit cum Palatini codicis numero. Nam Salmasius testatur ibi incipere librum decimum tertium. Quid dicam de nostri aevi miraculo Is. Vossio, qui exquisitissimis annotationibus in Pomponium Melam publicatis, praeterea nobiscum communicavit ipsum Salmasii codicem, longo eum usu tantopere detritum et deturpatum, ut multis in locis sensum elicere non potuerim, sed interim collatum cum Palatinis aliisque codicibus. Immo

ex bibliotheca sua rarissimorum codicum MSS. refertissima usum nobis concessit alterius cuiusdam manu exarati codicis, ex quo totos locos, qui in aliis non reperiuntur, Stephano nostro addidimus. Repente enim, mi Lector, dico tibi, quid acciderit. Quum sic esset laboratum in Stephano, fata voluerunt, ut is incideret post Xylandrum in curam nostram, et id quod modo dixi, in optimo hoc auctore praestiti. Quantum enim inter hanc atque alias editiones intersit, facile tibi apparebit, si priores cum hac postrema contuleris, et respexeris vocabula *Ἀγνοῦς*, *Ἀνυλήϊα*, *Ἀμφίλοχοι*, *Ἄντανδρος*, *Ἄρειος πάγος*, *Ἀρκαδία*, *Ἐδεβησσὸς*, *Ἀφροδιτόπολις*, *Βαγίστανα*, *Βοῦρα*, *Γάζα*, et passim, ubi ex MSS. hanc epitomen auximus. Multi enim in hac epitome erant hiatus. Sed nullibi maior quam in litera *K*: nam vocabula ultima literarum *KE* et sequentium et prima literarum *KO* desiderantur. Et in Palatinis codicibus nihil ad has pertinens observavit Salmasius, earumque nullum vestigium nobis suppeditavit cod. Vossianus: sed neque ex seria Eustathii lectione in his aliquid apud eum deprehendi, nec quod sciam ullum locum *ἐκ τῶν ἐθνικῶν* scriptore allegat, qui ad hoc fragmentum referri possit. Putat tamen vir doctus Nicolaus Lloydius Parrhasium integro Stephani codice usum fuisse, qui nos monet ab ipso fabulam de Arginno recitari in voce *Κήφισσος*, de qua voce in hodiernis editionibus et scriptis codd. quos videre licuit, ne gry quidem occurrit, cum omnes isthac parte mutili circumferantur. Verum vix puto Parrhasium vera loqui: nam pars huius fabulae apud Stephanum in voce *Ἄργεννος* exstat, et quia hic puer frequentius in fluvio Cephisso nataverit, ibique perierit et sculptus sit

fortassis locum non diligenter inquirens, existimavit Stephanum hac de re in *Κήφισσος* loqui, cum tamen tota historia ab eo loco supra nominato commemoraretur. Solebant enim primi rei literariae restauratores aliquando partem ex Artemidoro, ex Hellanico, ex Eratosthene, a Strabone, Athenaeo aliisque antiquis scriptoribus allegata, ita in medium producere, quasi ex ipsis scriptoribus hausissent, et ipsi in eorum bibliothecis laterent, uti vana hac eruditionis ostentatione in sedula antiquitatis investigatione tanto doctiores viderentur, et admirationem apud imperitos excitarent. Sed saepissime frustra ex MSS. codd. opem emendicavimus, qui vulgato contextu interdum corruptiores erant. Quare aliquando solis coniecturis nobis standum et res peragenda fuit; quae si non semper certae sint et verae, quid mirum? Homines sumus; et humanitatis suae indicia in rebus maxima sagacitate, cura et indefessa diligentia elaboratis relinquere humano generi est innatum. Neque tamen omnibus in locis, quibus licitum fuit coniectare, nobis Suffeni fuimus: *φιλαυτίαν* enim ac *αὐθάδειαν* cane peius et angue odimus, nec nimis nostri iuris ac nostrae sententiae esse amamus, sed in his solum, ubi veritas se exserit tam coruscis radiis, ut non alio lumine indigeat. Inter alia adminicula, quae nobis laborantibus profuere, iure meritoque Eustathii Archiepiscopi in Homerum et Dionysium Alexandrinum de situ orbis commentaria recensenda existimo. Huius enim doctissimi Viri opera si ad nostram aetatem non pervenissent, saepenumero in luto haesitassemus, et nulla nobis cognita fuisset via, qua nos commode extricare potuissemus: nihil ipsi in Homero occurrit ad Geographiam spectans, quod

nostri Epitomatoris testimonio non confirmat, tantum ipsius quantum Strabonis atque aliorum Geographorum auctoritati attribuens. Praeter usum horum, quos dixi, operum librorumque nihil magis nostrum opus promovit, quam diligens nummorum antiquorum perscrutatio, ex quibus tanquam incorruptis testibus vera aliquando nomina urbium et ab iis deducta gentilia non frustra petivimus. Qua in re Lucas Holstenius vir doctissimus et Germaniae decus, cum multa utilitate versatus primo fuit. Quanto nummorum prodierit maior copia, tanto maior etiam τῶν ἐθνικῶν evidentia et claritudo enituit. Neque interim frustrandus est sua laude Amicus noster Lusitanus, vir eruditissimus, cuius nomen, quanquam dignum nostra commemoratione, hic reticeo, ut nimis modestae eius petitioni satisfacerem. Totum epitomatoris opus in Latinum transtulit, magnoque commentariorum volumine auxit atque illustravit, quae omnia post inceptum nostrum opus videnda nobis exhibuit.

Quod ad inscriptionem attinet, de ea dixi principio notarum, et quanquam ea recenseantur in hoc Stephani opere, non tamen ab Heinsio in notis ad Hesiodum pag. 98 appellandus erat *urbium auctor*; et recte Delrio in Claudianum non credit hunc librum esse Stephani *περὶ πόλεων*, sed potius epitomen *τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου* ab Hermolao Grammatico Constantinopoli concinnatam: ut solebant veteres librorum indices una tantum voce insignire, ut *Κρητικὰ*, *Λυκιακὰ*, *Ἀττικὰ*, quae indicabant res et origines Cretae, Lyciae, Atticae aliarumque: ut de chirurgia dixerunt *χειρουργικὰ*, de medicina *ἰατρικὰ*, de harmonia *ἁρμονικὰ*, et sic de aliis artibus ac scientiis. Ita Stephano *ἐθνικὰ* nihil aliud denotant,

quam libros de gentilibus nominibus consignatos, materiam non Stephano primum, sed ante eum pluribus tractatam. Sic enim legitur *Ζηνόδοτος ἐν ταῖς ἐθνικαῖς λέξεσι* apud Vossium de Hist. Graec. pag. 72 ex Galeno citatus; sic Ori liber secundus de gentilibus citatur ab ipso Stephano in v. *Ταύα*, quod fuit opus Grammaticum, non Historicum, ut Stephani quoque nostri opus fuit, quemadmodum etiam ex Suida probari posset. Hellanicus Athenaeo in *ὀνομασίαις ἐθνῶν καὶ πόλεων*. *Ὠρίων περὶ ἐθνικῶν* apud Etymologici M. auctorem in *Ἄστυ*. Hippias Delius idem argumentum tractavit teste Scholiasta doctissimo in Apollon. Rhod. Argon. pag. 365. Etiam, si id huc facit, Demetrius Magnes scripsit de urbibus synonymis, de quo constat ex Harpocratione pag. 240 et Suida in *Μεθώνη*. Etiam Auctores Arabici hanc materiam tractarunt, et in bibliotheca Lugduno-Batava inter Werneriana duo auctores reperiuntur. Scilicet quum vox *ἔθνος* non duntaxat simpliciter gentem denotet, sed omnes urbes, omnes vicos, omnes insulas totius orbis terrae, quo significatu occurrit apud Pollucem pag. 425, sed et aliquando non nationem, sed coetum vel genus quoddam hominum, ut docet Valesius ad Harpocrationem, ut etiam gentes aliquando non pro integris populorum nationibus, sed singularum provinciarum incolis seu provincialibus eodem iure utentibus sumi notaverat Seldenus ad Marmora Arundel. pag. 123. Hinc Stephanus operis sui titulum finxit *ἐθνικὰ*, id est, gentilia, non ab unica gente, sed omnibus terrarum orbem passim incolentibus. De quibus gentilibus Stephanus agere non poterat, nisi habita urbium, regionum et locorum mentione, de quibus illa erant formanda et deducenda: Nam quanquam Etymologici

auctor statuat quadrifariam gentilia formari, nos tamen scimus et ab pagis, ab aliis item locis gentilia formari. Verba Etymologici sunt in voce *Ἀχαιός*. *Ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά; τετραχῶς· ἐκ πόλεως, ἐξ ἔθνους, ἐκ χώρας, ἐκ βασιλείας*. Fateor unam vocem saepissime pro gentili, pro heroë, pro urbe et fluvio sumi, sed gentilia etiam deducuntur ab aliis nominibus, scilicet fluminibus, maribus, paludibus. In fluviis enim occurrunt *Ῥῆνοι* accolae Rheni, *Λυκορμαῖος* est ab *Λυκόρμας*, et *Μελανιππεὺς* vel *Μελανίππιος* ab loco *Μελανίππιον*, etsi *ποταμὸς* male hic perhibeatur. Sic etiam gentilitia nomina deducuntur a familiis, ut Iulius, Aemilius, quae sunt gentilia nomina, de quo consule auctores linguae Latin. pag. 1398 et 1402. Ita per ista *ἐθνικὰ* vehementer innotuit Stephanus, ut per hanc descriptionem eum praecipue indigetarent, Eustathius praesertim, apud quem Scholiis in Dionysium pag. 9 et 15 et 77 et 93, in Homerum vero ad Boeotiam pag. 265 et Odyss. *Α* initium invenies *ὁ δὲ* vel *μὲν τὰ ἐθνικὰ γράψας*. Item ad Dionysium pag. 73 *κατὰ τὸν γράψαντα τὰ ἐθνικά*. 55 *ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν ἐθνικῶν*. 88 *οἱ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψαντες* numero plurativo circumscribens nomen. 122 *ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἀναγραφεύς*. Sed praecipue luxuriat huius citationibus ad Iliad. *β* vel Boeotiam, ut pag. 229 *ἐθνικῶν γραφεύς*. 313 *ἐθνικὴ παράδοσις*. 335 *ἀναγραφὴ τῶν ἐθνικῶν*. *ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ καταγραψάμενος*. *ὁ δὲ καταγράψας τὰ ἐθνικά*. 266 *ὁ τῶν ἐθνικῶν συγγραφεύς*. *ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐπιλεξάμενος*. *ἐπιλέκτης τῶν ἐθνικῶν*. 305 *ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἐκθείς*. 304 *ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἐκθέμενος*. *ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης*. 335 *ὁ τῶν ἐθνικῶν καταγραφεύς*. *ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας*. 333 *κατὰ δὲ τὸν τὰ ἐθνικὰ ἀναλεξάμενον*. *ὁ τῶν ἐθνικῶν συνα-*

γωγεύς. 233 ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἐπελθών. 338 et 368 ὁ ἐθνογράφος. 320 ὁ ἐνδιατρίψας τοῖς ἐθνικοῖς. 329 ὁ τῶν ἐθνικῶν συλλέκτης. 368 ἐθνολόγος. Interdum simpliciter sine ullo auctoris nomine libri titulum ἐθνικὰ fecit, ut pag. 201, ἐν τοῖς ἐθνικοῖς φέρεται. Qua in re prorsus Graecorum Magistrorum exemplum imitatur, citantium incertos et innominatos auctores, eorum operibus duntaxat indicatis, ut patet apud Maussacum in appendice notarum ad Harpocrationem post Plutarchum de fluviis. Suidas, quum in v. Νακώνη eum appellasset ἐθνικογράφον, in v. Νάξης ait ὁ γράψας τὰ ἐθνικά. Sic enim ibi supplendus, ut facile cuivis patebit. Imo et epitomes meminit Eustathius pag. 332. τῷ δὲ γράψαντι τὴν τῶν ἐθνικῶν ἐπιτομὴν δυσχερὲς προσέχειν. et ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐπιτέμνων. Quin et ipsum Stephani nomen illic coruscat pag. 15. Ἰστέον ὅτι διαφόρους γραφὰς ἀποφέρεται τὸ ῥηθὲν Ἀδραμύττειον, καθὰ καὶ Στέφανος παραδίδωσιν ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. Quod quanquam existimabam a me primo in Eustathio fuisse inventum, postea tamen aliter didici: nam istius loci meminit Casaubonus in notis ad Diogenem Laërtium pag. 10 et 11. Etiam Stephani meminit Scholiastes ad Epigrammata Graeca pag. 302 Brod. edit. et 239. Etiam eius meminit nominatim Scholiastes Lycophronis pag. 10. αἶ αἶ. ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τουτονὶ τὸν κανονὰ etc. Sic quoque Etymologi Magni auctor. Σφήκεια, ἡ Κύπρος, πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου. Sic illi. Qua igitur occasione et quo fato noster nomen illud περὶ πόλεων fuerit indeptus, dixerim difficulter; utrum ex MSS. (in quorum nonnullis id exstare novimus) primi editores hauserint, an vero ei magis

congruum censuerint, non duntaxat de gentilibus, sed etiam de urbibus gentilium primitivis agenti. Hoc interim evidentissimum, plures ex nuperis eum cognoscere indice περὶ πόλεων, quam περὶ ἐθνικῶν, et sic eum citaverunt, ut Bisetus ad Aristophanis Lysistratum pag. 901 et 908.

Haec ipsa expolire magis vellem, et his prolegomenis inserere omnes canones, quos Stephanus sparsim per totum opus dispersit. Sic possem ostendere, quot modis Siculi sua formarint gentilia, quibus terminationibus utantur Itali, quibus Orientales populi, quibus Libyes, quibus Cares, quibus Lydi, quibus Aegyptii etc. Nam et in v. Ἄβαι Cares solitos ait gentilia in ευς formare, Asiae incolas aliq modo quam Europaeos in v. Ἀβασηνοὶ, Italos per ανος in v. Βέλιτρα, alios aliquando periphrasi uti in v. Βάτη, Ἀνόκαι, Ἐρύθεια, Μετάχοιον. Praeter quae omnia agnoscit κοινὸν χαρακτῆρα, cuius duas facit terminationes; alteram in ις, ut in voce Βῆγις, et in ος, ut in voce Τελχίς. In v. Ἀβρότονον duo vel tres canones inveniuntur. Gentilia alia difficilia inventu et secundum artem formanda habet in v. Ἀγαθοῦ δαίμονος. Aliquando etiam formatur gentile ex similitudine aliarum urbium, ut necesse habeat respondere terminationi gentilium a vicinis oppidis deductorum, in v. Ἄβυδος, Χωχή. Aliquando recedit plane a solita regioni forma, ut in v. Μασχάνη, unde non debebat formari Μασχανεὺς, sed iuxta τύπον τῆς χώρας Μασχανηνός. In qua parte non satis accurate de Stephano eiusque gentilibus iudicant, qui censent eum plurima saepe fingere suo captu et arbitrio, cum ego contrarium statuendum arbitrer, Stephanum nunquam ea formare nisi observatis in hanc rem canonibus, nempe solita regioni forma; imo si ab ea rece-

dat, hoc non facit nisi auctoritate aliorum scriptorum, qui iis gentilibus fuere usi. Hoc manifeste liquet ex fragmentis integris, in quibus nullum gentile producitur, quod non veterum auctoritate stabiliat. Si gitur alibi gentile occurrat in hoc opere, cuius usus nobis non satis arridet, non illico istud obelo confodiendum expungendumque, sed iudicandum potius Stephanum in genuino opere auctores habuisse, quos neglexit Epitomator, quique cum ipso Stephano hodie desiderantur. Haec inquam et alia similia Stephanum tangentia polire et exornare cupiebam, quum intelligo me a fatis vocari ad illud munus, a quo nec tu, mi Lector, nec quisquam viventium hominum erunt immunes. Quod momentum sicut in maiore potestate est; ita tibi dico, nec credentibus me persuasurum, quam foedissimis mendis conspurcatum susceperim, et vere ex subverbusto, ut antiqui loquebantur, non dediticium, sed in fraudem legis Aeliae Sentiae civem Romanum fecerim, hoc est, ope ingenii omni squallore liberarim. Quod fortassis non ita manifesto legentium oculis sese offeret; nam de singulis cum illis deliberare supervacuum arbitrabar, quod rectius facient, qui otii sui ephemeridem a se non exigunt. Non nego tamen multa residua et latentia et aperta errata, quae oculos meos effugerunt. Istiusmodi aliorum acumini reliqui, ut ille olim, qui Veneris effigiem inchoatam aliis perficiendam exposuerat. Exstabunt spicilegi, qui huius messis reliquias persequentur. Non ut apud Philostratum queritur Agation, fortunam se magno praemio privasse, quod Acarnania non amplius nutriret leones, ita docti viri habent deplorare, nihil superesse in rep. literaria, in quo ingenium exercere liceat. Quod si aliquando non tetigi, quod destinabam; cogita neminem esse mortalium, qui non aliquo ignorantiae ca-

lore infucatur. Hanc contagionem a rerum primordio mortalitas ex ipsa natura contraxit, et homo cum errat, humanitus errat; quod in me ne calumnieris: alioquin toti mortalitati convitium facies. At tu si quid humanitatem colis, aequus et benevolus ades; neque tum in commentariis, tum in hac etiam Stephani versione Látina (de qua agit Scaliger, et eam sibi non placere scribit in epist. pag. 528 et seq.) quam multa peccaverim, aut quid non sim adsequutus, sed quantum tua causa et voluerim et tentarim, et immenso labore, quod potui, ad umbilicum perduxerim, dispice. Hoc sperans, finem facio cum divinioris ingenii vate, qui fulgore carminum suorum solus appellari poëta meruit, sermone Ulyssis utens ad regem Alcinoum:

Θεὸς δ' ἀρετὴν ὀπάσειε
Παντοίην, καὶ μή τι κακὸν ἐπιδήμιον εἴη.

GUILIELMI XYLANDRI AUGUSTANI

IN

STEPHANI DE URBIBUS

editionem suam, ad candidum Lectorem Praefatio.

Iampridem hunc Geographicorum propriorum nominum Indicem in Latinam linguam convertere ita sum aggressus, ut urbium, regionum, montium, fluviorum, aliaque id genus nomina vel ab autore omissa adiicerem ex aliis Geographis, Strabone puta, Plinio, Mela, Ptolemaeo, nec non Historicis Poëtisque, Graecis iuxta Latinisque: vel quae hic brevius aut confusius proponuntur, ex iisdem scriptoribus plenius atque distinctius exponerem. Quod nostrum opus aliquandiu intermissum, hoc tempore persequimur: et spes est confore, ut Graeci huius libri editionem confestim subsequatur ipsius quoque in publicum emissio. Nunc explicandum mihi est paucis, et cur Graecum hoc opus scorsum, et quale id edam, ac quid in eo a nobis sit elaboratum. Simul de autore ipso, Indice libri, et utilitate, aliquid afferemus.

De iis quae Latine non redduntur.

Qui librum hunc perlegerit, nisi valde sit ineruditus, nullo negocio intelliget permulta esse, quae cum proprie pertineant ad Grammaticam Graecam, et vocabulorum Graecorum etymologiam, neque possint Latine verti aut exprimi: neque si possent, a me debuerint, qui Geographicis duntaxat operam destinaverim. Illa ipsa autem quae Grammatica di-

ximus, praeclara sunt, multisque modis cognitu digna, atque etiam ad multa menda de bonis libris tollenda plurimum conducunt: ut supprimere ea velle, aut prorsus omittere, hominis sit ingrati ac fastidiosi. Itaque haec quidem Graece sunt et edenda, et legenda: quod video a doctissimis et rectissime et diligentissime factitatum. Praeterea in meo Commentario, utpote quem Latine (mirum enim ni debebam Graece?) scriberem, secutus sum Latinarum litterarum seriem atque ordinem: ne male mererer de iis qui Graeca non didicerunt, quod minime interpretem ac collectorem decuit: quomodo autem huic ordini cum Graeco alphabetico conveniat, obscurum non est. Proinde totum potius opus Graecum seorsum edendum duxi, quam discerptum hinc inde Latinis non ubique responsuris coniungendum, et quasi intercalandum. Legent ergo Stephanum Graece, qui sunt gnari sermonis Graeci: et si volent, suo tempore cum nostris comparabunt. Interim autem invenient, nisi me omnia fallunt, quorum nomine gratias nobis agant: modo comparare nostram cum prioribus editionibus non graventur. Primo enim, multas mendorum centurias sublatas, locaque permulta foede corrupta prius, a nobis suae integritati restituta deprehendes: quae res quanto nobis labore, quibusque molestiis steterit, nemo rectius iudicabit iis, qui in simili ipsi quoque aliquando re laborarunt. Emendationum rationes in Commentarios, quo maxime pertinent, coniecimus, ubi etiam de aliis admonuimus, quae, ne nimium iuris nobis sumere videremur, loco movere non sumus ausi, quanquam vitiosa certis de causis suspicaremur. Deinde quia et multi boni scriptores, eorumque etiam nominatim libri adducuntur, partim superstites, plerique iampridem aboliti: quia haec ipsa commemoratio non iucunda duntaxat est,

Editio haec quid aliis praestet.

Indices, et eorum ratio.

sed et ad aliorum autorum scripta vel intelligenda, vel etiam corrigenda facit: indicem accuratum secundum seriem Latinarum (in rudiorum gratiam) litterarum composui, in quo scriptor, ac (ubi requirebatur, et res ferebat) liber eius ponuntur: tum ubi allegetur, non numeris hoc, sed (ut et errandi minus occasionum relinqueretur, neque huic soli editioni index conduceret) ipsis vocabulis adscriptis, in quorum expositione Stephanus eorum meminit. Verbi gratia, Aeschyli tragoedi Prometheus solutus, *λυόμενος*, citatur in *ἄβιοι*: Sophoclis captivae, *αἰχμαλωτίδες*, in *βωμοὶ*, et in *χρύση* etc. Denique cum passim multa verba explicentur, multae res commemorentur, adeoque in tam exiguo libro permulta sint erudita, rara, memorabilia: ea itidem in Indicem eodem modo conieci. In quo id observandum tibi est, ea, ad quae ipsa litterarum series te ducit, me non posuisse, quorsum enim profuisset scribere (verbi gratia) Abydus in *ἄβυδος*? Litteram quoque Ha aliquando omisi: et quae in ea quaeres, ubi non extabunt, in vocali aspirationem sequente investiga, ut, Halicarna, *ἁλι.* etc. Eius generis sunt etiam, quod *η* cum litera e, eodem ordine Latinitatem secutus, posui: et *ω* cum *o*. *χῖ* incipientia, in ch collocavi. et pro *β*, u consonantem interdum sumsi. *οι*, in oe: *αι*, in ae alicubi mutavi, et si qua sunt alia, quae elementorum Graecorum cum Latinis comparatio non difficulter explicabit. Ita ergo et correctius multo hoc Opusculum, et ad usum accommodatius, in praesentia emittimus: cuius illustratio in nostro Commentario brevi (Deo volente) subsequetur. De utilitate dicerem, nisi res hoc non postularet. Qui enim inutilem eum putabit esse librum studiis liberalibus, cuius autoritate doctissimos quosque scriptores manifestum est vel sua confirmare, vel aliena explicare; is quid utile censeat,

Utilitas libri.

non facile dixerim. Omnino autem, qui historiarum lectionem nesciunt esse maxime et utilem, et eruditionis verae cupido necessariam, a nobis hoc loco doceri non debent: qui sciunt, et sine Geographiae cognitione eam expediri posse sibi persuadent, fatui sunt. Et cum in aliis generibus Onomastica tanti fiant, cur in hac parte, quae vocabulorum multitudine nulli cedit, ordinata nominum consignatio, eaque fidelis et certa, non in summo habeatur precio?

Titulum huius Onomastici, *Στέφανος περὶ πόλεων*, nolui immutare, quanquam genuinum esse minime credam. Quis fuerit Stephanus, nondum comperi, quove tempore vixerit. Eustathio quidem prior fuerit, et magni nominis grammaticus, oportet. ab eo enim passim ad testimonium, atque etiam sententiam ferendam adducitur: praesertim in Commentariis in Boeotiam Homeri, et in Dionysii periegesin. Appellatur autem non Stephanus, sed *ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγράψας, ὁ τῶν ἐθνικῶν συλλέκτης, ἐθνικά.* Zezes in capite sui Alpha centesimo, Stephanum Byzantium vocat. Caeterum *ἐθνικὰ* citari hoc ipsum opus, cuius nos Epitomen nunc edimus, in promptu est videre, conferenti Eustathii loca cum nostris. Exemplo sit pro plurimis unum *Θέσπεια*: de qua planissime ea hic reperies, quae initio Boeotiae ex Ethnicis, hoc est gentilibus, citat Eustathius. Apparet autem, Indicem operi a Stephano factum *ἐθνικὰ*, quia non tam propria locorum nomina e Geographis interpretaretur, quam de nominibus gentiliciis, aliisque id genus inde derivandis disputaret, re inter grammaticos sic satis controversa: cuius extant etiam in nostro hoc Opere illustria documenta. Atque hoc nomen *ἐθνικῶν* extat etiam, ut mox dicemus, apud Suidam. Byzantinam quoque historiam a Stephano fuisse scriptam, ap-

De titulo et autore.

paret ex *Γόνθοι*, in nostra editione. Fieri potest ut verba ista non Stephani sint, sed Hermolai: ut et quae de Eugenio in *ἀνακτόρεια*. atque huc magis inclinat animus, motus eorum quae subiiciemus comparatione. Utrum sua *ἐθνικὰ* scripserit secundum elementorum ordinem Stephanus, nihilo magis possum pronunciare, quam de ipsius autoris vita. nisi si quis putat ex Epitomae ordine quicquam de ipso etiam opere certo posse statui. Apud Suidam (quod ante nos Aldus monuit) legitur, Hermolaum quendam, qui Constantinopoli fuerit grammaticus, scripsisse Epitomen *ἐθνικῶν* Stephani, et eam Iustiniano imperatori inscripsisse. Id ego non ad Rhinotmetum illum, sed magnum Iustinianum, qui ante annos circiter ciↃ decessit, cur referam, paulo post intelligetur. Dicet contentiosus aliquis, inde non consequi, ipso Stephani opere amisso, nos nunc Epitomen habere (nam nihil obstare, quin amissa Epitoma, ipsum ad nos perlatum sit Opus) et ut sit Epitome, alterius potuisse esse autoris quam Hermolai. Ego meam coniecturam dissimulare nolo. Opus Stephani nos non habere, sed compendium, quod vocant, magno bonarum rerum dispendio nobis substitutum, res ipsa vociferatur. Non instituam aliorum cum hoc libro comparationem: ipsum si secum conferas, illico de pleno aliquo negligenter in breviarium fuisse contractum animadvertes. Paucissimis exemplis de plurimis utar. Neque nunc persequar, quod multis in vocibus explicandis aliquando verbosus: nonnunquam, cum res maxime poscebat verba, concisus est et aridus: magno argumento, esse optimi scripti hoc non optimam Epitomen, qua de re alicubi in Commentario meo monui. Id unum sufficiat, quod compluribus locis alio lectorem reiiciens, ubi sit eius de quo agitur inventurus explicationem, plane frustratur, inanemque

De ipso Opere.

dimittit. Verbi gratia, Ἀκκαβικὸν τεῖχος, ad Σαλμύκην (sic enim correxi) te amandat: in ἀκμονία, ad ὕαντος πεδίον: in παλάντιον, ad ἑστιαῖαν. quo si te convertas, nihil prorsum eorum quae promittuntur, ac ne umbram quidem rei invenies: fitque hoc, quam expediat, crebrius. Quid quod mendosa occurrunt permulta, quae Stephano attribuere perinde verear: ut, cum Tmolo, praeterito quo debuit eum indicare loco, τύμωλον deinde figura poetica pro eo ponit, cum τίμωλον et Eustathius in Iliad. β. 866 agnoscat: et Latinus poeta,

Deseruere sui Nymphae vineta Timoli.

Quod genus est etiam Τάβιοι pro Gabiis, ubi Remus fuerit educatus, Τ pro Γ supposito: et alia, de quibus suo loco disputatur. Iam cum κατὰ στοιχεῖον instituerit vocum explicationem, ita saepe is confunditur, ut magnam conditoris aut conscriptoris Epitomae huius oscitantiam nemo non sentiat. Mihi quidem ex ea subiit aliquando suspicari, librum, quem is in compendium redigeret, non fuisse alphabetico ordine descriptum: sed vel Hermolaum, vel librarium, ex eo excerpta voluisse eum in ordinem digerere, atque ob incuriam alicubi propositum non tenuisse. Vide ἀλίμαλα, ἄμολβος, ἀντιγόνεια, ἀρίνδηλα, βαιτάῤῥους, βερενικίδαι, γάδαρα, νισώπη, et multa alia. Sed de ipsius Stephani opere, et eius ordine, sum, ut dixi, incertus. Huius autem, quod edimus, Onomastici autorem esse Hermolaum, non Aldo iam assentior: sed rationi temporum, et iis quae in Ἀνακτόρεια noster, Suidas in Εὐγένιος habent. Noster sic: Vocem hanc per diphthongum Eugenius scribit in Collectione vocabulorum, seu Dictionario, is qui ante nos Constantinopoli scholam rexit, et caetera. Haec verba non Stephani esse, sed Hermolai, liquet ex ratione temporum. Iustiniano enim hic suam ἐθνικῶν Ste-

Autor libri demonstratur.

phani decurtationem (absit invidia à vero) dedicavit, et fuit grammaticus Byzantii: id est, id gessit muneris, quod alio tempore Eugenius. Successisse autem huic eum, docet Suidas, cum Eugenium senem sub Anastasio maxime clarum fuisse diserte scribit, litteras Constantinopoli docentem. additque, eum scripsisse *παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον:* id est, omnis generis vocabula promiscue ordine alphabeti conscripsisse. quod quid sit, nisi ea quam noster vocat *συλλογὴν λέξεων,* non video: praesertim cum Suidas in principio Operis sui, unde id collegerit exprimens, Eugenium quoque referat, qui *περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον* scripserit. Quanquam in libro *περὶ τεμενικῶν,* etiam haec ab eo potuit vox declarari, assimilis exemplis quae Suidas refert, *διονύσειον, ἀσκληπίειον.* Atqui inter mortem Anastasii, et Iustiniani imperium initum, non nisi septem intervenisse annos, perhibitum est monimentis historiarum, ut negare qui velit, Hermolaum Eugenio successisse, et Stephani *ἐθνικὰ* in compendium redegisse, omnem fidem bonis coniecturis derogare videri queat. Atque hinc etiam liquet, IↃCL minimum annis Stephanum Eustathio fuisse priorem: fortasse etiam multo pluribus, cum a Iustiniano magno (de quo cur haec accipiam, Anastasii mentio satis indicat) ad Andronicum, sub quo Eustathius claruit, anni sint circiter totidem. Atque, ut praefandi finem faciam, nisi metuissem ne cui hoc videretur audacius quam fidelius abs me factum: si mihi Index huius libri meo fuisset arbitratu adsignandus, ita haberet: *Ἑρμολάου Γραμματικοῦ Κωσταντινουπόλεως, Ἐπιτομὴ τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου Γραμματικοῦ.* Neque repugnabo tamen, imo lubens adsentiar, si quis censebit, ea de quibus dictum est graviora huius Opusculi vitia, non tam Hermolao, quam posteritatis inertiae, et librariorum detestan-

Ratio temporum.

dae incuriae (cui magnae litterariae calamitates debentur) imputanda esse; cum etiam Praefationem ad Iustinianum imperatorem extriverint ea. Iustinianas quidem vocatas, in συκαὶ extat, tempore autoris eam urbem, quae e regione sita fuit novae Romae: haud dubie, a Iustiniano imperatore, quod ipsum quoque ad temporum rationem pertinet. Sed iam ad ipsam Epitomen hanc Onomastici Geographici ut accedas, per me licet.

IANI (A. F.) BERKELII
PIETAS
IN
VINDICANDA FIDE
PATERNA.

Miraberis forsan, non cuivis exploratae doctrinae vir*), quod huius curtae supellectilis limen nomine tuo sit exornatum, et quod tantos spiritus, tantamque in me admiserim elationem animi, ut homo in primo aetatis flore, nullisque ingenii dotibus clarus et principum in Repub. virorum Tuique ope atque consilio indigens, beneque mihi conscius quam parum sim in litteris dandis peritus, tamen Tibi, Viro Clarissimo, studiorumque meorum Promotori Meritissimo has exarare sustinuerim, et fortiori, cui resistere omnino non possum, provocatus

[*) Iacobum Gronovium dicit, cuius hoc praemissum est elogium amplissimum: Q. D. T. O. M. B. V. Viro amplissimo, mentis altitudine et rara eruditione conspicuo, antiquitatum scrutatori indefesso et ingenii monimentis inclito, studiorum meorum fundatori unico Iacobo Gronovio, in acad. Lugd. Bat. eloquentiae, historiarum et Graecae linguae professori ordinario, h. t. universitatis eiusdem secretario, ob ingentia, quibus me meosque prosecutus est, beneficia et debitam, quam exhiberi oportet, reverentiam sese suosque et hunc partum primogenitum si non qua decuit, saltem qua potuit reverentia L. M. Q. D. D. D. Ianus Berkelius, Abrah. fil.]

et irritatus tamen, occurrere sustinuerim. Verum intellecto mentis meae scopo atque proposito, et fine, ad quem tetendi, explicato, procul dubio admiratio suspendetur.

Non poteris, Virorum summe, vivere immemor, familiaris aliquando inter nos colloquii, in quo auctor mihi persaepe fuisti, ut vel publice vel privatim negotium aliquod susciperem, et specimen indolis meae ederem, significans, optima saepenumero ingenia laborem subterfugiendo, et inertiam sequendo corrupta esse, quia nihil est in rerum natura, quod tam noceat hominibus ratione praeditis, quam si ingenium, quo neque melius neque praestantius a Deo nos mortales sumus consecuti, pigritia atque socordia torpescere sinant operis sui dilatores inertissimi. Quocirca ego huic malo, quantum potuero, obsistere volens, ne me totum inertiae viderer tradidisse, animum meum ad scribendum appuli; tum ut ingenium meum minime exercitatum promptius efficerem, quoniam non alia re certius docentur homines quam usu atque exercitatione: tum ut Te animo meo charissimum salutarem, Tecumque de negocio, quod nunc aggrediar, dissererem.

Dum autem undiquaque obverto oculos et circumspicio, quam mihi in scribendo proponerem materiam, non facile dixerim, utrum divinitus, an aliquo modo mihi humanitas Tua indicaverit, fuisse aliquem, qui Parentis mei nomen prostituerit, et nonnullos Stephanianos, ab Parente profligatos labores Theonino dente arroserit, praesertim quum ad illam peragendam non parvum momentum quoque adderet mors Gaasbekii, Parentis Stephani Typothetae, sed iam alio potiti hero, qui et ipse novis quibusdam ornari vellet Stephanum. Quocirca, ut decentis pietatis manibus litem, et pro viribus vin-

dicem febricitantium nonnullorum deliramenta, Harpocrati amplius litare non valens, sequentia mihi exequenda censui.

Lustrum iam est et quod excurrit, Vir Clarissime, quod *ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΕΘΝΙΚΑ* Parentis mei nomine, *τοῦ τρισμάκαρος*, luce publica frui siveris, postquam et omnia fide bona collecta, et quae marginibus prout erant illita, tradidisses Typographo prelis subiicienda, quoniam et maximam partem, ut videre est, absolverat: pro quo certe beneficio ne ingrati animi vitio laborare viderer, nec alius quispiam eius *σημεῖον* aliquo colore obiicere valeret, tantas, quantas animo et mente concipere, *καὶ δύναμαι διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι*, habeo agoque gratias, cuiusque me haud immemorem fore confide, dummodo ad solidum et masculum eruditionis pervenerim fastigium: neque ficta pro veris trado, firmiter enim apud animum decrevi meum vicem tibi reddere, ubi occasio commoda sese dederit, et abhinc igitur in aere tuo manebo, donec volvenda dies *ἀντίδωρον* aliquod obtulerit.

Saepenumero autem, Vir Doctissime, ex Gaasbeckio huius operis Typotheta, aliisque audire contingit (non enim lubens admiserim) quasi Parens meus solus in causa fuisset, quod hic liber tantum temporis sub prelo sudaverit, et non prius iuris publici factus fuerit. Verum, ut scias quam fucata sint omnia, et quod non tam illius causa, quam quidem etiam Typographi vitio acciderit, paucis expediam. Atramento et charta vix exprimi potest, quantae negotiorum moles per plurimos annos ipsi (ut Venusini Poëtae verbis utar) circum caput salierint et latus, ut vix pedem potuerit movere, multo minus promovere. Pater enim, cum praeter omnem rationem et fas summam iniuriam per aliquot

annos passus fuisset, nec eius amplius patiens, debitores iniquissimos in ius vocasset, ad quod peragendum vel Pater vel alius quispiam ex creditoribus praesens postulabatur, ideoque ipse nonnunquam hieme anni frigidissima iter illud haud exiguo discrimini obnoxium confecit, et toties repetiit, ut interdum intra duorum annorum spatium vix sex integros menses in urbe fuerit, neque patriae glebae adhaeserit, sed in aliis locis longe distantibus, et alio sub coelo positis, causae promovendae gratia degere, atque dulcissimis Musis valeredicere necesse habuerit. Inde reversus, postquam et frequentibus itineribus fractus, instar Sisyphi, ad lapidem istum rotandum iterum sese accingeret, non semel sed saepius ipsum praedicantem audivi: se multis partibus malle caris capitibus Musis atque Stephano vacare, quam huiusmodi litigiis detentum haerere. Et sicut ex Philosophorum numero aliquis nihil magis in voto habuit, quam cognoscere coeli materiem, eamque manibus suis contrectare, seque tum lubentissime mundo mundanisque rebus velle renuntiare et mori: idem ferme ab ipso pronuntiatum scio, si operis illius molestissimi optatum *Τέλος* contingere ipsi licuisset: imo tum saltem liberiore aëre fruiturus, ipsam Deorum vitam assecutum existimasset.

Haec autem, Vir Cl., quidem maxima et praecipua huius operis diuturnitatis causa est; verum et accedit insuper, quod ex illo tempore, quo horridis bellis et discordiis civilibus dulcissima patria in arctum redigebatur, sub prelo non sudaverit, sed friguerit, quod potius temporum diritati et truculento Marti, non duntaxat doctorum hominum et bibliopolarum commercia, sed et cuncta totius Europae negotia tunc temporis disturbanti, est imputandum, quam quod alteruter accusetur: cui enim (horret animus, luctuque refugit) in se tanta mane-

ret constantia, ut neque tubarum, neque tympanorum undique sonantium clangore, neque imminenti hostium rapina, a proposito suo dimoveretur? Ex hisce igitur facillime, ni fallor, apud te ratio constabit, quid ipsi occasionis superfuerit ad inserviendum amicis, quidque animi et mentis ad insudandum studiis et Stephano, quem omnes per orbem terrarum Docti ex MSStis emendatum flagrantissime desiderabant. Fieri enim non poterat, ut [quod est in veteri verbo] ex una fidelia duos dealbaret parietes; quanquam et me non fugit viros doctos satis multos, inter quos nec Tu minimum occupas locum, auctores ipsi fuisse, ne tam operosis librum oneraret commentariis, sed potius ex Mss. Cod. restitutum lectoribus redderet. Habes iam et alteram huius tarditatis causam, quanquam et per se Tibi forsan sunt notissimae, verum ut et alii sciant has ad Te exarandi formaveram consilium.

Quod autem ad Typographum adtinet, cuius promissa non solum Parens, sed et ego saepius vento quovis leviora comperi, hic nonnunquam papiri causabatur inopiam, nonnunquam satius ducebat nummos, quam chartas nondum consummati operis custodire; notae enim sunt illorum et plerorumque librorum, quos procudere magis illis volupe est, rationes, et meum de illis ferre iudicium non sustineo.

Restat autem nunc, ut paucis agamus de Stephano, qui (ut ita dicam) merum Parentis mei fuit delicium, adeo ut nullus fere auctor exstiterit, quem maiore φιλοτιμίᾳ susceperit, quam hic Stephanus, tam in exornanda nova versione, quam in illustrando commentariis. De his nihil dicam, alii iudicent. Utinam vero supremo rerum humanarum arbitro placuisset Parentis mei

vitam tam diu prolongasse, donec molestissimi illius operis optatum τέλος tandem videre potuisset, et ut sic totus in integrum ferme restitutus Stephanus (absit verbis iactantia) ex Variana quasi clade et Cannensi pugna prorsus evasisse videretur! multae enim lacunae (et quem numerum illis dabo?) ab ipso fuissent repletae: et sic novo quasi vestitu in litterarum Orbem prodiisset.

Tanto iustius hoc optaverim, quod res publico inutilis futura non fuisset, si iudicium eius de Lusitano eiusdem Stephani editore, quod aliquoties ex illo audivi, Chirographo ipsius firmari potuisset. Nam quum is tanto molimine rem aggrediatur, quasi solus Herculem debellaturus, tamen loco almae lucis, ut plurimum illi Cimmerias certe tenebras offudit, nunc male alia intelligens, pessime alia interpretatus, modo etiam coniecturis minime certis sine ope Mss. codicum (tanquam veritus ne Criticus videretur, et praeoptans temeritate et frigidissimis hariolationibus arcessere sibi dignissimas poenas) abutens, ut vix unquam ex carbonibus et cineribus, quod tamen fieri aliquando solet, ignis effulgeat, praestito tamen, quod ille potuit, quum non omnes Catones aut Aristarchi nascamur. Horum quaedam discutere apud animum decreram meum, ne Viri huius praestantissimum ingenium, excellentissima industria, et perspicacissima sagacitas, diutius in occulto laterent, nisi mihi humanitas Tua significasset, me simul oleum et operam in hac re perditurum, quum sint erudito Orbi notiora, quam ut ostendi debeant, nec oporteat in tam annosa invehi, et ita sese obfirmaverit, ut inde quid detrimenti noxaeve capere non valeat.

Et quanquam haec etiam per se forsan non fuissent tam speciosa, ut perpolito et excellenti

Tuo ingenio subiici mererentur, et noverim quam impar sim Censoriae virgae, sed tamen aetas aliquo iudicio et desultoria utique rerum antiquarum lectione firmata, ut haec perpetrarem impulisset, et simul ut scirent homines, quot parasangis alias excederet ultima haec editio.

Verum nunc alia sese offert rerum facies, adeo ut his supersedere, et aliis immorari consultius videatur. Postquam enim Parentis mei Stephanus iam fere per lustrum lucem publicam viderat, inveniri aliquem, qui instar alterius non Ὁμηρο sed μακαρομάστιγος laborem parentis reprehenderet, ut inde sub praetextu quarumcunque minutiarum sibi aliquam causam scribendi liguriat, et ex mustaceo laureolam carpat, miratus sum magis quam credidi. Praeterea quum ex veteri verbo didicissem, cognatione moveri invidiam, et temerarium esse, siquis invehat inflatior in scripta, quae iam per tot annos in omnium manibus fuerant; perquam necessarium duxi hominis nostri cor calidum frigidis paululum temperare, et fabam illam, quam in Parentis capite cudi voluit, in ipso potius curare cudi. Id paucis quantum in nobis fuerit, absolvemus. Verum quum mecum reputo, quam ardua res sit, ut aliquis se talibus immisceat, ex quibus haut facile emergendi, sed e contrario potius succumbendi datur via, qualis et hic mihi obversatur ante oculos, et qualicunque homini, cui liberum iudicium, et aetas iam grandiuscula cogunt *ultro submittere fasces*, sese et scripta sua sistat, ut, publico exposita, vellicentur, praesertim quum alicuius scripti refutationem contineant; idcirco diu dubius quam inirem viam, tandem tamen potior ratio exegit pondus. Quocirca, si forsan quaedam liberius dixerim, illorum a Mo-

rino peto veniam, quoniam juvenili aetati aliquando quaedam non ita conveniant, quam quidem seniori, et quia huic aetati etiam maior exhibenda venit reverentia, semperque veneranda.

Quod autem, Vir Doctissime, ad duo priora loca adtinet, quae ad partes vocat in Epistola nuper typis descripta, aperte dico, et fere deierare audeo tunc temporis Morini nostri Collectanea nondum ad Parentis manus pervenisse, *potuit enim propria industria in eandem cum doctissimis illis Viris incurrere sententiam;* ut ipse confitetur, quapropter absurdum, et ut ita dicam, absonum videtur, aliquem tali modo per ora hominum traducere: utique quod in Ἁλίαρτος de mutatione spiritus notat, id palam raptum ex Ortelii animadversione, et quod de dubitatione inter Argiam et Laconicam, eam sibi subortam ostendit quoque idem, et mitius resolvit. Itaque quod hic Vir Doctus probare conatur facile corruit. Quod autem ad locum qui legitur in V. Ἀῤῥέντεια, dico illum non esse tanti momenti, ut talis super illam Camarina moveatur, ut neque locus in V. βατίεια, ubi videre licet alias et multo plures *rationes et auctoritates* adferri, quam in editis vel Msstis Collectaneis conspiciuntur, quodque fere omnibus in locis contigit, atque adeo indicio Patrem non potuisse ex illis haurire. Quid quaeso, Virorum summe, in V. Γίττα probare conatur? et an hic locus et haec observatio etiam est tanti momenti? aut an haec illi, qui et ipse Theologiam nostram et veram pro scopo studiorum suorum habuerat supponentur fuisse ignota, ut haec ab Samuele et Iosepho memorata debuerit ex illis Collectaneis potissimum petere? aut an de ullis aliis, qui se Christiani nomine haut indignos putant, tam prave suspi-

cabimur; quasi ad illam urbem facta ignorent? praesertim, quum nihil dicatur, quod non Ortelius vel in τῷ *Gad*, vel *Geth*, vel *Gitta* habeat. Itaque quid hic homo noster reprehendat non video, atque adeo firmius mihi persuadeo Parentem nequaquam *respexisse*, *imo penitus neglexisse*. Idem fere contigit in V. *Δόλβα*, ubi quia Parens dicit vocem *doulba* apud Hebraeos significare *platanum*, hinc necessario concludit Parentem illud ex illis Collectaneis hausisse: certe verecundius in illa re et urbe Phoenicia ultra Euphratem transferenda agit Pater. Et quod in v. *Ἐγγάδδα* itidem probare conatur sicut et in v. *Μασχανὴ* non video. Nam qui tantum Hebraeam linguam de limine salutarunt possunt dicere vocem *Ἐγγάδδι* prope accedere ad vocem Hebraeam *Hen-gueddi*, et Arabicum *Maschan* denotare *habitaculum locumve ad quietem aptum*; ut non alio pretio illa habenda sint, quam quod ipse statuit, nempe *quae sponte e calamo meo fluere* possunt. At quum hic loquimur de Morini nostri observationibus, non possum, quin adducam alium locum qui est in V. *Νώμεντος*, ex quo itidem probare studet Parentem Collectanea consuluisse: verum dico Parentem aeque ac Morinum haec ex Cluverii Lib. II. potuisse describere, et quaeso, V. C. an talem haec potuerunt effugere, cuius manibus hic scriptor toties et assidue versatus fuit, uti solus testis est hic Stephanus? Proh superi! si modo vera essent, et haec ex Cluverio hausisset. Nam in editis Collectaneis nunc exaratum conspicitur Morini nomen, quum in MSStis nullum sit additum. Quocirca haut immerito dubitabimus, quod tamen mox evidentioribus indiciis sumus adstructuri. Nunc autem nos conferamus ad tria loca idem

fati munus passa, nempe in V. Ἐλοῦσα, in V. *Καῦνος*, et in V. *Κρήστων*, in quibus pari cum audacia contendit Parentem, quae ad illas voces commentatus est, hausisse ex Collectaneis, quae ad ipsum ex Gallia transmisit, causaturque quod non addiderit Parens Bocharti vel Palmerii, vel etiam nostri Morini nomen. Qua in parte falsissimus videtur. Nam in illis locis Bocharti et Palmerii nomen notatum invenies; sed videre videor ipsum obiecturum haec, quae citantur, esse opera typis iam dudum descripta, et non respicere collectanea. Verum, mi Gronovi, rogo, an non certius liceat fidere editis quam scriptis, quae iure optimo pro suspectis haberi possunt, et quae ignoramus an vere sint vel Palmerii, vel Bocharti, vel alterius cuiuscunque observata, quum in Collectaneis quae transmisit nonnunquam Palmerii nomen pro Bocharti nomine, nonnunquam vice versa, nonnunquam Morinus suum addiderit loco Palmerii vel Bocharti, ut ex editis et MSStis Collectaneis patet, et mox sumus demonstraturi. Quod ad V. *Λύγκος*, in qua videbis, in illis quae Palmerii nomine in observationibus iam nuper editis cirumferuntur, Patrem detegere etiam errorem Palmerii; nam in loco illo Palmerius monet legendum apud Livium *Lyncum*, quum legatur, *Lycum*, quod iam multos annos ante a Sigonio erat animadversum: itaque Palmerius non potuit pro suo venditare, et neque ex illis haurire Parens. Nunc autem videamus quid commiserit ad V. *Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς*, incusatur enim etiam quod Collectanea compilaverit, verum scias V. C. me in laterculis observationum, quas iam ante multos annos, et forsan etiam antequam huius Morini Collectanea ad eius manus pervenerint, ad Polyaenum conceperat,

prorsus fere eadem, et huic plane non dissimilia invenisse, quoniam hunc auctorem, ut Tute, Vir Doctissime, novisti, nitidiori habitu in litterarum Orbem proferre, diu ante quam incepit hoc opus profligari, in animo habebat. Quare ergo hunc locum ad partes vocaverit, non video. Perperam etiam nonnulla loca in edita Epistola citata repperi, quae magno cum studio diu quaesita tandem assecutus sum.

Nunc autem, Gronovi eximie, promissa solvam, et conferamus hominis nostri edita Collectanea cum MSStis, ut inde unicuique luce meridiana clarius appareat, qua fide in illis versatus fuerit, et quemadmodum Patrem traduxerit, ita etiam nunc per ora quorumcunque hominum magnifice incedat, et merito ἀξιοθριάμβευτος censeri poterit acervus hic istorum collectaneorum. Ad quod peragendum opus est ut prius adducamus candide verba ipsius ex Epistola quadam, quam comitem addiderat illis Collect. ante viginti annos, in qua sequenti modo exaratum inveni: *noli absterreri, Vir Doctissime, prolixitate nonnullarum harum observationum, poteris enim verba auctorum resecare, et contrahere quae luxuriare videbuntur, sed expositionis et confirmationis gratia aliquando operae pretium duxi pluribus agere, ut mea mens facilius innotescat, quod tamen non sum assecutus. Nam Dom. Le Moine pastor Rhotomagensis mihi amicissimus has observationes legit, cum per ipsum ad te misissem: et mihi scripsit se cancellos apposuisse ad V. Δάφνη, quia putavit me unicam duntaxat agnoscere et Pelusiacam Antiochiae substituere, quamvis existimavi diserte utramque expressisse, illique tribuisse locum Num. 34. 11: ne te igitur facessat negotium Doctissimi illius Viri observatio.*

Coniecturis nostris circa ὄσσον addidit etiam suam, et hanc obscuram vocem ex Arabia deducit, ut sit etc. Ex quibus verbis primo apparet, dicere D. nos ita invenimus in MSStis Collectaneis. Verum quod notabile est in editis Collect. ad illa ipsa verba, ad quae in MSStis Collectaneis suum le Moine, ad V. *Δάφνη cancellos apposuisse*, quod apposuit nomen, nunc Bocharti nomen in editis notatum est; quod deinde addit, *Dom. le Moine etiam circa ὄσσον suam coniecturam addidisse*, nequaquam in editis apparet, ut cuique conferenti patebit, et ne quidem mentio Doctissimi illius Viri, eiusque coniecturae ne quidem vola vel vestigium superest, atque adeo indicio qualem se in omnibus praestiterit, et quam laudem reportare oporteat. Notum enim quid de Caio Caesare referat Suetonius, quod scilicet, postquam magna minatus fuisset, et tamen nihil extricaret, *nemineque gnaro ac opinante quidnam coepturus esset, repente ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent, imperavit: spolia Oceani, vocans, Capitolio Palatioque debita*, quodque haut immerito de homine nostro posset praedicari, quoniam ex musca facit elephantum, et aliorum se praestat medicum, quum ipse ulceribus scateat, atque adeo Morsimi veteris Poetae versus descripsisse videatur, quibus antiquitus nihil frigidius. In V. *Αἰνία* ubi in MSStis Collect. clare exhibuit Palmerianam manum, quum nunc in editis suum nomen substituerit. In V. *Ἀκή* ubi in MSStis Collect. suam exhibuit, quum nunc in editis Bocharti. In V. *Ἀγάθη*, ubi itidem apparet Morinum nostrum quaedam pro suo venditasse in MSStis Collect. quae nunc in editis Bocharti nomine circumferuntur, et sic in V. *Αἴθιοψ*, ubi in editis apparet nunc Morini nomen, quum in

MSStis Collectaneis sit nullius exaratum; et sic in V. Ἀναπώρια, ubi sicut vice versa ipsum fecisse invenies, ita nihil aliud scripsit, quam quod vel pueri scriberent, et unusquisque qui Ortelium viderit. In V. Ἀγραύλη, praeterquam quod vitiosissime sint omnia edita, tum mirabiliter diversa sunt ab illis, quae in scriptis dedit Patri, ut non Palmerius, sed ipse ista composuerit. Sed et in V. Ἀβόνου τεῖχος quid velit geminatum P. ipse dixerit; aut in V. Ἄγραι numerus 16, qui et praeter aliam confusionem in V. Αἰγάτης. In V. Αἰγίνα nunc in editis ἑλληνίζει, quum in scriptis sit latinus, et litteras nomina denotantes plane non sic commisceat, ut fit in editis.

Sic plura possem proferre in quibus parum recte se gessit, sed haec sufficiant. In V. βαταvέα, ubi in editis nullum additum est nomen, quum in MSStis Collectaneis sit Bocharti. At vero in Ἀβρότονον, ubi in editis nunc B. et ipsius nomen exstat, in MSStis Collect. tantum apponitur B. quod et fit in V. Γάζα, sane quidem et ipso illo, quod nunc est editum, plurimum mutato ab scripto non tantum in eis quibus apponitur M. sed etiam B. imo et literis his aliter notatis aliterque partes distinguentibus. In V. Γίττα, quem locum etiam ἐν τοῖς σκινδάψοις Parentis ad partes vocat, manifeste in MSStis Collectaneis, exhibetur ipsius appellatio, quum nunc in editis conspiciatur Bocharti. Sic et in V. Γόμφοι in editis nunc exstat Palmerii nomen, quum in MSStis Collectaneis suum. Ex his patet quo iudicio ad Cl. G. Graevium pronuntiaverit *etiam et lectoribus haut fuisset ingratum forsan V. C. pura puta novisse quae erant Palm. vel quae erant Boch.* quod nunc fieri impossibile est, et

lectoribus ex his non facile innotescet, quid suum unicuique sit, adeo ut plus obscuritatis (quod dictum pace tanti Viri) quam lucis hisce adferant illa, *quae sponte e calamo ipsius fluxere;* immo et sic possem eodem iure, quo consarcinavit illos συνδάψους, dicere, ipsum in V. Ἴμβρος illam restitutionem, *cum ratione et auctoritate, qua innititur*, hausisse ex Parentis Stephano, quoniam in Collectaneis quae transmisit non apparet, et Parens prorsus eodem modo correxerit. Plura et quidem *centum* (ut ita dicam) alia loca possem proferre, in quibus bona fide non fuisse versatum animadverti, ni Viri celeberrimi patientia abuti et nauseam excitare vererer, et ne viderer Cassianam in iudicando imitari consuetudinem, et provinciam quasi humeris plane imparem suscipere, illis potius supersedebo. Sit ergo satis ex his addisci posse tum ab ipso tum ab aliis, quemadmodum ipse etiam suae humanitatis vestigia circumferat, quae nunquam a rebus maxima cura atque sagacitate elaboratis abesse soleant.

Verum, Gronovi πολυμαθέστατε, hanc dentatam chartam iuris publici (ut mihi videtur) nunquam fecisset, si non tam sui oblitus rediisset ad litteras iam ante viginti annos ad Parentem exaratas, in quibus scribit: (ponam enim ipsa nostri Morini verba, ut clare pateat quid ipse de illis iudicaverit) *paucae sunt* (animadversiones) *et paucis fulcris statuminatae, raro auctores citant, rarissime libros.* Et paucis versibus interiectis addit: *attamen oro te atque obsecro, ut lectoribus innotescat has notas a Bocharto Palmerioque ad privatos usus fuisse confectas, nec unquam eas divulgare fuisse propositum, ne quod incultum vel temerarium videbitur, quodque si ad examen revocassent, mutatum foret, illis officiat.*

Ex hisce clare patet, quam non procedat Viri Docti argumentatio, quod nempe, *nihilominus centies observaverit emendationes et expositiones in his Collect. contentas cum rationibus et auctoritatibus, quibus innituntur, referri:* si enim *paucis fulcris sint statuminatae*, quo pacto quaeso potuit Parens illa et plura (ut ostendimus) ex illis collectaneis cum *auctoritatibus et rationibus* referre? et quorsum Pater provinciam illam in se suscepisset, quum illis nunquam in animo fuerit divulgare? quae quidem omnia tanta ac talia sunt, ut vere nesciam quo nomine sint indigitanda.

Imo ut evidentioribus adhuc argumentis convincamus, et hominem nostrum pinus in morem detruncemus, adeo ut nunquam suppullulet, addam etiam ipsius verba ex alteris litteris: *nunquam revocavi in dubium, eas, quas e codicibus Boch. et Palm. collegi tibi maiori ex parte notas fuisse, pleraeque enim obviae et faciles, vixque paulo adtentiorem lectorem effugerent, quanto minus diligentissimum et eruditissimum Commentatorem, utere itaque iis pro tuo lubitu.* Item et alteris litteris: *his igitur quae tuo scopo magis conveniunt et sequentibus quas mox habebis fruere, in easque tibi supremum ius esto.* Ex hisce igitur manifeste apparet, ut plane voluerit Parentis esse arbitrii, an vellet eas iuris publici facere vel non, vel an vellet alio quocunque modo cum illis agere, et si (ut scribit) *pleraeque sint passim obviae et faciles, et nunquam in dubium revocaverit illas maiori ex parte Parenti notas fuisse,* quorsum his περονάσμασι opus fuerit non video: verum me legisse memini apud Plaut. in Bacchidibus quod huic haut immerito applicari potest:

Adolescens moritur dum valet, sentit, sapit,

Hunc senem si ullus Deus amaret plus annis decem,
Plus iam viginti mortuum esse opertuit. etc.

De illis autem locis, *ob quae Parentem solum triumphasse* scribit, ne verbum quidem addam, ne, scilicet, crambem recoctam propinem, contentus solummodo Lectorem admonere (amotis omnibus praeiudiciis) ut videat, an ipsi eadem non potuerint obversata atque lecta fuisse. Quod autem denique Vir hic praestans addit, in eo vehementer fallitur, nempe, (*patetque ad manus Clarissimi Gronovii, qui postremam operis partem adornavit non pervenisse* (quod quidem forsan quam maxime Morinus optavit, ut tanto securius suam in scribendo ostenderet veritatem) *et consequenter observationes, quae pene totas novem litteras postremas spectant intactas remansisse*) imo pervenisse ad Tuas manus manifeste evincit Epistola Tua ad Cl. Burchardum de Volder exarata, in qua omnibus causam significas cur eas edere nolueris; et quod dicit *observationes quae pene totas novem litteras postremas spectant intactas remansisse*, illud mihi indicio videtur, quod priores ex illis non hauserit Parens, nam forsan etiam quaedam *in memoriae subsidium ad marginem libri sui adnotasset* ex illis, si ipsi in animo fuerat illas divulgare, quod quum non acciderit, merito omnia reiicimus.

Satis superque nunc, ni fallor, ostendimus quanti haec Collectanea sint aestimanda, et quam praemium amplissimum (si Dis placet) retulerit horum Collectaneorum Collector, adeo ut ipsas literas et Collectanea Vulcano immolasse, aut quod est illorum meritum multo peius potius perdidisse oportuerit, et ipsum in animo penitus infixisse antiquum illud dictum: *γνῶθι σαυτὸν*,

quam sibi tantum imperium in aliorum scripta arrogare; *κρεῖσσον γὰρ τὰ οἰκεῖα ἐλέγχειν ἁμαρτήματα, ἢ τὰ ὀθνεῖα:* immo quam pulchra esset res, ventosae loquacitatis homini singulorum naevos detegere, et semet ipsum ab omni macularum et turpissimorum errorum sorde immunem praestare: sed hanc praerogativam Coelicolarum Supremus sibi reservavit, ad quam licet homines summa ope contendant, supra tamen humanae sortis fastigium assurgere non valent.

Sicut autem, Vir Consultissime, perhibentibus rei rusticae peritis agri singulis messibus variis mutatisque seminibus uberiores praestantioresque fructus proferre solent; ita quoque ingenia nostra vario meditationum genere magis ac magis recoluntur, atque haec etiam causa est, cur haec (ut ita dicam) portenta pro viribus debellanda susceperim. Haec itaque pro ingenii mei modulo, quo se quemque metiri oportet, sufficiant. Quod autem si intellexero hoc chartaceum congiarium Tibi non ingratum accidisse, erit aliquando, ut me instiget alia et quidem maiora suscipere, et pluris faciam, quam Olympicis ludis coronatum fuisse. Quocirca haec qualiacunque sint, patrocinio Tuo protegere ne dedigneris rogo: et quod superest Deum oro, ut Reipublicae litterariae bono diu incolumis vivas. Vale igitur, Virorum Eruditissime, et hominem ama, qui Tuam amicitiam,

Dum rastros patietur humus, dum vinea falcem,

inter sortis suae decora habebit, et omni observantia sanctissime testabitur, quocunque eam vocaverit oblata occasio. Iterum Vale. Dabam in urbe patria pridie Nonarum Iuni Anno CIƆIƆCXCIII.

GUILIELMI DINDORFII

PRAEFATIO.

Qui hanc Stephani editionem paravit librarius iis inservire voluit qui Holstenii, Berkelii, Thomaeque de Pinedo libros desiderarent. Quare textu reddito Berkelii, ut relicuis editionibus emendatiore, interpretum illorum annotationes nullis factis mutationibus repeti curavit. Ab me autem quum petiisset ut concederem sibi si quid haberem quo editio sua non inutiliter augeri posset, non melius de ea mereri posse mihi visus sum quam contribuendis libri manu scripti Vratislaviensis lectionibus. De qua re quum ad Passovium perscripsissem, omnem illius libri varietatem meos in usus describendam ad me missurum se esse respondit vir amicissimus. Sed quum brevi tempore post dissertationis academicae scribendae necessitas Passovio imposita esset, hac is opportunitate usus enotatas partim ab se partim ab Augusto Wellauero codicis ab editione Thomae de Pinedo diversitates typis descriptas mense sextili superioris anni transmisit. Quam mutati consilii rationem non potui non magnopere probare. Ita enim factum est ut viris doctis non mea solius fide utendum sit. Priusquam

triginta tamen librorum exordia a prima manu suis quaeque locis minio distincte appicta repraesentat.

Hoc igitur teste incipiebat liber II. a voc. *Ἀερία*, lib. III. a v. *Αἱμωνία*, lib. IV. a v. *Ἀλεξάνδρεια*, lib. V. a v. *Ἀναγυροῦς*, lib. VI. a v. *Ἀρβάκη*, lib. VII. a v. *Ἀσαι*, lib. VIII. a v. *Βάβαι*, (sic liber Rehdig., impressi perperam *Βαβαί*, v. Ptolem. geogr. 4, 1. et Stephanum ipsum v. *Ῥάβα*, p. 571.) lib. IX. a voc. *Βίβαστος*, lib. X. a voc. *Βρίγες*, lib. XI. a v. *Γέα*, lib. XII. a voc. *Δάαι*, (sic codex, Salmasii coniecturam confirmans, edd. *Δαία*.) lib. XIII. a v. *Δινδρύμη*, lib. XIV. a v. *Ἔαρες*, lib. XV. a voc. *Ἔμβατον*, lib. XVI. a v. *Εἰδητές*, p. 275. lib. XVII. a v. *Ζάβιδα*, lib. XVIII. a v. *Ἠδοῖ*, (edd. *Ἠδοί*.) lib. XIX. a v. *Θαλάμαι*, lib. XX. a v. *Ἴαβις*, lib. XXI. a voc. *Ἰκός*, lib. XXII. a v. *Καβαλίς*, tum post magnam in littera *K* lacunam, quae ut reliquos libros ita nostrum quoque occupat, lib. XXX. a v. *Μέγαρσος*, lib. XXXI. a v. *Μεγάλη*, lib. XXXII. a v. *Μεσσήνη*, lib. XXXIII. a v. *Νάαρδα*, lib. XXXIV. a v. *Νίβις*, lib. XXXV. a voc. *Ξάθοι*, lib. XXXVI. a v. *Ὄα*, et post longum rursus intervallum lib. LI. a voc. *Συρακοῦσαι*, lib. LII. a voc. *Τιτωνεύς*, ubi librorum indicia deficiunt. Conspirat codex Perusinus in libb. II, IV — XX, XXII, XXX, XXXIII — XXXV, Palatini tantum in lib. XXXII, XXXIV — XXXVI, quorum alter praeterea post voc. *Τιτωνεύς*, *βιβλίον β'* exhibet, quod quin depravatione ex *νβ'* ortum sit, iam non poterit dubitari. [9])

---

9) In Rehd. quoque librorum LI. et LII. notatio ita est comparata, ut lib. I. et II. indicare possit. Tunc vero a voc. *Συρακοῦσαι* novus librorum decursus statuendus erit, cuius vix rationem exputes.

Quod si vero postremam hanc operis partem inde a libro LII. usque ad finem cum ambitu librorum numeris suis signatorum comparamus, veri inde fit simillimum, octo abhinc librorum notationes intercidisse, ita ut *Stephanus* sexaginta librorum decursum explevisse videatur.

Facile igitur concedimus, codicem nostrum haud ita multum ante excidium imperii Byzantini, ad summum circa initia saeculi XIV. exaratum esse, quae est sententia *Crantzii* [9 b.]: nihil hinc fidei eius criticae derogatur, qua reliquos tres *), quos modo enumeravimus, — plures enim nondum contulerunt viri docti, — praecellit. Et ne quid omittamus, fortuitum ceteris laudibus hoc accedit pretium, quod praeter nostrum vix ullum Stephani apographum in Germania reperietur: Harlesius certe in Fabric. bibl. Graeca, T. 4. p. 626. sq. nullum novit: et codices Palatinos, quos cum bibliotheca Heidelbergensi Romam ablatos in aedibus Vaticanis tractavit *Holstenius*, cum multis aliis ad Penates suos non rediisse, arguit altum de iis silentium in Wilkenii hist. biblioth. Heidelb.

Sed ut virtutes codicis nostri interius cognoscantur, primum e mutila littera *K.* inedita quaedam lacunarum supplementa proferemus: excipiet haec lectionis varietas e libro X. ad exemplar Pinedonianum plene et diligenter enotata, cui discrepantias libb. Palat. et Perus. inseruimus, ut omnis apparatus criticus uni quasi oculorum iactui pateret, codicumque inter se comparatio quam expeditissima redderetur.

---

9 b.) Catal. cod. bibl. Rehd. ms. p. 29.

[*) *Tres* quum dicit Passovius, nullam habuit rationem codicis Vossiani, quo usus est Berkelius, cuius vide praefationem p. XV. *G. D.*]

Καβειρία, πόλις τῆς κάτω Ἀσίας, ἧς τὴν γῆν Καβείριοι ᾤκουν· εἰσὶ καὶ Καβείριοι ἔθνος Βοιωτίας ὡς Παυσανίας θ'· Καὶ Κάβειρος, Καβειρία, ἀφ' οὗ τὸ Καβειραῖος καὶ Καβειραία καὶ Καβειρίτης· καὶ Καβείριον· τούτου τὸ ἐθνικὸν Καβείριος, ὡς τὸ Βυζάντιον, Βυζάντιος· καὶ Καβειρία τὸ θηλυκόν, καὶ Καβειριάς· [καὶ Νύμφαι Καβειρίδες ἀπὸ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἀγχινόης, ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος· ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Καβειρὶς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ δὲ Καβειριὰς] παρὰ τὸ Καβείριος· τὸ κτητικὸν Καβειρικὸς καὶ Καβειρική· καὶ Καβειριάζεσθαι ῥῆμα.

Quae cancellis circumsepsimus, desiderantur in edd. *), propter homoeoteleuton in repetito nomine *Καβειριὰς* omissa: praebet eadem Perusinus, differunt Palat. in prosodia nominis *Καβείρους*, et in sequentibus, quae ita sunt immutata: *ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλός ἐστι. Καὶ ἡ μὲν Καβειρὶς παρὰ τὸ Καβειρός*, utrumque deterius. De re v. schol. ad Apoll. Rhod. I, 917. sed Cabiridum nympharum nomen alibi non deprehendimus. 10)

[*) Videtur Passovius tum non usus esse Berkelii editione. Quo factum est ut saepius vel desiderari vel male scripta legi in *editionibus* diceret quae et suppleta et emendata sunt in exemplari Berkeliano quum aliis libris auctoribus tum maxime Vossiano, cuius supra ab me mentio facta est. Superest tamen vel sic sat laudis libro Vratislaviensi, cui praeclara multa debemus aliunde non cognita. *G. D.*]

10) Obiter monemus, vicinum vocabulum *Καινίκη* in uno Rehd. emendate scriptum exstare *Καινίνη*, quod ex coniectura restituerant editores. In memoriam nobis revocat laciniam quandam, fortasse Aeliani, quam in prooemio ad ind. lect. per aest. a. 1819. apud nos instit. ex alio cod. item Rehdigerano primum edidimus: *Ἐν Καννίνοις πίττης ὑγρᾶς κρατῆρες ἀναδίδονται*, quibus quid facerem me nescire tunc sum confessus; nunc quin emendandum sit *ἐν Καινίνοις*, haud dubito. Sequentia quoque eiusdem anecdoti verba, *ἐν Περίκῳ*, facili negotio corrigi possunt, scribas modo *ἐν Ἑρνικῷ*.

Κάλυμνα, νῆσος, ἣν ὁ Σκήψιος πληθυντικῶς φησι Καλύμνας· (*Καλύμνας φησὶ* edd.) [*τὸ ἐθνικὸν Καλύμνιος, ὡς Στράβων ι τὸ Καλύμνιον μέλι ἐκεῖ εἶναι φησί.*] *Λέγεται καὶ Καλυμνία, τὸ ἐθνικὸν Καλυμνιάτης.*

Idem e Strabone, 10. p. 489. D. additamentum habent Perus. et Palat.

Κανταβρία, χώρα, Στράβων γ΄· οἱ οἰκήτορες Κανταβροὶ, [ὡς τῆς Καλαβρίας Καλαβροί.]

Postrema verba, in quibus Stephanum facillime agnoscas, unus repraesentat Rehd.

Κάτρη, πόλις οὐκ Ἰωνικὸν ἔχουσα τρόπον, ὡς Ἡρωδιανὸς περὶ τῆς Ὀλυκρῆς γράφων.

Haec editiones: quae corrupta esse nemo non videt: Holstenius sensui opitulaturus expungebat negationem, quod satis audacter factum locum clariorem non reddebat: omnes difficultates tollit cod. Rehd. uno vocabulo adiecto: *Κάτρη, πόλις Κρήτης, οὐκ Ἰωνικὸν ἔχουσα τρόπον κτλ.*

Κάττουζα, [πόλις Θρᾴκης, ἐν ᾗ κατῴκουν οἱ Πυγμαῖοι· οἱ οἰκήτορες Κάττουζοι·] ὅθεν δὲ τὰς γεράνους ὁρμᾶν τὸ χωρίον Ῥωκώλην (*Ῥακώλην* edd.) *προσαγορεύεσθαι· ὑπὸ δὲ Καρῶν Τουσσύλοι ἐκαλοῦντο.*

Priorem novae accessionis partem Palatini quoque exhibent, omittunt verba *οἱ οἰκήτορες Κάττουζοι*: dant praeterea *Κάττουσα* et *ὅθεν καὶ τὰς γ.* neutrum in melius. Perusinus cum impressis conspirare videtur.

Καύκασος, τὸ ὄρος, [ὃ καὶ Παραπονησὸν καλοῦσι, τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν] ὄρων μέγιστον.

Etiam in his, quibus ceteri codd. carent, Strabonem lib. II. p. 511. B. sequutus est noster,

unde *Παροπάμισον* pro *Παραπονησὸν* legendum esse patet.

Alii eiusdem litterae sunt loci, quos laceros lacunososque esse primus aspectus docet, asteriscisque insuper defectus sedem pleraeque indicarunt editiones. Horum plurimi e nostro codice, Palatinis interdum addicentibus, certissimam medelam accipiunt. Sunt vero hi:

Καυλωνία, — ἀπὸ τῆς αὐλῶνος ὕστερον μετωνομάσθη Καυλωνία, ὡς ἀπὸ Μετάβου ἥρωος τὸ Μεταπόντιον, καὶ Ἐπίδαυρος ἐπίταυρος, καὶ Κλαζομεναί . . . Desideratur hic in edd. vocabulum, unde *Κλαζομενῶν* nomen repetatur, nec fugit hoc Pinedonem, qui, ut locus sine impedimento legi possit, Clazomenas delendas esse censet. Rehdigeranus vero, adstipulantibus Palat. et Perus. veram servavit lectionem, *καὶ Κλαζομεναὶ πλαζομεναί.*

Κράμβουσα, — τὸ ἐθνικὸν Κραμβούσης ἢ . . . Rehd. emendatius et plenius: *τὸ ἐθνικὸν Κραμβούσιος ἢ Κραμβουσαῖος,* nec aliter Palat.

Κρουσίς, — τῷ τοπικῷ ἔθει Κρουσιδεύς, ὡς Χαλκιδεύς. Ἔστι δὲ Κρου . . . ἔστι θηλυκὸν ὁμώνυμον Κρουσὶς γῆ. Unam litteram addit Perus. *ἔστι δὲ Κρουσ . . . .* Palat. nihil adiumenti praebent, Holstenius coniiciebat: *ἔστι δὲ καὶ Κρουσαῖος,* alii aliter. Sed omnia conamina irrita reddit Rehd. *τῷ τοπικῷ ἔθει Κρουσιδεύς, ἔστι δὲ Κρουσεύς· καὶ ἐστὶ θηλ. ὁμών. Κρουσὶς γῆ.* Haec vult: ex analogia topicorum (*κατὰ τέχνην*) gentile *debebat esse* Crusideus, quale a Chalcide Chalcideus; *est* vero Cruseus, quibus simillima sub v. *Βύζαντες, Γάγγρα, Γαργαρεῖς,* et alibi observata sunt. Cave igitur infarcias voculam *καί,* qua tota sententia perturbatur: docent enim verba codicis nostri, for-

mam regulae convenientiorem Crusideus in usu non fuisse. [11])

Κύδραι, πόλις τῆς Δω . . . Στράβων β'. Rehd. *Κύδρα, πόλις τῶν Δω. ωπων, Στράβων ζ'.* Eundem libri numerum Perus. cum ed. princ. agnoscit, restitueratque Holstenius, una cum recentioribus Strabonis editoribus haec referens ad lib. 7. p. 327. C. ubi *Κύδριαι τῶν Βυρσῶν* enumerantur, nunc vero ex Gemisto Plethone *τῶν Βρυγῶν* sive rectius cum Corayo T. 4. p. 126. *Βρύγων* scriptum invenitur. At quod uno consensu post Casaubonum Straboni e Stephano *Κύδραι* obtruserint, apud Stephanum contra e Strabone *πόλις τῶν Βρυγῶν* rescripserint, magnopere improbamus. Quis enim nobis sponsor exsistit, Cydram sive Cydras et Cydrias unam eandemque esse urbem? et quonam artificio e vestigiis scripturae apud Stephanum Brygum nomen elicias? Nobis verba Strabonis, ex quibus sua derivaverat Stephanus, intercidisse videntur: quod si qui temerarium desperatumque commentum esse putent, meminerint ii, Stephanum haud dubie integrius quam nos et plenius Strabonis exemplar possedisse. Nam ea quoque, quae sub v. *Κρουσίς* ex eodem Strabonis libro septimo attulit Stephanus, in nostro Strabone non leguntur, in quo ne nomen quidem Crusidis servatum est. Utrumque igitur locum secum abstulisse videntur ea, quae in extremo libro septimo, p. 339. C. perierunt: in quibus quum necessario sermo fuerit de regionibus quibusdam Thessaliae, Macedoniae, Thraciae, a vero fortasse haud multum

---

11) In vocabulo, quod huic praecedit, *Κρότων*, pro vulgari *ἐπὶ τοῦ φθαρτοῦ τῶν Κανῶν*, praebet Rehd. id quod suspicatus erat Salmasius, *τῶν κυνῶν.*

Nihil his auxilii afferunt Palatini, nec multum Perusinus, qui v. 1. prius τε recte omittit, v. 2. propius ad verum accedens κλαυστοῖο praebet, v. 6. ἄνυσσα, quod haud ferendum, v. 7. οἶσιν, quod sensus poscit: locos gravioribus mendis occupatos nec nisi codicum ope sanandos plane intactos relinquit. Iam vide, quam egregie omnia in Rehdigerano nostro concinant:

Γήρειαν, Ῥοδόην τε καὶ οἳ λινοτείχεα Γάζον.
Τοῖόν μιν κλωστοῖο λινοῦ περὶ τεῖχος ἐέργει,
Ἀστύφελον δήοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν.
Εὖρος μὲν μάλα δή τι διαμπερὲς ὀργυιῇσι
Μετρητὸν πισύρεσσιν· ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν
Ὅσσον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἠελίοισιν ἀνύσει,
Ἠῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἷσι.

In his nihil reliquum factum est manibus emendatricibus, nisi v. 6. ἀνύσει, quod ut versus constet in ἀνύσσει mutandum. Hoc tamen non reticendum, Falkenburgium ad Nonn. Dion. 26, 56. p. 888. (ex quo loco tria adiectiva eiusdem etymi, λινοερκής, λινόπλεκτος, λινόχλαινος lexicis addantur aut dubiis eximantur) λινοτείχεα, et Salmasium, in reliquis a vero longe aberrantem, κλωστοῖο coniectura assequutum esse. Nec in reliquis fragmentis [12]) docti huius et in pangendis versibus suavissimi poetae, cuius ex uno fere Stephano notitiam habemus, codicem inspexisse

12) *Δαρσανία, Δρεσία, Ἔρμισα, Ἐρύθεια, Καρκασία, Κάσπειρος, Ὤδονες*, etc. Samium Bassaricorum auctorem facit Eustath. in proleg. ad Dion. Perieg. p. 6. a. Steph. asperitatem carminis vituperans. Hinc fortasse contigit Nonno, Dionysii imitatori, dum duritiem sedulo vitaret, dulcedini studeret, Bassaricorum opus cito ex hominum memoria deturbare, eorumque in locum Dionysiaca sua sufficere.

poenituit: ita v. Ἔμισα firmat emendationem Holstenii, ἐξ ἀντολίης, siquidem auctor versus noster est Dionysius: v. Ἐρύσθεια cum Palat. in vera nominis Ὑλάταο scriptura consentit: v. Κάσπειρος habet, quod versus poscit, ποσὶ κλειτοί, accedentibus Pal. et Per. Ubi vero maxime boni libri auxilium exoptaveris, in pessime habitis Dionysii versibus, v. Δαρσανία,

οἱ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν,
Ἔνθατε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
Αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἀφ' ἱστοπόδων τανύουσαι,
Αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο . . . . . ἐρύσαντο,

in his codicum ope plane nos destitutos videmus: nihil enim conferunt, nisi quod initio v. 1. Per. ἢ οἱ, Rehd. οἵη, et v. 3. idem ἱστοπέδων praebeat, omnia male. Quum igitur in his audacioribus nobis esse liceret, salvo postliminii iure locum ita refinximus et supplevimus:

ἠδ' οἳ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν,
ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι,
αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο, καθ' ἱστοπόδων τ' ἐρύσαντο. [13])

p. 130. Γαιτοῦλοι] Γατοῦλοι Rehd.
φησιν] φησι Rehd.
Γαιτυλία] Γαιτουλία Rehd. recte.
μεγάλοι] μέγιστοι Rehd. Per. bene.
Σᾶναι Γαλάδρης] Σῖναι Γαλάδρος, Rehd. Pal. Per. versus est Lycophr. 1444.

---

13) Lepido errore κροκόωσιν a *Pinedone* redditum: *croco tingunt:* similia sunt παρορἀματα *Laurentii Vallae* in Herodoto 7, 18. κεσόντα κρήγματα ὑπὸ ἠσσόνων, *sub Hessonibus*, aut 7, 23. κρητήριον, *praetorium* vertentis, et *Dalecampii*, qui Athen. p. 470. B. ex Mimnermo ἐν Ναννοῖ Mimnermum *in pumilionibus* procudit.

ὅτι Γαλάδρας] ὅτι ὁ Γαλάδρας Rehd. Per. bene.
ἐν τρίτῳ] ἐν τῷ γ' Rehd. Per.
Γαλαδραικόν] Γαλαδρικόν Rehd.
Γαλαρίνη] Γαλαρήνη Rehd.
καταλαβόντες] καταβόντες Rehd.
Γαλέου] Γάλλου Rehd.
Τελμισσοῦ] Τελμησσοῦ Rehd.
ὁ Ἀσκαλαβώτης] καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης Rehd. Per. recte: facit huc Aristoph. Nub. 171. sq.

p. 131. ἴσως διαπεποίκιλται] ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι, Rehd. egregia correctio, quae Salmasio ex parte tantum bene processerat.
ἰχθῦσι] ἰχθύσι Rehd. recte.
τί λέγεις σὺ μάντις,] τί λέγεις. σὺ μάντις. Rehd. bene, semper enim pro interrogationis signo puncto utitur: μάντεις, Pal.
σοφώτατοι] σοφώτατον Rehd.
τὸν δὲ ἐπὶ δ.] τὸν δ' ἐπὶ δ. Rehd.
βωμὸν ἐνταῦθα ἱδρῦσαι] ἐνταῦθα βωμὸν ἱδρύσαι Rehd. bene.
ἐν Καρίᾳ ἦλθεν] ἦλθεν ἐν Καρίᾳ Rehd.
Τελμισσίου] Τελμισίου Rehd.
τὰ δ' ἐς ψος] τὰ δὲ ἐς ψος Rehd.
καὶ κύριον] καπνον Per. vitiose.
Αὐξίθεμιν] Αὐξήθεμιν Rehd.
οἱ περίοικοι προμαθίδαν Ποταμογαλληνοί] Pinedo, Augiae hoc stabulum repurgaturus, coniecit: οἱ περιοικοῦντες τὸν ποταμὸν Ποταμογαλληνοί, satis inepte: propius ad rem Salmasius: οἱ περίοικοι κατὰ Προμαχίδαν Ποταμογαλληνοί. At locum in edd. non vitiosum tantum, sed etiam mancum esse, praeclaro cod. Rehd. supplemento edocemur, in quo haec leguntur:

οἱ περίοικοι κατὰ μὲν τιμόθεον ποταμογαλλῖται· κατὰ δὲ προμαθίδαν ποταμοληνοί (ubi *Ποταμογαλληνοί* verum erat, exciderat syllaba in fine versus. *)

Timotheus, qui hic testis adducitur, haud dubie Milesius ille est citharoedus, de quo in Melet. crit. in Aeschyli Pers. p. 44. diximus, quibus addas quae ab Harlesio ad Fabr. bibl. Graec. T. 3. p. 478. ab Astio ad Plat. de republ. 4, 3. p. 483. a Goerenzio ad Cic. de legg. 2, 15. et ab Iacobsio ad Anthol. Palat. app. 295. T. 3. p. 948. sq. disputata sunt. *Timothei* epitaphium servavit Stephanus, v. *Μίλητος*, in cuius metro restituendo frustra laboravit Meinekius cur. crit. in Comicorum fragm. p. 20. articulum recte extrusit Iacobsius, nec comparet ille in Rehd.

Promathidas vero haud dubie idem est, quem Athen. 11. p. 489. B. Heracleotam vocat: narrat *Promathidam* structuram poculi cuiusdam ex genere eorum, quae *Νεστορίδας* appellarent, exposuisse: quod quum inter cimelia Dionysii Thracis grammatici fuerit, inde colligi potest, vixisse *Promathidam* paullo ante tempora Augustea: plura de hoc homine cognita non habemus.

Τυρίαν] *Τηρίαν* Rehd.

ἀπὸ ἐκείνου] *ἀπ' ἐκείνου* Rehd. bene.

ἐν τετάρτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας] *ἀρχαιολογίας δ'* Rehd.

γράφεται δὲ] *γράφεται*, omisso *δέ*, Rehd.

p. 132. *Γανδάριοι*] *Γανδάρειοι* Rehd.

(*) Divisa vox inter duos versus ita *ποταμο|ληνοί. G. D.*]

ἔθνος Ἰνδῶν] ἔθνος Πάρθων Rehd. Per.
Γανδάρας] Γάνδαρας Rehd.
Ἀλκμᾶν] Ἀλκμὰν Rehd. recte, v. Welcker. ad Alcm. fragm. p. 1. 2.
ὠνομάσθη δ' ἀπὸ Γ.] ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γ. Rehd.
ἐκεῖ δὲ] ἐκεῖ καὶ Rehd.
τὸ δ' ἀκρ.] τὸ δὲ ἀκρ. Rehd.
θηλυκῶς] θηλυκὸν Rehd. sed supersc. ῶς
Γαργαρεῖς] Γαργαρίς Rehd.
Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ] Στράβων ιά Rehd. Per. et recte quidem: Strabonis locus exstat lib. 11. p. 504. B.
κατὰ τέχνην, ὡς Μεγαρίς] desunt in Rehd.
Λιβυκῶν] Λυβικῶν Rehd.
Γαργηττός] Γαργητός Rehd.
Γαργήττιος] Γαργήτιος Rehd.
Γαργήττηθεν] Γαργιτίηθεν Rehd.
Γαργηττόνδε, Γαργηττοῖ] Γαργηττόνδε καὶ Γαργηττοῖ Rehd. bene.
post φασι lacunam quatuor aut quinque verborum habet Pal. alter.
τὸ τοῦ Εὐρ.] τὸ Εὐρ. Rehd. Per.
κεῖσθαι] κῦσθαι Per.

p. 133. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ] Θεόπομπος νδ' Rehd. quem numerum verum esse arguit congruum Athenaei testimonium, 3. p. 77. D.
Γαυγάμιλα] Γαυγάμηλα Rehd. bene.
τέλος τοῦ ι βιβλίου.

Haud abs re erit, e sequenti libro unum locum his subiunxisse, ex quo patebit, Eustathium eandem plane epitomes recensionem ob oculos habuisse, quam codex Rehdigeranus sequutus est. Etenim in parecbolis ad Iliad. 2, 749. p. 254, 12. Bas. monuit haec: λέγει ὁ τὰ Ἐθνικὰ γράψας, ὅτι Δίο-

λεῖς ὄντες οἱ Περραιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, Περραιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πόλιν Γόννον παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ γόννατα, de quibus Wesselingius ad Herodot. 7, 127. recte observavit, esse haec e Stephano, verum integriore, quam nunc legatur. Pertinent enim ad v. *Γόννοι*, ubi in edd. haec reperiuntur:

Γόννοι, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ὥς φησιν Ὅμηρος. Ὁ πολίτης, Γόννιος· καὶ Γοννία, ἡ γυνὴ, καὶ ἡ χώρα. Γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ν. Τοὺς δὲ Περραιβοὺς καλοῦντας ἑαυτούς. Καὶ Γόννον διὰ δύο ν, τὴν πόλιν. Γόνα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. Κτλ.

Nihil in his a vulgatis differt Perusinus, Palatini lacunam certe indicarunt ante *καλοῦντας*: sed audiamus iam Rehdigeranum:

Γόννοι πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ΩΣ φησιν Ὅμηρος· ὁ πολίτης ΓΟΥΝΙΟΣ, καὶ ΓΟΥΝΙΑ ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα· γράφεται δὲ καὶ ΧΩΡΙΣ τοῦ ν. Τοὺς δὲ Περραιβοὺς ΑΙΟΛΕΙΣ ΟΝΤΑΣ ΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΔΙΠΛΟΥΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΡΑΙΒΟΥΣ καλοῦντας ἑαυτοὺς, καὶ Γόννον διὰ δύο νν, τὴν πόλιν· ΓΟΝΝΑ γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. Κτλ. In quibus quot discrepantiae, tot sunt emendationes, eaeque tam perspicuae, ut ne verbum quidem addamus.

Haec igitur quamvis sexagesimam vix totius voluminis partem complexa nihilominus sufficient ad probandam nostram de codice Rehdigerano sententiam, in hoc uno comprehensa esse, quaecunque bonae frugis nunc in Perusino, nunc in Palatinis dispersa deprehendantur, ita ut horum virtutes in se coniunxis edici queat, multa autem et haud raro praestantissima huic nostro propria esse atque peculiaria: quae ex interpolatione profecta non esse

quum res ipsa doceat, Rehdigeranum ex antiquissimo omnium fonte manasse, codicibusque ceteris, quos novimus, longe praestare, nec sine eius adminiculo novam Stephani editionem, qua aegre caremus, in communem litterarum utilitatem posse adornari."

P. 3, 4 *ἐστι* om. Vr. cum editione Pinedinis collatus. 5 *καὶ πόλις*] *ὁ πό* τμ [Id est *ποταμός*. G. D.] 6 *Ἄβα*] *Ἄβας* 7 *Ἀμφισάν τε* 8 *τὸ ἐθνικὸν Ἀβαῖος καὶ τὸ κτητικόν* 8 *γὰρ*] *δὲ* 11 *Σιδίτης* — *Πυλίτης* 12 *Ἄλβα* 15 *καὶ Ἄλυβες, Ἀρταβηνὸς καὶ Ἀρτάβιος. οὐκ Ἀρταβαῖος.* 16 *ἐν Φωκεῦσιν* 17 *τοῦτο τὸ* 18 *δὲ*] *καὶ* 19 *ἐν κ́ βιβλίων. δύναται δὲ* 28 *Βερεντεσῖνος*

P. 4, 1 *ἐν Αἰγιμί. β́* 4 *Ἀβαντίδων* 5 *τότε* — *ὠνόμασέν νιν Ζεύς* 9 *τὸ δὲ Τευκρὸς* om. cum lacuna 10 *ἢ τοῦ ἐπιχωρίου* 12 *ὡς ἐθνικὸν* 14 *Ὀγχεστ.* Pinedo.] *Ὀγχηστ.* 16 *Πυάντιον* 24 *εὐπέπλων* 26 *ὅπερ που* 27 *ἐλέχθη παρὰ* 28 *Μαντίνην*

P. 5, 4 *τὸ τοιοῦτον εἰς η* om. 5 *Μέμφη*] *Μέμφης* 6 *Χαλκιεὺς*] *Χαλκριεὺς* 11 *Περκότην* 16 *Βαρνὶς* 17 *εὕρηται δὲ καὶ* 20 *Ἀβασηνοὶ* — *Οὐράνιος* om. cum lacuna 21 *Ἀβαίους, Χατρομῶνται, Ἀβασ.* 22 *Βασηνῶν* 24 *ἰκέλην* — *κοχλιέω* 26 *Ἀδρηϊνοί* 28 *ἀλλότριον δὲ τῶν Εὐρωπέων.* 30 *ἀπὸ Ἀβδήρου* 34 *πρὸς γὰρ τοῖς* Pin.] *πρὸς τοῖς*

P. 6, 4. *Ἄβδηρα καὶ* 6 *καὶ Πανσ.*] *καὶ Πανσ. καὶ* 15 *Ἄβιλα*] *ἄφιλος* 16 *οὐδετέρως* om. cum lacuna *Ἄβιλα*] *Ἄβιλος* 18 *Ἀρινδηλινός* 20 *γαλακτοφάγων* 21 *πόντου φησὶν ὡς Διόφαντος εἶπεν, οὕτω* — *διὰ τὸ Ἀβιανὸν π. κατοικεῖν* 26 *ἔθνος* om. cum lac. 28 *ἐνδι*–

κώ . . . . 29 *φιλοξενώτ.* (Pinedo *φιλοξενότ.*) 31 *δίκελλ* ed. Lips. (*δικέλλη* edd. priores)] *δικέλλης* 32 *γύαι* ed. Lips. vulgo *γέαι*] *γηαι* 34 *ὑπομνηματικῶν*

P. 7, 1 *'Αγαβῶν*] *αγαυῶν* 8 *μὲν οὖν* 11 *κλῆσιν* 13 *'Αβοργῖνες καὶ 'Αβοργῖσιν* 14 *κλῆσις* 16 *οὕτως* 17 *Σατουρνιαί αναῖαν* 18 *Κοτύλην οὗ νᾶσος* om. cum lacuna, item 19 *ἐκπέμψατε Φοίβῳ* et 20. 21. *φῶτα ἀλλ' αὐτὸς* et *ἐχρήσατο* 25 *ὡς Ναύκλαυτι καὶ Ναυκρ.* 27 *Χάλκις Χάλκιδος* 30 *'Αβρεντευ ὡς 'Αῤῥιανός φ.* 32 priorem *καὶ* om.

P. 8, 2 *τοῖς*] *τω* 7 *Λυβιφοινὶκ ν* 9 *ὡς γὰρ—Γαργαρεὺς* om. 11 *Σιγιεὺς Λευκωνοεὺς* 13 *ἔθ'* Pin.] *ἔσθ'* 17 *ὡς* om. 21 *Σηστὸς ὅπη* et 22 *τῶν αὐτῶν* om. cum lac. 23 *τὴν* om. 24 *ἔστι δὲ 'Ιαπυγίας* Pin.] post *ἔστι δὲ* aliquot verborum lacuna indicata est 28 *οἱ*] *εἰ* 29 *διεβάλλετο* 30 *δὲ* om. *ἐπιφόρημα* bis.

P. 9, 6 *τῷ Νείλῳ δευτέρῳ περὶ γῆς* 9 *τείχους* 11 *Δευκαλιωνίας* 15 *ὀξύνεται ἂν* 17 *Λυστίων ἀπὸ λίμνης Λυστίας* 23 *Λυκαῖος*] *Λίξος* 25 *ἐκλήθη 'Αγαθ* . . . . . . *κοινῷ* 26 *ὡς*] *ὁ* *Σινταρεὺς* et 29 *νῆσος 'Αγάθη* om. cum lac. 29 *ὤφειλεν — εἰς ευς* om.

P. 10, 6 *ἀπ'* om. 8 *τὰ εἰς υς* 9 *λῆγον βαρύτονον Μάγαρσος* 10 *"Ιστρων* 13 *τοῦ Καβασσὸς αὕτη τοῦ* 17 *ἐπίκλησιν* 18 *Νικόλαος ἐ* 20 *'Αγάμμεια* et 23 *'Αγάμμη*, liquida in sequentibus quoque constanter geminata. 29. 31. 32. *εἶναι τοῦ 'Αγάμεια* et *'Αγαμὸς πόλις περὶ* et *ἀπὸ παλαιᾶς* absunt positis lacunarum signis 32 *παρθένος* 33. 34. *αὐτὴν* et *'Αγβάτανα* om. cum lac.

P. 11, 1. 2. 3. 5. *αὐτὴν* et vocis *Δημήτριος* litterae priores quattuor et *τῆς Συρίας* et *διὰ τοῦ α* om. cum lac. 9 *παραιτούμενος διὰ γ λέγων οὕτως* 15 *Παραιτακηνοὺς* 23 *τὰ διὰ τοῦ* 25 *μακρᾶς. Ἢ* Piu.] *μακρᾶς ἢ* 28. 29. *Ἀγήσσιος — Ταρτήσσιος* om. 29 *ἐν τῷ πε . . . . ἢ Ἀ.* 33 *τὸ ἐθνικὸν Ἀγκαράτης* om. cum lac.

P. 12, 1 *πόλις Γαλατίας* om. c. l. 2 *εἶναι Φρυγίας* om. c. l. 3 *ἐστι τῇ μεγάλῃ* om. c. l. 4 *Κελτικῆς* 5 *τρι . . . . τε* 10 *λαβὼν* 12 *οὕτως* 17 *καθαριευούσης* 23 *Πάριον Παρίου Παριανὸς* 24 *ἐθνικῶν ἐθνικὰ ὡς* 25 *τὸ κτητικὸν* 27 *Συλλυμβρίου* 30 *Σκοπιανὸς* 31 *τοῦ σκορπίων* 32 *ἀπὸ τῶν* 35 *Γερμανὸς . . . τανὸς Ῥητ.*

P. 13, 1 *Ὥρος αὐτὰ μὲν* 2 *τὸ ρ* 5 *συνεξίδραμεν ἀπὸ τούτου τὰ Θυάτειρα . . . . . καὶ* 7 *περὶ τοῦτον τόνον* 11 *Κυτιεὺς* 12 *Σιγιεὺς* 13 *Ἀγκυρανὸς* 14 *Μεταπόντιον Μεταποντῖνον* 16 *Ἀγκυρῶν* 18 *λιθι . . ας ἔτεμνον ἐκ δὲ τῆς π.* 22 *Ἀγκυρῶν* 29 *Ἀτταλίας* om. c. l. 30 *ἄγνους Σχο . . . . . κυλλοῦς, Πιτυώδης* 32 *Ἐρικώδης* 33 *κατὰ τὸν Ἀθήνησι . . μον* 34 *Μύῤῥινας*

P. 14, 1 *προσόδῳ τοῦ ι* 3 *πρὸ αὐτοῦ ν ὑφαιρ.* 7 — 10 *ἀλλὰ — Σιμούντιος* omissa apud Pined. habet Vrat. 12 *ἂν ἀγνοῦντι* 20 *Χερροννήσῳ* 25 *Τυμνησσεύς* 28 *μήνυμα τῶν* 31 *ἔστι δὲ καὶ* 33 *δὲ* om.

P. 15, 8. *δέχεται — Ἀγρυλῆσι* om. 9 *ἐν* om. 12 *διὰ τοῦ α* 14 *Ἀγραίεις* 21 *οὕνεκενων Πισσίδας καὶ . . . . ἄνες ἠδ' Ἀγριᾶνας* 30 *ἀγρο . . . . κηρὸς* 32 *ἀγροιῶτις καὶ* om. c. l.

P. 16, 1 *τὴν* om. 2 *ὁ Γλαυ . . . . παρὰ*

8 ἐστι δὲ ὁ π. 6 ἡ πρὸ Pin.] ὁ πρὸ 8 Ἀπόλλωνος 9 ἀγυιάτις Pin.] ἀγυιᾶτις 15 Μαψοπία Μαψοποιεύς 17 Καρυάτης 20 Αὐσονίτιν Pin.] Αὐσονῖτιν 27 Ῥοανὸς 31 Ἀγχιάλη π. Σικελία — Ταρσῶν καὶ Ζεφύρῳ

P. 17, 2 Ἀγχιαλέα τὰς τὸν 6 φασι om. 18 ἡ Χερεία 23 ᾤκησεν 28 καὶ Σάνδης 31 Ἀῤῥαβίας

P. 18, 1 Ἀῤῥάβων 3 Ἄβαρα superscr. υ 5 Θήβανις 6 Αἰολίδος ἔσχεν ν ἄρσεν ἐστίν. οὗτος δὲ 12 πρὸς τὸ 17 ὀφείλει 19 μεγάλη τρίτης Π. υ 21 Βαβυλώνιοι 26 Μεσσήνη 29 τὰ μ βιβλία 31 παραληγομένων 33 Ἀδραμύττιον

P. 19, 2 δύο τὸ ι μ. 7 Ἡρώδης — τὸ τ . . . Ἀδρ. 8 Ἀρτακηνὸς . . . τηνὸς Δακ. 9 Ἀδραμύτιον 13 Θρακικῆς 15 Ἀδρηνίτης 18 Πελληναῖος Μιτυληναῖος 21 ἄρσεν 24 ἱδρύσατο τὸ 26 πεδίον Pin.] πέδον Διογένης οὕτως ἐν πρώτῳ 29 δὲ om. 32 τὸ αὐτὸ δέ ἐστι

P. 20, 1 διδυμητοκεῖν 3 ἐνίας καὶ πέντε 4 εἰσὶ μικρὰ τῶν ὁ. 7. ὡς ὁ Πτελεατικὸς οἶνος 12 Ἀδριαττηνὸς 18 Ἀδρυμήσιος 20 ἀρσενικῶς 23 Ἀδυρχίδαι 24 Voci Ἀερία praefixa est inscriptio βιβλίον δεύτερον 32 καὶ Ἀζάμιον 34 τοῦ ὕδατος ἀνέχεσθαι

P. 21, 3 εἰς τέσσαρα 10 ἐν πρώτῃ συλλαβῇ om. διὰ τοῦ αι ενας καθόλου λ. [Fort. ἐν ά σ. i. e. ἐν πρώτῃ συλλαβῇ. *Passovius.* Imo scribendum διὰ τοῦ αι ἐν ά τῆς καθόλου λ. Dixisse autem ea de re Herodianum libro primo novimus ex Arcadii epitome p. 8, 25. Quicum comparetur Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 17, 4. *Dindorf.*] 12. 13. οὐδὲ οὕτως ἀλλ' ἐξαναγὼν αὐτὴν κ. 15. εὐβοσίαν 16 τὴν οὐευνοῦν

18 εὐαρεστησάντων 19 καὶ ἐστι γῆν πολλὴν καρπῆσαι 20 αὐτὸν καταστῆσαι ἐξ αὐτοῦ δὲ κλ. 21 ἐξαγάνου 22 μετηλλοιῶσθαι ἐκ τοῦ Ξοάνου. 26 ἵνα ᾗ 27 λέγεται 33 Ἄζιρον Pin.] Ἄξιρον

P. 22, 1 τὸ ἐθνικὸν om. 6 ὡς Σαλωρίτης 7 Ῥιανὸς Ἀζώρειαν 12 ἀρσ. καὶ ἐστὶ δὲ 21 περιηγήσει 30 πτερυγίων

P. 23, 8 γε om. 13 καὶ Ταρ. 18 Λιγύσκων 24 ἐν τῷ κουρίτιδι κτ. π. οὕτως προσαγ. 25 κουρῖτιν 29 ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ 30 ὡς Ῥιανιανός (sic apud Passovium legitur)

P. 24, 4 ὁμοίως om. 6 Ἀθύμβρων κτίσμα (ω) 8 παρὰ (ω) 9 δὲ om. 22 Ἄθοος, ὡς τὸ Κῶς Κοος 23 καὶ Ἄθοος καὶ Ἄθω 29 θαλάττης Tum Αἴητος annotatum quod nescio utrum ad 32 an ad 33 spectet.

P. 25, 7 Ἀραβικῶν (Pinedo Αἰακιδῶν) 13 Αἰανῖται 16 Αἰβοῦδα Πρεταννικῆς 24 ὁ νῦν Κανὴν καὶ Κανὰς λ. 30 περὶ αἶγαν 31 ὄρος 32 Αἰγαὶ πόλεις πολλαὶ Κ. 33 καὶ prius om.

P. 26, 6 καὶ ἔτι Αἰγ. 14 οἱ om. Αἴγειρον.

P. 27, 1 Κωβίαν τε 8 τῆς om. 10 (a) ἐξ αὐτοῦ Αἰγοκορεῖς Ἀργ. Γελέοντες Ὁπληται. αἱ φυλαὶ τ. Αἰγοκορεῖς. Αἰγιάλεια 16 Κροκυλίας 18 πετρώδης οὖσα καὶ ὑψηλὴ καὶ ἀπρόσβατος 19 ὡς om. 20 Κινύφιος om. 27 Αἰγινίτης 29 ἡ κέραμος 30 θηλυκὸν Αἰγιναία. λέγεται καὶ 32 τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰγινήτης

P. 28, 1 τὸ δὲ πολιήτης παραλῆγον ἔχει τῷ η 3 Σαρδιλιήτης 5 Αἰγινήτης Αἰγινῆται. τὸ κτητικὸν Αἰγινητική, omissis καὶ Αἰγινητικὸς καὶ 7 Αἰγινίτης 8 πρωτ. πρόληψιν. ἔοικε δὲ τὸ ὄνος δ. 13. 14. Αἴγιον — Αἰγιεὺς om. 14 ὡς] καὶ 15 Αἰγίνεες 18 Γαβαλίτην 19 Φωκίδος 32 Ποταμίτης Pin.] Ποταμῖτις

P. 29, 5 Λακωνικῆς 10 ἄῤῥεν 11 Ἀλεξ. Μενελάῳ Δηΐφ. 19 Αἴγηψος 20 Αἴγηψον 22 Καλλ. δαιδαεν . . δὲ λαχ. 24 σιδηροεργοὶ χαλκεῖς 29 Αἰγίψιος 30 Αἰγήψιον

P. 30, 7 Φίλιππος Αἰθάλειαν 10 ὁ om. 21 δῆμος 22 τὰ τοπικὰ 28 τὸ ἔθνος 30 Τυμφίας 31 περίβολόντε

P. 31, 2 καὶ om. 8 ἀπὸ τοῦ Αἰθιοπεὺς 9 πρώτην φασὶ om. 11 Φλαγύας 14 εἴρηται 18 σελήνη om. c. l. 16 ἢ δὲ ὅτι 21 Μαρμαρίναις 26 — 28. τινὲς — Αἰλανίτης om.

P. 32, 6 τῶν εἰς σος 7 Σελεύκου Σελευκεὺς 8 Ἄβρων ἐν τῷ περὶ π. εἰ γὰρ περὶ τὴν Ἀλ. ἦν, Ἀλεξανδρειεὺς ἂν ἦν. 10 Incipit βιβλίον γ΄. Αἰμωνία 15 κύρια 17 Κρότων καὶ Κράννων 23 Κάμικος 24 νῆσος ὁμοίως 25 ἔστιν ὅτε 29 πόλις bis 31 ἕως εὖρ. 33 καὶ Ὀριθυίας om. 35 ὡς Ἔπεια

P. 33, 1 Θέων δ' Αἰνιάδας 7 Κέγχρεαι 8 ἔστι καὶ πόλις 9 Αἰνείαιοι 11. 12. καὶ Αἰνείαδες οἱ οἰκ. καὶ Αἴνειος 12 λέγονται δὲ Αἰνειεῖς 22 τὸ om. 24 Ἄψινθος 25 τοῦ εὔρου 27 ἦν Αἶνος ποτὲ καὶ κ. 28 ἀπὸ Αἴνου 32 Αἴνιος καὶ Τήνιος 33 φησιν om.

P. 34, 2 δῆμος τῆς 4 Ἀρθμινίς Pin.] Ἀθμονίς 7 καὶ Αἰξώναζε om. 10 οἱ νεώτεροι τὸ ἐθνικὸν 14 ἡ Αἰολικὴ ἀποικία 18 Αἰολ. ἢ Ῥοίτ. 20 Αἰόλιον 29 τοῦ· ε] τοῦ ι τοῦ ι om. 32 Θρίον ἐϋκτίμενον 34 ὡς] καὶ

P. 35, 8 ἐξ om. 11 διὰ τοῦ ω 12 τὸν δ' Αἰσωνίδης ἀπὸ τοῦ Αἰσονουτου 16 Ὀρθωσιεὺς Pin.] Ὀρθοσιεὺς 17 ὡς om. καὶ om. 27 ὡς ὁ οἰκ. 29 Σαλαμινέως 33 ἐν] καὶ [F. κ' i. e. εἰκοστῷ. *Passovius.*]

P. 36, 1 Σπάρτωλος ἐστι om. 8 Ἐκαδημία 12 Βυζάντιος . . . λησσεὺς 23 Αἰγύπτῳ. ἌΚΑΝΘΟΣ Pin. novam sectionem faciens] Αἰγύπτῳ Ἄκανθος 24 καὶ δευτέρα 26 παρὰ τὴν Κνηδίαν ἢ τετάρτη 30 τῆς δὲ Ἀκανθίων 31 οὕτως ἡ πόλις 34 Ἄκαννα.

P. 37, 6 ὄρος Pin.] ὄρους 8 κόραι εἶναι γὰρ καὶ 9 τοῖς Ἕλλ. καὶ Ἴαονας ἐλκ. 11 παρὰ Λεωνίδᾳ ἐπεξῄεσαν 13 Ἀταντὰν 17 Ἀκασσαρὸς 18 συνη . . . ἀεὶ τοῖς χώραν οἰκ. 24 Ἀκέλου 26 Ἡρωδιανὸς δ' Ἀκέλητας εἶναι 30 ὑπάρχει 33 Παγασαῖος Παγασίτης 34 Ἀκασσαμεναὶ Κλεομεναὶ 35 Ἀκεσαμένου

P. 38, 1 Πιενίᾳ 6 αὕτη δὲ 9 χαλεπωτάτῳ γὰρ ὑ. Εὐρ. ἐπιταγεὶς ἄθλῳ π. 12 ἂν ἐντύχῃ 15 ἧς ὁ καυλὸς 16 ὀφειώδης 17 ὁπόσα 19 παρέχον 20 παρὰ δὲ τὸν Ν. ἡ δὲ παρὰ 21 τριβόμενος γὰρ μετὰ τὴν ῥίζαν 22 φησὶν καὶ Ἡρ. 23 τὴν πόαν ἄλκην 25 παρὰ τὰς Ἡρακλείας 27 Σαλμύων 31 Ἀκμώνιον 34 γίγνεσθαι Ἀλ. Ἀλεξάνδρεια

P. 39, 1 Ἀκμώνιον 2 παρὰ Θερμώδοντι ἀφ' οὗ μ. Ἀ. τὰς Ἁρμονίας ἔσχεν, omissis

τὰς Ἀμαζόνας 4 περὶ Δύαντος 5 καὶ Ἀκμωνιεὺς καὶ Ἀκμώνειος 6 Ἀκόνα 9 Πατρίκιον καὶ τὰ πάντα 11 πόλ. καὶ Χαλκ. 14 τρίτῳ om. 15 κεκλῆσθαι (sic apud Passov.) 16 προσφ. Pin.] προφ. 20 Δολιχιεὺς 27 ἔστι καὶ Ἰταλίας 28 κτ. τετάρτη Εὐβοίας

P. 40, 3 Ἐρύκαν 4 Καμαρῖνον 7 τὸν τόπον καὶ τὴν π. 8 εὔγεων 12 Ἀκραίφνιον om. 16 ὁ κάπρος om. 18 Ἀκραιφνὶς 20 καὶ τὸ 23 Ἀκρόθωοι 24 Ἀκρόθωος καὶ Ἀκροθωΐτης 33 Ἀκρορεῖται Pin.] Ἀκρωρεῖται

P. 41, 1 Ἀκρορ. Pin.] Ἀκρωρ. 13 Παλίαν 14 Ἀκτήτης 15 τῇ om. Ἀκτικοῦ Pin.] Ἀττικοῦ 16 Εὐφορίω Διονύσων 18 Ξεφ. Pin.] Ζεφ. 25 Βοσφόρῳ 28 Ἄκτιον 32 τὸ om.

P. 42, 1 ἀλλ' ἡ μὲν ἑορτὴ om. 2 οὐδετέρως λέγεται 4 — 6. ὡς Μεσαπία, Μεσάπιος, Λευτερίνα, Λευτέρινος, καὶ Λύκια, Λύκιος. λέγεται καὶ Ἀκήλεια. ἔστι καὶ Ἀ. κ. 8 Κωνσταντιναῖος Κωνσταντῖνα 9 τῆς Κελτογαλατίας 18 Εὐίππου 19 Καρίας 20 κτίμα δὲ Καρὶς ἦν 24 Ἄλα γὰρ ἵππον, Μάνδα δὲ τ. ν.

P. 43, 14 τετρασυλλάβως 17 Βαύρωνος 21 ὥς ἐστι 22 Παυσανίας θ' 23 Ἀργείᾳ. οὕτως Ἀλή. γίνεται ὀξύτ. 26 πεδίον Ἀλαί. τὸ ἐθν.

P. 44, 1 Νιρεὺς Νιρηΐς 4 καὶ αἱ Ἀλαλκ. 12 Λαυινίου 18 ἐγένετο Pin.] ἐγένοντο Ἀλβανίς ἐστι. καὶ Ἀ. 21 Πραττανικὴ 26 Καρπιτάνων 28 Δάρδανος Δαρδάναος 32 ἀπὸ τοῦ δ' Ἀλεοῦ 33 incipit βιβλίον δ' 34 οἱ πολοὶ

P. 45, 2 ἐν δ' βιβλίῳ 5 δὲ ἑκικ. Pin.] δέ ἑ κικ. 14 ἐξ αὐτοῦ ἀστυκοὶ 15 ὡς καὶ ὁ ἀπὸ Ῥ. λ. ἐπίουψ 24 Ἀλέξανδρος 33 Σαρισανοῖς

P. 46, 1 παρὰ Πανισάδαις 9 τοῦ Ἀλ. 10 Κυρ. πάλης 11 παρὰ τὴν Ἀλ. 14 κυροῖ καὶ 19 ἐπιφυλλάκεθον ἢ φυόκαρπον 21 οὗτος δ' 25 πηγνυμένου πολλοῦ ἁλός 28 Καλχηδόνος 30 συγγραφαῖς 32 ἀρσενικῶς

P. 47, 5 ὅτι Τιρ. εἰσιν οὗτοι ἐξαναστάντες 14 τὴν παραλίαν τὴν μ. Μ. 20 Δύμαιναν 23 Ζεφύριον 24 δ' ἐν 25 Ἁλικαρνάσσιος 28 Ἁλικύα 33 Ἀλιμοῦς om.

P. 48, 1 ἡγεῖτο 2 Ἀλιμουντάθεν 4 Ἀλινδρεύς 5 ἐν Ἰσ. 9 τῆς Τρ. 14 Ἀλαλκόμενα 15 ἀφ' ἧς ὁ Ὀδ. Ἀλαλκομενεύς ἐστι. καὶ πόλεως 18 Ἀλάλεια Φωκαέων 22 ὡς Παλλήνιος superscr. vulgata 23 Αλλάρων Πολύβιος 24 Ἀλλωριάτης Pin.] Ἀλλαριάτης 25 Ἀλλήνη altero λ raso 29 Πολύβιος δὲ διὰ 33 Ἅλμος

P. 49, 6 παλιμπλανίτην 10 Κεκρυόνος Pin.] Κερκυόνος 13 καὶ om. 14 Πεντεσ. 20 Προικονήσιος 21 Ἁλοννησίτης 24 τοῦ Pin.] τῆς 25 τῆς αὐτῷ 27 τῇ Ἰνοῖ 28 εἰς τὴν τιμὴν ὠνόμασε 29 Ἅλος 30 Πρωτεσιλάου 32 Ἀλίοι

P. 50, 13 χωρίον habet omissum apud Pined. 18 πόλις ὡς Ὅμηρος. τὸ ἐθν. 20 ὥστε ἀργ. 21 Ῥέα φέρουσα 23 Χαλαῖοι 25 ποτιροκλέπτῃ 26 κέλβην

P. 51, 1 Ἑρμιονήων] Ἑρμιονίων 3 Ἀλύχαν, sed correctum in vulg. 4 Βοίβιος superscr. α οὕτως 7 ἑλόντες 22 χρησθεῖσα κελεύσαντος 23 οἰκῆσαι 24 Ἀλωπεκον-

νήσιος 25 ἄλλοθι ἐτίθετο 31 Ἀμαζόνιον Pin.] Ἀμαζόνειον

P. 52, 3 Βιθηνίᾳ, sed corr. 7 Εὔφορος 10 ἰσχυρώτερα 11 φυσικὸν 30 ἔστι καὶ Σικελίας. Ἀμαθαίπων, κύριον. Pin.] ἔστι καὶ Σικελίας Ἀμαθαὶ π (πόλις, ut videtur) κύριον.

P. 53, 4 ἀπὸ τοῦ 5 τὸν Ὀρ. ἀπὸ Ταύρου σὺν Ἰφ. 8 τῶν Ἀβαταίων 9 Ἀμάνου 12 Κορκύρας 20 Ἀμαξαντειάθεν] Ἀμαξαντίαθεν 21 Ἀμαξαντιᾶσιν 22 Στράβων δ' 25 Στράβων ἐν 26 δὲ ἐν 27 Ἀμαξητηνούς 30 Στράβων α

P. 54, 1 Τρικαρ. Pin.] Τρικορ. 9 ὑψηλὰς Ἐρυθ . . . . 14 τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανὸς om. Στράβων ιδ' 16 παρὰ τὸ Κύτωρα, ὡς Κάλλατις, Καλλάτιος, Καλλατία καὶ Φάσις πόλις Φασιανὸς 20 λέγει 22 Ἀμβραΐτης 24 Τάβαι καὶ Ἴσιδα καὶ Ἄμβλαδα. ὁ πολ. 27 Ἀμβρακία superscr. π. 32 τοῦ Ἀμβρακιώτης superscr. π. 33 Ἄμβρακος Ἀμβρακία εἰς α

P. 55, 1 εἰς ον 15 Ἀμήλιος 17 Ἄμισα 22 ἀρσ. Ἀμηνός superscr. ι 24 Ἀμμωνεία

P. 56, 2 Ἀμοργίτην Καρκίσιος 3 ᾤκησε 6 Μακεδονικῶν 8 Ἀμ. καὶ Νοτ. Δορυλλαεύς 14 Τοροναίων 16 πόλεις εἶναι φ. 19 Ἀμπελήτην Pin.] Ἀμπελίτην 23 Καλυδὼν Καλυδώνιος (superscr. ν) 29 ἐμμησὶν 31 Ἀμυκλαιεὺς — τοῦ Ἀμυκλαῖος absunt, sed ab alia manu margini adscripta, omisso Κρηταιεύς.

P. 57, 1 Ἀμυκλαῒς λέγεται· καὶ Pin.] Ἀμυκλαῒς. λέγεται καὶ 3 ὄρος superscr. μ 6 Ἀμύντα 7 Ἀμύντου 8 ἐν τῶν τῶν Ἠπ.

9 πεδίον 10 ὡς αὔτως 14 ἡ πόλις θηλυκὸν omisso καὶ 15 αὐτα pro ἀντ' Ἀμύροιο 16 καὶ τὸ Κτηρήϊος καὶ Ἀμ. 25 Θετταλίας ὡσαύτως. τὸ ἐθν. 32 ἔστι καὶ κατὰ

P. 58, 1 τὸν om. ἡ πόλις ἡ Α. 2 παραγενομένην κατατεκεῖν 3 Ἀμφιγένειαν Pin.] Ἀμφιγένειον 4 τῶν Πελοποννησίων 8 Ἀμφίδουλοι 11 — 14 consentit Vratisl. cum Berkelio, nisi quod 14 Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος 19 Μυῤῥίκην καὶ Ἠϊόναν 22 τῷ om. 26 παραγωγὴ 27 καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ Ἑ. 30 Ἀμφισσίκη ὡς Στρ. ιά 33 Ἀμφιτρόπης

P. 59, 3 τινὲς δὲ 6 Εὐρυάμπιον 8 Incipit βιβλίον έ 13 εἰς τὸ Φλίους Φλιάσιος 15 habet ὅρους, quod om. Pin. 16 ὡς Καρυανδεὺς ἀφ' ἧς Διοσκουρίδης 21 Βάρθαια superscr. κ Σάμοιο 24 μέλας 25 Ἀναΐας φ. 28 Ἀνακονόθεν superscr. ω 29 Ἀνακωνᾶσε οὐ καλῶς φ. 32 Ἀνακτόρειον 33 Θουκ. ά

P. 60, 4 Εὐγένειος 6 ἀστιγεῖ 8 ὁ Στρ. 9 Ἀναριάκαι 10 φασι 12 Ἀναβαῖος ἢ Ἀναβεύς 15 Μεμβλίαρος Pin.] Μεμβλιάρου 16 Μεμβίαρος 17 σκοτομήνη Pin.] σκοτομήνης 26 οἰκῆσαι 27 Κραισφόντου 27 αὐτούς 32 ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς 33 περὶ τοὺς

P. 61, 4 γίνεται 6 γίνεται. ὁ Στρ. 12 Ἠλειακά 14 Ἀνανίου Pin. Ἀνίου 17 Μύδιος 22 κἀνεμωρείας 23 ἀμβαίνοντος 25 καταιγίζεται μεθώριον 28 habet πόλις Λιβύης, quae om. Pin. 29 ὡς ὁ Π. Post φησίν om. quae habet Pin. ἔστι δὲ πόλις Λιβύης. 31 παρὰ Ἀ. τ. Ποσειδῶνος om. 33 χρησμοὺς ὧδε

P. 62, 1 αὐτήν om. 5 τοῦ πόντου πόλις 12 Ἀνθεμουσίδα 15 ἐσχατόωσαν 17 Ἄλκης Pin.] Ἀλκυόνης 21 πόλις om. 23 ἀνηγορεύθη Νίκων π. 23. 24. 25. Ἀνθηδων. Pin.] Ἀνθηδον.

P. 63, 1 Ἀνθυλαῖος 3 Ἱερουχ. Pin.] Ἱεριχ. 4 Ἀννίτης Ἀνανιανὸς 12 τοῦ om. 15 οἰκίσαι, ἢ Κιμμερίδα οἰκούντων 22 Ῥῶμον Ἄντειαν Ἀρδίαν 23 ὡς Σαρδεάτης 29 Δασυσκυλίῳ

P. 64, 1 Ἀντίκυρα, πόλις δύο 2 Μαλλιεῦσιν 10 habet ἀπὸ, quod om. Pin. 16 ἥτις πρὸ τῶν 18 ὁ Περσικὰς 23 Κομμαγίνῃ

P. 65, 1 τὸ ἐθν. πᾶς Ἀ. κ. Ἀντιόχειος 3 κ. Ἡρώδου κτίσμα ut Berkel.: πόλις· Ἡρωδιανός. Κτίσμα Pin. 17 καλοῦσι βυκόν 19 Ἀτραῖος 20 Ἀτραία 21 Ἄντρον 24 Ἀντρώνιος οἶνος 29 Ἀνωλίας 32 Ἰταλικῆς Ἀ. καὶ θηλυκὸν

P. 66, 5. 6. Ἀξιουμίτης 18 ὡς ἄρ' Ἄτ. π. 21 Παισὸς καταγυρίππα 25 ἀπὸ Ἄμας 28. 29. 31. Πίγρ. 30 Σέλας

P. 67, 4 Αἰδέσσης 8 Ἄξον 18 τέμνειν 25 Ἀφέσαντος 28 abest punctum quod post ἰάμβοις Pin. 31 Ἀρκὰς ἵππος 33 Φρονέως

P. 68, 2 κλυτὸς γένετ' Ἀ. 3 Ἀποδονῆας 8 ἐκβάλλων 9 Ἑσπέριον 10 γινομένας 11 Ἀπίους 15 Νῶνα 16 Ἀποβωτοὶ ὡς Β. ἐθνικὸν Αἰτ. 17 Ἀποβωτοῖς 19 Ἀραβίῳ 26 Σαλμ. ἄκρα Μιλ. 31 Θυάτειραν

P. 69, 5 ἐλευθερναλίνου πατρὶς 12 Ἀπολλωνῆϊς 13 δημότης ὁμοίως 21 τοῦ

δ' 24 ἐν τῇ Μουσ. 25 τόπων καλουμένων 28 ἀπέβαλλον 34 ἀρωματοφόρος

P. 70, 4 ἴδης ὅρμον 9 διασκευάσαι 11 καὶ ὁ 12 διαχμῆς Pin.] δραχμῆς 13 Ἀράβιος καὶ Ἄραβος καὶ Ἀράβισσα 16 Καυκανίδος Πεσηνοῦς 19 ἄνω εἶναι 26 Φλοιοῦς 27 Ἀρ. τῆς ἐρατ.

P. 71, 2 Ἀραιθυρέηθεν Pin.] Ἀραιθυρέηθεν 4 τῆς ἀ. 6 Ἀράκινθος 7 Ἀρακινθὶς 9 Ἀρακίνθιος Ἀρακινθίας 10 ἡ om. 15 Ἀλκμάνων 21 εἰναλίην 22 καὶ om. 29 ἡ τοῦ υ 32 ἄπωθεν

P. 72, 4 Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ 9 Incipit βιβλίον ς' 14 Ἀρβαζανοὶ 15 Ὑψίκοροι καὶ Ἀρβαζανοί. 20 οἱ κατοικοῦντες 21 καὶ τὰ κτ. Ἀρβηλίτιον 23 Ἄρβης 28 Ἀρμένιον πόλ. Ἰλλ.

P. 73, 1 Ἀργανθώνη 2 ἀπὸ Ἀργανθώνης Ῥοίσου superscr. η 12 Ἀνωτίων ἐν τῷ τετ. 14 μικρὰ om. 15 Ἀργαίου 23 ἡ πόλις 26 θηλυκὸν 30 Ἴασον Pin.] Ἴασος 32 Κιλίας ἡ νῦν Ἀργιόπολις

P. 74, 2 ὀρέστιον 3 τὴν Ἀργολικὴν 5 τὸ om. 7 γὰρ om. 10 Πλησθένει 11 Σαρδ. γὰρ, οὐκέτ' Ἀ. 16 Εὔφορος 17 οἱ om. 18 νῦν χρόνῳ Περσίδαι Pin.] Περσεῖδαι 19 Λυγγίδαι 24 δὲ ἔδει 26 καταλόγου 31 consentit cum Berkelio. Pinedo Ἄργεννος υἱὸς τῆς Λεύκωνος

P. 75, 1 Ἀργυννίς 3 Ταπροβάνης νήσου 9 Κεραυνήων superscr. ι 12 Ἀργυρίππα 16 ἐν ἐννάτῃ

P. 76, 11 γινομένας 14 — 16 habet τὸ — πεδίον quae om. Pin. 15 Ἀρεοπαγίτης 18 Pinedo Πεδιανὸς καὶ Ἀρεοπεδῖνος καὶ Ἀρεοπεδινός] post Ἀρεοπεδινός additum καὶ Ἀρεο-

πεδιανός. 22 τῶν δυοῖν 24 Ἀρήνα, πόλεις δύο [Recte. Sic p. 64, 1 Ἀντίκυραι, πόλεις δύο, ubi Vratislav. Ἀντίκυρα, scribendum Ἀντικύρα. Conf. ad 142, 5. 178, 10. *Dindorf.*] Τριφυλλίας 32 Ἄρειοι Ἀρειεύς

P. 77, 1 Ἀριάρια 7 πόλις τρίτης 8 Ἀρινδηλινός 9 ἐν πέμπτῃ om. 10 Ἀρικεινός Pin.] Ἀρικηνός 11 Ὅμηρος] ὄρη 12 Τυφωέος 14 τὸ τοπικὸν 16 τὸ κτητικὸν 18 Ἀρίμινον 19 Οἰνώτρων ἐν Μεσοποταμίᾳ, superscr. γείᾳ 23 Κεφαλέων 26 Ἄντειαν 30 Ἀρίσβαν

P. 78, 5 Πελασγία 8 μέλλοντας 10 αὐτοῖς 12 Ἀξανίαν Pin.] Ἀζανίαν ἵππους δὲ om. 14 Ἀρανῷ Pin.] οὐρανῷ 15 habet ὅτι quod om. Pin. 17 ἀφ' 22 καὶ Ἀρχαδικὸν om. 26 Ἀρκεσίνη om. 30 καὶ Ἀρκ.

P. 79, 3 Ἀπολλώνιος 6 Θεσσαλικῶν 10 Ταναγραϊκῆς 19 πολίης 23 τῆς post ἐθν. om. 25 Μεσήνιος Πάλλ.

P. 80, 9 Ὀρνείας 11 habet τ' quod om. Pin. 21 Χαιρονικῶν 26 Ἁρπάγεια 28 πόλις τῆς

P. 81, 4 Ἀγχελέαις 6 ἀπῴκισε 9 Βερουαῖος 15 Ἱππανίας ἐν ί χρ. 17. 18. Μηδίας Pin.] Μηδείας 22 Παραιτωνίου superscr. ο 27 Λίκτου 29 Ἀρσινοΐτης 32 χώρα

P. 82, 9 habet ἥρωας quod om. Pin. 10. 11. ἐντεῦθεν — ὥσπερ om. 11 ἐν Αἰγυπτίοις Μιλλάμμωνες 13 Ἀρταίων 18 Ἀρτάκη 22 δὲ ἀπὸ τοῦ 28 Στράβων ιδ' 29 Ἀρταξιασάτα 30 οἰκῆσαι, superscr. ι

P. 83, 4 Ἀρτέμητα 5 Παρθιαίων 6 Enotavit Passovius περὶ τὴν ἐκβ. quod quum in edito exemplari legatur, suspicor voluisse eum παρὰ τὴν ἐκβ. Conf. 88, 23. 103, 9. et al. 10 Apud Pined. tanquam Rhiani verba leguntur Οἱ Θεσσαλικῶν, quorum loco Vratisl. αἱ Θεσσαλικῶν 11 ἐπέβαλον 15 Ἀρτιμνησεὺς 16 πολυανθρωπήσαν 19 κατοικίσαι 22 Ἄρυββα Ἀρύββας 25 ἐν Αἰγύπτῳ om. 32 Incipit βιβλίον ζ' Enotavit Passovius τριακοστῇ ἐννάτῃ. Sed ita editum quoque exemplar. Perusinus Gronovii λβ.

P. 84, 4 οἶτε Τρίτ. 17 Ἀσιάτις κωμίτης 22 ἡ ante ἐκ om. 25 ὑπέρτατις Pin.] ὑπέρτατος 27 καὶ Εὐρωπέων 30 καὶ om.

P. 85, 17 ὡς Δάμαλος ἔρως ἄραρος Ἀράξης 22 κεχρηματήκασι superscr. ι 27 ἐν τῷ α 28 Ἀλεξανδρέως

P. 86, 2 τῇ ρ' ἐξ Ἀσκ. 6 καὶ Ψίλιν 7 Ψίλις Μυσ. 9 ἀσκῷ Pin.] ἀσκῶν 11 ἔστι μὴν καὶ Ἀσκητῶν, superscr. ι 15 οὐδετέρως 16 Ἀσκιλίτης ὅπλον om. 21 ὁ om. 23 ἐτεριουμένων 24 Ἀσπαλάθη 31 Δευκαλιωνείας

P. 87, 1 ὡς αὐτὸς om. 2 Ἀσπενδὶς ὁ αὐτός 6 πρώτῳ 17 τῷ δ' ἀσπ. 18 ἔστι γὰρ τ. 27 Μιδείας Pin.] Μηδείας 28 Ὅμηρον

P. 88, 1 Στράβων ιδ' 6 τετ. τῶν Ἀλ. habet ὡς quod om. Pin. 12 Φιλιππικῶν ιζ' 14 Ἀσσὸς 17 θᾶσσον om. 21 Ἄσσον 22 γίνεται 23 παρὰ τὸν 24 Ἄσου

P. 89, 3 Ἀμφιλύσιο 5 ἐν δ' χρον. 7 ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἐν ἑνδεκάτῃ. Τὸ κτητικὸν Pin.] ἐν ἐπιτ. τῶν ἑνδ. τὸ ἐθνικὸν 14 Πρ. καὶ

Ἀστακήνη κ. Ἀ. 21 *τῆς Βαξίου Τριώνοτον* 30 *μέση*

P. 90, 1 et 13 *οἵ τ'* Pin.] *οἵ δ'* 6 *πρὸς τὸ* 9 *ἐκεῖ* 10 *Ἀστερούσιος* 13 *Δόβηρά* 19 *μεταναστήκασιν* *ἄστη* 21 *Ἀλε** Pin.] *Ἀλεξάνδρῳ* 24 *ἀστίτας. τί γάρ; ἐντεῦθέν* 26 *προάστιον* 28 *εὑρίσκεται προαστική. προαστεία γῆ ἐν Φρ.* 29 *τῆσδε γῆς προαστείας,* superscr. *ι* 32 *Ἠριγόνῃ, εἰ ὅτε δὴ* 33 *δῆμος Θορκὸς*

P. 91, 5 *Πύρα* 12 *ἐνικὸν* 14. 15. *ἐν ᾗ — Βοιωτίας* consentit cum Berkelii ed. 17 *Ἀστυρῆς* 20 *οἰηδείῃ* Pin.] *οἰηθείῃ* 21 *Ἄσχηον Ἀσχιεὺς* 22 *Ῥοιτειεύς* 30 *Ἀταλάντῃ ὑπ' Ἀθ.* 33 *Πορποντίδι* Pin.] *προσωπίτιδι*

P. 92, 4 *Ἀταφηνοὶ* 6 *Καπίης* 7 *Ἀγιλλαῖος* 12 *δῆμος τῆς* 15 *ὀφ. τὸ Ἀτ.* 16 *οἱ οἰκ. Ἀτιτᾶνες καὶ Ἀτιτάνιοι* 17 *ἀπὸ Ἀτιτᾶνος* 26 *Πίγρητος* 28 *ἔθνος τῆς* 29 *Ἀτραμοτ.* Pin.] *Ἀτραμωτ.*

P. 93, 4 *δὲ* om. 7 *Δέσου* 12 *καλαίσαι* 15 *Ἀτριάτης* 17 *Μηδείας* 18 *καθ' ἃ ἦν* 19 *Μηδείας* 20 *καὶ Ἀτροπακτηνοί* 24 *φασὶ γενέσθαι* 25 *Ἀτταλικὸν* 29 *ὑπὸ Ἄτυος* 32 *καὶ Αὔρα*

P. 94, 21 Quem Pin. post *φησὶν* habet lacunae indicem, eo caret Vrat. 24 *Λακ. πόλις με . . . πνῶν τὸ ἐθν.* 26 *β περὶ γῆς* 31 *καὶ Αὐενίτης τῷ ἐπιχ. καὶ Ἔ. τύπῳ* sine signo lacunae, quod habet Pin.

P. 95, 2 *τὸ δὲ εἶναι οὐκ ἔστιν* 5 *ἡ Αὐλείτης* 7 *τὸ* om. 11 *χραύσει* 13 *Αὐλήτης* superscr. *ι* *αὔλιοι* 17 Pinedo haec tantum *στήσετε χοροὺς ἀντρίους*, ad quae enotatum *χοίρους ἄντριος* 19 *ἁλισθῆναι*

23 *Λακωνικῆς* 26 *ἐπόλησαν Κροτωνιάται* 33 *ὑπὲρ Βάρκης. 'Απ. περὶ γῆς δευτ.*

P. 96, 5 *Αὐσονίων* 8 *ὁ αὐτὸς* om. 11 *Θεσπροτ.* Pin.] *Θεσπρωτ. ἐν ἑβδ.* 14 *ὁ Πολυΐστωρ ἐν* 18 *ἐν δευτ.* 21 *ἐξ ἀριστερῆς γλώσσης* 22 *ἡ εἰς 'Αφάνας*

P. 97, 1 *Παγησιτικῷ* 4 *Αὐθίτης* Pin.] *'Αφθίτης* 6 *καὶ Λεοντίδος* 12 *πόλις* 13 *καί ἐστι καὶ* 16 *περὶ πατρ.* Pin.] *περὶ τῆς πατρ.* 18 *ἀφορμησάσης* 19 *ἀπέπλευσεν* 29 *Κύτρου* Pin.] *Κύπρου* 32 *'Αφροδίτης πόλις, ἣ καὶ* Vratisl. in ceteris cum Berkel. consentiens.

P. 98, 2 *'Αφύτη ἢ 'Αφυτος* 4 *μαντεῖον 'Απόλλωνος* 8 *'Αχαιοί* 15 *'Αχάρνης βαρ.* 23 *ὁμόφωνος* Pin.] *ὁμοφώνως καὶ 'Αχελωΐα* 28 *'Αχερόντιος*

P. 99, 5 *Μεσσήνης* 6 *εἶναι δύναται* 14 *πόλιν* om. 16 *'Αχραδικὴ* 17 *'Αχραδικαῖος* 25 *Σκυτ.* Pin.] *Σκυθ.* 29 *Δημοκρίτ.* Pin.] *Δημοκρήτ.* 30 om. quod Pin. post *ἐννάτῳ* habet punctum.

P. 100, 4 *καὶ πονῆσον 'Αψ. ἱστ.* 6 *'Ηρώδης* 7 *δὴ τοιαύτη* 9 *'Ελευθέρος* Pin.] *'Ελευθῆρος* 10 *Τέλος τοῦ ζ' βιβλίου καὶ α στοιχείου.*

P. 101, 1. *βιβλίον ή. ἀρχὴ τοῦ β στοιχείου.* 3 *πόλ.* ἐν* Pin.] *πόλις ἐν* 7 *Βράβας* 8 habet *ἀπὸ Βαβρ.* quae om. Pin. 9 *ἀστυγεῖ* superscr. *ι* 11 *Βαβυλῶνος ἀνδρὸς κτίσμα παλαίτατον, σοφωτάτου παιδὸς Μήδου* Pin.] *κτίσμα Βαβυλῶνος σοφωτάτου παιδὸς Μήδου παλαίτατον* 13 *'Ερρένινς* 15 *καὶ Βαβυλωνία καὶ Βαβυλωνὶς* 20 *Βαγίστανον Μηδείας* 24 *Πολ** Pin.] *Πολύβιος*

P. 102, 2 *δύναται καὶ 'Αβακῖνος* 9. 10. *Κελτική. ΒΑΙΤΑΡΡΑ* Pin.] *Κελτικὴ Βαίταρα.*

13 τὴν om. 20 Βακκαῖον Pin.] Βακκαῖοι 21 habet ιά quod om. Pin. 23 καὶ Βακτριανή omissis τὸ θηλυκὸν Pin.] καὶ Βακτριανοί 25 Κακυριανοὶ 27 Ἀντιβάκου Pin.] Ἀντιβάκχου

P. 103, 2 Βαλβουριεύς 4 βαρὺ, εἰ μὴ ἐπιθετικὸν εἴη 6 ὡς ἄμφω ὀξ. ἀφ' οὗ τὸ μ. ν. 9 παρὰ 27 περιτετειχ. 28 Βαρβαλησσινός, sed correctum in vulg.

P. 104, 5. 6. ὃν — Ἡρακλέους om. 9 τῷ ποταμῷ 12 Βαργύλια 14 Ἰμάσου ὠνομάσθησαν Pin.] ὠνομάσθη 17 Interpunctio post ἐξ αὐτοῦ, non post κόλπος facta 22 ὡς Ἀρεντεσῖνος 28 πληνθίνων 31 Βαρκ. ἔπος

P. 105, 4 Βασανίσαι 11 Βαστάρνα 13 Μ. ἱστό., λ. 14 Σαρμᾶται Γέται 15 Βατάναβος τὸ om. 17 Βαταναῖαι Βαταναῖα ἑνικῶς. ἐθνικὰ Β. 29 οὐ δεῖ γὰρ 32 ἢ τὰ συνήθη

P. 106, 4 πρὸς τοῖς 5 παρὰ δὲ τῆς 11 τὸ θηλυκὸν Βαλβινίτης 13 Βελβικὴ 15 Βελγαία ἡ χ. 21 ἀποτέῤῥω 22 ὀλυμπιάδι ροδ'. τὸ ἐθν. Βελιτρανὸς 24 Βελωνὸς 27 Βεμβινίτης 31 θήριον Μεμβινήταο

P. 107, 10 nulla post κόλπος distinctio. 15 καὶ οἱ πολλοὶ 31 πρώτη ἡ 32 δευτέρα ἡ

P. 108, 3 πατρωνυμικὰ Βερενικειάδαι 15 ἀπὸ δὲ 18 Βουτιάδαι 26 Φαλακρὰν om. 29 Κασιανὸς 32 Λούγδωνος 33 Λουγδωνήσιος

P. 109, 1 Βερουτίτης 5 Προκόννησος 6 Ὀφιοῦσσα 13 οἰκησάντων 20 Σκυτ. Pin.] Σκυθ. 21 Ἀλεάζειρ 23 χρυσόεθρος 29 Ἰώσηφός φησιν

P. 110, 6 Γορτὺν 21 ἐρατεινήν 22 τρισύλλαβον 23 Κοδρ. Pin.] Κορδ. 31 τὸ

om. 27 καὶ post δὲ om. 29 Αὐγείαν ἐρα...: Pin.] Αὐγείας ἐρατεινάς

P. 111, 1 ἀρχὴ τοῦ θ' βιβλίου 6 φησιν 7 Βεῖδος superscr. ι 8 ἐστι om. 9 τῶν om. 11 ἀπὸ Βέννου 17 Γαλιλαίᾳ 18 τὴν σύμπασαν 22 Ῥόδαν ποτ. τῆς Γαλιλαίας 28 Λουγδωνήσιος 29 Βιζύν 33 ἔθνος ἐν Θρᾴκῃ ἢ ἀπὸ 34 Σίτης

P. 112, 5 καθαρὸν .... σύλλαβα τὸ υ π. 12 ἐξελευτ. Pin.] ἐξελευθ. 13 Βιθυνόπολις 14 Βιθυνιαπολίτης 15 Βιθυνικῶν 20 Βισαλτεία superscr. ι 21 Ἠλόου παρὰ ταύτην 28 τὸ om. 29 Ἀμαστρινὸς 31 Βίστηρος superscr. ι

P. 113, 14 Βλαβδηνός 17 Διονυσίῳ Pin.] Διονύσῳ 18 Ὀρουάδας 22 Ῥιθιμνιάτης Ῥιθίμνιος 23 Βόγχαι προσκείμενον 26 βίην τε γλ. 32 λέγεται δὲ καὶ 34 ἐν om.

P. 114, 4 Θαλαμᾶται 9. 10. Ἑλλ. ἔχει τοὺς οἰκήτορας ἐπὶ τρ. θαλάσσαις διήκ. 15 Ἀμφιτρύωνος 16 τοῦ Λευκ. Νικόστρατος 19 ματεύοιτο 25 βοὸς Κάδμῳ 38 ἐστι καὶ

P. 115, 6 Βόλμαι Βολβαιώτις 10 Βολβιτινίτης 12 Ὀδοσσίτης 22 Βολογεσσιεύς 23 ὡς Ἀφροδισιεύς om. ὁ τόπος 24 λεκτέον οὖν Βολογεσσιηνός 28 Τρωλλέων 29 ἐστι om. 32 ἐν ἑβδ.

P. 116, 2 πόλις 5 τῇ κεφαλῇ 10 Δωρίσκιος 15 Βορσιππαῖς 19 οὕτως 27 Κανοπίτης 28 Οἰήτης 30 ἐλεείτης Ὠρεὺς Pin.] Ὠρεὸς 31 οὖν Βορ. 32 ὅμοιον

P. 117, 8 δεσπότη 26 οὐδ' ἂν τὸ Β.

ε γ
31 ὡς Παυσ. π λο

P. 118, 5 φησὶ om. 6 καὶ ἡ πόλις Β.

11 *πόλις* 17 *Θετταλία Βούδειον* 18 *Εἰλείθυιαν κόρην* 19 *ἀῤῥωγὸν αὐδάξουσα* 22 *Φρυγίας πόλις Βούδειοι.* 24 *Σκυτ.* Pin.] *Σκυθ.* 25 *ἑλκομένων* 28 *εἶπεν. ἐθνικὸν Βουδάριος* superscr. *ο* 30 *φησι χωρίον* 32 *Ἰλλυριάδος*

P. 119, 4 *Ῥίζωνα* 6 *Βουθρωτὸς νῆσος* 8 habet *ὅτι* quod om. Pin. 11 *ἐς τὴν χερόννησον* 12 *εἴριπε κ. ἔθανεν. καὶ κλειδόνι ὁ Ἑλ. χρέεται* 16 *Βουθρώτιος* 18 *Ὑδάσπιν* 22 *ἐν τρ. Καρικῶν* 24 *Βουλῖνοι ἔ. παρὰ* 26 *Βουλῖνος* 32 *Τραμπύλας*

P. 120, 8 *τοῦ* om. 9 *Βουπρασίωνες ὡς Καδμείωνες* 10. 11. habet *θηλυκῶς ἀπὸ — Ἑλίκης* quae om. Pin. 13 *Βουραίουσιν* Pin.] *Βουραίοισιν* 16 *οὕτως. καὶ Βουραϊκὸς* 25 *γλῶτταν*

P. 121, 6. *Βούτιος. τὸ δὲ Βουτοῦς Βοιτοίτης ἢ Βουτοΐτης* 7 *καὶ Σαβ..της* 23 *Βραμᾶνες* 29 *τιμῶσιν* 30 *μυρήματα συνεκφέρουσιν* 31 *γίνεται* 33 *ἐμπλ. χρωμένων ἐμβλ.* 34 *γίνεται*

P. 122, 1 *Κρητῶν* 6 *Βρενθεάτης* Pin.] *Βρενθιάτης* 7 *Βρενθεεὺς*] *Βρενθιεὺς* 8 *παρὰ τοῦ ὄρθη.* 9 *Βρεντέσιον* superscr. *η* 14 *Βρεντεσῖνος* 15 *Βρετοτία ἐν τῇ Ἀδρ.* 23 *οὕτως* 26 *καὶ Βαλίας τῆς Βαλίτου* 29 *Ἰτ. πρῶτον φ.* 30 *τέλος τοῦ θ' βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ ι* 33 *Φρύγου* Pin.] *Βρίγου.*

P. 123, 1 *δὲ ἐν πρώτῃ κλήσεως* 3 *ὀνόματα* om. *μόνος* [*μόνως? Dindorf.*] 10 *ἀπὸ Βρίσου Ἰμαθίου* 12 *τοῦ ο* Pin.] *τοῦ υ* 13 *Βέτιος* 15 *Πολτιμβρία* 19 *Βριάνιος ὡς Βυζάνιος* 21 *Βριγίας Βρίγιος* 22 habet *Βρύγιος* quod om. Pin. 26 *Ἔφ. δ' ἐν τῷ ἑ Κ. αὐτὸν φ.* 28 *ἐφ' ῇ* 30 *τοῦ Βρὶξ*

P. 124, 7 *Βιβαῖος. εἰσὶ δὲ ἔ. Θρᾴκης. τὸ ἐ. αἱ Β.* 10 *Βυβυσσὸς* 11 *παρασώσαντος*

15 βίβλος 16 ἀρχαίης βύβλου 18 Ἶσιν 19 βιβλίον Pin.] βιβλίον ἀνέτρεφε 20 Βίβλιος 21 ἔθνος Σκυθικόν 22 Βίβλιος 25 ἀφ' ἧς Pin.] ἀφ' οὗ 27 περὶ τὰς Τύρσεις 28 σταδίων μὲν οὖσα τὴν περίμετρον β'. τῷ δὲ σχ. κ. 31 δὲ 32 ἐνδοτέρῳ Pin.] ἐνδοτέρω 33 Μυζακηνῶν

P. 125, 6 ἰχθὺς βόσκονται 7 στέλλεν 8 Κροέσσης Pin.] Κεροέσσης 9 Ἠοῦς στόλου Βύζης 11 ἐκεῖσε 24 Ἔφ. κζ' 27 Βυσσὸς 28 τὸ μὲν τὸ θηλυκὸν Β. 31 δὲ

P. 126, 5 Βωλίγγησι 6 Βωμίης 7 Βωμίης καὶ Καλλίης 10 ὠκοδομητὸς 18 ἐν Τεγ. ἐκλ. Τέλος τοῦ β στοιχείου. ἀρχὴ τοῦ γ στοιχείου.

P. 127, 2 Γαβαηνὸς 6 θηλυκῶς Ἑκαταῖος 11 Ἀδραηνὸς 15. 16. Γαβαούπολιν ἔχων ἦκε Pin.] Γ. ἔχων χ' ἦλθε 19 Γαβίται Pin.] Γαβῖται

P. 128, 5 πρόσβατον πέτραν 10 οὕτως 13 καὶ Ἐδεσσηνὸς om. 19 Γλαῦκος ἐν δ' 21 νῆσος καὶ πόλις 22 ὡς οὖσα τῆς γῆς δειρά quibus a recentiore manu ταινία adscriptum. 23 ἡ Γάδειρός φησι 25 Μοδ. Γαδαρέως 26 καὶ γεται καὶ Γαδ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Γάδειρα εὐθείας. καὶ Γαδειρηνή. καὶ κτ. 28 ἐν om. 30 Γάδρα 31 Γαδρηνὸς 33 πρὸς

P. 129, 4 ἀπὸ τῆς Ἰοῦς 5 δὲ om. 9 Μαρνᾶν κρητανῆ 10 οὕτως 12. 13. Γαζίται Pin.] Γαζῖται 14. 15. habet καὶ — Αἰγινῆται quae om. Pin. 14 ἐναντίος pro ἐναντιουμένων 15 τὸ τῶν 16 consentit cum Berkel.: Pinedo Αἰγιναῖοί εἰσι. Καὶ 18 Γαζᾶται 25 πολεμήσασα 28 Γηρ. Ῥοδ. τε καὶ οἱ λινοτειχέα Γ. 29 κλωστοῖο 30 παγχάλ-

κοι εἶεν, εὖρος μὲν μ. 31 ὀργυιῆσι 33 ὅσον 34 οἶσι Pin.] οἷσι

P. 130, 5 Γατοῦλοι 6 φησι Γαιτουλία, ἐν ᾗ μέγιστοι ἀσπ. 14 Σῖναι Γαλάδρος 16 habet ὁ post ὅτι quod om. Pin. 19 ἐν τῷ γ' Γαλαδρικόν φησι 23 Γαλαρήνη 26 καταβόντες 30 ἀπὸ Γάλλου 32 Τελμησσοῦ 33 habet καὶ quod om. Pin.

P. 131, 3 ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι Ἰχθῦσι Pin.] ἰχθύσι 4 punctum post τί λέγεις 5 σοφώτατον 8 δ' ἐπὶ 9 ἐνταῦθα βωμὸν ἱδρύσαι 10 ἦλθεν ἐν Καρίᾳ 11 Τελμισίου 14 τὰ δὲ εἰς ψος 22 οἱ περίοικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν Ποταμοληνοὶ 26 Τηρίαν 27 ἀπ' ἐκείνου 30 Ἰωσ. ἀρχαιολογίας δ' 32 δὲ om.

P. 132, 2 Γανδάρειοι 3 ἔθνος Πάρθων 4 Γάνδαρας 10 Ἀλκμᾶν Pin.] Ἀλκμὰν 11 δὲ 13 ἐκεῖ δὲ Pin.] ἐκεῖ καὶ 18 δὲ 22 θηλυκὸν superscr. ῶς 23 Γαργαρὶς 24 Στράβων ιά κατὰ τέχνην ὡς Μεγαρίς om. 27 Λυβικῶν 29 Γαργητὸς 30 Νεοκλ. Γαργήτιος 31 Γαργιτίηθεν 32 Γαργηττόνδε καὶ Γ. 33 τοῦ om.

P. 133, 1 Θεόπ. νδ' 3 Γαυγάμιλα Pin.] Γαυγάμηλα 7 ἀρχὴ τοῦ ιά βιβλίου 8 τὸ ἐθν. Γεῆος superscr. ι 9 ἐπιχωριάζειν τὸ Γέσιμος 11 δὲ ὡς Τεγεάτης om. 15 habet Ἀδαρηνός quod om. Pin. 21 περιηγήσει 22 ἀνατολίην 23 οἶδ' ὅθεν 28 γεννᾷ πάχνην 29 Σικελικῶν 30 περὶ πόῤῥων sed ab alia manu in marg. emendatum. 31 τοῦ Λίτνου superscr. ης

P. 134, 1 οὐδὲν περὶ ἐ. 2 δὲ 3 ἐφ' sed in marg. ab alia manu correctum. 5 Ἄκρων 6 ἀπὸ τοῦ Γέλωνος Pin.] ἀπὸ τοῦ Γέ-

λως 7 *Γελωνὸν* Pin.] *Γελωνοὶ Ἁρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ* 10 *κειμένη* om. 13 *διὰ τὴν μεταβολὴν* om. *οἷς γὰρ ἂν* 14 *γίνεται* 17 *Ἀριστ. ὁ θαυμ.* 23 *Λακωνικὴ* 24 habet *ὡς Τεμ.* quae om. Pin. 30 *τὸ* om. 31 *π. τῶν Ἰλλυρίως* (sic apud Passov.)

P. 135, 8 *οὐδετέρως* 11 *Ἀδάμαντα* 13 *Γεράνθαι* Pin.] *Γεράνθραι* 16 *ἀστεῖός ἐστιν* 21 *Μηδαμηνός* 24 *τὸ ἐθνικὸν Γεργ.* 25 *ἐτετύπωτο* 26 *ἡ* om. 27 *ἐν καὶ* Pin.] *ἐν δὲ* 29 *Γεργίθης* Pin.] *Γεργίτης* 33 *πόλις Μεσσ. ἔνθα φασὶ Ν. ὁ Π.*

P. 136, 1 *ἐν ᾳ καταλ.* 3 *κτεῖναι N.* Pin.] *κτεῖνε δὲ N.* 8 *ὡς τὸ οὗ ἅλιος* [*ὡς τοῦ ἅλιος*? D.] 13 *Γέρμερα* 16 *ἣν* om. 20 *Γερουνῖνος* 21 *τὸ ἐθνικὸν Γεῤῥαῖος* omisso *ὁ πολίτης* 24 *Βορυσθένη Γέῤῥηος* superscr. *ι* 29 *οὕτως γὰρ τοῦ* om. 28 *λέγεται Γετικῶς* 30 *ἐπικηρυκεύωνται καθαρίζειν* 32 *τινὲς δὲ τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ Ταναγραίους φασὶν*

P. 137, 2 *Γεφ. ἡ ἠώ.* 3 *Γεφυρώπη* 5 *ἀπὸ τοῦ γαῖα* 6 *γέγειον* 8 *τὸ* om. 13 *γεάτης* 14 *καὶ* ante *τοῦ γαῖα* om. 15 *φαῖα* om. 21 *Βηριάδη* 23 *Γερείτης* 27 *ὃν ἥττησε Διόνυσος* 31 *Γιλιγάμαι* 33 *μόνου*

P. 138, 7 *Γλάνις* om. 17 *ἀπὸ Γλαφύρου* 18 *Κιλ. Γλαφυραὶ, ἀπέχ. τρ. στ.* omisso *Ταρσοῦ* 22 *Γλισὰς* 23 *Γλισάντιος* 24 *καὶ Ἴγνητες* 25 *λέγεται γὰρ*

P. 139, 1 *Γόλγιον* 3 *ἀπὸ Μαλίκου Μαλικίτης* 7 *Γόνδρα Ἡρωδιανῷ* 12 *οὗ φησιν Ὅ.* 13 *γρ. δὲ καὶ χωρὶς τοῦ υ. τοὺς δὲ Περῤ. Αἰολεῖς ὄντας τὰ σύμφωνα δίπλουν καὶ Περῤαιβοὺς καλ. ἑαυτοὺς* 15 *Γόννα γὰρ* 18 *Γοννοῦσα Γοννουσαῖος* 25 *Γοργορεὺς* 28

Δουρυλάειον Δουρυλαεύς 29 ἰσοσύλλαβον 31 M. κτίσμα ἀπὸ τοῦ π.

P. 140, 2 Ἠεῦς superscr. ι 9 οὕτως 11 Ἐλλωτὶς ἡ Εὐρώπη. εἶτα Λάρισσα, εἶτα Κρήμνια 17 ἐκτὸς Θράκην 19 ὁ Φωκ. Βυζάντιος (sed subducta lineola) Παρθ. 21 διὰ om.

P. 141, 2 Γραμμήσιοι 4 Γράστιλλον 10 ἀπὸ Γάστρου τινός. 11 Γαστρῶνες 12 Μυριναίων 17 τὸ κτητικόν 25 ἀφαναίνει 26 τῆς Θετταλίας τρυγ. 29 καὶ om. 32 σαλαμύας κἀπιγυθίους.

P. 142, 2 καὶ τὸ ἐκ 3 Γλαύκεια 5 Γυμνησία 7 ἀμφι.........ράδας 8 πεπλευκότες 9 ἄχλαινιν ἀμπρ. νήλιποι πόνον 10 ἐθνικὸν om. c. l. Γυμνήσιος καὶ 13 Βληαρίδες Βληαρεῖς (superscr. ι) 15 Γυναικόσπολις 21 περισπομ. Pin.] περισπωμ. 22 ὁπλισαμένη κατεδίωξαν τὸν β. 23 ὑπὸ τὸν π. 27 παρὰ τὴν λεγ. Φεδάλειαν τὸ μεταξὺ 28 Λεωσθενίου 32 ὠνομάσαι superscr. ο 34 habet τῆς quod om. Pin.

P. 143, 4 Μαρκ. περίπλων πρώτη 7 τέλος τοῦ ιά βιβλίου καὶ τοῦ γ στοιχείου. ἀρχὴ τοῦ δ στοιχείου. βιβλίον ιβ'.

P. 144, 1 Δαία Pin.] Δάαι 5 τὸ om. 7 τῆς Ῥοδίας 14 ὡς Σάμοτα, Σαμοτεὺς 23 τοῦ om.

P. 145, 2 Δέλμινον 5 ὕπερθε 6 πρὸς τὸν 15 ἐξέδειρεν 29 ἔχων αἰτίαν 30 ἔθνος ἀπὸ Δαόνα ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς

P. 146, 8 ἀποθανούσ... Τηλεφάμης Ἁρμονίας Pin.] Ἁρμονίαν 11 Δάρδανον om. c. l. 12 ᾤκισε Δάρδανον καὶ ὠνόμασεν ἢ Τευ..... ἐκαλεῖτο 15 καὶ Δαρδανίδαι καὶ..... 20 πόλις λεγ. 26 Δαριεὺς ὡς Σκοτάειον Σκο-

ταεύς 28 Δαριεύς. 32 οἴη pro ῆ οἶ 34 ἰστοπέδων

P. 147, 6 Δασυώτης om. c. l. 9 τρίτη τῆς Ἰωνίας 10 μεῖζον 12 ἔστι καὶ Δασκυλῖτις 13 καὶ post ὥστε om. 14 Εὔδαιμος Pin.] εὐδαίμων 21 Δασσάρινος superscr. τι 23 Ἡρόδοτος πέμπτη. * δὲ τοῦτό φασιν Pin.] Ἡρόδοτος ϑ΄. τρ .... δὲ τοῦτό φασιν 30 Δαυλίδα 31 Φιλομήλαν

P. 148, 2 Δαυλιάδος 5 Δαυλίδος Pin.] Δαυλίδιος 7 Δύνιον 8 ὑπὲρ Λακίου Δαυνίου τ᾽ ᾠκισμένη 11 habet πόλις quod om. Pin. 16 μητρόπολις Δαφνῖτις καὶ Δαφνητικὸς 20 ἐν τῷ στ. 21. 22. ἐν δεξιᾷ — Πόντου om. 26 φασιν 30 ὁ δημ. ἔστι καὶ Δαφνούδιον

P. 149, 5 Δασιλοὶ 6 παρὰ Λ. 8 ὑπέστρεψεν 11 δειδέχαται 19 Δεκελίου 22 γινόμενα 24 Πανονίας 26 Κεντιὰς 29 Δελματεῖς καὶ Δαλάται

P. 150, 10 Ἀπόλλων ἱερόν 11 Ἀνδροτ. Pin.] Ἀνδροτ. τὸ om. 12 Δελφ. τύπος τῆς χ. 17 τὸ om. 26 φησι Δειρατιώτας α΄, ἀπό τ. ἤρ. 30 καὶ Δέρβειον Δέρβην Pin.] Δέρμην 32 Ἀρκεύθης

P. 151, 1 habet καλῶς quod om. Pin. 3 Δεραιεὺς 4 ἀμφότερα 5 Δερᾶν 11 τῷ τῶν Καρ. λόγῳ 18 habet γὰρ quod om. Pin. 22 Σκυθίδα 28 habet τῷ quod om. Pin. 29 Φωκ. Pin.] τῆς Φωκ. 34 habet omissa a Pined. ὡς Δουλιχιεύς

P. 152, 1 παρὰ Χαλκ. 3 χρυσοκάλλης τίμιον, ὀφθαλμῶν φάρμακον. ἔστιν ὁ ν. 12 αἰδομένην Pin.] αἰδομένη 20 οὐκ ἐκκοπῇ 25 ἱκετίσιν 26 δημηλάτῳ

P. 153, 1 Δηρουσίοι 7 παρὰ τοῖς Ἀλ-

πεσι παρὰ τῷ Φάσ. 10 *Σαμοσσῷ* 18 *Διαδοχηνὸς τῆς χώρας* 27 *ἀφιερομ.* Pin.] *ἀφιερωμ.* 29 *Διδύμειος* 32 *ὠνομ.* Pin.] *ὀνομ.*

P. 154, 1 *ὀξύτονος* Pin.] *ὀξυτόνως* 2 *νησίδια* 6 *πρὸ β. πόρου* 12 *τύπῳ θέλεις Δικαῖος καὶ Δικαὶ Δικαιεύς.* 16 *ὄλαι δὲ τὸ ὄζειν* 17 *δυσώδη δὲ τὰ* 19 *Καλλίμαχος ἐ ἐθνικὸν* 20 *τέλος τοῦ ιβ' βιβλίου* 31 *Βολύττῳ* post *ἀποθέω* nullum lacunae indicium.

P. 155, 6 *Κίνναιον* 8 *Ὀλυμπικὸν* 10 *Ἔσης* pro *Θράκης* 13 *ἡ* om. 16 *εὐθὺς* 18 *περὶ Δυάδες* 22 *Κουρνοὶ* 25 *Κρυνοὶ* 26 *τοὺς βασιλέας* 34 *Ὀλυμπιάδος*

P. 156, 1 *λευκοῦ* 2 *τὸν* om. 5 *Διοσκουρίδου* 7 *Ἑλένην· ἣν ᾤκησαν* Pin.] *Ἑλένην οἱ διοσκῶροι ᾤκησαν* 9 *παράγωγον* 19 *γενόμενοι μηδὲ εἰ* 22 *τέθαπται . . . . Ὄσιρις* 23 *Διοτειχίτης* 25 *οὕτως* 30 *συγκαταλέγει*

P. 157, 1 *Δοίαντες, π.* Pin.] *Δοίαντος π.* 2 *Δοιάντειον καὶ Ἀκμώνειον ἅ.* 7 *Ἀδαβήνης* 9 *Δολιαίας* 10 *θηλυκὸν* 14 *δὲ* om. 24 *Δομετιουπολίτης* 26 *ἐκ Νάσου*

P. 158, 1 *Δοροκότωρος προσβόρων* 2 *Δοροττόριος* 3 *ὃ καὶ Δορύλας* 8 *Δολιχίη* 9 *Δουλιχεῖς ἐλέγοντο, καὶ*] *Δουλιχίς. ἐλέγοντο καὶ* 11 *οὕτως* 14 *γίνεται* 20 *Σιδωνίους* 21 habet *δούλων* quod om. Pin. 29 *οὕτως* 32 *Ἄραψιν*

P. 159, 1 habet *ά* quod om. Pin. 3 *Δράγκαι* 5 *Σοφηνοὶ* 7 *Δράγμος* Pin.] *Δράγμιος* 9 *Δρακώνιος ὡς Μυκόνιος* om. 17 *παρὰ* 20 *φησὶν ὠνομάσθη* 23 *μασσαρικῶν* 27 post *Ποντικῆς* plene interpungitur. 30 *Δρυλώνιος*

P. 160, 4 ὡς Λαέρτιος Διογένης 6 Δριμαῖος 7 Δημήτριος 8 Δρυμίης 9 καὶ τοῦ 12 παρὰ 14 παρὰ 16 παρὰ Ἰδρυοπὶς 20 κώμη Κιλικίας παρὰ τῷ Ἀ. 21 Δρυμᾶν φυλὴ Δ. 22 Δρυμᾶνες 25 Ὕλλαν Pin.] Ὕλλον 26 ἀποδιδόντες Pin.] ἀποδιδοὺς

P. 161, 28 habet τὴν quod om. Pin. 34 post ἢ ἄλλο τι Pinedo, epitomes textum, quem Vratislaviensis etiam liber habet, exhibens ponit lacunae signum, quo caret Vratislav.

P. 162, 5 ἧς καὶ τὸ Ποσ. Δυῤῥαχὶς, ἀφ' ἧς τόπος Μελισσώνιος 17 ἔστι καὶ ἄλλη Λακωνικῆς 20 Δυράχιος 30 ἰατροῖς

P. 163, 21 καθ' ἣν Δ. Ζεὺς. καὶ Δωδώνης μεδέων δυσχειμέῤῥου

P. 164, 12 Δωδῶνος

P. 165, 11 ἔστι καὶ

P. 166, 21 καὶ ante Ἕλος om. Tum in epitomes verbis, quae Berkelius in annotatione affert, scriptum καὶ Δωριάν. καὶ θηλυκῶς

P. 168, 22 μετῴκισαν οἱ Κνήδιοι 30 Δωσιεῖς

P. 169. post Δωτιὰς, ubi desinit epitome, additum τέλος τοῦ δ στοιχείου καὶ τοῦ ιγ' βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ ε στοιχείου. βιβλίον ιδ'.

[Hic inserere placuit quae ex codice Segueriano accuratius quam ab Tennulio factum est collato enotavit Montefalconius in bibliotheca Coisliniana p. 281 — 292. *G. D.*

P. 160, 27 *** καὶ Δυμανὶς τὸ θῆλυ.

Στέλλεο, νῦν ἔτι τῆλε Δυμανίδος ἐξ ἀπείροιο.

καὶ Δύμαινα· Εὐφορίων χιλιάσι·

Δαίμων....σαιτο φιλοπλοκάμοισι Δυμαίναις.

τὰ ἐθνικὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν ἐροῦ-

μεν τόποις. In MS. legitur, *Δυμανί πείροιο*, intermedia erasa sunt. Infra post *δαίμων* extrema ora folii cum litteris avulsa est, et linea sequenti legitur *σαιτο*. *Montef.* Igitur inepta ἐξ Montefalconio debetur. 31 In MS. legitur *Ἀχαι* solum; reliquae litterae deficiunt. *Montef.*

P. 161, 5. *καὶ Παυσανίας ζ΄. Βοιωτοὶ* (l. *Οἰβώτᾳ*) *ἀνδρὶ Δυμαίῳ* —. Editi male, *καὶ Παυσανίας ἐν Βοιωτικοῖς*. *Ἀνδρί*. in MS. legitur, *καὶ Παυσανίας* ȣ̅ ψ̊∞ *τοι ἀνδρὶ Δυμαίῳ*. In Pausania edito l. 7. legitur *Οἰβώτᾳ*. *Montef.* 11 *καθ'* om. MS. 17 Edit. *κληΐδα*, male. In MS. clare legitur *κληΐδας*. Et paulo ante, *τὸ θῆλυ διδυμαία*, sic cum tribus punctis supra *δι*, quibus notatur expungendam esse hanc syllabam. Editi *τὸ θῆλυ δὲ Δυμαία*. *Montef.* 21 In MS. certissime legebatur *Λαρίσῳ*. Cum enim extrema folii ora adusta fuerit, *Λ* periit, quae littera si non adfuisset, haec linea non aequalis fuisset sequentibus quae integrae sunt. *Montef.* 22 Recte MS. *ὡς Βοίβη Βοίβιος*. *Ἀντίμαχος ἐν* 23 *ἀμορβέων* MS. 24 *ὦ Μιλήσιε ὡς* MS. 32 *ἀποκτέννουσιν* MS.

P. 162, 1 MS. *οὗτοι* pro *αὐτὸ* 2 *νομίζουσιν* correctum erat in margine antiqua manu, sed exciso folio primae litterae exciderunt, ita ut legatur *μίζουσι*. Puto legendum esse *ψωμίζουσιν*. *Montef.* *οὕνεκεν* MS. 3 Mira negligentia Tennulius *καρπούς*. In MS. clare legitur *μάζας ποῶν*. 12 *ἐς* MS. 13 *μετον*. MS. 14 *κατακράτος* MS. 16 MS. *ἐπ' ἀγχ.* ut Berkelius: ceteri *ἐπαγχ.* 19 *τις* om. MS. 23 *ἐχόμενοι δ'* MS. *πόλις δ'* Montef. 25 Ad verba *ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Λάος* notatur in MS. ad imum marginem prima manu, *περὶ τοὺς ποταμοὺς τούτους οἱ*

Κάδμου καὶ Ἁρμονίας τάφοι δείκνυνται. 31 *ἔσχε* MS.

P. 163, 2 In MS. littera deest ante *ἡ* 4 *ἐξ ἀρχῆς* Montef. 12 *Δυσπόντου* MS. 13 *δ'* om. MS. 15 Recte MS. *καλοῦνται, ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντιεῖς, παρὰ δὲ* 18 *αὐτῇ τῇ* Montef. 24 *δ' ὁ* Montef. 25 *φησὶ, Θεττ. καὶ Θεσπρ., οὕτως· Δ.* Montef. 28 *ἔοικε δὲ οὕτως ἐπιλελῆσθαι τὸ,*

ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.

Editi male *ἐπικεκλῆσθαι τὸ ἀμφὶ* etc. qua admissa lectione omnia turbantur. MS. clare *ἐπιλελῆσθαι*, atque ita series postulat. Post *τὸ* virgula ponenda est. In codice legitur, *τὸ, ἀμ ... Σελλοῖς, οἳ ναίρυσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦ ...* Ubi puncta notantur, voces in extrema ora positae semiustae sunt. *Montef.* 31 *Ἰλιάδος· τιμᾷ* interpung. Montef. 34 In MS. ad *ἐπικέκληκε* supra scribitur *ἐπικέκληται*

P. 164, 2 *καὶ Ναῖον* in codice scriptum esse testatur etiam Montefalconius, scripturam eam perinepte defendens. Fuerunt qui aliquanto speciosius, sed non verius, *Νάϊον* facerent. 5 *τοῦτον* MS. 7 *Κινέας* Montef. 18 In MS. legitur *γυ* syllabaque sequens cum tota codicis ora adusta fuit. Sed legendum haud dubie *γυνή*. Ibid. editi male *ἀπείσειεν*. In MS. *ἂν πείσειεν. Montef.* 21 MS. *δοτικὴν* ut Berkelius: alii *δοτικὴ* Ibid. *Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν* legit Tennulius: in MS. autem ad extremam lineam *ὁ*ᵘ] in sequenti vero linea adustis litteris superest *ος. Montef.* 20 *αὐδήσῃ* MS. 21 *πεδιάδων* MS. 22 *λεγόμενον οὕνεκα χαλκὸν* MS. 25 *ἴκτο μὲν ἐς* MS. 27 *Δωδώ* Montef. 31 *μεταπλασμὸν* MS.

P. 165, 4 *Παλλήνη Παλληνίς* MS. 6 *Ἀθηναίης* Montef. 7 *θεσπιώδους* MS. 8 *δ' ἐν* Montef. 11 *τῆς γῆς* Montef. *δὲ* om. Montef. 12 *χάλκιον* Montef. 13 In MS. extremâ lineâ legitur *ὡς με*, extremae vero litterae cum margine folii exustae sunt, in sequenti linea *Δήμων*. Legendum autem est non *ὡς Μενεδήμων*, ut scripsit Tennulius, sed *ὡς μὲν ὁ Δήμων*, ut ex Suida Pinedo. *Montef.* 16 *καὶ διαμένειν τὸν ἦχον ἄχρις ἄν τις τοῦ ἑνὸς* MS. 18 MS. *εἰ μὴ χάλκιον ἐν ἄλλου λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς*. Scribendum, *εἰ μὴ χαλκίον ἕν, ἀλλ' οὐ λέβητας* —. In MS. *χάλκιον* semper proparoxytonum. *Montef.* 21 *τὴν β* Montef. *στῦλοι δύο* Montef. 23 *χάλκιον* Montef. 26 *ὅταν* Montef. 27 *χαλκοῦς ὄντας* Montef. 31. 32 *οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπεπτώκασιν* MS. 32 *ἐπιχωρίων τινὸς* MS.

P. 166, 4 *Δωδώνειον* Montef. *ἄν τις χάλκιον* MS. 5 *παράψηθ'* Montef. 7. 9. 10 *Δωνέττινοι* Montef. 9 *αὐτὰρ* et *ἰδ'* MS. 12. 14 *Δώρα* MS. 13 *ιέ* MS. *τὸν δὲ Μαζήνην* MS. Ad neutram lectionem quadrat Strabo hodiernus, qui l. XVI. habet *τὸν δὲ Ἀμαζήνην — νῆσον Δωράκτα*. *Mont.* 27 *τύπῳ* MS. *Δωρῆνος, ὡς Σωφῆνος, Ἀραξῆνος, Νισιβῆνος* Montef. 21 *καὶ* ante *Ἕλος* om. Montef. 22 *τέσσαρας* Montef. *εἶναί φησιν* Montef. 25 Ab his verbis *μέρος τι* quae sequuntur mutila sunt, quia folium a summo ad imum abscissum est, ita ut extrema tantum linearum verba manserint. Sequens vero post abscissum folium pagina sic incipit. *γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν*. *Montef.* qui codicis scripturam exhibuit:

χώρᾳ Δωριέων κατοικούντων μέρος τι μετὰ
τῶν ἐν ταῖς . . .
ἐσχάταις] . . . .

τῶν εἰς Κρήτην ψ . . . .
λόμενον αὐτοῦ κ . . . .
ων· τὴν πρότε . . . .
Δωρίδα καλ . . . . .
ῴκισε· κυτι . . . . .
ὕστερον οἱ μ . . . . .
ἐν Πελοπ . . . . .
μονα ἄρ . . . . .
σαν· τὸ δ . . . . .
ἐν πεδ . . . . . .
διτος . . . . . .
μεταγ . . . . . .
δώρι . . . . . .
γόρ . . . . . .
ὀλ . . . . . .
στυρ . . . . . .
ἀρ . . . . . .
ἀ . . . . . .
φ . . . . . .
ρ . . . . . .
μ . . . . . .
φ . . . . . .
. . . φ περὶ Μεσσήνην κα-
. . . . ἁρμονίαν καὶ τῆς
. . . . ορεῦσαι Δώριον. εἰ
. . . . οὐ πρῶτον ἐν δελ-
. . . . στήματι τούτῳ
. . . . εῦσαι τοὺς ἄλλους
. . . . ιοι γὰρ ἀφ' ὧν
. . . . . ὡς Σουνιεὺς
. . . . . τὸ γένος
. . . . . γορίαν εἰ-
. . . . . Δωριὰν
. . . . . σ Ζεὺς
. . . . . Δωριεῖς δὲ
. . . . . . ἰ τὸν

. . . . . . ον οἱ
. . . . . ο. θου-
. . . . . . ομ-
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . ὸν
. . . . . . σ
. . . .
. . . .
. . . .

26 τοῖς τε Τραχινίοις Montef. 28 ιά MS. φησὶν Montef. 32 ἱστιῶτιν MS. 33 ἱστιώτιδος MS. 34 αὖτις MS.

P. 167, 4 Τριχάϊκες Montef. 6 Τέκταφον MS. 7 τῶν οὐκ ἀπαράντων MS. 12 Θέσσαλος Montef. 19 Δῶρα Montef. 20 αὐτὴν om. Montef. 22 καὶ ἐν ς' Montef. 24 Φοινικῶν Montef. 25 Δῶρα Montef. 28 περιβαλόμενοι Montef. 29 τὰς πέτρας Montef. 33 ἀρκοῦνται Montef. Δῶραν Montef.

P. 168, 8 τῆς om. Montef. 10 Ἀκὴν Montef. 18 εἴη τὸ Δωριεὺς MS. 21 Φασιλῖται MS. 23 τοῖς ὕμνοις Montef. 24 οὔπω τ' ἂν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱερὸν ἔναγον MS. 28 δ' ἀπο Montef. 30 Λαρισαίοις Montef. καί μοι τρίτον Montef. 31 MS. δισκήματι. Vox autem praecedens quam ἐλαφρὸς extulit Tennulius in MS. sic habetur: in extrema linea legitur ἐλα, in principio autem sequentis ος, ita ut o extreman caudam praecedentis litterae habeat, quae videtur fuisse τ. Nam adusto margine folii prima littera excidit et quidem una tantum, ut ex sequentibus lineis quae integrae sunt arguitur: ita ut legendum videatur ἐλατός. *Montef.* 32 MS. Φε-

ρηκίδας, non *Φερηκύδας* ut Tennulius. *Montef.* 33 ἦ δ' ὁ *Δωτιεὺς Λαπίθης* Montef.

P. 169, 1 εἰσάμενος MS. *Δωτηΐ νικοτελείῃ* MS. 6 *Αἱμονιῆες*. Alius legit *Ἀσμονιῆες*. dubium est in MS. 10 ἔχουσί σε MS. 11 καὶ τὸ ἐθνικὸν ἐν τῷ β Montef. 12 κενεὸν βρόντησε MS. 20 *Καλχηδὼν καὶ Καρχηδὼν* MS. 22 ἡμεῖς δὲ προύφθημεν MS. 24 Sequuntur in codice quae attulit Berkelius in annotatione ad hunc locum. μετωνομασίας] μετονομασίας Montef. MS. clare βιβλίον ιά. οὗ τὰ κεφάλαια ταῦτα. Tennulius male ὀγδοήκοντα κεφάλαια τάγε ταῦτα. Hic tot capita numeranda quot nomina, quae ad 76 solum pertingunt. *Montef.* *Ἐβόρας*] *Ἐβόρα* MS. *Ἐβραῖοι*] *Ἑβραῖοι* Montef. *Ἐγγάδα*] *Ἔγγαδα* Montef. *Ἔγρα*] *Ἐγρὰ* Montef. *Ἐδέβησσος*] *Ἐδέβησσον* Montef. *Ἔδρα* om. et η sine accentu Montef. *Εἰδομενὴ* Montef. *Εἰλάσιον*—*Εἰληθυιὰς*—*Εἰρεσιάδαι*—*Ἑκάλη*—*Ἑκατησία*—*Ἑκατόμπυλον*—*Ἐλβονθὶς* Montef. *Ἐλέγεια* MS. *Ἑλένειος*—*Ἐλευθέραι*, *Κιλ.* μ. *Ἐλευθέραι*, π.—*Ἐλεύθερνα*—*Ἑλίκη*—*Ἐλίξοια*—*Ἑλὰς*, χωρίον. *Ἑλλὰς*, πόλις Montef. *Καρικὸν* τόποι MS. *Ἐλμαντίκη*—*Ἕλος* μυρία φεύγων Montef. τῶν ἐθνικῶν *Στεφάνοιο* Montef. μελίσσης Montef.

P. 170, 1 *Δωριάδου* MS. 3 *Διωνύσου* κατὰ φήμης MS. Hic deficit codex. *Montef.*]

P. 170, 4 *Ἔβηρα* superscr. ο Vratislav. 18 *Αἰγεσταῖος* 22 τοῦ *Ἐγχελὴς* 23 *Ἐγχελεὺς* ἀπὸ *Ἐγχελέης* 24 θηλυκὸν 26 om. quod post *Εὐφράτῃ* lacunae signum habet Pin. 27 — 171, 2 habet τὸ ἐθνικὸν — *Ἰσαυρικῶν* ά quae om. Pin.

P. 171, 4 ῥύμην. οὕτω κληθεῖσα ά. 5 Ἐδεσσηνοὺς πλείοσιν τῶν ἀρχαίων om. 14 Ἐδομένη 15 Ἐδομένιος 16 Εἰζιλῖνος 24 ποταμὸς 25 Εἰλατινήν 28 οὕτως 31 Ἔχαμος 32 ἐξ οὗ ἐχεμ. φασιν. μὴ βουλόμενοι δὲ σώζεσθαι τὸ ὄνος [f. τὸ ὄνειδος. *Passovius.*] Ἀκαδήμειον φασίν. ὁ δημ. κτλ.

P. 172, 4 Ἑκάλιος. τὰ τοπικὰ om. 5 Ἑκάλειος Pin.] Ἑκάλιος 10 παρὰ 11 τὸν Ἀπόλλω 13 Ἑκατόννησοι 17 Ἑκαταγεὺς 20 ἐξ ἧς Ἐλαῖται 21 Ἐλεῖται 28 καὶ Ἐλαιούντιον. λέγ.

P. 173, 2 πρὸς τῇ Κηρύκῳ 3 Ἐλαιούσιος 6 Ἐλατρίαν φασί 7 Ἐλατριεύς 18 ἐν Λουκιάνοις 24 ν' Pin.] ή 25 πρὸς τῷ 27 habet τῆς quod om. Pin. 29 διὰ τὸ μῆκος om. 31 Ἑλενείτης

P. 174, 2 Ἀπόλωνος 4 ἐν τῷ πόντῳ 8 Ἡράκλεια 10 Ἐλευθεριεὺς Προυσιεύς 11 comma post πλησίον, non post Ὠρωποῦ ut Pin. 12 Θεόπ. μ'. τὸ ἐθν. 20 καὶ Ἐλευσίνια. λέγ. 25 αὐτῷ 30 οἱ δέ τι εἰς Ἑλ. τὰς αἶγας. ἀπὸ Ἑλίκας 32 δὲ τῆς Ποσ. 33 ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ

P. 175, 8 τὴν μίαν συλλαβὴν 11 Ἐλεν. Pin.] Ἐλιν. 12 Ὑπερβορείων 13 ποταμοῦ Κεραμβ. bis. 14 habet ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ quae om. Pin. 17 Ἑλ. Pin.] Ἑλλ. 20 οὐ om. 22 habet πόλις quod om. Pin. 24 Ἑλληνικὸς 26 Βισάλθης

P. 176, 1 παρὰ ποταμῷ 7 ἀπὸ δὲ 8 παρὰ Δολ. καὶ χώρα π. Θεσπ. om. 12 Ἐλαντικός 17 καὶ ἡ χ. Εἰλωτία 25 Ἐλπιανός 28 πόλεις 29 Ἐλεύς.

P. 177, 5 καὶ om. τέλος τοῦ ιδ' βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ ιε' βιβλίου. 6 Θέοπος 10 δὲ ὁ

19 περὶ Ἐτίδες 25 Κλειτορίας γῆς εἶναι om. 31 Καρδαμίλην

P. 178, 3 Ἔντελα Pin.] Ἔντελλα 6 Θράκης 7 Ἀττικῶς 8 ἐξηλινίς οὕτως 10 Ἐορδαία 24 Ἰλλυρίας 31 κατὰ Pin.] μετὰ

P. 179, 2 ἐκαλ. καὶ Μ. 5 Λιμηρὸν μία 9 Ἐπιεικίδα 10 ἐξ Ἐπιεικιδῶν, ἐν Ἐπιεικιδῶν 18 Τρυφαλίας 23 καὶ om. 27 Σκυδίσην 30 τὸ om. ἐθνικὸν Ἐπωπεῦσαι

P. 180, 3 Ἐργέστον 44 τὸ ἐθν. Ἐργ. καὶ αἱ ἐργετ, sequente dimidii versus spatio vacuo. 7 Σιδωνίους 11 Ἔρεσσος π. Λέσβου 17 Χαλκίδα τ' 18 Μελανέος 20 Θετταλίας 22 θηλυκὸν καὶ Ἐρέτριος καὶ Ἐρετριὰς καὶ Ἐρετριεὺς καὶ Ἐρετριακός 24 Ἐρευάτης Ἐρεβάστης καὶ Ἐ. 25 Ἐρεβάτη 29 Ἀραβικῶν β' 30 Ἀθήνησι τῆς Αἰγ. 31 Ἐρικιεύς

P. 181, 1 Ἐρικκοῦσα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ 5 ἰδιωτικῶς δὲ 7 ὑπὸ τῶν Παρνασσῶν 12 Ἐρινιάτης superscr. ις habet ά quod om. Pin. 16 Ἑρμίων 24 Ἕρμιος 32 Ἡρόδοτος

P. 182, 2 κατὰ θμοῦνιν ὁ π. Ἑρμεοπολίτης καὶ Ἑρμοπολίτης 5 ἄποικος 6 ἐν ἑβδ. 8 Ἕκατος 9 φησιν 10 τὸ ἐθνικὸν Μανασσαῖος ἢ Ἑρμωνάσσιος 12 Ἕρμωθις 14 Στράβων δὲ ἑκκαιδεκάτῳ 19 ἐξ om. 22 τῆς Γηρυονονῆς καὶ Ἑρμουνόραξ 31 Ἐρεθίνους

P. 183, 4 βάλη 6 συῤῥεόντων 12 Ἐρυθροβολίτης 13 Ἕκατος 19 Σικελικῶν Pin.] Σικελικοῖς 25 ἐλάφησι 27 Βοιωτὸς om.

P. 184, 3 Ὑλάοιο Pin.] Ὑλάταο 5 Οἰ-

νεάδαι Pin.] *Οἰνιάδαι* 7. 8 *Ἐρυσιχ.* Pin.] ter *Ἐρυσιχ.* 10 *φασιν* 13 *παρὰ ἀκβάνῃ ἐν α.* 14 *Παρθενίων* Pin.] *παρθενείων* 16 habet *γένος* quod om. Pin. 20 *Ἡρόδοτος* 21 *συνάχεια* Pin.] *συνάψεια* 22 *δὲ* om. 25 *οὐ θηλυκὸν* [F. *οὔ. Passovius.*] 27 *Ἐρεχία* 28 *Ἐρεχίου* *τρισυλλαβῶς δὲ τοὺς Ἐρεχίας φ.* 29 *Ἐρεχιεύς* 30 *Ἐρεχιεὺς* *Ἐρεχιᾶθεν* 31 *Ἐρεχίαζε καὶ Ἐρεχιᾶσιν* 32 *Ἀρχὴ τοῦ ις' βιβλίου* *Εὐρώπης ἑσπερίας ἡ δύσις*

P. 185, 1 *Ἑσπεριάτης καὶ Ἑσπερίτης ὁ δ.* 3 *Βερενίκη* 6 *τ' Ἑστ.* 7 *Ἑστιεύς* 11 *ὡς πεδεῖς* 13 *Ἐτεωνεὺς* 14 *πολύκτημον* 20 *ἐν ἕκτῳ* 24 *Εὔιοι* Pin.] *Εὔβιοι* 29 *ἀποβάντες* 31 *καί τοι τὰ ἀπὸ*

P. 186, 1 habet quae om. Pin. *ἔδει γὰρ Ἀλ.* 3 *Εὐβοϊκὸς* 7 *Λιβυοφοινίκων. Ἕκατος* 10 *Εὐέλεια π. Ἕκατος* 11 *Εὐελγεεύς·* Pin.] *Εὐελγεύς* 13 habet *ἐπὶ τῆς* et 14 *τὸ σκάφος* quae om. Pin. 14 *οὕτως* 16 *καὶ* ab alia manu superscr. 17 *εὐμορίου* 18 *Σπερίτης* 20 *Εὐθυνεὺς. Πολ. δὲ Εἰθυνίτας φησί* 25 *κατὰ μέσης* 26 *ἔφορον* 30 *ἐν τούτῳ Λαΐδα* 30 *ἐκ βεβοημένην* 31 *τὴν δὲ Λ. τινες Ὑκαρῶν λέγουσι καὶ Ὑκαρικὸν ἀνδρ. ὡς Νυνέσιος*

P. 187, 1 *τὸ* om. *Εὐκαρπιακὸς* Pin.] *Εὐκαρπιανὸς* 3 *Εὐκρατίδα* 6 *Ὕλλας* Pin.] *Ὕλλος* 10 *τὸ ἐθνικὸν Εὐναῖος* om. 11 *τὸ* om. *Εὐνεάτης* 14. 15 *Εὐπατρίδαι. μᾶλλον δὲ* 15 *Λυδικῶν* Pin.] *Λυδιακῶν* 17 *ἔκτισε* 21 *Κερκοπίδας Πήλικας* 25 *Εὐρυάμπιον* 26 *οὕτω ἡ ἀκρόπολις*

P. 188, 2 *Εὐρυτανῶν στ.* 3 *ὡς τὸν Αἰνιανόν* 8 *Ἀγήνωρος* 16 *τοῦ Μακ. Ὠρυθείας* 21 *Φωκαεύς* Pin.] *Φωκαιεύς* 25 *Ἀμ-*

φισος 27 *κωμίτης* 29 *Εὐτρήσιος* 30 *ἐπίῤῥημα Ἐστρήσινδε*

P. 189, 5 *Εὐφραντ.* Pin.] *Εὐφρατ.* *Προσωπ.* sed corr. in *Προσωπ.* 9 *Κιφισοῦ* 14 *λίμνη* 17 *Τρίχεια* 21 *πρόπολον* *φασιν* 22 *Ἀμαζῶ* 25 *ἔνθα νῦν ἐκάλεσε. καὶ Ἀρσινόην* 26 *Ἀρσινόης ὠνόμασεν, οὗ τελ.* 27 *κλίσις* 31 *τάλαιναι* 33 *σαοτῆρες*

P. 190, 5 *Ἐφέσια* 6 *Ἀλεξάνδρῳ* 8 *Ἄμαρκος* 9 *Λυκαῖνος* 10 *ἐκ τούτου* Pin.] *ἐκ ταύτης* 18 *Οἰνόην* 24 *Ἐχελῖδαι* 24. 28. *Ἐχέμου* et *Ἐχεμ.* Pin.] *Ἐχέλου* et *Ἐχελ.* 33 *Ἰολοίσκοις*

P. 191, 4 *προβάλλει* 5 *παρὰ ἐχίνων* 8 *ὡς Ἄσκαρδος Ἀσκαρδεύς* 12 13. *Κριτ.* Pin.] *Κρητ.* 13 *τέλος τοῦ ις´ βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ ζ στοιχείου. βιβλίον ιζ´.*

P. 192, 2 *Ἀραβικὸς* 8 *τῷ* om. 10 *καί τοι καὶ* Pin.] *καί τις καὶ* 16 *τῷ* om. 17 *Ζαδραμητῶν Κιναιδοκολπικῶν* 20 *τὸ* — *Βοιάτης* habet eodem loco quo Berkelius: Pinedo ante *Ἡρωδιανός*. 22 *Ἀνήβας* 27 om.

P. 193, 6 *ἔστι* om. 7 *ἀφ' οὗ εστι. τὴν φυλὴν ὁ.* 9 *θαλάττης* 11 habet *ἣ* quod om. Pin. 15 *Ἡροδ. δ΄. Ζαύξεθνος. Ἑκατ.* 17 *Ἰουδαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ ἱστορίας π.* 19 *σημειῶσαι* 20 *Ζηρηνία* 21 *Ζηρηνάτης* 25 *δ'* om. 26 *Ἡρ. δὲ* 31 *οἱ δὲ* Pin.] *οὐδὲ*

P. 194, 11 *Ζεφυρίτης* 12 *τὸ οὖν Ζεφ.* om. 16 *Ζύβηττις*, sed superscr. vulg. 17 *Ἀρμενίας, ᾧ Ἀρτέμιδι* 18 *Στράβων ιά* 21 *Ζηλίτης* 23 *Ζηιλίτης* 24 *πόλεις* superscr. vulg. 25 *παρθενικὸς* 32 *τῆς κυνός φασιν. ὁ πολ.*

P. 195, 4 *Βασσαρικός* 7 *ὅπου* 10 *τόποι* 12 *λέγ. καὶ Ζήτειον ἀπὸ Ζήτεως* 13

Ζήτειον Ζητειεύς — Ζήτειαν Ζητεύς 14 Μηδείας 15 Σύρτην 17 Ζεύγινα, sed priori syllabae υ superscr. 22 γινομένου Κνήδιος 24 τῆς om. 25 τοῦτο 29 παρθενικῶν

P. 196, 4 ὁ τ. Ζ. τ. καὶ om. 5 τέλος τοῦ ιζ' βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ η στοιχείου. βιβλίον ιη.

P. 197, 4 καὶ τὸ θ. Ἠδωνοὶ καὶ Ἠδωναί. 7 τὸ ἐθνικὸν Ἠετιώνειος. 9 τὸ ἐθνικὸν ante Ἠϊονεὺς om. 12 transp. Ζεὺς καὶ 14 Ἠλεκτρίδαι, νῆσος εἰς ἃς εἰσι δ. ἀ. 15 φησι καὶ τὸν Ἡρ. τὸν ποτ. 16 δὲ om. 20 στάδιοι διακόσιοι 23 κομιδίῳ 25 Ἠλεκτρῖται πρὸς τὸν τύπον. Ἠλεκτρινοὶ διὰ τὸ ἐ. 27 ἄλεες. δεῦτε παράγ.

P. 198, 1 τεσσάρων 3 Ἡλιασταὶ ἐλέ- (λι) γοντο 4 γίνεται 7 ἀκτὴ ὁ ἡ ῥόδης 17 κτητικὸν 18. 19 verba ἀφ' οὗ Ἀ. — καὶ Ἠλεῖος om. 20 κτητικὸν λ. Ἠ. λέγονται καὶ π. 21 καὶ Ἠλιδία, ὡς Ψωφιδὶς (Ψωφειδία Vratisl.) καὶ Ἀρκαδία Pin. 23 θηλυκόν 24 Περῤῥεβική 25 Ὄρθην καὶ Ἠλ. 30 Ἡμεροσκόπιον, πόλις Κελτιβήρων 32 Ἡμίκυνες 33 Ὑπερβορέωνος ἐν Ἀπόλλωνι

P. 199, 2 κυνισκρὰς Pin.] κύνιος κρὰς 6 Ἡσιόδωρος 10 διεμέτρησαν 12 Τριφυλλίας 13 Ἠπειεύς] Ἠπιεύς 14 Καλχηδόνος 15 ἱέρειαν 16 μυθοποιοῦνται 19 ἔστι δὲ προπάροιθε Καρχηδόνος 20 Ἡραία τρίχουσα π. ἔνδοθι 21 κυλαίνεται 23 ἰαμενὴ βύθος 24 νῆας ἦγον 25 ἐνέκηρσαν Pin.] ἐνέκυρσαν 26 οὕτω 32 Ἡραιοτειχίτης

P. 200, 3 καὶ Ἰνδίας 4 τῷ Παρθίῳ π. 6 ἡ λεγ. Ἀλκμάνιος μεσόγειος. κ' Pin.] ἡ λεγ.

'Αλκμάνιος. κ' 8 *'Αμάτου* 17 *Τυφῶνα* 25 Ab *"Ητιος* (nam sic Pin.) novam vocem incipit cod. 26 *ἐν Πρωταγ. οὐχ ἡνέα τ.*

P. 201, 1 *Μυρριναῖοι* 5 *ἐμποδῶν* 6 habet *καὶ* quod om. Pin. 9 *παρθενικῶν τέλος τοῦ ιή βιβλίου.*

P. 202, 1 *'Αρχὴ τοῦ θ στοιχείου. βιβλίον ιθ'. Μεσηνίας* 2 *θαλαμᾶται* 5 *π. τοῦ 'Αρκάδος 'Ορχομενοῦ* 7 *Θαλμαναῖοι* 9 *Θαλαμία* 12 *ἱστορίας* om. 13 *Θαμουδὰ* 15 *Θάσσος, πρὸς τῇ Θράκῃ πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, ἔνθα* 17 *'Ι δὲ γενεαῖς Θάσος* 19 *Βήλου δ' Αἰγ.* 22 *τοῦ δοθέντος περὶ τοῦ 'Αρχελόχου* 24 *Τελεσίκλεες* 25 *εὐδίελον* 27 *Μηθύνην*

P. 203, 1 *τοῦ ποιήσαντος πατρὸς* 2 *τὸν Μαλίαν κ.* 8 *Καρχηδόνος* 9 *'Ρωμαϊκῆς* 11 *στενῷ ἰσθμοῦ* 17 *ὡς "Ακμαθα 'Ακμαθηνός* 18 *Θῆσσα* 19 *Θυσσάτης* 21 *παρθενικῶν* 25 *Θερμώδοντος, καὶ ἡ χώρα. οἱ οἰκοῦντες Θεμισκύριοι* 29 *διεχωρίσαντο*

P. 204, 1 *Θέναι* 2 *καὶ Θενίς,* corr. in *καὶ Θενεῖς* 7 *ὁ πολίτης Θεουπολίτης. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Θεόπολις. ὁ πολίτης ὁμοίως* 12 *Θεραπναῖοι καὶ Θεραπναία καὶ Θεραπναῖον* 13 *Φίλιππος* 14 *Θερμὰ* 16 *Δορυλαίου* 26 *Πολ. ἐν τρ.* 28 *Θεσπίαν* 31 *ὑπὸ τῶν* om.

P. 205, 2 *ἄρχει Θ. εὐρύχωρος* 7 *'Αμβρακικοῦ* 11 *ἔξεστι ταλαργοὺς κτ.* 17 *τῷ* om. 22 *Λούκιος* 23 *βυβλίον* 27 *τρέφων* Pin.] *τρέφειν* 33 *Θεστίδιον*

P. 206, 4 *Θεστίτης. ἐκ δὲ τῆς Λιβυκῆς Κορνοῦτος φιλόσοφος Θεστίτης χρηματίζων* 7 *ἐν Αἰγυπτίᾳ* Pin.] Praepos. om. 10 *ἀνέμου πληροῦται* 12 *ὑπὸ Πλακίᾳ ἧς* om. 16

Θήβησιν 18 *Θηγωνικοί* 22 *Μεμαλιάρου* 27 *Θηρασίας* 28 *πόῤῥω* 32 *ἀναιρεθείσης* Pin.] *ἀναιρεθεισῶν* 33 *Τραλλίαν*

P. 207, 1 *Θήβαν* Pin.] *Θίβαν* 2 *Θήβης* Pin.] *Θίβης* 5 *βασκανιτικὸν* 5 *πλησιάζει* - *εἰς θάλασσαν ῥιφθέντα* 10 *ἑκατῶν περ.* 13 *Θινήτης* 15 *πολυτρήρωιά* [? *G. D.*] *τε Θήσβην* et 16. 17 *Θήσβης*, *Θησβαῖος* et *Θησβαίων* superscr. *ι* 18 *πλῆθος* 20 *Ἐρ. αὐλητὴς Θισβεύς* 24 *Θοραιεύς* 25 *Ἀκαμαντηΐδος* 26 *τὴν* om. *ὁ δημ. Θορικὸς καὶ Θορικεύς* 30 *Νάριξ Ναρίκ.* Pin.] *Νάρυξ Ναρύκ.* 32 *ὀρῶν*

P. 208, 9 *δωδοσικ' ἐκ πάτρης ἄπλητος* 10 *ἀπεκπροφυγὼν* 12 *οἶνος ὡς* om. 14 *Θουρίαν ὡς Ὀλβιανός* 14 *Αὔθειαν* 15 *Θουριᾶται* 16 *καὶ Θουνιάτας* 19 *Δόλιγκος* 25 *Θρήκιον οὔτι φρονήσει* 26 *Θρεΐκιος καὶ θηλυκὸν* 27 *Θρακηστὶ* 30 *Μακηδ.* Pin.] *Μακεδ.* 31 *συλλαβὰς*

P. 209, 2 *Περκώπη, Κριθώτη* 7 *λέγεται καὶ Θρ. Θρ. δὲ αἱ μαντ. καὶ ψῆφοι ἣν ἐφ. Ἀ. ἀχθομένους δὲ τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἄπιστον ἐποίησε τὴν δ. τ. θρ. μαντ. εὐδόκιμον οὖσαν* 11 *θριόβολοι μάντινες* 12 *δὲ* om. 13 *Ἀσίας* 14 *ὡς Τριγαῖος* 17 *ἔπεμψε κατὰ στρατίας* 18 *Θριάσιος* 20 *Τάρφιόν τε Θρόνιόντε* 22 *Θρωνιώτης* 23 *Θριανδεύς* 25 *θρύων φυομένων* 28 *Σκουτουσαῖος καὶ Θριοέσσιος ὡς Πιτυούσιος*

P. 210, 5 *οὐδέτερον* 6 *καὶ* om. 7 *τοχάζουσα* 16 *Θυματίδαι* 17 *Θυματίδης ἐκ Θυμαῶν* 22 *Δύμβριος* om. 27 *ὡς καὶ* 31 *ὡς ὁ πολυΐστωρ*

P. 211, 10 *ἔστι δὲ τῆς Καιναργείας γῆς, μεθύρια* 12 *Θυρεᾶται Τεγεᾶται* 13 *καὶ θηλυκὸν Θυραιᾶτις* 16 *παρὰ* 20 *βασιλέως*

om. 21 κατὰ στόμα 24 Τέλος τοῦ ιθ' βιβλίου.

P. 212, 1 ἀρχὴ τοῦ κ βιβλίου, στοιχεῖον ι ὡς Ἰώσηππος Ἰαβησὸς 2 Ἰαβησοῦ, Ἰαβισσηνός [Ἰαβησηνός? G. D.] utrobique ι superscr. 3 Ἀσίας 6 Ἰαζαβάτα ἔθνος Μαιώταις 10 Αἴγρας superscr. ε 15 Ἰάλησσος Pin.] Ἰάλυσσος 16 ἐν τῇ Ἰηλύσιος καὶ Ἰηλυσιάς 18 Ἀσίας 22 Ἰμνίτης Pin.] Ἰαμνίτης 23 εἰσὶ om. Δαμνίτης

P. 213, 2 Καλλίμ. ἐκάλει 10 om. 11 Ἴαται 12 Ἰωνικοί 14 αὐτὸς om. 15 Χοιρ. ἐὼν Ἰασεύς 16 Ἰάσσιοι Pin.] Ἰάσιοι 17 ἰαονίζω· ἀφ' οὗ ἰατονὶ ἐπίῤῥ. 19 θηλυκὸν

P. 213, 21 — 215, 12. Horum loco habet quae in editionibus Berkeliana prioribus leguntur, abs quibus eo differt quod ὑδρωποτεῖν scriptum est, et μακρολογίαν — πολυτελεστάτοις

P. 215, 14 χρ. καὶ ἀργ. καὶ χρυσοῦ 15 Πριάτου 25 καὶ Ἴδη Ἴδαι 28 Ἰεδουμαῖοι ἄδομα γὰρ οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἐρ. κ.

P. 216, 2 καὶ Ἴδυμος. λ. κ. Ἰδ. ἡ πόλις 4 Ἑκατῶν 9 Ἱεραμὰ 10 Ἱεράνη, ἐν τῷ Κρ. π. 11 Plena distinctio post Αἰγύπτου, ita ut a verbis Ἱερὰ νῆσος novi quid incipiat, quod praeterea per litteram initialem miniatam indicatur. 16 δευτέρα Καρίας Νικάτων 24 habet πόλις quod om. Pin. 25 ποταμός 28 πρὸς ταῖς 31 ἱεροπολίτης

P. 217, 3 Ἰταί, φρ. Σικ. θηλυκόν 4 Ἰταῖος καὶ Ἰταία 5 Κεφαλλην. Pin.] Κεφαλην. 11 Τρίκην κλιμακόεσσαν 12 Μεσήνης 13 καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ 15 διὰ τοῦ η, καὶ Δωρικῇ τρόπῃ τροπῇ Θωμάτης [sic apud Passovium legitur] 18 Ἰθωμαιεῖς 19 Ἰκάρου 22 νῆσος μία 23 δευτέρα ἐστὶ καὶ

πόλις 26 θηλυκὸν 28 φασὶ δὲ ὅτι ἦν τις Ἀνακὸς 30 βιώσεται Pin] βιώσεσθαι 32 ὅθεν καὶ παροιμία 33 Ἀνακοῦ

P. 218, 3. εἴδωλα omissum, sed ab alia manu margini adscriptum. ἀναπλάσαι 4 τοῦ τοὺς ἀνέμους 5 ἀπολέσαι 7 τέλος τοῦ κ' βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ κά βιβλίου 9 Ἰκιακός Pin.] Ἰκιακά 12 ὡς Πολύχαρμος 15 Ἰλάττια Pin.] Ἰλάττιος 17 Post haec Pin. habet: Ἰλιεύς, (Ἰλεὺς Vratisl.) ὁ Ἀπόλλων ἐν Τροίᾳ 20 περὶ Ῥάνδακον ποταμόν 21 Βυζύην superscr. ι 26 πόλις Pin.] ποταμὸς 27 Ἰλισίδες 33 Ἰλουργειάτης om. Pin. lacunae indice apposito, quem nullum habet Vrat.

P. 219, 1 Ἰάμβρασος 2 Ἰαμβράσιος καὶ Ἰαμβρασία 3 habet ἐστι Θρᾴκης quae om. Pin. 4 Ἴμβρον] Ἴμβραμον 9 Ἴμειρα superscr. υ 13 Ἰνάχειος καὶ om. 15 ἰστροδινήτου 20 Ἰνδασικανίπολις 22 Πυῤῥήνης 23 Ἰνδικῆται 30 πρὸς τῷ Πάδῳ, Πολύβιος οὓς καὶ Ἰνσόβρας φησίν

P. 220, 4 Ἰνυκτῖνος bis Pin.] Ἰνυκῖνος bis 17 τοῦ καταστερηθέντος Βασσιέπεια 19 Ἰοπίτης. ἐκ δὲ τοῦ Ἰόπεια διὰ διφθόγγου Ἰοπείτης. λέγ. καὶ Ἰοπία 21 ἐκ δὲ τοῦ Ἰόπεια Ἰοπεὺς καὶ Ἰοπείτης καὶ Ἰοπὶς θ. π. Χ. 23 παρὰ 31 ὄλβη Pin.] ὄλβιε

P. 221, 4 δὲ Λαύδιος 6 Ἰουδαίους, τ. δὲ Ἰδουμαίους φ. 10 ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Πρ. Pin.] ἐν τῷ Πρ. omissis τῷ ποταμῷ 11 τὸ ἐθν. 15 Κέῳ Pin.] Κῷ 16 ἐστὶν om. 20 Κήων 21 μὴ om. 22 ὑπὲρ ἑξήκ. ἔτω κωνεάζεσθαι 29 ἱερῷ 30 δὲ om. 31 Λακωνικὴν Pin.] Λακωνικὴ Παυσ. γ' 32 καὶ θηλ. Ἱππολ. om.

P. 222, 7 Ἱπποταμᾶδαι 8 εἰς Ἱπποταμῶν ἐν Ἱππόταις 10 Ἱππουακρίτης 14 Ἱπ-

ποκωμῆται 16 πόλις Κρετωνίων ἢ μεστων ὠνομάσθη ὑ. Ῥ. Ὀνιβουαλενία. ἐθνικὸν Ἰπτωνιάτης 19 Ἱππώνειον 20 Ἰρὰ ἐν om. 21 Ἴρου. ἔστι 22 Ὅμηρον 25 ἦν Pin.] ὂν 29 Ἰῤῥον τε καὶ Τρ. καὶ Περαβικὴν 30 Βαλλιώτης

P. 223, 1 ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐν δευ* Τεῦχος ἐκομίσθη Pin.] ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐν β' τεῖχος ἐκομήθη, superscr. vulg. 5 θηλυκὸν 10 Νεμισεῖον 16 Ἁλικαρνασὸς Pin.] Ἁλικαρνασσὸς 17 ὁ πολ. Ἴσθμος Pin.] ὁ πολ. Ἴσθμιος 18 Ἰσθμίας Pin.] Ἰσθμιάς 20 Ἰσίνδιος ἐνετιτὰς, λέγεται Pin.] Ἰσίνδιος Αἰνετιτὰς, λέγεται 21 τὸ ἐθν. Ἴσινδα καὶ Ἰσίνδιος 24 Ἰσμαϊλῆται 27 Ἰσμαλὶς ζ' om. 28 Ἰσμήνη ἡρω.. καὶ κ. ὁ om. 29 Ἰσμηνήτης. ἔστι καὶ Ἴσμηνος 31 ὁ Ἀπόλλων. καὶ Ἰσμηνίας 33 Πανωνία

P. 224, 1 κληθ. Ἡμέρα 2 Ἴσα ἀπὸ Ἴσης τῆς Μ. 3 ἔχου . . . κ. Δ. 4 τὸ ἐθνικὸν — Ἰσσῆς] Horum loco Pin. ἔστι καὶ θηλυκῶς Ἰσσεὺς, ad quae ex Vrat. enotatum θηλυκὸν Ἰσὰς 7 Ἐσσεδόνας 9 Ἴσιδοι Ἰσιδὼν 12 ἀπ' αὐτῆς 15 Ἰσιώριον 16 Ἰσωρία Ἰσώριος 18 Ἑστίαιαν Pin.] Ἱστίαιαν 19 om. quam post διὰ τοῦ ι distinctionem habet Pin. 21 τῆς Θεσσαλικῆς 22 καὶ διὰ τοῦ η καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ 32 αὐτοῦ Ἰστριανὸς

P. 225, 2 καὶ κτητικὸν om. Ἰστρικῶς Ταυρικῶς 4 ποταμὸς Κρήτης 6 Ἀῤῥ. δὲ ὡς Ὀλβίαν Ἰστρίαν αὐτήν φασι 9 θηλυκὸν πολὶς ὁμ. 13 Τορωναῖνος 16 ὡς Κιλικιώτης, Φθιώτης. τὶ δὲ ὅ. 22 plena distinctio post Ἰταλικησία 25 μιγάδοις 27 Ἀκαμαντηΐδος 30 Οἰτυκαῖος ῥιζοτομικὸς ά

P. 226, 4 Ἰτώνιος καὶ Ἰτωνία, καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀ. 13 Φιλ. δ' ἄλλην φ. 14 καὶ ante Ἰχ-

ναῖος om. 15 *ὑπὸ Διὸς κατελήφθη* 17 *ἔστι καὶ ἑτέρα* 19 *Ὑψίκουροι καὶ Ἀρβαξανοὶ* 20 *Λίβυες* 21 *Ἰαωλκὸς* 22 *Βοίβην καὶ Γλαφυρὰς καὶ εὔκτ. Ἰαωλκόν* 24 *Λαρισαῖον* 28 *Αἰνιῆνες ἔ. μενεπτόλεμοι Περαιβοί. τῷ δ' ἄρ' Ἰωλοι ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περραιβοί.* 29 *ἡ Ἀντ. ἡ παρὰ Φάδνην, ἣν ᾤκησαν Α.* 32 *Κλ. Χ., τοῦ χαρ. λ.*] Horum loco Pinedo, *Κλειωναῖος, ὁ Χάρωνος,* ad quae ex Vrat. enotatum *Κλεωναῖοι*

P. 227, 1 *ἀπὸ Ἰωνίου Α.* 2 *οὕτω δὲ οἱ Α. ἐν μέντοι Δ.* 6 *τῆς Ἰωνίδος φυλῆς* 11 *ἐν τρίτῳ* 12 *τέλος τοῦ κά βυβλίου.*

P. 228, 1 *ἀρχὴ τοῦ κ στοιχείου. βιβλίον κβ΄.* 4 *οἱ Κυβιρᾶται* 5 *τῶν κ. ἐστὶ Καβ.* 8 *Καβασσοὶ* 12 *τὸν Θρ. ὅρμον* 13 *γάμων* [Nihil enotatum ad praecedens *τοῦ*. *G. D.*] 16 *ἡ Καπαδοκίας ἐκαλεῖτο* *ἐθνικὸν* 18 *ἐθνικὰ δύναται καὶ Κ. ἡ Καβασίτης* 25 *καὶ Καβ. τὸ θηλ. καὶ Καβειριεὺς καὶ Νύμφαι Καβειρίδες ἀπὸ Καβείρους τῆς Πρώτεως καὶ Ἀγχινόης, ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Καβειρὶς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ δὲ Καβειριὰς παρὰ τὸ Καβείριος.*

P. 229, 1 *Μασσαλίας πόλις* 6 *Καβαληνὸς* 8 *ἐξ ἧς οἱ Θ. Καδμεῖοι καὶ Κ. καὶ Καδμεῖοι* 16 *φυγμὸς Ἀδραμεύς* 17 *Κάθαινα* Pin.] *Κάθαια* 19 *Καθαιαῖος* 26 *Καιριτανός* 28 *νησίον,* sed corr. in vulg. *νῆσος*

P. 230, 4 *τῆς Ἰταλ.* 5 *θηλυκῶς* 15 *ὡς Λούκιος ὁ Ταραῖος* 24 *καὶ* om. 25 *πόλις Κελτῶν* 29 *Ἀκτὴ γὰρ ἡ Ἀττική* om. 32 *Κάλαρος* Pin.] *Κάληρος* *ἡ Ἀλωπηκώνησος ἀπὸ Καλήρου*

P. 231, 1 *κατατίθουσαν* 2 *ὅτι δὲ Κάληρος* Nulla post *ἡ πόλις* distinctio, ita ut *Καλησία* cum praecedentibus arctissime cohaereat.

6 *Καλάτιβα* 9 *ἑβδόμη, ἧς Κάλαθος εὑρ.* 12 *βυβλίον* 16 *Καλλιεὺς, ὡς πανίας* 17 *πλ. Τάραντος* 19 *Λαοδόμης* 26 om. lacunae signum quod post *κειμένη* habet Pin. • *δὲ* om. 27 Pinedo *Βιθυνίας. Δευτέρα, κατὰ τὸν Ἀνάπλουν. γ΄, πόλις Σικελίας. δ΄, πόλις Καρίας,* ad quae ex Vrat. enotata, *τρίπολις Σικ. τετράπολις Καρίας* 32 *καὶ Καλπῖνος ἐστὶν ὡς Π.* 33 *ὡς Καλπολ.*

P. 232, 2 *Καλυβῖται* 6 *ὁ Ἀπολλώνιος* 10 *πλ. φησὶ Καλύμνας* 11. 12 habet *τὸ ἐθν. — φησί* quae om. Pin. 11 *Στράβων ι* 14 *Κάλυδνα* 19 *πόλις Κρήτης, καὶ ὡς Ξενίων* 20 *ἥτις Λατὼ ἑ.* 21 *Καμαρινοὶ* 28 *ἀπόκτισις*

P. 233, 2 *καὶ θηλυκόν* 4 *Πηλειάδου Κυνδίππης* 7 *Ἴλυσον καὶ ἀργ.* 8 *ὁ πολ. Καμειρεὺς* 9 *Καμειρίτης καὶ Καμιρεὺς καὶ θηλυκόν.* 12 *Κεστρηνία ὁ ποταμός. Κεστρῖνος δὲ κτίσμα Κ.* 15 *ἀφ᾽ ἧς* 19 *Εὐβοϊκῶν ἢ Λοκρῶν τῶν ἐκείνου κατὰ τὰ ἄ.* 20 *ὄρος Σκάνη* 23 *πόλις Κάνναι* 30 *τὸ Λέχαιον*

P. 234, 3 *Κάνδ. χωρίον Παφλ.* 10 *καὶ Ἑκάτων οὕτως* 13 habet *ὡς τ. Κ. Κ.* quae om. Pin. 14 *Κάτανος π. Κρ.* 15 *Κρητικοῦ τόπου* 16 *μεγίστη τῶν Ἰταλ. πόλεων* 17 *Κανίσιος* 21 habet *οὕτως* quod om. Pin. 24 *ἰοῦσαν* 26 *Ποσ. Κάνωβον* om. *καὶ* ante *τὸ κτητ.* 28 *θηλυκὸν* 29 *Κάνωπος* 31 *τιμᾶται*

P. 235, 6 *Καπετωλίειαν* Pin.] *Καπετωλίειον* 7 *καὶ ἀναιρέσει* 8 *προϋπάρχοντα εἰς ος καθαρὸν παραληγομένη. ἢ μ.* 11 *τὴν αι δίφθογγον* om. 12 *Πολεμαεῖον, Πολεμαῖος γάρ. Ὀλυμπίειος τὰ Ἀ. Ὀλύμπειος γάρ.* 16

Καπίννη 17 *Καπινάτης καὶ Αἰγινάτης* 19 *Κιλυκίᾳ πρόσχωρος* 25 *εἴρηται δὲ* 26 *μικρὴν* 29 *τὸ ἐθν. Καπριάτης. Καπύα πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. λέγονται καὶ Καπρίαι. τὸ ἐθνικὸν Καπριάτης. ἐνθεῦτεν ἦν Βλαῖσος σπουδογελοίων ποιητὴς Καπριάτης. Καπύα π. Ἰτ. κτλ.*

P. 236, 1 *καὶ Καραλλία* 2 *Καραλλιανός* 3 *ἀπὸ τὸ ποταμοῦ* 5 *Κάρανα π. Γαλατείας* 6 *Καρανῖτις* 8 *γενικῆς εὐθείας ὁ Κάρβ. καὶ Καρβ. π.* 9 *καὶ ἐθνικὸν Καρπανεύς.* 12 *Καρδαμύλην Ἐ.* 15 *Σκαπτησυλίτης λ. ἔστι καὶ Κ.* 17 *Καρδησσὸς* 18 *Καρδήσσιος* 21 *μεθεῖναι* 22 *οὕτως κεκλ.* 24 *Μηδείας* 25 *τούτους δέ φησι πολεμικοὺς* 26 *βασιλέας* 29 *Καρδ. ὁ Βηρυτὸς* 30 *Ἑκάτων Καρύτιος*

P. 237, 1 *παρὰ ψηφίσματι γρύνει, σπιταναῖοι* Pin. ad quae annotatum e Vrat. *περὶ ψηφισμάτων* 4 post *ἐκεῖ* punctum, quod om. Pin. 5 *Καρταία* 8 *Καΐρα. ἡ χρ. δὲ κα τὴν ει δ. ἕ. Ἀπολλώνιος δὲ διὰ τοῦ ι φ. μ. ὡς ἐν τῷ ε* 11 *διὰ τὴν παραλληλίαν* 14 Verba *ἐν δὲ τῇ καθόλου χρήσει, ἑπόμενος διὰ διφθόγγου φησίν* (nam sic Pinedo) om. 17 *γίνεται* 19 *κατὰ συνεκδρομὴν* om. 20 *Μιλασεῦσι* 21 *ἡ μεγάλη ἀκρόπολις* 22 *Φορωνέως* 27 *Καρίτης τῶν Καρῶν. τὸ κτητικὸν Κ.* 32 *Καρομεμφῖται* 34 *Ἡρακλέων*

P. 238, 1 *Καρκινῆτις* 9 *παραπλησίως* 10 *Καρμινὰ* 12 *ἔθνους* om. 13 *θαλάττης Καρνανᾶται* 14 *Καρνανίτας φ.* 17 *ὤλοντο* 21 *καὶ ἁ. τὸ Καρνῖτις* 28 *Καροπολίτης*, sed corr. in vulg. 30 *Ῥωμ. ἀρχῆς*

P. 239, 3 *Κάρπαθός τ' αὖ* 5 *Καρπάθιος καὶ Καρπαθιὼν* 10 *Κινύριον ἠδ' αἰπ.*

Καρπάσειαν 11 κατὰ τὴν Ἀκραγαντίνων Σαρπ. 19 ἐν τῷ Κάπης 20 καὶ Καρπιτανοὺς τὸ ... omisso ἐθνικόν. 21 τῶν ἐκτὸς Ἴ. ποταμῶν 23 ἀπὸ Καῤῥᾶ ποτ. 26 Κάροια Θεόπ. μ έ. ὁ οἰκ. Καροιάτης καὶ Καροιᾶτις καὶ Καροιαῖος καὶ Καριεύς

P. 240, 1 ὡς Ἀλβανδεὺς. ἑ. ἦν καὶ Σκ. 3 Ὄχη πρὸς τῆς Εὐβ. 6 ὄρει Ὄχει 8 λοχευόμενα 9. 10 λέγεται καὶ ἀρσενικῶς τὸ ὄρος, ὁ Ὄχης Pin.] λ. κ. ἀρσενικῶν τ. ὄ. ὁ Ὄ. 10 γίνεται 11 ὥστε τυφῃ χ. γίνεσθαι 14 habet δὲ quam om. Pin. 15 πέλαγος Αἰγαῖόν ἐστι. καὶ Κάρ. 18 δεκάτῃ τῆς προτέρας. τὸ ἐθν. 24 Οἴνουσα τοῦτο δὲ 28 om. quod Pin. habet lacunae signum post φησιν 31 ὃς κῄ ἐτῶν 35 ἢ ἀπὸ Ἀκάστου τοῦ Κλεούχου

P. 241, 6 καὶ Κασμενέα 8 Ἴσυρον Κάρπασόν τε 12 om. καὶ ante τὸ ἐθν. 18 ποσσὶν Pin.] ποσὶ 20 Κατασπειρόθεν 21 ἔασσιν 22 ὄρεσιν 24 ἀγρομένοισι 26 ἐλαφροτάτοισι περιπροφέρουσι 27 ἔλαχεν 28 ὡς Κάσπ.

P. 242, 4 θάλατταν 6 θάλατταν γίνεται 13 θαλάττης 14 Κασανιτῶν 18 ἐν Βασσαρικῶν 23 ἴσῳ κακῷ 25 δι' ἑνὸς σ 32 πόλις Ῥιτανίας 34 Ταῤῥακωνίτης om.

P. 243, 1 Λυκόφρων om. 3 καὶ Κασθαναίαν ἀκτ. 5 Τάραντος πλησίον 7 Κασταναῖος ὡς Ναρυκαῖος. ὁ Ἀππ. 10 Πηλώτης 11 Καστώλου πεδίον. Δωρ. 15 Κασσώρ. Pin.] Κασώρ. 16 κασσωρ. Pin.] κασωρ. 17 Κασωρίτης, καὶ θηλυκὸν Κασωρῖτις καὶ Κασωρίς 20 Παραιτωνίου 24 πλὴν ἀμπέλου 30 τῶν Ἀθ. ν. 31 οὗτος

P. 244, 2 τὰ ἄνα κάτω γ. 6 ὁ οἰκιτὴς 12 Κατάτρη πόλις Κρήτης, οὐκ Ἴ. 15

Καταβανία 16 *ἡ Καταβανία* 17 *Καταβανεύς* 19. 20 habet *πόλις — Κάττουζοι* quae om. Pin. 21 *'Ρωκιόλην* 23. 24. 25 Pinedo *Κλαύδιον* et *Κλαυδῖνος* et *Κλαυδῖνα*, ad quae nihil enotatum praeter *καὶ Καυδίνα ϑ.* 26 *Σαυρικῶν* 26. 27 *Κανίνδανα* et *Κανινδανεώτης* Pinedo, ad quorum posterius enotatum *Κινδανεώτης* 28 *Καύκ. τὸ ὄρος ὃ καὶ Παραπονησὸν καλοῦσι. τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν ὄρων μέγ.* 30 *ὡς Κασιανὸς*

P. 245, 2 *Μάρων* om. 5 *ἢ ἀπὸ τόπου Καυκώνειος* 6 *ὡς 'Ανδρώνιος* 15 *καὶ αἱ Κλαζομεναὶ Πλαζομεναί* 17 *καὶ ϑηλ. Καυλωνιᾶτις* 18 *οὗ βίβλισον ἢ ἀδ. ἑ.* 19 *ὅϑεν ἡ παροιμία* om. 21 *ὁ κιϑαρῳδὸς* 25 *καὶ Καυναία καὶ Καυναῖος*

P. 246, 5 *Καμψαῖος* 8 *Κεβρηία* Pin.] *Κεβρηνία* 15 *λέγ. καὶ Κέγχριος* 16 *Κεγχρίου* 17 *Κεδραίαι 'Ασίας* 21 *Κέδρωσις* 27 *Κεκροπίτης* 31 *ἀκρεία τὶς* 32 *νῆσον* om.

P. 247, 7. 8 om. 9 *"Ομηρος* om. 11 *Λυβικῶν* 12 *Κορακοννησίτης* 16 *Κοραξοὶ πλησίων* 18 *'Ασίας* 20 *διὰ τοῦ τὴν Λ.* 23 *Κορισὸς εἰπεῖν* 24 *Κόρησις λ. καὶ Κορησσεύς. καὶ Κορησία* 26 *Πελοποννήσων* Pin.] *Πελοποννήσου* 29 *δὲ ἡ ἀκροκ.* 31 *ξηρὰ* 32 *ϑηλυκὸν*

P. 248, 1 *Κανωπῷ ιβ' Κορ.* 7 *Κοριάολλα πόλις 'Ιτ. Διονύσιος ς' τῆς ἐπιτ. τὸ ἐϑν. Κορι . . . . . . κατὰ πρ. τῆς νο, ὡς Μ.* 11 *καὶ* ante *λίμνη* om. 15 *Κορκιρήτης* 18 *Κορνικολανός* 21 *Κοροκονδαμῖτις* 23 *Κορωμανιός* 24 *Περαιτακηνοὶ γὰρ τοὺς Παραιτακεῖς* 26 *Κορόπη* Pin.] *Κορώπη* 28 *αἰὲν 'Απόλλων* 30 *ὑπομνήσαντες* 32 om. lacunae signum quod Pinedo ante *ἱερὸν* habet

P. 249, 1 *Κοροπαῖος, Κορώπη* *βέλτιον δ'* 7 *Διονύσιος ἐ Ῥωμ. ἀρχῆς* 10 *Κορπηδοὶ Θρᾳκῶν τινές Ἀ.* 12 *Κολπικῶν λεγομένων* 13 *Κόρυσσαι ν. τῆς Ἰ.* 17 *λέγ. καὶ Κορσικοί* 20 *Κορυδαλεῖς* Pin.] *Κορυδαλλεῖς* 24 *Κορύλλειον* 25 *Κορύλλου* Pin.] *Κορύλου*

P. 250, 6 *Κορωναίων* 7 *μεταξὺ* om. 10 *πόλις λιμένων Καρήνη* Pin. ad quae ex Vratisl. affertur *Καρήνην* 14 *Μεσήνης* 17 *τῆς ἐν Κ. ὁ καὶ δ'. ταύτης ὁ οἰκήτωρ Κορωνίτης.* 23 *ὁ πολίτης Κοσσανός* 28 *Κόσσυρος* 28 pro *τῆς Σικελίας ποταμὸν* Pinedo *καὶ Σικελίας ποταμός*: Vratislav. om. *καὶ* 32 *Κοσίτη περιηγήσεων*

P. 251, 1 *Κοσιταῖος τῆς Μιτύης Σικελίας. πόλις Κοτυαΐου, πόλις τῆς Ἐ.* 5 *τὸ Μίδαιον* 6 *Κοτυαῖον* superscr. *ι* 7 *Κρτυαεύς* 9 *ὕλης κδ' ἔγραψε βίους* 15 *Κότυρτα* 16 *Κοτυρταῖος* 18 *Κοτυωρέται* 18 *Ἀβδηρῖται* 21 *Κουρῖτις* 24 *Κουρῆται* *Κούρητες*

P. 252, 13 *ὡς Σιδήτης* 15. 16 *τὸ ἐθν. Κρ. ἢ Κρ.* consentit cum Berkelio 19 *διὰ τοῦ υ γρ.* 23 *τοῦ Γυθίου* 25 *Ἐλε . . . καλ.* 27 *πεποιημένων τῶν εἰσάγοντος* 29—33 *τὸ ἐθνικὸν — πρώτῳ* om. 34 *Λαρισαῖος*

P. 253, 2 *Ἀνθίπη* Pin.] *Ἀνθίππη* *Κρανῖται* 3 *Κεφαληνίᾳ* 4 *Πρωνουσσάμα Συπηλέως Κρ.* 8 *Ἀθαμνίας* 12 *ἐκ δὲ Θεσσαλίης ἦλθε τῶν Σκ.* 13 *γὰρ*, quod post *Διακτ.* habet Pinedo, om. 14 *τῆς Γόρτωνος ἡ Κράνων π.* 16 *τοὺς Γορτυναίους* *ἔστι* om. 29 *Κρομμύων κώμη Κ.* 33 *Φαβ. δὲ τοῦ Ἐρ.* 34 *τὸ δὲ κύρ. καὶ Κρομμυωνίων*

P. 254, 3 *κατὰ ἀντικρὺ* 7 *Κρηνῖται* 9 *Ζιλίας* 10 *γράφει* in lacunam incidit 10

Κρησσαῖος 14 *ἡ Κρήστων παρ' Ἡ.* 15 *ὀρκομοτῆσαι* 20 *ἀπὸ τοῦ Κούρης Κουρήτη καὶ κατὰ συγκοπὴν Κρήτη* 22 *καὶ* om. 25 *καὶ κτητικὸν Κρῆται* 30 *γενικῆς Κρήτης* 31 *Κρήσις* Pin.] *Κρῆσὶς* *τὸ* om.

P. 255, 4 *νομήσας* Pin.] *νομίσας* *Ἀταβήρια* 5 *Ἀταβήριος* 6 *Κρηθωτὴ* Pin.] *Κριθωτὴ* 7 *Κρηθώσιος* 10 *Κριμήσης* 16 *Κρησηῒας* 17 *Ἀντιοχείας* 18 *Κριοεύς* *Κριῶθεν κατὰ συγκοπὴν καὶ Κρ.* 20 *ἐξ ὧν* 23 *λέγ. τοπ. Κροκεῆθεν* 24 *τῇ λ. μίας ἐν Αἰγ.* 25 *οὕτως ὁ μαν . . . ὑπὸ ἰδίων κ.* 28 *καὶ ἐνεχθῆναι* 29 *ὠνομασθῆναι* 31 *ὥσπερ θεόν* *Κροκύλιον*

P. 256, 3 *Κροκύλιον* 6 *Κρομμύων πόλις, πόλις πλ. Ἀ* 7 *Ἐφήβοις* 8—11 consentit cum Berkelio, nisi quod *Ἄβυλλα, Ἀβυλλαῖος* 12 *παρὰ τὸ* 14 *Κανῶν* Pin.] *κυνῶν* 15 *ἔστι καὶ ἑτέρα* 16 *Κροτωνιᾶται* *καὶ θηλυκὸν Κροτωνιάτης καὶ Κρ. καὶ Κρ. καὶ Κροτωνιᾶτις καὶ Κρ.* 23 *Μυγδονικῆς*] Pinedo *ἡμεμονικῆς*, Vratisl. *ἡ γενικὴ* 25 *ἔστι δὲ Κρουσᾶ καὶ ἔστι θηλ.* 26 *ἐπιτομῇ* 29 *Κρυάσου*

P. 257, 1 *καὶ ὑλ. Κρήτωρον* 8 *Κροκία* 9 *Κρωπιάδα φ.* 10 *ἐκ Κροπιδῶν ἐν Κροπιδῶν καὶ Κροπίαθεν, Κροπιάνδε, Κροπιᾶσι* 15 *Θεσσαλίας* 18 *καὶ Φαίακας τῆς Σχερίας* 22 *Ἀσσυρία* 32 *πόλιν φησὶ Κυβέλην Φ.*

P. 258, 1 *καὶ Κυβηλὶς*, mediae syllabae *ι* superscr. 5 *Σαβοίτης* *Κυβίτης* 6 *Βουτίτης* 8 *ὁ* ante *κωμ.* om. 13 *ἐς Κυδαντιδῶν* om. 15 *Πύδα* Pin.] *Πύδνα* 17 *Κύδρα πόλις τῶν δω . . ωπων Στρ. ζ'* 21. 22. *Κυδρυν.* Pin.] *Κυδρην.* 24 *ἀπὸ Κύδωνος τοῦ*

Ἀκάλλιδος τοῦ Μίνω θυγ. 25 δευτέρα πόλις Σικελίας τῆς Λιβύης 26 καὶ Κυδώνιος καὶ Κυδωναῖος καὶ Κυδώνιος θηλυκῶς καὶ Κυδωνὶς καὶ Κ. ά. 33 καὶ τὸ Κυζικηνὸς ἁπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτ. ὡς τὸ Τρισηνοὶ ἀπὸ τοῦ Τυῤῥηνικοί.

P. 259, 2 διὰ τὸ ληστρικοὺς εἶναι τοὺς Τ. 3 νῆσος om. 5 Πορφύρουσα τὸ περὶ τῶν 6 Κυθαιρέα 8 Κύθηῤῥος 10 Κύθνος ἡ πρὸς τῇ Δρ. 11 δὲ om. 13 καὶ Κύθιος ὁ ζ. 15 Σοφοκλῆς Πηλεῖ 16 Κύλλανδος 17 Κυλλανδεύς 20 γίνεσθαι 22 τῇ σελήνῃ Pin.] τὴν σελήνην 28 δυσθηράτους εἶναι σφόδρα 29 καὶ Ἡσίοδος Κυμαῖοι. ἔστι καὶ ἑ. Φοινικωνῖτις λ. 31 κώπτεται 32 τετ. Ἠλ. Pin.] τετ. τῆς Ἠλ. 33 Εὐβοίας, ϛ Παμφ.

P. 260, 3 Κυναιθεεὺς καὶ Κ. 7 Κυναιτεῖς superscr. ε 7 Κυνετειάται 10 καὶ Κύνειος 16 καὶ Κυνθιῶτις καὶ Κυνθιωτισθῆναι, omisso θηλυκῶς 25 ὁ χορὸς Ἀθήνῃσι Διώμ. κ. 26 Ἡρακλεῖ ὡς θεῷ θύοντα ξενώσοντα Ἡρακλεῖ τῷ ἥρωϊ ἱερὰ ἔδειξε καὶ αὐτῷ κύων λ.

P. 261, 10 τὸ ἐθνικὸν Κυνουρεὺς 12 Κυνουριακός 13 Λιβύης ν. 17 Κύων 19 Κυπαιφεύς superscr. θ 20 Τρυφαλείας 21 Κυπαρίσσεια Pin.] Κυπαρισσία 23 ποταμὸς τῆς Μεσσ. 24 καὶ Κυπαῤῥησίεντα 25 Κυπαρησιέντιος 28 οἷον Κυπ. ἔχον 29 ἀπὸ Κυπαρίσου.

P. 262, 6 Κυνίρου 15 Καραβὶς, νῆσος κατὰ Γύραντας et 16 ὡς Ἡρ. τετάρτῳ. ὁ νησ. Καραβίτης (β utrobique superscriptum habet υ) 17 ὡς Πίδασα 21 Περσ. πόντῳ 22 ἐν περιηγήσει 28 Κούρης Κούρητος 29 Κυρίσιος 31 Κυρήτιος καὶ Κυρητία Pin.] Κυρίτιος καὶ Κυριτία 32 πρόσβορος

P. 263, 3 περὶ τὸν Σαρδ. 4 γίνεται 7 Κυρεχατίνη ὡς Ἀραξηνοὶ, Καμβυσηνοὶ 10 Κυρέστης καὶ Κυρέστις 11 καὶ χώρα Κυρεστικὴ 12 τὸ Κυρήτης διὰ τοῦ η φησὶ καθυ . . . 15 Μεγαβῦζον 21 Ἐρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἰατρῶν 23 ὡς τὸ Κόντος καὶ Πόντος 29 Κυταία Pin.] Κύτα 31 ἐσόψεσθαι

P. 264, 2 εἰσὶ Κῦται ταύτῃ καὶ τῆς Εὐρ. 9 Δωρ. ὁ πολίτης Κυτινιάτης 10 Κυτίνιον 13 Κύδτωρος Κυδτώρου 14 Κυδτωριεὺς Κυδτωριὰς 15 Κυτωρῖται καὶ Κυτωριάς, omisso θηλυκόν 18 δ' ἐκ Κ. ἢ. δυώδεκα νῆας 19 Πεῤῥαιβώτου. π . . . . δύο δ' εἰσὶ Κ. 22 ἐν νικυφαίῳ 26 λιμαιν. Pin.] λυμαιν. 33 Κυψελινός Pin.] Κυψεληνός

P. 265, 5 Σινδώνιος 7 κωλίας. ὁ δὲ τόπος καλεῖται, ἐγκείμενος γάρ ἐστιν, ὅμοιος δὲ ἀνθρ. κ. 16 πρὸς τῷ κ. ν. ἐπιγενομένης 19 κωμίτης Pin.] κωμήτης 21 κοιμᾶσθαί τε καὶ αὐλίζεσθαι om. 22 π. Ἀκαρκαννίας, Πολ. ιέ 23 καὶ post Κωνωπεὺς om. 26 τὴν θύραν 30 Εὔτρής τε 31 Ὀγχιστοῦ 32 δὲ om.

P. 266, 5 Κωρύκιον 7 φησι 8 Κορύκιον Pin.] Κωρύκιον 10 καὶ ἐρυθρὸν 12 ληστήριον 16 τὰ ἀπόρητα 17 τοῦ δ' ἄρα ὁ Κ. ἠκροάζετο. ἔστι καὶ ἀκρ. 20 λέγ. καὶ Κῶος, Κῶα. οἱ ἐν τ. 24 Εὐρίπυλον 27 Κῶος διὰ τῶν δύο ο καὶ Κῶος 29 καὶ μὲν ἕ. Κῶον δ' εὐν. 31 οὕτως γὰρ καὶ ὁ κτ.

P. 267, 1 οὕτως δὲ 3 νεβρὸς γὰρ ἐλέγετο 5 οὗ Γνωσίδημος. Γνωσιδήμου δὲ Ἱππ. 6 Ἡρακλείδας 9 ἡ ἐν Pin.] ἡ νῦν ἐν γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Κ. 11 ἀπὸ τῆς Μ. καὶ

Καύκων Καυκώνεια. ἔστι καὶ Κρεττίας ᾱ. 15 *τοῦ λόγου ὡς ἐξ αὐτῶν ἓν* 17 *Τέλος τοῦ κ στοιχείου.*

268, 1 *ἀρχὴ τοῦ λ στοιχείου.* 5 *οἳ δὲ Λᾶαν Οἴτυλον ἀμφενέμοντο. κεῖται ἐπὶ π.* 6 *οἱ οἰκοῦντες* 8 *ὡς Σάβασι .... νίας πόλις* 9 *Λαβαῖος ὡς ... αῖος* 10 *ἡ γὰρ Γαττία* 14 *Ἐπιπολῶν* 18 *Λαυινιᾶται* 20 *τὸ τοπικὸν Λαβρ.* 25 *Λαγνία Ἀπόλλωνος* 27 *καὶ θηλυκὸν Λαγινῖτις Λαγινία*

P. 269, 3 *Λυβιρνίδων* 6 *ἔθνη Θυνῶν* 8 *ν. Αἰολίας* 13 habet *φησὶ* quod om. Pin. 15 *πόλις* 17 *ἔθνος. ἔστι καὶ* om. cum lac. 18 *Λαζηκὴ* 19 *Παιωνικὸν* 20 *ᾤκισαν* 21 *λέγ. καὶ Λαιστρυγονὶς καὶ Λαιστρυγόνιοι* 23 *ἐνδοξωτάτη* 26 *συνοικήσαντας Λέλεγας γὰρ διεσπ.* 30 *πρώτην* Pin.] *πρῶτον* 31. 32. 33. Horum loco Pinedo haec tantum duo verba habet *Λακεδαίμονα κληθῆναι*, Vratislav. *Λαχεδαίμονα κληθῆναι*

P. 270, 6 *ὑποκοριστικὸν* 7 *θηλ. καὶ εἶδος* 11 *σίδηρον. στομάτων*, sed a secunda manu *μω* superscr. 13 *χαλκιδικὸν* 14 *σιδηροτρύπαντα* 17 *ὑπομν. λέγων* 19 *Λακεδαιμονάδα* 22 *Δευκαλιωνίας* 23 *Λακεριεὺς καὶ Λακερειεὺς καὶ Λ.* 25 *Λακιᾶδαι* 26 *Λακιάδης ἀναγράφεται. ὁ δ.* *καὶ* post *Λακία* om. 27 *καὶ τὰ τοπικὰ* 33 *Λακωνιάτης* 34 *ἐξ ἧς Ἰν. καὶ Αἴας ῥεῖ π. Ἐκ.* omisso *ὡς*

P. 271, 2 *τοῦ Λάκμος* 7 habet *ὡς* quod om. Pin. 12 *Λαμιτίνη Λαμίτου* 13 *Κρότων ἐν δὲ Λάμιτος ποταμὸς, ἐν δὲ Λ.* 15 *Λάμος πόλις Κ.* 18 *Λάμεια* Pin.] *Λάμπεια* 19 *Λαμπιάτης καὶ δίχα* 20 *Βρεττία* 21 *τὸ ἐθν. Λαμπέτιος ἢ καὶ Λαμπετιανὸς* 22

οὐ δύναται διὰ παράλ. τῆς δ. 28 ἔστι om. 31 καὶ διὰ δύο λλ καὶ διὰ δύο ηη 33 τὸ θηλυκὸν Λαμπωνεύς 34 καὶ om.

P. 272, 1 καὶ ποταμὸς Λάμυρος 5 Δηϊόχορος 9 τῶν om. εἰς Εὐοινίαν Pin.] εἰς Εὔοινον 10 φησὶ ταύτην 13 Κυδρίδου 14 ὡς Σάψιος Ψάμιος K. 17 τὸ ἐθνικὸν ἀμφότερον 19 τῆς om. 21 γάρ του τις ἐν αὐτῇ ποιμὴν 22 οὕτως 25 δὲ om. 29 βασιλεῖ 30 στιζέμεναι 32 δὲ om. Μηδείας

P. 273, 8 Λάπιθος ὕφορμον 11 Λαπίθιος καὶ Λ. 16 Θετταλίας 20 Λαυινίων 23 Πηνείω . . . . ἔκρισε 24 τρίτη ἐν om. 26 τῶν . . . Λαρ. 27 παρὰ K. τὴν φρι . . νίδα 28 Λυδίας om. cum lac. 29 ἐννάτη Κρήτης. ι' Ἀττικῆς. ἔστι Λάρισσα καὶ ἡ ἀκρ. 31 καὶ ante ὁ πολ. om. καὶ Λαρισαῖος Z. 33 Λαρισηνός

P. 274, 1 Λῆμνοι ν. 3 φησι Pin.] φασι 4 παρθ. θύεσθαι 10 δὲ om. 15 οὕτως 16 τῶν ἐν Ἀλ. 18 Λητοῦς πόλις Αἰγ. 19 plena distinctio post πυραμίδες 20 ἐν τρίτῳ 21 οὕτως 25 Ληψίμανδρος 26 Ληψημανδεύς post ψηφισμάτων collocatum. 27 Λίβανα 28 Ἀριανὸς 32 Ὀφίουσσα 33 Αἰθρία

P. 275, 2 Ἀδρακοῦ κ. τὸ θηλυκὸν Λ. 7 τὸ ἐθν. Λίβυς — Λιβυκή omissa, sed a manu secunda in marg. adscr. 8 ἀπὸ τῆς Λ. 9 καὶ Λιγυστικὸν καὶ Λιγυστῖνος καὶ Λιγυστίνη 13 οἵτινες διὰ τοῦ γ γρ. 18 Κασανδρέων 19 ἔστι δὲ καὶ Λ. καὶ Λίγγιος κ. 23 Λίγυρος Pin.] Λίγυρες Τυρηνοῖς 25 πόλις Λιγύρων 26 Ταρτησοῦ 29 Σιβαρίτης 31 om. lacunae signum quod Pin. habet ante λίθῳ

P. 276, 2 κἀνεμωρίας 5 καὶ ante τὸ ἐθν.

om. 8 ὕφορμος 11 τὴν β´ συλλαβὴν 12 πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ 21 τοῦ ἡλίου 23 Λῖνον 25 καὶ τὸ Λῖνον οἱ οἰκ. 27 τὸ Λίξιοι omisso ἐθνικὸν 29 Λίπαξος πόλις, πόλις Θρ.

P. 277, 6 Λύσσος καὶ ἄκρον Λύγγον. τὸ ἐθν. Λύσιος 8 Λακωνικῆς 10 Λίχανδος π. Σικελίας 11 Λιχανδῖνος 12 Λογγοναῖος 20 Λοπάδουσα 22 Λοπαδουσαῖος 23 Λούγδονος π. Κελτογαλατίας 24 καὶ Λουγδονισία ἐ. 29 habet ἡ Λουσία quae om. Pin.

P. 278, 3 Λουσιεὺς Pin.] Λουσεὺς 5 Λυγγέως 14 Λύξεως om. cum lac. 16 Μενελάῳ om. cum lac. 17 καὶ Λύκειον . . γυμν. καὶ Λυκαῖος ὁ Ἀ. 21 καὶ . . . . Λυκὰν 26 ὡς Δαψήγυος 30 ἦρξε Pin.] ἦρχε 33 τὸ ἐθν. Λυκοᾶτις

P. 279, 8 Λυκοσθενείτης ὡς Δικαιαρχείτης 12 αὐτὴν φασὶν 15 πόλις δύο 16 ἑτέρα. Τοῦ Pin.] ἑτέρα τοῦ 17 Λυκοπολῖθαι Pin.] Λυκοπολῖται 18 Λυκώνη Θρᾴκης ὄρος, Εὐφ. Ἱππομέδοντι 19 bis Κιων. Pin.] bis Σκιων. 24 Λικώριον 28 καὶ Λυρκήϊος τὸ ἀρσενικόν. Λύρκ. 30 Λυκείας, Ἀλεξ. ἐν δευτ. π. Λυκείας 32 Οἰχαλεύς

P. 280, 2 Λυρνήσιος 4 πόλις τῆς Θρᾴκης Χεῤῥονήσου om. 5 ἔστι om. 8 Ποσειδῶνος σκεδάσαι 13 Ἁρμ. Λυχνῖτις χ. 18 ὃς Λωρυμαλέως, omisso λέγεται 22 Λωτοφάγος χ.

P. 281, 3 Λυρνήσιος 6 Λιαλώτης 9 Μηδείαν 10 Μαγειστρικὴ χ. τ. Τ. πρὸς τὰ Ἀ. 11 Μαγείστριες 14 τὴν τῶν Λιβ. 17 πόλις πρὸς τῷ Μ. 19 Μάγνησα 20 ante Παρθενίῳ e praecedente versu repetitum est Καλλιμάχῳ 21 Μανδρηνοὶ

P. 282, 12 πλησίον et 13 εἰς om. cum lac. Post voc. Μαιδοὶ insertum est Μάκη 15 Μαινάλου 17 Μαιαλίτης Pin.] Μαιναλίτης 24 ὅμον. Pin.] ὅμων. 29 λέγεται om. 32 τὸ ἐθν. Ἀκηνός

P. 283, 1 Καρματίας καὶ Ἀῤῥαβίας 2 Μάκελλα Pin.] Μάκαλλα 5 Μαμακαρέαι 6 καὶ ante Μακαρία om. 11 Μακεδονία om. 13 κοινὸν τῷ ....κεδονὶς θηλυκὸν 15 καὶ Μακεδονία ἡ χώρα 16 ἀρθενικῶς (sic apud Passovium.) γυνὴ om. 18 δι' ἑνὸς τ 19 Τρυφαλίας ἣν ᾤκισαν Κ. 24 Μάκαραι 25 Μακαραῖος 27 τὸ ἐθν. Μακρονησίτης, τὸ ἐθνικὸν Μακραῖος καὶ Μακρήσιος 31 Μακρυκέφαλοι οἱ γὰρ ἡμίκ. omisso ὡς

P. 284, 3 Σάνοι 6 ἣν ἐκτ. μόνων 7. 8. Μακρυν. Pin.] Μακυν. 8 κυνῷ 11 habet μία quod om. Pin. 14 πρὸς τῇ Π. 15 καὶ Μαλείτης καὶ Ἀσινείτης 16 Μαλιαῖος Ζ. 17 Μαλιαία 27 Μαλχόεις

P. 285, 1 Ἰπσονικὴ Pin.] Αὐσονικὴ 2 καὶ τῶν ὁμοίων 15 Μανάκαρτα Μανακαρτηνὸς 17 Μάνεως 18 Μανεῶται 19 Μάνδαλος 20 Μανδαλοῦ 27 Πολύβ. ἑκκαιδ. om. 28 Βεργίλλιος 32 Ἐφησ. Pin.] Ἐφεσ.

P. 286, 7 Μαραθωνώθεν 8 οὐκ ἄπωθεν Ἀβδηρόθεν Post 9 add. Μαράθιον, ἔθνος ἐν Περσίδι ἀπὸ Μαραθίου βασιλέως. 14 ὡς Ἡρέαι 16 τῆς om. 17 Μαργάναι πόλεις omisso πληθυντικῶς 23 πόλις λίμνη 24 προσκειμένη ἢ καὶ Μαρεώτης 28 Σαβίνων 30 Μαριαμυΐα Μαριαμυῖται 31 ὡς Πανσανίας ἐν κτη αὐτῆς

P. 287, 1 χώρα om. 5 θηλυκῶς καὶ om. Μαριανδυνικός] Μαριάνδυν ut Pinedo 6

μετων. 9 τῆς om. Γέρχηθι 14 Μάρκη Μαρκαῖος 17 Μαρσήπιος 18 Μάρσηπ-πος 20 τὸ κτητικὸν Μαρσηκοί 21 Μαρσία 22 Μαρσηνὸς 24 κατὰ τὴν Θράκης χεῤῥ. 26 θηλυκὸν 29 προσεχὲς] προσεχὴς 30 καὶ Μα-σαισυλὶς καὶ Μασαισυλῖται

P. 288, 2 τὸ om. Μασανωρανδεύς. καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ Μ. 9 ἐνδεκάτῃ. οἱ οἰκοῦντες om. cum lac. 10 ὡς Παρία Π. 11 περιηγήσεως 13 τύπῳ om. 15 Μαραφῖ ῥεάτων 17 ἐθνικὸν Pin.] θηλυκὸν 19 Λιβυστικῆς 23 ἀπὸ γ οὖν τοῦ ά. 24 Μασαλ. καὶ Μασαλ. Pin.] Μασσαλ. καὶ Μασσαλ. 26 ἐν om. 27 ὡς Μάζα Μ.

P. 289, 1 Μάρσαρις 3 ποταμὸς δὲ τῆς μέσης 4 τὸ om. 8 Μαστραμέλη 10 Ἀπολλόδωρος β΄. Πολ. ἐν τῷ ἑβδ. 13 παρ-θενικῶν 15 Εὐφήμῳ παῖς Ματαυρίνων γ. 17 Μηδείας, Στράβων ιά. 20 Καισαρεσία ὡς Μάρκος ἐν τῷ π. 28 Δαίδαλος Pin.] δαίδαλα 30 Ἱερουχ. Pin.] Ἱεριχ. 31 τέλος τοῦ λ΄ βι-βλίου. βιβλίον λά.

P. 290, 1 συνῴκησαν 2 Λευτρ. Pin.] Λευκτρ. 3 ἀπὸ τῆς τοῦ Ὀ. π. τὸ ἐθνικὸν Ὀρέστιοι 5 μηλιάμβων 7 Πολύδωρος 8 συγγράψας 9 δευτέρα ἐστὶ καὶ ἄλλη πόλις Κ. 10 ἡ πρ. Λελ. πόλις καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἐκλήθη Μεγαλόπολις. ὠνομάσθη δὲ καὶ Ν. 14 παρὰ 18 ἀφ᾽ ὧν 26 καὶ ἐν τόπῳ ἔστι τὰ Μέ-γαρα ἐν Θ. 31 Ἀριανὸς. 32 καὶ τὸ Μ. ἔθνος Μεγαρικός. Μάγασα

P. 291, 1 ὡς ὁ 3 καὶ Φοινικικὴ ἑ. 7 Μεδιολάνιον 14 ἀπὸ . . δμης 16 Λιγυστι-κῆς. ἐθνικὸν Μεδαμαῖος 17 Ἀλβανίας 18 Διονύσιος γ΄ Ῥωμ. 20 Μεθουριάδης, νῆσοι

24 *Θεσσαλίας* om. 25 *πόλις Θρ. Μακεδονίας* 26 *οἱ περὶ Μεθώνην* 29 *Μεθωνεὺς ὡς Κιρκωναιεύς*

P. 292, 1 *καὶ* om. *Μοσύνοικοι* 3 *Μελαιναὶ* 6 *Ἡραίας* Pin.] *Ἡραίαν* 7 *πόλεις* 9 *δῆμος Ἀντιοχ.* 10 *τὸν δῆμον καὶ κεκάλη. ὁ δημ. ὅμος ὁμοίως Μ.* 12 *εἰς Μέλαινον* 16 *Θεόπ. ιγ' Φ.* 22 *Μελίτου ἀπὸ Μελήτου* om. cum lac. 23 *ποταμὸς* 24 *γενεαλογιῶν δ'* 27 *ὡς Θεόπ. τὸ θηλυκὸν Μελιβοιάς.* 29 *ἐν τοῖς εἰς Ἀρτέμιδα ὕμνοις. τὸ ἐ. Μελιγουνίτης*

P. 293, 1 *τὴν Καστανίαν τῆς Μελιναίας θ.* 2 *ἐν* om. 5 *ἐν Κυρικῷ* 8 *Θεσσαλίας* 16 *Καρχηδων.* Pin.] *Καρχηδον.* 19 *Μελιτινὴ* 20 *Ἄβανον* 22 *Μελιτ. καὶ Κομμ.* 28 *καὶ* om. 31 *κλίνεται καὶ Μέμφιος καὶ Μέμφιδος*

P. 294, 1 *ἀγρούς τινας* 3 *Μενδιὼ* 4 *Μεναῖος ὡς Λυκαῖον Λυκαῖος* 9 *παρὰ* 10 *καὶ Μένδης* om. 15 *ἐν σιμεγείᾳ*, sed corr. in vulg. 19 *ἐστι* om. 20 *ὡς τοῦ Κουτιάειον Κουτιαεύς* 27 *πρὸς τῆς Λιβ.* 31 *Μερμησὸς* 32 *αὐτοῖς* 33 *Μερμήσιος Μερμησεύς.*

P. 295, 1 *Μερόπη* 2 *ἐστι* om. 8 *Φιλ. λά* 10 *ἀπὸ Μερόης* 14 *Μεσανῖτις* 18 *Λυσημβρία ἡ τοῦ Λύσιος π. Πολυτιβρία ἡ Πόλτιος, οὕτω Μελσηβρία* 25 *Τίγρηδος*, 30 *Μέσολα, πόλις . . . . . . νης, μία* 33 *Μεσ. Ποσ. ὁ ἐννόσιος Ποσειδῶν. οὕτω γὰρ ἐν Ἐγέσῳ τ.*

P. 296, 3 *Μέσαβα Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ* om. 4 *Μεσαβεὺς* 8 *Μεσαπαὶ χ. Λακωνικῆς. τὸ ἐθν. Μέσαπαι* 12 *ἀρχὴ τοῦ λβ' βιβλίου* 13 *ἡ Μεσηνία ἢ Μέσση καὶ Μ.* 14 *τὸ ἐθν. ὁ πολ. Μεσήνιος* 17 *δύο στομάτων αὐτοῦ* 19

Στράβων ϛ' 20 *Μεσοάτης* 21 *Μεσογίτης* 22 *Μεσογίτης ὁ οἶνος* 26 *φκησεν* Pin.] *φκισεν* 29 *διὰ τὰ ἐπιχώρια*

P. 297, 1 *ὁ* om. 5 *ἐκ Μεταχ* . . . . : . . . . . *τὸ ἐξ Οἴου* 6 *τῆς Ἀττικῆς ὡς ἡ Μεταχ.* omisso *λέλεκται* 7 *ἧς Οἰάτης* omisso *τὸ ἐθνικὸν Ἀνδροτίων δὲ τὴν ζ' Μετάχοιρον αὐτῶν* . : . . . . *περιφραστικῶς* 9 *Μέτιλις π. Αἰγύπτου* 10 *νομός* Pin.] *νόμος* 11 *Μήβαδα π. τῶν Ἀβατέων* 13 *παρακεκλιμένη* 14 *υἱοῦ Μηδίας* 20 *ἣν Μουσικὴν καλ.* 22 *γυν. Λεπύδνης* 23 *ἀναγράφει* Pin.] *ἀναγράφεται* 25 *Μυρσίλος* 31 *ἀναγράφεται Ἡγήσιππος τὰ Παλλ.*

P. 298, 1 *Βύαλος ἐκλ.* 2 *Ἐφυρία ὁ Μηλ. καὶ* . . . . *ποιητὴς καὶ Ἀρ.* 5 *Δωρικῶς λέγεται. ἀπὸ τοῦ Μήλ.* 7 *Μήλουσα* 8 *Μηλουσαῖος* 9 *Σύρτις* 10 *Μηνίγκιος* 12 *οἰκισθείσης ἐν τῇ περὶ* 15 *ἑβδ. τῶν ἐν τῷ Π. Μοσσυνίκων* 16 *δεκάτῃ τῆς ἅ. Θεττ.* om. 20 *Μιδάλειος Ἑλλάνικος* om. 21 *λέγεται* 26 *καὶ θηλ. Μιδεάτης* 27 *Ὅμηρος* om. 33 *Βέροιαν*

P. 299, 1 *Βέροια Μιεζαιεὺς* 2 *Νικάνωρ καθαλούμιος* 5 *ἐν συμποσιακοῖς* 7 *Πιτύουσα* 8 *οἱ γὰρ* om. 10 *τίθεσθαι* . . . . . . *διὰ τὸ ἀρχ.* 13 *Ἐξαμοίου* 15 *νόμον κιθαρῳδικὸν εἴς τε ἐπῶν* 16 *τὸν ἀριθμῶν* 17 *δὲ αὐτῷ* 18 *τίκτει Μούσαισι π.* 20 *καὶ * Βιθ.* Pin.] *καὶ Βιθ.* 21 *παρὰ τὴν Ῥίνδακα* 22 *Μηλιτοπολίτης Μιλητοπολῖτις* 31 *Μιλωία Σαυνιτῶν ἐ.* 33 *Φιλίστιος*

P. 300, 3 *ἀπὸ ἐρυθρᾶς θ.* 8 *ἔστι καὶ τὸ ἐθν. Μ.* 9 *Μινώα πόλις ἐν* et primam sequentis voc. litteram om. cum lac. 10 *πόλις*

Σικελίας om. 11 *ἔχει δὲ καὶ κρήνην* 12 *ἧς* om. 13 *ἔστι καὶ Κρήτης, ἔστι καὶ ἄλλη ν.* 14 *καὶ ἡ Π. Μ. ἡ πόλις Μινώα.* 17 *Θεσσαλίας* 18 *Δευκαλιωνίας* 22 *Θεόπ. μβ΄. Φιλ.* 25 *ἀναβάσεως γ΄ Ξενοφῶν* 28 *τὸ ἐθν. Μοκαρσιεύς* 29 *Μόκαρτα, πόλις Βιθυνίας ὡς Δομάτιος* 32 *Μόκλη οἱ οἰκοῦντες Μοκληνοί*

P. 301, 1 *Νεμαίας* 5 *Μολοσὶς καὶ τὰ Μόλ.* 6 *Μολωτὸς* 11 *Θουκ. β΄ Μολύκριον* 13 *καὶ Μολίκρισα καὶ Μολυκριάς* 14 *Μιλυκραίους* 15 *Μολυνδία ἀπὸ Μολυνδαῖος* 19 *Καπίτων Ἰσαυρικοῖς . . . . . τὸ ἔθν.* 20 *Μονόγισσα . . . . . Ἀρτ. Μονογισηνὴ ἕδρ. Δαιδάλου . . . . γίσσα γὰρ τῇ Κ. φ.* 22 lacuna post *ἑρμηνεύεται δὲ* om. 23 *λέγουσι* 24 *πόλις Γυστική* 25 *Μονοίκιοι* 32 *τὸ κτητικὸν Μοσυνοικός*

P. 302, 6 *Φλ. δὲ Μοτινὴν* 7 *Μοτιηναῖος* 12 *παρὰ τὴν Μοτυϊκὴν* 17 *βουβαστίτης,* sed superscr. *μουμ.* 18 *ἀπὸ Μουνύχου* 21 *καὶ Μουνυχιᾶσι* 23 *Ἰωνίας* Pin.] *Παιονίας* 29 *τῆς Πελασγίτιδος Θεσσ.* omisso *χώρας*

P. 303, 2 *ἐν πρ. λέχη Μοψοπίτης φ.* 4 *Μοψωπίς* 14 *Μύγισσοι* 15 *καὶ Μυγισσία Ἀθ. καὶ Μυσαγῆϊς* 21 *ὡς* om. 22 *θηλυκὸν* 25 *ἐπὶ τόκων τὸ Μυκώμεναι* 34 *Μυκαλησὶς*

P. 304, 2 *ἔχον* 9 ut Berkelius; Pinedo *εἰς Ἀράξινόν ποτε* 11 *Ῥυοῦς τῆς Βάρυκος* 12 *Στράβων ί* 22 *λέγονται* 26 *Κράθης ὅροις* 27 *ἐν Κα . . . ἡρῳ. Μυλ. θεοί,* omisso *τῆς Ῥόδου* 28 *ἀμφότεροι τοῦ καὶ* πρώτου* Pin.] *τοῦ καὶ πρώτου* 29 *τὴν μ.* Pin.] *τὴν τοῦ μ.* 30 *ἀπὸ Μυλάστου* 32 *λέγ. καὶ Μύλασος ἐν Καρσίνῃ Εὐρ.*

P. **305,** 2 *Μεν. καταψευδομένων* 3 *Μύλισι* 7 *πόλις Ἀσίας ἄλλη* 11 *Μύνδωνες* 13. 14. *Μυονία — Μύονες* om. 15 *Μυόννησος* 16 *δὲ χωρὶς* 19 *τὸ περὶ Μ. καὶ Μ. ἐθν. Μ.* 21 *Μύρσον, πόλ.* 22 *ἀπὸ Μύρου ποτὲ παραῤῥ.* 26 *ἔν τισι δὲ τῶν Ἡ. γράφεται Λυργετῶν κακῶς.*

P. **306,** 5 *τὸ ἐθν. Μ. δὲ Μυριναία ἐπὶ τῆς χ.* 7 *Μύρκιννος* Pin.] *Μύρκινος* 8 *Στρυμόνι Μυρκίνιος καὶ Μυρκινία* 10 *ἡ νῦν Ἀπάμεια ἀπὸ Μύρτου* 12 *ὁ ἐπιφανεὶς* 13 *ὠνόμασεν Ἀπάμειαν Μυρλίας* 15 *Μυρλεάτην* 16 *ἀπὸ τοῦ Μυρλεάτης. ἔστι καὶ Μ. κ.* 18 *Στράβων ζ΄. Ἡρω διὰ δ.* 20 *ἐὰν διὰ διφθόγγου* 21 *διὰ τοῦ ι γράφεται Μυρμ.* 23 *Μυρμηδονία οὕτως* 26 *Μυρμίσιος* 27 *Μυρινοῦς* 29 *Μυρινουντίδι*

P. **307,** 1 *Μυρτώσιον ἐκλ.* 3 *Μύρτουσα* 4 *Μυρτούσιος* 7 *Λυδὴν δὲ τὴν ὀξείην Μυσοί φασι* 10 *Μυστία, πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη Σαυν.* 12 *Μιτυλήνη* 13 *ἀπὸ Μιτυλήνης τῆς Μαίσαρος ἢ Πέλοπος θυγατρός* 14 *Μιτύλης* 15 *καὶ Μιτυλήνης* 16 *τῷ* om. 17 *Μυτωνίδου* 18 *Μιτυληναῖος* 19 *Μυτισέρατος* 23 *Στράτιον* Pin.] *Στράτιος* 25 *Μύονες Μυονεῖς* 27 *καὶ θηλυκὸν* 29 *τὸ* om. *θηλυκὸν Μωαβῖτις* 31 *ὑπὸ — Ἀραβίων* om.

P. **308,** 1 *οἱ κωμῖται Μωαβηνοὶ* 10 *σχέσιν φησὶ Θουκυδίδης ἢ τῶν Μωνιχιᾶσι τεταγμένων* 13 *τέλος τοῦ λβ΄ βιβλίου*

P. **309,** 1 *Ἀρχὴ τοῦ λγ΄ βιβλίου. τὸ ν μετὰ τοῦ α. Ἀριανὸς* 2 *Ναρδηνὸς ἐγχ. τ.* 5 habet *Ἀραβιστὶ* quod om. Pin. 7 *Ναβατινὴ χώρα* 13 *Ναϊσσιτανός* 16 *πόλις καὶ*

δῆμος Ν. Ἀπολλώνιος δ. Ν. 17 Ναρκανασσεύς 20 Νακολίας 21 ἀπὸ τοῦ νύμφαιον καὶ Ἡ. Ἡραιον οὕτω Ν. Νακόλαιον 23 παρὰ τὸν Ἄκολον 24 τὸ ἐθν. ἔσται Νακ. 27 habet Ἀλέξανδρος quod om. Pin.

P. 310, 3 Εὐφορίων δὲ παρὰ τὸ ν. 4 περὶ τὰς Ναξ. ὀκταμήνια 8 εἰσὶ καὶ πόλ. Σ. καὶ ἄλλοι τῶν τόπων Νάξιοι 11 τὸ δὲ κρητικὴ α. 15 Ναπασίτης 16 ἐν om. 21 ἣ Ναπ. ἡ κώμη καὶ Ναπῖται ἐθν. Μαρκ. δὲ Ναρκίαν αὐτήν φ. τὸ ἐθν. Ναρκωνίτης ὡς Ἀσκαλωνίτης. καὶ ποτ. Αἴαξ. 29 νησίδιον om. 30 τὸ ἐθν. Ναρθηκή . . . . . Νάμαρλις 33 Ναμαρλεῖς καὶ Καβαρλεῖς

P. 311, 2 πόντου Νάρνου 7 καὶ Ναρύκιον δὲ οὐδ. λέγεται om. 10 καὶ Νασιμονὶς 11 Νάσπολις pro vulg. Νάστος 14 καὶ Στράβων ἑπτακ. om. 15 θηλυκὸν 19 Ἡρακλει . . . . ὡς Ἑ. 27 κώμη φρούριον 29 γράφεται om. 32 Ἰταλίας πόλις 33 εἴρηται

P. 312, 4 Ἐφορίων 5 αὐτήν φησι 11 τοῦ ποταμοῦ 14 τῶν κτητικῶν ἀρ τοῦ ι 16 διὰ τοῦ ι γράφεται, superscr. ἐκφέρεται 17 Ῥίδιος τὰ δὲ φυλάσσοντα διὰ δ. παραλήγεται 19 Νηλ. Pin.] Νεἰλ. 20 παραλαλαμβάνει 21 πόλις Ἰταλίας 26 καὶ Νεμαία λέγ. ὁ Ζεὺς 27 Νέμιοι 30 Νεοκαισαριεὺς Pin.] Νεοκαισαρεὺς

P. 313, 1 Νέσπετος Pin.] Νέπετος 2 Νεσπεσ. Pin.] Νεπεσ. 5 Γιγαντιάδος Νεσσωρῖτις 8 καὶ Νέσις ἡ χ. 9 τῆς Ἀρματίας 10 Νευρῖται 14 Νεφθαλῖται 15 θηλυκὸν Νεφθαλῖτις 21 ὡς τὸ Ἐπικνημίδιοι 24 Νικουϊάτης 26 Τόρηβος Τορή-

βιος 29 *ἢ Νήριτος* Pin.] *ἢ Νήριτον* 32 *Μεσήνης*

P. 314, 5 *θηλυκόν* 7. 8. *Νισ.* Pin.] *Νησ.* 7 *Σίγρην* 8 *Τέλος τοῦ λγ' βιβλίου. βιβλίον λδ'.* 11 *ἀπὸ τοῦ Νιγρ.* 13 *Ἴγρητες* 19 *μετεκλήθη* 20 *ἢ παρὰ Θερμ. καὶ Θράκην* 25 *Ἀττικῶν κωμ. καὶ τρ.* 28 *καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον καὶ κύριον ὄνομα Νικ.* 33 habet *ὡς Οὐράνιος* quae om Pin.

P. 315, 2 *ὡς ἔφη Ὦρος ἐθνικὸν πρ.* 6 *καὶ κτητ. Νικ. καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον* 9 *δυνατὸν καὶ Νικ.* 17 *μεσογείᾳ* 20 *καὶ ἐκλήθη Λελέγων* om. 21 *μεγάλη πόλις* 22 *Νινοΐτης* *Πυλίτης* *Πυλιάτιδες* 24 *Ἀσυρίων* 25 *ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ* *Νήνιοι* 29 *πρώτῃ. καὶ ἐν τῇ β', καὶ Νισαίαν τ' εἷλε* 32 *Νάσιβές φησι διὰ τοῦ α* 33 *Νάσιβες*

P. 316, 1 *Νάσιβες* *Νέσιβες* 4 *Νισιβινός. ἔδει Ν.* 5 *Αἰγ. καὶ Λιβύς.* 6 *καὶ τὴν ἕων* 8 *Νίσυρος νῆσος μ.* 10 *βληθεὶς ἐνήχετο* 12 *ἥμαρτεν. γεγὸς γὰρ* 13 *πορφυρέων* 15 *Νίτρεαι* *Στράβων ιε'* 16 *Νιτρήτης* Pin.] *Νιτρίτης* 19 *νίφειν* 21 *πρυμώρεια εὐσκόπωλόν τε Ν.* 22 *Ναψαῖος, Ἡρόδοτος δ'.*

P. 317, 2 *Ἐστιανὸς* 12 *Φίλ. ιε', ια'. καὶ τὸ* Pin.] *καὶ* om. 14 *Καλυψὼ* 17 *μητρόπολις* 19 *ἀπὸ τοῦ Ν.* 21 *Νυμφὰς, πόλις Ἀρκαδίας* 24 *ἢ παρὰ τὴν Ἄρυκα Ν.* 25 *Νύσα* 31 *Νυσαιὶς* 32 *καὶ ἐξ αὐτοῦ* 32 *τρισυλλάβως*

P. 318, 3 *Νωλανεῖς* Pin.] *Νωλανοὺς* 4 *Ἰλιακῶν* 17 *Παναωνίας* *Νωρίκιος* 19 *ἐν Παναωπίᾳ* 22 *τέλος τοῦ λδ' βιβλίου*

P. 319, 1 *ἀρχὴ τοῦ ξ στοιχείου. βιβλίον*

λέ. 2 παρ' ᾗ 5 ὡς Εὐριπίδης 12 Ἀρμενίων ὅμηρος 18 Ἡρακλείους στ. Θεόπ. μή. 20 Φιλιππικῶν om. 24 Σεβεννιτ. Pin.] Σεβεννυτ.

P. 320, 7 ὡς Ἰλιεύς 11 Φιλ. δὲ Ξυπετεώνων 15 τέλος τοῦ λέ βιβλίου.

P. 321, 1 βιβλίον λς'. ἀρχὴ τοῦ ο στοιχείου. 3 λέγ. αὐτὰς τοῦ Ὄεις ὡς καὶ ἄ. π. 4 Ὄαθεν λέγεσθαι 9 Ἐλευθερονήσου πόῤῥω καθὰ Ξ. 14 Ναββατέων 19 Ὀγκαῖα 22 ὡς Παυσ. δηλοῖ 23 θηλυκὸν 25 Ποσειδήϊον

P. 322, 2 φησὶ μεγάλην 3 Ἁλιάρτων καὶ Κραιφίων 5 Ὀγχοαῖος 18 καὶ θηλυκὰν Ὁδομαντὶς (Apud Pined. quater Ὁδ., non Ὀδ.) 19 Ὄδρυσσαι 21 θηλυκὸν 21 ἔστι δὲ καὶ 23 Δρυσίτης 24 καὶ om. 25 ἀρσενικῶς 26 μοῖραι ιγ' εἰσιν 29 νῆσον 30. 31. Λυκόφρων — πέλας] Horum loco Pinedo Ἄλλοι δὲ Μελιτηνῆς, consentiente Vrat. nisi quod Μελιτινῆς

P. 323, 3 καὶ Οἰάνθειαν 4 Ἰλυῤῥίων 8 παρὰ τὸ οἶον τὸ μόνον ἐῶ μονούμενος κατὰ 10 ὁ οἰκήτωρ 11 τοῦ κ. Pin.] τοῦ α 15 Οἶνα 16 ἔχων ἄνω καὶ ὕδατα 20 Οἰνειᾶδαι 21 ἡ om. 22 Οἰνιὰς ἡ χ. ἔστι δὲ τῆς Οἰτ. π. Οἰνειᾶδαι 24 Οἰνὼν 27 Οἰναῖος, Οἰνευία, Οἰναίων. Ὄρος δὲ Οἰν. 29 Ἄρτεμις ἐν Οἰνόῃ 30 ἐν πρ.

P. 324, 1 ἐν Ἰκάρῳ 4 καὶ ante τὸ ἐθν. om. 5 Οἰνοῦσσαι 7 μία om. 12 ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρ. 16 Ἀλεξ Ἀλέξιδος 17 εἰς Οἶον, Οἶος 19 καὶ τὸ ἐθν. 25 μὲν γέν. Pin.] μὲν ὦ γέν. 27 Οἰτεῆσαι 28 καὶ τὸ οὐδέτ.

P. 325, 3 ἐν τῇ Πελασγικῶν 8 om. καὶ quod Pinedo habet ante ὡς 10 καὶ om. 18

Μακεδονικῶν 20 *Ὀλβιοπολιτικὸς* 21 *ὡς Ἀσιανοί* om. 23 *Φιλόξενος* Pin.] *Φίλων* 30 *Ὀλβύσιοι ἔ. ἀπὸ Ἡρακλ.* *Ὀλβυσίνιοι* 33 *καὶ ὀξυτόνως.*

P. 326, 1 *καὶ Πιτύαν ἔ. καὶ Ὀλυζῶνα* 3 *Ὑπολυζόνες* 5 *κτίσησι* Pin.] *κτίσεσι* 6 *Ὀλιζόνιος* 7 *ἔθνος Ἀρκάδων*, sed corr. in *Ἰβήρων* 14 *ὡς Θαρσεῖς* 17 *Ὀλόβογρα* 19 *Ὀλοοσσὸς* 20 *Ὀλοοσσόονα* 26 *παρὰ τὸν* 27 *ὁ Ἡρ.* 29 *φρούριον κοννὸν Ἀκαρνάσσων*

P. 327, 28. 29. hac in sede habet Vrat., Pinedo post 21. 28 *Ὄλβοι* 29 *Ὀλβ.* 30 *ἔθνος Ἰτάλων παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κ.* 33 *Σύμβροι*

P. 328, 4 *τῶν κάτω βαλλομένων καὶ τὰς γ. αὐτοῦ π.* 5 *τίκτουσιν αἱ γυναῖκες. τὰς δὲ πλ.* 18 *Θεννῶν* Pin.] *Θενῶν* 20 *Ὀνειβάτης π. τῆς Αἰγ.* 21 *Ὀνειβατίτης* 22 *παρὰ* 24 *Μαρκὸς* 29 *ἐνεχθείσης*

P. 329, 4 *Ὀξυρυχίτης* 10 *λέγ. καὶ Ὀτροῦς Ὀτροῦντος* 11 *Ὀπρύντιοι* 14 *ἐν Πίγρητι* 16 *Ὀργάμη π.* 18 *τὸ ἐθν. Ὀργαμαῖος* 19 *Ὀργὸν ν.* 20 *Ὀργόνιος* 26 *Θ. ἐν Μακεδονικοῖςδ* (sic apud Passovium) *ἀφέθη* 27 *αἰδὸν* 31 *καὶ θηλ. Ὀρεστὴς*

P. 330, 4 *ἐν ᾗ* Pin.] *ἐξ ἧς* 6 *καὶ ὁ Ὧρος*

P. 331, 1 *ἀρχὴ τοῦ π στοιχείου* *Θεόφ. ἐν ιέ περιηγήσει* 4 *ἐν Αἴτνᾳ* 11 *εἰς ἑαυτῷ κ.* 15 *Παλικηνὸς* 24 *ἀπὸ Παλήνης* 25 *Ἡγίσιππος* 27 *τρίγωνον τὴν βάσιν ἔχουσαν καὶ μεσ. ἐστρ.*

P. 332, 1 *καὶ Γιγάντων* 5 *καὶ οὓς Ἡρ.* 7 *ὅπλα λαβὼν μετὰ χεῖρας ἔπ.* 12 *δῆμος τῆς*

Ἀττικῆς 15 *οἱ δὲ Ἀνδριανοπολῖται* 20 *δῆμος Ἀττικῆς* 21 *τὰ τοπ. ἐκ Παβωτάδων, ἐν Παβωτάδων, Ἀρ.* 25 *ὡς τοῦ Κύπριος τὸ Κυπριακὸς* 30. 31. om.

P. 333, 10 *ἐν οὔρεσιν ἅτε κλείουσα Π.* 13 *Ἀττικῆς* 14 *Ἀττ.* Pin.] *Ἀτθ.* 15 *Πάνδαι ἔθνος Διονύσου* 17 *Βρετίων* 20 *τρικόλεναι πολύν τε λ.* 22 *ἔστι δὲ* 25. 26. *τοῦ παντὸς ὡς παρὰ τῷ π.* 30 *Μυρμηδόνες δὲ καλοῦνται*

P. 334, 2 *δὲ* om. 3 *τοῦ στρατηγήσαντος* 8 *τέμ. καὶ πάραλος* 13 *Πανδαταρία* Pin.] *Πανλατερία* 14 *Νέρωνος Πανδαταρηνὸς καὶ Πανδαταριανός* Pin.: Vratisl. ut Berkel. 16 *Πανώπη* 18 *τὸ πρωτότυπον* 21 *Πανορμῆτις* 25 *πόλις Αἰγυπτία* 26 *ἄγαλμα τοῦ θεοῦ μέγαν ὀρθιακὸν τὸ αἰδ.* 27 *σελήνην* 29 *Παντικάπιον* 30 *ᾠκίσθη* 33 *ποτ. Παντηκάπου Παντηκαπαιεὺς*

P. 335, 1 *Παντηκαπαιάτης. ἔστι δὲ Παντικαπαιεὺς ὡς ἀπὸ τοῦ Παντηκάπη ὡς τοῦ Σινώπη τὸ Σινωπεύς. τὸ δὲ Παντικάπη κ. π. Εὐστ.* 4 *Παντιμάτριος Παντοματρεὺς* 11 *Παραιγιαλίτες ἰχθ. παρὰ τ. αἰγ.* 19 *Παραιτάκη θηλυκοῦ Παραιτακηνὸς* 21 *Παραιτώνιον* 25 *λέγ. καὶ Πάραλοι* 30 *Ἀμφάλικας*

P. 336, 2 *διττὸν γὰρ* 9 *Παρέμμυφις* 11 *Παρεντῖνος* 15 *δ᾽* om. 18. 19. *εἰσι. τινὲς ὅτι* 25 *Ὀπικῆς* 29 *Γραστοῦ*

P. 337, 3 *καὶ ὁ νεὼς καὶ τὸ ξ. παρθένιον ἔχων στ. ἑ.* 6 *οὕτως* 8 *τὸ παρθένιον* 10 *ἐν χρονικῶν* 14 *ἢ μετοικῆσαν ἐπὶ Μήδους. κληθὲν δὲ οὕτως παρὰ Μήδους* 15 *δεξαμένους* 16 *καθότι Σκύθαι τοὺς φυγάδας Σκύθας καλοῦσι Πάρθους. λέγ. δὲ Πάρθιοι καὶ Πάρθοι*

20 *Παρθὶς χώρα* 22 *Παρικάνιοι. λέγονται καὶ Π.* 27 *Παριηνεὺς εὐθ.* 34 *Τεμισσὸς Τεμισσίς*

P. 338, 1 *πρόσθεν Λάρνασσος, διότι τὴν Δ.* 5 *περὶ τοῦ ἐν Δ. χρηστηρίου* 7 *'Ενφανὴς* 8 *φέρων τε δ. τ. Πάρνηθος ὅ.* 10 *δευρὶ τὴν Π. καὶ τὸ τοπ.* 15 *Παραπάμισσος πόλις ὅ. 'Ι.* 19 *ἣ καὶ πόλιν* 20 *ᾠκεῖται* 22 *τοῦ Παρνασσίου* 23 *μετωνομασίαις* 30 *καὶ εἰ παρὰ νὴν* [? *G. D.*] *Π.* 32 *ἐν τῇ δεκ.* 34 *εὐδαιμονεστάτην οὖσαν ὅτι τῶν Κυκλ.*

P. 339, 3 *μηχανήματα καὶ ἄγων. ἤδη δὲ τῶν τ. π.* 4 *ἐπὶ τοῦ π. τὴν πόλιν τῶν Παρίων διωμ.* 5 *Μύκωνος ἐξαφθεῖσαν* 8 *ἔτι καὶ νῦν ἡμᾶς* 11 *Χίων*] *Χῖος* 12 *Αἰολικὸν* 16 *'Αττ.* Pin.] *'Ατθ.* 20 *Στύμφιλον* 21 *κέκλυται ἀπὸ Παρνασοῦ* 22 *οὕτως* 27 *κεκλῆσθαι αὐτὴν* 28 *Δία* om. 30 *φιλορόης* 33 *Παρωρεάτας* 34 *Μακεδονίας π.*

P. 340, 5 *'Αδραμύττιον* 20 *καθὸ τοῦ 'Α. τὸ 'Α.* 27 *Πατάλου* 29 *ἐν Πατάρᾳ* 30 *λύρας τε* 33 *καλεῖν τὴν Π.*

P. 341, 5 *κίστην* 15 *ἔχουσαν ἂν* om. [Nescio utrum post *ὃν* an post *τις. G. D.*] 20 *συνετέλει πατρίδα,* sed in marg. *πάτραν* 21 *σὺν ἀδελφοῦ* 22 *ἐτάθη* 23 *ὥστε πάτραν μὲν ὅνπερ εἴπομεν* om. 25 *σὺν τέκνο σὺν γονεῖς* 32 *Πάτρασσυς* 33 *Πατρασύτης Πατρασυεύς* 34 *Πατριαργάδαι* 35 *Πατριαργάδαι*

P. 342, 1 *ὤφειλεν* 7 *Πασάρκαι* 8 *Παταλία Παταλιώτης* 10 *ἀπὸ Πάφλαγος* 20 *ὡς Τελμισσὸς, Τελμισσεύς ἀπὸ τοῦ Τελμ.* om. 21 *Πιγελασσεῖς* 25 *δῆμος τῆς 'Ιππ.* 26 *εἰς τόπον εἰς Π. ἐν τόπῳ ἐν Π.* 27 *κτητικὸν Πει-*

ραϊκῶς 28 λέγεται δὲ καὶ 29 Πειριτίδος 30 πειρίτης 32 Πειραιάτης

P. 343, 3 Πειραίσιος 7 nulla post οὐ λέγεται distinctio 14 ὑπὲρ Εὔρυπ. 15 ὑπ' Ἀχ. 18 Πελλιναῖον 21 ἡ δὲ Μακεδ. 22 post Βουνόμεια lacuna 27 Παλλήνη π. Ἀ. Πέλινα 29 ἐν μόνῳ

P. 344, 3 τρεῖς ἔσχεν ἐπων. 5 ἐπὶ δὲ Ἄργους 9 τὸ θηλ. Πελοπία λέγεται καὶ Π. 15 Πενθόλη 17 ὁ δημ. Πεντελῆθεν 18 τοὔνομα 20 μία om. 22 θηλυκὸν παρὰ τὸ Πεπάρηθος Πεπαρηθίς 24 χώρα Κορίνθου Περαία λεγομένη. τὸ ἐθν. Π.

P. 345, 6 ἐκ ante Περιθ. om. 8 τοῦ om. 19 γράφεται δὲ διχῶς 21 Πέραιβος Περαιβαῖοι 22 ἡ Πέραιβος καὶ Περαίβη καὶ Περαιβίς 23 Περαιβίτης 24 Περαίσιοι 25 ἀρχιγετίδων 27 Περίδαι, sed duplex ρ superscr. ὁ δημότης . . . . δῶν εἰς Π. 30 Σαμοσάταις 31 καὶ Μεσηνὴν λέγοντας εὖρ.

P. 346, 7 ὑποκοριστικῶς 8 καὶ κτητ. Περσ. om. 16 Γάλου Πεσινοῦντος 18 Περσινούντιος 25 χωρίον Ἀρκαδίας 27 Πέτροσα 30 ἐν Εὐρ. 31 παρὰ τὸ Ἰ.

P. 347, 12 πόλις ἐν Κερυνείᾳ τῆς Κύπρου 13 πόλις Καρίας οὐδετέρως 15 ἑτέρα Πήγασος 21 τὸ δὲ ἥρωος 24 εἰ μὴ ἀπὸ δασέως 25 τὸ ἐθν. Πηλεώς 28 ὁ om. 32 καὶ θηλυκὸν 33 καὶ ante τὸ ἐθν. om.

P. 348, 1 τοῦ Πηλὶς 5 κτητικὸν Πηλιῶται 6 Ἰλλ. πόλις 8 περὶ Χῖον 11 στόμα τοῦ Νείλου 12 ἔστι om. 14 πόλις Συδίας 17 ὑπὲρ τὸ Κερκετικὸν 19 ἔθνος ἀπὸ τῷ Π. 21 Πιάσται. χρὴ εἰδέναι 24

Πιγίναδα ὡς *Ἀλίδανα* 28 *νῆσοι παρὰ Τ.* 30 *παρὰ Χαλκηδόνα* 33 *τινος Πίθου*

P. 349, 4 *οἱ ἐνοικήτορες* om. cum lac. 6 vocis *Πικίαντες* litteras *ικιαν* absorpsit lacuna 7 *Ἄθων* om. cum lac. 9 *οὐδετέρως* 10 *Ποτικῆς* 12 *Πιναμίτης* 15 *ἄρει τῆς Λυκίας* 16 *Πίσσα* 17 *ὁ Ὀλυμπικὸς ἀγὼν ἐπιτελεῖται* 18 *Πισᾶται* 19 *λέγ. δὲ καὶ Π.* 20 *τῆς Πίσσας* 25 *λέγ. καὶ Πισιδικοὶ*

P. 350, 4 *Μήδου φ.* *οὕτω δυοῖν* om. cum lac. 5 *ὡς τοῦ Μόμψου ἐ. Μομψεά...* 7 *ὡς Σκοτουσαῖος Πιτυουσαῖος* 10 *Πιτυᾶται* 11 *Καπ. δὲ διὰ δύο σ αὐτὴν λέγει* omisso seq. *Πιτύουσσαν* 13 *Πιτυούσσιος* [sic etiam Pinedo: ut aliud voluisse videatur Passovius. Credo, *Πιτυούσιος*. G. D.] 14 *ἀπὸ ἄρκτον* 15 *Πλασταναῖος καὶ Πλαστανίτης* 16 *Διγύρων* 24 *Πλάρασα Πλαρασεύς* 27 *οἱ Πλάταιαν ἔχοντες* 30 *τῶν τὴν Ἑλλάδα* omisso *γῆν* 31 *τὸ πληθ. ὀξύνον Ἡρωδιανὸς διὰ τὴν τοῦ ά. ἐ.*

P. 351, 3 *ἀπὸ πλάτης* 4 *καταλ. ἐκ . . . . νωθείσης* 5 *ἀπὸ ἀλλήλους* 7 *Πλατ. καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν τοὺς Πλαταιᾶς* 12 *ὡς Αἴλαιαν* 17 *ἀπὸ τῇ Λ.* 18 *τῷ εἰς ευς τ. Πλισταρχία*

P. 352, 1 *Πλωθιεὺς καὶ Πλ.* *Πλωθεάθεν, Πλωθεάζεν, Πλωθίασι* 4 post *ὀνόματα* nulla lacuna 7 *Πύκνη, αἶρον τὸ ν ἦν οὐ δύναται καταλῆξαι ὑπερετέθη τὸ ν.* 10 *Ἀριστοφάνης* om. 13 *καὶ Πυκνέα* 15 *τὸ δὲ Πυκνέα* 19 *τὸ ὡς ἐπίπαν εἴρηται* om. 22 *ἐστὶ δὲ καὶ Ποδαργὴς ἐ. Θρ.* 23 *Ποιήεσα Ποιήσσιος* 32 *Πολὰ*

P. 353, 1 *Πολώνιον* 6 *τὸ Σιγειεὺς* om. 8 *Πόλειον* 9 *λέγ. δὲ Ζεὺς Πολιεύς* 11 *καὶ*

πολιεὺς. πολιεὺς γὰρ ὁ Ζεὺς τιμᾶται 13 ἄλλο θηλυκὸν Π. 16 ἣν εὑρὼν Μ. 24 Συρεντῖνος 25 Πολίαρα Πολιαρεύς 26 νῆσος ἐν τῇ Κ.

P. 354, 2 Πομπηϊόπολις λέγουσι 5 Πόντος Ἰνδικὸς ὁ Εὔξ. 10 παρὰ τὴν Λ. ὁμών. omisso πόλιν 11 δὲ om. 18 Πορφυρεώνιος καὶ om. 19 Πορφυρίτης . . . . Ἀραβίας 24 Ποταμοσσάκων 26 ἐκλήθει 31 Ποτιολίσιον

P. 355, 5 Πρασπηνός 8 Πραινεστηνός 9 Πραῖσσος 13 Πρᾶκες 14 ὁρμήσαντος ἐν τῇ Λατινικῇ 22 καὶ Πρασίαθεν. τὸ τοπικὸν Πρ. καὶ Πρασιάσια 28 ἀπὸ τῇ Κελτικῇ

P. 356, 10 Πριουερνᾶται 15 Προβαλίσιος 16 θηλυκῶς λέγ. 21 Προκόννησος 22 Προκοννήσιος 24 τινες τὸ παλ. καλέονται 30 Προξενουπολίτης

P. 357, 3 Προσέλυνοι Pin.] Προσέληνοι 5 Πρόσπαληα Pin.] Πρόσπαλτα 15 καὶ ὅσα τοιαῦτα. Προσωπῖτις (miniatum ideoque novam vocem incipiens.) νῆσος Αἰγύπτου. λέγεται καὶ Προσωπὶς, ὁ πολίτης Προσωπίτης, τὸ θηλυκὸν Προσωπῖτις. Πρόσωπον 18 τὸ ἐθνικὸν Προσωπῖτις καὶ Προσώπιος 20 τοῦ Ζηΐλάτου Β. 23 τοῦ καὶ Κῦρον πολ. 24 Νύσας Νυσαεύς 26 νῆσος Σικελίας 32 ἀπὸ τῇ Σφακτηρίᾳ καὶ Πύλῳ

P. 358, 2 Πτελεᾶσιν 6 παραθαλαττίαν 10 Βαβυλῶνα 17 ἀπὸ τῇ Κερκ. 23 Πυδίσιος 26 Πυήνης 28 Γόρτυνος 29 Πυθιεῖς, Πυθιεῖς καὶ οἱ τὸ Π. 30. 31. Ἀπόλλωνος — Πύθιον ἐν ᾧ om. 32 τὸ ἐθνικόν ἐστι. κ. Π. πλ. τοῦ Ἀστακοῦ κ.

P. 359, 8 *Πυθοπολίτης ὡς Ἑρμοπολίτης* 12 *καὶ Πύθιος* om. 14 *ἀπὸ τοῦ Πύθεος* 15 *καὶ τοπικὸν* 17 *καὶ παρὰ τὴν πειθὼ Πειθεύς* 18 *καὶ ἀπὸ τοῦ Πυθὼ γενικῆς Πύθιος*, omisso *Ἰωνικῆς* 22 *Πυλαΐτης* 24 *τὸ θηλ. Πυλίτης* 27 *ἐν Μεσήνῃ* 31 *ἐν μεσογαίῃ* 33 *κτ. Μικύθου*

P. 360, 16 *Μεσσήνης* 17 *καὶ Πυραῖα* 19 *Πύριν̓δος* *τὰ* om. habet *καὶ* quod om. Pin. 23 *πόλις ὡς ἐν Λ.* 25. 26. *Πύρωνις. Λωκιαναὶ καὶ Πυρωναῖα ν.*

P. 361, 3 *Ῥαβάθμωβα* 4 *Ῥαβαθμωβηνός* 6 *Ῥαββαταμμανηνός* 9 *καὶ πληθυντικὸς* 10 *Φλουμίῳ περὶ τοῦ καλουμένου Ῥαβηνοῦ* 11 *παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς Ῥαβ.* 13 *Μηδείᾳ* 14 *τῆς δὲ Ῥάγαι ὡς Καρηνὸς* 16 *Ἀρσάκη* om. cum lac. 18 *τῆς δὲ π. Ῥαβοννῆς* 19 *Μασαλίας* 23 *Τυῤῥηνῶν ἔ.* superscr. vulgata.

P. 362, 4 *Ῥάπτραι μητροπ. ὧν* 5 *καὶ Ῥάπτρος ποτ.* 11 *ἐν μεσογαίᾳ* 13 *Ῥαφαναὶ* 14 *τῶν δὲ εἰς κατὰ πολλὰ* 16 *ἀπὸ τῆς εἰς ε συστ.* 21 *Ῥηγηνός* 26 *παρὰ τὸν Ἄ. π.* *ἡ* Pin.] *εἰ* 28 *Ῥεσινάτης δὲ* om. cum lac. 32 *καὶ Ῥήγιον τὸ οὐδ.*

P. 363, 3 *Δήλου πλησίον* 4 *καὶ Ῥηνέα* 5 *παροικούντων Ῥήνῳ* 10 *δύναται καὶ Ῥίζις* 19 *καὶ Ῥινοκουρωρίτης* 20 *Μεσήνης* 21 *Μολικρικὰν* 24 *βαρυτόνων* 26 *περὶ ἧς τὸ ἐθν.*

P. 364, 5 *Ῥοδοΐτης ὡς Ἀρσενοΐτης* 9 *ἐκαλεῖτο δὲ* 10 *οἱ κατοικ. Αἰθραῖοι, οἱ κατοικοῦντες Ῥόδιοι καὶ Ῥ.* 15 *Ῥοδούσιος ὡς Πιτυούσιος καὶ Ῥοδουσαῖος* 16 *ἀπὸ ταῖς ἐκβ.* 20 *ἐστι* om. 22 *καὶ Ῥοιτ. καὶ Βακτρ.* 25 *Ῥοξανοκαιανός* 27 *τῆς Παμφίλης*

P. 365, 7 Ῥυπτικόν 9 Ῥυτίασος 11 ἀπὸ τῆς Λυκίας 15 Σαυριτῶν 19 Ῥῶσος πόλις Κιλικίας, τὸ ἐθν. Ῥ.

P. 366, 4 ἀπὸ τοῦ Σπάρτη 7 Σαβινὴ 8 καὶ τῆς χώρας, omisso ἐπὶ 15 ἀπὸ τῇ Κ. 21 Σαγούντιοι 23 Σάζοι ἔ. ἀπὸ τῷ Π. 26 ἀπὸ τῷ Ἴ.

P. 367, 4 Σαΐτης 8 ὅτι αὐτὸ εὕραντο 11 ἔνσπ. γενέσθαι 16 ἔθνος καὶ Ἰνδ. 17 Μάκραρς 18 Σαλαρίσιος 19 ἐστιν ὁ Σ. 21 δύναται δὲ καὶ Σαλγανίτης 23 Μαυραταvίας 27 Μεσαπίων Παλλεντινός

P. 368, 1 ὡς Γλαῦκός φησι ἐν Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας 3 Σαλμώνιοι 6 καὶ Σαλμυδησία ἡ om. 9 τὸ ἐθν. ὡς ἀπὸ τ. Σ. 11 ἀπὸ Σαλμωνέως 15 Σαλῶνες superscr. αι 18 ὁ κατοικ. Σαλωνίτης 19 ὁ Σαλωνίτης 21 κ. τῆς Ἰουδ. 22 αὐτῆς τὸ ἐθνικὸν Σ. 28 Τριφυλλιακὴ 31 Πρετανίας

P. 369, 9 καὶ Ἀνθέμουσα 19 Φοινίκων

P. 370, 3 τῷ εἰς ης γίγν. Σαλωνίτης. Σάνιγαι 8 Ἀκυντανίας 9 Σάξωνες ἔθνος ἐν τῇ Κεμβρικῇ χ. 13 Σίπιοι 16 Σαμφιρίνῃ κόλπῳ om. 17 ὁ Σάμφειρος λ. 30 Σάρδησος 31 Σαρδήσιος ὁ Ζεὺς τιμ. omissis καὶ Σαρδήσσιος

P. 371, 1 Σαρδιανὸς καὶ Σαρδιανόν. τὸ κτ. Σ. καὶ Σαρδιανικὴ καὶ Σαρδιανός. 5 Σαρδὼ νῆσος 6 ἀναλόγως λέγεται καὶ Σαρδὼν ὁ τῆς Πυθὼ παρακ. 12 Σαρμᾶται 18 τὸν Ἄθος 20 οὖν om. 26 ἐν Ἀσίῳ 28 πόλις τῆς Ἰτ.

P. 372, 7 Σάβα 8 Σαβινοί 9 ἧς καὶ αἰτ. 10 ὅμοροι καὶ τὸ θηλ. Σαυνῖτις καὶ τὸ κτ. Σ. 16 Σαχαλῖται 20 ἔστι δὲ καὶ

τῇ Σαμαρίτιδι 22 ἡ πρὸς . . . . χέρ- οὕτως 25 πόλις Αἰγυπτία 30 ὡς Ἀλέξ τύπῳ Αἰγ. sed superscr. γ' 31 Σειρηνοῦσαι

P. 373, 4 τὰ ὀνόμ. αὐτῶν 5 Σειρη-νούσιος καὶ Σειρηνουσαῖος 7 Σέκελλα κώμη Παλ. 8 Σεκελλοί 10 Σελασιεὺς 19 Σε-λευκὲς ἀπὸ Σ. 20 παρὰ τῇ ἐν Σ. Ἐπαμίᾳ 21 Σελευκίτης 24 οὕτω . . . . Πανσ. 28 τι τῷ ἄστρῳ 32 ὡς τῆς Ἀπίας Ἀπιεύς

P. 374, 13 παρὰ τὸν Ἄθω 17 Σε-ρειεὺς καὶ Σερεώτης 18 Λαύρεον Σερεάτης 19 καὶ Σέρειον τ. 20 Σέρειον ἐθν. 21 κατ' Ἴωνος 28 Σεστριεὺς 29 Σικόανος 30 Σικόανοι

P. 375, 3 Ἀττικῆς ᾧ καὶ 4 ἀφ' ᾧ καὶ ἱερεῖαι 6 τῆς Ἐπακτρίας 15 Σησαμη-νοί 17 παρὰ Εὐφόρῳ 19 παρὰ Σύβαριν 21 αὐτοὶ 29 Σιβδᾶται

P. 376, 1 Σίβυργος 5 Σίγγα πόλις Λι-βύης ὡς Πολ. 7 Ἐδέση 8 Σαγγαρηνός 9 παρὰ τῷ Ἄθῳ 10 Συγγαῖος Pin.] Σιγγαῖος 17 Σιγείτης 22 Σίγυμνος 23 Σίγυννοι 25 καὶ Σιδακηνὸν om. 32 δὲ Κιμώλου

P. 377, 4 βαρυνόμενα δὲ διὰ τοῦ η 8 Λυδιακῶν 9 Σιδηνὸς ὡς Σοφηνός om. 10. 11. Σιδοῦς — τὸ ἐθνικὸν om. 14 Σίδουσα 15 Σίδουσα 16 ἧς Ἀλεξ. 20 διὰ τοῦ υ καὶ διὰ τοῦ ω 27 Σιθωίνη

P. 378, 3 ἀπὸ ante τοῦ Κιλ. om. 11 Σικίμιος 13 περὶ Κρήτην 14 Σικινήτης 20 παρὰ τὴν Ἴ. 22 Σιλινδῖται 23 Σι-λυεῖς

P. 379, 3 Τελμησσὸς 8 Σισίνδαι 10 τῶν Μαιωτῶν 12 ἐν Εὐρ. 14 ἀπὸ τῆς Φοιν. 16 ἀπὸ τῷ Θ. κόλπῳ om. 17

ἑβδόμῳ 21 οἱ ἐνοικοῦντες 22 γίνεται 26 μὲν om. 27 ἀνάπτουσιν 28 καὶ ante παραπλ. om. 30 λέγεται

P. 380, 2 Σινωπῖτις 8 ἐν ἱερ. πρ. 9 Σιπυληνή 18 ἔστι om. 20 Σιρινοπαίονες 21 τὸ θηλυκὸν Σιρμιεὺς ὡς τοῦ Σ. 27 μέσος Ἐφ. 28 τὸ τοπικὸν Σισ.

P. 381, 1 Σιττάκη 4 δὲ πρότερον δὲ Pin.] δὲ πρότερον 8 Σιωνῖτις 12 ἐν Εὐρ. 17 δῆμος Ἀττικῆς 22 Σκαπτησυλῖται 29 Σκέμψιοι Δαυν. 30 ὡς Στράβων γ'

P. 382, 7 Σκιάστης 11 Σκιάθιος 12 Σκιδρανοὶ ὡς Λίκιος 14 τρυφαλλικὴ 16 Σκιρῖτις 17 Σκιρῖται 18 Μενελείων 19 Σκιρῖται 20 Σκιρῖτις τόπος Ἀττικὸς 21 ἢ οὕτως 23 ἴσως δὲ καὶ 24 κυβευταὶ 27 ἐπὶ Σκύρῳ 28 γινομένων Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ἀπεσκίρα κέκλιται 29 ὁ Σκύρος

P. 383, 5 Σκιὼν 9 οἰκήσαντες 13 καὶ Σκιρτίοι ἔθνη 14 ἐν ὀλυμπιάδι ιέ 17 Σκότινα 18 Σκοτινάς Pin.] Σκοτινᾶς 19 Ἑρμῶν· ἔστι Pin.] Ἑρμῶν ἐστι 20 ὁ om. 21 Σκοτινάς 22 Σκότουσα 24 Σκοτουσαῖος καὶ Σκοτουσαῖα 25 Σκοῦποι 29 ἐν Μακεδονικοῖς

P. 384, 5 ὅθεν τὸ ἀποσκ. 6 ἡ κλητικὴ Σκύθα ἐστι 7 ὡς καὶ Σκύθαιναν 10 ἐν ἀναβ. δ'. 12 πρ. Εαίσων λεγομένη 14 παρὰ Κύζικον 24 σὺν Γέτας 27 πολίται Pin.] πολῖται

P. 385, 2 ἐν Σκυθίᾳ 8 γράφεται δὲ καὶ habet post διφθόγγου 13 πρῶτον ᾤκισε 20 Σογδιανοὶ 23 τῶν ἐπὶ τῇ Ἀσφ. 28 Σολιεὺς 32 ἐν Ἀλεξάνδρῳ. ἀνεκτ.

P. 386, 8 *Σολουντηνὸς* 9 *Σολουντηνὶς* 19 *Σουάγγελα* 20 *καὶ τὸ ὄνομα* 22 *Σουαγγελεύς* 32 *καὶ τὸ θηλ.*

P. 387, 1 *Σοῦρα* *Πολίαρχος* 4 *Σῶρα* 14 *ἐν ᾗ πρότερον* 18 *ἡ καὶ Σπαρτ.* 24 *Σπαρτιᾶται* *Σπαρτιᾶτις καὶ Σπαρτισιάς* 26 *καὶ ἐκ τόπου* 30 *ἐν δευτ.* 31 *Σπασήνου* sed superscr. *ι* *Πίγρητος Μεσσήνης*

P. 388, 3 *Σπηλαῖται* 5 *Σπηλαῖται καλούμενοι* 6 *καὶ* om. 14 *Σταμένεος*, sed superscr. *αι* 21 *Στειριᾶθεν* 22 *Μεσήνης* 29 *Ῥυθίμης* 30 *ἀγαλμαϊστὸν λίθον* 31 *στηλιτεύσω*

P. 389, 2 *Σοιήτης* Pin.] *Στοιήτης* 7 *Ἐνίπηην* 8 *ἀπὸ θυγ.* *Φενεοῦ* 13 *τὸ δὲ ἀξίωμα* 15 *Σταγειρῖται* 20 *ἀπὸ Στρατονικείης* 22 *Ἀδριανόπολις* 27 *Στρεψαῖος καὶ Στρέφιος καὶ Στρ.*

P. 390, 1 *τῶν ἑπτὰ Αἰόλου νήσων* 11 *Στροβαδεύς* 19 *Στρυμαῖος* 17 *Στρ. πόλις Ἀμφιπ.*

P. 391, 3 *Στυρακῖται* 7 *Στόλιος* 8 *Σύγρα* 10 *Μαστιανῶν* 10 *τεθησαυρισμέναις* 14 *ἐφ᾽ ὧν* 17 *Σύβαρις πόλις, πόλις Ἰτ.* 19 *ὑπὸ χρησμοῦ* 21 *ἐν* om. 24 *οὕτως* 26 *ἐπὶ τὸν θ.* 28 *εὐθέως* 30 *Συβαρῖτις*

P. 392, 1 *νῆσος πρὸς τῷ Ἀμβρακίῳ κόλπῳ καὶ λ.* 6 *Σύεισσα* 10 *πόλις μέση Αἰγ.* 13 *ὁ πολ. Συηνιάτης καὶ Συεὺς, Συηνίτης. τὸ κτ.* 15 *τοῦ Ἐλύρου* 22 *κάλοιτο ἂν* 25 *Κεφασσοῦς* *Σεληνοῦς* 27 *εἰς ις λέγει, Συκὶς, ἀλλ᾽ ἐχρῆν Συκὰς* 29 *ἔστι καὶ ἄ. Σ.*

P. 393, 6 *Συλείονες Συλείονες θ᾽ ἔπονθ᾽ ὁμοῦ* 21 *Σύναδα* 22 *Δοκιμήτιν* 29 *Συνναία προσαγορεῦσαι*

P. 394, 1 εἰς τόπον Συπαληττόνδε 3 βιβλίον νά 4 κτίσμα μὲν Ἀ. Κορίνθου ἄποικος τοῖς ἐν Σ. 8 Μύσκελλον 9 πλοῦτον 13 ἐπὶ τῶν εὐτελῶν 14 αὐτὴν Σ. δεκάτην 16 καὶ Συρακοσσεύς 18 Συβαβηνός 23 Συρμᾶται 24 ποταμὸς Συμάτας 28 ἀπὸ στέγεος πεσοῦσαν 29 φησὶ 30 ἀθύμ. δὲ τοῦ Δ.

P. 395, 1 σώσαντος αὐτὸν ν. 2 Σύρνιοι 5 Βαβυλωνίας om. 7 ἤγουν Καππαδ. 10 Σύσος 12 καὶ Συριεντόν 17 Μεσήνην 18 σφαγιασαμένους 30 ἐς Κεραστίδα 32 καὶ Ῥάστειαν

P. 396, 3 Σχεύρία 5 ἐπιχεόμενοι ἐκ τῆς ἠπείρου 10 Σχίνουσα ὡς Ῥόδουσα 11 Σχινούσιος Σχινουσαῖος 20 ὁ γοῦν 25 ἤτοι παρὰ τὸν Σχ. 27 καὶ ὁ οἰκ. Σχοινεὺς 31 πόλεις τῆς Φοιν. γ'. 33 ἐν om.

P. 397, 2 τῶν Λιττύων 4 Στρ. ἐν ἐνδ. περὶ δ' Ἀριανῶν 8 ἡ Κομματίνη Μελιτινῇ 11 Σωτηρηνός

P. 398, 1 ἀρχὴ τοῦ τ στοιχείου 16 Καρβανίας 20 τῶν ἐν τῷ πρ. ἐθνικῷ χ. 23 Πολύβιος δυοκ. 24 Ταβαθρηνός 25 Τάϊνοι 26 Οὐλυμπιανὸς

P. 399, 6 ἡ πόλις καὶ ἡ ἄκρα 8 ἐν Ἑλλ. δευτ. 9 ὡς om. 13 Ταιναρῖται 15 τῇ νήσῳ 18 Συρακοσσίων 22 Ταμασσὸς 23 χαλοὺς ἐν μ. 25 ἐς Τάμασιν 26 ἔστι γὰρ καὶ μέση πόλις τῆς Ἰταλίας

P. 400, 6 εἰς τὰς Ταμύναις 7 θηλυκὸν 8 Πανσανίας δεκάτῳ περιηγήσεων 11 Ταμυρακινός superscr. η 14 ὀνοματικῷ 16 Ποιμάντρια 18 λεμίσας 19 λέγεσθαι 21 Ἀριστοτέλης Γέραιαν 22 πρὸς θαλάττῃ 27

ὁμώνυμος ποταμῷ 32 Ἀκεσίτην, superscr. ν Ἑλληνίσαι

P. 401, 1 Τάναϊς Ταναΐτης 2 τὸ ante ἐθν. om. 7 Πηλιώδη 8 Ἀδανεὺς ὀγδόῳ, omisso ὡς 21 εὐρίνων 24 γεωγραφοῦσι 28 χῶρος 31 περὶ θάλ. κατὰ ἀναλ.

P. 402, 2 Πυτ. Pin.] Πυθ. 4 μεταρυθμίζων 7 μέμνηται τούτου καὶ Πλάτων 8 τὸ θηλυκὸν Ταραντίνη καὶ Τ. οὐδέτερον 12 ἐν δευτέρῳ 14 Ταριχίαι 15 Σηνικαὶ 16 ἔστι γὰρ καὶ 21 ἢ καὶ Ταρκ. 22 Βουπρεσιεὺς Ταρκυνιῆται 30 Ἀπόλλων Ταῤῥαῖος 35 τὸ ἐθνικὸν ἐπὶ τῆς χ. Ταῤῥαία

P. 403, 5 Ταῤῥακονήσιος 10 ὅτι τὸν προσαγορευθέντα 11 τοὺς μάντ. προσαγορεῦσαι ὅ. 15 Ταρσῖνοι λέγ. 20 πρῶτον τὰ Τ. 28 διὸ τὴν π. 30 τῶν καρπῶν χλωρῶν φθειρ. 32 τὴν om.

P. 404, 2 ἐκλήθη καὶ 5 τε καὶ καθαρός om. 7 τὸ ἐθν. Τάρσιος 12 ἀπὸ δὲ Σαμοσσατῶν καὶ Ταροῦ ἰόντι ὅ. 22 ταράσσων 24 ἀπὸ τοῦ ποτ. τοῦ Ἀργ. 26 κασσίτηρον 28 ὄλβιον om. 30 Ταρφηνὸς 31 ἐν om. 34 παρὰ Φαρ.

P. 405, 4 καὶ om. 9 Ταρχώνιος ὡς Ὧρος ἐν β' περὶ ἐθνικῶν. Ἀσσώριον 10 ἢ Ἱππωνιεὺς 16 περιμύκετον 21 γίνεσθαι 23 Ταυράνια et Ταυρανῖνος, sed correctum in Ταυρασία et Ταυρασῖνος 26 τὴν λίμνην τὴν Μαιῶτιν. ῆς τὸ πολὺ δ. ἡ Ἀλωπεκείας ἑ. μ. 29 λέγεται καὶ Ὄσ. 34 παρὰ τὰ Ἄλπ.

P. 406, 2 Τρῶοι ἐλέγοντο 18 ἢ πρὸς τὸ μὴ Ταύρου 19 πλεον. τοῦ ι 22 ὡς Τάγειρα bis scriptum 26 Κεφαληνίας Τα–

φίουσα 28 οἱ πολῖται om. Ταφιούσης 29 Ταφιουσαῖος Πιθηκουσαῖος 30 Ἴσιρις τετάφθαι 32 καὶ Τάφροι ἕ.

P. 407, 1 τῶν δεσποτῶν om. 4 τὸ om. 12 Παυσ. ἢ Μ. 13 καὶ Μέναλος 14 Λέπιδος ἐν ἱστορίαις ἕ. 17 ἔασσιν 19 οἵ σ' ἀπὸ κ. οὔ τοι μεγ. 20 ποσσὶ κρότον ὀρχ. 22 Ἀρκαδίη 26 φυσίζωος 29 Τεγεᾶτις. ἦν δὲ καὶ μελ. Αὐγὴ Τεγεᾶτις 32 Ἰλλυρίας. ὀξύνεται ὡς Σοφοκλῆς. πρὸς τῇ Ἀ.

P. 408, 11 ἐν Λεβαδείᾳ 16 Τειριεὺς καὶ Στειριεύς. 17 τῆς Τρηχίνης. τὸ ἐθνικὸν Τειχιοέντιος, ὡς Ταυρόεις, Ταυροέντιος. Τειχιόεσσα, (nova abhinc vox) πόλις Μιλησίας, τὸ ἐθν. Τειχιοεὺς 21 Τεκτώνιος 23 εὕρηται καὶ Τ. 24 Καππάδοκος Καππαδόκης οὕτω Τεκτόσαγος Τεκτοσάγης

P. 409, 1 ἔχουσι 3 Φίλων ἢ Στρ. 4 ἀμφότερα 6 τετρασύλλαβον 8 ἥτι ποιήσας 10 ταῦθ' ὅταν ἕ. τί π. χρή μ' ὦ Τελμισσεῖς 15 Λυρνήσιος 16 τοῦ Ἑλικὼν 17 Τελμισιὰς 20 Τελφούσης Τελφούσιος. θηλυκὸν Τελφουσία 22 Τελφουσία 23 Τελφούσιον (nova abhinc vox.) 24 Πίνδ. δὲ καὶ Κηφισίδα 26 Τελφούσης 28 τὸ om. 32 καὶ om.

P. 410, 1 φησιν om. ὡς Γόρδιον 3 Ὑλάτης 4 τὸ om. 5 τὸ om. 8 Συρακόσσαις 11 Τεμέσσῃ 12 μετὰ χαλκίδ' ἄ. 16 Τεμικῶν 17 τὸ θηλ. Τεμικία 19 καὶ θηλυκὸν Τ. καὶ Τεμμίκιος 21 Θηβ. φησί 22 ἀρχαία om. 24 ἀπὸ Τένου 25 Κορ. καὶ μηκύνων 28 ὁ κωμίτης. ὡς om. Ποτιμβριανὸς 32 Τενούεδος 33 Ἀράδιος

P. 411, 4 Φυλονόμη 5 Τένης ἔστιν ἑτέρα 14 ἐκύρωσε δὲ καὶ 15 τηρηθῆναι τὸν

νόμον om. εἰς π. παρῆλθε τὸ πρ. 16 διὰ τό φησι 24 κροκοδύλων ·

P. 412, 6 εἰς Τέρινον 10. 11. ὁ δὲ χρ. — αὐτούς φησι om. 19 Τετραπολῖται Pin.] τετραπολῖται 21 Τετραχωρῖται 26 ὁ Τεύθραν 27 Παῤῥασίας 28 Εὐρ. Λημνίᾳ

P. 413, 6 ὅς μέγα π. 7 ἐνὶ σκηνῇ τ. 8 κούρη κεκυθμένα ὅς ῥα ἑ μῆτις 9 ἄλλος γε πάρος ἐξ φρ. 11 Τευμησσόθεν Τεμησσόνδε 13 Τεύτλουσα Θουκ. ἢ τὸ ἐθν. Τευτλουσαῖος 15 vox Τεύωχις post Τέως posita 18 ὡς Ἡ. πρώτῃ, ἣν πρῶτον 21 τὸν λαὸν 22 δειμαμένη οἰκίαν 24 οὕτως ἡ πόλις 25 πρῶτον Τώϊος Ἰωνικὸν 34 Τηλάνδρειαν

P. 414, 4 Τηλεβόαι καὶ Τηλ. ποτ. 5 Πίγρητος 8 Μενέμαχος 9 δείκνυται κρήνη 10 ἔστι καὶ δῆμος 12 τῶν Κυκλάδων μία 13 Ἀγάθουσα 15 Μεσήνης 16 Τημενεῖς 18 ὁ om. 24 ἐκλ. καὶ Ὑδόεσσα καταῤῥύτος 26 ὅτι ἐν Τήνῳ Τήνην φασὶ εἶναι φιάλιον σύγκρ. ἐξ οὗ π. 28 ὅτι ἐν Τήνῳ Τήνη κρ. ἐ. 31 ἀφ' οὗ καὶ Ἥρινα 33 Τιβαρνία 34 Μοσσυνοίκοις Τιβάρνιοι καὶ Τ. τὸ θηλ.

P. 415, 6 Τίβ. τόπος Φρυγίας Τιβίου 7 Τιβίους 8 Κενεσιριτίδι 12 ἐπέγραψεν 15 πόλις τῆς Ἰτ. 16 ἐν μέσῳ καὶ Τ. 20 ἐθν. Τιβουρῖνον 24 Μαριτανίαν 27 nullum lacunae indicium 28 Τιγρανίκερτα 30 Τιγρανίκερτα 32 Τιθωραία Τιθεραίας ὡς Παυσ. ι 35 Παρνασοῦ

P. 416, 7 Τικηνός 14 Τιμωνῖτις 24 e Vrat. enotatum πόλις καὶ ποταμὸς Βίβλαιον, quod nescio utrum ad hunc locum, an ad 26., an ad utrumque pertineat. *G. D.* 28 ἐν τῷ δυκ. 31 λέγεται δὲ καὶ

P. 417, 1 *Κτησίας δὲ Τιριζιβανοὺς* 2 *ἐν Παφλαγονίᾳ* 15 *Τισιᾶτις* 20 *δῆμος Ἀντ.* 31 *Θετταλίας* 32 *ἀρχὴ βιβλίου νβ´* 33 *οἰκιστὴς*

P. 418, 2 *Ταρτησίους* 3 *ἀπὸ Τλῶ τοῦ Μίλητος καὶ Πρ.* 13 *Τολιστοβογίους* 21 *οὕτως* 24 *ὁ π. Τομῖτις καὶ Τομῖτις τὸ θ.* 27 *ἀπὸ τοῦ Τ.*

P. 419, 1 *ὅμοιον εἶναι τῇ χρ.* 4 *δευτ. περὶ γῆς* 6 *ἀπὸ Τορύβου* 7 *Τορήβιοι καὶ θ. Τορυβεῖς* 8 *ἔστιν ὅ. Κάρυος καλεόμενον καὶ τὸ ἰ.* 11 *Τορυβία* 13 *καὶ αὐτὸς Λ. ἐδίδαξε καὶ τὰ μ.* 16 *τὸ* om. 18 *καὶ Ποσειδ.* 19 *Τορωναῖος* 20 *Τόρωνα διὰ δύο νν καὶ δύο οο* 21 *Τορωναϊκὸς κόλπος. οὗτος δὲ κ.* 24 *παρὰ τὸν Βαῖτιν* 26 *καὶ Τυρτανούς.* 28 *χωρίον* 29 *ἀλὸς π.* 30 *ἐν* om.

P. 420, 2 *ἔστι πόλις* 3 *διὰ τοῦ ε γράφεται καὶ πλ.* 15 *λεγομένη* om. *Πολυάνθεια* 16 *Ἐρυμνά* 18 *πόλις Ἰωνίας* 23 *τὰ γὰρ τρὰν σημ. τὸ πέραν* 28 *γίνεσθαι*

P. 421, 5 *παρὰ τὰν πόντον* 7 *Κελτοὺς οὓς Ἕλλ.* 13 *Ῥαχεῖσα, οὕτως ἡ Ἰ.* 14 *τὰ τοπικὰ ἡ* 15 *πεδιὰς τὸ τοπικὸν Τραχεώτης. ἀπὸ δὲ Σόλων* 17 *μέχρι* 20 *καὶ* om. 21 *καὶ Τριχίνιος* 22 *Τρεμινθούσιοι* 27 *ἃς Κ. τερμίνθους καλοῦσιν ὠνομάσθαι ὥςπερ πλεῖστα. ἀλλὰ ἀπὸ τ.* 30 *Ἐλαίας*

P. 422, 1 *ἔνθα δ᾽ ἔῤῥεε μ. Τρεμύλος ἄγει με θύγ.* 3 *Σίμβρῳ* 4 *Τμῶος* 6 *τελευτήσας τὰς δὲ τοὺς Τρεμιλέας Λ. Β. μετωνόμασεν* 10 *παρὰ Καλλίνῳ τῷ π. Τρίρεας.* seqq. *ἄνδρας* — *καλεῖ* post *Τριχίτης* habet Vrat. 18 *μανθάνω Τριβαλλοί* 22 *παιδὸς καὶ Θρᾴκης*

23 Τριηρίτης 24 πόλις Σικέων 27 Τρίκαραν 28 τὸ ἐθν. Τρικαρανεὺς καὶ Τρικολωνεύς. τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφότερα 30 Τρικαῖος

P. 423, 3 Τρικόλυνθος 4 Εὔφωρ. Pin.] Εὔφορ. 10 Τρινακριεύς. Καλλίχαμος 13 Λυρνησσὸς, Βεντίσιον 15 post Σικελίας nulla neque lacuna, neque distinctio, ita ut ἄρξαι praecedentibus sequentia nectat. 19 ὕστερον Σιτρινεμεῖς δῆμος, omissis ἐκλήθη ἀπὸ Σικανοί 21 Τριν. ἀναγρ. τὸν δῆμον. Δισκανία ἐκλήθη ἀπὸ Σικανοῦ συμ. 22 Καλλ. Ἐκάλει Τρινέμει 23 Τρινεμεῖνδε 24 Τρινεμεᾶσι 25 Τρ. ποταμὸς Φρ. 27 Τρ. ποταμὸς τρ. ὁ. ἀπὸ Τριόδου Λυκηΐδος om. 29 καὶ θηλ. Τριοδίτης, superscr. ι 30 Ἰνάχῳ. Τριοδῖτις 32 ἀπὸ Τριόπης

P. 424, 1 Ἐρισίχθονος 3 Τριοπῖτις 8 ὁ κωμίτης Τρ. 12 ἔστιν ἑτέρα 13 Μησηνίας 16 ἐν τῷ πεντ. 21 Τριταιεύς 28 τῶν om.

P. 425, 2 Τριχωνῖτις 7—9 verba ἢ παρὰ τὸ Τρ. — καὶ Τρωϊάς om. 10 Συπέτη 14 πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ τῆς Βενετίας 16 Τροίζηνος 18 καὶ ante τὸ ἐθν. om.

P. 426, 6 Τυανῖτις 9 Αἰγυπτίαν 13 τὸ ἐθν. Τυηνῖτις 16 ἄλλους δὲ 17 καὶ om. 21 Τύμηνα 25 καλέσαι 29 ὡς Φραγήσιος 30 Τυμνησοῦ

P. 427, 3 Θεσπρωτῶν καὶ Τυμφέα 5 τῆς Τυμφαῖς omisso καὶ 6 μετασχηματισμόν 9 ὡς Φαρησαῖος 10 Ἰλιακῶν ά 14 εἶναι. τὸ ἐθνικόν ἐστι καὶ Τ. 19 θηλυκῶς. Τυρακὴν δὲ 21 Τυριτάκη 24 δὲ om. 28 Τυῤῥέδιζα 31 ὡς Κρατῖνος

P. 428, 4 πόλις Ἰνδίας 8 καὶ om. Παλ-

τύριος 10 λέγεται καὶ Τυῤῥηνοί 15 προσθέσει 16 Ταυνιτῶν 22 Τυφρίστιος 23 Τυφρίστιον ἔ. λέγεται καὶ ὄρος ά. Τ. 26 ἐν τῇ δυοκ.

P. 429, 1. ἀρχὴ τοῦ υ στοιχείου Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων 3 Μεσήνης 4 Ὑαμίτης ἡ Ὑαμείτης διὰ διφθ. 9 παρὰ Ἀλαλκ. λ. καὶ Ὑάντειοι 16 γεγρ. αὐτοῦ. ὁ πολ. 18 ἐξ Ὑβάδω, εἰς Ὑβάδω, ἐκ Ὑβάδω 20 παρὰ Καρχ. 23 οἱ πολ. Ὑβλαῖοι Γαλ. 24 ἔλαττον 25 τὴν δὲ Ὕλαν ἀπὸ Ὕλου βασιλέως διὰ τὸ π. Ὑ. κ.

P. 430, 1 ἐκάλουν Μεγαρέας 2 Τέλα 14 φησί 16 Ὑδαίου superscr. ε. 17 ἐγεννήθη Ὕδης 20 παρὰ Καρχ. 20 Ὑδραῖα 27 τῆς μουσ. ἱστορεῖ

P. 431, 3 Ὑδρουσαῖος καὶ Ὑδρούσιος 5 οὕτως 11 Ὕκκαρον φρούριον Σ. 13 et 14 Ὕκαρα 15 ἔνθα 17 τοῦτ' ἐστιν Ὑλέα 19 Ὕλαβοι 21 Τούμεριν 22 τοὺς ρ πούς sine lacuna 26 καὶ Σέτραχον κλώσαντες Ὑλάτῳ τέχνην 27 Ὀζόλων 30 ὑλώδη. ἔστι καὶ Ὕ.

P. 432, 5 Αὐγέου 6 Ἀπ. ιδ' Ἀργ. Ὕλη 8 Ὑλὶς Ὑλίδος 9 τοῦ Ἡρακλέους om. 21 ἐδείμαντο Ἀπόλλωνος 25 υ μικρὸν 32 γυν. καὶ τὴν πόλιν δ.

P. 433, 10 Αἰνειάνων 11 Σαγγάρου 14 Ὀλυμπιάδι 16 ῥίπαια Ἄλπεα 22 μήποτε αὐτὰ 24 δὲ om. 26 Ὑπερδέξιοι χ. Λ. 28 οὕτως 32 αἰπεινὴν

P. 434, 5 θηλυκὸν εὐθεῖα 8 ἐν ά τῶν π. Ἡ. 9 ἔστι om. 12 Ὑπιανὸς καὶ Ὑπιανή. Quae sequuntur, ὡς Κῖος Κιανὸς; Τῖος Τιανός, infra post τῆς Βοιωτ. κεκλ. posita sunt. 14 Ὑποθῆβαι οὕτως 16 οὕτως ὀνομαστέον 18 τόπου Ὑποβόρεοι 19 Προποντεῖς Παρωκεα-

νῖται. 20 Ὑποχαλκεῖς 27 Ὑριάτης. Τινυρία καὶ κ. Ἰ. 28 Καλίκαδνος 30 τὸ om. 32 Παράσιος Ὑλβάνιος

P. 435, 8 Ὑρμήνη Pin.] Ὑρμίνη 9 Ὑρμίνην καὶ Μύρτονον ἐσχατόεσσαν 12 Αἰπειοὺς 16 ὡς Βιθυνιὰς τοῦ Βιθυνία 21 Ὑασῖται 26 ὁ om. 31 Ὑσιᾶται 32 Ὑσεᾶτις Ἀρκαδόπολις

P. 436, 3 ἐν τῇ πρώτῳ 4 nulla lacuna 6 κωμῖται 9 Ματιηνῶν

P. 437, 1 ἀρχὴ τοῦ φ στοιχείου 7 plena distinctio post Φαγρήσιος 17 Κρήτης om. 21 Δησσής 22 τ' εἰς ᾱ. 23 ὡς Ῥαϊνὸς 25 ἡ om.

P. 438, 3 Φάκουσα 4 δὲ om. 5 καὶ Φάκουσαι ν. 6 Φακούσιος 9 ζῶν φυτὸν 13 στέναν Κυβίλην καὶ Φαλ. κλ. 16 ἐν om. 19 ὡς Ὀλύνθιος Ἀκάνθιος 21 Φάλανα Φαλάνης 25 ἔστιν ἑτέρα Κρ. 29 ὡς τοῦ Ἡρα Ἡραιεύς

P. 439, 4 παρθενικῶν 6 Ἐδεσηνὸς καὶ Ἐδεσαῖος 14 οἱ om. 16 θηλυκῶς om. 17 καὶ Φαληροῖ 25 Φαλωρείτης ὡς Μαρωνείτης 28 Ὀρθοσιεὺς 29 Φαμειζὼν Ἀμασίας 30 κωμῖται Φαμιζωνῖται Φαμιζωνῖτις 31 ταῦτα ὠνόμ.

P. 440, 4 Φάνα 7 πόλις Ἰταλίας καὶ Φανοτεὺς π. Φ. 13 Ἰουδαϊκῆς om. 14 θηλυκόν 15 Μεσήνης οἱ Φαριτιᾶδαι 19 Μεσήνη Μεσηνίας 21 Φαρεῖς 22 Κοπαῖος Κοπαιεύς 25 Φαρανητικὸν ὄρος 28 π. Ἐρετριέων. τὸ ἐθνικὸν Φαρβήλιος. 29 Φάρις, πόλις Λακωνική. Quae sequuntur, οἱ πολῖται — Σπαρτιάτης, infra post Μέσσην habet Vrat.

P. 441, 1 Φαρκιδὼν Pin.] Φαρκηδὼν 5 Φαρμακοῦσα 7 τὸ om. Φαρμακούσαιος

14 κτίσμα Παρίων 17 ἐφ' ἧς ὁμώνυμος λεγόμενος. Φάρος γὰρ ὁ πρ. Μ. 20 τὸ ἐθν. Φάρειος 21 Φάρειον καὶ π. Π. 22 Λιβυκὸν ἔθνος 24 ἀπὸ om. 28 Φαρύται 29 ἡ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν Φ. κρήνης Τ. τ.

P. 442, 1 Ῥωμαίων 3 Πιτύουσα 6 τέχνας καὶ ῥητ. ἐπῶν καὶ ἀπέθ. 8 ἐπιγέγραπται δὲ αὐτῷ 9 Φασιλήτην 11 τρὶς 13 μόνον 15 νῆσοι δύο 17 Φασηλουσαῖοι ὡς Σκοτουσαῖοι 22 ὡς Ἀριστ. 25 Φασταῖα 29 Φρατρία οἱ ἐν τῆς αὐτῆς φρατρίας ὄντες, ὅ ἐστι τρίτον 31 τριττὺν λέγ. 32 κλήσεος 33 φράτριον

P. 443, 1 φρατρίας συνάγονται φατριάζειν τὸ εἰς αὐτὴν σ. 2 φρατριάζειν ὅπερ σύνηθες Ἀττ. φρατριάζειν δ' ἔλεγον τὸ ἐν τῷ φρατρίῳ εὐχ. 6 ἀλλὰ καὶ φρατριεῖς 7 συνάγει τῷ φ. 9 οὕτω φρατρία φατριεύς. Ceterum totam hanc sectionem Φρατρία codex post Φράδα p. 449, 30 collocavit. 11 Φιᾶς παρὰ τείχεσι 15 Φελλὰς 17 καὶ post λιπαρὰν om. 26 καὶ Φενεβηνθίτης. οὕτως γὰρ Ὡραπόλλων ὁ φ. ἐχρημάτιζεν

P. 444, 2 Φεναιεὺς καὶ Φ. καὶ θηλυκὸν Φενεαῖα 12 Φ. τε καὶ ζαθέας 13 τὸ om. 15 Φερεστανὸς. λ. καὶ Φερέντιοι 27 φηγούσιος 30 ἐν πρ.

P. 445, 4 τὴν Θετταλίαν 5 Φθιῶτιν Αἰῶτιν Θετταλιῶτιν 6 Φθιώτης καὶ Φθιότης τὸ θηλ. καὶ Φθιωτικὸς καὶ Φθῖος 7 Φθῖοι καὶ Φθῖες 9 Φθῖρες 10 θηλυκόν 13 Φιᾶς πὰρ τείχεσσιν 15 Μεσηνιακῶν 23 Χάρεξ ιβ' κέχρ. 26 τὸ ἐθν. ἀμφότερον Φικεὺς ὡς Βουδεὺς Ῥοιτιεὺς 29 τῆς τούτου μητρὸς 31 ν. ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ ποτ. 32 οὔνομα

P. 446, 1 τὸ om. 3 κτίστου 4 ἔστι δὲ τῆς Κ. 5 κατεχομένης 11 δῆμος Αἰγ. 15 Βυζάντιον 16 Φιλίαν, ἄλλοι Φινέαν γρ. 29 τὸ om. 32 Δορυλαεὺς

P. 447, 4 Φιλυρίτης 5 παρὰ τὴν Τρ. 15 παρὰ τὴν Ἄψ. 17 τὴν Ἄλον λίμνη ἐστὶ Φλ. 21 φησὶ om. 27 γενικῆς τῆς Φλεγύαντος 29 Ἀραιθυραία 31 ἀπὸ Φλίαντος ὡς μαρτυρεῖ 33 Φλιοῦς γὰρ πόλις φίλος υἱὸς 34 δείματο λ. Philetae versus recte ita legit Passovius,

Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἥν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

P. 448, 2 γενικῆς om. 4 περὶ Σέλλων ἐχρημάτιζε 5 Φιλουντία καὶ Φιλοῦντις 9 καὶ Φλύηθεν 11 τὸ ἐθν. Φοιβία 17 Ἀγήνορος καὶ ἡ Π. 18 Ῥαββώθη 20 ἀπέχον Ῥ. καὶ ποτός ἐστι Φ. 24 Φοινικούσιος ὡς Σελινούσιος καὶ Σελινούντιος 28 οἱ οἰκοῦντες Φοινικουσαῖοι 29 φοινικοῦσαι 31 Ἀλκμέωνος

P. 449, 2 Μίνωνος 6 τὸ om. Λευκονοεὺς Ἀὺτ. Μεριεύς 9 Τριζῆνος 10 Vox Φορεντανόν infra post Φρέγελλα inserta est. τὸ ἐθνικὸν Φορεντανοί 12 τὸ om. 13 ἐν τῇ ς′ τῶν ἰ. 14 Φόρουνα 15 τὸ om. ὡς Σουναῖος 20 Φουδανοὶ 23 πεντεκ. τῶν ὀλ. 24 Μηδείας 25 τὸ ante ἐθν. om. , κατὰ τὰ τῆς χώρας 27 Ἀλπαίων 30 Sequitur Φρατρία: de quo v. ad 443, 9. 31 Φρέαροι

P. 450, 1 Φρεάρου ἥρωρος 2 Φρεάριος Φρεαρόθεν Φρεαρόνδε Φρεαροῖ 6 τῆς Ῥωμ. ἀρχ. 8 Φρητὸς ὡς Ἡρ. ιδ′ 17 Φρικωνῖτις pro Φρικωνίτης 19 ἐν προτέρῳ ἰάμβῳ 30 χώραι Pin.] χῶραι 32 μικρὰ ἡ ἐπ᾽ Ἑλλ.

P. 451, 2 καὶ Φίγες Φρὺξ 8 καὶ κτητικὸν Φρυγικὸς 10 τὸ om. 11 Φυκοῦσαι 12 ὀνομάζεται δὲ διὰ τὸ φύκων πλήρης. οἱ ν. Φυκουσαῖοι 15 Πύραμον 24 καὶ ἐν Πλούτῳ 25 εἰ σὺ Φυλὴν 26 ἐκ Φυλῆς καὶ ἀπὸ Φυλῆς. καὶ ἑνικῶς οἱ ἀπὸ Φ. 29 Φυλετικὸν καὶ Φυλετική 31 περὶ τὸ Π.

P. 452, 6 κραναήν ποτε Pin.] κραναὴν ποτὶ 14 Φύσκος πόλις τῆς Καρίας 25 ἀπὸ Φυτέως sine lacuna 26 δὲ om. 29 Φωκέα π. Ἰ. 30 λέγ. καὶ Φ. διὰ τοῦ η om.

P. 453, 5 πόλεμος om. 9 Φορμανοὶ

P. 454, 1. ἀρχὴ τοῦ στοιχείου χ. In codice praemissa sunt haec e sequentibus excerpta et in compendium redacta:

Χαραβηνοὶ. ἔθνος. Εὔδοξος ά γῆς περιόδου. — Χαδισία. πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ. οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία. — Χαδραμωτῖται. ἔθνος παρὰ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτοῦ. — Χαζήνη. σατραπία πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀριανὸς ιγ' Παρθικῶν — Χαιρέου. πόλις Αἰγυπτία. κατὰ ἔλλειψιν τοῦ πόλις. ἐθνικὸν Χαρεῶτις ὡς Νικεώτης. — Χαιρώνεια. πόλις πρὸς τοῖς ὅροις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Χαιρωνεὺς, τὸ θηλυκὸν Χαιρωνὶς, καὶ Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. — Χάλαιον. πόλις Λοκρῶν. τὸ ἐθνικὸν Χαλαῖος. Θουκυδίδης γ'. — Χαλδία. χώρα τῆς Ποντικῆς. Μένιππος ἐν τῷ περίπλῳ τῶν δύο τόπων. — Χαλέστρα. πόλις Θρᾴκης περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον. ἔστι καὶ λίμνη τῇ πόλει ὁμώνυμος. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὡς ἀπὸ Χαλαστραῖος Χαλαστραῖα φησὶν. ἡ μὲν παρὰ τὴν λίμνην Χαλαστραῖα, ἐν ᾗ τὸ λίτρον γίνεται. abhinc vulgaris Stephani textus incipit. 1 πρώτῳ om. 2

περὶ Καλύβων 4 *τίθους* 7 *Θεμισκούρη* 10 *καὶ πόλιν Χαδίσιον* 13 lacuna non ante *νόσφι*, sed post *δάκοντο* indicata. 16 *σατραπία* 18 *σατραπίου* 21 *τὸ* om. 23 *ἐν δὲ Κορώνεια πόλις τὰ ά κέκλ.* 27 *ἐν δευτ. ἱέρειον Ἡ.* 33 *μετ' αὐτῶν*

P 455, 4 *τὸν ποτὲ εἶπεν* 5 *κέχρηνται* 6 *καὶ τὸ θηλ.* 7 *Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρώνικος* 9 *τὴν Χερωνικήν* 13 *ἐν δὲ Οἰανθίπολοι* 15 *καὶ Χαλαίους* om. *Οἰστίους* 19 *ἐν δὲ Χαλ. πόλις Θρῃκῶν* om. 25 *τῶν βαρβάρων* 28 *οὕτως γὰρ ἐπεκράτησαν* 33 *Περσ. οὕτω Κηφ.*

P. 456, 1 *καὶ τὴν Χογὴν ἔχον* 2 *οὐδὲ οἱ ἄνθρ.* 7 *συνοικῆσαι* 8 *τέταρτος* 9 *Χαλδαῖοι* 12 *Χαλ ...... λέγεται καὶ Χαλ ... ... α χώρα* 14 *τῆς Σκολχίδος* 16 *χαριέστερον* 23 *Χαλκείοις καὶ Βοιωτοῖς* 25 *Ἔφορας ἐν τῷ ε* 29 *ἐν Λιβυκοῖς γ'* 34 *Χαλκεάτης*

P. 457, 1 *μετ' αὐτὴν* 4 *εἰς Σάμον καὶ λέγεται* 7 *τοὺς Λαρίσσους* 9 *Χαλκιδὼν* 11 *Χαλκιδόνιοι* 12 *πλησίον μετέχον τῆς εὐπ.* 13 *καὶ Χαλκηδόνες* 14 *ἀριστερὰ ἐν δεξιᾷ Χαλκιδόνες. καὶ Μ.* 17 *ἔχοντα ἐπιπλέοντα* 20 *καὶ τῆς Χαλκιδικῆς ν.* 27 *προσηγορεύετο* 28 *Κώμωῖς* 30 *κακουργία* 31 *Στύμφιλος* 34 *Ἐρετρίαν τε πολυστ. τ' Ἰταιάν*

P. 458, 5 *Ναξίαν ἐν Σικελίῃ πόλιν ἐκτ.* 9 *ἐν τῇ κύμῃ* 11 *ἐκ τῶν Συρακῶν* 13 *παρὰ τὸ Χαλκ.* 14 *ἔστι καὶ β' Χαλκὶς* 16 *ἀλλάων ὅσας ὅσας ἀπὸ Χ.* 18 *τὸ τ. ἐνικὸν Χαλκηδηνὸς* 19 *Χαλκῖται, καὶ ἡ χώρα Χαλκῖτις* 21 *Χαλκῖτις ἑβδόμη* om. 28 *μέταλον ἐν* om. 29 nulla lacuna ante *εὗρον* 31 *νῆσος αὕτη π.*

P. 459, 3 παρὰ τὸν πόντον 4 ἐκ δὲ τῆς Χαλύβων χώρας 5 τὸ στόματα ἔπαιν. λέγεται 10 ἡ τῆς γραφῆς 11 ἡ τῶν ἀνθρ. 12 μετὰ τοῦ ϑ 14 Χαλυβδικοῦ κνώδοντος 15 Χαλυβικὴ 16 ὁμουρέουσι 18 πόλις πρὸς νότον Ἰ. 22 μεταξὺ τῆς Ἡ. 29 Ἀλ. ὡς Ἐφ. 30 ἡ δὲ κάτω Πελ. καὶ Λιβύην Χαονίην 32 πολυανθέος

P. 460, 1 Χαονίτης om. 4 ἐν κτητικῷ 5 εἰδώλων 7 Κιραῖος 14 Πλαιστ. Pin.] Παλαιστ. 16 ἐν ταῖς Ἀρραβικαῖς τῆς εὐδαίμονος. Οὐράνιος δ' ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς. ἀξιόπιστος δὲ ἀ. 18 καὶ βοῦ χαρaaκά φησιν. πολίτης 25 Ἀλεξάνδρου τ. 31 Χαριμᾶται 33 Χαριμᾶται

P. 461, 1 ἐν κτήνεσιν 5 nulla lacuna 8 Εὐφρ. ποταμοῦ, πόλις φ. 10 Σιδίτης 12 Καλχηδόνιον 13 Χαρμῖτις nulla lacuna 14 Χατραμωτίτης 15 Χατραμωτῖται 16 Χατραμωτῖτιν 18 Χατραμῶτας αὐτοὺς φησι 19 Ὁμηρῖται 20 Χατηνία 21 ἡ Χατηνία 22 διὰ τὴν εὐκ. 24 Χατηνοὶ ὡς αὐτός. τούτοις μὲν γὰρ π. 25 Χατηνῶν 29 Μηδείας 30 αὐτὴ δὲ. 31 Μηδείας.

P. 462, 1 στραβεύονται δ' ἐς Σικ. 7 Χελιδόνιοι 8 Σεσαριθίων 10 Κορύλεα, ἡ δὲ Μελανίππεια 12 Χελωνῖται superscr. ίτης 13 ἐν om. 16 νομοῦ 18 Χεμμίτης, νόμος Χεμμίτης 19 διὰ β 20 παρὰ τὸ 21 Χέμμις 23 ἐπὶ τοῦ ὕδατος om. 28 ἔστι καὶ πόλις ἐν τῇ Θρ. 30 Χεῤῥονήσιον om. 32 Χεῤῥονησῖται

P. 463, 2 σπείρει om. 3 ἔστι πόλις τρίτη τῆς Τ. 7 nulla lacuna 9 πρὸς θαλάσσης 10 Χεῤῥονησῖται 15 ἔστι καὶ ἀληθῶς ἀ. Χ. 16 Κορωνιτῶν π. τὸ ἐθν. τούτων

X. 18 *Χήνα π. τῆς Λ.* 20 *ὁ Χηνεὺς* 28 *ἴδοι τις*, omisso *οὔσας* 29 *παρὰ κροκοδείλους*

P. 464, 1 *Χῖος καὶ ἔχουσα* 2 *Χῖος κατὰ Ἐρ.* 3 *Χῖος ἀπὸ Χ. τῆς Ὠκ.* 4 *γινομένης* 5 *π. Κ. Χῖος* 6 *τὸ Πελληναῖον ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής. καὶ Χῖος ἠλιβάτοιο Πελληναίου ὑπὸ π.* 8 *ὡς τοῦ μῆτι, μήτι δ' ἡ.* 12 *μάστη* 14 *Ἐρυθραῖοι. κατὰ ταυτὸ δὲ λέγει. τὸ κτ.* 16 *πρῶτον* 19 *Δμωῖται* 21 *οὕτω ἡ Ἄρτεμις λέγεται* 23 *Χιτωνόης αὐλησάτω* 27 *Χοὶ Ἐκ. ἐν Ἀ. ἐς μὲν τούτῳ ἡ Βεχειρικὴ* 28 *Χοὶ* 29 *τούτων* om. 30 *Διζηνές.* 31 *Μοσυνοίκων* 32 *Τιβαρηνοῖσι Μοσύνοικοι*

P. 465, 6 *τῆς* om. *ὁ δημ. Χολλίδης* om. 8 *Χολλειδεύς ἐκ Χολλειδῶν εἰς Χολλειδῶν, ἐν Χολλειδῶν* 12 *ἧς ἐπῆρχε* 17 *Χορασμίνη* 18 *Ἀσίης αὐτοῖσι* 19. 20 verba *Πάρθων — οἰκοῦσι* om. 21 *τοῦτο τὸ πεδίον* 26 *Αἰγύπτου ἀπ' μὲν ὁ σχημ.* 27 *οὕτω τοῦ χόρτου χορτάσω. ἰστ. γὰρ* 30 *τούτους τὴν ἀφθ. πᾶσαν τὴν στρ. καὶ ὄνος τῇ π.* 31 *τεθεῖναι* 32 *ὕστερον ἡ Ἀδρ.* 33 *ἐν ἑβδ.*

P. 466, 1 *πόλις τὴν ὑπὸ Λυκίων κατὰ τὸ ἐθν.* 3 *καὶ Ταρασεῖς Χρυσαορεῖς μὲν* superscr. *δέ* 7 *Χρύσις τ' ἀ.* 11 *Πανηφαιστίαν* 13 *Χαλκιδόνα* 17 *Ὠκεανῖτις* 25 *Χρ. ἐν Βιθυνίᾳ πλησίον Χαλκηδόνος* 29 *εἰς Καλχηδόνα* 32 *τοὐδέ φησι* 34 *ἀπὸ τῶν πώλων*

P. 467, 3 *ὡς ὁ πολυΐστωρ* 6 *ἐκ Κλαζομενίων κατῴκισαν* 7 *Τυχίτης* 10 *τοῦ Ἀλεξάνδρου* 12 *καὶ πόλιν* 14 *πρὸς τὸ Χύτριος ἐνικὸν* 17 *ἡ Χυτρ. χωρίον ἀπῳκ.* 18

ἐθνικὸν om. 19 εἰσδεξάμενον δὲ τὸν Χυτροπολίτην αὐτόν 24 ἐν τῷ ζ ὠνόμασεν 27 αἴρδων Pin.] ἄρδων Χωνίων 28 Θρακίαν 30 (an 31?) χώραν

P. 468, 1 Σοφ. Αἰγεῖ. ἐκλύομεν οὐκ ἔ. 6 ἐν Λέοντι σατυρικὴν (scr. σατυρικῇ. *Passovius.*) 10 στρέψει 15 τὸ δὲ ἐπιχ. 17 Περσικῶν 19 ὡς καὶ διώκων 21 Τίγρηδι 23 Πίγρηδος Χωχὴ

P. 469, 1 ἀρχὴ τοῦ ψ στοιχείου Ψαμαθοῦς 2 ἐκδέχεται Παρθενοῦς Ψαμαθοῦς 3 Ψαμαθούντιος καὶ Ψαμαθούσιος, ὡς Σ. καὶ Σ. 7 ὁδῶν μὲν π. καλ. Ψεώ 8 Ἀρτ. ἐν ὀγδ. 11 ἐν ὀγδ. 12 Ψενακῖται 22 Κωρύκου τῆς Σελ. τοῖς παρ' Ἰ. 23 ἐννάτῳ γεωγρ. 27 ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς

P. 470, 9 Καπίτων ἐν ἑ. Κόννωνα παρόντα Ψ. 11 Ψίναφθος 12 Ψιναφθῖτις 16 Τίγρηδι 18 Ψιττακιὰς 19 διὰ τὸ ἐπι . . . . . . ρι καὶ Ψιττακηνὴ 24 nulla post Χέμμις distinctio 26 Ψυκτήριος ποταμὸς ἐν Θρ. 27 τὸν ἱδρῶτα μὲν τῷ κ. 28 φησιν· Ἀ. Pin.] φησιν Ἀ. 30 αὐτοῦ 32 ἐν π. τὸν πόντον ἀπὸ Κρινιδῶν στάδια λς'

P. 471, 6 Νασαμῶσι πρόσμοροί εἰσι Ψύλλοι 12 καὶ om. 13 Στράβων δὲ ἐν τῷ ιδ' 19 Ψυτάλεια, ν. παρὰ Σαλ. 20 ἐς τὴν ν. τὴν Ψυτάλειαν 21 Ψυτάλην 22 Ψυτάλεια 23 Ἀπάμεια om. 24 ἐγένετο ὡς Ἀγάμμη Μ. 29 ποταμὸς Κρήτης 30 ὡς Νότιον Δουλίχειον Δουλιχειεύς

P. 472, 4 εἰς ις λεγόντων 7 κα ην ἐν (κ τ) τῷ ὅ. 8 ἔστιν ἑτέρα Ψ. Λιβύης πόλις 9 λέγεται δὲ καὶ ἡ Ζ. 12 Ἀρτ. ἐν ἡ γεωγρ. 15 Ψιταχεμμίτης.

P. 473, 1 ἀρχὴ τοῦ ω μεγάλου στοιχείου παρακείμενον 2 Εὐφράτη 4 Ὠβαρυνῖται καὶ Ὠγηνοὶ ν. 6 Ὤργενος 7 δηλω συν τη ἐγὼ 8 Ὠγενίη ὕδωρ [Passovius, Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς Δήλῳ,
σὺν τῇ ἐγὼ, Τηθύς τε καὶ Ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ.]
17 Ὁμηρῖται 19 Ὤδωνες ἕ. Θρ. 21 μέδοντες τ' ἄγρια φ. καὶ Ὤδωνες ἑ. 25 ὡς με τινει. ἐκλ. δὲ οὕτως 26 Θεσπιῶν

P. 474, 1 Θεσπιαὶ 8 δ' οὕτως 9 Ὠκεανῖται Ὠκεανῖτις 11 καὶ παρὰ om. 13 Προσωκεάνιοι om. Προσωκεανίους ἔφησεν ἐν τῇ θ' τῆς Ῥ. ἀ. 21 ἐν Ἰπόνῳ 23 ἐν τῇ ή τοῦ ν. κ. 25 κέκλ. δὲ ἀπὸ Ὠ. 30 Πλευρῶνι

P. 475, 3 Ὤλερος Κρήτης ποταμὸς 4 τῆς Ἱεραπύτνης 5 ᾠκισμένη τόπου 6 καὶ om. Ὠλερία γὰρ Ἀ. 11 σταδίους ιή 15 Ὠλιναῖος ὡς Πελλιναῖος τῆς Πελήνης 17 οἰκώουσιν ἄ. παρὰ τὸν Ἰ. 18 τ. βασιλήϊον μέχρι τ. ἀπὸ δέ τούτου 22 Ὠρλει. Pin.] Ὠρει. 24 ἐν χρον. ς' 28 διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι 31 ι τῆς Pin.] ιτης

P. 476, 2 τοῦ ε καὶ τοῦ ι Ὠ. 12 τὸ om. 18 ἔθνος Ἰνδῶν 19 τῷ ὁρίζοντι Ὠρειτῶν 22 τὴν om. 23 nulla lacuna 26 ἐν Ὀρυχίοισιν ἐν ἔρκ. ὀκλ. 29 Κλιτορὶς αὐλιστὴς 32 Γραύαν φησι λέγ. 33 Ἐρετρίας

P. 477, 1 φησὶν οὕτως 5 Ὠ. καλέσαι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐ. Ὠ. 6 τετάρτη πάλιν ἐν Ἀ. 8 λέγεται δὲ ἀρσ. 10 οὕτως γὰρ ὡς αὐτὸς 12 τῶν Ὠρωπέων 14 ἀπὸ Ὠρωπιεὺς 15 θηλυκῶς φησὶ 16 οὕτως τὸ ἐθν.

18 *Ὠρωπὸν γῆν τὴν Γρ.* 20 *καὶ Θεόπομπος ἡ Ἑλληνικῶν ἀνακ.* 22 *καὶ* om. 23 *προτέρῳ Ῥ.* 25 *Ὠστιὰς π. καὶ Πολ.* omisso *πλησίον* 29 *συνήθη* Pin.] *συνήθης* 32 *ἐν τῷ γ' οὕτω φ.* 35 *Πυθέας δὲ Ὠ.*

P. 478, 3 *Ὠτηνὴ* 5 *Ἀρτάξαντα* 6 *ὁ αὐτὸς ἐν τῇ β'* 13 *εἰς ης κατάληξιν* 15 *Τέλος τῶν τοπικῶν Στεφάνου. δόξα τῷ θεῷ. ἀμήν.*

Indicem scriptorum quum Berkelius repetivisset qualem dederat Xylander nimis marcum, auctor fui ut eius in locum sufficeretur quem multo locupletiorem Fabricius Hudsoque dedissent: quamquam hic quoque multis modis laborat nec gravibus liber est peccatis. Ita errore satis ridiculo ex cane Cydathenaeensi Aristophanis, quem non dubium est quin in mente habuerit Stephanus p. 258, 9., scriptor factus est Graecus Cyon Cydathenaeensis.

Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ

Π Ε Ρ Ι

Π Ο Λ Ε Ω Ν.

Α.

Ἄβαι, πόλις Φωκική, ἀπὸ εὐθείας ἑνικῆς τῆς Ἄβη. Κέκληται δὲ ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ὅτι τὸ Ἄβας, ὅτε ἔθνος σημαίνει, περιττοσυλλάβως κλίνεται ἀεί, ὅτε δέ ἐστι κύριον, καὶ ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰταλίας. Ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀμύκλα Ἀμύκλαι, οὕτως Ἄβα Ἄβαι. Λυκόφρων,

ποθοῦντες Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.

Τὸ ἐθνικὸν Ἀβαῖος καὶ τὸ κτητικόν. Μηδεὶς γὰρ περιττολογίαν ἡγείσθω τὴν παράθεσιν τῶν ἐθνικῶν, διὰ τὸ ἀνόμοιον. Δέρβη γὰρ φρούριον Ἰσαυρίας, τὸ δὲ ἐθνικὸν Δερβίτης καὶ Δερβαῖος, ὡς Σιδήτης καὶ Πυλήτης, ὡς δειχθήσεται, ἀπὸ τοῦ Σίδη καὶ Πύλη. Ὡς καὶ Ἄλβα, τὸ ἐθνικὸν Ἀλβανός. Καὶ Ἀλύβη, τὸ δὲ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος, καὶ Ἀλυβεύς, οὗ θηλυκὸν Ἀλυβηΐς, καὶ Ἀλυβήϊος τὸ κτητικόν, ὡς βασιλήϊος. ἀλλὰ καὶ Ἄλυβες. Καὶ Ἀρτάκη, Ἀρτακῖος, οὐκ Ἀρτακαῖος. αἱ δὲ Ἄβαι, πόλις Φωκεῦσιν, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ἦν δὲ τοῦτο μαντεῖον πρὸ τοῦ ἐν Δελφοῖς. ἔστι δὲ ἄλλη Ἄβα πόλις Καρίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν εἰκοστῷ βιβλίῳ. δύναται καὶ Ἀβεὺς τὸ ἐθνικόν, διὰ τὸν εἰθισμένον τοῖς Καρικοῖς τύπον, ὡς δείξομεν.

Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας οὐδετέρως καὶ παροξυτόνως καὶ ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ περὶ οὐδετέρων. Λέγει δ' εἶναι πόλιν Καρικήν, ἣν εὑρεῖν οὐκ ἠδυνήθημεν. Σικελῶν δὲ μοῖρά τίς ἐστι. τὸ ἐθνικὸν Ἀβακαινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, ὃ οὐκ ἄηθες Σικελῶν, Μεταποντῖνος, Λεοντῖνος, Βρεντεσῖνος, Τερεντῖνος, Ἀῤῥητῖνος, Ἀσσωρῖνος, Ἐρυκῖνος.

Ἄβαντις, ἡ Εὔβοια. ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς,

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τὴν τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεύς.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ἀργείου, ἢ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης, ὡς Ἀριστοκράτης. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνυμεῖ τῷ ἥρωϊ, ὡς Ἴων, Θεσσαλὸς, Ἀχαιὸς, Τρὼς, Δαναὸς, Λοκρός. τὸ δὲ Τευκρὸς διήλλαξεν· ὀξύνεται γάρ. τὸ κτητικὸν Ἀβάντειος, ἢ τοῦ κυρίου, ἢ τῶν Ἀβάντων, οὐ τόπου τινὸς Ἀβαντίου, ὡς τὸ Βυζαντίου, ἀλλ' ὡς Θόας Θοάντειος. τὸ δ' Ὑάντιος ἐθνικὸν συνέστειλεν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ,

Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο.

ἢ παρὰ λόγον, ὡς

Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.

Δοκεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος εἶναι τὸ Ἀβαντιὰς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἑλικώνιος Ἑλικωνιὰς, Ὀλύμπιος Ὀλυμπιὰς, Δήλιος Δηλιάς. τὸ δὲ Ἀβαντὶς ἀπὸ τῆς Ἄβαντος γενικῆς, ὡς Ἑλικωνὶς τῆς Ἑλικῶνος, Βίστονος Βιστονὶς, Αὔσονος Αὐσονίς. ἴσως δὲ καὶ τὸ Ἀβαντιὰς ἀπὸ τοῦ Ἀβαντὶς παρήχθη, ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος Λεσβὶς Λεσβιὰς, Ἀχαιὶς Ἀχαιιάς·

Ἀχαιιάδων ἐϋπέπλων.

Μαρτυρεῖ δὲ τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιὰς τὸ Ἀβαντία θηλυκόν· ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη·

καὶ Ἀμαντίνην ᾤκησαν Ὠρικίην.

Ἄβαρνος, πόλις καὶ χώρα ἄκρα τῆς Παριανῆς. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ φησὶν ὅτι Ἀβαρνὶς λέγεται· ἀλ-

λὰ καὶ εἰς ος. Ἀβαρνεῖς, τοὺς κατοικοῦντας, ὡς παρὰ τὸ Ἄψυρτος Ἀψυρτεῖς, Κάμιρος Καμιρεῖς, Ἀλὸς Ἀλεῖς, Τέλμισσος Τελμισσεῖς, περὶ ὧν εἰρήσεται. τὸ δὲ Ἀβαρνὶς οὐ δύναται ἔχειν τοιοῦτο ἐθνικόν. τὰ γὰρ εἰς η φιληδεῖ τῷ ιτης τύπῳ· ὡς Μέμφη Μεμφίτης. τὸ δὲ Μακριεὺς καὶ Χαλκιεὺς καὶ Χαλκιδεὺς ἀπὸ γενικῆς προῆλθον. Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκίδι Ἀβαρνίδος, ὑπὸ Φωκέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. Ἀπολλώνιος,

Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα.

Τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς ὑπομνηματίζων ἱστορεῖ, τὴν Ἀφροδίτην ἄμορφον ἐν Λαμψάκῳ τεκοῦσαν τὸν Πρίαπον ἀπαρνήσασθαι, καὶ τὴν χώραν Ἀπαρνίδα καλέσαι, ἣ κατὰ παραφθορὰν καὶ Ἀβαρνὶς καλεῖται. Ἔαστι δὲ καὶ πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα. Εὔρηται καὶ διὰ τοῦ π, Ἀβαρπὶς, ὡς παρὰ Ἀρτεμιδώρῳ τῷ γεωγράφῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβαρναῖος. καὶ θηλυκὸν Ἀβαρναίη.

Ἀβασηνοί, ἔθνος Ἀραβίας Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ· μετὰ τοὺς Σαβαίους Χατραμῶνται καὶ Ἀβασηνοί. καὶ πάλιν· ἡ χώρη τῶν Ἀβασηνῶν σμύρνην φέρει, καὶ ὄσσον, καὶ θυμίαμα, καὶ κέρπαθον. γεωργοῦσι δὲ καὶ πορφυρῆν ποίην εἰκέλην αἵματι Τυρίου κοχλίεω. ὁ τύπος ὀξὺς καὶ ἐπιχώριος τοῖς Ἄραψιν, ὡς Μηδαβηνοί, Ὀβοδηνοί, Ἀδριηνοί. ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀσιανοῖς ἅπασιν, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ περὶ παρωνύμων φησὶ, δι' ἔθους εἰσὶ ταῦτα τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσιν, ἀλλότρια δὲ τῶν Εὐρωπαίων. οὐ γὰρ ἀπὸ πόλεως ἢ δήμου κατὰ τοῦτον ὠνόμασται τὸν τύπον.

Ἄβδηρα, πόλεις δύο· ἡ μὲν Θρᾴκης, ἀπὸ Ἀβδήρίτου τοῦ υἱοῦ Ἡρίμου, Ἡρακλέους ἐρωμένου, ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο, ὡς Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι φασίν. ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Δημόκριτός ἐστιν ὁ φιλόσοφος. ἡ δὲ δευτέρα, πόλις τῆς Ἰβηρίας, πρὸς τοῖς Γαδείροις, ὡς

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΠΟΛΕΩΝ.

Α.

Ἄβαι, πόλις Φωκική, ἀπὸ εὐθείας ἑνικῆς τῆς Ἄβη. Κέκληται δὲ ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ὅτι τὸ Ἄβας, ὅτε ἔθνος σημαίνει, περιττοσυλλάβως κλίνεται ἀεί, ὅτε δέ ἐστι κύριον, καὶ ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰταλίας. Ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀμύκλα Ἀμύκλαι, οὕτως Ἄβα Ἄβαι. Λυκόφρων,

ποθοῦντες Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.

Τὸ ἐθνικὸν Ἀβαῖος καὶ τὸ κτητικόν. Μηδεὶς γὰρ περιττολογίαν ἡγείσθω τὴν παράθεσιν τῶν ἐθνικῶν, διὰ τὸ ἀνόμοιον. Δέρβη γὰρ φρούριον Ἰσαυρίας, τὸ δὲ ἐθνικὸν Δερβίτης καὶ Δερβαῖος, ὡς Σιδήτης καὶ Πυλήτης, ὡς δειχθήσεται, ἀπὸ τοῦ Σίδη καὶ Πύλη. Ὡς καὶ Ἄλβα, τὸ ἐθνικὸν Ἀλβανός. Καὶ Ἀλύβη, τὸ δὲ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος, καὶ Ἀλυβεύς, οὗ θηλυκὸν Ἀλυβηΐς, καὶ Ἀλυβήϊος τὸ κτητικόν, ὡς βασιλήϊος. ἀλλὰ καὶ Ἄλυβες. Καὶ Ἀρτάκη, Ἀρτακῖος, οὐκ Ἀρτακαῖος. αἱ δὲ Ἄβαι, πόλις Φωκεῦσιν, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ἦν δὲ τοῦτο μαντεῖον πρὸ τοῦ ἐν Δελφοῖς. ἔστι δὲ ἄλλη Ἄβα πόλις Καρίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν εἰκοστῷ βιβλίῳ. δύναται καὶ Ἀβεὺς τὸ ἐθνικόν, διὰ τὸν εἰθισμένον τοῖς Καρικοῖς τύπον, ὡς δείξομεν.

Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας οὐδετέρως καὶ παροξυτόνως καὶ ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ περὶ οὐδετέρων. Λέγει δ' εἶναι πόλιν Καρικήν, ἣν εὑρεῖν οὐκ ἠδυνήθημεν. Σικελῶν δὲ μοῖρά τίς ἐστι. τὸ ἐθνικὸν Ἀβακαινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, ὃ οὐκ ἄηθες Σικελῶν, Μεταποντῖνος, Λεοντῖνος, Βρεντεσῖνος, Τερεντῖνος, Ἀῤῥητῖνος, Ἀσσωρῖνος, Ἐρυκῖνος.

Ἀβαντις, ἡ Εὔβοια. ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς,

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ.
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τὴν τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεύς.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ἀργείου, ἢ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης, ὡς Ἀριστοκράτης. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνυμεῖ τῷ ἥρωϊ, ὡς Ἴων, Θεσσαλὸς, Ἀχαιὸς, Τρὼς, Δαναὸς, Λοκρός. τὸ δὲ Τευκρὸς διήλλαξεν· ὀξύνεται γάρ. τὸ κτητικὸν Ἀβάντειος, ἢ τοῦ κυρίου, ἢ τῶν Ἀβάντων, οὐ τόπου τινὸς Ἀβαντίου, ὡς τὸ Βυζαντίου, ἀλλ' ὡς Θόας Θοάντειος. τὸ δ' Ὑάντιος ἐθνικὸν συνέστειλεν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ,

Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο.

ἢ παρὰ λόγον, ὡς

Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.

Δοκεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος εἶναι τὸ Ἀβαντιὰς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἑλικώνιος Ἑλικωνιὰς, Ὀλύμπιος Ὀλυμπιὰς, Δήλιος Δηλιάς. τὸ δὲ Ἀβαντὶς ἀπὸ τῆς Ἄβαντος γενικῆς, ὡς Ἑλικωνὶς τῆς Ἑλικῶνος, Βίστονος Βιστονὶς, Αὔσονος Αὐσονίς. ἴσως δὲ καὶ τὸ Ἀβαντιὰς ἀπὸ τοῦ Ἀβαντὶς παρήχθη, ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος Λεσβὶς Λεσβιὰς, Ἀχαιὶς Ἀχαιιάς·

Ἀχαιιάδων ἐϋπέπλων.

Μαρτυρεῖ δὲ τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιὰς τὸ Ἀβαντία θηλυκόν· ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη·

καὶ Ἀμαντίνην ᾤκησαν Ὠρικίην.

Ἄβαρνος, πόλις καὶ χώρα ἄκρα τῆς Παριανῆς. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ φησὶν ὅτι Ἀβαρνὶς λέγεται· ἀλ-

λὰ καὶ εἰς ος. Ἀβαρνεῖς, τοὺς κατοικοῦντας, ὡς παρὰ τὸ Ἄψυρτος Ἀψυρτεῖς, Κάμιρος Καμιρεῖς, Ἀλὸς Ἀλεῖς, Τέλμισσος Τελμισσεῖς, περὶ ὧν εἰρήσεται. τὸ δὲ Ἀβαρνὶς οὐ δύναται ἔχειν τοιοῦτο ἐθνικόν. τὰ γὰρ εἰς η φιληδεῖ τῷ ιτης τύπῳ· ὡς Μέμφη Μεμφίτης. τὸ δὲ Μακριεὺς καὶ Χαλκιεὺς καὶ Χαλκιδεὺς ἀπὸ γενικῆς προῆλθον. Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκίδι Ἀβαρνίδος, ὑπὸ Φωκέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. Ἀπολλώνιος,

Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα.

Τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς ὑπομνηματίζων ἱστορεῖ, τὴν Ἀφροδίτην ἄμορφον ἐν Λαμψάκῳ τεκοῦσαν τὸν Πρίαπον ἀπαρνήσασθαι, καὶ τὴν χώραν Ἀπαρνίδα καλέσαι, ἢ κατὰ παραφθορὰν καὶ Ἀβαρνὶς καλεῖται. Ἔστι δὲ καὶ πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα. Εὕρηται καὶ διὰ τοῦ π, Ἀβαρπὶς, ὡς παρὰ Ἀρτεμιδώρῳ τῷ γεωγράφῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβαρναῖος. καὶ θηλυκὸν Ἀβαρναίη.

Ἀβασηνοὶ, ἔθνος Ἀραβίας Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ· μετὰ τοὺς Σαβαίους Χατραμῶνται καὶ Ἀβασηνοί. καὶ πάλιν· ἡ χώρη τῶν Ἀβασηνῶν σμύρνην φέρει, καὶ ὄσσον, καὶ θυμίαμα, καὶ κέρπαθον. γεωργοῦσι δὲ καὶ πορφυρῆν ποίην εἰκέλην αἵματι Τυρίου κοχλίεω. ὁ τύπος ὀξὺς καὶ ἐπιχώριος τοῖς Ἄραψιν, ὡς Μηδαβηνοὶ, Ὀβοδηνοὶ, Ἀδριηνοί. ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀσιανοῖς ἅπασιν, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ περὶ παρωνύμων φησὶ, δι' ἔθους εἰσὶ ταῦτα τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσιν, ἀλλότρια δὲ τῶν Εὐρωπαίων. οὐ γὰρ ἀπὸ πόλεως ἢ δήμου κατὰ τοῦτον ὠνόμασται τὸν τύπον.

Ἄβδηρα, πόλεις δύο· ἡ μὲν Θρᾴκης, ἀπὸ Ἀβδήρίτου τοῦ υἱοῦ Ἑρίμου, Ἡρακλέους ἐρωμένου, ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο, ὡς Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι φασίν. ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Δημόκριτός ἐστιν ὁ φιλόσοφος. ἡ δὲ δευτέρα, πόλις τῆς Ἰβηρίας, πρὸς τοῖς Γαδείροις, ὡς

Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. ὁ πολίτης, Ἀβδηρίτης. καὶ γὰρ τοῦ Δίολκος τὸ Διολκίτης, καὶ τοῦ Ὀξόρυγχος Ὀξορυγχίτης. Ἔφορος καὶ τὴν πόλιν Ἄβδηρον φησίν, ἀφ' οὗ τὰ Ἄβδηρα. καὶ ἀπὸ τῶν εἰς α οὐδετέρων εὑρίσκεται, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται Εὔδοξος ἐν τετάρτῃ περιόδων, καὶ Παυσανίας περιηγήσεως, καὶ Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ, καὶ πολλαχοῦ Ἑκαταῖός τε καὶ πολλοί. Πλεῖστοι δ' Ἀβδηρῖται ὑπὸ τῶν πινακογράφων ἀναγράφονται. Νικαίνετος ἐποποιός, καὶ Πρωταγόρας, ὃν Εὔδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιηκέναι, καὶ τοὺς μαθητὰς δεδειχέναι τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν. οὗτος οὖν ὁ Πρωταγόρας καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρῖται.

Ἄβιλη, πόλις ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις Φοινίκης Ἄβιλα, ἐξ ἧς ἦν Διογένης ὁ διασημότατος σοφιστής. οὐδετέρως δὲ αὕτη ἡ πόλις Ἄβιλα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιληνός, ὡς Γέβαλα Γεβαληνός, Ἀρίνδηλα Ἀρινδηληνός.

Ἄβιοι, ἔθνος Σκυθικόν. Ὅμηρος,

γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου πόντου, ὡς Διόφαντος, εἶπεν οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν οἰκεῖν. δικαίους δ' εἶπεν Ὅμηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεῦσαι. ἢ ὅτι βίῳ ἑδραίῳ οὐ χρῶνται οὕτω λέγονται διὰ τὸ ἐφ' ἁμαξῶν φέρεσθαι. Δίδυμος δὲ Θρᾴκιον ἔθνος φησίν. Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ·

ἔπειτα δ' ἥξει δῆμον ἐνδικώτατον
* ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον, οὔτε γατόμος
τέμνει δικέλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

'μοίως καὶ Φιλοστέφανος φησὶ καὶ ἄλλοι. εἰσὶ δὲ Σκῦθαι. οἱ πλείους δὲ τῶν ὑπομνηματιστῶν ἐπίθετά φασι τῶν

Ἀγαβῶν τὸ γαλακτοφάγων καὶ τὸ ἀβίων ἐκλαμβάνοντες, οἱ μὲν τὸ μὴ βιαζομένων, διὸ καὶ δικαιότατοι, οἱ δὲ, ἄοικοι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἡμῖν ὅμοιον βίον. οἱ δὲ, ὁμοβίων, τουτέστιν ὁμοτόξων. τοξόται γὰρ οἱ αὐτοί.

Ἄβολλα, πόλις Σικελίας· ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ἄγιλλα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος καὶ Ἀβολλαῖα.

Ἀβοριγῖνες, ἔθνος Ἰταλικὸν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας πρώτῃ· μέχρις σὺν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνην διέσωζον, Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτω προσηγορεύθησαν. τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ. εἰκὸς οἴεσθαι τινὰς τούτου τὴν κλίσιν ἀπὸ τῆς Ἀβοριγῖνος εὐθείας, ὡς Λεοντῖνος, Ἀκραγαντῖνος. ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, Ἀβοριγῖνες, καὶ Ἀβοριγῖσίν φησιν, ὡς Δελφῖσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη κλίσις ἐν χρησμῷ κειμένη, ἣν αὐτὸς παρατίθησιν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναῦται ναυτέων, οὕτως Ἀβοριγῖναι Ἀβοριγινέων. ἔχει δ' ὁ χρησμὸς οὕτω·

στείχετε μαιόμενοι Σικελῶν Σατουρνίαν αἶαν,
ἠδ' Ἀβοριγινέων Κοτύλην, οὗ νᾶσος ὀχεῖται,
οἷς ἀναμιχθέντες δεκάτην ἐκπέμψατε Φοίβῳ,
καὶ κεφαλὰς Κρονίδῃ καὶ τῷ πατρὶ πέμπετε φῶτα.

ἀλλ' αὐτὸς τῷ χρησμῷ μὴ πειθόμενος ταῖς προειρημέναις ἐχρήσατο κινήσεσιν.

Ἄβοτις, πόλις Αἰγυπτία, ὡς Ἑκαταῖος. ἣν Ἡρωδιανός φησι βαρύνεσθαι. ὁ πολίτης κατὰ μὲν τὸ ἐπιχώριον Ἀβοτίτης, ὡς νῦν Κλαυτίτης, καὶ Ναυκρατίτης· κατὰ δὲ Ἑκαταῖον, Ἀβοτιεὺς, ὡς Μάκριος Μακριεὺς, Χάλκις Χάλκιος Χαλκιεὺς, Ἄβοτις Ἀβότιος Ἀβοτιεύς.

Ἀβρεττίνη, χώρα Μυσίας, ἀπὸ Βρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνὸς, ὡς Ἀρριανός φησιν.

Ἀβρινάται, Ποντικὸν ἔθνος. ὁ δὲ τεχνικός φησι καὶ μετὰ τοῦ ρ καὶ χωρὶς τοῦ ρ λέγεσθαι.

Ἄβροι, ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ Ταλαντίνων, προσεχὲς τοῖς Χελιδονίοις, ὡς Ἑκαταῖος. βαρύνεται δὲ, ὡς Κίμβροι. οὓς τινὲς φασι Κιμμερίους. Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς.

Ἀβρότονον. Λύκος ὁ Ῥηγῖνος χωρίον οἴεται εἶναι. Στράβων δὲ ἐν ἑκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ πόλιν φησὶ καὶ ἄλλοι. πόλις δὲ Λιβυφοινίκων. καλεῖται δὲ καὶ Νεάπολις, ὡς Ἔφορος. τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. ἡ τέχνη δὲ ἐπινοεῖ ἐξ ὁμοιότητος. ὡς γὰρ Ἄθμονον Ἀθμονεὺς, καὶ Γάργαρον Γαργαρεὺς, καὶ Σούνιον Σουνιεὺς, καὶ Σιγειεὺς, καὶ Ἰλιεὺς, καὶ Λευκωνιεὺς, καὶ Παντικαπαιεὺς, καὶ Δουλιχιεὺς, οὕτως Ἀβροτονεύς. ὁ δὲ τῶν οὐδετέρων τύπος ἔσθ' ὅτε τὸ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ηνος ἔχει, ὡς Πέργαμον Περγαμηνὸς, εἰ μὴ ἀπὸ θηλυκοῦ τοῦ Πέργαμος, ὡς Κύζικος Κυζικηνός. δυνατὸν δὲ καὶ ἐξ Ἀβροτόνου φάναι τὸ ἐθνικόν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα μάλιστα ἐν τοῖς δήμοις τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐξ οἷον δημότης, καὶ ἐκ κηδῶν, ὡς δειχθήσεται.

Ἄβυδοι, τρεῖς πόλεις. ἡ καθ' Ἑλλήσποντον τῶν Μιλησίων ἄποικος, ὡς Διονύσιος,

Σηστὸς ὅπῃ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.

καὶ ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν αὐτῶν ἄποικος, ἀπὸ Ἀβύδου τινὸς κληθεῖσα, καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἰαπυγίαν, ἢ Ἰταλίαν, ἣ οὐδετέρως λέγεται, ὡς Φιλέας. ἔστι δὲ καὶ Ἰαπυγίας πολισμάτιον ἐν Πευκετίοις, οὕτω κατ' ὀρθὴν λεγόμενον Ἄβυδον. καὶ εἰ μηδ' εἰκῆ τὴν Ἄβυδον πατεῖν παροιμία, τουτέστι, μὴ καταθαῤῥεῖν αὐτῆς ἐπιβαίνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰκαίων. οἱ δὲ τὴν ἐν Μιλήτῳ Ἄβυδον οἰκοῦντες διεβάλλοντο ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδηνός. λέγεται δὲ καὶ τὸ Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τοῦ μὲν Ἄραδος Ἀράδιος, καὶ Τένεδος Τενέδιος καὶ Τενεδεὺς, καὶ Λέβεδος Λεβέδιος, τοῦ δὲ Ἄβυδος Ἀβυδηνός. ἴσως διὰ τὸ πλησιόχωρον, Κυζικηνὸς, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀβυδὼν Ἀβυδῶνος, χωρίον Μακεδονίας, ὡς Στράβων.

τηλόθεν ἐξ Ἀβυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος.

ὀξύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδώνιος, ὡς Καλυδώνιος.

Ἄβυλλοι, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως.

Ἀβώνου τεῖχος, πόλις μικρὰ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. ὁ πολίτης Ἀβωνοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης, τοῦ Γορδίου τεῖχος.

Ἀγάθεια, πόλις Φωκίδος, ὡς Ἑλλάνικος πρώτῳ Δευκαλιωνείας. ὁ πολίτης, Ἀγαθεύς.

Ἀγάθη, πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαίων αὐτήν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τιμοσθένης δὲ ἐν τῷ σταδιασμῷ ἀγαθὴν τύχην αὐτήν φησιν. εἰ δ' οὕτω λέγοιτο, καὶ ὀξύνοιτ' ἄν, ὡς ἐπιθετικόν. ὡς τὸ Ἡραῖον τεῖχος καὶ Ἥραιον, καὶ Ἑρμαῖος λόφος καὶ Ἕρμαιος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλων, Λιγυστίων, ἀπὸ λίμνης Λιγυστίας. τάχα δ' ἡ αὐτή ἐστι τῇ πρώτῃ, ὡς Εὐδόξιος. βαρύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν, Ἀγαθῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος. Ἄβρων γὰρ ἐν τῷ περὶ παρωνύμων τοῖς τοιούτοις καὶ αὐτὸ συνέμιξεν. εἰ δὲ καὶ κύριον εἴη τὸ Ἀγαθῖνος, οὐκ ἀπεικὸς σημαίνειν ἀμφότερα. Σχοινεὺς γὰρ καὶ κύριον καὶ ποταμοῦ καὶ ἐθνικόν. καὶ Λυκαῖος, ὁμοίως Θεσσαλὸς, καὶ Σικανὸς, καὶ Σικελὸς, καὶ μυρία. εἰ δὲ μὴ ὡς ἐθνικὸν τὸ Ἀγαθῖνος ἐκλίθη, τὸν οἰκήτορα λέξομεν Ἀγαθαῖον τῷ κοινῷ λόγῳ. ἢ Ἀγαθεὺς, ὡς Θεσσαλονικεὺς, καὶ Σινταρεὺς, καὶ Βερενικεὺς, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθεια τῆς Ἀγάθης εὑρίσκεται παραγωγὴ, ὡς Βερενίκεια, καὶ Θεσσαλονίκεια. ἔστι καὶ νῆσος Ἀγάθη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Ἀγαθεύς. ἡ γὰρ χώρα τῷ εἰς ευς τύπῳ χαίρει, ὡς Παταρεὺς, Τλωεὺς, Τελμισεὺς, Κρυεύς.

Ἀγαθοῦ δαίμονος, νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην ἐξ Ἀγαθοῦ δαίμονος, διὰ τὸ ἄπορον.

Ἀγάθυρσα, πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος ἐννάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθυρσαῖος. οὐ γὰρ ἀήθης ὁ τύπος τοῖς τὴν Σικελίαν οἰκοῦσι. Ἱμεραῖος γὰρ καὶ Ἐνναῖος καὶ Καταναῖός φασιν.

Ἀγάθυρσοι, ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Αἵμου. κέκληνται δὲ ἢ ἀπ' Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους, ἤ, ὡς Πείσανδρος, ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. ὁ τόνος βαρύς. τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς ἀμετάβολον λῆγον βαρύνεται. Μέγαρσος, πόλις Σικελίας. Μαίμαρσος, πόλις Ἴστρου. οὕτως Ἀγάθυρσος, καὶ κύριον καὶ ἐθνικόν. λέγονται καὶ Ἀγαθύρσιοι κτητικῶς, ἢ ἐθνικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ Καβακησὸς οἴεται Δίδυμος κατὰ συγκοπὴν Καβασσός. πόλις δὲ αὕτη Ὀρθυονέως, περὶ ἧς βιβλίον ὅλον συνέγραψε. δειχθήσεται δὲ ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ τοῦτο ψεῦδος.

Ἀγαμήδη, τόπος περὶ Πύῤῥαν τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀγαμήδης τῆς Μακαρίας, τῆς καὶ Πύῤῥας ἐπικληθείσης. ἔστι καὶ κρήνη Ἀγαμήδη, ὡς Νικόλαος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμήδεια κατὰ τέχνην, ὡς Νιομήδεια.

Ἀγάμεια, ἄκρα καὶ λιμὴν περὶ τὴν Τροίαν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄγαμον τὴν Ἡσιόνην ὑπ' αὐτοῦ παραδοθῆναι τῷ κήτει. λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμη, ὡς πρέσβεια πρέσβη, καὶ τὸ βασίλεια κατὰ συναλοιφὴν βασίλη, οὕτως Ἀγαμεια Ἀγάμη. δύναται δὲ καὶ τὸ Ἀγάμεια ἐκ τοῦ Ἀγάμη, ὡς τὸ Πηνελόπεια ἐκ τοῦ Πηνελόπη. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμεὺς, ὡς τῆς Μαντινείας Μαντινεύς. λέγεται καὶ Μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν παρ' Ἑκαταίῳ. καὶ Ἀγαμείτης, ὡς Ζελείτης. εἴρηται γὰρ ἡ Ζέλεια καὶ Ζέλη. ὥστε εἶναι τοῦ Ἀγάμεια τὸ Ἀγαμειάτης, ὡς τὸ Ζελειάτης.

Ἀγαμός, πόλις περὶ Ἡράκλειαν τὴν Ποντικήν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ παλαιᾶς βασιλίδος, ἢ στέξασα παρθένον καὶ κυνηγὸν * αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀγάμιος.

Ἀγβάτανα, πολίχνιον Συρίας. Ἡρόδοτος τρίτῳ.

οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται, ὡς Ῥαφάνεια Ῥαφανεῶται. Δημήτριος δέ φησιν Ἀγβάτανα διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδείας, τὰ δὲ τῆς Συρίας. Κτησίας δὲ πανταχοῦ τῶν Περσικῶν τὰ παρὰ Μήδοις Ἀγβάτανα διὰ τοῦ α γράφει. παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ε τὸ Περσικόν, ὡς δειχθήσεται. παρὰ Χάρακι δὲ καὶ αὕτη διὰ τοῦ ε, ἥν καὶ Ἐπιφάνειάν φασι κεκλῆσθαι. Ἡρωδιανὸς δ' ἐν τῷ περὶ συντάξεως στοιχείων ἐγκρίνει τὴν διὰ τοῦ κ γραφήν, παραιτούμενος τὴν διὰ τοῦ γ, λέγων οὕτω· μή τι ἄρα παρακινδυνεύει τὸ β ὑποτετάχθαι τῷ γ, ἐν οἷς ὑποτέτακται ἐν τῷ λάγβατα ὅρκια. τὴν δὲ διὰ τοῦ γ γραφὴν καὶ ἐν τῷ ε διασαφήσομεν. καὶ Ἑλλάδιος ἐν τῷ α στοιχείῳ παρέθετο τὸ ἐθνικὸν Ἀγβατανηνός. τοῖς Πέρσαις γὰρ συνήθης ὁ τύπος. λέγουσι γὰρ Καμβησηνούς, Παραιταμηνούς, Σοφηνούς, ὡς δειχθήσεται. καθ' Ἕλληνας δὲ Ἀγβατεύς. δείξομεν δ' ἐν τῷ β ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Βατάνεα καὶ Βατάνεια καλεῖται. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται.

Ἀγγελή, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης ἐπιῤῥηματικῶς Ἀγγελῆθεν ἐκ τόπου, Χάρης Κλεοχάρους Ἀγγελῆθεν. εἰς τόπον, Ἀγγελήνδε. ἐν τόπῳ, Ἀγγελῆσιν. ὀξύνεται δὲ κατὰ δύο τρόπους, ὅτι δήμου ὄνομα, ὡς τὸ Περγασὴ καὶ Καλή, καὶ ὅτι τὰ τοῦ ελη μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ θέσει ἄρχοιτο, Σεμέλη, ἀγέλη, διὰ τὸ παντελὴ καὶ Ἀγγελή. τὸ πιμελὴ σεσημείωται.

Ἀγησσός, πόλις Θρᾴκης, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγήσσιος, ὡς Ἀσσήσιος, Ταρτήσσιος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ περὶ * * ἢ Ἀγησσίτης, ὡς Ὀδησσίτης διὰ τὸ ὁμοεθνές.

Ἄγιον, τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυΐστωρ.

Ἄγκαρα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἄντια, Ἄδρια. τὸ ἐθνικὸν Ἀγκαράτης, ὡς Πολύβιος ὀγδόῃ.

Ἄγκυρα, πόλις Γαλατίας. οἱ δὲ Φρυγίας αὐτὴν ἀναγράφουσιν. ἔοικε δ' εἶναι Φρυγίας, διὰ τὸ ἀμφοτέρων εἶναι. Γαλατῶν γὰρ οὖσα ὅμορός ἐστι τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ. οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῶν Γαλάται, ὡς Στράβων φησὶ δωδεκάτῳ, εἰς τούτους πλανηθέντες τοὺς τόπους, τριμερεῖς τε γενόμενοι, εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ Καρικῶν ἱστορεῖ, Μιθριδάτην καὶ Ἀριοβαρζάνην νεήλυδας τοῖς Γαλάταις συμμαχήσαντας διῶξαι τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβεῖν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολισμὸν λαβόντας χώραν κτίσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτω. τρεῖς δὲ πόλεις ἔκτισαν, Ἄγκυραν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον πλεονεκτήματος, τὴν δὲ, ἀπὸ Πισσινοῦντος τοῦ ἄρχοντος, τὴν δὲ Ταυίαν, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἄρχοντος. τὸ ἐθνικὸν, Ἀγκυρανός. τὰ εἰς νος ἐθνικὰ, ἐὰν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου γένοιτο καθαρευούσης, τῷ α παραλήγει μακρῷ καὶ μιᾷ συλλαβῇ τῆς γενικῆς περιττεύει, οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου. οὐ γὰρ ὅσα τὸ α κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἔχει, ταῦτα ἐκ θηλυκῶν προῆκται. τοῦ μὲν προτέρου παραδείγματος, Ἀσιανὸς, Καρδιανὸς, Ὀλβιανὸς, Φασιανὸς, ἀπὸ τῆς Φάσιος πόλεως. Τράλλιος Τραλλιανὸς, Σάρδιος Σαρδιανὸς, Πάριον Παριανὸς, Βόσπορον Βοσποριανός. ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν, ἐθνικὸν, ὡς τοῦ Ῥοδίου τὸ Ῥοδιακὸς κτητικόν. καὶ Σαμίου τὸ Σαμιακός. Κίου πόλεως Μυσίας Κιανός. Τίου Τιανός. Καρίου Καριανός. Σηλυμβρίου Σηλυμβριανός. ἡμάρτηται τὸ Βοτρυηνὸς, ἐὰν ἀπὸ τοῦ Βότρυος γέγονεν. ἐντεῦθεν δὲ ὁ τύπος μιᾷ περιττεύει. σπανίως δὲ δυσὶν, ὡς τὸ Ταυριανὸς, καὶ Σκορπιανὸς, καὶ Ζυγιανὸς, ἅπερ ἀπὸ τοῦ Σκορπίου, καὶ Ταύρου, καὶ Ζυγοῦ παράγειν ἐοίκασι, δυνάμενα καὶ αὐτὰ ἀπὸ προτέρων παράγεσθαι τοπικῶν, Ζυγίων, Σκορπίων, Ταυρίων. πρόσκειται οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου, διὰ τὸ Ἱππανὸς, Καρμανὸς, Καμπανὸς, Γερμανὸς, Βριττανὸς, Ῥητανὸς, Ἀφρικανὸς, Ὀλβανὸς, Ὑρκανός. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀπὸ γενικῆς καθα-

ρευούσης. ὁ δὲ Ὧρος τὰ μέν τοι καθαρεύοντα τὸ η θέλει παραλήγεσθαι, χωρὶς εἰ μὴ τῷ ρ παρεδρευόμενα διαφοροῖτο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Ἀγκυρανὸς, καὶ Θυατειρηνὸς, Γερμανὸς, καὶ Γαγγρηνύς. ὧν τὰ μὲν παρὰ τὴν Ἄγκυραν συνεξέδραμε τῷ Σωρανὸς, Βοστρανὸς, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Θυάτειρα καὶ τὰ Γάγγρα παρῆκται. ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς λέγεται ἡ Γάγγρα, ὡς Πολυΐστωρ φησὶν, αἰπόλον φάναι περὶ τὸν τόπον αἶγας νέμοντα. κτίσαντα οὖν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι. οὕτω γὰρ ὄνομα τῇ αἰγί.

Ἀγκύριον, πόλις Ἰταλίας. δύναται ὁ πολίτης Ἀγκύριος ὡς Βυζάντιος. ἢ Ἀγκυριεὺς, ὡς Κιτιεὺς, Δουλιχιεὺς, Σιγειεὺς, Σουνιεύς. ἀλλ' ἄμεινον διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀγκυριανὸς, ὡς Ἀδριανός. εἰ μὴ ὡς παρὰ τὸ Ῥήγιον Ῥηγῖνος, Μεταπόντιον Μεταποντῖνος. Ἰταλοὶ γὰρ μάλιστα τούτῳ φιληδοῦσι τῷ τύπῳ.

Ἀγκυρῶν, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρισκαιδεκάτῳ Αἰγυπτιακῶν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ λιθίνας ἐκεῖ ἔτεμνον, αἷς κατεχρῶντο, ἀγκύρας ἐκ τῆς παρακειμένης λατομίας. τὸ ἐθνικὸν ἡ τέχνη ἐκ τοῦ Αἰγυπτίων ἔθους. ὡς γὰρ Κυνῶν πόλις Κυνοπολίτης, Λεόντων πόλις Λεοντοπολίτης, Λύκων πόλις Λυκοπολίτης, Λάτων πόλις Λατοπολίτης, οὕτως Ἀγκυρῶν Ἀγκυροπολίτης.

Ἀγκών, πόλις Πικεντίνων. ἴσως δὲ βαρύνεται κατὰ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς Ἄντρων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγκώνιος, ὡς Ἀντρώνιος ὄνος (ἡ παροιμία· εὐφυεῖς γὰρ πρὸς μυλῶνας ἔχει λίθους) Καλυδώνιος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγκωνίτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

Ἀγνοῦς, δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ τῆς Δημητριάδος φυλῆς. τινὲς δὲ τῆς Ἀκαμαντίδος. ἢ ὡς Φρύνιχος, τῆς Ἀτταλίας. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ φυομένης ἄγνου. ἐπιπολάζει γὰρ καὶ τοῦτο τὸ εἶδος παρ' Ἕλλησιν. οἷον Σχοινοῦς, Κυλλοῦς, Πιτυωδοῦς, Δαφνοῦς, Σεμνοῦς, Ἐρινωδοῦς, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις φυομένων κατὰ τὸν ἐν Ἀθήνησι δῆμον. τινὲς Ἀχερδοῦς, Φηγοῦς, Μυῤῥινοῦς. ὁ δημότης Ἀγνούσιος, ὡς Ῥαμνούσιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς,

προσόδῳ τοῦ ιτος, τοῦ τ φυλασσομένου, ὡς ἐν τῷ Σεμνούντιος, Ὀπούντιος, Ἐριχούντιος, τρεπομένου δὲ εἰς α, καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ι ὑφαιρουμένου, Ἁλιμούσιος, Φηγούσιος, διακρίνεται ἡ τροπὴ τῷ ἀδιαιρέτῳ τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ Ἀττικοὶ φιλοῦσι. παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐ λέγεται Ἀγνόεις, ἢ Φηγόεις, ἢ Μυῤῥινόεις. ὅθεν οὐδὲ διὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος, ἀλλὰ διὰ του σ μετὰ τῆς ὑφέσεως τοῦ υ. τὸ δὲ Σιμοῦς Σιμόεις διαιρεῖται, καὶ Ὀποῦς Ὀπόεις. τάχα δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα διαιρεῖσθαι κυριώτερα καθέστηκεν. ὅθεν μετὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος, οὐ γὰρ Ἀττικὰ ταῦτα. τὸ τοπικὸν, Ἀγνουστόθεν. καὶ ἐν τόπῳ, Ἀγνοῦντι. ἐν τοῖς Ἄξοσιν· ἐπειδὴ Ἀγνοῦντι θυσία ἐστὶ τῷ λεῴ. εἰς τόπον, Ἀγνούνταδε.

Ἀγνώνεια, πόλις Θρᾴκης, πλησίον Ἀμφιπόλεως, Ἀγνῶνος κτίσμα τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγνωνείτης, ὡς Μαρωνείτης τοῦ Μαρώνεια, καὶ Καυνωνείτης τοῦ Καυνώνεια, κατ' ἔλλειψιν τοῦ α.

Ἀγνῶτες, ἔθνος Κελτικῆς παρὰ τὸν ὠκεανὸν, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

Ἀγορὰ, πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ, ὁ οἰκητὴς Ἀγοραῖος.

Ἀγοραῖον τεῖχος, πόλις Εὐρώπης ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν, Ἀγοραιοτειχίτης.

Ἀγορησὸς, πόλις Καρίας, κτίσμα Ἀργείων ἀποίκων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγορησεὺς, ὡς Τελμισεύς. Τυμνησὸς, Τυμνησεύς. δύναται καὶ Ἀγορήσιος, ὡς Λυρνήσιος.

Ἄγρα καὶ Ἄγραι, χωρίον ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς πρὸ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται, μίμημα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον. ἐν ᾧ λέγουσι καὶ τὸν Ἡρακλέα μεμνῆσθαι.

Ἀγραῖοι, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς ἐν ἑκκαιδεκάτῳ Στράβων. ἔστι καὶ ἕτερον ἔθνος πλησίον Ἀκαρνάνων, ὡς Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ. τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας, Ἀγραία. λέγονται δὲ καὶ Ἀγραεῖς, ὡς Ἐρατοσθένης.

Ἀγραυλή, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. τινὲς δὲ Ἀγρυλὴ γράφουσιν ἄνευ τοῦ α, Ἀγρυλῆθεν. θέλει δὲ τὸ α ἀπὸ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρός. τρεῖς δὲ ἦσαν, ἀπὸ τῶν αὐξόντων τοὺς καρποὺς ὠνομασμέναι, Πάνδροσος, Ἕρση, Ἄγραυλος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἀθηναίων ἄποικος ἐν Σαρδοῖ, ἀπὸ τοῦ δήμου κληθεῖσα Ἀγρυλή. ὁ δημότης, Ἀγρυλεύς. καὶ Ἀγρυλῆθεν, ἐκ τόπου. εἰς τόπον, Ἀγρυλήνδε. δέχεται δὲ δύο τόπους. καὶ ἐν τόπῳ, Ἀγρυλῇσι.

Ἄγρη, πόλις Λυδίας. Ἡρωδιανὸς ἐν ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγραῖος· ὡς Ἀσκραῖος.

Ἀγρίαι, ἀρσενικῶς, ἔθνος Παιονίας, μεταξὺ Αἵμου καὶ Ῥοδόπης. παρὰ Πολυβίῳ δὲ διὰ τοῦ αι. εὑρέθη δὲ ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ, τὸ γὰρ τῶν Ἀγραίων ἔθνος. λέγονται καὶ Ἀγράϊοι τετρασυλλάβως, καὶ Ἀγριεῖς, ὡς Θεόπομπος. καὶ κτητικὸν, Ἀγρικόν. λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως,

εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
ἔστασαν Τλωεῖς κῦδος ἐμὸν δέρατος·
οὐ νεικέων Πισίδας καὶ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριάνας
καὶ Γαλάτας τοσσοὺς ἀντιάσας στόρεσα.

τὸ κτητικὸν Ἀγριανικὸς, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρῳ χρονικῶν.

Ἄγρισα, πόλις Καρμανίας. ὁ πολίτης, Ἀγρισαῖος, ὡς Ἔδεσα Ἐδεσαῖος.

Ἀγρὸς, τὸ χωρίον. ὁ οἰκήτωρ, ἀγρότης, καὶ ἀγρότις, καὶ ἀγροιώτης, καὶ ἀγρωτὴρ, καὶ ἀγρώτειρα, καὶ ἀγρώτης διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὡς Μαλλὸς Μαλλώτης, καὶ Ἤπειρος Ἠπειρώτης. καὶ ἀγρώστης πλεονασμῷ τοῦ σ. καὶ συνθέτως ἄγροικος καὶ ἀγροῖκος. ἀφ' ὧν παρώνυμον τὸ ἀγροικηρὸς, ὡς σιγηρός. καὶ ἀγροικηρὴν φύσιν. καὶ ἀγροιῶτις, καὶ ἀγρωστῖνος. καὶ ἀγρεῖος. καὶ ἀγρίτης, ὡς τόπος τοπίτης. καὶ ἀγρείη διὰ διφθόγγου.

Ἀγυιά, τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδόν. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκωνος παρὰ τὸ ἀΐσσω φησίν. ἔστι δὲ ὡς παρὰ τὸ ἅρπη ἅρπυια, ὀρέγω ὀρέγυια. ὁ τοπίτης, ἀγυιεύς. λέγονται καὶ ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὔπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας ἀγυιᾶς. λέγεται καὶ κίων ἀγυιεὺς εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεὺς, καὶ ἀγυιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος. καὶ θηλυκὸν ἀγυιᾶτις, ὡς καὶ τὰ προπύλαια τοῦ ἀγυιέως ἀγυιάτιδες λέγονται. τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνῃ,

ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον.

ἔστιν οὖν τὸ μὲν ἀγυιεὺς ἀπὸ τοῦ ἀγυιά, ὡς Τρύφων φησὶν ἐν παρωνύμοις, πᾶν εἰς α θηλυκὸν ἰσοσύλλαβον ἔχει τῇ εὐθείᾳ καὶ τῇ γενικῇ τὸ παρώνυμον. Μοψοπία Μοψοπιεὺς, Ἐρετριεὺς, Φωκαεὺς, Θεσπιεύς. τὸ δὲ ἀγυιάτης, ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης, Καρνειάτης, Καυλωνειάτης. τὸ δὲ ἀγυιαῖος, ὡς ἀρουραῖος.

Ἄγυλλα, πόλις Τυῤῥηνίας. Λυκόφρων,

Ἀγύλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασεν.

Ἔστι δὲ κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλίας Πελασγῶν. μετωνομάσθη δὲ Καῖρε. Θετταλῶν γὰρ κρατούντων τῆς πόλεως, προσελθών τις τῶν ἀπὸ Λυδίας μετοικησάντων Τυῤῥηνῶν, ἠρώτα τί ἂν εἴη τὸ ὄνομα τῆς πόλεως; τὶς δὲ ἀντὶ τῆς ἀποκρίσεως τὸ χαῖρε εἶπεν. ὅθεν Τυῤῥηνοὶ κρατήσαντες, Καῖρε προσηγόρευσαν. τὸ ἐθνικὸν Καιρετάνοι, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Ἀγυλλαῖος. Ῥιανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκόν.

Ἀγύρηνα, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν, Ἀγυρηναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ Ἀγύριον ἔφη.

Ἀγχιάλη, πόλις Κιλικίας, παραθαλασσία τῇ Ταρσῷ καὶ Ζεφυρίῳ. ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιάλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρὸς, ὡς Ἀθηνόδωρος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων, καὶ παρατιθεὶς Διόδωρον τὸν γραμματικὸν συμφω-

νοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ. γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιάλη, καὶ κτίζει πόλιν Ἀγχιάλην, Ἀγχιαλέα τὸν παρακείμενον ποταμόν. γεννᾷ δ' υἱὸν Κύδνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύδνος ἐν Ταρσῷ, ὁ δὲ Κύδνος υἱὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία. μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη. τινὲς δέ φασι Σαρδανάπαλον δύο πόλεις κτίσαι, Ἀγχιάλην σὺν Ταρσῷ, οὗ ἐστι καὶ τὸ ἐπίγραμμα ὧδε,

ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τερπνὰ πάθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ Ο ΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΙΣ ΑΓΧΙΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ΕΔΕΙΜΕΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑι ΜΙΗι ΕΣΘΙΕ ΠΙΝΕ ΠΑΙΖΕ ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ

τοῦ ἀποκροτήματος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγχιάλεια, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής. ὁ πολίτης Ἀγχιαλεύς, ὡς Σινώπη Σινωπεύς. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρίας ἄλλη, κτίσμα Παρίων, παρ' ᾗ κόλπος Ἐνεστηδῶν λεγόμενος. ἐν ᾧ ἡ Σχερία. ὁ πολίτης, ὁ αὐτός.

Ἀγχίση, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγχίσου, ὡς Διονύσιος ἐν πρώτῃ περὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀγχισεύς.

Ἄδανα, Κίλισσα πόλις, οὐδετέρως. ταύτην ᾤκισεν Ἄδανος καὶ Σάρος, Ταρσεῦσι πολεμήσαντες καὶ ἡττηθέντες. ἀφ' ὧν ἡ πόλις, ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος, Ἄδανα. τὸν δὲ ποταμὸν Κοίρανον καλούμενον, Σάρον καλέσαντες. ἔστι δὲ ὁ Ἄδανος Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς, καὶ Ὄστασος, καὶ Ἄνδης, καὶ Κρόνος, καὶ Ῥέα, καὶ Ἰαπετὸς, καὶ Ὄλυμβρος. ὁ πολίτης Ἀδανεὺς, ὡς Γάργαρα Γαργαρεὺς, Τύανα Τυανεύς. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις ἐν μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιός φησιν ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ. ὁ ταύτης πολίτης οὐ δύναται Ἀδανεὺς εἶναι· οὐ

γὰρ ὁ τύπος Ἀράβων, ἀλλὰ τῶν διὰ τοῦ α οὐδετέρων ὁ διὰ τοῦ ηνος. Ζόαρα Ζοαρηνὸς, Μήδαβα Μηδαβηνὸς, Τάρφαρα Ταρφαρηνὸς, Αὔαρα Αὐαρηνός. οὕτω καὶ Ἀδανηνὸς, ἢ Ἀδανίτης, ὡς Αἴλινα Αἰλινίτης. Ἡρωδιανὸς ἐν τετάρτῃ τῆς καθόλου τὸ Ἄδανις καὶ Θήμαλις θηλυκὸν, τὸν Αἰολίδος ἔχενον. ἐπίσταμαι δὲ ὅτι καὶ ἀρσενικόν ἐστιν. οὕτω δὲ ἄνεμος καλεῖται, ἀπὸ Θήβης πόλεως πνέων, τῆς Ἠετίωνος, τοῦ πατρὸς Ἀνδρομάχης. εἰ τοίνυν τοῦ Ἀδανεὺς τὸ Ἀδανεῖς, ὡς τοῦ Ταρσεὺς τὸ Ταρσεῖς, ἔδει συνοξύνεσθαι, εἰ μὴ κατ' Αἰολέας βαρύνεται, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Θήβανις εἴρηκεν, εἴ γε ὅλως ἐστὶν ἐθνικόν. ἔστι καὶ τρίτη πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. τὸ ἐθνικὸν Περσικῷ ἔθει Ἀδανηνός.

Ἀδάρου πόλις, πόλις Περσικὴ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. ὁ πολίτης Ἀδαροπολίτης, ὡς Ἡλιοπολίτης, Ἡφαιστοπολίτης, τῷ τεχνικῷ λόγῳ, εἰ μὴ ὀφείλοι τῷ Περσικῷ τύπῳ, ὡς Καμβυσηνὸς, Σωφηνὸς, Παραιτακηνός. ἔστι δὲ καὶ Ἄδαρα οὐδετέρως, κώμη μεγάλη, τρίτη Παλαιστίνης, μεταξὺ Χαρακμώβων καὶ Ἀρεοπόλεως, ἴσως ἀπὸ τῆς Περσίδος κληθεῖσα πόλεως. καὶ γὰρ φυλή τις ἐν Χαρακμώβοις Βαβυλωνίων. τῶν δὲ Ἀδάρων τὸ ἐθνικὸν Ἀδαρηνός.

Ἀδέρκων, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἀσκάλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀδερκωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης.

Ἀδιαβηνὴ, χώρα μέση τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος. ἢ τις καὶ Μεσήνη ὠνόμαστο. τὸ ἐθνικὸν Ἀδιαβηνός.

Ἄδουλις, πόλις Αἰθιόπων. οἱ δὲ Πανὸς νῆσον αὐτὴν καλοῦσι. καὶ τὰ Μυσῶν βιβλία Ἄδουλι δίχα τοῦ σ. σφάλμα δέ ἐστιν. Ἄδουλις γὰρ ὀφείλει, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς εἰς λις, τῷ ω παραληγόμενα. ὁ πολίτης Ἀδουλίτης, ὡς Ἀξουμίτης. καὶ Ἀδουλιτικὸς τὸ κτητικόν.

Ἀδραμύττειον, πόλις τῆς κατὰ Κάϊκον Μυσίας. ἡ γραφὴ διχῶς, διὰ τοῦ τ, καὶ διὰ τοῦ δ, καὶ διὰ δι-

φθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ δι' ἑνὸς τ καὶ διὰ δύο. ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς τ, ὅταν ἔχῃ δίφθογγον, καὶ διὰ δύο τῷ ι μόνως. κέκληται ἀπὸ Ἀδραμύτου κτιστοῦ, παιδὸς μὲν Ἀλυάττου, Κροίσου δὲ ἀδελφοῦ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις καὶ ἄλλοι. τινὲς δὲ ἀπὸ Ἕρμωνος τοῦ Λυδῶν βασιλέως. τὸν γὰρ Ἕρμωνα Λυδοὶ Ἄδραμυν καλοῦσι Φρυγιστί. οὐ δύναται δὲ, ὡς Ἡρωδιανὸς, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ τ τὸ Ἄδραμυς. ὁ πολίτης Ἀδραμυττηνὸς, ὡς Ἀρτακηνὸς, Λαττηνὸς, Δακηνὸς, Σεβαστηνός. λέγεται δὲ καὶ Ἀδραμύττιον διὰ τοῦ ι, ὡς Κρατῖνος.

Ἀδραμύττις, νῆσος ἐν τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραμυττίτης, ὡς Ναύκρατις Ναυκρατίτης.

Ἀδράνη, πόλις Θρᾳκικὴ, ἣ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερενίκης κεῖται, ὡς Θεόπομπος. Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ η τὴν μέσην λέγει ἐν τρισκαιδεκάτῃ, Ἀδρήνη. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρηνήτης, ὡς Συήνη Συηνήτης, Σελήνη Σεληνήτης. τούτων τὰ μαρτύρια ἐν τοῖς οἰκείοις. δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος, ὡς Κυρηναῖος, Μιτυληναῖος, Πελληναῖος. δίδωσιν ἡ τέχνη καὶ τὸ Ἀδρηνεὺς, ὡς Πελληνεύς.

Ἄδρανον, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Ἀδράνιος. Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

Ἀδράστεια, μεταξὺ Πριάπου καὶ τοῦ Παρίου, ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς καὶ πρῶτος ἱδρύσατο Νεμέσεως ἱερόν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα Ἀδράστεια, καὶ Ἀδραστείας πέδον, καὶ ἡ πόλις οὕτω. Διογένης ἐν πρώτῃ Κυζίκου φησὶν, ἀπὸ Ἀδραστείας κεκλῆσθαι μιᾶς τῶν Ὀρεστειάδων νυμφῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραστεύς. οἱ δὲ ἐπιχώριοι, Ἀδραστηνὸς, ὡς Κυζικηνός φασιν. ἔστι δὲ καὶ Τρῳάδος Ἀδράστεια τόπος. ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου, τοῦ Ἴδης, τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δευτέρᾳ. τὸ δ' αὐτό ἐστι χωρίον καὶ ἐθνικόν.

Ἀδρία, πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας, καὶ ποταμὸς ὁμοίως, ὡς Ἑκαταῖος. ἡ χώρα τοῖς βοσκήμα-

σίν ἐστιν ἀγαθή, ὡς δὶς τίκτειν τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διδυμοτοκεῖν, πολλάκις καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν, ἐνίοτε δὲ καὶ πέντε καὶ πλείους. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δὶς τίκτειν τῆς ἡμέρας, τῷ δὲ μεγέθει πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν ὀρνίθων. ὁ πολίτης καὶ ὁ πάροικος Ἀδριανὸς, ὡς Ἀσιανός. καὶ Ἀδριάτης. οὕτως Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὡς τοῦ Πτελεάτης ὁ Πτελεατικὸς οἶνος.

Ἄδροττα, οὐδετέρως, χωρίον ἐν Λυδίᾳ παραθαλάττιον καὶ κατάκρημνον. οἱ οἰκήτορες Ἀδροττεῖς. τῶν γὰρ εἰς α οὐδετέρων παρά τε τοῖς Λυδοῖς καὶ τὴν Καρίαν οἰκοῦσι χαίρει τῇ εἰς ευς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν. δύναται καὶ Ἀδροττηνὸς, καὶ γὰρ ὁ τύπος τῶν Ἀσιανῶν. καὶ οὕτως οἱ ἐπιχώριοι λέγουσιν.

Ἀδρύμης, Ἀδρύμητος, Λιβύης πόλις. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς, καὶ θηλυκῶς, καὶ οὐδετέρως. κέκληται ἀπό τινος Ἀδρύμητος, τῆς γενικῆς παραχθείσης εἰς εὐθεῖαν καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυμήτιος, ὡς Βηρύτιος. ἄμεινον τὸ Ἀδρύμης, καὶ Ἀδραμύσιος. αἱ γὰρ ἀπὸ γενικῆς εὐθεῖαι δίχα ποιητικῆς φράσεως σπανιώταται.

Ἄδρυξ, ὡς Ἔρυξ, ἀρσενικὸν, πόλις Συρακουσίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυκῖνος, ὡς Ἐρυκῖνος τῆς Ἔρυκος γενικῆς. καὶ Ἀδρυκίνη, ὡς Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη.

Ἀδαρχίδαι, Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος.

Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος, παρὰ τὸν ἀέρα. καὶ γὰρ ἠερόεσσαν αὐτήν φασιν. οἱ ἄνθρωποι, ἀέριοι, καὶ ἀερίτης, ἐκ τῆς ἀέρος γενικῆς. ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. ἔστι καὶ ἄλλη Κρήτης οὐκ ἄσημος, ἣ ἐλέγετο νῆσος Ἀερία, καὶ Ἰδαία, καὶ Δολιχὴ, διὰ τὸ μῆκος. ἐθνικὰ τὰ αὐτά.

Ἀζανία, μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀζανοῦς τοῦ Ἀρκάδος. οἱ οἰκήτορες Ἀζανεῖς, καὶ Ἀζῆνες. καὶ Ἀζάνιος, καὶ Ἀζανία, καὶ Ἀζάνιον. Εὔδοξος δὲ ἐν ἕκτῃ τῆς περιόδου φησὶν, ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέ-

χεσθαι. εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία. διῄρηται δὲ εἰς τρία, Παῤῥασίους, Ἀζᾶνας, Τραπεζουντίους. καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις ἑπτακαίδεκα, ἃς ἔλαχεν Ἀζήν. ἔστι καὶ Μασσαλίας ἄλλη, ὡς Φίλων.

Ἀζανοί, Φρυγίας πόλις. Στράβων δωδεκάτῃ. Τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακώλεια. οἱ πολῖται Ἀζανῖται. τὸ θηλυκὸν Ἀζανῖτις. Ἡρωδιανὸς ἐν πρώτῃ συλλαβῇ διὰ τῆς αι καθόλου λέγων, Αἰζὴν Ταντάλου παῖς. ἀφ' οὗ ἐν Φρυγίᾳ πόλις Αἰζανοί. τινὲς δὲ Ἀζάνιον αὐτήν φασιν. Ἑρμογένης δέ φησιν, οὐ δεῖ οὕτως, ἀλλ' Ἐξουάνουν αὐτὴν καλεῖσθαι. λέγεται γὰρ παρὰ τὸν τόπον ἀγροικίας εἶναι, λιμοῦ δὲ γενομένου συνελθόντες οἱ ποιμένες ἔθυον εὐφορίαν γενέσθαι. οὐκ ἀκουόντων δὲ τῶν θεῶν, Εὔφορβος τὸν οὐανοῦν, ὅ ἐστιν ἀλώπηξ, καὶ ἔξιν, ὅ ἐστιν ἐχῖνος, θῦσαι τοῖς δαίμοσιν. εὐαρεστηθέντων δὲ τῶν θεῶν, εὐφορίαν γενέσθαι καὶ τὴν γῆν πολυκαρπῆσαι. τοὺς δὲ περιοίκους πυθομένους ἱερέα καὶ ἄρχοντα αὐτὸν στῆσαι. ἐξ αὐτοῦ καὶ κληθῆναι τὴν πολιν Ἐξουάνουν. ὃ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν ἐχιναλώπηξ. ἔοικε δὲ μεταλλοιῶσθαι ἐκ τοῦ ξοάνου τὸ Ἀζάνιον. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ Βυθηνίῳ, περὶ οὗ ἐροῦμεν.

Ἀζειῶται, ἔθνος τῆς Τρῳάδος, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς περὶ Λυδίαν λέγει. ἔοικε δὲ τὸ πρωτότυπον Ἄζεια εἶναι, ἵν' ᾖ ὡς Μάρεια Μαρειώτης, Ῥάφεια Ῥαφειώτης. λέγονται δὲ καὶ Ἀζειοί.

Ἀζηνία, ὡς Πλωθία, Λουσία, δῆμος ἐν Ἀττικῇ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀζηνιεύς, ὡς Ἀρχιεύς. τὸ τοπικὸν δῆλον.

Ἄζιλις, πόλις Λιβύης. οἱ δὲ περὶ Σαλούστιον οὐ πόλιν, ἀλλὰ τόπον φασὶ καὶ ποταμὸν εἶναι. τινὲς δὲ Ἄζιριν μετὰ τοῦ ρ λέγουσι τὸν χῶρον. Χάραξ δὲ Ἄξιρον λέγει αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀζιλίτης, ὅτι πρωτότυπον εἰς ις τῷ Λιβυκῷ χαρακτῆρι καὶ Αἰγυπτίῳ. καὶ ὡς Κάνωβος Κα-

νωβίτης. εἰ δὲ οὐδετέρως Ἄξιρον, τὸ ἐθνικὸν Ἀξιρεύς, ὡς Σουνιεύς.

Ἄζωρος, πόλις Πελαγωνίας, τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς Στράβων, ἀπό τινος ἐκτισμένη Ἀζώρου. λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ἐν Ἀζώροις. ὁ πολίτης Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης. πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἄλωρος. Ἀῤῥιανὸς Ἀζώρειαν αὐτήν φησιν. ἢ Ἀζωριάτης, ὡς Βοττεάτης. ἢ Ἀζωρεὺς, ὡς Ἀλεξανδρεύς.

Ἄζωτος, πόλις Παλαιστίνης. ταύτην ἔκτισεν εἷς τῶν ἐπανελθόντων ἀπ' ἐρυθρᾶς θαλάσσης φυγάδων. καὶ ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἄζας ὠνόμασεν, ὅ ἐστι χίμαιραν, ἣν Ἄζωτον μετέφρασαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἄζωτος Ἀχαΐας, ὁ πολίτης Ἀζώτιος, ὡς Βηρύτιος, Ἁλιάρτιος. καὶ θηλυκῶς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πελωρία ἀπὸ τῶν Σπαρτῶν ἑνὸς Πελώρου. καὶ ἀπὸ παιδὸς Ἀζώτου Ἄζωτος.

Ἀθαμανία, χώρα Ἰλλυρίας. οἱ δὲ, Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαμᾶνες.

Ἀθάῤῥαβις, πόλις Αἰγύπτου, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν τρίτῳ. Ἀθαῤῥαβίτης νομὸς ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ Ἀθάῤῥαβις πόλις. Ἑκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως διὰ ἑνὸς ρ καὶ τοῦ μ, Ἀθαραμβίτης νομὸς, καὶ Ἀθαράμβη πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαραμβῖται.

Ἀθῆναι, πόλεις κατὰ μὲν Ὧρον πέντε, κατὰ δὲ Φίλωνα ἕξ. ἡ ἐν Ἀττικῇ, περὶ ἧς φησι Χάραξ, ὅτι ὁ Θησεὺς τὰς ἕνδεκα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ συνοικίσας εἰς Ἀθήνας Συνοίκια ἑορτὴν κατεστήσατο. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος, καὶ θηλυκὸν Ἀθηναία. ἡ δὲ θεὸς Ἀθηναία λέγεται μονογενῶς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικὸς, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοὶ, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ,

νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν
τὰς Ἱππονίκας τάσδε, καὶ Ναυσιστράτας,
καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω.

Δίδυμος δέ φησιν ὅτι Ἀθηναίας λέγουσιν ἀντὶ τοῦ Ἀττι-

κάς. ὁ δὲ Φρύνιχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνήν, καὶ θαυμάζει πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὢν χρῆται. Ἀστὰς δὲ τὰς γυναῖκας ἔλεγον, οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν Ἀθηναίας, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄνδρας ἀστοὺς ἐκάλουν. πρῶτοι γὰρ Ἀθηναῖοι τὰ ἄστη καὶ τὰς πόλεις εὑρεῖν ἱστοροῦνται, ὅθεν καὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν πόλιν ἐκάλουν κυρίῳ ὀνόματι, ὡς Ἀριστοφάνης,

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν.

ἐλέγοντο δὲ καὶ πατρωνυμικῷ τύπῳ, ὡς Ἄβρων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, ὅτι εἰσὶ διτταὶ προσηγορίαι παρὰ ποιηταῖς, ἀπό τε τῆς πατρίδος καὶ τοῦ συνοικιστοῦ. Ἁλικαρνασσεῖς γοῦν Ἀνθεάδαι, καὶ Φαλανθιάδαι οἱ Ταραντῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τῶν διασημοτάτων παρ' αὐτοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ Κοδρίδαι, καὶ Κεκροπίδαι, Θησεΐδαι, Ἐρεχθεΐδαι. καὶ ταύτας γε τὰς κλήσεις τῶν ἀπὸ τῆς πατρίδος ἐντιμοτέρας ἐνόμιζον. δευτέρα, πόλις Λακωνική. τρίτη, Καρίας. τετάρτη, Λιγύων. πέμπτη, Ἰταλίας. ἕκτη, Εὐβοίας, Δίαντος κτίσμα, ὡς Ἔφορος τρίτῃ. Ἄβαντος δὲ γίγνονται παῖδες Ἄλκων καὶ Δίας καὶ Ἀρέθουσα. ὧν ὁ μὲν Δίας κτίσας πόλιν οὕτως ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασεν. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ Ἀθηναϊκός. τὰς δ' Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι. ἑβδόμη, Ἀκαρνανίας, ὡς Δημήτριος, Ἀθηναίους ἐν τῷ Κουρήτιδι κτίσαντας πόλιν Ἀθήνας προσαγορεῦσαι. τὴν γὰρ νῦν Ἀκαρνανίαν Κουρῆτιν ὠνόμαζον. ὀγδόη, Βοιωτίας, ἡ ἐκ τῆς λίμνης ἀναφανεῖσα μετὰ τὸ πρότερον ἐπικλυσθῆναι τῆς Κωπαΐδος, ὅτε Κράτης αὐτὴν διετάφρευσεν. ἐκλήθη δὲ ἡ πόλις, ὥς τινες μέν φασιν, Ἀθῆναι· ἄλλοι δὲ Ὀρχομενός, ὡς οἱ Βοιωτοί. ἔστι καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ χωρίον Ἀθῆναι, ὡς Ἀῤῥιανός. ἔστι καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἑλληνικόν.

Ἄθλιβις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου, ἐν ῇ πρὸς Ἀδριανὸν γράφων διὰ τοῦ ρ φησὶν Ἄθριβις. οὕτω καὶ Στράβων. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀραβίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀθριβίτης.

Ἄθμονον, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. τὸ μέντοι Ἀθμονῆζε, καὶ Ἀθμονῆσι, δοκεῖ ἀπὸ τῆς Ἀθμόνη εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Ἀθμονεύς, τὸ θηλυκὸν Ἀθμονίς. ἐν τόπῳ, Ἀθμονοῖ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως δῆλα.

Ἄθυμβρα, πόλις Καρίας πρὸς Μαιάνδρῳ, Ἀθύμβρου κτίσμα, ἥτις μετὰ ταῦτα Νῦσσα ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρεύς, τῷ λόγῳ τῶν Καρικῶν.

Ἀθύρας, ἐπίνειον καὶ ποταμὸς περὶ τὸ Βυζάντιον. ἔστι δὲ καὶ κόλπος Ἀθύρας. κλίνεται δὲ ἰσοσυλλάβως, ὡς Εὐφορίων,

ὕδατα δινήεντος ἀμευσάμενος Ἀθύραο.

τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς αι διφθόγγου Ἀθυραῖος, ὡς Ῥήβας Ῥηβαῖος. ἔστι δὲ καὶ Σκυθίας ποταμὸς Ἀθύρας, ὡς Νυμφόδωρος.

Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἄθω γίγαντος, ὡς Νίκανδρος πέμπτῳ τῆς Εὐρωπείας,

καί τις Ἄθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρηΐκος ὑπ' ἄστροις
ἔκλυεν οὐ δηθέντος ἀμετρήτῳ ὑπὸ λίμνῃ,
ὃς ἀναποῦν χείρεσσι δύο ῥίπεσκε βέλεμνα
ἠλιβάτου προθέλυμνα Καναστραίης πάρος ἀκτῆς.

βάλλει δὲ ἡ σκιὰ τοῦ ὄρους ἐπὶ σταδίους τριακοσίους. εἴρηται δὲ καὶ Ἄθοος, ὡς τὸ Κῶς Κόος. λέγεται καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἄθους. ἡ κλίσις διττή, καὶ Ἄθοος καὶ Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους, τοὺς ἐνοικοῦντας. τὸ δὲ δηλοῦν τὸ ἀζήμιον προπερισπᾶται καὶ διὰ τοῦ ι ἐκ τῆς θωῆς. παρὰ τὸ ἀμφότερον, τὸ θηλυκὸν, Ἀθωΐς. ἔστι δὲ καὶ Ἄθως πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθῳ. καὶ ὁ πολίτης Ἀθωΐτης.

Αἶα, πόλις Κόλχων, κτίσμα Αἰήτου, θαλάσσης ἀπέχουσα στάδια τριακόσια, ἣν περιῤῥέουσι δύο ποταμοί, Ἵππος καὶ Κυάνεος, ποιοῦντες αὐτὴν χεῤῥόνησον. ἔοικε δὲ τοὐναντίον ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰήτης εἶναι, ὡς Ἀσία Ἀσιάτης, οὕτως Αἶα Αἰάτης καὶ Αἰήτης. ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ἧς μέμνηται Σοφοκλῆς, τῆς μὲν προτέρας λέγων,

εἰς Αἶαν πλέων,

τῆς δὲ δευτέρας οὕτως,

ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία.

ἔστιν Αἶα καὶ Μακεδονίας πηγὴ, ὡς Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι. τὸ ἐθνικὸν Αἰαῖος, ὡς Γαζαῖος. τὸ θηλυκὸν Αἰαία.

Αἰαμήνη, Ναβαταίων χώρα, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰαμηνός.

Αἰανὴ, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Αἰανοῦ παιδὸς Ἐλύμου, τοῦ βασιλέως Τυῤῥηνῶν, μετοικήσαντος εἰς Μακεδονίαν, τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Ἰσχναῖος γὰρ λέγουσι καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Βεῤῥοιαῖος.

Αἰανῖτις, Ναβαταίων χώρα, Οὐράνιος Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰανίτης. προκατελήφθη γὰρ ἐν πρωτοτύπῳ διὰ διφθόγγου. Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντία γράφει δίχα τοῦ ν.

Αἰβοῦδαι, νῆσοι πέντε τῆς Βρετανικῆς, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰβουδαῖος.

Αἴβουρα, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Αἰβουραῖος, ὡς ἀρουραῖος. Κόλουρα Κολουραῖος, πόλις περὶ Πριήνην. Ἄργουρα, πόλις Εὐβοίας, Ἀργουραῖος. Ἴουρα Ἰουραῖος. καὶ σχεδὸν πάντα τὰ εἰς ρα. δύναται καὶ Αἰβουράτης, ὡς Αἴγειρα Αἰγειράτης, Κίβυρα Κιβυράτης.

Αἰγάτης, Αἰολίδος ἄκρα, ὡς Στράβων, ἣ νῦν Κανὴ καὶ Καναὶ λέγεται. Ἀρτεμίδωρος δὲ Αἶξ εἶπε τὴν εὐθεῖαν, οὐκ ἀναλόγως. τὸ τοπικὸν Αἰγαῖος. καὶ τὸ πέλαγος οὕτως. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων, ὡς Ἑκαταῖος.

Αἰγαῖον πέλαγος, λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Αἰγαῖος πόντος. ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδίον συνάπτον τῇ Κίῤῥα, ὡς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ αἶγα ποτὲ φερομένην, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Αἴγαιον.

Αἰγαὶ πολλαὶ, πόλις Κιλικίας, Μακεδονίας, ἥτις καὶ Μηλοβότειρα ἐλέγετο, τῆς Θρακησίων χεῤῥονήσου. καὶ

ἢ ἐν Μυῤῥίνῃ, ἐν τῇ Αἰολίδι. καὶ Λυδίας, καὶ Λοκρίδος, καὶ Αἰτωλίας, καὶ Εὐβοίας, ἃς Ὅμηρος ἐν τῷ Ν. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ μὲν δισυλλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισυλλάβου εὕρηται καὶ οὕτως, Αἰγεάτης.

Αἴγειρα, πόλις Ἀχαΐας. ἔνιοι ἀπὸ Αἰγιαλέως τὴν χώραν Αἰγίαλον φασί, τό τε Αἴγιον. καὶ ἔστιν Αἴγειρα. τὸ ἐθνικὸν Αἰγειράτης. τὸ κτητικὸν Αἰγειρατικός, ὡς Πτελεάτης Πτελεατικός. Παυσανίας δὲ ἕκτῳ λέγει, τὴν Ὑπηρεσίαν Αἴγειραν μετονομάσθαι διὰ τοιάνδε αἰτίαν. (ἣν Ὅμηρος Ὑπερησίην φησί.) Σικυωνίων στρατὸς ἀφίξεσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀθροίζουσιν αἶγας, καὶ τοῖς κέρασιν ἔδησαν δᾶδας, καὶ ἐξάπτουσι διὰ τῆς νυκτός. νομίσαντες οὖν τὴν φλόγα τοῦ ἐπικουρικοῦ πυρὸς ἔφυγον. οἱ Ὑπηρεσιεῖς δὲ Αἴγειραν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Αἰγειράτης, καὶ θηλυκὸν Αἰγειρᾶτις. Φίλων δέ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἴγειραν.

Αἰγείρουσα, πόλις τῆς Μεγαρίδος, ὡς Στράβων. λέγεται καὶ Αἴγειρος, ὡς Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγειρεύς, ὡς τῆς Φιλίππου Φιλιππεύς, Ταρσοῦ Ταρσεύς. τῆς δ' Αἰγειρούσης Αἰγειρουσαῖος, ὡς Σκοτουσαῖος. ἢ Αἰγειρούσιος, ὡς Πιτυούσιος. ἔστι καὶ Αἰολίδος πόλις Αἰγείρουσα, ὡς Ἡρόδοτος.

Αἰγεσταῖοι, οἱ Θεσπρωτοί, ἀπό τινος Αἰγέστου στρατηγοῦ, ὡς Ἀμυμναῖοι, ἀπὸ Ἀμύμνου.

Αἰγηΐς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος.

Αἰγηλοί, ἔθνος Μηδικόν.

Αἰγιαλός, μεταξὺ Σικυῶνος καὶ τοῦ Βουπρασίου καλούμενος τόπος, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ Ἰνάχου, ὡς Ἴστρος ἐν ἀποικίαις τῆς Αἰγύπτου. ἔστιν ἕτερος Αἰγιαλός, προσεχὴς τῷ πόντῳ, μετὰ τὴν Κάραμβιν ἄκραν, ὡς Ἀπολλώνιος. ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον. Ὅμηρος,

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε.

γράφεται δέ,

Κρῶμναν Κρωβιαλόν τε.

ἔστι καὶ Θρᾴκης Αἰγιαλὸς παρὰ τῷ Στρύμονι, ὡς Ἑκαταῖος. ἔστι καὶ ἄλλος Αἰγιαλὸς, μέγας καλούμενος, ἐν Αἰθιοπίᾳ κατ' Αἴγυπτον. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιαλεὺς, ἀπὸ τῆς Αἰγιαλοῦ γενικῆς, ὡς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρεύς. εὑρίσκεται δὲ καὶ Αἰγιαλεὺς ἐπὶ ἰχθύος. τὸ θηλυκὸν Αἰγιάλεια, καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι. καὶ Αἰγιαλίτης ἀρσενικῶς.

Αἰγικόρεως, οὐκ ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὥς τινες, ἀλλὰ φυλὴ παλαιὰ, μία τῶν τεσσάρων τῶν ἀπὸ Ἴωνος. τέσσαρες δ' ἐξ αὐτῶν, Αἰγοκορεῖς, Ἐργαδεῖς, Τελέοντες, Ὁπλῖται. ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγικορίς.

Αἰγιλία, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Αἰγιαλεύς. τὰ τοπικὰ, Αἰγιλιᾶθεν, Αἰγιλιᾶδε, Αἰγιλιοῖ. ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἰγιάλεια. ὁ οἰκήτωρ Αἰγίλιος, ὡς Κυθήριος.

Αἰγίλιψ, πλησίον Κροκυλείας τῆς Ἠπείρου. Ὅμηρος,

καὶ Κροκύλειαν ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,

ἔλαχε δὲ τὴν προσηγορίαν διὰ τὸ πετρώδη εἶναι καὶ ὑψηλὴν καὶ ἀπρόσβατον. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιλίπιος, ὡς Κίνυφος Κινύφιος, Ἄραβος Ἀράβιος, Φρυγὸς Φρύγιος, καὶ τῶν ὁμοίων.

Αἰγίμορος, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιμορίτης. δι' ἔθους γὰρ τοῖς Λίβυσιν ὁ χαρακτήρ.

Αἴγιναι, τρεῖς. νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἥτις Οἰνώνη ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Αἴγινα ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ μὲν θυγατρὸς Αἰγίνης, Αἰακοῦ δὲ μητρός. ὁ πολίτης Αἰγινεὺς, ὡς Στράβων· ὡς οἱ πολλοὶ, Αἰγινήτης. ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος, ἢ δοῦλος, Αἰγινῆται. ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακός. Αἰγιναῖος δὲ ὁ ἔποικος, ἢ κέρμος, ἢ ὀβολὸς, ἢ ἄλλο τι σκεῦος ἀπὸ Αἰγίνης. καὶ τὸ θηλυκὸν Αἰγιναία λέγεται. καὶ γυνὴ Αἰγιναία, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας. τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰγινήτου Αἰγινῆτις. σπάνια δὲ τὰ εἰς της ἐθνικὰ τῷ η παραλήγεται ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς βαρύτονα. εἰσὶ δὲ ταῦτα, Αἰγινήτης, Μαλειήτης.

ἔστι δὲ τρύπανον αἰπολικὸν Κεραμιήτης. τὸ δὲ πολιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, ὡς τὸ μυθιήτης, ὅπερ οὐδ' ἐθνικὸν καὶ τὸ Ἰουλιήτης ἀπὸ τοῦ Ἰουλίτης. τὸ δὲ Βαρθηλιήτης καὶ Μασσαλαΐτης τέτρακται. τὸ δὲ Κωμήτης, Σιδήτης, Λιμνήτης, τρισύλλαβα. ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτης, Αἰγινητικὸν τὸ κτητικὸν, καὶ Αἰγινητικὸς, καὶ Αἰγινητική.

Αἰγινήτης, πολίχνιον, καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, διὰ τὴν τοῦ πρωτοτύπου ἀρχήν. ἔοικε δὲ τὸ ὄνομα δηλοῦν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ Αἴγιναν. Παφλαγονία γὰρ τῷ Πόντῳ συνεχής.

Αἰγίνιον, πόλις Ἰλλυριῶν, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Αἰγινιεύς.

Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας, ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ. ὁ πολίτης Αἰγιεὺς, ὡς ὁ χρησμὸς,

ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

Αἰγόσθενα, πόλις Μεγαρίδος οὐδετέρως, ὡς Παυσανίας. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Αἰγοσθενεὺς, ὡς Μεγαρεύς. Πολύβιος δ' Αἰγοσθενίτην φησὶν, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. Ἀρκάδιος δ' Αἰγοσθένειαν αὐτήν φησι, καὶ Φωκίδα πόλιν.

Αἰγὸς Ποταμοὶ, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγοσποταμίτης.

Αἴγουσα, νῆσος Λιβύης, κατὰ Λίβυας λεγομένη Κατρία. τὸ ἐθνικὸν Αἰγουσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος.

Αἴγυπτος, καὶ ἡ χώρα, καὶ ὁ ποταμός. ἐκλήθη ἀπὸ Αἰγύπτου, ὡς Χάραξ. Βήλου παῖς ὢν καὶ Ἀερίας, τῆς καὶ Ποταμίτιδος, βασιλεύσας ἔτη τετταράκοντα τρία. τὸ ἐθνικὸν Αἰγύπτιος, ὡς ἔχει τὸ ἰαμβεῖον,

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ πανοῦργα καὶ δόλια καὶ ὕπουλα πράττειν. τὸ θηλυκὸν Αἰγυπτία, καὶ τὸ Αἰγύπτιον. ἐκλήθη καὶ Μύαρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία, καὶ Ποταμῖτις, καὶ Ἀετία, ἀπό τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ. τὸ ἐθνικὸν,

ὅσον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, Ἀετιεύς, ὡς Ἀεριεύς· ὅσον δ' ἀπὸ τοῦ ἐγχωρίου, Ἀετίτης. ἀλλὰ καὶ Ὠγυγία ἐκαλεῖτο, καὶ Ἑρμοχύμιος, καὶ Μελάμβολος, καὶ Ἡφαιστία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Αἴγυπτος μικρά.

Αἶγυς, πόλις Λακωνική, ὡς Εὐφορίων. οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Παυσανίας. Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτω,

καὶ πάντα τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἰγύας κυνὸς,
τῆς θηλύπαιδος, καὶ Τριάνορος κόρης.

ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄῤῥενα μὴ τεκούσης τῷ Μενελάῳ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ, Δηϊφόβῳ γαμηθεῖσα. Θεόπομπος δὲ Αἰγυέας αὐτούς φησιν.

Αἰγώνεια, πόλις Μηλιέων. Λυκόφρων,

ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν.

καὶ Ἑκαταῖος. Ῥιανὸς ἑκκαιδεκάτῃ Αἰγώνην αὐτὴν λέγει. τὸ ἐθνικὸν Αἰγωνεύς.

Αἴγωστις, πόλις Λοκρίδος, ἢ τόπος, ἢ χωρίον ἐντὸς τῆς πόλεως, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ὁ πολίτης Αἰγωστίτης.

Αἴδηψος, πόλις Εὐβοίας. Στράβων ἐννάτῳ. κεῖται δὲ κατὰ Αἴδηψον τῆς Εὐβοίας, ὅπου τὰ θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλέους. ἦν δὲ καὶ σιδηρᾶ, καὶ χαλκᾶ μέταλλα κατὰ Εὔβοιαν. Καλλίμαχος Δαιδάλῳ,

ἐν δὲ λάχαινε μὲν ἔργα σιδήρου.

οἱ γὰρ Εὐβοεῖς σιδηρουργοὶ καὶ χαλκεῖς ἄριστοι. Ἐπαφρόδιτος δὲ μαρτυρεῖ, ἐκεῖ χαλκὸν πρῶτον εὑρεθῆναι. καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο οἱ Κούρητες οἱ μετὰ Διὸς ἐλθόντες, οὓς φύλακας τῆς νήσου καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἥρας κατέλιπον. ἀφ' οὗ οἱ Χαλκιδεῖς ὠνομάσθησαν. ὁ πολίτης Αἰδήψιος. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ,

Ἄρκιος ἢ χείρεσσιν ἑλὼν Αἰδήψιον ἄορ.

Αἰδούσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατίᾳ, Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δ.

Αἰξική, Θρᾴκης μέρος, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Αἰθαία, πόλις Λακωνικῆς μία τῶν ἑκατόν. Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαιεὺς, Θουκυδίδης πρώτῃ.

Αἰθάλη, νῆσος Τυρσηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔοικε δὲ κεκλῆσθαι διὰ τὸ σίδηρον ἔχειν, τὸν ἐν Αἰθάλῃ τὴν ἐργασίαν ἔχοντα. Φίλιστος δὲ ἐν ε Σικελικῶν Αἰθάλιαν αὐτὴν καλεῖ, καὶ Ἡρωδιανὸς, καὶ Ὧρος. Πολύβιος δ' ἐν τριακοστῇ τετάρτῃ λέγει Αἰθάλειαν τὴν Λῆμνον καλεῖσθαι, ἀφ' ἧς ἦν ὁ Γλαῦκος, εἷς τῶν τὴν κόλλησιν σιδήρου εὑρόντων. δύο γὰρ ἦσαν. οὗτος μὲν Σάμιος, ὅστις καὶ ἔργον ἀοιδιμώτατον ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς, ὡς Ἡρόδοτος. ὁ δ' ἕτερος Λήμνιος, ἀνδριαντοποιὸς διάσημος. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ πόλις ἴσως ἐκ τῶν ἀναδιδομένων τοῦ Ἡφαίστου κρατήρων. ἐκεῖ γὰρ ἀνωμολόγηται ταῦτα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τοῦ Αἰθάλεια, Αἰθαλείτης, ὡς Ζελείτης. ἐκ δὲ τοῦ Αἰθάλη, Αἰθαλίτης, ὡς Σινωπίτης, Ἰοππίτης. δύναται τὸ Αἰθαλίτης ἀντὶ τοῦ Χῖος. οὕτω γὰρ ἡ Χίος ἐλέγετο. καὶ οἱ πολῖται Αἰθαλεῖς.

Αἰθαλίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Αἰθαλίδου, καὶ ὁ δημότης, Αἰθαλίδης. οἱ δὲ, Αἰθαλεῖς τοὺς δημότας. τὸ θηλυκὸν Αἰθαλίς. τὸ τοπικὸν Αἰθαλιδῶν. ἐς Αἰθαλιδῶν. ἐν Αἰθαλιδῶν.

Αἰθήρ, ὁ ὑπὲρ τὸν αἰθέρα πεπυρωμένος τόπος. λέγεται καὶ θηλυκῶς. τὸ παράγωγον, αἰθέριος, καὶ αἰθερία. καὶ τῆς αἰθέρος, αἰθερίτης.

Αἰθικία, ὡς Κιλικία, Θεόπομπος τριακοστῇ ἐννάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν, Αἴθικες, ὡς Κίλικες. ἐν Θετταλίᾳ δ' ᾤκουν ἐν τῷ Πίνδῳ ὄρει. Μαρσύας δὲ μέσον τῆς Τυμφαίας καὶ Ἀθαμανίας κεῖσθαί φησι τὴν χώραν. τὸ δὲ ἔθνος ἐπιεικῶς παράβολόν τε καὶ βαρβαρον καὶ λῃστείας ἐπιεικῶς προσκείμενον.

Αἰθίοψ, ὡς Κίλιξ.

Αἰθίοπες, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.

οὐ γὰρ ἀληθὴς ὁ Ὑψικράτους λόγος, ὡς οὐδὲν εἰς ροψ λήγει παρ' Ὁμήρῳ, εἰ μὴ τὸ Καλαύροψ. εἰσὶ δὲ καὶ τὸ ὄψ καὶ τὸ μέροψ. λέγεται καὶ Αἰθιοπία γυνή. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ,

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα.

καὶ Αἰθιοπὶς, ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρχελάῳ,

Αἰθιοπίδος γῆς ἡνίκα τακῇ χιών.

καὶ Αἰθιοπηὶς, ἀπὸ τοῦ Αἰθιοπηεύς. ἐξ οὗ τὸ Αἰθιοπῆας παρ' Ὁμήρῳ. τὴν γὰρ Αἰθιοπίαν γῆν πρώτην φασὶ παγῆναι. πρῶτοι καὶ θεοὺς ἐτίμησαν καὶ νόμοις ἐχρήσαντο. ὀνομάζουσι δὲ τοὺς αἰτίους τούτων Μίθραν καὶ Φλεγύας, ἄνδρας Αἰθίοπας τὸ γένος, ὡς Φαβωρῖνος περὶ τοῦ Αἰθιόπισσα πλατύτερον ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν προτεχνολογήμασιν εἴρηκεν.

Αἰθιόπιον, χωρίον Λυδίας, παρὰ Ὕλλῳ, πλησίον τοῦ Εὐρίπου. ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰθιοπία. οἱ δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Αἰθίοψι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν. οἱ δὲ, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ, παρὰ τὸ αἴθειν, ὡς Καλλίμαχος. οἱ δὲ, ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, ἥτις ἀεὶ δᾷδας κατέχει, ὡς Ἐρατοσθένης.

Αἰθυσσεῖς, ἔθνος Λιβυκὸν, Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός.

Αἴκαλον, φρούριον τῆς Ἰταλίας, Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Αἴλανον, πόλις Ἀραβίας, ἧς ὁ πολίτης Αἰλανίτης. τινὲς δὲ κόλπον Αἴλα φασί. Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν λέγειν ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ, τὰ πρὸς ἔω τῆς Αἴλας. ὁ πολίτης Αἰλανίτης.

Αἴλια, πόλις Παλαιστίνης, ἡ πάλαι Ἱεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης Αἰλιώτης, ὡς Καστα-λιώτης, Ἰταλιώτης. τινὲς δὲ καὶ Αἰλιεῖς αὐτοὺς καλοῦσιν, ὡς Εὐδαίμων ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφων τὸ Αἰλία, καὶ τὸ Αἰλιεὺς διὰ τοῦ ι, ὡς τὸ Σι-

γειον φησὶ Σιγειεύς. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ Σίγειον καὶ Σιγειεὺς δειχθήσεται ἐν τῷ οἰκείῳ. οὐ μέντοι ἔοικε τὸ παράδειγμα. εἰ γὰρ τοῦτο, ὤφειλε δισύλλαβον τὸ Αλλιεύς. παρὰ μίαν γὰρ συλλαβὴν εὑρίσκεται τὰ τοιαῦτα. τῆς Ἀντιοχείας τὸ Ἀντιοχεύς. ἀλλ' οὐδ' ἀπὸ τούτων γίνεται τὰ εἰς ευς ἀρσενικὰ, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀντίοχος Ἀντιοχεὺς, καὶ τοῦ Σελεύκου τὸ Σελευκεὺς, ὡς Ἄβρων περὶ παρωνύμων. εἰ γὰρ παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἦν ἂν Ἀλεξανδρειεύς. ἀμφοῖν δ' ὁ Ἀλέξανδρος ἀρχή.

Αἱμονία, ἡ Θετταλία, ἀπὸ Αἵμονος. Αἵμων δὲ υἱὸς μὲν Χλώρου τοῦ Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανὸς καὶ ἄλλοι. Αἵμων οὖν καὶ τὸ ἐθνικὸν, ὡς Αὔσων, καὶ Ἀρκὰς, καὶ Μαίων, καὶ Ἴων, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπὶ χωρῶν διὰ τοῦ ι προφερόμενα ἔχει προκατάρχοντα κυρίων. τούτοις ἐπιεικῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικά. Κίλιξ τὸ κύριον, καὶ τὸ ἐθνικὸν, ὅτι Κιλικία. Φρὺξ, Ἀχαϊὸς καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ Κρότων, ὡς Κράννων, καὶ Κολοφὼν, πόλεών ἐστιν ὀνόματα. ὁ δὲ λόγος τῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον, διὰ τὸ Αἴολος, Αἰολία ἡ χώρα, καὶ τὸ ἐθνικὸν Αἰολεύς. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν, ὅτι τοῖς συνοικισταῖς συνεχῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικὰ, δηλονότι καὶ γραφῇ καὶ τόνῳ. τὸ Τεῦκρος ὡς τριγενὲς ὠξύνθη. εὑρίσκεται καὶ πόλεσιν ὁμοφωνοῦντα τὰ τῶν κτιστῶν ὀνόματα, Κάμιμος, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ ἡ νῆσος. ὁμοίως Τροιζὴν, Κολοφὼν, Κόρινθος, Κῶς, Σικυὼν, Κύρνος, Λέσβος. ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν εὑρίσκεται ἓν ὄνομα, κτιστοῦ, πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς τὸ Δάρδανος. λέγεται καὶ Αἱμονιεὺς τὸ ἐθνικὸν, ὡς Ἀμβρακιεύς. καὶ Αἱμόνιος. καὶ Αἵμονές εἰσι. καὶ Αἱμονία, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Αἵμονος τοῦ Λυκάονος παιδὸς, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. οὕτως εὕρομεν τὰ τῆς χρήσεως.

Αἷμος, ὄρος Θράκης. λέγεται δὲ οὐδετέρως, ὡς οἱ πολλοί. ἐγένετο δὲ ὁ Αἷμος υἱὸς Βορέου καὶ Ὠρειθυίας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρος.

Αἴνεια, τόπος Θράκης, ὡς Αἴπεια, Ζέλεια, ἀπο

Αἰνείου. Θέων Αἰνειάδας ταύτην καλεῖ, ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα· Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θράκην παρεγένετο, καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνειάδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε. τὸ ἐθνικὸν Αἰνειεύς. ὃ καὶ παράσημόν ἐστιν, ὅτι μὴ ἐνδεῖ μιᾷ συλλαβῇ τοῦ πρωτοτύπου, ὡς εἴπομεν ἐν τῇ Αἰλίᾳ. ἔστι καὶ Αἰνεάτης, ὡς Κορσέαι Κορσεάτης, Ὑδρεῖαι Ὑδρεάτης, Ὀρεῖαι Ὀρεάτης, Κεγχρεῖαι Κεγχρεάτης, τοῦ ι σιγηθέντος. καὶ πόλις Τυῤῥηνίας, ἧς οἱ οἰκήτορες Αἰνεῖοι.

Αἴνηθος, ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν, Αἰνήθιος.

Αἰνία διὰ τοῦ ι, πόλις Πεῤῥαιβῶν. καὶ Αἰνιᾶνες οἱ οἰκοῦντες. καὶ Αἴνιος ποταμὸς αὐτῆς. λέγονται δὲ καὶ Αἰνιεῖς. ἐκαλοῦντο δὲ ὡς Μηλιεῖς, οἱ αὐτοί. Στράβων δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ φησὶν, ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιᾶνας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους. τὸ ἐθνικὸν Αἰνιάν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ κυρίου Αἰνιᾶνος γέγονεν, εὔλογος ἡ ὁμοφωνία αὐτοῦ, ὡς τὸ Τρὼς καὶ Ἀχαιος, μὴ ὁμοφωνοῦντος τοῦ Τευκρὸς καὶ γυναικός· εἰ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, εὑρεθήσεται πρότερον Αἴνιος, ὡς τῆς Λυκίας Λύκιος· εἶτα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ποταμοῦ πρὸς διάκρισιν Αἰνιὰν γενέσθαι, ὡς μέγιστος μεγιστάν. τὸ θηλυκὸν Αἰνιανὶς, ὡς Βιστωνίς. καὶ τὸ κτητικὸν Αἰνιακὸς κόλπος.

Αἶνος, πόλις Θράκης, Ἄψυνθος καλουμένη. Στράβων ζ΄. ἐν δὲ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἕβρου διστόμου ὄντος πόλις Αἶνος, καὶ κτίσμα Κυμαῖον. κληθῆναι δὲ αὐτὴν, ὅτι πλησίον τῆς Ὄσσης ἦν Αἶμος ποταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Αἴνου τοῦ Γουνέως ἀδελφοῦ δευτέρα. ἔστι καὶ πόλις Θεσσαλίας τρίτη. ἔστι Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων τετάρτη. κατὰ Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην πέμπτη. ἔστι καὶ νῆσος παρακειμένη τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Αἴνιος, ὡς Τήνιος. οὕτω γὰρ ἀναγράφεται ἐν τοῖς πίναξι. ταύτην Ἀπολλόδωρός φησιν ὠνομάσθαι Πολτυμβρίαν. ἔστι καὶ τόπος Αἶνος ἐν τῇ καταντικρὺ Ῥοδίων ἠπείρῳ.

Αἰξωνία, πόλις Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Αἰξωνεύς. ἔστι καὶ Αἰξωνὴ δῆμος Κεκροπίδος φυλῆς ὀξυτόνως, ὡς εἴθισται πολλῶν τῶν δήμων. καὶ ὁ δημότης Αἰξωνεύς τὸ θηλυκὸν Αἰξωνὶς, ὡς Ἀθμονίς. καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν. βλάσφημοι γὰρ καὶ συκοφάνται κωμῳδοῦνται. τὰ τοπικὰ, ἐκ τόπου Αἰξωνῆθεν, εἰς τόπον Αἰξώναδε καὶ Αἰξώναζε, καὶ ἐν τόπῳ Αἰξωνῆσι.

Αἰολία, νῆσος Αἰόλου. Ὅμηρος,

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθα.

τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, καὶ ὁμόφωνον τῷ οἰκιστῇ, ὡς Θετταλὸς, Ἰταλός. ἀλλὰ καὶ Αἰολεώτης, ὡς Σικελιώτης. λέγονται καὶ οἱ τὴν Λέσβον οἰκοῦντες Αἰολεῖς ἀπὸ τῶν Αἰόλου παίδων, ὡς Δωριεῖς ἀπὸ τῶν Δώρου. ἀφ' ὧν αἱ Αἰολικαὶ ἀποικίαι, οἳ καὶ Αἰολίωνες ὀνομάζονται.

Αἰόλιον, τῆς Θράκης χεῤῥονήσου πόλις. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς εἰκοστῇ τρίτῃ· ἐπορεύθην εἰς πόλιν Αἰόλιον τῆς Ἀττικῆς μὲν οὖσαν, πολιτευομένην δὲ μετὰ τῶν Χαλκιδέων. τὸ ἐθνικὸν Αἰόλειος, ὡς Ῥοίτειος, καὶ Αἰολήιος. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰολεὺς εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ Αἰόλειον, ὥστε γενικὸν εἶναι τοῦ ἔθνους καὶ ἰδικὸν τῆς πόλεως, ὡς ὁ Ἠπειρώτης καὶ ὁ Πόντιος τῶν γενικῶν καὶ τῶν ἰδικῶν.

Αἴπεια, πόλις Λακωνικῆς, ὡς Ζέλεια.

καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον.

οὕτω καὶ ἡ Κύπρου. τρίτη Κρήτης, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Αἰπεάτης, ὡς Κορσεάτης, Ὑδρεάτης. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐνίοτε μένοντος τοῦ ι ἀφαιρεῖται τὸ α, ὡς Δικαιαρχείτης, Σαμαρείτης, Ζελείτης. ἔσθ' ὅτε μένοντος τοῦ ε, ὑφαιρουμένου τοῦ ι, τὸ α εἰς ω ἀμείβεται, ὡς Ἡρακλεώτης, Μαρεώτης καὶ Ῥαφεώτης.

Αἶπυ, πόλις Μεσσηνίας.

καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ.

ἀπὸ τῆς ἐρυμνότητος Αἶπυ καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Αἰπύτης, ὡς Αἰγύτης.

Αἰραί, πόλις Μακεδονίας. ἔστι καὶ ἄλλη Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Αἰρεύς. τὸ δὲ τῆς Μακεδονίας Αἰραῖος. ἔστι καὶ παρὰ Ἑλλησπόντῳ, ἧς τὸ ἐθνικὸν Αἰράτης παρὰ Ἀνδροτίωνι ἐν ἕκτῃ Ἀτθίδος.

Αἶσα, πόλις Θράκης, προσεχὴς τῇ Παλλήνῃ. Αἰσαῖος, ὡς Αἶα Αἰαῖος.

Αἰσύμη, πόλις Θράκης. Ὅμηρος·

τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ.

τὸ ἐθνικὸν Αἰσυμαῖος, ὡς Δύμη Δυμαῖος.

Αἴσων, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἴσωνος τοῦ Ἰάσονος πατρὸς, οὗ τὸ ὄνομα διὰ τοῦ ο κλίνεται, ὡς Ἡσίοδος. τὸ δὲ Αἰσονίδης ἀπὸ τοῦ Αἴσονος.

* * ἠδὲ Φέρητα αἰεί. * *

τὸ ἐθνικὸν Αἰσώνιος. καὶ Φερεκύδης τὴν πόλιν Αἰσωνίαν φησί. τῆς δ' Αἰσωνίας τὸ ἐθνικὸν δύναται Αἰσωνιεύς, ὡς Τριεὺς, Ὀρθοσιεὺς, Ἀφροδισιεὺς, Δημητριεύς· καὶ Αἰσωνιάτης, ὡς Κυδωνιάτης καὶ Κροτωνιάτης. τὸ δ' Αἰσωνὶς ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ Αἰσωνία. ὀξύτονον τὸ Αἰσών. τὰ γὰρ εἰς ων δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴν ἔχει σημαινομένου, ὡς τὸ Κρότων βαρύνεται. ὀξυνόμενον γὰρ δηλοῖ ζωΰφιον, ἢ χαρακτῆρι ὑπάγοιτο, ὡς τὸ Ἴτων, συναπενεχθὲν τῷ Τρίτων, Γείτων, Βίτων. οἷον ἠϊών. Κράννων, Γύρτων, Νέων. σεσημείωται τὸ Οὔλπων, ἔστι πόλις Ἰταλίας. πάντων ἡ κλίσις διὰ τοῦ ω.

Αἴτνη, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Κατάνης, Ἱέρωνος κτίσμα. ὁ οἰκήτωρ Αἰτναῖος· ἐκαλεῖτο δὲ πρὶν Ἴνησσον.

Αἰτωλία, χώρα ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. ὃς ἐκπεσὼν ἀπὸ Πίσσης ὑπὸ Σαλμωνέως συνῴκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Αἰτωλίαν. πρότερον δὲ Ὕαντις ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν καὶ Αἰτωλὶς καὶ Αἰτώλιος. ἔστι καὶ Αἰτωλία πόλις Πελοποννήσου. ἣν συγκαταλέγει ταῖς Λακωνικαῖς πόλεσιν Ἀνδροτίων ἐν Ἀτθίδος. ὀξύνεται δέ. τὰ γὰρ εἰς ωλος ἀρσενικὰ πρὸ τοῦ ω τὸ τ ἔχοντα ὀξύνεται, Καστωλὸς,

Πακτωλὸς ἁμαρτωλός. τὸ Σπαρτωλὸς θηλυκόν ἐστι. καὶ τὸ Μαυσωλὸς οὐκ ἔχει τὸ τ. ἔστι καὶ Αἰτωλὸς ἐπίθετον, παρὰ ῥῆμα τὸ αἰτεῖν. τὸ κτητικὸν Αἰτωλικόν. λέγονται καὶ Αἰτωλιταὶ οἱ αἰτωλίζοντες καὶ τὰ Αἰτωλῶν φρονοῦντες.

Ἀκαδήμεια, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, οὗ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι. κέκληται ἀπὸ Ἀκαδήμου. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ε Ἑκαδήμεια, περὶ οὗ ἐν τῷ ε λέξομεν. διὸ καὶ ἡ πλείων χρῆσις οὕτως.

Ἀκακήσιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκάκου παιδὸς Λυκάονος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκακήσιος, ὡς Ἀνακτόριος, Βυζάντιος. Ἀκαλησσεύς, ὡς Τυμησσεύς, ἢ Ἀκαλήσιος.

Ἀκαμάντιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, Ἀκάμαντος κτίσμα τοῦ Θησέως, ᾧ συμμαχήσαντι πρὸς τοὺς Σολύμους τὸν τόπον δέδωκε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαμάντιος, ὡς Βυζάντιος. τὸ δὲ κτητικὸν τοῦ Ἀκάμαντος διὰ τῆς ει διφθόγγου. λέγεται καὶ Ἀκαμαντὶς, ὡς Βυζαντίς. Παρθένιος δ' ἐν Ἀφροδίτῃ Ἀκαμαντίδα αὐτήν φησι. ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης.

Ἄκανθος, πόλις Θράκης, ἀκάνθαις πεφραγμένη, ὑπὲρ τὸν Ἄθω, ὅθεν κέκληται. ἢ ἀπό τινος Ἀκάνθου, ὡς Μνασέας. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Ἄκανθος, Μέμφιδος ἀπέχουσα σταδίους τριακοσίους εἴκοσι. δευτέρα, τῆς ἀκάνθης τῆς Θηβαϊκῆς ἄλσος εὐμέγεθες, ἐξ ἧς καὶ τὸ κόμμι συνάγεται. τρίτη ἄλλη ἐν τῇ Χεῤῥονήσῳ παρὰ τὴν Κνιδίαν. ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀκάνθιος τέττιξ, ἐπὶ τῶν ἀφώνων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης. τὸ θηλυκὸν Ἀκανθιάς. τῆς δὲ Ἀκάνθου Ἀκανθοπολίτης. λέγεται γὰρ καὶ οὕτως ὁ πολίτης, ὡς Λεοντοπολίτης καὶ Λυκοπολίτης καὶ Κυνοπολίτης, περὶ ὧν εἰρήσεται.

Ἄκανναι, ἐμπόριον περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασ-

σαν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκανναῖος, ὡς Σαβαῖος καὶ Γεραῖος καὶ Ἐρυθραῖος, παρ' αὐτοῖς.

Ἀκαρνανία, χώρα κεχωρισμένη τῶν Κουρήτων πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ. διὸ καλοῦνται οἱ μὲν κειρόμενοι Κουρῆτες, οἱ δὲ ἀκούρευτοι Ἀκαρνᾶνες. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἥρωος τοὔνομα ἔχειν τὸ ἑκάτερον φῦλον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου τοὺς Κουρῆτας εἶναί φασιν· οἱ δὲ θηλυστολοῦντας ὡς αἱ κοῦραι τοὔνομα σχεῖν. εἶναι δὲ καὶ τοιοῦτόν τινα ζῆλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ χλαίνας ἑλκεχίτωνας, καὶ κρώβυλον, καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι. καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξῄεσαν εἰς τὴν μάχην, κατεφρονήθησαν ὑπὸ Περσέως. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαρνάν, ὡς Αἰνιάν, Ἀτιντάν, Ἀθαμάν, Αἰζάν· ἁπλᾶ γάρ. τὸ Τιτανόπαν σύνθετον. περὶ τοῦ Διύμαν εἴρηται. ἐκ τῆς γενικῆς τῆς Ἀκαρνᾶνος Ἀκαρνανία, ὡς Κιλικία, Φρυγία. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀκαρνανίς.

Ἀκαρασσός, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαράσσιος. καὶ Ἀκαρασσεύς, σύνηθες ἀεὶ τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν.

Ἄκαῤῥα, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς τέχνης Ἀκαῤῥαῖος, ὡς Γεφυραῖος, Κερκυραῖος, ἢ Ἀκαῤῥάτης, ὡς Αἰγειράτης.

Ἀκέλη, πόλις Λυκίας. οἱ πολῖται Ἀκελῆτες. τὸ θηλυκὸν Ἀκελῆτις. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀκέλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μάλιδος παιδός, δούλης τῆς Ὀμφάλιδος, ὡς Ἑλλάνικος. Ἡρωδιανός, Ἀκελήσιός, φησιν, ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι, ὡς Μένδης. ᾧ συνᾴδει μὲν ἡ λοιπὴ χρῆσις. Ἑλλάνικος δ' εἶπεν εἰς πόλιν Ἀκέλην. ἐχρῆν γὰρ Ἀκέλητα εἶναι. ὁ γὰρ τεχνικός, τὰ διὰ τοῦ σιος πάντα προπαροξύνεται, κἂν τὸ τ ὑπάρχῃ πρὸ τοῦ ι, πλὴν τῶν τριβραχέων κυρίων.

Ἀκέσαι, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαῖος, ὡς Πηγασαῖος· καὶ Ἀκεσίτης, ὡς Πηγασίτης.

Ἀκεσαμεναί, ὡς Ἀλαλκομεναί, Κλαζομεναί, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θεαγένης. κτίσμα Ἀκεσσαμένου,

ἑνὸς τῶν ἐν Πιερίᾳ βασιλευσάντων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαμένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Ἀκέστη, πόλις Σικελίας, ὡς Ἄγεστα, παρὰ τὸν Ἀκέστην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσταῖος. τὸ θηλυκὸν Ἀκεσταία.

Ἄκη, πόλις Φοινίκης. τὰ εἰς κη λήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ἢ χωρῶν βαρύνεται. αὕτη Πτολεμαῒς ἐκαλεῖτο. Κοιλοσυρίτας δ' αὐτοὺς ὠνόμαζον. Κλαύδιος δὲ Ἴουλος ἐν πρώτῃ Φοινίκων φησὶν ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ Ἡρακλέους. χαλεπωτάτων γὰρ ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐν ἐπιταγαῖς ἄλλων περισχεθείς, τῷ τῆς Λερναίας ὕδρας ἰῷ τοῖς τῶν δηγμάτων ἐπονεῖτο ἕλκεσιν. ἀνεῖλε δὲ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον, ἐπ' ἀνατολὰς ἰτέον, μέχρις ἂν τύχῃ ποταμῷ φυοντι πόαν τῇ ὕδρᾳ παραπλήσιον· ἐκείνης γὰρ καταπλασάμενον τῶν ἑλκῶν ἀπαλλαγήσεσθαι. εὗρε δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πυθόχρηστον πόαν, ἧς ὁ καρπὸς ἥ τε ῥῖζα πάντως ἐστὶν ὀφιώδης τῷ ποικίλῳ ταῖς κεφαλαῖς. ὁπόσας γὰρ ἄν τις ἀποκείρῃ, φύονται αὖθις ἕτεραι. κολοσσαῖον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥῖζαν. τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον ὄψιν ἰδίαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχων Αἰγυπτίοις. περὶ δὲ τὸν Νεῖλον φύεται πολλή. ἡ δὲ περὶ τὸν Βῆλον ἕλκη θεραπεύει δυσίατα. τριβομένη δὲ μετὰ τῆς ῥίζης λευκὸν ἀναδίδωσιν ὀπόν. τούτῳ, φησίν, Ἡρακλῆς ἰάθη. καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Ἄκην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαῖος, ὡς Βαρκαῖος.

Ἀκκαβικὸν τεῖχος, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἣν ἔκτισαν Καρχηδόνιοι, ὡς ἐροῦμεν ἐν τῷ περὶ Σαλμύνης. ὁ πολίτης Ἀκκαβικοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης καὶ Χωλοτειχίτης, ὡς εὑρήσομεν ἐν τῷ χ.

Ἀκμόνια, πόλις Φρυγίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ περὶ Φρυγίας. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἄκμονα τὸν Μανέως. ἔστι καὶ ἄλλο Ἀκμόνιον λεγόμενον, ὡς Φερεκύδης. Ἀκμονίτης δὲ ἀπὸ τῆς Ἄκμονος γενικῆς. Ἀκμόνεια, ἀφ' ἧς Ἀκμονειάτης. τοῦτο δέ μοι εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ εἰς ευς ἀπὸ τῆς ου γενικῆς γίγνεται, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρεύς. ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς, Ἀπά-

μας Ἀκαμεύς, Τρίας Τριεύς. ἔστι καὶ ἄλλο Ἀκμόνιον ἄλσος περὶ Θερμώδοντα, ἐφ' οὗ μιγεὶς Ἄρης τῇ Ἁρμονίᾳ τὰς Ἀμάζονας ἔσχεν, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν δευτέρῳ. ὅθεν δὲ κέκληται, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Ὕαντος πεδίῳ. τὸ ἐθνικὸν ἀμφιδοξεῖται, καὶ Ἀκμονιεὺς καὶ Ἀκμόνιος.

Ἀκόναι, πολίχνιον πλησίον Ἡρακλείας. λέγεται κατὰ περίφρασιν ὁ οἰκῶν τὰς Ἀκόνας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκονίτης, τὸ θηλυκὸν Ἀκονῖτις. οὕτω γάρ τις νῆσος διαφέρουσα μὲν τῷ πανευφήμῳ πατρικίῳ καὶ τῷ πάντα σοφωτάτῳ μαγίστρῳ Πέτρῳ, κειμένη δὲ καταντικρὺ τῆς εὐδαίμονος πόλεως Χαλκηδόνος. ἐπικέκληται δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς ἀκόνας πεποιημένων λίθων. λέγεται καὶ ἀκόνιτον δηλητήριον φάρμακον, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ τρίτῳ Δειπνοσοφιστῶν, ὅτι τοὺς προφαγόντας τὸ πήγανον μηδὲν πάσχειν ἐκ τοῦ κωνείου. κληθῆναι δέ φασι διὰ τὸ προφύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις καλουμένῳ, ὄντι περὶ Ἡράκλειαν.

Ἀκόντιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκοντίου τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἑτέρα Εὐβοίας, ὡς Ξεναγόρας καὶ Ἀνδροτίων ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκοντιεύς, ὡς Δολιχεύς, Σουριεύς, καὶ Ἀκόντιος, ὡς Βυζάντιος καὶ Ἀνακτόριος.

Ἀκούτεια, πόλις Ἰβηρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκουτανοί, ὡς αὐτός. ἔοικε δὲ τὸ ι κατὰ πλεονασμὸν ἔχειν.

Ἄκρα, Ἰαπυγίας πόλις, κατά τινας Ὑδροῦσα λεγομένη. δευτέρα ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν αὐτῇ ἔχουσα λιμένα Βρεντήσιον. ἔστι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. τρίτη ἔστι Συρακουσίων κτίσμα, Εὐβοίας. ἕκτη Σκυθίας. ἑβδόμη Κύπρου. ὀγδόη Ἀκαρνανίας. τὸ θηλυκὸν Ἀκραία. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀκραῖος. ἐννάτη ἔστιν Ἄκρα, ὑπὲρ Ἀντιόχειαν τὴν περὶ τὴν Δάφνην. Ἀκραῖται δὲ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐκαλοῦντο. δεκάτη ἔστι καὶ πέραν τοῦ Τίγρητος Ἄκρα. Ἀῤῥιανὸς ἑκκαιδεκάτῃ.

Ἀκράγαντες, πόλεις πέντε Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραῤῥέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖσται

τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, Συρακούσας, Γέλαν, Ἱμέραν, Σελινοῦντα, καὶ Φοινικοῦντα, καὶ Ἐρύκην, καὶ Κάμικον, Ἁλυκόν τε καὶ Θέρμον, καὶ Καμαρῖναν, ὡς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀκράγαντος τοῦ Διὸς καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ. ἔστι καὶ Θρᾴκης καὶ Εὐβοίας καὶ Κύπρου καὶ Αἰτωλίας. Πολύβιος δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς χώρας ὠνομάσθαι Ἀκράγης, διὰ τὸ εὔγειον. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντῖνος, ὡς Ἰχανῖνος, Ταραντῖνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

Ἀκραιφία, πόλις Βοιωτίας. οἱ δὲ Ἀκραίφιον. Παυσανίας δὲ Ἀκραίφνιον, καὶ οὐδετέρως. ἦν δ' ἀπὸ Ἀθάμαντος κτισθεῖσα, ἢ ἀπὸ Ἀκραιφέως τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὄρος κληθῆναι ἀπὸ Πτώου παιδὸς αὐτοῦ καὶ Εὐξίππης. ἢ ὅτι Λητῷ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν προσεπιφανεὶς ὁ κάπρος ἐπτόησε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφιαῖος καὶ Ἀκραίφιος· οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται· καὶ Ἀκραιφιὰς, ὡς Σουνιεὺς Σουνιάς. καὶ Ἀκραιφὶς λίμνη. Ἔφορος δὲ καὶ Ἀκραιφνίους καὶ Ἀκραιφνεῶτας. Θεόπομπος δὲ τὰ Ἀκραίφνιά φησι. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφνιεύς.

Ἄκριλλα, πόλις Σικελίας οὐ πόῤῥω Συρακουσῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκριλλαῖος, ὡς Ἄγυλλα Ἀγυλλαῖος.

Ἀκρόθυνοι, πόλις ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ἄθω. τὸ ἐθνικὸν Ἀκρόθυνος καὶ Ἀκροθυνίτης. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Κρῷς. πόλις δέ ἐστιν Ἀράβων. τὸ ἐθνικὸν Κρωΐτης. νόμος διὰ τοῦ ω.

Ἀκροκόρινθος, ἀῤῥενικόν. οἱ κατοικοῦντες Ἀκροκορίνθιοι. λέγεται δὲ καὶ Κορίνθιος ἁπλῶς.

Ἀκροκύλεια, κεῖται ἐν τῷ κ.

Ἀκρόπολις, πόλις Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Ἀκροπολίτης. δύναται καὶ Ἀκροπολιεὺς, ὡς Τετραπολιεύς.

Ἀκρώρεια, ἄκρον ὄρους. ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο. ἐκαλεῖτο δὲ

παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρείτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρός φησιν.

Ἀκρώρειοι, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμόφωνον.

Ἀκτή, οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τἀναντία φησίν. οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν· τριγώνου γὰρ οὔσης αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκταῖος καὶ Ἀκταία, καὶ Ἀκταΐς, καὶ Ἀτθὶς, καὶ Ἀκτίτης, ἐξ οὗ τὸ Ἀκτίτου πέτρα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ, ὡς αὐλὴ αὐλίτης. ἔστι καὶ Ἄκτιος Αἰγεὺς, ὡς Εὐφορίων Διονύσῳ. ἔστι καὶ Ἀκτιὰς, καὶ τὸ Ἄκτιον, ἀφ' οὗ τὸ Ἀκτιώτης, ὡς Πηλιώτης, Ζεφυριώτης. ἄμεινον δὲ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Ἀκτία, τοῦ δηλοῦντος τήν τε χώραν καὶ τὴν γυναῖκα, ὡς Πελασγία Πελασγιώτης. ἔστι καὶ Ἀττικὸς καὶ Ἀττικὴ κατὰ τροπὴν διὰ τὴν εὐφωνίαν. ἔστι καὶ Ἀκτὴ Μαγνησίας, ἀφ' ἧς Ἄκτιος καὶ Ἐπάκτιος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνανίας, ἧς μέμνηται Δημάγητος. ἔστι καὶ Πελοποννήσου, ὡς Θουκυδίδης. καὶ ἄλλη ἐν Βοσπόρῳ. καὶ ἕκτη ἐν Ἰωνίᾳ. Δημήτριος δὲ τῆς σημαντικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς περὶ τὸν Ἄθω χώρας μόνον ἐμνημόνευσεν.

Ἄκτια, πόλις Ἀκαρνάνων, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ἀρξαμένοις. ἐν ταύτῃ Ἀπόλλωνος γυμνικὸς ἀγὼν καὶ ἱππικὸς καὶ πλοίων ἅμιλλα διὰ τριετηρίδος ἦν. ὁμωνύμως δὲ λέγεται καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἡ ἄκρα ἡ ποιοῦσα τὸ στόμα τοῦ κόλπου καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ πολίτης. λέγεται καὶ Ἀκταῖος Ἀπόλλων, καὶ Ἀκτιακός. λέγεται καὶ Ἀκταιῶτις θηλυκόν. Ἀρκάδιος δ' ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησὶν, Ἀκτία καὶ ἡ πόλις

καὶ ἡ ἑορτή. ἀλλ' ἡ μὲν ἑορτὴ βαρύνεται, τὰ Ἄκτια, ἡ δὲ πόλις λέγεται οὐδετέρως τὸ Ἄκτιον.

Ἀκυληΐα, πόλις Ἰταλίας. Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλήϊος, ὡς Μεσαπία Μεσάπιος, Λευτερνία Λευτέρνιος, Λυκία Λύκιος. λέγεται καὶ Ἀκύλεια. καὶ Ἀκυλήϊος κόλπος. λέγεται καὶ Ἀκυλεήσιος Ἰταλικῷ τύπῳ.

Ἀκυλῖνα, πόλις Ἰλλυρική. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλιναῖος, ὡς Κωνσταντιναῖος ἀπὸ τοῦ Κωνσταντῖνα.

Ἀκυτάνια, ἐπαρχία τῆς Κελτικῆς Γαλατίας, μία τῶν τεσσάρων. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Ἀκύτος, νῆσος περὶ Κυδωνίαν τῆς Κρήτης. ὁ νησιώτης Ἀκύτιος.

Ἀκύφας, πόλις μία τῆς Δωρικῆς τετραπόλεως, ὡς Θεόπομπος.

Ἀκχηνοί, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Οὐράνιος φησὶ τετάρτῃ, ἐπὶ τῷ αὐχένι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Ἀλάβανδα, πόλις Καρίας, ἡ ποτὲ Ἀντιόχεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλαβάνδου τοῦ Εὐίππου, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Καρῶν εὐτυχεστάτη, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία, Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη. κτίσμα δὲ Καρὸς ἦν, ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κληθεῖσα τοῦ γεννηθέντος ἀπὸ Καλλιῤῥόης τῆς Μαιάνδρου, μετὰ νίκην ἱππομαχικήν, καὶ κληθέντος Ἀλαβάνδου, ὅ ἐστι κατὰ τὴν Καρῶν φωνὴν Ἱππόνικος. ἄλα μὲν τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παρὰ Ῥωμαίοις βάνδον τὴν νίκην φασίν. ὁ πολίτης Ἀλαβανδεύς. οὕτως ἀναγράφεται. λέγεται καὶ κτητικὸν Ἀλαβανδιακὸς καὶ Ἀλαβανδιακὸν σύγγραμμα, ἐξ οὗ καὶ Ἀλαβανδιακὸς σολοικισμός, ὡς Φιλόξενος τὴν Ὀδύσσειαν ἐξηγούμενος, ὅταν ἡ μὴ ἀπαγόρευσις ἀντὶ τῆς οὐ κεῖται, ὡς τό,

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ἀλάβαστρα, πόλις Φρυγίας. Ἡρόδοτος. ἐν ταύτῃ λίθος διάσημος, ὥς φησι Νικάνωρ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβαστρίτης, ὡς Ἀβδηρίτης.

Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χάραξ ὀγδόῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβούριος.

Ἀλαβὼν πόλις καὶ ποταμός, ὡς Δημήτριος ἐν συνωνύμοις. κλίνεται Ἀλαβῶνος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβώνιος, ὡς Κολοφώνιος.

Ἀλαζών, ἔθνος ὅμορον τοῖς Σκύθαις. ὀξύνεται διὰ τὸ ἐπιθετικόν, καὶ φυλάττει τὸ ω πρὸς ἀντιδιαστολήν.

Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες, καὶ *Ἁλαὶ Αἰξωνίδες*, δῆμοι, ὁ μὲν τῆς Αἰγηΐδος, ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίας φυλῆς. ἑκατέρου ὁ δημότης ἄνευ τοῦ ι Ἁλεύς, καὶ Ἁλῆθεν, καὶ Ἁλῆσι, καὶ Ἁληθένδε Ξενόφαντος εἶπε. Τρύφων δ' ἐν παρωνύμοις Ἁλαῖος τρισύλλαβον καὶ Ἁλαιαῖος τετρασύλλαβον, ὡς Ληναῖος Ληναιεύς, Κρηταῖος Κρηταιεύς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς κατ' ἔθος Ἀττικὸν ἔνδειάν φησι τοῦ ι. ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραύρωνος· αἱ δ' Αἰξωνίδες ἐγγὺς τοῦ ἄστεος. ἔστι καὶ λίμνη ἐκ θαλάσσης. δασύνεται δὲ τὸ Ἁλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου ἀπὸ τοῦ Ἀραφηνίσιν Ἁλαῖς διακεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅς ἐστι τόπος Ἀττικῆς.

Ἁλαί, πόλισμα Βοιωτίας. Παυσανίας πέμπτῳ. καὶ ἡ πρόσχωρος τῇ Ἀργείᾳ οὕτως Ἁλὴ λέγεται ὀξύτονον. ἔστι καὶ ἑτέρα καταντίον Μάσητος. καὶ τῆς Κιλικίας δὲ πόλις ἐπιθετικῶς λεγομένη Ἁλαί. ἀπὸ δὲ τούτου Ἁλήϊον πεδίον. Ἁλαί, τὸ ἐθνικὸν Ἁλεύς. ἀφ' οὗ τὸ Ἁλήϊον. ἔστι καὶ Ἅλικος κτῆμα Κιλικίας. καὶ Ἁλίκη ἡ χώρα· καὶ χωρίον Ἅλικος πρὸς τῇ Αὐγούστᾳ, καὶ ὄρος ὁμώνυμον.

Ἀλαλκομένιον, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενέως, ὅς καὶ ἵδρυσε τὴν Ἀθηνᾶν Ἀλαλκομενηΐδα. οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἀλαλκεῖν, ὡς Ἀρίσταρχος, ἦν γὰρ ἂν καὶ Ἀλαλκηΐς, ἀλλ' ὡς Θησεὺς Θησηΐς, οὕτως Ἀλαλκομενεὺς Ἀλαλκομενηΐς, ὥσπερ καὶ Βρισεὺς Βρισηΐς καὶ

Νηρεὺς Νηρηΐς. ἐκ τοῦ Ἀλαλκομενέως δὲ καὶ Ἀθηναΐδος τῆς Ἱπποβότου Γλαύκωπος, ἀφ' οὗ τὸ Γλαυκώπιον καὶ Γλαυκῶπις. καὶ Ζεὺς Πολιεύς. καὶ Ἀθηνᾶ Πολιάς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαλκομενιεύς, καὶ Ἀλαλκομένιος, καὶ Ἀλαλκομενία ἡ Ἀθηνᾶ ἐκεῖ τιμᾶται. τοῦ δ' Ἀλαλκομενὴ Ἀλαλκομεναῖος.

Ἀλαμανοί, ἔθνος Γερμανοῖς πρόσχωρον.

Ἀλαρόδιοι, ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτός φησιν.

Ἀλανός, ὄρος Ἀρματίας.

Ἄλβα, πόλις Ἰταλίας, ἣν ἔκτισαν οἱ ἀπὸ τοῦ Λαβινίου Λατῖνοι, Τρῶες ὄντες. ἔστι δ' ἡ Ἄλβα καθ' Ἑλλάδα λευκή. κλίνεται δὲ Ἄλβας, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἄλβας, ὁ νῦν λεγόμενος Τίβερις, Τιβερίνου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῷ θανόντος. λέγεται καὶ Ἀλβή. ὁ πολίτης Ἀλβανός, ὡς καὶ οἶνος Ἀλβανός, ἡδύς τε καὶ καλός. λέγεται καὶ Ἀλβανὸς ἐν Ἰταλίᾳ τόπος, ἐν ᾧ ἱεροποιίαι ἐγένοντο. καὶ λίμνη Ἀλβανίς. ἔστι καὶ Ἄλβη πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβαῖος, ὡς Θηβαῖος.

Ἀλβανία, χώρα πρὸς τοῖς ἀνατολικοῖς Ἴβηρσιν.

Ἀλβίων, νῆσος Βρεττανική. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβιώνιος.

Ἄλγιδος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀλγίδιος, ὡς Τενέδιος, Ἀράδιος.

Ἀλέα, πόλις Ἀρκαδίας· Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἕκτῃ. ἔστι καὶ Θετταλίας, καὶ ἄλλη Καρπητάνων, ἔθνους Κελτικοῦ. ὁ πολίτης Ἀλεός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ, ὡς Δάρδανος. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Ἀλεάτης, ὡς τῆς Τεγέας Τεγεάτης. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν, ἀλέα ἐπὶ τῆς θερμασίας. καὶ ὁπότε δηλοῖ τὴν φυγήν, βαρύνεται. ἐπὶ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὀξύνεται. ἐχρῆν δὲ καὶ τοῦτο βαρύνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλεοῦ λέγεται καὶ Ἀλεαῖος.

Ἀλεξάνδρεια, πόλεις ὀκτωκαίδεκα. πρώτη ἡ Αἰγυπτία, ἤτοι Λίβυσσα, ὡς οἱ πολλοί, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου

τοῦ Φιλίππου. Ἰάσων δὲ ὁ τὸν βίον τῆς Ἑλλάδος γράψας ἐν τέσσαρσι βιβλίοις φησί· τὸν μὲν οὖν τόπον τῆς πόλεως ὄναρ ἐχρησμοδοτήθη οὕτω,

νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν.

Ἐκέλευσε δὲ διαγράφειν τὸ σχῆμα τοὺς ἀρχιτέκτονας. οὐκ ἔχοντες δὲ λευκὴν γῆν ἀλφίτοις διέγραφον. ὄρνιθες δὲ καταπτάντες τὰ ἄλφιτα αἴφνης διήρπασαν. ταραχθεὶς οὖν Ἀλέξανδρος, οἱ μάντεις θαῤῥεῖν ἔλεγον· πάντων γὰρ τὴν πόλιν τροφὸν γενήσεσθαι. ταῦτα καὶ Ἀῤῥιανός. ἐκλήθη δὲ Ῥακῶτις, καὶ Φάρος, καὶ Λεοντόπολις, διὰ τὸ τὴν τῆς Ὀλυμπιάδος γαστέρα ἐσφραγίσθαι λέοντος εἰκόνι. ἐλέγετο δὲ κατ' ἐξοχὴν πόλις, καὶ πολῖται ἐξ αὐτῆς· ὡς ἄστυ αἱ Ἀθῆναι, καὶ ἀστοὶ καὶ ἀστικοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ ἐπὶ Ῥώμης λέγεται οὖρψ. ἐκλήθη δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν Σεβαστὴ, καὶ Ἰουλία, καὶ Κλαυδία, καὶ Δομετιανὴ, καὶ Ἀλεξυντηρία. τῷ δὲ συνοικισμῷ τριακοντατεσσάρων ἐστὶ σταδίων το μῆκος, ὀκτὼ δὲ τὸ πλάτος. ἡ δὲ ὅλη περίμετρος σταδίων ἑκατὸν δέκα. δευτέρα ἔστι πόλις Τροίας, ἐν ᾗ ἐγένετο Ἡγήμων ἐποποιὸς, ὃς ἔγραψε τὸν Λευκτρικὸν πόλεμον τῶν Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, περὶ ἧς Δημοσθένης ἐν τετάρτῳ Βιθυνιακῶν. τρίτη Θρᾴκης πρὸς τῇ Λακεδαιμονίᾳ, ἣν ἔκτισε πρὸ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας ἑπτακαίδεκα ὢν ἐτῶν. τετάρτη πόλις Νεαρτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς. πέμπτη, ἐν τῇ Ὀπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς. ἑβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ὀγδόη τῆς Κιλικίας. ἐννάτη ἐν Κύπρῳ. δεκάτη πρὸς τῷ Λάτμῳ τῆς Καρίας, ἐν ᾗ Ἀδώνιον ἦν, ἔχον Πραξιτέλους Ἀφροδίτην. ἑνδεκάτη κατὰ Βάκτρα. δυοκαιδεκάτη ἐν Ἀραχώτοις. τρισκαιδεκάτη ἐν Μακαρήνῃ, ἣν παραῤῥεῖ ποταμὸς Μαξάτης. τεσσαρεσκαιδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῷ ἔθνει. πεντεκαιδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ. ἑκκαιδεκάτη κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον

ἑπτακαιδεκάτη ἐν τῇ Σογδιανῇ, παρὰ Παροπαμισάδαις. ὀκτωκαιδεκάτη ἐπὶ τοῦ Τανάϊδος αὐτοῦ κτίσμα, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ Πτολεμαῖος ἀποφαίνεται. ἔστι καὶ τόπος ἐν τῇ Ἴδῃ τῇ Τρωϊκῇ, Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασι τὸν Πάριν διακρῖναι τὰς θεάς, ὡς Τιμοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεξανδρεύς, ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου γενικῆς. τὸ θηλυκόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σινωπεὺς Σινωπίς, οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρίς. Δίδυμος δὲ παρατίθεται χρῆσιν ἐξ Ἐρατοσθένους τὸ Ἀλεξανδρίτης. Φαβωρῖνος δὲ ἐν τῷ περὶ Κυρηναϊκῆς πόλεως Ἀλεξανδρειώτην φησί, παρὰ τὸ Ἀλεξανδρειανός, ὡς Μύρλεια Μυρλειανός, Ἡράκλεια Ἡρακλειανός. λέγεται καὶ Ἀλεξάνδρειος κτητικόν. Νικάνωρ δὲ ὁ Ἑρμείου ἐν τῇ περὶ Ἀλεξανδρείας πρώτῃ ταῦτα πάντα κυροῖ, καὶ τὸ Ἀλεξανδρῖνος καὶ τὸ Ἀλεξανδρίτης, οὐ μέντοι τὸ Ἀλεξανδρεώτης. ἔστι καὶ Ἀλεξάνδρεια βοτάνη καὶ φυτόν, παρ' ἄλλοις δὲ Ἀλεξάνδρα, ἐξ ἧς ἐστέφετο Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγῶσι. τινὲς δὲ δανάην αὐτὴν καλοῦσιν· οἱ δὲ χαμαιδάφνην· οἱ δὲ ἐπιφυλλόκαρπον, ἢ φυλλόκαρπον.

Ἀλήσιος, τῆς Ἤλιδος πέτρης, τῆς Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου, ἀπὸ Ἀλησίου τοῦ Σκηλοῦντος υἱοῦ. οὗτος ἦν τῶν Ἱπποδαμείας μνηστήρων. οἱ δὲ Γαργήττου υἱόν, ἕνα τῶν μετὰ Πέλοπος ἀφικομένων. τὸ ἐθνικὸν Ἀλησιεύς, ὡς Συμπρασιεύς. ἔστι καὶ Ἀλήσιον πεδίον τῆς Ἠπείρου, ἵνα πήγνυται πολὺ ἅλας. ὁ δὲ Εὐφορίων, οὐ γὰρ Ἀλήσιοί ἐστε, φησίν.

Ἀλθαία, πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὀλκάδες ἔθνος Ἰβηρίας, πλησιόχωροι Καρχηδόνος, ἣν ἐκάλουν καὶ καινὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλθαῖος, ὡς Αἰαῖος. ἢ Ἀλθαιάτης, ἢ Ἀλθαιανός. εὕρομεν δὲ ἐν ταῖς γραφαῖς Δημητρίου Ἀλθαιέα.

Ἁλίαρτος, πόλις Βοιωτίας, ἀρσενικόν. Ὅμηρος·

ποιήενθ' Ἁλίαρτον.

λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἁλιάρτου τοῦ Θερσάνδρου.

τὸ ἐθνικὸν Ἁλιάρτιος, ὡς Βοιώτιος. Ἀρμενίδας δ' ἐν τῷ ρ Ἀρίαρτόν φησι.

Ἁλιεῖς, πόλις Λακωνικῆς, παραθαλασσία. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἁλιεύς. Ἔφορος ἐν τῷ ἕκτῳ, ὅτι οὗτοι Τιρύνθιοί εἰσι, καὶ ἐξαναστάντες ἐβουλεύοντο οἰκεῖν τίνα τόπον, καὶ ἠρώτων τὸν θεόν. ἔχρησε δὲ οὕτω. Ποῖ τὺ λαβῶν, καὶ ποῖ τὺ καθίξω, καὶ ποῖ τὺ οἴκησιν ἔχων ἁλιέα τε κεκλῆσθαι. ἐλέγοντο δ' οὕτω διὰ τὸ πολλοὺς τῶν Ἑρμιονέων ἁλιευομένους κατὰ τοῦτο τὸ μέρος οἰκεῖν τῆς χώρας. τὸ θηλυκὸν Ἁλίας. καὶ Ἁλικὸς τὸ κτητικόν.

Ἁλιζῶνες, ἔθνος. Ὅμηρος,

αὐτὰρ Ἁλιζώνων.

Ἔφορος οἰκῆσαί φησι τοὺς Ἁλιζῶνας τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυδίας κειμένην. ἴσως δὲ διὰ τὸ ὑπερήφανον τοῦ πλούτου κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ α εἰς ι οὕτως ὠνομάσθησαν.

Ἁλικαρνασσός, πόλις Καρίας. Ἄνθης φησίν, ἀπὸ τοῦ ἁλίᾳ περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζῆνος μετῴκισε, λαβὼν τὴν Δύμαναν φυλήν, ὡς Καλλίμαχος. ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροιζῆνος, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἰσθμὸς καὶ Ζεφύρια, ὡς Φίλων, καὶ Ζεφυρία. λέγεται ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Ἁλικαρνασσεύς, ὡς Ἀψυρτεύς. Ἀνδροτίων ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος Ἁλικαρνάσιός φησι. καὶ Ἁλικαρνασσίς θηλυκόν· καὶ Ἁλικαρνασσοῖ τὸ τοπικόν· καὶ ἐκ τόπου Ἁλικαρνασσόθεν.

Ἁλικύαι, πόλις Σικελίας. Θεόπομπος. μεταξὺ κειμένη Ἐντέλλης καὶ Λιλυβαίου. τὸ ἐθνικὸν Ἁλικυαῖος καὶ Ἁλικυαία.

Ἁλίκυρνα, κώμη Ἀκαρνανίας. Στράβων. ὁ οἰκήτωρ Ἁλικυρναῖος, ὥσπερ Μηκύβερνα Μηκυβερναῖος.

Ἁλιμοῦς, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Καλλίμα-

χος δὲ πόλιν ἡγεῖται. ὁ δημότης Ἀλιμούσιος. τὰ τοπικὰ Ἀλιμουντόθεν, Ἀλιμουντάδε, Ἀλιμοῦντι.

Ἄλινα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυΐστωρ. ὁ πολίτης Ἀλινδεύς.

Ἀλίμαλα, χωρίον Λυκίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. οἱ ἐνοικοῦντες Ἀλιμαλεῖς.

Ἀλίνδοια, πόλις Μακεδονίας, ὡς Βέροια. τὸ ἐθνικὸν Ἀλινδοιαῖος, ὡς Βεροιαῖος.

Ἀλίσαρνα, πόλις Τρῳάδος χώρας· Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς, Ἀλισαρναῖος.

Ἀλίφειρα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Λυκάονος παιδὸς Ἀλιφείρου. ὁ πολίτης, Ἀλιφειρεύς. εὕρηται ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου.

Ἀλκομεναί, πόλις ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀλκομενεὺς ὁ Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ τῆς Ἰλλυρίας πόλις. ὁ πολίτης ἀμφοτέρων Ἀλκομενεὺς, καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀλκομένεια.

Ἀλλάλια, πόλις ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκέων, ὡς Ἡρόδοτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαλιαῖος.

Ἀλλάντη, πόλις Μακεδονίας καὶ Ἀρκαδίας. Θεόπομπος δ' ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν Ἀλλάντιον αὐτὴν εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλάντιος, ὡς Κυλλήνιος.

Ἀλλώρια, πόλις τῆς Κρήτης· Πολυΐστωρ τρισκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαριάτης, ὡς αὐτός φησιν.

Ἀλμήνη, πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ὡς Ἀῤῥιανός. τὸ ἐθνικὸν Ἀλμήνιος, ὡς Παλλήνιος· ἢ Ἀλμηνίτης, ὡς Σινωπίτης.

Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικὸν, ὡς Ἀπολλόδωρος. Πολύβιος καὶ διὰ τοῦ ι αὐτοὺς καλεῖ Ἀλλόβριγας. Χάραξ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ Ἀλλόβρογας. οἱ πλείους δὲ διὰ τοῦ ι. ὁ δὲ Τεχνικὸς, Ἀλλόβροξ, ἔθνος Γαλατικόν.

Ἄλμων, πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἑλλάνικος· καὶ Σάλ-

μον αὐτήν φησι, κακῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Ἄλμωνος γενικῆς Ἀλμώνιος καὶ Ἀλμωνία.

Ἀλμωπία, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἄλμωπες. Λυκόφρων,

ἐκ δ' Ἀλμωπίας
παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία·

περὶ Αἰνείου λέγων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄλμωπος γίγαντος· τὸ ἐθνικὸν Ἄλμωψ, καὶ Ἀλμώπιος, καὶ Ἀλμωπία, ἀπὸ Ἄλμωπος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος.

Ἀλόπη, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀλόπης τῆς Κερκυόνος, ὡς Φερεκύδης, ἢ τῆς Ἄκτορος, ὡς Φιλωνίδης. ἔστι δὲ μεταξὺ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. δευτέρα ἐστὶ καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη. τρίτη Πόντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια. τετάρτη περὶ Εὔβοιαν. πέμπτη περὶ Δελφούς. ἕκτη περὶ Λοκρίδα. Ὅμηρος τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυκίας παράλιόν φησιν,

ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστίν.

ὁ πολίτης κατὰ τέχνην Ἀλοπίτης. ἔστι δὲ καὶ Ἀλοπεύς.

Ἀλόνησος, περὶ ἧς Φίλιππος καὶ Ἀθηναῖοι διεφέροντο. τὸ ἐθνικὸν Ἁλονήσιος, ὡς Προκονήσιος· καὶ Ἁλονησίτης, ὡς Χεῤῥονησίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν ταυτόν.

Ἅλος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Φθιώτιδος, ὑπὸ τῷ κέρατι τῆς Ὄθρυος. ἀπέχει δὲ Ἴτωνος ὡς ἑξήκοντα σταδίους. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀθάμαντα, ἀπὸ τῆς συμβάσης αὐτῷ ἄλης. Θέων δέ φησιν, ὅτι Ἅλος θεράπαινα ἦν Ἀθάμαντος, ἡ μηνύσασα τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα· ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. δύο δὲ Παρμενίσκος Ἅλους ἱστορεῖ· τὸν μὲν Μαλιακὸν ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, τὸν δὲ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεύς· Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους. τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλίους.

Ἄλπεια, ἠϊὼν πρὸς ἄρκτον τῆς Τυῤῥηνίδος καὶ Ἰωνίας θαλάσσης. οἱ κατοικοῦντες Ἄλπειοι, καὶ Ἄλπεις. καὶ Ἄλπεια ὄρη, καὶ Ἄλβια. διχῇ γὰρ ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ π καὶ διὰ τοῦ β. καὶ Ἀλβία ἡ χώρα διὰ τοῦ β.

Ἀλπηνοί, κώμη πλησίον Θερμοπυλῶν. Ἡρόδοτος. ἔστι καὶ μητρόπολις Λοκρῶν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Ἀλπηνοί.

Ἄλπωνος, πόλις καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς Εὐφορίων. ὁ πολίτης Ἀλπώνιος. ἡ χώρα καὶ ἡ γυνὴ Ἀλπωνία. τινὲς δὲ Θετταλίας αὐτήν φασιν. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνίας.

Ἀλτὸς, χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄλτιος.

Ἀλύαττα, χωρίον Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀλυάττου κρατήσαντος τὸν τόπον. ὁ οἰκήτωρ Ἀλυαττηνός.

Ἀλύβας, τοῦτον οἱ μὲν Μεταπόντιον ἤκουσαν τῆς Ἰταλίας. τινὲς δὲ Θρᾴκης πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβάντιος.

Ἀλύβη,

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθι ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

παρὰ ταύτην ἐλθεῖν Ῥέαν τὸν Δία φέρουσαν νεογνόν. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Ἄλυβες, ἀντὶ τῶν ἀργυρείων μετάλλων σιδηρᾶ ἔχοντες. οἱ νῦν Χαλδαῖοι, ὡς Στράβων. ἔστι καὶ Ἀλυβεὺς, καὶ Ἀλυβηΐς. Εὐφορίων ἐν Ἀραῖς ἢ Ποτηριοκλέπτῃ,

ὅστις μευ κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνος ἀπηύρα.

τουτέστι τὴν ἀργυρᾶν, διὰ τὰ μέταλλα. Ἑλλάνικος δέ φησι λίμνην εἶναι Ποντικήν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος.

Ἀλύζεια, πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἰκαρίου κληθεῖσα Ἀλύζου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυζεὺς καὶ Ἀλυζαῖος.

Ἄλυκος, πόλις Πελοποννήσου.

εἰς Ἀσίνην, Ἅλυκόν τε, καὶ ἄμπολιν Ἑρμιονίων· Καλλίμαχος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλύκιος.

Ἀλύχμη, ἐν ᾗ τιμᾶται Ἀλύχμιος Ἑρμῆς. τὸ ἐθνικὸν, ὡς τοῦ Βοίβη Βοίβαιος, Ἀκτὴ Ἄκτιος, οὕτω καὶ Ἀλύχμιος.

Ἀλώιον, πόλις Θεσσαλίας ἐπὶ τῶν Τέμπεων, ἣν ἔκτισαν οἱ Ἀλωάδαι, καθελόντες τοὺς Θρᾷκας, ὡς εἶναι αὐτὴν ἀπὸ Ἀλωέως. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωεύς.

Ἀλώνη, νῆσος πρὸς τῇ Κυζίκῳ, ἥτις καὶ Νεωφίς, καὶ Προχώνη ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνήσιος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ὁπότε οἱ ἐποικοῦντες τὴν τῶν ἅλων ἐργασίαν ἐπενόησαν. τινὲς δὲ αὐτὴν εἶπον πόλιν Παφλαγονίας.

Ἀλωνίς, νῆσος καὶ πόλις Μασσαλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνίτης.

Ἀλωπέκη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς. τὰ τοπικὰ Ἀλωπεκῆθεν, Ἀλωπεκῆδε, Ἀλωπεκῆς.

Ἀλωπεκία, νῆσος. Στράβων ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωπεκιεύς, ὡς Οἰχαλιεὺς τῆς Οἰχαλίας.

Ἀλωπεκόννησος, πόλις τῆς Ἑλλησποντίας χεῤῥονήσου, κατὰ χρησμὸν κτισθεῖσα, κελεύσαντα, ἔνθα ἂν σκύλακας ἴδωσιν ἀλώπεκος, ἐκεῖ πόλιν οἰκίσαι. τὸ ἐθνικὸν, Ἀλωπεκονήσιος. ἐκλήθησαν δὲ, ὅτι, ὅτε ἔκτιζον τὴν πόλιν, ἀλώπηξ σκύμνον ἄλλοθεν φέρουσα κατετίθετο.

Ἄλωρος, πόλις Μακεδονίας. ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Ἑρμαίου κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωρίτης καὶ Ἀλωρῖτις.

Ἀμάδοκοι, Σκυθικὸν ἔθνος· Ἑλλάνικος ἐν Σκυθικοῖς. ἡ γῆ δὲ τούτων Ἀμαδόκιον.

Ἀμαζόνειον, τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἔνθα Θησεὺς τῶν Ἀμαζόνων ἐκράτησεν. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Κύμη,

ἐν ᾗ αἱ Ἀμαζόνες ᾤκουν. Ἑκαταῖος δ' ἐν τοῖς Αἰολικοῖς διὰ τοῦ ι γράφει τὸ ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλο διὰ τοῦ κ Ἀμαζονικὸν, ἐν Βοιωτίᾳ. ἔστι καὶ ἐν Βιθυνίᾳ Μαζαῖον κατὰ παραφθορὰν, ὡς Ἀῤῥιανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μαζαιεὺς, ὡς Μιδακεὺς, καὶ Δορυλαεύς.

Ἀμαζόνες, ἔθνος γυναικεῖον πρὸς τῷ Θερμώδοντι, ὡς Ἔφορος, ἃς νῦν Σαυροματίδας καλοῦσι. φασὶ δὲ περὶ αὐτῶν, ὅτι τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν διαφέροιεν, αἰτιώμενοι τοῦ τόπου τὴν κρᾶσιν, ὡς γεννᾶν εἰωθότος τὰ θήλεα σώματα ἰσχυρότερα καὶ μείζω τῶν ἀρσενικῶν. ἐγὼ δὲ φυσικὰ νομίζω τὰ κοινὰ πάντων πάθη· ὥσθ' ἄλογος ἡ αἰτία. πιθανωτέρα δ' ἣν φασιν οἱ πλησιόχωροι. οἱ γὰρ Σαυρομάται ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὴν Εὐρώπην στρατεύσαντες, καὶ πάντες διαφθαρέντες, τὰς γυναῖκας οὔσας μόνας, καὶ αὐξησάντων τῶν ἀῤῥένων, στασιάσαι πρὸς τας γυναῖκας. ὑπερεχουσῶν δὲ τῶν γυναικῶν, καταφυγεῖν τοὺς ἄῤῥενας εἰς δασύν τινα τόπον, καὶ ἀπολέσθαι. φοβηθεῖσαι δὲ, μή πως ἀπὸ τῶν νεωτέρων τιμωρία τις γένηται, δόγμα ἐποίησαν, ὥστε τὰ μέλη συντρῖψαι καὶ χωλοὺς πάντας ποιῆσαι. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Σαυροπάτιδες, παρὰ τὸ σαύρας πατεῖν, καὶ ἐσθίειν. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Σαυροματικῇ Σκυθίᾳ οἰκεῖν. ἔστι καὶ Ἀμαζονία πόλις Μεσαπίας. λέγεται καὶ Ἀμαζὼν ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ Ἀμαζόνιον τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ι, καὶ Ἀμαζονίδης.

Ἄμαθα, οὐδετέρως, τῆς Ἀραβίας χωρίον, ὅπερ μετὰ τοῦ κ νῦν λέγουσιν Ἄκμαθα. κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς ψάμμου. φασὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς Ἀραβίας ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς πάλαι κατακλύζεσθαι. οἱ οἰκήτορες Ἀμαθηνοί.

Ἀμάθη, πόλις Φοινίκης. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀμαθαὶ, πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀμαθαῖος.

Ἀμαθοῦς, πόλις Κύπρου ἀρχαιοτάτη· ἐν ᾗ Ἄδωνις Ὄσιρις ἐτιμᾶτο· ὃν Αἰγύπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικες ἰδιοποιοῦνται. ἀπὸ Ἀμάθους δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐκλήθη, ἢ ἀπὸ τῆς Κινύρου, μητρὸς Ἀμαθούσης.

Ἀμαληκῖται, ἔθνος Ἑβραϊκόν.

Ἀμαμασσός, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιμᾶται Ὑλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαμάσσιος καὶ Ἀμαμασσεύς.

Ἄμανον, ὄρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ, ἀπὸ Ταύρου καθῆκον. ἱστοροῦσι δὲ τὸν Ὀρέστην σὺν Ἰφιγενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσαντα τῆς μανίας λύσιν εὑρεῖν. ὁ οἰκήτωρ Ἀμανίτης. εἰσὶ καὶ Ἀμμανῖται διὰ δύο μμ, γένος τῶν Ναβαταίων Ἀράβων, ὡς Ἰώσηπος. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμμάνου τοῦ παιδὸς Λώτου καὶ τῆς νεωτέρας θυγατρός.

Ἀμαντία, Ἰλλυριῶν μοῖρα, πλησίον Ὠρικοῦ καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστησάντων ᾠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτήν φησιν. ἧς τὸ κτητικὸν Ἀμαντινική. λέγονται καὶ Ἀβάντες. τὸ ἐθνικὸν Ἀβαντιεύς. καὶ Ἀβάντας αὐτούς φασιν.

Ἄμαξα, χωρίον Βιθυνίας, ὡς Ἐρατοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξαῖος καὶ Ἀμαξίτης. καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμαξικός.

Ἀμαξάντεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμαξαντεύς. τὰ τοπικὰ Ἀμαξαντίαθεν καὶ Ἀμαξίανδε καὶ Ἀμαξαντιᾶσιν.

Ἀμαξία, πόλις τῆς τραχείας Κιλικίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιεύς, ὡς τῆς Ἀμαντίας Ἀμαντιεύς.

Ἀμαξιτός, πολίχνιον τῆς Τρῳάδος. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῃ Ἀμαξιτηνούς φησιν.

Ἀμαραντοί, ὀξυτόνως, Κολχικὸν ἔθνος, ἀφ' ὧν ὁ Φάσις ῥεῖ· ὅθεν καὶ Ἀμαράντιον τὸν Φάσιν φασίν.

Ἀμαρδοί, ἔθνος Ὑρκανῶν ἐγγύς. Στράβων ιά. εἰσὶ καὶ Περσῶν Μάρδοι, δίχα τοῦ α.

Ἀμάρυνθος, νῆσος Εὐβοίας, ἀπὸ τινος κυνηγοῦ τῆς Ἀρτέμιδος Ἀμαρύνθου. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαρύνθιος.

καὶ Ἀμαρύσιος, ὡς Τρικορύσιος· οὕτω γὰρ Παυσανίας ἐν πρώτῃ. ἀναλογώτερον δέ μοι δοκεῖ τὸ διὰ τοῦ σ.

Ἀμάσεια, πόλις Ποντική, ἀφ' ἧς Στράβων ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος. ὁ πολίτης Ἀμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων. κατὰ δὲ Καπίτωνα, Ἀμασειώτης. πειστέον δὲ μᾶλλον Στράβωνι, ὡς πολίτῃ.

Ἄμαστρις, πόλις Παφλαγονίας, ἡ πρότερον Κρῶμνα.

Κρῶμναν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμάστριδος, θυγατρὸς Ὀξυάθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου, ἣ συνῴκησε Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ. Δημοσθένης δ' ἐξ Ἀμαζόνος, οὕτω λεγομένης. Ἀμάστρεως δὲ κλίνει Στράβων. ἄλλοι Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανός. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη φύεται πύξος κατὰ τὴν Ἀμαστριανήν, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. ὡς Κάλατις Καλάτιος Καλατία, καὶ πόλις Φάσις Φασιανὸς, καὶ Σάρδις Σαρδιανός. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν, ὡς Βάκτριος Βακτριανός. οἱ δὲ νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ κακῶς Ἀμαστρανοὺς λέγουσιν αὐτούς.

Ἄμβασον, μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. ὁ πολίτης Ἀμβασίτης, ὡς πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος.

Αμβλαδα, πόλις Πισιδίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι, καὶ τῇ Καρίᾳ, Τιάβα, καὶ Σίνδα, καὶ Ἄμβλαδα. ὁ πολίτης Ἀμβλαδεύς. ὅθεν καὶ Ἀμβλαδεὺς οἶνος, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος.

Ἀμβρακία, πόλις Θεσπρωτίας, ἀπὸ Ἄμβρακος τοῦ παιδὸς Θεσπρωτοῦ τοῦ Λαοκόωντος· ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αἰγέου θυγατρὸς, περὶ ἧς Φιλέας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμβρακιεὺς, καὶ Ἀμβρακιώτης. Φίλιστος δὲ Ἀμβρακῖνός φησι, Σικελικῷ τύπῳ. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ π ἀντὶ τοῦ β. ὅθεν καὶ τὸ Ἀμπρακιώτης, ἀπὸ τῆς Ἄμπρακος γενικῆς, καὶ Ἀμπρακία. τὰ γὰρ εἰς ια θηλυκὰ

καὶ εἰς ιον οὐδέτερα διὰ τοῦ ωτης ποιεῖ τὰ ἐθνικά; Σικελιώτης, Πηλιώτης. λέγεται καὶ Ἀμβράκιος. καὶ Ἀμβρακία ἡ γυνή. τὸ δ' Ἀμβρακία ἀπὸ τῆς Ἄμβρακος γενικῆς, οὐκ ἀπὸ τοῦ Ἀμβράκιος· ἦν γὰρ Ἀμβρακιακός.

Ἄμβρακος, πολίχνιον τῆς Ἠπείρου, παρὰ τὴν Ἀμβρακίαν ἰδιάζον. ὁ οἰκήτωρ Ἀμβράκιος.

Ἀμέριον, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ῥήγιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀμερῖνος.

Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας· Ἀπολλόδωρος τετάρτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀμηστρατῖνος.

Ἀμικουσία, νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν ἐξ Ἀμίκου νήσου, κατὰ περίφρασιν· καὶ Ἀμικουνησίτης.

Ἄμιλος, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμίλιος. καὶ γὰρ Στυμφάλιος, καὶ Μαινάλιος παρ' αὐτοῖς.

Ἄμισσα, πόλις Γερμανίας. Μαρκιανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ῥώμης, ἐπὶ τὰς διασήμους πόλεις. τὸ ἐθνικὸν Ἀμισσαῖος.

Ἀμισός, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα Σινώπης σταδίους ἐνναχοσίους. ἔστι δ' ἐν τῷ Πόντῳ. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Ἀμισηνός. λέγεται καὶ Ἀμίσιος, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ πόλεων.

Ἀμμωνία, ἡ μεσόγειος Λιβύης. καὶ αὕτη δὲ πᾶσα ἡ Λιβύη οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἄμμωνος. ὁ οἰκήτωρ Ἀμμώνιος. ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ι. τὸ δ' Ἀμμωνεῖον διὰ διφθόγγου, ὡς Δημητριεῖον καὶ Ἀπολλωνιεῖον.

Ἀμνισός, πόλις Κρήτης. αἱ τούτου νύμφαι Ἀμνισιάδες καὶ Ἀμνισίδες.

Ἀμοργός, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἔχουσα πόλεις τρεῖς, Ἀρκεσίνην, Μινώαν, Αἰγιάλην. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Παγκάλη καὶ Ψυχία. ἀπὸ τῆς Μινώας ἦν Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιός, Ἀμοργῖνος λεγόμενος, ὡς Ἐρυκῖνος.

λέγεται καὶ Ἀμόργιον, ὥς φησι Χάραξ. Νικόλαος δ' Ἀμόργην αὐτὴν καλεῖ, ἥν τινα Καρκήσιος ἀνὴρ ἄξιος ᾤκισε, καὶ Καρκησίαν ὠνόμασε. τὸ δ' Ἀμόργινος γένος χρώματος ἴδιον.

Ἄμολβος, πόλις Μαγνήτων, ὡς Βάλαγρος Μακεδονικῇ δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμόλβιος.

Ἀμόριον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμοριεύς, ὡς Νοτιεύς, Δορυλαεύς.

Ἄμος, πόλις Καρίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄμιος, ὡς Σάμιος, Καύνιος.

Ἄμπελος, πόλις τῆς Λιγυστικῆς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄκρα Τορωναίων Ἄμπελος λεγομένη. ἔστι καὶ ἑτέρα ἄκρα τῆς Σάμου. καὶ ἄλλη ἐν Κυρήνῃ. Ἀγροίτας δὲ δύο πόλεις φησί, τὴν μὲν ἄνω, τὴν δὲ κάτω. ἔστι καὶ Ἰταλίας ἄκρα, καὶ λιμὴν καὶ πόλις. ὁ πολίτης Ἀμπελῖνος, ὡς Ἀσσωρῖνος, Ἀβακαινῖνος· ὁ γὰρ τύπος τῶν Ἰταλῶν. τῶν δὲ λοιπῶν δυνατὸν Ἀμπελίτην εἶναι.

Ἄμπη, πόλις πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Ἡρόδοτος ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμπαῖος, ὡς Λαμπαῖος.

Ἀμυδών, πόλις Παιονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμυδώνιος, ὡς Καλυδῶνος Καλυδώνιος.

Ἀμυθαονία, μοῖρα τῆς Ἤλιδος, ἀπὸ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, ὡς Ῥιανός.

Ἀμύκλαι, πόλις Λακωνικὴ τῶν ἑκατὸν πόλεων, ἣν Ἀμύκλας ὁ Λακεδαίμονος υἱὸς ἔκτισε. κλίνεται δὲ καὶ Ἀμύκλα τὸ ὄνομα τοῦ κτίσαντος, καὶ Ἀμύκλαντος, ὡς Σιμμίας ἐν μησίν,

ὅν ῥ' Ἀμύκλαντος παιδὸς ἀποφθιμένου λαοὶ
κικλήσκουσι.

τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἀμύκλαι Ἀμυκλαῖος· καὶ Ἀμυκλαιεὺς ἐξ αὐτοῦ, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν τοῦ

Ἀμυκλαῖος, Ἀμυκλαία, καὶ Ἀμυκλαΐς. λέγεται καὶ Ἀμυκλαΐτης, ὡς Θηβαΐτης. ἔστι καὶ πόλις Ἀμύκλαιον ἐν Κρήτῃ καὶ ὅρμος.

Ἄμυμνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ῥιανὸς * λέγεται καὶ Ἀμυμναῖος, καὶ Ἀμυμναία.

Ἀμύνται, ἔθνος Θεσπρωτικόν.

μένος πνείοντες Ἀμύνται.

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἠπειρωτῶν πολιτείᾳ.

Ἀμύργιον, πέδον Σακῶν. Ἑλλάνικος Σκύθαις. τὸ ἐθνικὸν Ἀμύργιος, ὡς αὐτός φησιν.

Ἄμυρος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ ἑνὸς τῶν Ἀργοναυτῶν·

πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο.

καὶ πο * θηλυκόν· ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον·

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο.

τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρεὺς, ὡς Κάμειρος Καμειρεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμυρήϊος· καὶ Ἀμυρηΐς τὸ θηλυκόν. Εὔπολις δὲ Ἀμύρους αὐτοὺς λέγει, πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας. ἐκ τούτου καὶ Ἀμυραῖοι λέγονται. Σουίδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι οὗτοι ἐκαλοῦντο Ἐορδοί. ὕστερον δὲ Αἴλεγες οἱ αὐτοὶ, καὶ Κένταυροι, καὶ Ἱπποκένταυροι. καὶ τὴν πόλιν Ἀμυρικὴν καλεῖ.

Ἀμφαναί, πόλις Δωρική. Ἑκαταῖος ἐν πρώτῃ γενεαλογιῶν. Θεόπομπος Ἀμφαναίαν αὐτὴν καλεῖ, ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι καὶ χωρίον Θετταλίας. ὡσαύτως τὸ ἐθνικὸν Ἀμφαναῖος, καὶ Ἀμφαναιεύς.

Ἀμφ' Ἄξιον, δύο μέρη λόγου, ποταμός. τὸ ἐξ αὐτοῦ, Ἀμφαξίτης. Στράβων ἑβδόμῃ.

Ἄμφεια, πόλις Μεσσήνης. Παυσανίας τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφεύς. καὶ ὁ τύπος γὰρ Ἀρκάς, ὡς τὸ Ἡραιεύς.

Ἀμφιγένεια, πόλις Μεσσηνιακή. Στράβων ὀγδόῃ. ἔστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας·

κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. ἔχει δὲ ἡ πόλις Λητοῦς ἱερόν. φασὶ γάρ, ὅτι ἐκεῖ παραγενομένη Λητώ, τεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα. Μενέλαος δέ φησι καὶ Ἀμφιγένειον εἰρῆσθαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιγενειάτης, διὰ τὸν Πελοποννήσιον χαρακτῆρα, ἢ καὶ Ἀμφιγενεύς.

Ἀμφίδολοι, πόλις τῆς Τριφυλίας. καὶ οἱ πολῖται ὁμοίως, ὡς Θούριοι, καὶ Θαυμακοί, καὶ Λεοντῖνοι, καὶ Δελφοί, οὕτως Ἀμφίδολοι.

Ἀμφίκαια, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας δεκάτῃ. ὁ αὐτὸς Ἀμφίκλειαν εἶπεν. ὁ πολίτης Ἀμφικαιεύς.

Ἀμφίλοχοι, πόλις Ἀκαρνανίας, οἱ καὶ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος κληθέντες ὑπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ Ἀμφιλοχία ἡ χώρα. οἱ πολῖται Ἀμφίλοχοι, καὶ Ἀμφιλοχικοί, ἐκ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους.

Ἀμφιμάλλιον, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀμφιμάλλου. ὁ πολίτης Ἀμφιμαλλιεύς, ἢ Ἀμφιμάλλιος. λέγεται καὶ Ἀμφίμαλλα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιμαλλαῖος.

Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, ἥ τις ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο· κεκλῆσθαι δὲ Μυρίκην, καὶ Ἠϊόνα. Ἀμφίπολιν δέ, διὰ τὴν περιῤῥοίαν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κράδεμνα καὶ Ἀνάδραιμος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κτίσμα Σελεύκου. καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Σύρων Τούρμεδα. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιπολίτης.

Ἄμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις. παραγώγως δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ Ἄντισσα, καὶ τῆς ἐπὶ ἔπισσα, οὕτως ἀμφὶ Ἄμφισσα. ὁ πολίτης Ἀμφισσαῖος, καὶ Ἀμφισσεύς. τὸ ἐκ τόπου Ἀμφισσῆθεν. ἔστι καὶ χώρα τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας Ἀμφισσήνη, ὡς Στράβων ιβ.

Ἀμφιτρόπη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμφιτροπαιεύς. τὰ τοπικά, Ἀμφιτροπῆθεν ἐκ τόπου, Ἀμφιτροπῆνδε εἰς τόπον, καὶ Ἀμφιτρόπης ἐν τόπῳ. δοκεῖ δὲ τὸ Ἀμφιτροπαιεὺς ἐξ ἄλλου εἶναι, τοῦ

Ἀμφικραιαῖος. τὰ γὰρ εἰς ευς ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν ἰσοσυλλαβεῖ τοῖς πρωτοτύποις· Σινώπη Σινωπεύς.

Ἄμφρυσος, πόλις Φωκίδος· τινὲς διὰ τοῦ β φασίν. ἔστι καὶ ποταμὸς Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρύσιος, ὡς Λυκόφρων,

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

ἔστι καὶ Ἀμφρυσεύς.

Ἀναγυροῦς, δῆμος Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀναγυρουντόθεν, ὁμοίως τῇ ἐκ τόπου, καὶ Ἀναγυρούνταδε εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ Ἀναγυροῦντι. λέγεται καὶ Ἀναγυράσιος. ἐζήτηται δὲ, πῶς ἔχει τὸ α. ἔδει γὰρ ὡς Ῥαμνούσιος. ἀλλ' ἔοικε τὸ ρ αἴτιον εἶναι, φιληδοῦν τῇ συντάξει τοῦ α, ὡς τὸ Φλυοῦς Φλυάσιος.

Ἀνάζαρβα, πόλις Κιλικίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ προκειμένου ὄρους, ἢ ἀπὸ Ἀναζάρβου τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναζαρβεὺς, ὡς Καρυανδεύς· ἀφ' ἧς ἦν Διοσκορίδης, ὁ διασημότατος ἰατρὸς, χρηματίζων Ἀναζαρβεύς· καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεὺς, ὁ πολλά τε καὶ ἄλλα καὶ περὶ ποταμῶν γράψας βιβλίον.

Ἄναια, παροξυτόνως, οὐχ ὡς Αἴλαια, Ἱστίαια, Κάρθαια. ἔστι δὲ Καρίας, ἀντικρὺ Σάμου. κέκληται ἀπὸ Ἀναίας Ἀμαζόνος, ἐκεῖ ταφείσης, ὡς Ἔφορος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Μενέλαος, ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος, καὶ μέγας ἱστορικὸς Ἀναῖος. Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ Ἀναΐτας φησὶ τοὺς πολίτας, καὶ θηλυκῶς.

Ἀνακαία, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀνακαιεύς. τὰ τοπικὰ, Ἀνακαίαθεν, Ἀνακαίαδε, Ἀνακαίας. οἱ δὲ λέγοντες Ἀνακωνόθεν, Ἀνακωνάδε, Ἀνακωνᾶς, οὐκ ἀσφαλῶς φασίν.

Ἀνάκη, ὡς Ἀνάφη, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀνακαῖος, ὡς Ἀναφαῖος.

Ἀνακτόριον, Ἀκαρνανίας πόλις, οὐδετέρως, Κορινθίων ἄποικος. Θουκυδίδης τετάρτῃ. ἀρσενικῶς κα-

ρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ θηλυκὸν Ἀνακτόριος, καὶ Ἀνακτορία ἡ γῆ καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δέ φησι διὰ τοῦ ι,

Ἀνακτόριον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός.

καὶ Εὐγένιος δὲ, ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι σχολὰς διακοσμήσας, ἐν συλλογῇ λέξεων διὰ διφθόγγου φησίν. ἔοικε δ' ἀγνοεῖ ἐντετυχηκέναι βιβλίῳ. ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦ ι εὕρομεν.

Ἀναριάκη, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀναριάκης, ὡς λέσχη λέσχης, καὶ ἀράχνη ἀράχνης. ἐν ᾗ δείκνυσθαί φησι μαντεῖον κοιμωμένων.

Ἄνανα, πόλις Φρυγίας, ὡς Ἡρόδοτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναναῖος, ἢ Ἀνανεύς· ἐπειδὴ χαίρουσιν εἰς ευς οἱ Φρύγες.

Ἀνάφη, νῆσος μία τῶν Σποράδων, πλησίον Θήρας· ἥ τις ἀπὸ Μεμβλιάρου, τοῦ σὺν Κάδμῳ πλεύσαντος εἰς ἀναζήτησιν Εὐρώπης, Μεμβλίαρος ἐκαλεῖτο. τοῖς δ' Ἀργοναύταις ὑπὸ χειμῶνος τρυχομένοις καὶ σκοτομήνης ἀναφανεῖσα, Ἀνάφη ἐπικέκληται. καὶ Ἀναφαῖος τὸ ἐθνικόν.

Ἀνάφλυστος, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀναφλύστου ἥρωος. Παυσανίας δευτέρῳ· Τροιζῆνος οἱ παῖδες Ἀνάφλυστος καὶ Σφῆττος. ὁ δημότης Ἀναφλύστιος. τὰ τοπικά, Ἀναφλυστόθεν, Ἀναφλυστόνδε, Ἀναφλυστοῖ.

Ἀνδανία, πόλις Μεσσήνης, ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσήνη Ἀνδανία ἐκαλεῖτο, ἣν οἰκίσαι φασὶ τινὰς τῶν μετὰ Κρεσφόντου, καὶ οὕτω καλέσαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ περὶ πόλεων. ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νικήσαντα θαυμάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ, ἀνατεμόντες, ἐσκόπουν εἰ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐστί τι. καὶ εὗρον σπλάγχνον ἐξηλλαγμένον, καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς Ἡρό-

δωτος, καὶ Πλούταρχος, καὶ Ῥιανός. τὸ θηλυκὸν, Ἀνδανιάς. λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιος, ὡς Ῥιανός.

Ἄνδειρα, πόλις οὐδετέρως, ἐν ᾗ λίθος, ὃς καιόμενος σίδηρος γίγνεται. εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς, ἀποστάζει ψευδάργυρον. εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται· Στράβων ιγ' καὶ Θεόπομπος ιγ'. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδειρηνὸς καὶ Ἀνδειρηνή. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ τῶν θεῶν ἐκεῖ. ἔστι καὶ Ἄνδειρα θηλυκῶς, Φρυγίας.

Ἀνδρία, πόλις Ἠλείας, καὶ ἑτέρα Μακεδονίας, ὡς Φιλέας ἐν περίπλοις. ὁ πολίτης Ἀνδριεύς. Τεύπαλος ὁ γράψας Ἠλιακά.

Ἄνδρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου, ἢ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. τινὲς δέ φασιν Ἀνδριέα τοῦτον, καὶ Ἀνίου παῖδα. τὸ ἐθνικὸν Ἄνδριος, ὡς Λύνδιος, Κνίδιος, Μύνδιος.

Ἀνεμώρεια, πόλις Φωκίδος, ἡ νῦν Ἀνεμώλεια. Ὅμηρος,

οἵτ' Ἀνεμώρειον καὶ Ὑάμπολιν ἀμφένεμοντο.

καὶ Λυκόφρων,

Πάτραν, Λίλαιαν, Ἀνεμωρείας πέδον.

ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ὑπερκείμενον γὰρ αὐτῆς τὸ καλούμενον Κατοπτήριον χωρίον, δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταιγιζόμενον πανταχόθεν. ἔστι δὲ μεθόριον Φωκίδος καὶ Δελφῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ. ὁ πολίτης Ἀνεμωριεὺς, ὡς Λυκωρεὺς Ἀπόλλων.

Ἀνήτουσσα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἀνητουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς Πολυΐστωρ φησίν.

Ἀνθάνα, πόλις Λακωνικὴ, μία τῶν ἑκατόν. κέκληται δὲ, ὡς Φιλοστέφανος, παρὰ Ἄνθην τὸν Ποσειδῶνος, ὃν Κλεομένης ὁ Λεωνίδου ἀδελφὸς ἀνελὼν, καὶ ἐκδείρας, ἔγραφεν ἐν τῷ δέρματι τοὺς χρησμοὺς τηρεῖ-

σθαι. Χάραξ Ἀνθήνην αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Ἀνθανεύς. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις.

Ἄνθεια, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθεύς. ἔστιν Ἄνθεια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πόλις, πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, Μιλησίων καὶ Φωκαιέων ἄποικος· ἧς μέμνηνται πολλοὶ καὶ Φιλέας. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας, Ῥώμης πλησίον, ἥ τις καὶ Ἄντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται.

Ἀνθεμοῦς, πόλις Μακεδονίας καὶ Συρίας, ἀπὸ Ἀνθεμοῦντος· ὁ πολίτης Ἀνθεμούσιος, καὶ Ἀνθεμουσία. ἔστι καὶ Ἀνθεμουσὶς λίμνη Μαριανδυνῶν, ἣν Ἀπολλώνιος διαλύσας ἐν τῇ Ἀργοναυτικῇ Ἀνθεμοεισίδα φησίν.

Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος,

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόεσσαν.

ἀπὸ Ἀνθηδόνος τοῦ Δίου, τοῦ Ἄνθου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἄβαντος. συνῴκισαν δ' αὐτὴν Θρᾷκες, ὡς Λυκόφρων·

ἀστῷ σύνοικος Θρῃκίας Ἀνθηδόνος.

ἢ διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις πλησίον Γάζης, πρὸς τῷ παραλίῳ μέρει. ὁ πολίτης τῆς προτέρας Ἀνθηδόνιος. ἔστι καὶ λιμὴν Ἀνθηδόνιος. Ἀνηνίκων παγκρατιαστὴς Ἀνθηδόνιος· καὶ Λεωνίδης ζωγράφος, Εὐφράνορος μαθητής, Ἀνθηδόνιος. τῆς δευτέρας ὁ πολίτης Ἀνθηδονίτης

Ἀνθήλη, κώμη. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. Ἡρωδιανὸς δὲ πόλιν αὐτήν φησι, καὶ ἄλλοι. καὶ Ἀνθήνη ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθηναῖος. καὶ Ἀνθήνηθεν ἵκοντο.

Ἄνθιον, πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος ἐν δευτέρᾳ Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος. ὁ πολίτης Ἀνθιανός, ὡς αὐτός.

Ἄνθυλλα, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἄνθυλλα ἐοῦσα λογίμη πόλις ἐς ὑπο-

δήματα ἐμπορίσας. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθυλλαῖος, ὡς Ἄβολλα Ἀβολλαῖος· καὶ Ἀνθυλλίτης, διὰ τὸν τύπον.

Ἄννα, πόλις τῆς Ἰουδαίας ὑπὲρ Ἱεριχοῦντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀνναντης, ὡς Ἰώσηπος· καὶ Ἀννιανὸς, ἀπὸ τοῦ Ἀννανία.

Ἀννίχωρον, μέμνηται Ἀλκμάν. οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι, καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.

Ἀνταιούπολις, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀνταιοπολίτης. λέγεται καὶ Ἀνταίων, ὡς Ἀκταίων· ἀφ' οὗ ἡ πόλις.

Ἄντανδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην, πρὸς τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρου τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀντάνδριος. Ἀριστοτέλης φησὶ ταύτην ὀνομάσθαι Ἠδωνίδα, διὰ τὸ Θρᾷκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι, καὶ Κιμμερίδα Κιμμερίων ἐνοικούντων ἑκατὸν ἔτη. τὰ ἐθνικὰ τῆς μὲν Ἠδωνίδος Ἠδωνοί· τῆς δὲ Κιμμερίδος Κιμμέριοι.

Ἄντεμνα, πόλις Σαβίνων, μία τῶν ἀνθεστηκυιῶν Ῥωμύλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀντεμνάτης, ὡς Ῥαβεννάτης.

Ἄντεια, πόλις Ἰταλίας ὑπήκοος Ῥωμαίων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κίρκης παιδός. Ὀδυσσέως γὰρ καὶ Κίρκης υἱοὶ τρεῖς, Ῥῶμος, Ἄντεια, Ἄρδεια. ὁ πολίτης Ἀντεάτης, ὡς Ἀρδεάτης. ἔστι καὶ Ἄντιον πόλις οὐδετέρως, μετὰ Λώρεντον τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀντιεὺς, ὡς Σουνιεύς.

Ἀντιγόνεια, πόλις Χαονίας ἐν Ἠπείρῳ. ὁ πολίτης Ἀντιγονεύς. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἡ πρότερον Μαντίνεια. τρίτη Μακεδονίας, Ἀντιγόνου κτίσμα τοῦ Γονάτου. τετάρτη Βιθυνίας, πρὸς τῷ Δασκυλίῳ. πέμπτη ἐν τῇ Συρίᾳ, πλησίον Ἀντιοχείας. ἔστι καὶ φρούριον τῆς Κυζικηνῆς, ἀπέχον τῆς προσεσπέρου θαλάσσης ὡς σταδίους ν'. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Ἀντικονδυλεῖς, οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Κόλοι Φρύγες, ὡς Ἀριστοφάνης, ὁ τοὺς Θηβαίους ὅρους γεγραφώς.

Ἀντίκυραι, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ὡς Δημήτριος ὁ Καλλατιανός· ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἐνταῦθά φασι τὸν ἐλλέβορον φύεσθαι, τὸν ἀστεῖον. ὁ πολίτης Ἀντικυρεὺς ὡς Παλαιρεύς. ἦν δὲ καὶ ἀνήρ τις Ἀντικυρεύς, ὅν τινά φασιν ἐλλεβορίσαι τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὴν μανίαν. καὶ Ἀντικυραῖος, ὡς Μάρκελλος ἰατρός.

Ἀντιγονίς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀντιγόνου. ὁ φυλέτης Ἀντιγονεύς, ὡς Αἰγικορεύς.

Ἀντινόεια, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἀντινόου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Ἀντινοεύς. ἐκλήθη ἡ πόλις καὶ Ἀδριανούπολις.

Ἀντιόχεια, δέκα πόλεις ἀναγράφονται. εἰσὶ δὲ πλείους· πρώτη Σύρων. δευτέρα ἐκλήθη ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Λυδίας. τρίτη Μεσοποταμίας, Μυγδονία καλουμένη, ἥ τις παρὰ τῶν ἐπιχωρίων Ἀσίβη καλεῖται· ὅθεν Ἀπολλοφάνης ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος Ἀσιβηνός, καὶ Φαρνοῦχος, Περσικὰς ἱστορίας συγγεγραφώς· ἥ τις Νισίβη λέγεται καὶ Νίσιβις. τετάρτη Πισιδίας. πέμπτη μεταξὺ κοίλης Συρίας καὶ Ἀραβίας, Σεμιράμιδος. ἕκτη Κιλικίας, ἐπὶ τοῦ Πυράμου. ἑβδόμη Πιερίας, ἣν Ἄραδον οἱ Σύροι καλοῦσιν. ὀγδόη ἡ ἐπὶ τῆς Καλλιῤῥόης λίμνης. ἐννάτη ἐπὶ τῷ Ταύρῳ, ἐν Κομμαγήνῃ, δεκάτη ἐν Σκυθίᾳ. ἑνδεκάτη Καρίας, ἥ τις καὶ Πυθόπολις ἐκαλεῖτο. Ἀντιόχῳ γὰρ τῷ Σελεύκου τρεῖς γυναῖκες ἐπέστησαν ὄναρ, κτίσαι πόλιν ἐν Καρίᾳ ἑκάστη λέγουσα. ὁ δὲ ὑπολαβὼν τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀδελφὴν κτίζει τρεῖς πόλεις· ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λαοδίκης Λαοδίκειαν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς Νύσης Νύσαν· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἀντιοχίδος Ἀντιόχειαν. Ἀντιοχὶς οὖν ὄνομα καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἐθνικὸν τῆς πόλεως καὶ φυλῆς ὄνομα. δυοκαιδεκάτη ἐν τῇ Μαργιανῇ Παρθυαίων, περὶ ἧς Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τρισκαιδεκάτη ἡ Ταρσός. τεσσαρεσκαιδεκάτη Ἰσαυ-

ρίας, ἡ Λαμψακὶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν πᾶν, Ἀντιοχεύς, καὶ Ἀντιόχειος, καὶ Ἀντιοχὶς τὸ θηλυκόν.

Ἀντιπατρὶς, πόλις Ἡρώδου κτίσμα, ἐπὶ Ἀντωνίου Καίσαρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀντιπάτρης.

Ἀντίσαρα, ἐπίνειον Λατίνων. Ἡρωδιανὸς Ἀντισάρη, καὶ αὕτη πόλις. τινὲς δὲ Τισάρη γράφουσι. τὸ ἐθνικὸν Ἀντισαρεὺς, ὡς Ἀντικυρεὺς τῆς Ἀντικύρας.

Ἄντισσα, πόλις Λέσβου ἐφεξῆς τῷ Σιγρίῳ· ἀφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος, διασημότατος κιθαρῳδὸς, ἀπὸ Ἀντίσσης τῆς Μάκαρος θυγατρός· ἐν τοῖς Φίλωνος. ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος.

Ἀντίφελλος καὶ Φελλὸς, χωρία Λυκίας. οἱ οἰκοῦντες Φελλῖται καὶ Ἀντιφελλῖται.

Ἄντιφρα, πολίχνιον Ἀλεξανδρείας ἐγγὺς, οὐ πολὺ ἀπωτέρω θαλάσσης, οὐκ εὔοινον. τὸν δ' οἶνον καλοῦσι Λιβυκόν. ὁ πολίτης Ἀντιφραῖος.

Ἄντρον, τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης, ὡς λίκνον λικνίτης. εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰξὶ, καὶ ἀντραία.

Ἀντρὼν, πόλις Θετταλίας. Ζηνόδοτος δὲ γράφει,

Ἀγχίαλον Ἀντρῶνα.

λέγεται δὲ διὰ τὸ τοὺς τόπους ἀντρώδεις εἶναι. ὁ πολίτης Ἀντρώνιος. ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀντρώνιος ὄνος.

Ἄνυσις, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀνυσίτης, ὡς Ὄασις Ὀασίτης.

Ἄνωλος, πόλις Λυδίας. ἐκλήθη ἀπὸ Ἀνώλου, τοῦ Ἀσίου παιδός. οἱ πολῖται Ἄνωλοι· καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀνωλυάς.

Ἀξία, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων, ἀπὸ Ἀξίας τῆς θυγατρὸς Κλυμένου, ἢ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀξίου. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Λοκρίδος Ἀξιεὺς, καὶ τὸ

θηλυκὸν Ἀξιάς· τῆς δ' Ἰταλίας Ἀξιάτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τὸν δυτικὸν χαρακτῆρα.

Ἄξος, πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἄξιος.

Ἀξουμίτης, ἀρσενικῶς, μητρόπολις Αἰθιόπων. ὁ πολίτης Ἀξουμίτης.

Ἄονες, ἔθνος Βοιωτίας, ἀφ' ὧν ἡ Ἀονία· καὶ Ἄων τὸ ἔθνος· καὶ Ἀόνιος καὶ Ἀονία.

Ἄορνος, πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἀορνεὺς, ὡς Ἀβαρνεύς.

Ἄορσοι, ἔθνος, περὶ οὗ Στράβων ἑνδεκάτῃ. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Ἀπαισὸς, πόλις κατὰ τὴν Τρῳάδα. Ὅμηρος,

οἵτ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ.

καὶ δίχα τοῦ α,

ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτήμων.

ὡς Ἄταρνα πόλις καὶ Τάρνα. Ὅμηρος,

ὅς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος.

τὸ ἐθνικὸν Ἀπαισηνὸς, καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ τῆς Δαυνίας πόλις Παῖσος, κατ' Ἀργυρίππα, ἧς τὸ ἐθνικὸν Παίσιος, ὡς τῆς Ῥώσου Ῥώσιος· ἤ, ὅπερ ἄμεινον, Παισῖνος, διὰ τοῦ ι καὶ περισπωμένως τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Ἀπάμεια, Συρίας πόλις, ἀπὸ Ἀπάμας τῆς Σελεύκου μητρός. ἐκλήθη καὶ Χεῤῥόνησος, ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων. καὶ Πέλλα, ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν τῇ Μεσσηνῶν γῇ, τῷ Τίγρητι περιεχομένη, ἐν ᾗ σχίζεται ὁ Τίγρης ποταμὸς, καὶ ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ μοίρᾳ περιέρχεται ποταμὸς Δέλας, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Τίγρης, ὁμωνύμως τῷ μεγάλῳ. τὰ ἐθνικὰ Χεῤῥονησίτης καὶ Πελλαῖος καὶ Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ τῆς μι-

κρᾶς Φρυγίας, ἥ τις ἐκαλεῖτο Κελαιναί. τὰ ἐθνικὰ, Κελαινίτης, Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ Βιθυνίας, κτίσμα Νικομήδους τοῦ Ἐπιφανοῦς, ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον Μύρλεα. τὸ ἐθνικὸν Μυρλεανός. ἔστι καὶ τῆς Περσαίας, Ἐδέσης πρὸς ἄρκτους.

Ἀπασιακαί, Μασσαγετῶν ἔθνος. Στράβων ἑνδεκάτῃ καὶ Πολύβιος δεκάτῃ· οἱ δ' Ἀπασιακαὶ νομάδες κατοικοῦσι μὲν ἀνὰ μέσον Ὤξου.

Ἀπάτουρον, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Φαναγορίᾳ. Στράβων ἑνδεκάτῃ. ἐτυμολογοῦσι δὲ οὕτως. ἐπιθεμένων ἐκεῖ τῶν γιγάντων, ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα ἔκρυψεν ἐν κευθμῶνι τινί. καὶ τῶν γιγάντων ἕκαστον δεχομένη καθ' ἕνα τῷ Ἡρακλεῖ παρεδίδου δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης. Ἑκαταῖος δὲ κόλπον οἶδε τὸν Ἀπάτουρον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. τὸ τοπικὸν Ἀπάτουρος, ἀλλὰ καὶ Ἀπατουρίτης· δύναται καὶ Ἀπατούριος καὶ Ἀπατουρεύς.

Ἀπέννιον, ὄρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον,
τὴν μέν τι μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει,
ὅν ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον.
τὸ κτητικὸν Ἀπέννειος. τὸ ἐθνικὸν Ἀπεννῖνος, ὡς Ῥηγῖνος, ὃ παρὰ Πεισάνδρῳ κεῖται ιγ.

Ἀπεράντεια, πόλις Θεσσαλίας. Πολύβιος εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπεραντοί, ὡς Ἀμαραντοί, ὀξυτόνως.

Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ, ἀπὸ Ἀπέσαντος ἥρωος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας· ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁρμάτων, ἢ τοῦ λέοντος· ἐκεῖ γὰρ ἐκ τῆς σελήνης ἀφέθη. ἀφ' οὗ Ζεὺς Ἀπεσάντιος. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὸ ἐθνικὸν Ἀπέσας φησί,
κοὐχ ὡδαρείων τῷ Ἀπέσαντι
πὰρ Διὶ ἔθυσεν Ἀρκάδας ἵππους.

Ἀπία, οὕτως οἱ νεώτεροι τὸ Ἄργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἀπιδόνας, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ,

ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνέως ἦν δ' * *
ἀρχῆθεν γενεή. τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἄπις,
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

τὸ ἐθνικὸν Ἀπιεὺς, δηλῶν τὸν Πελοποννήσιον· καὶ Ἀπίηθεν τὸ ἐκ τόπου· καὶ Ἀπιδόνες καὶ Ἀπιδονῆες. Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἀπὸ Ἀπιδόνος ποταμοῦ, ἢ τοῦ υἱοῦ Φορωνέως Ἀπιδόνος. Δημήτριος δὲ καὶ ποταμὸν Ἀπιδανὸν τῆς Τρωάδος φησὶν, ἐκβάλλοντα εἰς τὴν Ἑσπέρειον θάλασσαν, ὡς Τιμοσθένης. φησὶ δὲ καὶ τὰς ἀχράδας τὰς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γιγνομένας Ἴστρος ἀπίας ἀπὸ ταύτης ὑπὸ τῶν ἔξωθεν λεχθῆναι. λέγεται καὶ Ἄπις θηλυκὸν, ἧς ἡ γενικὴ Ἄπιδος. οὕτω τὴν χώραν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ προσαγορεύει.

Ἀπίολα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀπιολανὸς, ὡς Νῶλα Νωλανός.

Ἀποδωτοὶ, ὡς Βοιωτοὶ, ἔθνος Αἰτωλίας. Θουκυδίδης τρίτῃ· ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα Ὀφιονεῦσιν.

Ἀπόκοπα, οὐδετέρως, κόλπος ἐν τῷ Ἀραβικῷ μυχῷ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ τοπικὸν Ἀποκοπίτης ἢ Ἀποκοπηνός.

Ἀπολλωνία, πρώτη πόλις Ἰλλυρίας, ἣν ᾤκουν Ἰλλυριοὶ κατ' Ἐπίδαμνον. ὕστερον διακοσίων Κορινθίων ἀποικία εἰς αὐτὴν ἐστάλη, ἧς ἡγεῖτο Γύλαξ, ὃς Γυλακίαν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνιάτης καὶ θηλυκὸν Ἀπολλωνιᾶτις. δευτέρα ἐν νήσῳ πρὸς τῇ Σαλμυδησσῷ, ἀποικία Μιλησίων καὶ Ῥοδίων. γ Μακεδονίας. δ πόλις Λιβύης. ε ἐν νήσῳ τῆς Ἀκαρνανίας, μία τῶν Ἐχινάδων. ϛ ἐν Κρήτῃ, πρὸς τῇ Κνωσσῷ. ζ πλησίον Λεοντίνων καὶ Καλῆς Ἀκτῆς. η Μυσίας. θ πόλις Μυσίας, ἐπὶ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ. ι κατὰ Θυάτειρα καὶ Ἔφεσον. ια Φωκίδος, ἣν Ὅμηρος Κυπάρισσόν φησι, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν κυπαρίσσους, ὡς Δίδυμος. ιβ περὶ τὴν κοίλην Συρίαν. ιγ κατὰ Ἰόππην. ιδ τῆς Μεσοποταμίας. ιε Λιβύης,

ἣ Κυρήνη ἐκαλεῖτο. ιϛ Λυδίας. ιζ Πισιδίας, ἡ πρότερον Μορδιαῖον. ιη Φρυγίας, ἡ πάλαι Μάργιον. ιθ ἐν Σίφνῳ τῇ νήσῳ. εἰκοστὴ Συρίας, κατὰ Ἀπάμειαν. κα νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. κβ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης Ἰώνων, ἥν Δημοσθένης φησίν. εἰκοστὴ τρίτη Κρήτης, ἡ πάλαι Ἐλεύθερα, Κλίνου πατρίς. ἐκ ταύτης ὁ φυσικὸς Διογένης. εἰκοστὴ τετάρτη ἐν Αἰγύπτῳ. εἰκοστὴ πέμπτη μεταξὺ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων. Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων τὸ ἐθνικὸν εἶπεν Ἀπολλωνεύς· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ Ἀπολλώνιον, ὡς Δουλίχιον Δουλιχιεύς.

Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος προστεθεὶς τῇ Ἀτταλίδι φυλῇ. ὁ δημότης Ἀπολλωνιεύς.

Ἀπόλλωνος νῆσος, ἐν Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνησίτης. λέγεται καὶ Νησαῖος.

Ἀπόλλωνος πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, πρὸς τῷ μέρει τῆς Λιβύης, ἡ μικρά, ἧς μέμνηται Ἀπίων. δευτέρα ἡ μεγάλη, ἐν Αἰγύπτῳ. τρίτη ἐν Αἰθιοπίᾳ, τῇ Ἐρυθρᾷ παρακειμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνοπολίτης.

Ἄπρος, θηλυκόν, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ ἕκτῃ, τοῦ Ἀντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν Ἄπρον. τὰ ἐθνικὰ Ἀπραῖος.

Ἄπτερα, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τῆς τῶν Μουσῶν καὶ Σειρήνων ἔριδος, τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ, πλησίον τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης, τόπῳ τοιῷσδε καλουμένῳ, γενομένης· ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐν Μουσικῇ νίκην τῶν Μουσῶν αἱ Σειρῆνες δυσφοροῦσαι τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον, καὶ λευκαὶ γενόμεναι εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς· ὅθεν ἡ πόλις Ἄπτερα, αἱ δὲ πλησίον νῆσοι Λευκαί. οἱ δὲ ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Κυρηναίου. ὁ πολίτης Ἀπτεραῖος. ἔστι καὶ Λυκίας πόλις, οὐδετέρως καὶ αὕτη. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀπτερεύς.

Ἀραβία, ἡ χώρα, ὡς Αἰθιοπία. δύο δ' εἰσίν· ἡ μὲν ἀρωματοφόρος, μεταξὺ Περσικῆς καὶ Ἀραβικῆς θαλάσ-

σης· ἡ δὲ μᾶλλον δυτικὴ, συνάπτουσα πρὸς μὲν τὴν δύσιν Αἰγύπτῳ, πρὸς ἄρκτον δὲ Συρίᾳ· περὶ ἧς ὁ περιηγητὴς Διονύσιός φησι·

τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων
Ἀῤῥαβίου κόλπου μύχατον ῥόον, ὅστε μεσηγὺ
εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.

τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος, ὡς ἡ παροιμία, Ἀράβιος αὐλητὴς, ἣν ἔταττον περὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων· ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκευάσασθαι τὴν αὐλητικὴν, ὡς οὖσαν βάναυσον καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάροις αὐληταῖς χρῆσθαι. διὸ καὶ Ἀράβιος αὐλητὴς, ὃς

δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος, Ἀράβισσα.

Ἄραβις, ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται.

Ἀράβυζα, πόλις τῆς Καυκωνίδος, ἥ τις νῦν Πεσινῆς ὀνομάζεται. τὸ ἐθνικὸν Ἀραβυζαῖος, ἢ Ἀραβύζιος.

Ἀραδὴν, πόλις Κρήτης, ἣ καὶ Ἀνώπολις λέγεται διὰ τὸ εἶναι ἄνω. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἀραδήνιος, ὡς Ἀραφῆνος Ἀραφήνιος.

Ἄραδος, νῆσος Φοινίκης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος. τρίτη Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος Ἀραδία.

Ἄραζος, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Ἀράζου τοῦ ἡγησαμένου. τὸ ἐθνικὸν Ἀράζιος, ὡς Σαβάζιος.

Ἀραιθυρέα, οὕτως ἡ Φλιοῦς πάλαι. Ὅμηρος,

Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν.

Παυσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος φησὶν ὅτι Ἄραντος υἱὸς Ἄορις ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀραιθυρέα. τούτους Φλιάσιοί φασι θήρας ἐμπείρους γενέσθαι, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἀνδρείους. προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελ-

φῆς, Ἄορις ἐς μνήμην τῆς ἀδελφῆς, τὴν χώραν οὕτως ἔφη τὸ ἐθνικὸν Ἀραιθυρεεὺς καὶ Ἀραιθυρέηθεν.

Ἀραί, Ἰωνίας νῆσοι τρεῖς, οὕτω λεγόμεναι διὰ τὰς ἀράς, ἃς Δωριεῖς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Πενταπολίτας, ὡς Ἀριστείδης. ἄλλοι δ' ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Ἀραῖος.

Ἀράκυνθος, ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ Ἀρακυνθίς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῇ φήμῃ,

κλῦθί μοι εὐχάων Ἀρακυνθιὰς εὐπατέρεια.

ἔστι γὰρ Ἀρακύνθιος τὸ τοπικὸν καὶ Ἀρακυνθία.

Ἀραντία, πόλις ἡ ὕστερον Φλιοῦς, ἀπό τινος Ἄραντος αὐτόχθονος. οἱ πολῖται Ἀραντῖνοι.

Ἄραξα, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀραξεῖς, ὡς Πιναρεῖς, Λιμυρεῖς καὶ Μυρεῖς. Ἀράξαι ἢ Ἀραξοί, ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.

Ἀράξης, ποταμὸς Ἀρμενίας, καὶ Θετταλίας. οὕτω γὰρ ὁ Πηνειὸς ἐκαλεῖτο ἐκ τοῦ ἀράξαντος. τὸ τοπικὸν Ἀράξιον ὕδωρ.

Ἀράφεια, νῆσος Καρίας. Παρθένιος ἐν Ἰφίκλῳ,

καὶ εἰναλίαν Ἀράφειαν.

καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀραφεύς.

Ἀραφήν, δῆμος Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀραφήνιος, καὶ Ἀραφηνὶς θηλυκόν. τὸ τοπικὸν Ἀραφηνόθεν, Ἀραφηνῆσιν, Ἀραφηνάδε.

Ἀραχναῖον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῃ. προπερισπαστέον δέ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ αιον ἁπλᾶ, ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, ἔχοντα τὴν τετάρτην ἀπὸ τέλους διὰ τοῦ α, καὶ τὴν ἑξῆς διὰ τοῦ α ἢ διὰ τοῦ υ, προπερισπᾶται· Χαλαστραῖον, Καναστραῖον, Ἀμυσχναῖον. πρόσκειται δ' ἁπλᾶ, διὰ τὸ κατάγαιον.

Ἀραχωσία, πόλις οὐκ ἄποθεν Μασσαγετῶν Στρά-

βων ἐνδεκάτῃ. ὑπὸ Σεμιράμεως κτισθεῖσα, ἥ τις καὶ Κωφὴν ἐκαλεῖτο. οἱ πολῖται Ἀραχώσιοι· τῆς δὲ Κωφῆνος Κωφῆνοι.

Ἀραχωτοί, πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ ποταμοῦ Ἀραχωτοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρῖνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτῃ. εἰσὶ καὶ ἄλλοι πλησίον Μασσαγετῶν, ὡς Στράβων ἐνδεκάτῃ. διχῶς δὲ λεκτέον, καὶ Ἀραχώτης καὶ Ἀραχωτός.

Ἀρβάκη, πόλις ἐν Κελτιβηρίᾳ, ὡς Ἰόβας. τὸ ἐθνικὸν, Ἀρβακαῖος.

Ἀρβάνιον, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβάνιος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἐν κοινῷ γένει, Ἀρβάκιος ἀκτή.

Ἀρβαξανοί, ἔθνος Λιγυστικόν. παρέκλεον δὲ τὴν χώραν τὴν μὲν πρώτην ἔρημον, ἣν ἐνέμοντο Ἰψίκοροι καὶ Ἀρβαξανοί.

Ἀρβέλη, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβελαῖος. Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδόῃ.

Ἄρβηλα, πόλις Περσική, ἀπὸ Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ. οἱ κάτοικοι Ἀρβηλῖται. τὸ θηλυκὸν Ἀρβηλῖτις. καὶ τὰ κτητικά, Ἀρβηλικός· καὶ θηλυκῶς.

Ἄρβις, ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς. ἔθνος Ἄρβιος, ἢ Ἀρβῖται. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Ἄρβιος ὄρος, ἔνθα τιμᾶται Ἄρβιος Ζεύς. Ἄρβιος οὖν καὶ ὁ κατοικῶν τὸ ὄρος.

Ἀρβουκάλη, πόλις μεγίστη τῶν ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, ἣν μόλις εἷλεν Ἀννίβας, ὡς Πολύβιος τρίτῃ.

Ἀρβών, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβώνιος καὶ Ἀρβωνίτης, ὡς Ἀντρώνιος καὶ Ἀσκαλωνίτης.

Ἀργαΐς, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ὁ οἰκήτωρ Ἀργαΐτης. ἔστι καὶ πρὸς τῷ Κανώβῳ μικρὰ νῆσος Ἀργαίου.

Ἀργανθώνις, ὄρος Μυσίας ἐπὶ τῇ Κίῳ, ἀπὸ Ἀργανθώνης Ῥήσου γυναικός. λέγεται καὶ Ἀργανθώνη καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὸ ὄρος. τὸ κτητικὸν Ἀργανθώνειος, ὡς τὸ Κιθαιρὼν Κιθαιρώνειος·

λέπας Κιθαιρώνειον.

Ἀργάντη, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν, ἢ Ἀργαντῖνος ἢ Ἀργαντίτης.

Ἀργεννοῦσα, νῆσος πρὸς τῇ ἠπείρῳ τῆς Τρῳάδος, παρὰ τὸ Ἀργεννὸν ἀκρωτήριον, ἀφ' οὗ Ἀργεννόεις· καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀργεννοῦς καὶ Ἀργεννοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Ἀργεννούσιος. Ἀνδροτίων ἐν τετάρτῳ τῆς Ἀτθίδος διὰ τοῦ ι.

Ἀργέου νῆσος, νῆσος μικρὰ πρὸς τῷ Κανώβῳ Αἰγυπτία, ἀπὸ Ἀργέου τοῦ Μακεδόνος, ἀφ' οὗ Ἀργεάδαι. οἱ οἰκήτορες Ἀργεῶται, ὡς τῆς Νικίου Νικιῶται καὶ τῆς Χαιρέου Χαιρεῶται. καὶ αὗται γὰρ Αἰγύπτου πόλεις.

Ἄργιλα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀργιλλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β.

Ἄργιλος, πόλις Θρᾴκης, ὡς Θουκυδίδης ὀγδόῃ, καὶ Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπαῖς. Ἄργιλος ἡ πρὸς τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πόλις. ὠνομάσθη δὲ ἐπειδὴ ὑπὸ Θρᾳκῶν ὁ μῦς Ἄργιλος καλεῖται. σκαπτόντων δὲ εἰς τὸ θεμελίους καταβαλέσθαι, πρῶτος μῦς ὤφθη. λέγεται δὲ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Ἀργίλιοι.

Ἄργος, διασημοτάτη πόλις Πελοποννήσου, ἥ τις Φορωνικὸν ἄστυ ἐκέκλητο, καὶ Αἰγιάλεια καὶ Ἱππόβοτον, διὰ τὸ Ποσειδῶνι νομὴν ἵππων ἀποδειχθῆναι. εἶτα Ἴασος ἀπὸ Ἰάσου, τοῦ κατ' ἐνίους πατρὸς Ἰοῦς. καὶ Δίψιον διὰ τὴν δίψαν τῶν ὑδάτων. δευτέρα Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν. τρίτη Θεσσαλίας. τετάρτη Κιλικίας, ἣ νῦν Ἀργειόπολις. πέμπτη ἐν Νισύρῳ, μία τῶν Κυκλάδων.

ἕκτη κατὰ Τροιζῆνα. ἑβδόμη κατὰ Μακεδονίαν. ὀγδόη Ἄργος Ὀρεστικὸν ἢ ἐν Σκυθίᾳ. ἐννάτη Καρίας. δεκάτη τὸ Ἀργολικόν. ἑνδεκάτη ἡ Φαιάκων Ὑπέρεια. Ἄργος δὲ σχεδὸν πᾶν πεδίον κατὰ θάλασσαν. τὸ ἐθνικὸν πασῶν Ἀργεῖος, οὐ παρὰ τὸ Ἄργος οὐδέτερον· ἦν γὰρ διὰ τοῦ ι· ἀλλὰ παρὰ τὸν Ἄργον τὸν κτίστην· λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν,

οὐκ ἠγόρευον, οὗτός ἐστί γ' οὐκ Ἀργόλας.
μὰ Δί' οὐδ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει,

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐ γὰρ οὐκέτ' Ἀργόλας.

καὶ Ἀργολὶς ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. καὶ Ἀργολικὸς καὶ Ἀργολική. καὶ Ἀργείωνες λέγονται ὡς Καδμείωνες· καὶ Ἀργειώνη, ὡς Ἀντίμαχος, καὶ Ἀργειῶτις παρὰ τὸ Ἀργεῖος· καὶ Ἀργεῶτις τὸ θηλυκόν. καὶ Ἀργολίζω ῥῆμα, οὗ τὴν μετοχὴν Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῃ. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς, ὡς οἱ πολλοὶ καὶ Ἡρόδωρος. ἐν μὲν τῷ νῦν Ἡρακλεῖδαι· πρὸ δ' Ἡρακλέους Περσεῖδαι· πρὸ Περσέως δὲ Λυγκεῖδαι καὶ Δαναΐδαι· πρὸ δὲ Δαναοῦ Ἀργειάδαι καὶ Φορωνίδαι, ἃς Ἄβρων ποιηταῖς ἀνατίθησιν.

Ἄργουρα, πόλις Θεσσαλίας, ἡ πρότερον Ἄργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἄργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων. Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ, Ἀργείους ὀνομάζεσθαι ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος. καλοῦνται δὲ Λεοντῖνοι ἀπὸ Λεοντέως. καὶ Ἀργούριος τὸ ἐθνικόν.

Ἄργυννος, υἱὸς Πισιδίκης τῆς Λεύκωνος τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου· ἐρώμενος Ἀγαμέμνονος, Βοιωτός. ὃς ἀνιὼν εἰς τὸν Κηφισὸν τελευτᾷ. ἀφ' οὗ Ἀργυννίδα τὴν Ἀφροδίτην ἐτίμησε. λέγεται καὶ

Ἀργεννίς. Ἀριστοφάνης δὲ Ἀργύννει διὰ διφθόγγου. ὁ οἰκήτωρ Ἀργύννιος.

Ἄργυρα, μητρόπολις ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνῃ νήσῳ, ὅ ἐστι κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυρίτης ἢ Ἀργυρηνός· ἀμφότεροι γὰρ οἱ τύποι συνήθεις.

Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων. καὶ Λυκόφρων,

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.

Ἀργυρίππα, πόλις τῆς Δαυνίας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Λυκόφρων,

ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν.

αὕτη Λάμπη ἐκαλεῖτο. Διομήδης μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου ἐτείχισε καὶ μετωνόμασεν Ἄργος Ἵππιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυριππιανός. Στράβων Ἀργυριππηνός φησιν.

Ἄργυρος, πόλις. Φίλιστος ἐννάτῃ.

Ἀρδαλίδες, καὶ Ἀρδαλιώτιδες, τιμῶνται αἱ Μοῦσαι ἐν Τροιζῆνι, ἀπὸ Ἀρδάλου τινὸς ἱδρυσαμένου, ἢ ἀπὸ τόπου. ἔστιν οὖν τοῦ μὲν Ἀρδαλιῶτις τὸ ἀρσενικὸν Ἀρδαλιώτης· τοῦ δ' Ἀρδαλὶς Ἀρδαλός, ὡς Θετταλός.

Ἄρδεα, κατοικία τῆς Ἰταλίας. Στράβων πέμπτῃ. ἐκλήθη ἀπὸ ἑνὸς τῶν παίδων Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. αὕτη Τροία ἐλέγετο, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρδεᾶται. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρδιαῖος.

Ἀρδύνιον, πόλις ἐν Θήβης πεδίῳ, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρδύνιος.

Ἀρέθουσα, πόλις Συρίας καὶ Θρᾴκης καὶ Εὐβοίας καὶ κρήνη Σικελίας. ἔστι καὶ Ἰθάκης·

πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,

Ὅμηρος. αὕτη Κύπαρα ἐλέγετο. Δίδυμος ὑπομνηματίζων τὴν Ν τῆς Ὀδυσσείας φησίν, Ἀρέθουσαι δέ εἰσιν ὀκτώ.

Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τὴν αὐτὴν ὑπομνηματίζων φησίν, ἀρῶ ἐστι τὸ ποτίζω, οὗ τὸ ἄρδω παράγωγον· ἐκ τούτου ἀρέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω. ἀφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἐπιθετικῶς οὕτω λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Ἀρεθούσιος.

Ἄρεια, κρήνη ἐν Θήβαις καὶ τόπος, ὃν οἱ κατοικοῦντες Ἄρειοι καλοῦνται. καὶ ἔστιν ἀπὸ δύο ἓν ἐθνικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Μόψου ἑστία Μοψεάτης, καὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τὸ Μητρῷον.

Ἄρειος πάγος, ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐννάτῳ. ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μιαιφονίας. Φιλόχορος δ' ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ βιβλίῳ, ὅτι Ἁλιῤῥόθιον τὸν Ποσειδῶνος ἀποθανεῖν βιαζόμενον ὑπὸ Ἄρεος, διὰ τὴν Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ δύο ἓν Ἀρειοπαγίτης. ἔστι καὶ ἐν Ῥώμῃ Ἄρειον πεδίον. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀρειοπεδιεὺς, ἀλλ' οὐχ ἁρμόζει Ῥωμαίοις ὁ τύπος. ἔσται οὖν τοῦ Πεδίον Πεδῖνος ἢ Πεδιανὸς, καὶ Ἀρειοπεδῖνος καὶ Ἀρειοπεδιανός. ἔστι καὶ Θρᾴκης ἐρήμου πεδίον, χαμαιπετῆ δένδρα ἔχον, ὡς Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ.

Ἄρεας νῆσος, πρὸς τοῖς Κόλχοις ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄρειος ἐξ ἑνὸς τοῖν δυοῖν παρηγμένον.

Ἀρῆναι, δύο πόλεις Μεσσήνης καὶ Τριφυλίας. Ὅμηρος,

καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν.

τὸ ἐθνικὸν Ἀρηναῖος. τὸ τοπικὸν Ἀρηνῆθεν.

Ἄρης Ἄρητος, ὡς Μένδητος, χωρίον Εὐβοίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἔθνος Ἀρήσιος, ὡς Μενδήσιος, Ἀγρήσιος.

Ἄρια, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως Περσικὴ χώρα, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Ἄριοι, ὡς αὐτός φησι, καὶ Ἀριεύς.

Ἀριάνια, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίοις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

Ἀριαράθεια, πόλις πλησίον Καππαδοκίας, ἀπὸ Ἀριαράθου Καππαδοκίας βασιλεύσαντος, γαμβροῦ Ἀντιόχου.

Ἀριάνθη, πόλις Οἰνώτρων. Ἡρωδιανὸς ιβ.

Ἀρίνδηλα, τρίτης Παλαιστίνης. Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρινδηληνός.

Ἀρίκεια, πόλις Λατίνων. Διονύσιος ἐν πέμπτῃ ἐπιτομῆς ς. ὁ πολίτης Ἀρικηνός.

Ἄριμα, Ὅμηρος,

εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος.

οἱ μὲν ἐν Κιλικίᾳ, οἱ δὲ ἐν Συρίᾳ, οἱ δὲ ἐν Πιθηκούσαις παρὰ Τυῤῥηνοῖς φασὶ γενέσθαι τὸν μῦθον. τὸ ἐθνικὸν Ἀριμαῖος. ἐκαλοῦντο καὶ Ἄριμοι.

Ἀριμασποί, ἔθνος Ὑπερβορέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀριμάσπειος.

Ἀρίμινον, πόλις Ἰταλίας. ἔστι καὶ ποταμός.

Ἀρίνθη, πόλις Οἰνώτρων, ἐν μεσοποταμίᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἀρίσβη, πόλις τῆς Τρωάδος, Μιτυληναίων ἄποικος· ἧς οἰκισταὶ Σκαμάνδριος καὶ Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου. κεῖται μεταξὺ Περκώτης καὶ Ἀβύδου. Κεφάλων δέ φησιν ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθρᾴκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα τὴν Τεύκρου τοῦ Κρητὸς θυγατέρα γαμεῖ Ἀρίσβην. Ἑλλάνικος δὲ Ἄτειαν αὐτήν φησιν. ἔστιν ἑτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγατρός. Ἔφορος δὲ Μέροπος αὐτὴν γενεαλογεῖ καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμου γαμηθῆναι. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Ἰάζων Ἀρίσβην καλεῖ ἐν πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαῖος. ἔστι καὶ ποταμὸς Θρᾳκῶν Ἄρισβος. τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαιεύς.

Ἀρκάδες, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς.

οἱ πολῖται ὁμοίως Ἀρκάδες. Δημήτριος δὲ οὐκ Ἀρκάδας τὴν πόλιν, ἀλλ' Ἀρκαδίαν φησίν. εἰκότως ουν καὶ τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἀρκάδες.

Ἀρκάς, Ἀρκάδος, ἀφ' οὗ Ἀρκάδιος καὶ Ἀρκαδία· ὡς Τέμμιξ Τέμμικος Τεμμικία. ἐκαλεῖτο δὲ Πελασγίη, ὡς Νικόλαος πέμπτῃ. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἑκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι, ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Παῤῥασία καὶ Λυκαονία. οἱ δὲ καὶ Γιγαντίδα φασὶ καὶ Ἀζανίαν καὶ Πανίαν. Ἵππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος λέγεται πρῶτος καλέσαι προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας. καὶ τὸ ἄστρον λέγεται ἐν τῷ οὐρανῷ τότε ἄρκτος κληθῆναι, ἢ ἅμαξα ἐλέγετο. Ἴστρος δέ φησιν ὅτι Θεμιστοῦς καὶ Διὸς ὁ Ἀρκὰς ἐγένετο· διὰ δὲ τὴν τῆς μητρὸς ἀποθηρίωσιν, ἄρκτῳ γὰρ ὑφ' Ἥρας αὐτὴν ὀνομασθῆναι, ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. τὸ πατρωνυμικὸν Ἀρκεσίδαι. ὤφειλεν οὖν Ἀρκαδίδης, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον οὕτως ἐγένετο. τὸ θηλυκὸν Ἀρκασίς. ἔστι καὶ Ἀρκαδία παραθαλάσσιος πόλις. λέγεται καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Ἀρκαδικὴ καὶ Ἀρκαδικὸν καὶ Ἀρκαδικά. καὶ τὸ Ἀρκάδισσα παραλόγως. ἐκ τόπου Ἀρκαδίηθεν. ἐκάλουν αὐτοὺς καὶ Ἀρκαδιώνδας τοῦ δ πλεονάσαντος. ἔστι καὶ Ἀρκαδία Αἰγύπτου πόλις.

Ἀρκεσίνη, μία τῶν τριῶν πόλεων τῶν ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ. ἦσαν γὰρ Μελανία, Μίνωα, Ἀρκεσίνη. Πολύβιος δὲ ἀρσενικῶς τὸν Ἀρκεσίνην φησί. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκεσινεύς. Ἀνδροτίων ἕκτῃ Ἀτθίδος, Ἀμοργίοις, Μινωΐταις, Ἀρκεσινεῦσιν.

Ἄρκη, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν Ἄρκαι καλουμένη. Ἰώσηπος ἐν πέμπτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκαῖος.

Ἀρκιρόεσσα, πόλις ἐν Πόντῳ, Ἡρακλείας ὑποτε-

λῆς. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκιροεσσαῖος, ὡς Πιτυουσσαῖος.

Ἀρκόνησος, νῆσος Καρίας. Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῃ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκονήσιος.

Ἀρκτᾶνες, ὡς Ἀνιᾶνες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῃ Θετταλικῶν.

Ἄρκτων νῆσος· οὕτως ἡ Κύζικος ἐκαλεῖτο· καὶ πόθεν, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. λέγεται καὶ συνθέτως Ἀρκτόνησος.

Ἅρμα, πόλις Βοιωτίας τῆς Ταναγρικῆς. Παυσανίας ἐννάτῳ. ἐκλήθη ἀπὸ Ἀμφιαράου τοῦ ἅρματος. ἐνταῦθα γὰρ καταφυγεῖν φασὶ μετὰ τοῦ ἅρματος, καὶ οὐκ ἐκδοθῆναι τοῖς διώκουσιν ὑπὸ τῶν κατοικούντων. ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἅρμα περὶ τὴν Φυλὴν καλουμένην. ὑπάρχει δὲ οὗτος δῆμος ἔχων φρούριον ὀχυρὸν, ὅμορον τῇ Ταναγρικῇ. καλεῖται καὶ λουτρὰ Ἀμφιαράου. τὸ ἐθνικὸν Ἁρματεύς. ἔστι καὶ Ἅρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδική. ἐθνικὸν τὸ αὐτό. ἢ διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἁρματηνὸς ἢ Ἁρματίτης. ἔστι καὶ πολίτης Ἁρματίτης, ὡς τοῦ Ἕρμα Ἑρματίτης.

Ἀρμένη, κώμη Παφλαγονίας. Μένιππος ἐν περίπλῳ. παρὰ δὲ Ξενοφῶντι ἐν Ἀναβάσεως Ἀρμήνην διὰ τοῦ η. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀρμένης Ἀρμεναῖος, ὡς τῆς Κασμένης Κασμεναῖος· τῆς δ' Ἀρμήνης Ἀρμήνιος, ὡς Παλλήνιος.

Ἀρμενία, χώρα πλησίον τῶν Περσῶν, ἀπὸ Ἀρμένου Ῥοδίου, ὡς Ἀντίπατρος ἐν τρίτῳ περὶ Ῥόδου. οἱ οἰκήτορες Ἀρμένιοι, ὡς Εὔδοξος πρώτῃ γῆς περιόδου. Ἀρμένιοι δὲ τὸ μὲν γένος ἐκ Φρυγίας, καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ λίθον τὴν γλύφουσαν καὶ τρυπῶσαν τὰς σφραγῖδας. καὶ Ἀρμενίᾳ τὸ θηλυκὸν παρὰ Ξενοφῶντι. ἔστι καὶ Ἀρμένιον ὄρος, παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὑρκανίας, ὡς Διονύσιος,

θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην.
ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.

Ἄρνα, πόλις Λυκίας· οὕτω γὰρ ἡ Ξάνθος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἄρνου τοῦ πολεμήσαντος πρωτόγονον. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος καὶ Ἀρνεύς.

Ἀρνεαί, πόλις Λυκίας μικρά, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρνεάτης. ἔστι δ' ὡς Ὀρνεαί. Ὅμηρος,

Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο.

Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος,

οἵ τε πολυστάφυλόν τ' Ἄρνην ἔχον.

καὶ Λυκόφρων,

Ἄρνης παλαιᾶς γένεα Τεμμίκων πρόμοι.

δευτέρα πόλις Θεσσαλίας, ἄποικος τῆς Βοιωτίας, περὶ ἧς ὁ χρησμός,

Ἄρνη χηρεύουσα μένει Βοιώτιον ἄνδρα.

ἣ Κιέριον καλεῖται. θυγατέρα δέ φασιν Αἰόλου τὴν Ἄρνην. τρίτη Μεσοποταμίας. τετάρτη τῆς Ἐρασινίων πρὸς τῇ Θρᾴκῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος, τὸ θηλυκὸν Ἀρναία.

Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῃ χρονικῶν, Κελτῶν Ἀροέρνους.

Ἀρόη, πόλις Ἀχαΐας. Παυσανίας ἑβδόμῳ. ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῆς γῆς. λέγεται καὶ Πάτραι. τὸ ἐθνικὸν Ἀροεύς, ὡς Ἀρσινοεύς.

Ἁρπάγια, οὐδετέρως, τόπος περὶ Κύζικον. ὅθεν ἡρπάσθαι φασὶ Γανυμήδην. οἱ οἰκήτορες Ἁρπαγιανοί.

Ἁρπαλύκεια, πόλις Φρυγίας, κτίσμα Γορδιοτειχιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἁρπαλυκεύς.

Ἅρπασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Ἁρπάσου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἁρπασεύς, Μύλα Μυλασεύς, Πηγασεύς.

Ἄρκινα, πόλις Ἤλιδος, ἀπὸ Ἀρκίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἀφ' ἧς καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. ὁ πολίτης Ἀρκιναῖος· καὶ Ἀρκινῆθεν ἐκ τόπου.

Ἄρπυια, πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ, παρ' Ἐγχελέαις. εἰς ἣν Βάτων ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος μετὰ τὸν ἀφανισμὸν αὐτοῦ ἀπῴκησε. Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Ἀρπυιήτης τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἔστι γὰρ Ἀρπυιάτης.

Ἄῤῥα, πόλις Ἰλλυρική. τὸ ἐθνικὸν Ἀῤῥαῖος. καὶ γὰρ ὁ τύπος συνήθης, ὡς Πελλαῖος καὶ Βεροαῖος.

Ἀῤῥέντεια, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἀῤῥεντῖνος, ὡς Πλακεντία Πλακεντῖνος.

Ἀῤῥήτιον, πόλις Τυῤῥηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀῤῥητῖνος.

Ἀῤῥηχοί, ἔθνος Μαιωτῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ.

Ἄρσα, πόλις Ἰσπανίας, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσαῖος.

Ἀρσακία, πόλις Μηδείας ἐπίσημος, ἀνατολικωτέρα Μηδείας. οἱ οἰκήτορες Ἀρσακίδαι ἀπὸ Ἀρσακοῦ, καὶ Ἀρσακὶς τὸ θηλυκόν.

Ἀρσινόη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. δευτέρα πόλις Παραιτονίου Λιβύης, ἡ πρότερον Ταύχειρα. τρίτη πόλις Συρίας ἐν Αὐλῶνι. ἡ περίμετρος αὐτῆς στάδια ὀκτακισχίλια. τετάρτη τῆς κοίλης Συρίας. πέμπτη Κιλικίας. ἕκτη τῆς Αἰγύπτου πόλις ἐπὶ τοῦ Δέλτα. ἑβδόμη Κύπρου ἡ πρότερον Μάριον λεγομένη. ὀγδόη Αἰτωλίας. ἐννάτη Λύκτου. δεκάτη τῆς Τρωγλοδυτικῆς, ἡ πρότερον Ὀλβία καλουμένη. ἔστι καὶ ἄλλη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινοήτης καὶ Ἀρσινοεὺς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος ἐννάτῳ. ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Λιβύῃ Ἀρσινοεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ.

Ἀρσυσία, χωρίον τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον

ἔχουσα, καλούμενον Ἀρσόσινον, οὗ μέμνηται Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας τοιῶσδε κλητέον, κατὰ συγκοπὴν τῆς σι. ἦν γὰρ Ἀρσυσιηνός, ἢ Ἀρσυηνός, ὡς Καρδία Καρδιανός, Ὀλβία Ὀλβιανός, Ἀδρία Ἀδριανός.

Ἀρταῖα, Περσικὴ χώρα, ἣν ἐπόλισε Περσεὺς ὁ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας. Ἑλλάνικος ἐν Περσικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρταῖοι. Ἀρταίους δὲ Πέρσαι, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες τοὺς παλαιοὺς ἀνθρώπους, ἥρωας καλοῦσι. τάχα δὲ καὶ ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ Ἀρταξέρξαι, καὶ Ἀρτάβαζοι, ὥσπερ Αἰγυπτίοις, καὶ Μιλλάμωνες καὶ Παναπόλλωνες. Ἡρωδιανὸς Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἔστι καὶ Ἀρταίου τεῖχος πολίχνιον ἐπὶ τῷ Ῥυνδακῷ ποταμῷ, ὡς Κρατερὸς ἐννάτῳ περὶ ψηφισμάτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταιοτειχίτης.

Ἀρτάκη, πόλις Φρυγίας, ἄποικος Μιλησίων. Δημήτριος δὲ νησίον εἶναί φησι, καὶ Τιμοσθένης λέγων· Ἀρτάκης, τοῦτο μὲν ὄρος ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς. τοῦτο δὲ νησίον ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἀπέχον στάδιον. κατὰ τοῦτο λιμὴν ὑπάρχει βαθὺς ναυσὶν ὀκτὼ ὑπὸ τῷ ἀγκῶνι, ὃν ποιεῖ τὸ ὄρος ἔχεσθαι τοῦ αἰγιαλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός. Σοφοκλῆς δὲ Ἀρτακεὺς εἶπε,

τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι;

καὶ Ἀρτάκιος εἶπε Δημοσθένης ἐν ἐννάτῳ Βιθυνιακῶν,

νάσσατο δ' Ἀρτακίοισιν ἐφέστιος αἰγιαλοῖσιν.

οὕτω γὰρ αὐτόθι ἡ Ἀφροδίτη καλεῖται.

Ἀρτακοί, ἔθνος Θράκιον.

Ἀρτάξατα, πόλις Ἀρμενίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ. ἣν καὶ Ἀρταξιασάτα καλοῦσι. λέγεται δὲ τὴν πόλιν οἰκίσαι Ἀρταξίαν Ἀρμενίας βασιλεύσαντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταξατηνός.

Ἀρτεᾶται, γένος Περσικόν. Ἡρόδοτος πρώτῃ.

Ἀρτεμίσιον, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ. Ἑκα-

ταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Ἀρτεμισιάτης. Φίλιστος δὲ Ἀρτεμίτιον αὐτὴν καλεῖ, ἴσως Δωρικῶς. ἔστι καὶ πόλις Εὐβοίας.

Ἄρτεμιτα, νῆσος Τυῤῥηνικὴ παρὰ τὴν Θάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων. ὡς δὲ Στράβων, πόλις Παρθυαίων. ὁ δὲ Ἀρτεμίδωρός φησιν ὅτι χεῤῥόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ, λεγομένη Ἀρτέμιτα. ἡ γενικὴ Ἀρτεμίτας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτεμιτηνός. Ἀπολλόδωρος δ' Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ α. ἔστι καὶ πλησίον τῶν Ὀξειῶν νήσων νῆσος Ἀρτέμιτα. Ῥιανὸς ἡ Θεσσαλικῶν,

νήσοις ὀξείῃσι καὶ Ἀρτεμίῃ ἐπέβαλλον.

τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. ἢ Ἀρτεμιταῖος διὰ τὸ τὸν τύπον τοῖς Πέρσαις ἀναλογεῖν.

Ἀρτύμνησος, πόλις Λυκίας, ἄποικος Ξανθίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτυμνησεύς. Μενεκράτης ἐν πρώτῃ τῶν Λυκιακῶν φησιν, ὅτι πολυανθρωπήσασαν τὴν Ξάνθον τοὺς πρεσβύτας εἰς τρία μέρη διελεῖν. τούτων δὲ τὴν μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν καὶ οἰκῆσαι ἐν τῷ ὄρει, λόφον στρογγύλον κατοικῆσαι καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πινάραν, ἣν μεθερμηνεύεσθαι στρογγύλην. τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα Λύκιοι πίναρα καλοῦσιν.

Ἄῤῥυβα. τὸ ἐθνικὸν Ἀῤῥύβας. οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.

Ἀρύκανδα, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρυκανδεὺς, ὡς Ἀλυνδεύς.

Ἀρύπη, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ· ἧς οἱ πολῖται Ἄρυπες, ὡς Ἡρωδιανός.

Ἀρχανδρούπολις, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρχανδροπολίτης.

Ἄρωμα, πόλις Αἰθιόπων, ὡς Μαρκιανός. ὁ πολίτης Ἀρωμεύς. Στράβων· ἄριστος Μεσωγείτης οἶνος Ἀρωμεύς.

Ἀσαὶ, κώμη Κορίνθου· Θεόπομπος τριακοστῇ ἐνάτῃ Φιλιππικῶν· Ἀσαὶ καὶ Μαυσὸς κῶμαι μεγάλαι

καὶ πολυάνθρωποι. τὸ ἐθνικὸν Ἀσαῖος. ἔστι καὶ κώμη Θρᾴκης Ἀσαί. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Ἀσβύστα, πόλις Λιβύης. καὶ ὁ πολίτης Ἀσβύστης.

οἵη τε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύσταο,

Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῃ. δύο δέ εἰσι Τρίτωνες· ὁ μὲν Λιβύης, ὁ δὲ Βοιωτός.

Ἄσβωτος, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσβώτιος. Εὐφορίων Θρᾳκί,

τὸν μὲν ἄρ' ἐκ φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες,
ὑστάτιον ῥώσαντο· κονισαλέῃσιν ἐθείραις
ἵπποι καλὰ ναοῦσαν ἐπορνύμενοι φυγάδειαν.

περὶ τῶν ἵππων Ἀμφιαράου.

Ἀσδύνις, νῆσος κατὰ τὴν Μυρίδος λίμνην. Εὔδοξος δευτέρῳ· κατελαμβάνοντο ἐν Ἀσδύνει τῇ νήσῳ. ὁ νησιώτης Ἀσδυνίτης, ὡς Μεμφίτης.

Ἀσέα, κώμη τῆς Ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλφειὸς ῥέει, ὃς καὶ Ἀσεάτης λέγεται. καὶ ὁ κωμήτης ὁμοίως, ὡς Κορσεάτης, Ὀρνεάτης.

Ἀσία, πόλις Λυδίας παρὰ τῷ Τμώλῳ, ἐν ᾗ τρίχορδος εὑρέθη κιθάρα. διὸ καὶ Ἀσία ἡ Ἤπειρος. οἱ μὲν ἀπὸ πόλεως Λυδίας, οἱ δὲ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, ἢ ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός· ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν, τουτέστιν ἰλύν. ὁ ἐνοικῶν Ἀσιάτης. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιάτις. λέγεται καὶ Ἀσίς.

ἰσθμὸς ἄνω τέταταί τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης.

καὶ Ἀσιάς. τὸ δὲ Ἀσιανὸς, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ· ἦν δὲ ἐμπόριον κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων Νομάδων. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιανή. ἔστι καὶ Ἀσιανὴ πόλις Ἠλείας. λέγεται καὶ Ἀσιαῖος. ἔστι καὶ Ἀσία νῆσος Αἰθιοπίας· ὁ πολίτης Ἀσιάτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀσιεὺς, ὡς Ὑρία Ὑριεύς. ἔστι καὶ Ἄσιος λειμών. Ὅμηρος,

᾿Ασίῳ ἐν λειμῶνι.
ἀντὶ τοῦ ᾿Ασίου. γενικὴ γάρ ἐστιν, οὐκ ᾿Ασιανῷ. ἀγνοεῖ γὰρ Ὅμηρος τὴν ᾿Ασίαν ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην. ἢ μᾶλλον ᾿Ασίας. καὶ ᾿Ιωνικῶς ᾿Ασίεω καὶ ᾿Ασίω, ὡς ᾿Εϋμελίω.

᾿Ασίνη, πόλις Λακωνικὴ ἀπὸ ᾿Ασίνης θυγατρὸς Λακεδαίμονος. δευτέρα Μεσσήνης παρὰ τὴν Λακωνικήν, οἰκισθεῖσα ὑπὸ ᾿Αργείων. τρίτη Κύπρου. τετάρτη Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν ᾿Ασιναῖος, καὶ ᾿Ασινεύς, κακῶς· ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ γῆς περιόδου.

᾿Ασκάλων, πόλις Συρίας πρὸς τῇ ᾿Ιουδαίᾳ. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν φησιν ὅτι Τάνταλος καὶ Ἄσκαλος παῖδες ῾Υμεναίου. τὸν δὲ Ἄσκαλον ὑπὸ ᾿Ακιαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως αἱρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, κἀκεῖ παρθένου ἐρασθεὶς πόλιν κτίσαι, ἣν ἀφ᾿ ἑαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ. λέγεται οὖν Ἄσκαλος καὶ ἐξ αὐτοῦ ᾿Ασκάλης, ὡς Δάμαλος Δαμάλης, Ἄραξος ᾿Αράξης· ὡς ἀπὸ τοῦ Χαράξω Χάραξος Χαράξης, Λάπιθος Λαπίθης. λέγεται καὶ ᾿Ασκαλώνιον ἡ πόλις. τὸ ἐθνικὸν ᾿Ασκαλωνίτης καὶ ᾿Ασκαλώνιος παρὰ τὸ ᾿Ασκαλώνιον, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδός· καὶ ᾿Ασκαλωνὶς θηλυκόν. πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῆς κεχρηματίκασι, φιλόσοφοι μέν, ᾿Αντίοχος ὁ Κύκνος καὶ Σῶσος καὶ ᾿Αντίβιος καὶ Εὔβιος στωϊκοὶ ἐπιφανεῖς· γραμματικοὶ δέ, Πτολεμαῖος ᾿Αριστάρχου γνώριμος καὶ Δωρόθεος· ἱστορικοί, ᾿Απολλώνιος καὶ ᾿Αρτεμίδωρος ὁ τὰ περὶ Βιθυνίας γεγραφὼς καὶ ἄλλοι. παρὰ δ᾿ Εὐδόξῳ διὰ τῆς αι ἐν τῇ πρώτῃ. καὶ ἡ μὲν πόλις, οὗ πρῶτόν φασι τὰ κρόμμυα γενέσθαι. καὶ κατὰ τὴν ᾿Αλεξανδρέων συνήθειαν ᾿Ασκαλωναῖα κρόμμυα.

᾿Ασκανία, πόλις Τρωϊκή. Νικόλαος τετάρτῃ ἱστορίᾳ. Σκαμάνδριος Ἕκτορος καὶ ᾿Ανδρομάχης ἐκ τῆς Ἴδης καὶ τοῦ Δασκυλείου, καὶ τῆς ᾿Ασκανίας καλουμένης, * ἣν ἔκτισεν ὁ Αἰνείου παῖς ᾿Ασκάνιος. οὐ μόνον δὲ ἡ λίμνη, ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα δισσὴ καὶ ὁμώνυμος. Φρυγίας μέν,

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής,
οἵ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

τῆς δὲ Μυσίας. καὶ τῆς μὲν Φρύγιον, τῆς δὲ Μύσιον. τὸ τοπικὸν Ἀσκάνιος ὁμοίως τῷ κυρίῳ. ἔστι καὶ Ἀσκάνιος ποταμός. Εὐφορίων χιλιάσι,

καὶ Ψιλοὶ Ἀσκάνιόν τε Ναυαίθοιο.

Ψιλῆς Μυσίας. Ναύαιθος Ἰταλίας.

Ἀσκῖται, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ. παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Ἀσχαλιτῶν. ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος. ἔστιν οὖν παρὰ τὸν ἀσκὸν Ἀσκίτης, ὡς παρὰ τὸν ἀστὸν ἀστίτης, μέσος μεσίτης.

Ἄσκλος, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἔστι καὶ οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Ἀσκλίτης, ὡς λίκνον λικνίτης καὶ ὅπλον ὁπλίτης.

Ἄσκρη, πόλις Βοιωτίας, Ἰωνικῶς σχηματισθεῖσα, ὡς κόρη, Τερψιχόρη. τὸ ἐθνικὸν Ἀσκραῖος Ἡσίοδος. καὶ ἀπ' Ἀσκρῆθεν.

Ἆσος, πολίχνιον Κρήτης. ὁ πολίτης Ἄσιος. οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται. καὶ Ἀσίου Διὸς ἱερὸν ἀρχαιότατον.

Ἀσπαλάθεια, πόλις Ταφίων. Νίκανδρος ἑτεροιουμένων πρώτῃ, Ἀσπαλάθεια βοήροτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπαλαθεύς.

Ἀσπαλαθίς, νῆσος Λυκίας. λέγεται οὕτω διὰ τὰς ἐν αὐτῇ πεφυκυίας ἀσπαλάθους. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπαλαθίδος, ὡς Ψωφίδος καὶ Αὐλίδος· ἢ Ἀσπαλαθίτης, ὡς Μεμφίτης.

Ἄσπενδος, πόλις Παμφυλίας, Ἀσπένδου κτίσμα, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνίας. ὁ πολίτης Ἀσπένδιος. Θεόπομπος τετάρτῃ Ἑλληνικῶν· ἀποτυχὼν

δὲ τῶν Ἀσπενδίων. καὶ τὸ θηλυκόν, ὡς αὐτός, Ἀσπένδια καὶ Ἀσπενδίς.

Ἀσπενδίδα γαῖαν.

Ἀσπὶς, πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον Αἰθιοπίας τῆς κατ' Αἴγυπτον, ὡς Μαρκιανὸς πρώτῃ περιόδων. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν. ἔστι καὶ Μακεδονίας, κτίσμα Φιλίππου τοῦ πατρὸς Περσέως, τὰς πόλεις ὀνομάσαντος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πανοπλίας, Ἀσπίδα, Περικεφαλαίαν. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη μεταξὺ Λεβέδου καὶ Τέω, σταδίων ὡς δυοῖν, πρὸς μέν τινων Ἀρκόνησος, πρὸς δέ τινων Ἀσπὶς ὀνομαζομένη. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη, Ψύρων ἐγγύς. ἔστι καὶ ἄλλη, ὡς Κλέων ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ περὶ τῶν λιμένων, ἄδενδρος οὖσα. ἔστι καὶ πέραν Πίσσης, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν δύναται Ἀσπιδίτης, τῷ ἔθει τῶν Αἰθιοπικῶν πόλεων καὶ Λιβυσσῶν. τὸ δ' ἀσπιδιώτης παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω. ἔστι δὲ τοῦτο παρὰ τὸ ἀσπίδιον. Μένανδρος,

ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον.

τὸ δὲ ἀσπιδίτης καὶ ἀσπιδοῦχος Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι,

ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον,
ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασι.

δύναται καὶ Ἀσπίδιος καὶ Ἀσπιδεύς.

Ἀσπληδὼν, πόλις Φωκίδος. Πausανίας ἐννάτῳ. ἀπὸ Ἀσπληδόνος υἱοῦ νύμφης Μηδείας καὶ Ποσειδῶνος. τὴν δὲ παρ' Ὁμήρῳ τῆς Βοιωτίας φασὶ τοὺς Αἰολεῖς πρότερον Βοιωτοὺς καλεῖσθαι. τοὺς δὲ Ὀρχομενὸν καὶ Ἀσπληδόνα. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ α, ἀλλ' οὐ παρ' Ὁμήρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπληδόνιος. Ὀρχομενοῦ δὲ υἷες,

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

Ἀσπουργιανοὶ, ἔθνος τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν

λίμνην. Στράβων ἑνδεκάτῃ· τούτων δ' εἰσὶ καὶ Ἀσπουργιανοὶ μεταξὺ Φαναγορείας.

Ἄσσα, πόλις πρὸς τῷ Ἄθῳ. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. ἔστι καὶ κώμη Σκυθίας. οἱ οἰκήτορες Ἀσσαῖοι.

Ἀσσακηνοί, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἀῤῥιανὸς τετάρτῃ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως· ᾔει ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσακηνούς.

Ἄσσηρα, οὐδετέρως, πόλις Χαλκιδέων. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσηρίτης, ὡς Ἀβδηρίτης, Γαδειρίτης.

Ἀσσησός, πόλις Μιλησίας γῆς. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τετάρτῃ. ὁ οἰκήτωρ Ἀσσήσιος. καὶ Ἀσσησία Ἀθηνᾶ παρ' Ἡροδότῳ.

Ἄσσος, πόλις Λυκίας, πλησίον Ἀτάρνης, ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ ὀξέος καὶ δυσανόδου τόπου. πρὸς ὃν Νικόστρατος κιθαριστὴς ἔλεγε παίζων,

Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

δευτέρα πόλις Αἰολίδος, κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον, ἡ Κεκρόπειον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων, Μιτυληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἄσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος. ἔστι καὶ λειμὼν ἐν τῷ Κελβιανῷ πεδίῳ τῆς Λυδίας περὶ τὸν Κάϋστρον ποταμόν. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Ἠπείρῳ μικρᾷ. ἐκ δὲ τῆς Ἄσσου Κλεάνθης ἦν ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, διάδοχος τῆς σχολῆς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, ἣν καταλέλοιπε Χρυσίππῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄσσιος, ὡς Ῥώσιος, καὶ Ἀσσεύς.

Ἀσσυρία, χώρα περὶ Βαβυλῶνα. οἱ οἰκήτορες Ἀσσύριοι. εἰσὶ καὶ ἕτεροι παρὰ τοὺς Σύρους. Ξενοφῶν οὕτω διαστέλλει ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῶν. λέγονται καὶ Ἀσσυρικοὶ καὶ Ἄσσυρες, παρὰ Ἐρατοσθένει· ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰλλυριοὶ Ἴλλυρες.

Ἀσσωρόν, ὄρος Σάμου, ὅθεν ῥεῖ ὁ Ἀμφίλυσος. Εὐφορίων Ἀρτεμιδώρῳ,

δαίμονος Ἀμφιλύσιον ῥόον.

Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσωρῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Ἀσταί, ἔθνος Θρᾴκης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ κτητικὸν Ἀστικὸς καὶ Ἀστική.

Ἄστακος, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀστάκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Νύμφης Ὀλβίας, ὡς Ἀῤῥιανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς ἱστορεῖ. ἔστι καὶ χώρα Βυζαντίων, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας πόλις. οἱ δὲ Κεφαληνίας ἄποικον. τὸ ἐθνικὸν Ἀστακηνός, ὡς Ῥυνδακηνός, Πριαπηνός· καὶ Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία. ἀφ' οὗ Ἀστακιεύς, ὡς Οἰχαλία Οἰχαλιεύς· καὶ Ἀστακιήτης καὶ Ἀστακίδης πατρωνυμικόν. Πείσανδρος δεκάτῃ.

Ἀστακαῖοι, Λιβύης ἔθνος. Ἀππιανὸς ἕκτῳ.

Ἀστάρτη, νῆσος ἐν Αἰθιοπίᾳ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ πρώτῃ· ἐντεῦθεν ἄρχεται Αἰθιοπία ἡ ὑπὲρ Αἴγυπτον. ἀπὸ δὲ τοῦ Βαξίου ἄκρου ἐκδέχεται Τριόντωτον ὄρος. κατὰ δὲ τοῦτο νῆσος Ἀστάρτη. τὸ ἐθνικὸν Ἀσταρταῖος ἢ Ἀσταρτίτης.

Ἀστελέβη, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν. οἱ οἰκοῦντες Ἀστελεβαῖοι.

Ἀστερία, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν. λέγεται καὶ Ἀστερίς. ὁ πολίτης Ἀστεριώτης καὶ Ἀστέριος. ἔστι καὶ νησίον Ἀστερία, μεταξὺ Κεφαληνίας καὶ Ἰθάκης. Ὅμηρος Ἀστερίδα ταύτην φησίν·

ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα
μεσσηγὺς Ἰθάκης Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη.

Ἀστέριον, πόλις Θετταλίας. Ὅμηρος,

οἳ δ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα.

ἡ νῦν Πιρεσία. οὕτω δὲ καλεῖται διὰ τὸ λαμπρὸν, ὅτι ἐφ' ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη τοῖς πόῤῥωθεν ὡς ἀστὴρ φαίνεται. ἢ ἀπὸ Ἀστερίου τινός. τὸ ἐθνικὸν Ἀστεριώτης, καὶ θηλυκὸν Ἀστερῆτς, καὶ Ἀστεριεύς.

Ἀστερουσία, ὄρος Κρήτης πρὸς νότιον μέρος, ἀποβλέπον εἰς θάλασσαν· ἀφ' οὗ καὶ πόλις ἐπὶ τὸν Καυκασον Ἰνδικὴ Ἀστερουσία κεκλῆται, Κρητῶν ἀποικίας ἐκεῖσε σταλείσης. οἱ οἰκήτορες Ἀστερουσιανοὶ καὶ Ἀστερουσιεῖς καὶ Ἀστερούσιοι.

Ἀστραία, πόλις Ἰλλυρίας. Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος ά.

οἳ δ' ἔχον Ἀστραίαν τε Δόβηράν τε.

Ἄστυ, ἡ κοινῶς πόλις. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν κτίσμα δηλοῖ, ἡ δὲ πόλις καὶ τοὺς πολίτας. ἐκλήθη δὲ ἄστυ, ὡς Φιλόχορος ἑνδεκάτῃ Ἀτθίδος, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ στῆναι ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὰς κοινὰς οἰκήσεις, ὅθεν οὐ μετανεστήκασιν. Ἀθηναῖοι δὲ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἄστυ καὶ πόλεις ᾤκησαν. ὁ πολίτης ἀστὸς καὶ ἀστὴ καὶ ἀστόν. ἀπὸ τοῦ ἀστὸς τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ·

οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει.

καὶ,

βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας.

τοιγὰρ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ προαστίτης· οὐ γὰρ παρὰ τὸ προάστειον· ἦν γὰρ προαστιεὺς, ὡς Δουλιχιεύς· ἢ προάστιος, ὡς Βυζάντιος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὑρίσκεται προαστία γῆ, ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους·

ὅρια κελεύθου τῆς δὲ γῆς προαστίας.

ἀπὸ δὲ τῆς ἄστεος γενικῆς ἄστειος· ὅπερ ἀντιδιέσταλται τῷ ἄγροικος· καὶ ἀστεΐζω καὶ ἀστεϊσμός. λέγεται ἄστυ καὶ ὁ δῆμος, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν Ἠριγόνῃ· εἷς τε δὴ Θορικοῦ καλὸν ἵκανεν ἕδος. ὅτι δὲ δῆμος Θορικὸς δῆ-

λόν ἐστι. καὶ κώμη πλησίον Κανώβου, παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. ὅτι δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἄστυ ἐκλήθη εἴρηται.

Ἀστυπάλαια, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Πύῤῥα Καρῶν κατεχόντων. εἶτα Πύλαια, εἶτα Θεῶν τράπεζα διὰ τὸ ἀνθηρὸν αὐτῆς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀστυπαλαίας τῆς Ἀγκαίου μητρός. δευτέρα πόλις ἐν Κῷ. τρίτη νῆσος πόλιν ἔχουσα μεταξὺ Ῥόδου καὶ Κρήτης. τετάρτη πόλις ἐν Σάμῳ. πέμπτη ἄκρα πλησίον Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυπαλαιεὺς καὶ Ἀστυπαλαιάτης.

Ἄστυρα, πόλις Μυσίας οὐδετέρως, πρὸς τῇ Τρῳάδι. λέγεται καὶ ἑνικῶς Ἄστυρον. ἔστι καὶ κώμη πλησίον τοῦ Ἀδραμυττίου, ὡς Στράβων. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης κατὰ Ῥόδον, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο ἡ Ἀθηνᾶ Ἀστυρίς. ἔστι καὶ Βοιωτίας πρὸς ταῖς Ποτνίαις, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρᾳ. ἔστι καὶ χώρα Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυρηνός. ἀφ' οὗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν.

Ἄσφαξ, ὡς Ἄτραξ ἔθνος ἐποικίσαν τὴν Κύπρον. μή τις δὲ τὸ Ἄσφαξ τὸ ἔθνος καὶ τὸ Ἄτραξ τὸ κύριον σύνθετον οἰηθείη· ἁπλᾶ γάρ ἐστιν.

Ἄσχειον, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσχειεύς, ὡς Σιγειεύς, Ῥοιτιεύς.

Ἀτάβυρον, ὄρος Ῥόδου. Ῥιανὸς ἔκτῳ Μεσσηνιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀταβύριος. ἐξ οὗ καὶ Ἀταβύριος Ζεύς. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀταβύριον, ὡς Τίμαιος. κέκληται δὲ τὰ ὄρη ἀπό τινος Τελχῖνος Ἀταβυρίου. ἔστι καὶ Περσικὴ πόλις. ἔστι καὶ Φοινίκης.

Ἀταία, πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης Ἀταιάτης, ὡς Κάρυα Καρυάτης· ἢ Ἀταΐτης, ἢ Ἀταῖος.

Ἀταλάντη, ἡ ὑπὸ Ἀθηναίων κτισθεῖσα παρὰ Λοκροῖς. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. ἔστι καὶ νῆσος. καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πειραιεῖ. ὁ νησιώτης Ἀταλανταῖος.

Ἀταρβίκις, πόλις ἐν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀταρβικίτης, ὡς Προσωπίτης.

Ἀτάρνα, πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας, πλησίον Λέσβου. ὁ πολίτης Ἀταρνεὺς, ὡς Ὀδυσσεύς. καὶ θηλυκὸν Ἀταρνίς.

Ἀταφυνοί, ἔθνος μέγα Ἀραβίας, περὶ οὗ Γλαῦκος ἐν δευτέρᾳ.

Ἀτέλλα, πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας, μεταξὺ Καπύης καὶ Νεαπόλεως. τὸ ἐθνικὸν οὐκ Ἀτελλαῖος, ὡς Ἀγηλλαῖος, ἀλλὰ Ἀτελλανός· ὡς Πολύβιος ἐννάτῃ· Ἀτελλανοὶ παρέδοσαν αὐτούς.

Ἀτέριον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἀτερῖνος.

Ἀτήνη, δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ τῆς Αἰολίδος φησίν. ὁ δημότης Ἀτηνεύς· Πατροκλῆς Ἀτηνεὺς ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς. Διονύσιος Ἀτηνίαν τὸν δῆμον. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τὸ Ἀτηνεὺς, ὀφεῖλον Ἀτηνιεύς.

Ἀτιντανία, μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκήτορες καὶ Ἀτιντάνες καὶ Ἀτιντάνιοι. εἴρηται ἀπὸ Ἀτιντάνος, υἱοῦ Μακεδόνος. λέγεται καὶ Ἀτιντανὶς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Ἀτιντὰν καὶ Ἀτιντανία καὶ Ἀτιντάνιον οὐδέτερον.

Ἄτλαντες, ἔθνος Λιβυκόν. Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ἔστι καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν δύο Ἀτλάντων. Ῥιανὸς δὲ ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρᾳ Ἀτάραντας μετ' αὐτοὺς εἶναί φησι καὶ Ἄτλαντας καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὀνείρους. λέγεται τὸ κτητικὸν Ἀτλαντικὸς καὶ Ἀτλαντικὴ θάλασσα· καὶ Ἀτλάντιος καὶ Ἀτλαντία θάλασσα.

Ἄτραι, πόλις μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος. Ἀῤῥιανὸς ἑπτακαιδεκάτῳ Παρθικῶν.

Ἀτραμῖται, ἔθνος εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ Ἀραβικῶν. Ἀρτεμίδωρος Ἀτραμωτίτας αὐτοὺς καλεῖ.

Ἄτραξ, καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας. ἐκλήθη ἀπὸ Ἄτρακος τοῦ Πηνειοῦ καὶ Βουρᾶς παιδὸς κτισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Ἀτράκιος, καὶ

θηλυκὸν Ἀτρακία. καὶ Ἄτραξ ὁμόφωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων,

καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἄτρακας λύκους.

τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν Ἄτραγος, ὡς Εὔπολις,

εἰς Ἄτραγα νύκτωρ.

ἔστι καὶ Ἀτρακὶς θηλυκόν.

Ἀτρήνη, πόλις. Φιλοστέφανός φησιν, ἀπὸ Δεύσου καὶ Ἀτρῶνος καὶ Ἀτρηνηστῶν, Ἄργητος τοῦ Κύκλωπος καὶ Φρυγίας νύμφης προσηγορεῦσθαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀτρηνεὺς καὶ Ἀτρηνίτης καὶ Ἀτρηναῖος.

Ἀτρία, πόλις Τυῤῥηνίας, Διομήδους κτίσμα. χειμῶνος πλεύσαντος καὶ μετὰ τὸ διασωθῆναι, καλέσαι Αἰθρίαν. καὶ παρεφθάρη παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸ ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Βοιῶν, ἔθνους Κελτικοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀτριανὸς καὶ Ἀτρεὺς καὶ Ἀτριέτης. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον· συνήθης γὰρ Ἰταλῶν ὁ τύπος ὁ διὰ τοῦ ανος.

Ἀτροπατία, καὶ Ἀτροπάτιος, ἡ τῆς Μηδίας δευτέρα μερὶς (ἡ γὰρ προτέρα, καθ' ἣν ἦν τὰ Ἐκβάτανα, ἡ μητρόπολις καὶ τὸ βασίλειον τῆς Μηδίας) ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀτροπάτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀτροπατηνὸς καὶ Ἀτροπατηνή.

Ἀττάλεια, πόλις Λυδίας, πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα καλουμένη. οἱ δὲ τὴν Κιλικίας Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι ὡς Δημήτριος, ἀπὸ Ἀττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. τὸ ἐθνικὸν Ἀτταλεύς. καὶ Ἀτταλικὸς κτητικὸν καὶ θηλυκόν.

Ἀτταλὶς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἣν Ἀττάλῳ ἀνέθηκαν Ἀθηναῖοι. ὁ φυλέτης Ἀτταλεύς.

Ἀττάλυδα, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ἀπὸ Ἄττυος καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὑπὸ Λυδοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀτταλυδεύς.

Αὔαθα, καὶ Αὔαρα, οὐδετέρως, συνοικία Ἀράβων,

ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκήτορες Αὐαθηνοὶ καὶ Αὐαρηνοί.

Αὐαλίτης, κόλπος, ἐν δεξιοῖς μέρεσι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Αὔαρα, πόλις Ἀραβίας, ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Ὀβόδᾳ, κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρέτα. ἐξώρμησε γὰρ Ἀρέτας εἰς ἀναζήτησιν τοῦ χρησμοῦ. ὁ δὲ χρησμὸς ἦν, Αὔαρα τόπον ζητεῖν· ὅ ἐστι κατὰ Ἄραβας καὶ Σύρους λευκήν· καὶ φθάσαντι τῷ Ἀρέτᾳ καὶ λοχῶντι ἐφάνη φάσμα αὐτῷ λευκοείμων ἀνὴρ ἐπὶ λευκῆς δρομάδος προϊών. ἀφανισθέντος δὲ τοῦ φάσματος σκόπελος ἀνεφάνη αὐτόματος κατὰ γῆς ἐῤῥιζωμένος, κακεῖ ἔκτισε πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Αὐαρηνός.

Αὐασίς, πόλις Αἰγύπτου. ταύτην δὲ καὶ Ὄασιν καλοῦσιν, ἐοικυῖαν παρδαλέᾳ. κατάστικτος γάρ ἐστιν, ἀνύδρῳ γῇ καὶ ἐρήμῳ τὰς οἰκήσεις ἔχουσα. τὰ τοιαῦτα Αὐάσεις Αἰγύπτιοί φασι. τὸ ἐθνικὸν Αὐασίτης καὶ Αὐσίτης. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Δοῦρις Μακάρων αὐτὴν ὠνόμασαν νῆσον.

Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ οὕτω φησίν.

Αὐγεία, πόλις Λοκρίδος. Ὅμηρος,

καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς.

ἔστι καὶ Λακωνικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Αὐγεάτης.

Αὔγιλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀπολλόδωρος β' περιηγήσεως. τὸ ἐθνικὸν Αὐγιλίτης, διὰ τὸ ἐπιχώριον, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης.

Αὐγοῦσται, πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. οἱ πολῖται Αὐγουστανοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι ή.

Αὐενίων, πόλις Μασσαλίας πρὸς τῷ Ῥοδανῷ. τὸ ἐθνικὸν Αὐενιωνήσιος· καὶ τῷ ἐπιχωρίῳ, Αὐενίτης, καὶ Ἕλληνι τύπῳ.

Αὐλαί, ἐπίνειον Κιλίκων μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Ἀγ-

χιάλης. οἱ οἰκοῦντες Αὐλεῶται πρὸς τῶν ἐπιχωρίων ὀνομάζονται. τῶν δὲ εἰς αι οὐκ ἔστιν ὁ διὰ τοῦ ωτης τύπος, ἀλλ' ἔοικεν ὡς ἀπὸ τοῦ Ῥάφεια Ῥαφειώτης Ῥαφεῶται. εἰσὶν Αὐλαὶ καὶ Λυκίας χωρίον. εἰ δ' ἐνικῶς ἐλέγετο Αὐλή, ὤφειλεν Αὐλέτης ἢ Αὐλίτης. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η δισυλλάβων θηλυκῶν ὀξυνόμενα μὲν διὰ τοῦ ε, ὡς τὸ φυλέτης· βαρυνόμενα δὲ διὰ τοῦ η, ὡς κωμήτης, σιδήτης. ἐπιστατέον τὸ Καρνίτης ἀπὸ τῆς Κάρνης, ὡς ἐροῦμεν.

Αὐλή, ἡ ἔπαυλις.

χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον.

λέγεται καὶ αὖλις. καὶ σύνθετον δύσαυλις. ὁ οἰκήτωρ αὐλίτης. αἱ δ' ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκήσεις αὔλειοι. καὶ οἱ ἄποικοι τούτων θύραυλοι. λέγεται καὶ αὔλιος ὁ ἑσπέριος ἀστήρ, παρὰ τὸ ποιεῖν ἡμᾶς αὐλίζεσθαι. καὶ αὔλιον ἄντρον παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν, ὡς Ἀπολλώνιος,

στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν.

Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας κατὰ Χαλκίδα, εἰς ἣν ἠθροίσθησαν οἱ Ἕλληνες. Τρύφων παρὰ τὸ αὐλισθῆναι ἀλλὶς καὶ αὐλίς. βέλτιον ἀπὸ τῆς Αὔλιδος τῆς Εὐωνύμου τοῦ Κηφισσοῦ. τὸ ἐθνικὸν ἠδύνατο Αὐλιδεὺς καὶ Αὐλίς. ἔστι δ' Αὐλίδος καὶ Αὐλιδία.

Αὐλών, πόλις Λακωνική, μία τῶν ἑκατόν. ὁ πολίτης Αὐλωνίτης. δευτέρα πόλις Ἀρκαδίας, ὁ πολίτης Αὐλώνιος. γ' πόλις Κρήτης ἢ τόπος. ἔστι καὶ τόπος Ἀραβίας. ἔστι καὶ Αὐλὼν ὃν ἐπόλισαν Κροτωνιᾶται, ἥτις ὠνομάσθηΚαυλωνία. τὸ ἐθνικὸν Καυλωνιάτης.

Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσεως καὶ Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ.

Αὔσιγδα, πόλις Λιβύης οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος. Ἑκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. τὸ ἐθνικὸν Αὐσιγδοι. οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται.

Αὐσχῖται, ἔθνος Λιβύης ὑπὲρ Βάρκης. Ἀπολλόδωρος περιηγήσεως δευτέρῳ.

Αὔσων, ὁ Ἰταλός. Λυκόφρων,

κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι.

καὶ Αὐσονὶς τὸ θηλυκόν. καὶ Αὐσόνιος καὶ Αὐσονία ἡ χώρα· ἀφ' οὗ Αὐσονιεὺς καὶ Αὐσόνειος. Λυκόφρων,

ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων.

καὶ Αὐσονίτης· ὁ αὐτός,

παρ' Αὐσονίτην Φύλαμον δομήσεται.

καὶ Αὐσονῖτις θηλυκόν· ὁ αὐτός,

ὁ τῆς θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχούς.

καὶ Αὐσόνιος κτητικόν.

Αὐταριάται, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Χάραξ ἑβδόμῃ χρονικῶν καὶ Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπαῖς καὶ Ἐρατοσθένης.

Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυΐστωρ τρίτῃ. Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι. τὸ ἐθνικὸν Αὐτομαλακίτης, διὰ τὴν χώραν· τῷ δὲ καθ' ἡμᾶς τύπῳ Αὐτομαλακεύς.

Αὐτόμολοι, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι τούτοισιν οὔνομά ἐστι Ἀσμάχ. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλέϊ.

Ἀφάνναι, χωρίον Σικελίας ἄσημον. ἀφ' οὗ ἡ εἰς Ἀφάννας ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἐκτετοπισμένων. τὸ ἐθνικὸν Ἀφανναῖος.

Ἀφάκη, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφακίτης διὰ τὸ ἴδιον τῆς χώρας.

Ἀφείδαντες, μοῖρα Μολοσσῶν ἀπὸ Ἀφείδαντος βασιλέως.

Ἀφεταί, πόλις τῆς Μαγνησίας. Ἑλλάνικος. ὅτι ἐντεῦθεν δευτέραν ἄφεσιν ἡ Ἀργὼ ἐποιήσατο, ἢ ὅτι ἐκεῖ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον. κεῖται δ' ἐν

τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφεταῖος, ὡς Παγασαῖος, Ἀναφαῖος.

Ἄφθαλα, καὶ Ἀφθαία, ἡ Ἑκάτη. ὁ Τεχνικὸς δυοκαιδεκάτῳ. δύναται καὶ Ἀφθαῖος εἶναι. ἔστι καὶ Ἀφθίτης νόμος Αἰγύπτου.

Ἄφιδνα, δῆμος Ἀττικῆς τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀφίδνου αὐτόχθονος. ὁ δημότης Ἀφιδναῖος, ὡς Πυδναῖος. τὰ τοπικὰ δῆλα· Ἀφίδνηθεν, Ἀφίδναζε, Ἀφίδνησιν. ἔστι καὶ πληθυντικὸν Ἀφίδναι. ἔστι καὶ τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ἦσαν αἱ Λευκίππιδες Φοίβη καὶ Ἱλάειρα.

Ἄφνειον, πόλις Φρυγίας, πλησίον Κυζίκου ἢ Μιλήτου πόλεως, ἢ ἀπὸ Ἀφνειοῦ ἢ ἀπὸ Ἀφναΐδος νύμφης. ἔστι καὶ Λυδίας πόλις. ἡ λίμνη ἡ περὶ Κύζικον Ἀφνίτης, ἡ πρότερον Ἀρτυνία. τὸ ἐθνικὸν Ἀφνίτης.

Ἀφόρμιον, τόπος Θεσπιέων. Ἀφροδίσιος ἤτοι Εὐφήμιος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος, ὅθεν καὶ τὸν κυβερνήσαντα τὴν ναῦν τὴν Ἀργὼ Τῖφυν γενέσθαι. καὶ λόγος παρ' ἡμῶν τῆς νεὼς ἀφορμισάσης ἐντεῦθεν μετὰ τῶν ἀριστέων, ἀφ' οὗπερ ἀπέπλευκεν ἡ ναῦς. ὁ τοπίτης Ἀφορμιεύς, ὡς Αἰγιεύς, Σουνιεύς.

Ἀφροδισιάς, πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Κιλικίας φησὶν ὅτι Ζώπυρός φησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης κεκλῆσθαι, γράφων καὶ ἱστορίας. δευτέρα Ἰβηρίας πρὸς τοῖς Κελτοῖς. τρίτη νῆσος ἡ πρότερον Ἐρύθεια, μεταξὺ Ἰβηρίας καὶ Γαδείρων. τετάρτη ἐν Κνίδῳ· πέμπτη μεταξὺ Λυδίας καὶ Καρίας. ϛ' νῆσος Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ. ζ' πόλις Λακωνικῆς μία τῶν ρ'. ἡ Σκυθίας παραλία πρὸς τῇ λῃστείᾳ εὔθετος. θ' Αἰθιοπίας. δεκάτη Κύπρου. εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πλησίον τῆς Λιβύης. ἔστι καὶ Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀφροδισιεύς.

Ἀφροδίτης πόλις, ἡ καὶ Ἀφροδιτόπολις. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀφροδιτοπολίτης. ἔστι καὶ πόλις κατὰ Ἄθριβιν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Θρᾴκην.

Ἀφροδίτια, χωρίον Λακωνικῆς. Θουκυδίδης δ'.

Ἀφύτη ἢ Ἄφυτις, πόλις πρὸς τῇ Παλλήνῃ Θρᾴκης, ἀπὸ Ἀφύου τινὸς ἐγχωρίου. ἔσχε δὲ ἡ πόλις μαντεῖον Ἄμμωνος. ὁ πολίτης Ἀφυταῖος. Θουκυδίδης α'· ἐξ Ἀφύτιος ὁρμώμενος. λέγεται καὶ Ἀφύτεια, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἀφύτη· καὶ Ἀφυτιεὺς καὶ Ἀφυτεὺς καὶ Ἀφυτήσιος.

Ἀχαιΐα, παρὰ τὸ Ἀχαιὸς κύριον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός. καὶ σεσημείωται ὀξυνόμενον. ἔστι καὶ λόφος ἐν Καρύστῳ καὶ τόποι διάφοροι.

Ἀχαιμενία, ἡ Περσικὴ μοῖρα ἀπὸ Ἀχαιμένους υἱοῦ Αἰγέως. λέγεται καὶ Ἀχαιμένιον.

Ἀχανοί, ἔθνος πρὸς τῇ Σκυθίᾳ, οἳ καὶ Ἀχαρνοὶ λέγονται παρὰ Θεοπόμπῳ.

Ἀχάρνα, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἡρωδιανὸς Ἀχάρνεις βαρύτονον. τὰ τοπικὰ ὡς ἀπὸ ὀξυτόνου Ἀχαρνῆθεν· μήποτε δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχαρνεὺς ἡ παραγωγή. ὁ δημότης Ἀχαρνεὺς καὶ Ἀχαρνίτης καὶ Ἀχαρναῖος καὶ Ἀχαρνικός.

Ἀχερδοῦς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀχερδούσιος. τὰ τοπικὰ δῆλα, Ἀχερδουντόθεν.

Ἀχελῷος, ποταμὸς Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Ἀχελῴου ἐλθόντος ἐκ Θετταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος. ἐκαλεῖτο δὲ Θόας ὁ ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ἀχελῷος ὁμοφώνως, καὶ Ἀχελῳὰ καὶ Ἀχελῳΐς θηλυκόν.

Ἀχέῤῥαι, πόλις μεταξὺ τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἄλπεων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχεῤῥαῖος.

Ἀχέρων, Ἀχέροντος Ἀχερούσιος Ἀχερουσία Ἀχερούσιον. ἔστι καὶ Ἀχερουσία λίμνη. λέγεται καὶ Ἀχερόντειος, ὃ διὰ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνης ἔφη,

Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής.

καὶ Ἀχερουντιὰς ἐξ αὐτοῦ.

Ἀχίλλειος δρόμος, νῆσος μετὰ τὴν Ταυρικήν.

ἔστι καὶ νῆσος Ἀχίλλεια. ὡς δ' ἔνιοι, Λευκή. ἔστι καὶ κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. ἔστι καὶ πόλις ἐν τῷ Σιγείῳ Ἀχίλλειον. ἔστι καὶ φρούριον Ἀχίλλειον, πλησίον Σμύρνης, καὶ τόπος ἐν Σικελίᾳ καὶ κώμη καὶ λιμὴν Μεσήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἀχιλλειώτης καὶ Ἀχιλλείτης δύναται εἶναι καὶ Ἀχιλλειοδρομίτης.

Ἄχναι, πόλις Θεσσαλίας· ἐντεῦθεν ἦν Κλεοδάμας, ὁ περὶ ἱππικῆς καὶ πωλοδαμαστικῆς γράψας. ἔστι καὶ πόλις Βοιωτίας. ὁ πολίτης Ἀχναῖος.

Ἄχολλα, πόλις Λιβύης. οὐ πόῤῥω τῶν Σύρτεων, ἄποικος Μελιταίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχολλαῖος.

Ἄχομαι καὶ Ἀχόμενοι, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ.

Ἀχραδινή, νῆσος ἔχουσα πόλιν πρὸς ταῖς Συρακούσαις, ἣν ἐπολιόρκησε Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ἀλλὰ καὶ Ἀχραδινὴ μοῖρα Συρακουσῶν. Χάραξ δὲ χώραν αὐτὴν καλεῖ καὶ νῆσον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχραδιναῖος καὶ Ἀχραδῖνος.

Ἀχραδοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὁ δημότης Ἀχραδούσιος. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις,

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστίς ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.

Ἀχριανή, πόλις Ὑρκανίας. Πολύβιος δεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀχριανός.

Ἀψίλαι, ἔθνος Σκυθικὸν γειτνιάζον Λαζοῖς, ὡς Ἀῤῥιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Ἄψυνθος, πόλις Θρᾴκης. Ἀψυνθὶς δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀψύνθιος καὶ Ἀψυνθιάς. ἔστι καὶ εἶδος φυτοῦ, περὶ οὗ Βῶλος ὁ Δημοκρήτειος ὅτι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἐννάτῳ τὰ πρόβατα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψύνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν. διχῶς δ' ἡ γραφὴ καὶ διὰ τοῦ υ καὶ διὰ τοῦ ι.

Ἀψυρτίδες, νῆσοι πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ὑπὸ Ἀψύρτου

παιδὸς Αἰήτου ἐν μιᾷ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Μηδείας. οἱ νησιῶται Ἀψυρτεῖς καὶ Ἄψυρτοι. ἔστι καὶ τόπος ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Ἄψαρος, Ἄψυρτος πρότερον λεγόμενος. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. καὶ πόλιν νῆσον Ἄψυρτον ἱστορεῖ.

Ἄψωρος, πόλις Ἰλλυριάς. Ἡρωδιανὸς ὀγδόῃ. ἔοικε δ' ἡ αὐτὴ εἶναι τῇ προειρημένῃ.

Ἄωρος, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀώρας νύμφης. μετωνομάσθη δ' Ἐλευθήρα ἀπὸ Ἐλευθῆρος ἑνὸς τῶν Κουρήτων. ὁ πολίτης Ἄωρος ἢ Ἀωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης.

Β.

Βαβαί, πόλις Λιβύης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. ὁ πολίτης Βαβαῖος.

Βαβύλη, πόλις ἐν Ὀδρύσαις γ.

Βαβράντιον, τόπος περὶ Χίον. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔοικε δ' ὑποκοριστικὸν τοῦ Βάβρας.

Βάβρας, πολίχνιον Αἰολίδος ἐγγὺς Χίου. τὸ ἐθνικὸν Βαβράντιος, ἀπὸ Βάβραντος. εὕρηται καὶ ἰσοσύλλαβος ἡ κλίσις ἐν ἀστιγεῖ βιβλίῳ.

Βαβυλών, Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σελευκία καλουμένη. κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφοῦ, παιδὸς Βήλου σοφωτάτου, οὐχ ὡς Ἡρόδοτος, ὑπὸ Σεμιράμιδος· ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι χιλίοις δύο, ὡς Ἑρέννιος. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαβυλώνιος καὶ Βαβυλωνεύς· καὶ Βαβυλωνὶς καὶ Βαβυλωνία τὰ θηλυκά.

Βαβυτάκη, πόλις Περσική. ὁ πολίτης Βαβυτακηνός.

Βαγαδαονία, μοῖρα Καππαδοκίας νοτιωτάτη. τὸ ἐθνικὸν Βαγαδάονες, ὡς Κατάονες τῆς Καταονίας.

Βαγίστανα, πόλις τῆς Μηδίας. καὶ ὄρος Βαγίστανον. τὸ ἐθνικὸν Βαγιστανός.

Βάδεως πόλις, τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ὁ οἰκήτωρ Βαδεωπολίτης.

Βάδιζα, πόλις τῆς Βρεττανίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαδιζαῖος.

Βαία, ὄρος Κεφαλληνίας, ἀπὸ Βαίου κυβερνήτου Ὀδυσσέως. τὸ ἐθνικὸν Βαιάτης.

Βαιάκη, πόλις τῆς Χαονίας. Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Βαιακαῖος· δύναται καὶ Βαιακῖνος. ἄμεινον τὸ πρῶτον.

Βαῖβαι, πολίχνιον τῆς Καρίας. ὁ πολίτης Βαιβαῖος.

Βαίκυλα, πόλις Ἰβηρίας, πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. τὸ ἐθνικὸν Βαικυλεύς.

Βαιταῤῥοῦς, κώμη μεγάλη τρίτης Παλαιστίνης. οἱ κατοικοῦντες Βαιταῤῥηνοί. ἔστι καὶ πόλις Κελτικὴ Βαίταῤῥα, ἧς ὁ πολίτης Βαιταῤῥίτης. τῆς δὲ προτέρας Βαιταῤῥούσιος. κλίνεται Βαιταῤῥοῦντος.

Βαίτιον, πόλις Μακεδονίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ. δύναται δὲ κατὰ τὴν τέχνην Βαιτιεύς.

Βαῖτις, ποταμὸς κατὰ Ἰβηρίαν, ὃς Πέρκης λέγεται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. λέγεται καὶ Βαιτικὴ ἡ χώρα, ἀπὸ Βαίτιος γενικῆς.

Βαισάμψα, πόλις ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ, περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅ ἐστιν οἶκος ἡλίου. ὁ πολίτης Βαισαμψηνός.

Βακκαῖοι, Ἱσπανίας ἔθνος.

Βάκτρα, πόλις. Στράβων ιά. τὸ ἐθνικὸν Βάκτροι καὶ Βάκτριοι καὶ Βάκτρια τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ πόλις Βάκτριον. τὸ ἐθνικὸν Βακτριανὸς καὶ Βακτριανὴ τὸ θηλυκόν.

Βάκουροι, καὶ Βακυριανοί, ἔθνος πρὸς Πάρθοις καὶ Μήδοις.

Βάκχου νῆσος, καὶ Ἀντιβάκχου ἑτέρα ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Βακχονησίτης.

Βάλα, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Βαλαῖος.

Βαλανέαι, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν Λευκάς. ὁ πολίτης Βαλανεώτης. εἰς ἣν πόλιν Ἐπικράτης ἐγκώμιον ἔγραψεν ὁ Βαλανεώτης.

Βάλβουρα, οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Βαλβουρεύς.

Βάλδος, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βαλδαῖος. τὰ εἰς δος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τῆς δ ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· Ἰνδὸς, ὅμοιον τῷ ποταμῷ· τὸ λορδὸς, μυνδὸς ὡς ἄφωνον ὀξύνεται· ἀφ' οὗ,

μυνδότεροι νεπόδων,

παρὰ Καλλιμάχῳ.

Βάλκεια, πόλις περὶ τὴν Προποντίδα. τὸ ἐθνικὸν Βαλκειάτης καὶ Βαλκείτης.

Βάλις, πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ, ἀπό τινος Βάλεως, οὗ καὶ ἱερὸν ἔχει. ὁ πολίτης Βαλίτης.

Βάλλα, πόλις Μακεδονίας, ὡς Πέλλα. ὁ πολίτης Βαλλαῖος. Θεαγένης ἐν Μακεδονίᾳ· Βαλλαίους μεταγαγὼν εἰς τὸν νῦν λεγόμενον Πύθιον τόπον.

Βάλοιον, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βαλοιεύς.

Βαναυρίδες, Τυῤῥηνικαὶ νῆσοι, ἀπὸ Βαναύρου υἱοῦ Αἴαντος. τὸ ἐθνικὸν Βαναυρεύς.

Βάντεια, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βαντιανοὶ καὶ Βαντιᾶται.

Βάντιοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ἑκαταῖος.

Βάραθρον, τόπος κοῖλος καὶ ὄρυγμα καλούμενος, ἀφ' οὗ Βαραθρίτης. ἔστι καὶ Βάραθρα πλησίον τοῦ Κασίου. τὸ ἐθνικὸν Βαραθρεύς.

Βαράκη, νῆσος τῆς Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βαρακαῖος, ὡς Ἰτύκη Ἰτυκαῖος.

Βαρβάλισσος, φρούριον τῆς ἔω τετειχισμένον. τὸ ἐθνικὸν Βαρβαλισσηνός.

Βάρβαρος, οὐκ ἐπὶ ἔθνους, ἀλλ' ἐπὶ φωνῆς ἐλαμβάνετο· ὡς καὶ Ὅμηρος τοὺς Κᾶρας Βαρβαροφώνους, ὡς πολεμίους τῶν Ἰώνων. εἴρηται παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐθνικῶς, ἀφ' οὗ Βαρβαρία. ἔστι καὶ χώρα παρὰ τὸν

Ἀράβιον κόλπον Βαρβαρία, ἀφ' οὗ καὶ Βαρβαρικὸν πέλαγος. τὸ δὲ Βαρβαρικὸς οὐκ ἀπὸ τοῦ Βαρβαρία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Βάρβαρος. ἦν γὰρ Βαρβαριακός.

Βάργασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Βαργάσου τοῦ υἱοῦ Βάργης καὶ Ἡρακλέους, ὃν ἐδίωξε Λάμος ὁ Ὀμφάλης καὶ Ἡρακλέους, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαργασηνός, ὡς αὐτὸς ἑκκαιδεκάτῳ· ὡς Ἔδεσσα Ἐδεσσηνός, Γερασηνός, Ἐμεσηνός.

Βαργούσιοι, ἔθνος δυτικὸν πρὸς τῷ Ἴβηρι ποταμῷ. Πολύβιος ἐν τρίτῳ. ἔστι καὶ Βάρχουσα μικρὰ πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βαρχουσηνός.

Βάργυλα, οὐδετέρως, πόλις Καρίας, ἣν Ἄνδανον οἱ Κᾶρες φασίν, Ἀχιλλέως κτίσμα λέγοντες. ἔστι δὲ πλησίον Ἰάσου καὶ Μύνδου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βαργύλου, ὃς πληγεὶς ὑπὸ Πηγάσου τελευτᾷ. Βελλεροφόντης δ' ἀνιαθεὶς ἐπὶ τῷ ἑταίρῳ, πόλιν ἔκτισε Βαργυλίαν. καὶ ἡ θάλασσα Βαργυλικὸς κόλπος. ἐξ αὐτοῦ ὁ πολίτης Βαργυλιάτης.

Βαρήνη, πόλις Μηδίας, ἐγγὺς Ἀγβατάνων. οἱ οἰκήτορες Βαρηνοί.

Βαρήτιον, χωρίον πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. Θεόπομπος πεντηκοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαρητῖνος, ὡς Βρεντεσῖνος.

Βάρις, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαρίτης. λέγεται Βάρις ἡ οἰκία, ὡς Ποσίδιππος· καὶ ἡ συνοικία, ὡς Ἔφορος.

Βαρκάνιοι, ἔθνος τοῖς Ὑρκανοῖς ὅμορον.

Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἣ τις καὶ Πτολεμαΐς. ἦν δ' ἐκ πλινθίνων οἰκοδομημάτων συντεθεῖσα, κτίσμα Περσέως, Ζακύνθου, Ἀριστομέδοντος, Λύκου. λέγεται καὶ Βαρκαῖα, ἐξ οὗ τὸ Βαρκαιάτης. τοῦ δὲ Βάρκη Βαρκαῖος. καὶ Βαρκαῖον τὸν Λίβυν, φασὶ Βαρκαῖον ἔθνος οἱ τὰς ἱπποτροφίας παρὰ Ποσειδῶνος, ἡνιοχεῖν δὲ παρὰ Ἀθηνᾶς ἔμαθον.

Βαρύγαζα, ἐμπόριον Γεδρωσίας τῶν σφόδρα ἐπισήμων. οἱ οἰκοῦντες καὶ ὁ κόλπος Βαρυγαζηνοί.

Βασανίσαι, ἔθνος Θράκιον ἀπὸ τῆς ὁ Βασανίσης εὐθείας. τινὰ δὲ τῶν βιβλίων Βανίσαι ἔχουσι τρισυλλάβως.

Βάσηρα, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Βασηρεύς, ὡς Ἀλίφηρα Ἀλιφηρεύς.

Βασιννοί, Ἀραβικὸν ἔθνος. Γλαῦκος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας.

Βάσιλις, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ τὸ ἐθνικὸν Βασιλίτης.

Βαστάρναι, ἔθνος ὑπὲρ τὸν Ἴστρον οἰκοῦν. Διονύσιος ἐν περιηγήσει,

πολλὰ μάλ' ἑξείης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης
Γερμανοί, Σαμάται τε, Γέται θ' ἅμα Βαστάρναι τε.

Βαστάναβος, Ἀραβίας σταθμός. τὸ ἐθνικὸν Βασταναβηνός.

Βατανέαι, συνοικία Συρίας, ἡ καὶ Βατανέα ἑνικῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατανεώτης. ἔστι καὶ Βάτανα πρὸς τῷ Εὐφράτῃ.

Βατέταρα, πόλις Λιγύων, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατεταραῖος.

Βατίεια, τόπος τῆς Τροίας ὑψηλός. κέκληται ἀπὸ Βατείας τινὸς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Τρωϊκῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ πάτου τῶν ἵππων, ἤγουν τῆς τροφῆς, τροπῇ τοῦ π εἰς β. ἢ ἀπὸ τῶν βάτων. τὸ ἐθνικὸν Βατιεὺς καὶ Βατιειάτης.

Βατή, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ὅθεν ἦν Ἄβρων ὁ Καλλίου ἐξηγητὴς, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν γεγραφώς. τὸ ἐθνικὸν ἐπιῤῥηματικῶς Βατῆθεν. οὐ γὰρ δεῖ ἐν πᾶσι τὸ ἐθνικὸν ζητεῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ἐπιῤῥήματι χρῆσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν δήμων· ἢ τῇ γενικῇ μετὰ προθέσεως, ἢ τῷ ἀναλόγῳ, ἢ τῷ συνήθει τῆς χώρας. τὰ τοπικὰ δῆλα.

Βάτναι, πόλις τῆς Ὀῤῥοήνης. τὸ ἐθνικὸν Βατναῖος διὰ τὸν χαρακτῆρα, ὡς Ἐδεσσαῖος καὶ Καῤῥαῖος.

Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἴβηρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διάφοροι γεγόνασι δόξαι, ὅτι ἀπὸ Βέβρυκος, ἢ ἀπὸ Βεβρύκης. καὶ ἄλλοι ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία. εὕρηται καὶ Βέβρυσσα, ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Θρῇσσα. ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ.

Βέλβινα, πόλις Λακωνική. Παυσανίας ὀγδόῳ. Ἀρτεμίδωρος νῆσον αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Βελβινίτης, ὡς Αἰγινίτης.

Βελγική, ἡ χώρα, ὡς Βαιτική, προσεχὴς ταῖς Γερμανίαις. ὁ οἰκήτωρ Βελγικὸς, ὡς Ἀττικός. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ Βέλγη, ὡς Ἀκτὴ Ἀττική. τὸ θηλυκὸν Βελγεία ἡ χώρα.

Βεληδόνιοι, ἔθνος παρ' Ὠκεανῷ. Παρθένιος ἐν Δήλῳ,

οὐδ' ἀπὸ τηλίτων τῶν πόῤῥω ἄκρα Βεληδονίων.

Βελιτανοί, οἱ αὐτοὶ τοῖς Λυσιτανοῖς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τρίτῃ γεωγραφουμένων.

Βέλιτρα, πόλις Ἰταλίας, οὐ Ῥώμης ἀποτέρω, ὥς φησι Φλέγων ὀλυμπιάσιν ἑκατὸν ἑβδομηκοντατέσσαρσι. τὸ ἐθνικὸν Βελιτριανὸς τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Βελών, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῇ Βαιτικῇ τῆς Ἰσπανίας. ὁ πολίτης Βελώνιος.

Βεμβῖνα, κώμη τῆς Νεμέας. Ἑλλάνικος δὲ Βέμβινον καὶ πόλιν φησίν. ὁ πολίτης Βεμβινήτης, ὡς Σπαγειρίτης. παρὰ δὲ Ῥιανῷ Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπήν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτῃ,

δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος.

καὶ ἄλλως·

καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.

τὸ ἐκ τόπου ἐπίῤῥημα Βεμβίνηθεν. καὶ εἰς τόπον Βεμβίναδε.

Βενεβεντός, χωρίον Διομήδους ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δέ, ὅτι κτῆμα Διομήδους, ἣ καὶ Μαλοεντὸς ἐλέγετο. τὸ ἐθνικὸν Βενεβεντῖνος. ἔστι καὶ ἄλλη Καμπανίας, διὰ τοῦ δ, ἧς τὸ ἐθνικὸν Βενεβενδεύς.

Βέννα, πόλις Θρᾴκης, καὶ δι' ἑνὸς ν καὶ διὰ δύο. καὶ ἡ γραφὴ διάφορος, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ε, ὅπερ κρεῖττον. τὸ ἐθνικὸν Βένναι· καὶ ὁ Βεννικὸς κόλπος. εἴρηται καὶ Βεννική. λέγονται καὶ Βεννάσιοι οἱ αὐτοί.

Βενναμία, βουλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πέμπτη, ἧς οἱ βουλευταὶ Βέννιοι, ὡς Ἔφορος. ὅτι Ἄνδροκλος ὁ κτίσας Ἔφεσον, οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε καὶ πολλοὶ Ἐφέσιοι σὺν αὐτῷ. οἱ οὖν καταλειφθέντες Ἐφέσιοι ἐστασίασαν κατὰ τῶν Ἀνδρόκλου παίδων. καὶ βουλόμενοι βοήθειαν ἔχειν πρὸς αὐτοὺς ἐκ Τέω καὶ Καρίνης ἀποίκους ἔλαβον, ἀφ' ὧν ἐν Ἐφέσῳ δύο βουλαὶ τῶν πέντε τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσιν. οἱ μὲν γὰρ ἐν Βέννῃ Βέννιοι· οἱ δ' ἐν Εὐωνύμῳ τῆς Ἀττικῆς Εὐώνυμοι. οὓς δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἐφέσῳ κατέλαβον Ἐφεσίους φασί· τοὺς δ' ὕστερον ἐπήλυδας Τηΐους καὶ Καριναίους ἀποκαλοῦσι.

Βεργεπόλις, Ἀβδηριτῶν. τὸ ἐθνικὸν Βεργεπολίτης.

Βέργη, πόλις Θρᾴκης, πρὸς τῇ Χεῤῥονήσῳ· τὸ ἐθνικὸν Βεργαῖος. Στράβων δὲ κώμην αὐτὴν λέγει, ἐξ ἧς ὁ Βεργαῖος Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. ἄπιστα δὲ οὗτος συνέγραψεν, ὥς φασιν. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Βεργαΐζειν ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. λέγεται δὲ Βέργιον ὑποκοριστικῶς.

Βερενῖκαι, πόλεις ἕξ. πρώτη ὑπὸ Πύῤῥου τοῦ νεωτέρου κτισθεῖσα. δευτέρα ὑπὸ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου. τρίτη ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ. τετάρτη ἡ πρότερον Χίος. πέμπτη ἐν Κιλικίᾳ. ἕκτη Λιβύης ἡ πρότερον Ἑσπε-

ρίς. ἐκλήθη δὲ Βερενίκη, ἀπὸ τῆς Πτολεμαίου γυναικὸς Βερενίκης. ὁ πολίτης Βερενικεύς. εὕρηται καὶ Βερενίκεια. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Βερενικιάδαι. ἔστι καὶ ἄλλη περὶ Συρίαν, ἣν Πέλλαν καλοῦσι.

Βερέκυντος, γενικὴ τῆς εὐθείας ἀῤῥήτου. ἔστι δὲ πόλις Φρυγίας. καὶ ἡ χώρα Βερεκυντία. ἦν γάρ τις Βερεκύντης, ἀφ' οὗ ἡ Βερεκυντία χώρα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βερεκύνται ὁμοφώνως.

Βερενικίδαι, δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. δέκα γὰρ φυλὰς ἔχοντες Ἀθηναῖοι προσέθεσαν δύο, Ἀντιγονίδα καὶ Δημητριάδα καλοῦντες. ὕστερον δὲ Ἀτταλίδα καὶ Πτολεμαΐδα, διὰ τῶν ἐπωνύμων εὐεργετηθέντες βασιλέων. ὅθεν καὶ τὴν βουλὴν πεντακοσίων οὖσαν ἑξακοσίων ἐποίησαν. ἑκάστη γὰρ φυλὴ πεντήκοντα εἶχεν, οἳ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευον. ἀπὸ Βερενίκης τῆς Μάγα θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Πτολεμαίου, ὠνομάσθησαν Βερενικῖδαι οἱ δημόται. καὶ ἄλλα γὰρ ἐξηνέχθη πατρωνυμικῶς· Αἰθαλίδαι γὰρ καὶ Βουτάδαι. τὰ εἰς τόπον εἰς Βερενικιδῶν φασι. τὰ δ' ἐν τόπῳ ἐν Βερενικιδῶν.

Βέρεξ, ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυτηνός.

Βέρης, πόλις Θράκης, ἀπὸ Βέρητος υἱοῦ Μακεδόνος· τὸ ἐθνικὸν Βερήσιος, ὡς Φαγρήσιος, Ἀδρυμήσιος.

Βέροια, πόλις Μακεδονίας, ἣν Φέρωνα κτίσαι φασίν· αὐτοὺς δὲ τὸ φ εἰς β μεταποιεῖν, ὡς Φαλακρὸν Βαλακρὸν, καὶ Βίλιππον καὶ βεβαλῖνον. ἄλλοι ἀπὸ Βεροίας τῆς Βέρητος τοῦ Μακεδόνος. τὸ ἐθνικὸν Βεροιαῖος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας, ἀφ' ἧς Βασιανὸς ἄριστος ῥήτωρ. λέγεται καὶ Βερόη. οἱ δ' ἐγχώριοι Βερόειαν. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βεροεύς.

Βέρουνος, ὡς Λούγδουνος, Ἰταλικὴ πόλις, μεταξὺ τῶν ὡρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Βερουνήσιος, ὡς Λουγδουνήσιος.

Βέρυτις, Τρωϊκὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βερυτίτης, ὡς Ἄβοτις Ἀβοτίτης.

Βέσβικος, νησίδιον περὶ Κύζικον, ὡς Διογένης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῃ τῶν ἑπτὰ περὶ τῆς πατρίδος νήσων λέγων· Προκόννησος καὶ Φοίβη καὶ Ἀλόνη καὶ Φυσία καὶ Ὀφιόεσσα καὶ Βέσβικος, Γόνιμοι καὶ Λιπαραί. Ἀγαθοκλῆς δὲ ἐν πρώτῃ περὶ Κυζίκου φησὶν, ὅτι κτίσμά ἐστι Φερσεφόνης, καὶ ὄνομα ἔχει γίγαντος. οἱ γὰρ γίγαντες ἀποῤῥήξαντες αἰγιαλοὺς, ἐκύλιον διὰ τῆς θαλάσσης, ἐγχῶσαι τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ῥυνδακοῦ ζητοῦντες. ἡ δὲ Κόρη ἀγωνιῶσα περὶ Κυζίκου τὰς πέτρας ἐῤῥίζωσε καὶ νῆσον ἐποίησεν, ἥτις ἀφ' ἑνὸς τῶν ὕστερον οἰκισάντων Πελασγῶν προσηγόρευται Βέσβικος, ἐφ' ᾗ τοὺς λειπομένους τῶν Γιγάντων ἠφάνισε σὺν Ἡρακλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Βεσβικηνός.

Βεσκία, πόλις Αὐσόνων. τὸ ἐθνικὸν Βεσκιάτης, ὡς Ἀντιάτης. καὶ Βεσκιανὸς ὡς Ἀδριανός.

Βεύη, πόλις Μακεδονίας, καὶ πρὸς αὐτῇ Βεῦος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Βευαῖος.

Βέχειρ, ἔθνος Σκυθικὸν, ὡς Σάπειρ· ἢ μετὰ τοῦ σ Σάσπειρ, Ἐλεάζειρ· ὀνόματα βαρβάρων· Αἴγειρ ποταμὸς περὶ Πλάταιαν· χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος· ἑκατόγχειρ τὸ σύνθετον.

Βῆγις, πόλις Τράλλεων. οὗτοι δὲ τῶν Ἰλλυριῶν μοῖρα. τὸ ἐθνικὸν Βηγίτης τῷ κοινῷ χαρακτῆρι.

Βήτλεμα, πόλις Παλαιστίνης, πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις, οὐδετέρως· ἐν ᾗ γέγονεν ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν. Ἰώσηπος δέ φησιν ἐκ Βητλεεμῶν. ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἰούδα φυλῆς. ὁ πολίτης Βητλεμίτης, ὡς Ἱεροσολυμίτης.

Βῆλος, ἢ καὶ Μῆλος, πρὸς ταῖς Ἡρακλέους στήλαις, ἀμφοτέρων ἐτύμως λεγομένων, τῷ τοὺς ἀρχαίους βηλὸν λέγειν τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, καὶ ταύτην κεῖσθαι

παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦ Ὠκεανοῦ. Μῆλος δὲ καὶ Μηλάρια, δύο πόλεις ἐπὶ τοῖς πέρασι τὴν αὐτὴν ἔμφασιν ἔχουσιν, ἀπὸ τῆς κλήσεως τῶν μήλων, ἃ χρύσεα λέγεται Ἡρακλῆς ἐκ τῆς Λιβύης ἀγηοχέναι. τὸ ἐθνικὸν Βηλαῖος καὶ Μηλαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος.

Βήνη, πόλις Κρήτης, ὑπὸ Γορτύνην τεταγμένη. τὸ ἐθνικὸν Βηναῖος. Ῥιανὸς γὰρ ὁ ποιητὴς Βηναῖος ἦν, ἢ Κερεάτης ἢ Κρής.

Βήριθρος, πόλις Τρωϊκή. τὸ ἐθνικὸν Βηρίθριος. τὸ θηλυκὸν Βηριθρία.

Βηρυτός, πόλις Φοινίκης, ἐκ μικρᾶς μεγάλη, κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ εὔυδρον. βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς. Ἱστιαῖος δ' ἐν πρώτῃ τὴν ἰσχὺν βηρουτὶ Φοίνικας ὀνομάζειν· ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν, ὡς Ἑλλάδιός φησιν. ὁ πολίτης Βηρύτιος, ὡς Ἀζώτιος, Αἰγύπτιος. σεσημείωται τὸ Μιλήσιος ἐν τοῖς τοπικοῖς, ὅτι ἐτράπη ὡς τὸ Θεοδόσιος. τὸ γὰρ θεόδοτος καὶ ἀθάνατος καὶ ἀμβρόσιος σύνθετα. τὸ δὲ Χαρίσιος οὐ τοπικόν. περὶ τοῦ Περκώσιος ἐροῦμεν. τὸ δὲ υ μακρόν. Διονύσιος ὁ περιηγήτης·

καὶ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν.

ὀξύνεται δ' ὡς τρισύλλαβος καὶ μακρὸν ἔχει τὸ υ, ὡς τὸ κωκυτὸς, γωρυτὸς, Κορδυτὸς πόλις· τὸ Σεβέννυτος τετρασύλλαβον. ἔστι καὶ πόλις Ἀραβίας ἡ πρότερον καλουμένη Διόσπολις. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος καὶ Ἡρακλέων διὰ δύο·

Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς·

ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως, ναπώδους οὔσης. τὸ ἐθνικὸν Βησσαῖος.

Βήσσυγα, οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βήσσυγας ποταμὸς καὶ Βησσυγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἀνθρωποφάγους.

Βίβαστος, Θρᾴκης πόλις. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βιβάστιος, ὡς Φαίστιος. εἰ δὲ Βούβαστος, τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης.

Βιβλίνη, χώρα Θρᾴκης· ἀπὸ ταύτης ὁ Βίβλινος οἶνος. οἱ δὲ ἀπὸ Βιβλίας ἀμπέλου. Δῆμος δ' ὁ Δήλιος τὸν Νάξιόν φασιν, ἐπειδὴ Νάξου ποταμὸς Βίβλος.

Βίδος, φρούριον ἐν Σικελίᾳ· οὐδετέρως. εὕρηται δὲ καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι. ἔστι καὶ ἕτερον ἐν τῇ τῶν Ταυρομενιτῶν χώρᾳ Βίδιος φρούριον. τὸ ἐθνικὸν Βιδῖνος.

Βίεννος, πόλις Κρήτης. οἱ μὲν ἀπὸ Βιέννου τοῦ τῶν Κουρήτων ἑνός· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἄρη γενομένης βίας, ἣν ἐνταῦθά φασιν ἀπὸ * Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου τῶν παίδων Ποσειδῶνος, καὶ μέχρι καὶ νῦν τὰ καλούμενα ἑκατομφόνια θύεται τῷ Ἄρει. ὁ πολίτης Βιέννιος. οἱ δὲ τιμὰς ἀποπέμπειν τῷ Τεμιλίῳ Διὶ καὶ Βιεννίῳ. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Γαλλίᾳ. αὐχμοῦ γάρ ποτε σύμπασαν Κρήτην κατασχόντος, εἰς ἑτέρους τόπους ἀπῳκίζοντο, οἰκῆσαι δέ τινας Ὑδροῦντα τῆς Ἰταλίας, οὔπω πεπολισμένον. χρησμοῦ δ' αὐτοῖς δοθέντος, ὅπου ἑλωδέστατον τόπον θεάσονται, κατοικῆσαι· ἐλθόντες οὖν ἐπὶ τὸν Ῥόδανον ποταμὸν τῆς Γαλλίας, ἑλώδη ὄντα, οἰκῆσαι, καὶ τὴν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι, ἐπειδὴ μία τῶν σὺν αὐτοῖς παρθένων Βίαννα καλουμένη, χορεύουσα, ὑπό τινος χάσματος ἐλήφθη· ἧς μνημονεύει πόλεως Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Βιέννιος, εἰ μὴ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον Βιεννήσιος, ὡς Λουγδουνήσιος· τῆς δὲ Βιέννης Βιενναῖος.

Βιζύη, πόλις Θρᾴκης, τὸ τῶν Ἀστῶν βασίλειον. τὸ ἐθνικὸν Βιζυηνός.

Βιζώνη, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν ἠδύνατο Βιζωναῖος ἢ Βιζωνίτης. ἔστι δὲ Βιζώνιος ὡς Παλλήνιος.

Βίθυαι, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Βίθυος τοῦ Ἄρεος καὶ Σήτης τῆς Ῥήσου ἀδελφῆς.

Βιθυνία, πρὸς τῷ Πόντῳ χώρα, ἀπὸ Βιθυνοῦ τοῦ Διὸς καὶ Θρᾴκης τῆς Τιτανίδος, ἢ ἐκ μὲν Διὸς ἔσχε Βίθυν, ἐκ δὲ Κρόνου Δόλογκον. τὸ ἐθνικὸν Βιθυνὸς καὶ Βιθυνὴ καὶ Βιθυνὶς καὶ Βιθυνίας. τὰ δὲ εἰς νος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῷ υ παραληγόμενα προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὸν εἴη. τὸ μόσυνος βαρυνόμενον σημειῶδες καὶ μακρὸν ἔχει τὸ υ. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ σ βραχὺ ἔχει τὸ υ, καὶ τὸ γέρυνος ὁ μικρὸς βάτραχος.

Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ οἰκῶν Βιθυνιεὺς καὶ Βιθυνιάτης. ἀφ' οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικὸς, Ἐπαφροδίτου τοῦ Νέρωνος ὢν ἐξελεύθερος.

Βιθονόπολις, πόλις ἀπὸ Βίθυος. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Βιθυοπολίτης. εὗρον δὲ Βιθυνιαπολίτην παρὰ Ἀῤῥιανῷ ἐν πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. δεῖ δὲ τοῦ Βιθυνόπολις εἶναι Βιθυνοπολίτης.

Βῖσα, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Βισαῖος.

Βίλβινα, πόλις Περσική. τὸ ἐθνικὸν Βιλβινάτης, ὡς Αἰγινάτης.

Βισάλτια, πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. περὶ ταύτην οἱ λαγοὶ σχεδὸν πάντες ἁλίσκονται δύο ἥπατα ἔχοντες, ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Φαβωρῖνος. τὸ ἐθνικὸν Βισάλτης. ἔστι καὶ Βισάλτης ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Βισάλτιος. ἀφ' οὗ Βισαλτία ἡ χώρα. Λυκόφρων,

τὸν μὲν γὰρ ἠὼν Στρυμόνος Βισαλτία.

Βισάνθη, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, Ἑλληνὶς, ἄποικος Σαμίων. τὸ ἐθνικὸν Βισανθηνὸς, ἀφ' ἧς Φαίδιμος ἐλεγείων ποιητὴς Βισανθηνὸς, ἢ Ἀμαστριανὸς, ἢ Κρωμνίτης.

Βίστιρος, πόλις Θρᾴκης, ὡς Πίστιρος τὸ ἐμπόριον. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρίτης, ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης.

Βιστωνία, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Βίστωνος καὶ Καλλιῤῥόης τῆς Νέστου. ἀδελφὸς δὲ ἦν Ὀδόμαντος καὶ Ἠδωνοῦ. ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βιστών· τῶν εἰς των δισυλλάβων βαρυνομένων, οἷον Πλάτων, Κρίτων, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου. χιτὼν γὰρ πρὸς διαστολὴν ὀξύνεται τοῦ κυρίου καὶ ποταμοῦ· καὶ τὸ κροτὼν τὸ ζωΰφιον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος· ἢ περιεκτικὸν, διὰ τὸ κοιτὼν, ἱστών· ἢ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ο κλινόμενον, ὡς τὸ Βίστονος. τὸ θηλυκὸν Βιστονίς. ἐκτέταται δὲ καὶ λέγεται Βιστωνὶς διὰ τοῦ ω, καὶ Βιστώνιος ποιητικῶς.

Βίτελλα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βιτελλῖνος.

Βλαῦδος, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ Βλαύδου τοῦ τὸν τόπον εὑρόντος, ὡς Μενεκράτης. τὸ ἐθνικὸν Βλαυδηνός.

Βλέμυες, ἔθνος βαρβαρικὸν Λιβύης, ἀπὸ Βλέμυος ἑνὸς τῶν Δηριάδου τριῶν ὑποστρατηγῶν, τῶν σὺν αὐτῷ Διονύσῳ πολεμησάντων. ἦσαν δὲ Ὀρόντης καὶ Ὀρουάνδης καὶ Βλέμυς.

Βοαύλεια, πόλις Σκυθίας. Πείσανδρος εἰκοστῇ ἕκτῃ.

Βοβώνεια, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βοβωνιάτης, ὡς Ῥιθυμνιάτης· ἢ Βοβώνιος, ὡς Ῥιθύμνιος.

Βόγχναι, ἔθνος τοῖς Καῤῥηνοῖς παρακείμενον, μέσον Εὐφράτου καὶ Κύρου ποταμοῦ, ὡς Κουάδρατος.

Βοίβη, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος,

Βοίβην τε γλαφυρὰν καὶ ἐΰκτιμένην Ἰαωλκόν.

ἔστιν οὖν καὶ πόλις καὶ λίμνη Βοιβιὰς, ἀπὸ Βοίβου τοῦ Γλαφύρου τοῦ τὰς Γλαφυρὰς κτίσαντος. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Βοίβη τῆς Γορτυνίδος, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βοίβη. τὸ ἐθνικὸν τῆς Βοίβης Βοιβεὺς καὶ Βοιβηῒς θηλυκόν· εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος, οὐ κωλύει. ἔστι καὶ Βοιβήϊον πόλις. λέγεται καὶ Βοιβία ἡ λίμνη.

Βοΐλλαι, πόλις Λατίνων. τὸ ἐθνικὸν Βοϊλλανὸς, ὡς Διονύσιος ἐν ὀγδόῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Βοῖον, ἣν Ὅμηρος ἔοικε Βοίβην λέγειν. ἔστι δὲ Δωρικὴ πόλις οὐδετέρως λεγομένη καὶ θηλυκῶς. ἔστι Βοιαὶ καὶ Κρήτης πόλις. ὁ πολίτης Βοιάτης, ὡς Κάρυαι Καρυάτης, Πιτάναι Πιτανάτης, Θαλάμαι Θαλαμάτης. λέγεται καὶ Βοιαῖος, ὡς Ἔφορος. Ἡρωδιανὸς δὲ Βοιηΐτης φησίν, ἴσως παρὰ τὸ Βοῖον, ὡς λίχνον λιχνίτης. εἰσὶ καὶ Βοιοὶ ἔθνος Κελτογαλατῶν. ἔστι καὶ Βοιανὸν πόλις Σαυνιτῶν.

Βοιωτία, μόνη τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τρισὶ θαλάτταις διήκοντας ἔχει τοὺς οἰκήτορας· τοὺς μὲν πρὸς Πελοπόννησον ἐστραμμένους καὶ τὸν Σικελικὸν καὶ Ἀδριατικὸν κόλπον, τοὺς δὲ πρὸς Αἴγυπτόν τε καὶ Κύπρον καὶ τὰς ἄλλας νήσους, τοὺς δὲ πρὸς τὸν Εὔριπον καὶ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας θάλασσαν. γενέσθαι δέ φασι Βοιωτὸν Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος, τοῦ κατ' αὐτὸν νεωτέρου τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας παίδων. Νικοκράτης δέ φησιν ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς. Εὐφορίων,

ὄφρα κε μαντεύοιτο μεθ' υἱάσι Βοιωτοῖο,
τόν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη τέκεν Ἄρνη,
Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε. τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες,
ὅττι ῥα πατρῴῃσι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις.

καὶ Εὐριπίδης,

τὸν δ' ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν.

Κάστωρ δὲ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης Κάδμῳ βοὸς λεχθῆναι τὴν χώραν οὕτω. τινὲς δ' ὡς οὐκ ὄντας ταῖς διανοίαις τοὺς Βοιωτοὺς ἄγαν εὐκινήτους. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀονία καὶ Μεσσαπία καὶ Ὠγυγία καὶ Καδμηΐς, ὡς Θουκυδίδης. Ἔφορος δέ φησιν ὅτι Ἀθηναῖοι περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, Θετταλοὶ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν, Βοιωτοὶ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν διφρευτικὴν ἐπιστήμην ἠσχόληνται. ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν τῶν νόμων εὐταξίαν. ἔστι δὲ καὶ Βοιωτία ἐν Θρᾴκῃ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον Βοιωτός. λέγεται καὶ Βοιώ-

τιος καὶ Βοιωτία, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία Βοιωτία ὗς, καὶ Βοιωτίς. καὶ Βοιωτίδιον ἐκ Βοιώτιος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν,

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

καὶ ῥῆμα, Βοιωτιάζειν ἔμαθες.

Βόλβαι, πόλις Καρίας καὶ ποταμὸς Βολβαιώτης, ἥ τις Ἡράκλεια ἐκλήθη. ἔστι καὶ Βόλβη πόλις καὶ λίμνη. τὸ ἐθνικὸν Βολβαῖος.

Βολβιτίνη, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος. ὁ πολίτης Βολβιτινήτης. τὸ ἐθνικὸν Βολβίτινος· ἔνθεν καὶ Βολβίτινον ἄρμα.

Βολίνη, πόλις Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βολιναῖος.

Βολισσός, πόλις Αἰολικὴ ἐπ' ἄκρου, Χίου πλησίον. Θουκυδίδης Βολίσκον αὐτὴν καλεῖ ἐν ὀγδόῃ. καὶ φασὶν, ὅτι Ὅμηρος ἐν τούτῳ τῷ πολίσματι τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο, ὡς Ἔφορος. Ἀνδροτίων δὲ δι' ἑνὸς σ γράφει. τὸ ἐθνικὸν τῇ τέχνῃ Βολίσσιος, ὡς Λυρνήσσιος· Βολισσεὺς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς· καὶ Βολισσίτης, ὡς Ὀδυσσίτης. χρηστέον δὲ τῷ προτέρῳ διὰ τὸ σύνηθες.

Βολογεσιάς, πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ἐκ Βολογέσσου βασιλέως ᾠκισμένη. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Βολογεσιεὺς, ὡς Ἀφροδισιεύς· ἀλλ' ἀνοίκειος ὁ τύπος τῇ χώρᾳ. λεκτέον Βολεγεσιηνός.

Βολογεσίφορα, πόλις Περσική. τὸ ἐθνικὸν τύπῳ Περσῶν Βολογεσιφορηνός. λεκτέον δὲ Βολογεσιφορεύς.

Βόλουρος, πόλις τῶν ἐν Ἰλλυρίᾳ Τράλλεων. μοῖρα γὰρ τῶν Ἰλλυριῶν Βῆγις καὶ Βόλουρος. ἔστι καὶ πόλις Θεσπρωτίας.

Βοὸς Κεφαλαί, τόπος καθ' ὃν ἐπολέμησε Προυσίας πρὸς Ἄτταλον, ὡς Ἐρατοσθένης ἑβδόμῃ Γαλατικῶν. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς Βουκέφαλα, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξαν-

ὄρος. ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ᾤκισε Νίκαιαν Βουκεφάλαν τε. ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου, ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος. οἱ κατοικοῦντες Βουκεφαλεῖς, ἐπειδὴ ὁ δημότης Κεφαλεὺς τοῦ Κεφαλῆ.

Βορμίσκος, χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρακτος γέγονεν Εὐριπίδης· οὓς κύνας τῇ πατρῴᾳ φωνῇ ἑστερικὰς καλοῦσιν οἱ Μακέδονες, ὁ δὲ ποιητὴς τραπεζῆας. ἐκ δὲ τῶν δηγμάτων ἀῤῥωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. τὸ ἐθνικὸν Βορμίσκιος, ὡς Τριποδίσκιος, Δορίσκιος, ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις εὑρήσεις.

Βόρσιππα, πόλις Χαλδαίων, οὐδετέρως, ἱερὰ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος λινουργεῖον μέγα. λέγεται καὶ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Βορσιππηνοί. Ἀῤῥιανὸς δὲ Βορσιππεῖς αὐτούς φησι.

Βόρυζα, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν Βορυζαῖος.

Βορυσθένης, πόλις καὶ ποταμὸς τοῦ Πόντου, παρὰ τὴν Μαιῶτιν λίμνην καὶ Τάναϊν τὸν ποταμόν. οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πρὸ τῆς Ἕλλης ἐκαλεῖτο. ἔστι καὶ πόλις Ἑλληνὶς πρὸς ἑσπέραν, Μιλησίων ἀποικία, ἣν οἱ μὲν ἄλλοι Βορυσθένην, αὐτοὶ δὲ Ὀλβίαν. ἣν ποιοῦσιν ὅ τε Βορυσθένης καὶ Ὕπανις. ὁ πολίτης Βορυσθενίτης. καὶ τὸ θηλυκὸν Βορυσθενῖτις οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. βούλεται δὲ τὴν ει δίφθογγον ἔχειν ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς ος εὐθείας ἡ διὰ τοῦ ιτης παραγωγὴ πλεονάζει μιᾷ συλλαβῇ, ὡς τόπος τοπίτης, Κανωπίτης, ὁ Ἄδωνις παρὰ Παρθενίῳ. τὸ δὲ Ἰήτης ἀπὸ τῆς Ἴου, διὰ τὸ ι ἐξηνέχθη διὰ τοῦ η· καὶ ἀπὸ γενικῆς Ἀσκάλωνος Ἀσκαλωνίτης, Ἕλεος Ἐλεΐτης καὶ Ἑλείτης ὁ τὸ Ἕλος οἰκῶν, Ὠρεὸς Ὠρεΐτης καὶ Ὠρείτης. ἔδει οὖν καὶ Βορυσθενείτης διὰ διφθόγγου· οὐ γὰρ ὅμοιος τῷ Τεμενίτης οὐδὲ τῷ ἑρκίτης. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀλλ' ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας. ταῦτα καὶ εἰκότως ἔχει τὸ ι· τὸ δὲ Βορυσθένης οὐκ εἰς ος

λήγει. τί οὖν; ἐροῦμε ὅτι ἠκολούθησε τῷ πλείονι χαρακτῆρι διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ διφθόγγου ὀλίγα, Ζελείτης, Σαμαρείτης, Δικαιαρχείτης, Μαρωνείτης.

Βοσίραρα, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Βοσιραρίτης διὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον.

Βόσπορος, πόλις Πόντου, κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φίλων. καὶ πορθμὸς ὁμώνυμος ἀπὸ Ἰοῦς καλούμενος. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ,

ἔσται δὲ θνητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας· Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται.

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βοσπόριος καὶ Βοσπορία καὶ Βοσποριανὸς καὶ Βοσπορηνός· διχῶς γάρ, καὶ διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ η, ὡς τὸ Τιβαρανὸς καὶ Τιβαρηνός. λέγεται καὶ Βοσπορίτης καὶ Βοσπορικὸς τὸ κτητικόν. λέγεται καὶ Βοσπόριον τοῦ Βυζαντίου λιμήν. οἱ δὲ ἐγχώριοι Φωσφόριον αὐτὸν καλοῦσι παραγραμματίζοντες. ἢ ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος διορύξαντος κατὰ τὴν πολιορκίαν εἴσοδον κρυπτήν, ὅθεν ἀφανῶς οἱ ὀρύττοντες ἔμελλον τοῦ ὀρύγματος ἀναδῦναι, καὶ Ἑκάτη φωσφόρος οὖσα δᾷδας ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῆναι, καὶ τὴν πολιορκίαν φυγόντες Φωσφόριον τὸν τόπον ὠνόμασαν. εἰρήσεται περὶ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κύριον,

οὐδ' ἂν Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ.

Βόστρα, πόλις Ἀραβίας, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βοστρηνός, ὡς Γαγγρηνός· καὶ Βοστρινὴ καὶ Βοστραῖος.

Βότρυς, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βοτρυηνός, ὡς Παυσανίας, παραλόγως· ἀπὸ γὰρ γενικῆς καθαρευούσης τὸ η ἔχει πρὸ τέλους, ὀφεῖλον τὸ α, ὡς Ὀλβιανός, Καρδιανός.

Βοτίειον, πόλις Φρυγίας, ἔχουσα λίμνην Ἄτταιαν λεγομένην, τρέφουσαν ἅλας. τὸ ἐθνικὸν Βοτιεύς, ὡς Δορυλαεύς.

Βούβαστος, πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος Βούβαστιν φησὶ διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης· καὶ πόλις Βουβαστῖτις· Βούβαστός τε πόλις καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος· καὶ νόμος Βουβαστίτης. λέγεται καὶ Βουβάστιος παρὰ Θεοπόμπῳ. οἱ δ' Αἰγύπτιοι Βούβαστον τὸν αἴλουρόν φασι.

Βουβών, πόλις Λυκίας. Βουβὼν γὰρ καὶ Βάλβουρα πόλεις Λυκίας, ἀπὸ Βαλβούρου καὶ Βουβῶνος· οὗτοι δὲ λῃσταὶ πόλεις ἔκτισαν ὁμωνύμους. ὁ πολίτης ὤφειλε Βουβώνιος, εἴρηται δὲ Βουβωνεύς. χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ.

Βούδεια, πόλις ἐν Μαγνησίᾳ, ἀπὸ τοῦ οἰκίσαντος Βουδείου. οὕτω τιμᾶται Βούδεια ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Θετταλίᾳ. Λυκόφρων,

ἢ πολλὰ δὴ Βούδειαν αἴθυιαν κόρην,
ἀρωγὸν αὐδάξασα τάῤῥοθον γάμων.

Ὅμηρος Βούδειον ἔφη,

ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ.

ἔστι καὶ Βούδεια πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ Βούδιοι ἔθνος Μηδικόν.

Βουδινοί, ἔθνος Σκυθικόν, παρὰ τὸ δινεύειν ἐπάνω ἁμαξῶν ὑπὸ βοῶν ἐλαυνομένων. ἁμαξόβιοι γὰρ οἱ Σκύθαι· Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν Ἰάμβων πρώτῳ.

Βούδωρον, ἀκρωτήριον πρὸς τῇ Σαλαμῖνι· Θουκυδίδης τρίτῃ. Ἔφορος δὲ φρούριον Βούδαρον εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Βουδώριος.

Βουθία, πόλις Ἰωνίας. Θεόπομπος δὲ χωρίον φησί. τὸ ἐθνικὸν Βουθιαῖος.

Βουθόη, πόλις Ἰλλυρίδος, ὡς Φίλων· διὰ τὸ

Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριοὺς ὁδόν. οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτήν, καὶ παραφθαρεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην. ἔχει δ' ἐπὶ τοῦ μυχοῦ Ῥίζονα πόλιν καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον. τὸ ἐθνικὸν Βουθοαῖος.

Βουθρωτός, χεῤῥόνησος περὶ Κέρκυραν. ἔστι καὶ πόλις. ἐκλήθη δ', οἱ μὲν φασιν, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ· οἱ δὲ μυθεύονται, ὅτι Ἑλένῳ ἐκ Τροίας πλέοντι ἐς ἑσπέρην, θύσαντι ἀποβατήρια ἐν Ἠπείρῳ, τὸ θῦμα ἡ βοῦς ἀποδράσασα ἐκ τοῦ βουπλῆγος ᾤχετο φεύγουσα διὰ τοῦ μεταξὺ Πόντου εἰς τὸν κόλπον. καὶ ἐς τὸν χέρσον ἐμβᾶσα (καὶ γὰρ τρῶμα ἐν τῇ δειρῇ εἶχεν) αὐτοῦ ἥριπε καὶ ἔθανε. καὶ κληδόνι Ἕλενος χρῆται, ἵνα ἔθηκε Βουθρωτὸν ὄνομα, ὥς φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός. τὸ ἐθνικὸν Βουθρώτιος. Λέπιδος δέ φησι διὰ τοῦ τ Βουτρώτιος.

Βουκεφάλεια, πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ, παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν. ἔστι καὶ Βουκεφάλας λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βουκεφαλῖται. οὕτω γὰρ καὶ δῆμος Θεσσαλονίκης.

Βούκιννα, πόλις Σικελίας. Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Βουκινναῖος καὶ Βουκιννάτης.

Βουλινοί, ἔθνος περὶ Ἰλλυρίαν. Ἀρτεμίδωρος δὲ οὐκ ἔθνος, ἀλλὰ Βουλίνην πόλιν φησίν· ἧς τὸ ἐθνικὸν Βουλίνος.

Βοῦλις, πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Βούλωνος οἰκιστοῦ. οἱ πολῖται Βούλιοι.

Βούναρτις, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Βουναρτίτης, ὡς Ναυκρατίτης.

Βούνειμα, πόλις Ἠπείρου, οὐδετέρως, κτίσμα Ὀδυσσέως, ἣν ἔκτισε πλησίον Τραμπύας, λαβὼν χρησμὸν, ἐλθεῖν πρὸς ἄνδρας οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν. βοῦν οὖν θύσας ἔκτισε.

Βοῦννος, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Βούννιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων.

Βουπράσιον, πόλις καὶ ποταμὸς, καὶ χώρα τῆς Ἤλιδος.

οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον.

ἦν γὰρ κατοικία τῆς Ἤλιδος ἀξιόλογος, ἥ τις νῦν οὐκ ἔστι. τὸ ἐθνικὸν Βουπρασιεὺς καὶ Βουπράσιος, ἀπὸ Βουπρασίου τοῦ ἄρξαντος αὐτῶν· καὶ Βουπρασία τὸ θηλυκόν· καὶ Βουπρασίων, ὡς Καδμείων.

Βοῦρα, πόλις Ἀχαΐας, θηλυκῶς. ἀπὸ Βούρας θυγατρὸς Ἴωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἑλίκης. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος. Λυκόφρων,

Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στόλου.

ἐκ ταύτης ἦν Πυθέας ζωγράφος, οὗ ἔστιν ἔργον ὁ ἐν Περγάμῳ ἐλέφας, ἀπὸ τοιχογραφίας ὤν, ὡς Φίλων. τὸ θηλυκὸν Βουραία· καὶ πόλις οὕτω. καὶ Βουραϊκὸς κτητικόν. λέγεται καὶ Βούρειος διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς Νύσσα Νύσσιος, Βοίβη Βοίβιος.

Βουραία, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Βουραίου κτισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος.

Βούρχανις, νῆσος ἐν τῇ Κελτικῇ, ὡς Στράβων.

Βοῦσαι, ἔθνος Μήδων. Ἡρόδοτος πρώτῃ.

Βούσιρις, πόλις Αἰγύπτου. ἐν ταύτῃ Ἴσιος μέγιστον ἱερόν. ἵδρυται δ' ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἶσις δ' ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἡ Δημήτηρ. ὡς δ' ἄλλοι, ἐκεῖ λέγεται θάψαι τὸν Βούσιριν Ἶσις, ἐμβαλοῦσα εἰς ξυλίνην βοῦν, ὥστε+Βουσόσιριν εἶναι τὴν πόλιν. οἳ δ' ὅτι τοπάρχης ἦν ὁ Βούσιρις ὑπὸ Ὀσίριδος κατασταθείς. ὁ πολίτης Βουσιρίτης.

Βούσμαδις, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουσμαδιώτης.

Βουτάδαι, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. λέγονται

γὰρ δῆμοι πατρωνυμικῶς, ὡς Αἰθαλίδαι, Καθωκίδαι. ἔστι δὲ Βούτου τοῦ Πανδίονος. ὁ δημότης Βουτάδης.

Βοῦτος, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρωδιανὸς δὲ κώμην αὐτήν φησιν, ἧς τινος χρηστήριον ἦν. ἐκαλεῖτο δὲ Βουτώ, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Λητὼ Βουτώ. ἔστι δὲ ἑτέρα Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βούτιος. τῆς δὲ Βουτοῦς Βουτοΐτης καὶ Βουτοίτης, ὡς τῆς Σαβοῦς Σαβοΐτης καὶ Σαβοίτης.

Βούτριον, ὡς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουτρῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Βουφία, κώμη τῆς Σικυωνίας· Ἔφορος εἰκοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βουφιεύς.

Βραισοί, ἔθνος Μακεδονίας· Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν.

Βρασιαί, πόλις Λακωνική· Παυσανίας τρίτῳ. ὁ πολίτης Βρασιάτης.

Βραύρων, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Βραύρωνος ἥρωος, ἀφ' οὗ καὶ Βραυρωνία ἡ Ἄρτεμις. τὰ τοπικὰ Βραυρωνόθεν, Βραυρῶνάδε, Βραυρῶνι, ὡς Μαραθῶνι.

Βραχία, οὕτως ἡ Ἀραβικὴ θάλασσα καλεῖται. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βράχη εἶναι πλεῖστα. ἔστιν οὖν παρὰ τὸ βράχος. τὸ τοπικὸν Βραχιάτης. Οὐράνιος δὲ Βραχιηνοὺς αὐτοὺς ἔφη.

Βραχμᾶνες, Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ Βράχμας καλοῦσιν. Ἱεροκλῆς δ' ἐν τοῖς φιλίστορσί φησι· μετὰ ταῦτα σπουδῆς ἄξιον ἐνομίσθη τὸ Βραχμάνων ἰδεῖν φῦλον, ἀνδρῶν φιλοσόφων καὶ θεοῖς φίλων, ἡλίῳ δὲ μάλιστα καθωσιωμένων. ἀπέχονται δὲ σαρκοφαγίας πάσης, καὶ ὑπαίθριοι τὸν ἀεὶ χρόνον βιοτεύουσι, καὶ ἀλήθειαν τιμῶσι. χρῶνται δὲ ἐσθῆτι λινῇ, τῇ ἐκ πετρῶν λίθων. τὰ μηρύματα μαλακὰ καὶ δέρματα, ὃ δὴ συνυφαίνουσιν. ἐξ ὧν ὑφάσματα γίγνεται μήτε πυρὶ καιόμενα μήτε ὕδατι καθαιρόμενα, ἀλλ' ἐπειδὰν ῥύπου καὶ κηλῖδος ἐμπλησθῇ, ἐμβληθέντα εἰς φλόγα λευκὰ καὶ διαφανῆ γίγνεται.

Βραχύλη, πόλις Κερήτων. οὗτοι δὲ τοῖς Ἴβηρσιν ὁμοροῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βραχυλαῖος.

Βρεά, πόλις, εἰς ἣν ἀποικίαν ἐστείλαντο Ἀθηναῖοι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεάτης. ἔστι δὲ Βρεαῖος παρὰ Θεοπόμπῳ εἰκοστῷ τρίτῳ.

Βρένθη, πόλις Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς Βρενθιάτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βρενθαῖος ἢ Βρενθιεύς, ὡς εἰρήσεται παρὰ τοῦ ορ. *

Βρεντήσιον, πόλις παρὰ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου Ἡρακλέους, ἢ ὡς εὐλίμενος οὖσα, ἐνὶ γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται. ὡς ἐοικυῖα τοίνυν κεφαλῇ ἐλάφου οὕτως ὠνόμασται. Βρέντιον γὰρ παρὰ Μεσσαπίοις ἡ τῆς ἐλάφου κεφαλή, ὡς Σέλευκος ἐν δευτέρῳ γλωσσῶν. τὸ ἐθνικὸν Βρεντησῖνος.

Βρεττία, νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ἔχουσα Βρέττιον· ταύτην Ἐλάφουσσαν Ἕλληνες, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεττιανὸς, ὡς Πολύβιος τὸ θηλυκὸν, ἐπὶ Βρεττιανὴν τόπων. νῦν δὲ Βρέττιοι λέγονται. εἰσὶ καὶ Βρεττανίδες νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ὧν τὸ ἐθνικὸν Βρεττανοί. Διονύσιος ὑφελὼν τὸ ἓν τ ἔφη,

Ὠκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος, ἔνθα Βρετανοί.

καὶ ἄλλοι οὕτω διὰ π Πρετανίδες νῆσοι, ὡς Μαρκιανὸς καὶ Πτολεμαῖος.

Βρέττος, πόλις Τυῤῥηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι. καὶ ἡ χώρα Βρεττία καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστροφάνης,

μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

Ἀντίοχος δὲ τὴν Ἰταλίαν φησὶ κληθῆναι Βρεττίαν, εἶτα Οἰνωτρίαν.

Βρίγες, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ· οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι, καλέονται Βρίγες. καὶ Βριγία ἡ Τρωϊκή, τουτέστιν ἡ Φρυγία, ἀπὸ Βρίγου

τοῦ κατοικήσαντος ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡρωδιανὸς ἐν πρώτῃ κλίσεως ὀνομάτων Βρίγαντας αὐτούς φησι. τὰ γὰρ εἰς γας λήγοντα ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, ὅτε μόνον εἰσὶ κύρια. τοῦτο δέ φημι διὰ τὸ Βρίγας. ἔθνος δὲ ἔστι Βρεττανικὸν οἱ. *

Βρικιννίαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρικιννιάτης.

Βρίσα, ἄκρα Λέσβου, ἐν ᾗ ἵδρυται Διόνυσος Βρισαῖος.

Βροῦσις, μοῖρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βρούσου, Ἠμαθίου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βροῦσοι, ὡς Κόλχοι. τινὲς γράφουσι διὰ τοῦ υ.

Βρουτοβρία, πόλις μεταξὺ Βαίτιος ποταμοῦ καὶ Τυριτανῶν· δηλοῖ δὲ Βρουτούπολιν. τὸ γὰρ βρία τοῦτο σημαίνει, ὡς Πολτυμβρία, Σηλυμβρία. ὅθεν τὸ ἐθνικὸν Βρουτοβριανὸς, ὡς Σηλυμβριανὸς, Πολτυμβριανὸς, Μεσημβριανός.

Βρούττια, μοῖρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρούττιοι.

Βρυάνιον, πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Βρυάνιος, ὡς Βυζάντιος.

Βρυγίας, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος.

Βρύγιον, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος καὶ Βρυγιεύς.

Βρύκης, καὶ Βρύκαι, ἔθνος Θρᾴκης. λέγονται καὶ Βρυκεῖς καὶ Βρυκήϊοι.

Βρύλλιον, πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. Ἔφορος δὲ ἐν πέμπτῃ Κεῖον αὐτήν φησιν εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Βρυλλιανός· καὶ τὸ θηλυκὸν Βρυλλὶς ἡ χώρα, ἐν ᾗ Δασκύλειον ἔστι μικρὸν πολισμάτιον.

Βρὺξ, τὸ ἔθνος, καὶ Βρυγαί. τοῦ Βρὺξ τὸ θηλυκὸν Βρυγὶς καὶ Βρυγηΐς, ὡς Καδμηΐς. εἰσὶ δὲ Μακεδονικὸν ἔθνος προσεχὲς Ἰλλυριοῖς.

Βρυσάκιον, πόλις τῆς Παρθίνης. οἱ πολῖται Βρυσακοί.

Βρυσιαί, πόλις Ἤλιδος, ὡς Αὐγειαί, διὰ τὸ πληθυντικῶς λέγεσθαι.

Βρυστακία, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Βρυστακιάτης.

Βύβη, πόλις κατὰ Πευκετίους. τὸ ἐθνικὸν Βυβαῖος. εἰσὶ δ' ἔθνος Θρᾳκικόν. τὸ ἐθνικὸν Βύβαι, ὡς Λοκροὶ καὶ Δελφοί.

Βύβασσος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Βυβάσσου νομέως, περισώσαντος ἀπὸ θαλάσσης καὶ χειμῶνος εἰς Καρίαν ἐμπεσόντα Ποδαλείριον. τὸ ἐθνικὸν Βυβάσσιος. Ἔφορος δὲ Βύβαστόν φησι καὶ Βυβάστιον.

Βύβλος, πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα, ἀπὸ Βύλλης τῆς Μιλήτου θυγατρός. Βύβλος δὲ προσηγορεύθη ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαίας βίβλου φυλακὴν ἀσινέα ἐν ταύτῃ γενέσθαι. οἱ δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ Ἶσις κλαίουσα Ὄσιριν τὸ διάδημα ἔθηκε. τοῦτο δ' ἦν βιβλίον βύβλου, τῆς φυλῆς τῆς Αἰγυπτίης, ἧς ἀνέτραφε Νεῖλος ἐν τοῖς ἕλεσι. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος καὶ Βυβλίας. εἰσὶ καὶ Βυβλίοι Σκυθικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ Βύβλος ἐν τῷ Νείλῳ, πόλις ἀσφαλεστάτη. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος ἢ Βυβλίτης, τῷ τύπῳ τῷ Αἰγυπτιακῷ.

Βύζαντες, Λίβυες περὶ Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἔθνος, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Βυζάντιον. καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες. Πολύβιος δὲ Βυζακίδα χώραν εἶναί φησι περὶ τὰς Σύρτεις ἐν δωδεκάτῳ, σταδίων μὲν οὖσαν τὴν περίμετρον δισχιλίων, τῷ δὲ σχήματι περιφερῆ. τὸ ἐθνικὸν τῷ τύπῳ Βυζακίτης εἴη. νῦν δὲ Βυζακηνοὶ λέγονται τῷ δυτικῷ χαρακτῆρι. καὶ ἱμάτια δ' ἐκεῖθεν Βυζακηνά. ἔστι δὲ διμερὴς ἡ Βυζακία, Καρχηδόνος ἐνδοτέρω. καὶ δύο ἔθνη Βυζακηνῶν, ὡς ἱστοροῦσι.

Βυζάντιον, τὸ ἐν Θρᾴκῃ βασίλειον, πόλις δια-

σημοτάτη πρὸς τῇ Προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης. χρησμὸς δ' ἐδόθη ἐρωτησάντων εἰς Δελφοὺς Μεγαρέων τοιοῦτος,

ὄλβιοι, οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
ἀκτῆς Θρηϊκίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου.
ἔνθ' ἰχθῦς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτὸν,
στέλλουν δ' ὡς ὤκιστα, καὶ εἰς φρένα πάντα λαβόντα.

καὶ οὕτως ἐκτίσθη ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κεροέσσης, τῆς Ἰοῦς θυγατρὸς καὶ Ποσειδῶνος. ἢ ὅτι τοῦ στόλου Βύζας ἦν ἡγεμών. καὶ ὅτι οἱ ἐχῖνοι αἰσθητικώτατοι τῶν ἀνέμων ἐκεῖ. μετωνομάσθη δὲ καὶ Κωνσταντινούπολις καὶ νέα Ῥώμη. τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντινοπολίτης, ἄνευ τοῦ υ. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Βύζας Βυζάντιος διὰ τοῦ ι. τὸ δὲ κτητικὸν διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ Βυζάντιος ἐθνικὸν τριγένες. τὸ δὲ κτητικὸν Βυζαντιακός. λέγεται καὶ Βυζαντιὰς καὶ Βυζαντίς. ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Βυζάντεια διὰ διφθόγγου. ἀπὸ δὲ τοῦ Βυζάντιος Βυζαντία, Βυζαντιανὸς καὶ Βυζαντειανὸς διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρακλειανός. ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Βύζηρες, ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ Βυζηρικὸς λιμήν.

Βύλλις, πόλις Ἰλλυρίδος παραθαλασσία, τῶν μετὰ Νεοπτολέμου Μυρμιδόνων κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Βυλλιδεύς.

Βύμαζος, πόλις Παιόνων. Ἔφορος κζ'.

Βυσναῖοι, ἔθνος Βεβρύκων, ἀπὸ Βύσνου βασιλέως αὐτῶν, ὑπὸ Ἴλου φονευθέντος.

Βυσσός, ἔθνος. καὶ ὀξυτόνως, ὡς Ἡρωδιανός. λέγεται καὶ Ἐβυσσός. τὸ μέντοι βύσσος θηλυκὸν βαρύνεται, ἀφ' οὗ καὶ βύσσινον.

Βωδώνη, πόλις Περραιβική, ὡς Ἀπολλόδωρος. οἱ δ' ὀρθῶς Θετταλίας, ἀπὸ Βωδωνοῦ ἥρωος. ὁ πολίτης Βωδωναῖος.

Βῶλα, ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βωλανοί, ὡς Νωλανοί.

Βώλιγγα, ἔθνος Ἰνδικόν. Διονύσιος ιή τῶν Βασσαρικῶν,

καὶ τότε Βωλιγγῆσι μετ' ἀνδράσι Τέκταφος ὦρτο.

Βωμοί, λόφοι Αἰτωλίας. οἱ κατοικοῦντες Βωμιεῖς. Θουκυδίδης τρίτῃ, Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς ἐπεβοήθησαν. ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ βώμιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Χήσιος τὸ Χησιεύς. καὶ βώμιος ὁ τόπος τῶν θυσιῶν, ὁ πρὸς τὴν ἐσχάραν διάφορος. ὁ μὲν γὰρ οἰκοδομητός, ἡ δὲ σκαπτή. τὸ τοπικὸν Βώμιος. καὶ κατὰ παραγωγὴν, Βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις,

καὶ Βωμιαῖον ἐσχάρας λαβών.

Βῶγχις, πόλις Αἰθιοπίας, πρὸς τῷ τρίτῳ Καταῤῥάκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Βωγχίτης, ὡς Μεμφίτης.

Βωταχίδαι, τόπος Ἀρκαδίας, ἀπὸ Βωτάχου. Νικόλαος ε΄· Ἰοκρίτου δὲ τοῦ Λυκούργου Βώταχος, ἀφ' οὗ ὁ τόπος Βωταχίδαι ἐν τῇ Τεγέᾳ ἐκλήθη.

Γ.

Γάβα, πόλις Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβηνὸς, ὡς αὐτὸς Ἰώσηπος.

Γαβάθη, πόλις Γαλιλαίας, ὡς Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβαθηνὸς, τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Γάβαλα, πόλις Φοινίκης, ἣν Ἑκαταῖος θηλυκῶς φησίν. ὁ δὲ Στράβων Συρίας, πλησίον Λαοδικείας. ὁ οἰκήτωρ Γαβαλίτης. καὶ θηλυκὸν ἡ Γαβαλῖτις· ἀλλὰ καὶ Γαβαλεὺς, ὡς Μεγαρεύς. ἔστι καὶ χώρα Ἀραβίας καὶ λέγεται ἡ πρώτη συλλαβὴ διὰ τοῦ ε Γέβαλα, καὶ τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνὸς, ὡς Δαβηνὸς, Ἀδρηνὸς, τῷ τύπῳ τῶν ἐγχωρίων.

Γαβαούπολις, πόλις τῆς Γαλιλαίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβαουπολίτης. Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀχαιολογίας· Σάουλος δὲ εἰς Γαβαούπολιν, ἔχων ἑξακοσίους μεθ' αὑτοῦ μόνον ἧκε.

Γάββα, πόλις Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβηνὸς, ὡς Παυσανίας φησί.

Γάβιοι, πόλις Λατίνων, τὸ ἐθνικὸν Γαβῖται. δυνατὸν καὶ Γαβίους, ὡς Διονύσιος ἐν τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἀμφότερα.

Γάγαι, πόλις Λυκίας, ἣν καὶ παλαιὸν τεῖχος καὶ χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Γαγαῖος.

Γάγγρα, πόλις, θηλυκῶς, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως, ὅτι Νικόστρατός φησιν αἰπόλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἶγας. μίαν

δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ηὕρισκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὡμολόγησε τῷ δεσπότῃ. ὁ δ' ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρήσας οὖν, εἶδεν ἐπί τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρός τινα πρόσβατον πέραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναι τὴν αἶγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον τόπον, πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί. Ἐρατοσθένης δὲ οὐδετέρως τὰ Γαγγρά φησι, καὶ Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφιστῶν τρίτῃ οὕτω. τὸ ἐθνικὸν Γαγγρηνὸς, ὡς Βοστρηνός. ἔστι καὶ Ἀραβίας τῆς εὐδαίμονος Γάγγρα. τὸ ἐθνικὸν δεῖ Γαγγραῖοι, ὡς Σαβαῖοι. δυνατὸν δὲ καὶ ἀμφότερα, ὡς Ἔδεσσα Ἐδεσσαῖος καὶ Ἐδεσσηνὸς, τῷ τῆς χώρας καὶ τῆς τέχνης.

Γάδαρα, πόλις κοίλης Συρίας, ἥ τις καὶ Ἀντιόχεια καὶ Σελεύκεια ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Γαδαρεὺς, καὶ Γαδαρὶς καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. ἐντεῦθεν ἦν Μένιππος ὁ σπουδογελοῖος. ἔστι καὶ Γάδαρα κώμη Μακεδονίας.

Γάδδα, χωρίον Ἀραβίας. Γλαῦκος τετάρτῃ. καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Γαδδηνός.

Γάδειρα, πόλις καὶ νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ, στενὴ καὶ περιμήκης, ὡς οὖσα ταινία, τῆς γῆς δειρά. Ἐρατοσθένης δὲ ἡ Γάδειρα φησὶ θηλυκῶς. ὁ πολίτης Γαδειρεύς· οὕτω γὰρ τὰ πέντε βιβλία ἐπιγέγραπται τῶν Πυθαγορικῶν σχολῶν Μοδεράτου Γαδειρέως. λέγεται καὶ Γαδειρίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ. λέγεται καὶ Γαδειραῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ Γάδειρα θηλυκοῦ. καὶ Γαδειρανοί. καὶ κτητικὸν Γαδειρικός. Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ,

πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον, ἢ Γαδειρικόν.

Γάδαρα, πόλις Παλαιστίνης. Πορφύριος τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας. τὸ ἐθνικὸν Γαδαρηνὸς, ὡς Βόστρα Βοστρηνὸς καὶ Γαγγρηνός.

Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἐκλήθη καὶ Ἄζα· καὶ μέχρι νῦν Σύροι Ἄ-

ζαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἀπὸ Ἄζονος τοῦ παιδὸς Ἡρακλέους. μυθολογοῦσι δέ τινες ἀπὸ Διὸς κτισθῆναι, καὶ ἐν αὐτῇ ἀπολιπεῖν τὴν ἰδίαν Γάζαν, οὕτω τῶν Περσῶν τὰ χρήματα καλούντων. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἰώνη, ἐκ τῆς Ἰοῦς, προσπλευσάσης, καὶ μεινάσης αὐτῆς ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ Μινώα, ὅτι Μίνως σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Αἰακῷ καὶ Ῥαδαμάνθει ἰὼν, ἐξ αὐτοῦ ταύτην ἐκάλεσεν. ἔνθεν καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὃ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκάλουν Μαρνᾶν, ἑρμηνευόμενον Κρηταγενῆ. τὰς παρθένους γὰρ οὕτω Κρῆτες προσαγορεύουσι, Μαρνάν. ὁ πολίτης Γαζαῖος. λέγονται καὶ Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Παυσανίας. λέγονται καὶ Γαζῖται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. καὶ οἱ κέραμοι λέγονται Γαζῖται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ Αἰγινῆται καὶ Αἰγιναῖοι κατὰ τὴν διαφορὰν, ἐναντιουμένων δὲ τῶν τύπων. οἱ μὲν γὰρ πολῖται Αἰγινῆται καὶ Γαζαῖοι, οἱ δὲ κέραμοι Γαζῖται καὶ Αἰγιναῖοι. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η ἔθνος Γαλατῶν χρυσοφοροῦν, ὡς Εὐφορίων. λέγονται καὶ διὰ τοῦ α Γαζάται, ὡς Πολυΐστωρ. ἔστι καὶ Γάζα τείχισμα Θρᾴκης.

Γάζακα, πόλις μεγίστη τῆς Μηδίας, ὡς Κουάδρατος ἐν ὀγδόῳ Παρθικῶν. Ἀῤῥιανὸς δὲ κώμην μεγάλην αὐτήν φησιν ἐν Παρθικῶν τετάρτῳ καὶ ἑνικῶς τῆς Γαζάκου λέγων. τὸ ἐθνικὸν Γαζακηνὸς, ὡς τοῦ Μάζακα Μαζακηνός.

Γάζος, πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμίσασα μετὰ Δηριάδου, λινοῦν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν,

Γήρειάν τε, Ῥοδόην τε, καὶ οἳ * τειχέα Γάζον,
τοῖόν μιν κλαυτοῖο λινοῦ πέρι τεῖχος ἔεργει,
ἀστύφελον δήοισι καὶ εἰ παγχάλκεον ἦεν,
ὡς μὲν μάλα δή τι διαμπερὲς ὀργυῖῃσι,
μετρητὸν πισύρεσσιν. ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν,
ὅσσον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἠελίοισιν ἀνύσει,
ἠῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἷσι.

τὸ ἐθνικὸν Γάζιος.

Γάζωρος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Γαζώριος· ἡ γὰρ Ἄρτεμις αὐτόθι Γαζωρία τιμᾶται.

Γαθέαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἧς οἱ πολῖται Γαθεάται. Παυσανίας ὀγδόῳ. Γαθεάται τῆς Κρωμίτιδος χώρας.

Γαιτοῦλοι, ἔθνος Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος Γαιτυλίους αὐτούς φησιν. ἡ χώρα Γαιτυλία. ἐν ᾗ μεγάλοι ἀσπάραγοι, πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος δὲ πηχῶν δουκαίδεκα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ Δειπνοσοφιστῶν.

Γάλαδα, χώρα Ἀραβίας· καὶ Γαλαδηνή. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας Γαλαδῖτίν φησι.

Γαλάδραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ. Λυκόφρων,

σᾶναι Γαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον.

ἔστι καὶ ὄρος Γάλαδρος ἀπὸ Γαλάδρου τοῦ Ἠμαθίου παιδός. οἱ δὲ ὅτι ὁ Γαλάδρας ἔκτισε τὴν πόλιν. ὁ πολίτης Γαλαδραῖος. Λυκόφρων,

καὶ Γαλαδραῖον πέδον.

τὸ κτητικὸν ἔδει Γαλαδραϊκόν. Πολύβιος δὲ ἐν τρίτῳ Γαλαδραικόν φησι.

Γαλάρινα, πόλις Σικελίας, κτίσμα Μόργου Σικελοῦ. λέγεται καὶ Γαλαρία χώρα. ὁ πολίτης Γαλαρῖνος καὶ Γαλαρίνη καὶ Γαλαριναῖος.

Γαλάται, πρὸς νότον τοῖς Παφλαγόσιν, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν, οἳ πλανηθέντες πολὺν χρόνον καὶ καταλαβόντες τὴν χώραν οὕτως ὠνόμασαν. παρήχθη δὲ τὸ Γαλάτης ἐκ τοῦ Γάλλος ὑφέσει τοῦ ἑνὸς λ. καὶ Γαλατία ἡ χώρα.

Γαλεῶται, ἔθνος ἐν Σικελίᾳ, ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ Γαλεοῦ τοῦ υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Θεμιστοῦς, τῆς θυγατρὸς Ζαβίου, τοῦ βασιλέως τῶν Ὑπερβορέων, ὡς εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Τελμισσοῦ. τινὲς δὲ ὅτι Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. Γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώ-

της. Φιλύλλιος Αἰγεῖ,

ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας.

ἴσως διαπεποίκιλται παίζων. καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσι,

τί λέγεις σὺ μάντις; εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι
γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι.

φασὶ δὲ τὸν πρῶτον ἐξ Ὑπερβορέων Τελμισσόν, οἷς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Δωδώνῃ, τὸν μὲν ἐπὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἐπὶ δυσμὰς πλεῖν, ὅπου τε ἂν αὐτῶν θυομένων ἀετὸς ἁρπάσῃ τὰ μηρία, βωμὸν ἐνταῦθα ἱδρῦσαι. Γαλεώτης οὖν ἐν Σικελίᾳ καὶ Τελμισσὸς ἐν Καρίᾳ ἦλθεν, ἔνθα Ἀπόλλωνος Τελμισσίου ἱερόν.

Γαληψός, πόλις Θρᾴκης, καὶ Παιόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Θουκυδίδης τετάρτῃ ἑτέραν λέγει, καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Οἰσύμη. τὰ δ' ἐς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται. σκινδαψὸς (ὀργάνου ὄνομα καὶ κύριον. τίθεται καὶ κατ' οὐδενός, ὡς τὸ τραγέλαφος) Χεραψὸς, Λυκαψός. ὁ πολίτης Γαλήψιος.

Γαλλία, ἐντὸς Ἄλπεων χώρα. οἱ οἰκήτορες Γάλλοι.

Γαλλήσιον, πόλις Ἐφέσου. Παρθένιος ἐν ἐπικηδείῳ τῷ εἰς Αὐξίθεμιν. τὸ ἐθνικὸν Γαλλήσιος.

Γαλιλαῖοι, ἔθνος τῆς Ἰουδαίας.

Γάλλος, ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι Προμαθίδαν Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας τρίτῳ· καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἄττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα. καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τυρίαν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι. ἀπὸ ἐκείνου γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα Γάλλους καλοῦσι.

Γάμαλα, κατοικία Συρίας. ὁ οἰκήτωρ Γαμαλεύς. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Γαμβρεῖον, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γαμβρειεύς, ὡς Σιγειεύς. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου, ὡς δηλοῖ τὸ Γαμβρήϊον.

Γάνδαραι, Ἰνδῶν ἔθνος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτὸ καὶ Γανδαρικὴ ἡ χώρα.

Γάνδροι, ἔθνος Ἰνδῶν ἀντιταχθὲν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τετάρτῳ. Ἑκαταῖος δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ.

Γαράμαντες, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος τετάρτῃ. οἳ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίαν.

Γάργαρα, πόλις τῆς Τρῳάδος, ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἴδης, πάλαι Γάργαρος καλουμένη· ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων καὶ Ἑκαταῖος. Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν, ἐν ᾗ κατῴκουν Λέλεγες. ὠνομάσθη δ' ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, τοῦ ἐκ τῆς Λαρίσσης ἐν Θεσσαλίᾳ. ἐκεῖ καὶ Διότιμος ὁ Ἀδραμυττηνὸς ἐδίδασκε γράμματα, εἰς ὃν Ἄρατος εἶπεν,

αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτρῃσι κάθηται,
παισὶ Γαργαρέων βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

καὶ Γάργαρα ἄκρα. Ἐπαφρόδιτος δέ φησιν ὅτι ἡ μὲν πόλις θηλυκῶς λέγεται, τὸ δ' ἀκρωτήριον οὐδετέρως. Ἑλλάνικος δὲ Γάργασον ἔφη τὴν πόλιν διὰ τοῦ σ, ἀλλ' οἴομαι σφάλμα εἶναι. ἔστι καὶ Λαμψάκου πολισμάτιον Γάργαρον. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἠπείρου ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς· καὶ θηλυκῶς Γαργαρίς.

Γαργαρεῖς, ἔθνος ὃ μίγνυται ταῖς Ἀμαζόσιν, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ. τὸ θηλυκὸν Γαργαρὶς κατὰ τέχνην, ὡς Μεγαρίς. κατὰ δὲ τὸ ἐπιχώριον Γαργαρήνη.

Γάργη, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Γαργαῖος, ὡς Βεργαῖος. τῷ τύπῳ δὲ Γαργίτης.

Γαργηττός, πόλις καὶ δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Γαργήττιος. Ἐπίκουρος Νεοκλέους Γαργήττιος. τὸ ἐκ τόπου Γαργήττηθεν, καὶ τἄλλα ἀκολούθως Γαργηττόνδε, Γαργηττοῖ. ὀξύνεται δὲ τὸ Γαργηττός, ὡς Ὑμηττός, Λυκαβηττός. ἐνταῦθά φασι τὸ τοῦ Εὐρυσθέως κεῖσθαι σῶμα.

Γαστρωνία, χώρα Μακεδονίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ.

Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ.

Γαῦλος, νῆσος πρὸς τῇ Καρχηδόνι. Ἑκαταῖος περιηγήσει. ὁ νησιώτης Γαυλίτης.

Γέα, πόλις πλησίον Πετρῶν ἐν Ἀραβίᾳ, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γέϊος. ἐν Πέτραις δ' ἐπιχωριάζει κύριον ὄνομα τὸ Γέσιος. ὅθεν ἦν ὁ περιφανὴς τῶν Ἰατρῶν σοφιστής, ἴσως ἐντεῦθεν κεκλημένος. κατὰ ἀναλογίαν δ' ἔδει Γεάτης, ὡς Τεγεάτης. ἔοικε δὲ Γεήσιος προϋπάρχειν, ὡς τὸ Ἰθακήσιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν Γέσιος.

Γέβαλα, τρίτη μοῖρα τῆς Παλαιστίνης. Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνός, ὡς Βαρηνός, Ἀδαρηνός. Γεβαλήνη τε καὶ Αἰμανῖτις ἡ τῶν Ἰδουμαίων χώρα μετωνομάσθη.

Γεβεωνῖται, ἔθνος πλησίον Ἱεροσολύμων, ὡς Ἰώσηπος.

Γεδρωσία, χώρα. καὶ Γεδρώσιοι, ἔθνος Ἰνδικόν. Διονύσιος Περιηγητής,

τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα·

οὐκ οἶδα ὅθεν κλίνας. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πολυΐστορος διὰ τοῦ κ εὑρέθη ἡ πρώτη συλλαβή, ἀλλ' ἦν ἀδιόρθωτον τὸ βιβλίον.

Γέλα, πόλις Σικελίας. ἡ γενικὴ Γέλας. τὸ δὲ Γέλης Ἰωνικόν. καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα· ὁ δὲ ποταμός, ὅτι πολλὴν πάχνην γεννᾷ· ταύτην γὰρ τῇ Ὀπικῶν φωνῇ καὶ Σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. Πρόξενος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ πόρων Σικελικῶν, καὶ Ἑλλάνικος ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑμάρου. Ἀρισταίνετος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Φασήλιδα, ὅτι Λάκιος καὶ Ἀντίφημος ἀδελφοί, ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς μαντεύσασθαι, τὴν

δὲ Πυθίαν οὐδ' ἂν περὶ ἐκείνων λέγουσαν, προστάσσει τὸν Λάκιον πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου πλεῖν. τοῦ δ' Ἀντιφήμου γελάσαντος, τὴν Πυθίαν εἰπεῖν πάλιν· ἀφ' ἡλίου δυσμῶν καὶ ἣν ἂν πόλιν οἰκήσῃ. τὸ ἐθνικὸν Γελαῖος, οὐ Γελῷος, ὡς Ἄβρων, καὶ ἡ συνήθεια. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλως τὸ Γελῷος.

Γελωνοί, πόλις Σαρματίας τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ Γελώνου τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Ἀγαθύρσου ἀδελφοῦ. ὁ οἰκήτωρ ὁμοφώνως. ὀξύνεται δέ. ἔστι δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ, ὡς Ἡρόδοτος. παρὰ τούτοις ζῷον θαυμάσιον, ὃ ὀνομάζεται τάρανδος, καὶ μεταβάλλει τὰς χρόας τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον ᾖ. ἔστι δὲ δυσθήρατον, διὰ τὴν μεταβολήν· οἵοις γὰρ ἂν ᾖ τόποις, τοιοῦτος γίγνεται τὴν τρίχα. καὶ θαῦμα· ὁ γὰρ χαμαιλέων καὶ πολύπους τὴν χρόαν μεταβάλλει. τὸ μέγεθος βοὸς τοῦ προσώπου τὸν τύπον ἐλάφῳ, ὡς Ἀριστοτέλης πέμπτῳ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων.

Γενεά, κώμη Κορίνθου. ὁ οἰκήτωρ Γενεάτης. ἀφ' οὗ παροιμία,

εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἴην Γενεάτης.

τινὲς τὰς ἀπὸ ταύτης καλοῦσι Γενειάδας, ὡς Παρθένιος· τινὲς δὲ Τενεὰ γράφουσι.

Γενέση, πόλις Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γενεσαῖος, ὡς Τεμεσαῖος. ἄμεινον δὲ διὰ τὴν χώραν Γενεσάτης.

Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμός. Ἀπολλώνιος ἄκραν Γενηταίαν φησί. Σοφοκλῆς ποταμὸν Γενήτα φησίν. ἔστιν οὖν ἐκ τῆς Γένητος γενικῆς Γενηταῖος καὶ Γενηταία ἄκρα· καὶ τὸ Γενήτης ἐκ τῆς Γένητος, ὡς τῆς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης καὶ τρίποδος τριπόδης. Ἡρωδιανὸς δέ, ὡς τὸ Σεληναία, ἁμαξαία φησί.

Γενόα, πόλις τῶν Λιγυρῶν, Σκαλία καλουμένη νῦν, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Γενοάτης.

Γενοαῖοι, ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἄρχοντος αὐτῶν. Ῥιανὸς τετάρτῃ Θεσσαλικῶν.

Γέντα, πόλις Ἰνδική, τῆς ἐκτὸς Γάγγου. τὸ ἐθνικὸν Γενταῖος.

Γεντῖνος, πόλις Τρῳάδος, κτίσμά τινος τῶν Αἰνείου παίδων. οἱ οἰκοῦντες Γεντίνιοι.

Γεραιστὸς, κώμη Εὐβοίας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος, ἀπὸ Γεραίστου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός. καὶ οἱ ἄνθρωποι Γεραίστιοι· καὶ Γεραιστία τὸ θηλυκὸν καὶ Γεραιστίς· καὶ Γεραίστιον οὐδέτερον.

Γεράνεια, πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου, ἀφ' οὗ ἥλατο Ἰνὼ φεύγουσα τὸν Ἀθάμαντα. τὸ πρωτότυπον Γεράνη· ἐξ ἧς Γεράνεια. τὸ ἐθνικὸν Γερανεὺς, ἢ Γερανειάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Γεράνθραι, πόλις Λακωνικῆς. Παυσανίας τρίτῳ. ὁ πολίτης Γερανθρώτης, ὡς αὐτὸς Παυσανίας.

Γέρασα, πόλις τῆς κοίλης Συρίας, τῆς τεσσαρεσκαιδεκαπόλεως. ἐξ αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεῖος, ὡς Φίλων, καὶ Κήρυκος σοφιστὴς, καὶ Πλάτων νομικὸς ῥήτωρ, πᾶσαν παίδευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων, καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρεδρευταῖς καὶ θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων. τὸ ἐθνικὸν Γερασηνὸς, ὡς Μήδαβα Μηδαβηνός.

Γέργις, πόλις Τροίας· καὶ κλίνεται Γέργιθος. λέγεται καὶ ἡ Γέργιθος εὐθεῖα ἀπὸ γενικῆς, ὡς Τροίζηνος. ὁ πολίτης Γεργίθιος. τὸ θηλυκὸν Γεργιθία. ἀφ' οὗ Γεργιθία ἡ χρησμολόγος Σιβύλλα, ἣ τις καὶ τετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων, αὐτή τε καὶ ἡ σφίγξ. ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πρώτῃ. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Γεργιθίου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶναι τάφον. ἔστι καὶ ἄλλο Γεργίτης καὶ θηλυκῶς Γεργῖτις. ἔστι καὶ Γεργιθεύς.

Γέρην, πόλις ἢ κώμη Λέσβου, ἀπὸ Γέρηνος τοῦ Ποσειδῶνος. καὶ θηλυκῶς Γερηνίς.

Γερηνία, πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἔνθα Νέστωρ ὁ

Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη. Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων,

> *κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς*
> *ἕνδεκα· δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,*
> *ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνοις.*

ἀπὸ εὐθείας τῆς Γέρηνος. καὶ αὖθις,

> *Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.*

ἐξ ἧς εὐθείας τῆς ἡ Γέρηνος τὸ Γερηνεύς, ὡς Ἅλιος Ἁλιεύς· καὶ ἐξ αὐτῆς Γερηνία καὶ Γερήνιος.

Γερμανίκεια, πόλις Εὐφρατησίας. Κουάδρατος ἐν τρίτῃ Παρθικῶν χωρίον αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Γερμανικεύς.

Γέρμαρα, Κελτικῆς ἔθνος, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπει, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ θαυμασίων· τοὺς δὲ Λωτοφάγους καθεύδειν ἑξάμηνον.

Γέρμη, πόλις Ἑλλησποντία, πλησίον Κυζίκου, ἣν Ἡρωδιανὸς Ἀσίας φησίν. ὁ πολίτης Γερμηνὸς καὶ Γερμηνή.

Γερούνιον, πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος δὲ Γερηνίαν ταύτην καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Γερουνινός.

Γέῤῥα, πόλις Χαλδαίων. ὁ πολίτης Γεῤῥαῖος· καὶ θηλυκὸν Γεῤῥαία καὶ Γεῤῥαΐς, ὡς Θηβαΐς.

Γέῤῥος, τόπος καὶ ποταμὸς προσεχὴς τῷ Βορυσθένει. ὁ πολίτης Γέῤῥιος.

Γετία, ἡ χώρα τῶν Γετῶν. Γέτης γὰρ τὸ ἐθνικόν, οὐ τὸ κύριον. ἔστι δὲ Θρακικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ θηλυκῶς Γέτης· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ τοῦ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου. καὶ κτητικῶς λέγεται Γετικὸς, ἀφ' οὗ Κρίτωνος Γετικά. καὶ θηλυκὸν Γετική. νόμοι δὲ Γετῶν τὸ ἐπισφάζειν τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ καὶ ὅταν ἐπικηρυκεύωνται κιθαρίζειν. Ἀῤῥιανὸς δὲ Γετηνοὺς αὐτούς φησι.

Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας. τοὺς αὐτοὺς δέ φασι

καὶ Ταναγραίους, ὡς Στράβων καὶ Ἑκαταῖος. ἀφ' οὗ καὶ Γεφυραῖα ἡδύν.

Γεφυρώτη, πόλις Λιβύης· τὸ ἐθνικὸν Γεφυρωταῖος ἢ Γεφυρωτίτης διὰ τὸν τύπον.

Γῆ, ἀπὸ τοῦ γέα κραθέν· ἀφ' οὗ τὸ γέγειος κτητικὸν πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ γῆ γέγειος· ἀφ' οὗ καὶ γηΐτης ὁ αὐτόχθων καὶ γῆν οἰκῶν· καὶ γήϊνος μετουσιαστικόν. λέγεται καὶ γήπεδον τὸ πρὸς τοῖς οἴκοις ἐν πόλει κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ διὰ τοῦ α φασὶ δωρίζοντες. διαφέρει γήπεδον οἰκοπέδου. οἰκόπεδον γὰρ οἰκίας ἐστὶ κατεῤῥιμμένης ἔδαφος, γήπεδον δὲ τὸ ἐν ταῖς πόλεσι προσκείμενον ταῖς οἰκίαις κηπίον. ἀπὸ τοῦ γῆ γαῖα. ὁ οἰκήτωρ γαιάτης· καὶ γαιήϊος κτητικόν· καὶ θηλυκὸν γαιηϊάς. καὶ τοῦ γαῖα καὶ τοῦ γραῖα βραχὺ τὸ α, ὅτι δισύλλαβα, ὡς Μαῖα, φαῖα.

Γήθουσσα, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γηθουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος· ἢ Γηθούσσιος, ὡς Πιτυούσσιος· ἢ Γηθουσσίτης, διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Γηλύς, ἔθνος, οὗ μέμνηται Ἀσσίννιος Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. ὀξύνεται δέ.

Γήρεια, πόλις Ἰνδική, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Γηρειάτης.

Γιγγλυμώτη, Φοινίκης πόλις, ὡς Ἑκαταῖος.

Γίγωνος, πόλις Θρᾴκης, προσεχὴς τῇ Παλλήνῃ. ὁ πολίτης Γιγώνιος, ἀπὸ Γίγωνος τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως, ὃς Διονύσῳ ἡττήθη. Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιος Γιγωνίδα ταύτην φησί.

Γίλδα, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γιλδίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν.

Γιλιγάμβαι, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος δ'.

Γινδᾶνες, ἔθνος Λιβυκὸν λωτοφάγον, οἳ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι.

Γίνδαρα, κώμη πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γινδαρεύς. Κουάδρατος δὲ Γινδάρους ἔφη.

Γίττα, πόλις Παλαιστίνης. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Γιτταῖος.

Γλάνις, ποταμὸς Κύμης, ὡς Λυκόφρων,

Γλάνις δὲ ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα.

καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἰχθῦς Γλάνις, ὁ καὶ καλούμενος Γλάνιος. ἔστι καὶ Ἰβηρίας ποταμός. ἔστι καὶ Ἰταλίας τρίτος ποταμός, περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν.

Γλαυκία, πολίχνιον Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γλαυκιεὺς καὶ Γλαυκιώτης. βέλτιον δὲ Γλαύκιος, ὡς τῆς Πλακίας Πλάκιος.

Γλαύκου Δῆμος, ἐν Λυκίᾳ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἥρωος. ὁ δημότης Γλαυκόδημος.

Γλαφυραί, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος,

Βοίβην καὶ Γλαφυράς.

ἀπὸ Γλαφύρα υἱοῦ Μάγνητος κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλαφυρεύς. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα στάδια πρὸς δύσιν.

Γλῆτες, ἔθνος Ἰβηρικὸν μετὰ τοὺς Κυνῆτας. Ἡρόδωρος δεκάτῳ.

Γλισσάς, πόλις Βοιωτίας· ἢ ἀπὸ Γλίσωνος, ἢ ἀπὸ Γλίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλισσάντιος.

Γνῆς, ἔθνος οἰκῆσαν τὴν Ῥόδον. ἔνθεν καὶ Γνῆτες οἱ ἰθαγενεῖς. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι Ἴγνητες.

Γοαρήνη, χώρα Ἀραβίας, πλησίον Δαμασκοῦ. λέγεται δὲ καὶ Γοάρεια.

Γολγοί, πόλις Κύπρου, ἀπὸ Γόλγου τοῦ ἡγησαμένου τῆς Σικυωνίων ἀποικίας. λέγεται καὶ Γόλγον οὐ-

δυτέρως, ἀφ' οὗ Γολγία ἡ Ἀφροδίτη. τὸ ἐθνικὸν Γόλγιος καὶ Γολγία καὶ Γολγηΐς.

Γομολῖται, ἔθνος τῆς Ἰδουμαίας· ἢ ἀπὸ Ἀμαλήκου Ἀμαληκίτης ἐκλήθη.

Γόμφοι, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. εὕρηται δὲ Γομφεύς.

Γόνδραι, Θράκιον ἔθνος. λέγεται δὲ παρ' Ἡροδότῳ Κίνδρα καὶ Ῥόνδα.

Γονεῖς, πόλις Θράκης. οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως, οἱ δὲ Ἀδριανοπολίτας τούτους ἐκάλεσαν.

Γόννοι, πόλις Περῤαιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ὥς φησιν Ὅμηρος. ὁ πολίτης Γόννιος. καὶ Γοννία, ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ υ. τοὺς δὲ Περῤαιβοὺς καλοῦντας ἑαυτούς, καὶ Γόννον διὰ δύο ν, τὴν πόλιν. Γόνα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ Γόνατα. τὸ ἐθνικὸν καὶ Γονατάς, ὃ καὶ παράλογον διὰ τὸν τόνον, καὶ Γόννιος.

Γονοῦσσα, πόλις Περῤαιβίας. τὸ ἐθνικὸν Γονουσσαῖος.

Γόραμα, χώρα τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. οἱ οἰκήτορες Γοραμηνοί.

Γοργίππια, πόλις Ἰνδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γοργιππιεύς.

Γόργυια, τόπος ἐν Σάμῳ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις· ἐν ᾧ Διόνυσος Γοργυιεὺς τιμᾶται.

Γορδίειον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ, ἀπὸ Γορδίου τοῦ πατρὸς Μίδου. τὸ ἐθνικὸν Γορδιεύς, ὡς Κυτιάειον Κυτιαεύς, Δορυλάειον Δορυλαεύς. ἐχρῆν δ' ἰσοσύλλαβα· ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῖς Φρυξὶ σημειώδη.

Γορδιουτεῖχος, πόλις Μίδου, κτισθεῖσα ἀπὸ τοῦ παιδὸς Γορδίου. ὁ πολίτης Γορδιοτειχίτης.

Γορδυαῖα, χώρα Περσική, ἀπὸ Γόρδυος Τριπτολέμου παιδὸς, τοῦ κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς ἐξ Ἄργους ἐλθόντος εἰς Συρίαν. ἔστι δὲ ἡ πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγριδος. τὸ ἐθνικὸν Γορδυαῖος καὶ Γορδυαία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή· καὶ οὐδετέρως Γορδυαῖα ὄρη. εὕρηται καὶ Γορδύας. καὶ Γορδόχους αὐτούς φασι καὶ Γόρδους.

Γορδυνία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Γορδυνιάτης.

Γόρτυν, πόλις Κρήτης. οὕτω δὲ διὰ τοῦ ν, ἀπὸ ἥρωος Γόρτυνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λάρισσα. πρότερον γὰρ ἐκαλεῖτο Ἑλλωτίς· οὕτω γὰρ παρὰ Κρησὶν Εὐρώπη· εἶτα Κρήμνια καὶ ὕστερον Γόρτυς. φασὶ δὲ τὴν αἰτιατικὴν οἱ μὲν δισυλλάβως Γόρτυν, οἱ δὲ τρισυλλάβως,

Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν.

οἱ δὲ Γόρτυναν, ὡς ἄμυναν.

Γότθοι, ἔθνος πάλαι οἰκῆσαν ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος, ὕστερον δὲ εἰς τὸν ἐντὸς Θρᾴκης μετανέστησαν, ὡς εἴρηταί μοι ἐν τοῖς Βυζαντικοῖς. μέμνηται τούτων ὁ Φωκαεὺς Παρθένιος.

Γοῦνας, κατοικία Συρίας, βαθύγειος καὶ εὔκαρπος. ὅθεν καὶ τοὔνομα, διὰ τὸ γόνιμον. τὸ ἐθνικὸν Γουναΐτης.

Γραία, πόλις Ἐρετρίας. ὁ πολίτης Γραῖος. ἀφαίρεσις γέγονε τῆς ἀρχῆς, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ Ταναγραία.

Γραικὸς, ὁ Ἕλλην, ὀξυτόνως, ὁ Θεσσαλοῦ υἱός, ἀφ' οὗ Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες. Κεφάλων δὲ καὶ τὸν Γράνικον ποταμὸν ἐντεῦθεν κληθῆναι. τὸ δὲ Γραῖκος τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ οὖν ἐθνικὸν ὀξύνεται. λέγεται καὶ Γραικίτης καὶ Γραικὶς τὸ θηλυκόν. Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν. ἔστι δὲ ἢ μεταπλασμὸς, ἢ τῆς Γραὶξ εὐθείας κλίσις ἐστίν. εἰσὶ δὲ καὶ Γραῖες Αἰολέων, οἱ τὸ Πάριον οἰκοῦντες.

Γράμμιον, πόλις ἐν Κρήτῃ. οἱ πολῖται Γραμμῖται καὶ Γραμμίτιοι. εἰσὶ δὲ Γραμμῖται πρὸς τῇ Κελτικῇ ἔθνος.

Γράστιλλος, ἀρσενικῶς, πόλις Μακεδονίας, ὃ καὶ διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν Πράσιλλος, ὡς Εὔπολις.

Γρησῖνος, πόλις Χεῤῥονήσου. τὸ ἐθνικὸν Γρησίνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἕκτῳ Ἀτθίδος.

Γρηστωνία, χώρα Θράκης πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. ἀπὸ Γράστου τινός. τὸ ἐθνικὸν Γραστῶνες.

Γρύνοι, πολίχνιον Κυρηναίων, οὗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον καὶ ναὸς πολυτελὴς λευκοῦ λίθου, ἐν ᾧ τιμᾶται. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν, Γρυνεὺς καὶ Γρυνῆϊς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Γρύνειος Ἀπόλλων, ὡς Παρθένιος Δήλῳ· καὶ Γρυνήϊος καὶ Γρυνικὸς κτητικόν. καὶ οὐδετέρως τὰ Γρύνεια.

Γρώνεια, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Γρωνεὺς, ὡς τῆς Γρυνείας τὸ Γρυνεύς. ἡ γὰρ διὰ τοῦ υ τῆς Τρῳάδος ἐστί.

Γύαρος, νῆσος μία τῶν Σποράδων, θηλυκῶς λέγεται. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιός φησιν ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρώγουσι τὸν σίδηρον καὶ ὅτι ἡ ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστι καὶ κἂν εἰς ἄλλο δένδρον πήξῃ, ἀπαναίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον καὶ τοὺς ὀδόντας κατασήπει προσαπτόμενον. τὸ ἐθνικὸν Γυαρεύς.

Γύζαντες, ἔθνος Λιβυκὸν, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ καὶ Ἡρωδιανός.

Γύθειον, πόλις Λακωνική. Λυκόφρων,

δισσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθείου πλάκας.

τινὲς φασιν ὅτι Πύθιον ἐκαλεῖτο, κακῶς. ὁ πολίτης Γυθεάτης. καὶ ἐκ τόπου, Γυθείηθεν ἐθνικόν.

Γυλάκεια, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ τῆς Ἰλλυρίας Ἀπολλωνία, ἀπὸ Γύλακος Κορινθίου. τὸ ἐθνικὸν Γυλακεύς.

Γυμνησίαι, δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα· οὐχ ὥς τινες, μία. Λυκόφρων,

οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας
σισυρνοδῦται καρκίνοι πεπλωκότες,
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον.

καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Γυμνήσιος, Γυμνησία καὶ Γυμνησίς, ἀπὸ τῆς Γυμνῆτος γενικῆς, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. ἐκλήθη δὲ τὸ ἔθνος, ὅτι τῷ θέρει γυμνοὶ μένουσιν. ἐκλήθησαν δὲ καὶ Βαλιαρίδες, ἀφ' οὗ Βαλιαρεῖς τὸ ἐθνικόν, ὅ ἐστι σφενδονῖται.

Γυναικόπολις, πόλις Φοινίκων. ὁ πολίτης Γυναικοπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας δέ, οὐ πολλῷ νεώτερος Πλάτωνος, φησὶν ὅτι οὕτως ὠνομάσθη διὰ τρεῖς αἰτίας· ἢ ὅτι πολεμίων ἐπιπεσόντων, καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐν γεωργίαις ἀπόντων, τὰς γυναῖκας κρατῆσαι τοῦ πολέμου· ἢ ὅτι γυνή τις Νομάρχου, περισπωμένων τῶν παίδων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἅμα τοῖς παισὶν ὁπλισαμένη, κατεδίωξε τὸν βασιλέα, καὶ νικῆσαι· ἢ ὅτι τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναπλεόντων κατὰ τὸν ποταμὸν καὶ κωλυομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀποβαίνειν, οὗτοι καταπλαγέντες, ὑπὸ ἀνανδρίας οὐ διεκώλυσαν. ταῦτα καὶ Ἀρτεμίδωρός φησιν. ἔστι καὶ γυναικῶν λιμὴν περὶ τὴν λεγομένην Φιδάλειαν, τὴν μεταξὺ Ἀνάπλου καὶ τοῦ Λεωσθενείου. ἔνθα φασὶ τὴν γυναῖκα Βύζαντος Φιδάλειαν διώξασαν ἅμα ταῖς γυναιξὶ τοὺς μετὰ Στροίβου τοῦ ἀδελφοῦ Βύζαντος τῇ πόλει ἐπιθεμένους, τῶν πολιτῶν μὴ παρόντων, νικῆσαι, διώξασαν μέχρι τοῦ λιμένος, καὶ οὕτως ὀνομάσαι. ἐθνικὸν τοῦ λιμένος Γυναικολιμενίτης.

Γύρτων, πόλις τῆς Θεσσαλίας καὶ Περραιβίας,

αὐδὴν εἰσώμενος Δωτηΐν, ἵκτο τελείη.

καὶ Δωτιάς, ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ· βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος. καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ῥόδου κτίσει,

ὅσσα τε γαίης
ἔργα τε Δωτιάδος πρότεροι κάμον Ἀσμονιῆες.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν β΄ Λύδης,

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

καὶ οὐδέτερον Δώτιον. Διονύσιος ἐν ά Γιγαντιάδος·

καὶ κελάδων Σπερχειός, ἔχουσί σε Δώτια τέμπεα.

καὶ τὸ ἑνικὸν τῷ β΄·

καὶ κενεὸν κρότησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἄργος.

ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν η΄· Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιττοῦ τοίνυν Ὧρος ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς τῇδε γράφει· καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ. πάλιν Ἡσίοδος Δωτίῳ ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι. συντάσσει γὰρ τοῦτο τοῖς διχογραφουμένοις πρωτοτύποις τῶν ἐθνικῶν. ἐπάγει γ' οὖν· οὐ γὰρ ὡς ἡ Χαλκηδὼν καὶ Καρχηδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Λ περὶ τὸν Πόντον, ἡ δὲ διὰ τοῦ Ρ πρὸ τῆς Λιβύης. ἡμεῖς γε προὔθεμεν δείξαντες διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, ἕτερον διὰ τοῦ Ρ Δώριον, καὶ ἕτερον τὸ διὰ τοῦ Τ Δώτιον.

Δ.

Δάαι, Σκυθικὸν ἔθνος· εἰσὶ δὲ νομάδες. λέγονται καὶ Δάσαι μετὰ τοῦ σ.

Δαδίκαι, ἔθνος Περσικόν. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.

Δαδόκερτα, φρούριον μέγα τῆς Ἀρμενίας, μεταξὺ Μηδίας. τὸ ἐθνικὸν Δαδοκερτηνὸς, τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ.

Δαίδαλα, πόλις τῆς Ῥόδου, ἢ χωρίον, Στράβων ιδ. ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα. ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ Ἰκάρου ἡ ἐν Λυκίᾳ. διά τινος γὰρ ἕλους ἐπορεύετο διὰ τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χερσύδρου δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι, καὶ κτισθῆναι πόλιν, φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Λυκιακοῖς. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς καὶ Κρήτης ἄλλη. ὁ πολίτης Δαιδαλεὺς, ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεὺς, καὶ Δαιδαλὶς τὸ θηλυκόν.

Δαιδάλεια, πόλις Ἰταλίας, Δαιδάλου κτίσμα, ἥ τις Ἰουλία νῦν καλεῖται, Ῥωμαίου ἄρχοντος κληρουχήσαντος. τὸ ἐθνικὸν Δαιδαλεύς.

Δαιδαλίδαι, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Δαιδαλίδης. τὰ τοπικὰ, ἐκ Δαιδαλιδῶν.

Δακία, χώρα πλησίον Βορυσθένους. οἱ Δάκοι, οὓς καλοῦμεν Δάους. Γέτας γὰρ τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ τὴν ἕω· Δάους δὲ τοὺς πρὸς τἀναντία πρὸς Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἴστρου πηγάς. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Δάοι καὶ Γέται.

Δάλμιον, πόλις Δαλματίας, μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον, ἢ Δαλμιεύς. ἴδιον δὲ τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος τῆς χώρας ἀναδασμὸν

ποιεῖσθαι. Ἀππιανὸς δὲ τὴν πόλιν Δελμίνιον καλεῖ. Κουάδρατος δὲ Δάλμιον. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ Δαλμάτας.

Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Δαμασκὸς, πόλις Συρίας, μεσόγειος, ὕπερθεν Φοινίκης, περὶ τὸν Βαρδίνην ποταμόν. ὠνομάσθη δὲ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων Ἀσκὸς ὄνομα ἅμα Λυκούργῳ δήσας τὸν Διόνυσον, ἔῤῥιψεν εἰς τὸν ποταμόν. ὃν λύσας Ἑρμῆς, τὸν Ἀσκὸν τοῦ δέρματος ἐγύμνωσεν· ὅθεν πρὸς οἶνον ἐπιτήδειον τὸ δέρμα. οἱ δὲ, ὅτι Δαμασκὸς, Ἑρμοῦ παῖς καὶ νύμφης Ἀλιμήδης, ἐξ Ἀρκαδίας εἰς Συρίαν ἦλθε, καὶ πόλιν ὁμώνυμον ἔκτισεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι Δαμασκὸς ἐφατίζετο ἀνήρ. Διονύσου δὲ τὴν Συρίαν ἀμπελόφυτον ποιήσαντος, πελέκει ταῦτα ἔκοπτε. Διόνυσος δὲ ὀργισθεὶς ἐδίωξε καὶ ἐξέδειρε.

* ἐπράχθη Δαρμασκὸς *

καὶ οὕτω Δαμασκὸς κατὰ παραφθοράν. ὁ πολίτης Δαμασκηνὸς καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις Δαμασκήνη.

Δανδάριοι, ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δανθαλῆται, ἔθνος Θρᾳκικόν. Θεόπομπος μή.

Δανούβιον, πόλις περὶ τὴν Ῥώμην. τὸ ἐθνικὸν Δανούβιος, ἢ Δανουβιεύς.

Δάνουβις, ἢ Δάνουσις, Ἴστρος ὁ ποταμὸς, πάλαι Ματόας καλούμενος. συμφορᾶς δὲ τοῖς Σκύθαις ἐπιπεσούσης, οὕτως ἐκλήθη. Ματόας δὲ λέγεται ἐς τὴν Ἑλληνίδα γλῶσσαν ἀσινὴς, ὅτι πολλάκις περαιούμενοι οὐδὲν ἐπεπόνθεισαν. ὁ δὲ Δάνουσις ἑρμηνεύεται, ὥσπερ τοῦ ἁμαρτεῖν ἔχων τὴν αἰτίαν.

Δάονες, ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Δάραψα, πόλις Βακτρίας, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Δαραψηνὸς καὶ Δαραψιανός.

Δάρδαι, Ἰνδικὸν ἔθνος, ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμῆσαν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν.

Δάρδανος, πόλις Τρῳάδος, ἡ πρότερον Τευκρίς. Μνασέας δέ φησιν ὅτι Δάρδανος ἐξιὼν ἐκ τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ παλλάδιον ἀράμενος, ἀφίκετο εἰς Σαμοθρᾴκην μετὰ Ἁρμονίας καὶ Ἰάσονος, τῶν ἀδελφῶν. κἀκεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο· καὶ ἀποθανούσης Τηλεφάης, γαμεῖ τὴν Ἁρμονίαν ὁ Κάδμος καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἑταίρων, πρὸς Τεῦκρον τὸν Τρῶα. ὁ δὲ Τρὼς ἀναγνωρίσας τὸν Δάρδανον, δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν. καὶ πόλιν ᾤκισε Δάρδανος καὶ Δαρδανίαν τὴν χώραν ὠνόμασεν, ἣ Τευκρὶς πρότερον ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Δαρδανία καὶ Δαρδανικὴ καὶ Δαρδάνιοι καὶ Δαρδανίδαι.

Δάριδνα, πόλις Παφλαγονίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Δαριδναῖος, ὡς Πύδνα Πυδναῖος.

Δαρὰ, ὃ καὶ Δαρὰς φασί, φρούριον Ἀναστασίου πόλεως λεγόμενον ὀχυρώτατον. ὁ πολίτης Δαρηνὸς, ὡς Σοῦρα Σουρηνός. δύναται καὶ Δαῤῥαῖος. εἰσὶ δὲ Δαῤῥαὶ διὰ δύο ρ, ἔθνος πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Δαριστάνη, πόλις Περσική. ἔστι καὶ ἔθνος Δαρῖται.

Δαρεῖον, πόλις τῆς Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν τῷ λόγῳ τῶν Φρυγίων παρὰ μίαν συλλαβὴν Δαρειεὺς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεὺς, τῷ λόγῳ τοῦ Ῥοίτειον καὶ Σίγειον, Δαρειεύς.

Δαρσανία, πόλις Ἰνδική, ἐν ᾗ αὐθήμερον ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ·

ἢ οἳ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν,
ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
αὐτῆμαρ κροκόωσιν, ἀφ' ἱστοπόδων τανύουσαι,

αὐτῆμαρ δ' ἔταμόν [τε καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο:

τὸ ἐθνικὸν Δαρσάνιοι, ὡς Καρμάνιοι, Ὑρκάνιοι, Κορο(μάνιοι.)

Δάρσιοι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δασέαι, πόλις Ἀρκαδική· Παυσανίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Δασυώτης, ὡς Καφυώτης.

Δασκύλιον, πόλις Καρίας, ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς Ἐφεσίας, ἀπὸ Δασκύλου τοῦ υἱοῦ Περιαύδου. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κτισθεῖσα. τρίτη πόλις Ἰωνίας, τὸ μέγα λεγόμενον, ὡς μείζων τῶν ἄλλων. τετάρτη περὶ Βιθυνίαν. πέμπτη τῆς Αἰολίδος καὶ Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Δασκυλίτης, ὡς Κύπρος Κυπρίτης. ἔστι δὲ καὶ Δασκυλίτης λίμνη, ἢ Δασκυλία· ὥστε καὶ Δασκύλιος ὁ πολίτης. Εὐδαίμων δὲ καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι τὴν λι συλλαβήν. λέγεται καὶ Δασκυλὶς θηλυκόν.

Δάσκων, Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ἕκτῃ Σικελικῶν, εἰς τὸν Πλημμύριον καὶ Δάσκωνα. τὸ θηλυκὸν Δασκώνιος, ἢ Δασκωνίτης.

Δασσαρῖται, ἔθνος Ἰλλυρίας. Πολύβιος ὀγδόῳ. καὶ τὸ θηλυκὸν Δασσαρῖτις. λέγονται καὶ Δασσαρηνοὶ καὶ Δασσαρίτιοι καὶ Δασσαρατῖνος.

Δᾶτον, πόλις Θρᾴκης. Ἡρόδοτος ἐννάτῃ. Ἠδωνῶν δὲ τοῦτό φασιν. οἱ οἰκοῦντες Δατήνιοι. τὸ ἐθνικὸν Δατηνός.

Δατύλεπτοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δαύη, βαρυτόνως, πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Δαυαῖος, ἢ Δαυηνὸς, ᾧ τύπῳ φιληδοῦσιν Ἄραβες. δύναται καὶ Δαυίτης.

Δαυλὶς, πόλις Φωκίδος, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλην. Ὅμηρος,

Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα.

Δαῦλον δὲ τὸ δασύ· δασεῖα δὲ ἡ πόλις. οἱ δ' ὕστερον

Δαύλειάν φασι. Παυσανίας δὲ δεκάτῳ, ἀπὸ νύμφης Δαυλίδος. διὸ λέγεται καὶ Δαυλίς. ὁ πολίτης Δαυλιεύς. Δαυλιεῦσι δὲ ἱερὸν Ἀθηνᾶς καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον. τὸ θηλυκὸν Δαυλιάς. λέγεται καὶ Δαύλιος. ἀπὸ δὲ τοῦ Δαυλὶς τὸ ἐθνικὸν Δαυλίδιος. ὀξύνεται τὸ Δαυλίς. τὸ δὲ Αὖλις Αἰολικῶς βαρύνεται.

Δαύνιον, πόλις Ἰταλίας. Λυκόφρων,

ὑπὲρ Λακίου, Δαυνίου τ' ᾠκισμένην.

τὸ ἐθνικὸν Δαύνιοι· καὶ Δαυνία τὸ θηλυκὸν καὶ Δαυνιακὴ κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ Δαυνιᾶται. καὶ Δαυνιατικός. ἔστι καὶ Δαύνιον τεῖχος, πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Δαυνιοτειχίτης.

Δαύσαρα, πόλις περὶ Ἔδεσσαν· ὁ πολίτης Δαυσαρηνὸς, ὡς Αὐαρηνὸς, Ἀδαρηνός.

Δάφνη, προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἔω Ἀντιοχείας μητροπόλεως. τὸ ἐθνικὸν Δαφνίτης καὶ Δαφνητικὸν κτητικόν. ἔστι καὶ ἄλλη Δάφνη, Λυκίας χωρίον. ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον Πηλουσίου, ὅτι παρὰ τῶν ἐκεῖ πολλῶν φυομένων δαφνῶν. οἱ οἰκοῦντες Δαφναῖοι. ἔστι καὶ λιμὴν Δαφνη, φαινομένη ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν δεξιᾷ ἀναπλέοντι. ἔστι καὶ προάστειον Δάφνη ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν ἀριστερᾷ, ἐπὶ τὸν ἀνάπλουν ἀνιοῦσιν, ὃ λέγεται Σέργιον.

Δαφνοῦς, Φωκικὴ πόλις, ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Δαφνούντιος, ἢ Δαφνούσιος. καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς. Δαφνοῦσαν δὲ αὐτήν φησιν Εὐφορίων. τὸ ἐθνικὸν Δαφνουσαῖος, ἢ Δαφνούσιος. ἔστι δὲ καὶ Δαφνουσὶς λίμνη, πλησίον τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Βιθυνοῦ. ἔστι καὶ δῆμος πλησίον τῆς Κῶ, ὁ Δαφνοῦς λεγόμενος· καὶ δημότης Δαφνούσιος. ἔστι καὶ Δαφνούσιον πρὸς τῷ Ῥηγίῳ, πλησίον τῆς Θρᾳκῶν γῆς. ἔστι καὶ Αἰγύπτου κώμη.

Δαχαρηνοί, ἔθνος Ἀραβίας, ἀπὸ Ναβάτου προσ-

αγορευθὲν. Ναβαταῖον. σημαίνει δὲ τὸ Δαχαρηνοὶ ἀρσενικούς.

Δέδμασα, ὡς Πήγασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Δεδμασεύς, ὡς Πηγασεύς.

Δεσιλοί, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δειπνιάς, κώμη Θεσσαλίας περὶ Λάρισσαν, ὅπου φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα δειπνῆσαι πρῶτον, ὅτε ἐκ τῶν Τεμπέων καθαρθεὶς ὑπέστρεψε, καὶ τῷ παιδὶ τῷ διακομιστῇ τῆς δάφνης ἔθος εἰς τήνδε παραγενομένῳ δειπνεῖν. Καλλίμαχος τετάρτῃ,

Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δεδείχαται.

τὸ ἐθνικὸν Δειπνιεύς, ὡς Ἀφροδισιεὺς καὶ Ὀρθωσιεύς.

Δειράδες, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Δειράδου τινός. ὁ δημότης Δειραδιώτης.

Δειρή, ἄκρα καὶ πόλις ὁμώνυμος πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Στράβων ιϛʹ. ἔστι καὶ πόλις Ἀθηναίων συμμαχική. τὸ ἐθνικὸν Δειραῖος.

Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς· ἀπὸ Δεκέλου τοῦ ἡγησαμένου τοῖς Διοσκούροις εἰς Ἀφίδνας, ὡς Ἡρόδοτος ἐννάτῳ. ὁ δημότης Δεκελειεύς. τὸ τοπικὸν Δεκελειᾶθεν. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς α ἢ εἰς η γιγνόμενα διὰ τοῦ ηθεν ἢ αθεν προπερισπᾶται. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ Δεκελειόθεν, Δεκελειάζε, Δεκελειᾶσι.

Δεκέντιαι, ἔθνος Παννονίας, ἀπὸ Δεκεντίου τοῦ Μάγνου παιδὸς, Μαγνεντίου δ' ἀδελφοῦ. τὸ θηλυκὸν Δεκεντιὰς, ὡς Παρθένιος ὁ Φωκαεύς.

Δεκίητον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Δεκιῆται, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ά γεωγραφουμένων.

Δελματία, Ἰταλίας χώρα. οἱ οἰκήτορες Δαλματεῖς καὶ Δαλμάται.

Δέλτα, πόλις πρὸς τῇ Συρίᾳ καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ὡς Ἔφορος, κατ' Αἰγυπτίους καλουμένη Πτίμυρις, ἀπὸ

τῆς τοῦ σχήματος ὁμοιότητος. ἐθνικὸν τῆς νήσου Δελτίτης· τῆς δὲ πόλεως Δελτηνός, τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ. οὐ γὰρ ἐνετύχομεν.

Δελφοί, πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ, πρὸς τῇ Φωκίδι, ἔνθα τὸ ἄδυτον ἐκ Πεντελησίων κατεσκεύασται λίθων. ἔργον Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου. ἔστι καὶ Δελφοῦσα τοῦ τόπου κρήνη. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως τῇ πόλει. τὸ θηλυκὸν Δελφίς. καὶ κτητικὸν Δελφικός. ἐκλήθησαν δὲ Δελφοί, ὅτι Ἀπόλλων συνέπλευσε δελφῖνι εἰκασθείς· καὶ ἵδρυται Ἀπόλλωνι ἱερόν. ἔστι καὶ Δελφουσία πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Ἀνδροτίων ἐν β' Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Δελφουσιάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Δελφίνιον, φρούριον Χίων, ὡς Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Δελφίνιος· προκατελείφθη γὰρ ὁ τύπος τοῦ ἐθνικοῦ, ἢ Δελφινιεύς.

Δελθάνιοι, πόλις μία τῶν περιμαχήτων Μεσσηνίων καὶ Λακεδαιμονίων. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Δεξαμεναί, μέρος τῆς Ἀμβρακίας, ἀπὸ Δεξαμένου, τοῦ Μεσόλου παιδός, καὶ Ἀμβρακίας τῆς θυγατρὸς Φόρβαντος, τοῦ Ἡλίου. τὸ ἐθνικὸν Δεξαμεναῖος, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Ἀμβρακιωτῶν πολιτείᾳ.

Δεξάροι, ἔθνος Χαόνων, τοῖς Ἐγχελέαις προσεχεῖς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὑπὸ Ἄμηρον ὄρος οἰκοῦν.

Δέῤῥα, τόπος Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Δεῤῥαῖος, ἢ Δεῤῥεάτης. ἀφ' οὗ Δεῤῥεάτιδος Ἀρτέμιδος ἱερόν. καὶ τὸν δῆμον δὲ Δειράδας φασὶ καὶ τοὺς δημότας Δειραδιώτας, ἀπό τινος ἥρωος.

Δέρβη, φρούριον Ἰσαυρίας καὶ λιμήν. ὁ κατοικῶν Δερβήτης, ὡς Σιδήτης, Πυλήτης. λέγεται δ' ἴσως καὶ Δέρβεια, καὶ τὸ ἐθνικὸν Δερβείτης. Καπίτων δὲ Δέρμην φησί. τινὲς δὲ Δέλβειαν, ὅ ἐστι τῇ τῶν Λυκαόνων φωνῇ ἄρκευθος· καὶ Ἀρκεύθη ἡ πόλις.

Δερβίκκαι, ἔθνος πλησίον τῶν Ὑρκανῶν. Ἀπολ-

λαίνιος δὲ δὶς τὸ κ κ καλῶς γράφει. Κτησίας δὲ Δερβίσσους.

Δέρεα, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Δερεεὺς, ὡς Ἡραιεύς. Ἀρκαδίας γὰρ ἀμφότεροι.

Δεραῖοι, Θρᾴκιον ἔθνος. Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτούς φησι.

Δέρτων, πόλις Λιγυρῶν. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ιά. τὴν καλουμένην Δέρτουνα πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Δερτώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Δηλία, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεὺς, τῷ λόγῳ τῶν Καρικῶν.

Δήλιον, πολίχνιον Βοιωτίας ἐν Τανάγρᾳ, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεὺς, ὡς Σουνιεύς.

Δῆλος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων.

Δῆλον ἐκυκλώσαντο καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἰσίν.

ἢ παρὰ τὰς γονὰς ἢ μαντείας. ἱερὸν γὰρ Δῆλος τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ θεοῦ πρῶτον ἐν αὐτῇ γενομένου. ἢ διὰ τὰς μαντείας· δηλοῦσα γὰρ ἦν τὰ δυσεύρετα. ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ Ἀπόλλων Κύνθιος. καὶ Ἀστερία καὶ Πελασγία καὶ Χλαμυδία. τινὲς δὲ ὅτι Ζάκυνθος ἐκαλεῖτο, κακῶς εἰδότες. κεκλῆσθαι δὲ αὐτὴν καὶ Σκυθιάδα Νικάνωρ φησίν. ἐξ αὐτοῦ Δήλιος καὶ Δηλία καὶ Δηλιὰς καὶ Δηλίτης, ὁ εἰς Δῆλον ἐρχόμενος χορός· Καλλίμαχος τρίτῳ. καὶ Δηλιακὸς τὸ κτητικόν.

Δημητριὰς, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Δημητρίου βασιλεύσαντος. ὃς καὶ τὰς ὑπὸ τὸ Πήλιον κειμένας πόλεις κατέσκαψε. κεῖται δὲ πρὸς τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ, ἐν μέσῳ Εὐβοίας καὶ τῆς Φωκίδος. β΄ Μακεδονίας. γ΄ Περσίδος πρὸς Ἀρβήλῳ. τὸ ἐθνικὸν Δημητριεὺς, ὡς τὸ Ἀφροδισιεὺς, Ὀρθωσιεύς.

Δημήτριον, τόπος περὶ Θεσσαλίαν, περὶ τὸ Κροκωτὸν πεδίον κείμενος περὶ τὸν Ἄμφρυσον. ἔστι καὶ πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Δημητριεὺς, ὡς Δουλιχιεύς.

Δημόνησος, περὶ Χαλκηδόνα νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τινός. ἔχει δ' ὁ τόπος κυανοῦ μέταλλον καὶ χρυσοκόλλης. καὶ χρυσίον εὑρίσκεται τίμιον, ὀφθαλμῶν τε φάρμακόν ἐστιν. ὁ νησιώτης Δημονήσιος.

Δῆμος, παρ' Ἀθηναίοις, ἡ κώμη καὶ ἡ τοῦ πλήθους συλλογή. καὶ τὸν ἕνα δημότην,

οὐ μὲν ἔοικε
δῆμον ἐόντα.

καὶ τὸν τόπον,

δήμῳ ἐνὶ Τρώων.

καὶ τὸ κατὰ πόλιν πλῆθος ἐν τοῖς ἀρίστοις,

εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην.

καὶ τὸ Ἑλλήνων πλῆθος ἔξω τῆς ἰδίας χώρας,

θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.

καὶ τὸ ὅλον ἔθνος. καὶ τόπον ἐν Ἰθάκῃ, ὃν καὶ Κροκύλειον. καὶ τὸ πᾶν πλῆθος, ὡς ἐν Σφηξί·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάνειν.

ὁ οἰκήτωρ δημότης· ἀφ' οὗ δημόσιος· καὶ δημοτεύομαι ἀντὶ τοῦ οἰκῶ. καὶ δήμιος καὶ δημότερος συγκριτικὸν, οὐκ ἀποκοπῇ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ,

δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν.

καὶ δημοτικὸς καὶ δημοτικώτερος. καὶ δημαγωγὸς ὁ προεστηκὼς δήμου. καὶ δημοποίητος ὁ εἰσπεποιημένος δημότης ἐξ ἑτέρου τινὸς εὐεργεσίας. καὶ σύνθετα δημηλάτης· Αἰσχύλος Ἱκέτισιν,

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτην,

ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἐλαθείς. καὶ δημιόπρατον Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν,

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος.

Δηρά, γῆς Ἰβηρίας· ἧς ὁ Σικανὸς ποταμός· οἱ οἰκήτορες Δηραῖοι.

Δηρουσιαῖοι, ἔθνος Περσικόν. Ἡρόδοτος α. Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι, οἱ δὲ Δηρούσιοι, οἱ δὲ Καρμάνιοι.

Δία, πόλις Θεσσαλίας, Αἰακοῦ κτίσμα. β' Θρᾴκης κατὰ τὸν Ἄθω. γ' Εὐβοίας. δ' νῆσος καὶ πόλις Πελοποννήσου περὶ τὸ Σκύλαιον. ε' Λυσιτανίας περὶ τὸν Ὠκεανόν. ς' Ἰταλίας περὶ ταῖς Ἄλπεσιν. ζ' Σκυθίας περὶ τῷ Φάσιδι. η' Καρίας. θ' Βιθυνίας πρὸς τῷ Πόντῳ. εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δίαι λεγόμεναι. α' ἡ Νάξος. β' ἡ πρὸς Μιλήτῳ. γ' ἡ πρὸς Σαρμοσσῷ. δ' κατὰ Κνωσσὸν Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Διεύς, καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὅθεν καὶ Διάδες Ἀθῆναι.

Διαβῆται, νῆσοι περὶ Σύμην. τὸ ἐθνικὸν Διαβαταῖος.

Διαβήτη, νῆσος δυσμικωτέρα Σαρδοῦς καὶ Κύρνου. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Διαδόχου, πόλις Περσική, οὐ πόῤῥω Κτησιφῶντος. τὸ ἐθνικὸν τῆς χώρας Διαδοχηνός.

Διάκρεια, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἣν ᾤκει Πάλλας ὁ Πανδίονος υἱός. οἱ δημόται Διακριεῖς.

Διανεῖς, ἔθνος Γαλατικόν. Ἐρατοσθένης ἐν δ' Γαλατικῶν.

Διάς, πόλις Λυκίας, ἣν Διάδης ἔκτισε. τὸ ἐθνικὸν Διαδεύς.

Δίγηροι, ἔθνος Θρᾴκιον. Πολύβιος ιγ'.

Δίδυμα, οὐδετέρως, τόπος καὶ μαντεῖον Μιλήτου, ἀφιερωμένον Διῒ καὶ Ἀπόλλωνι. εἰσὶ καὶ κρῆναι. εἰσὶ καὶ τῆς Θετταλίας. εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πρὸς τῇ Σύρῳ. τὸ ἐθνικὸν Διδυμεὺς καὶ Διδυμαῖος κτητικόν. εἰσὶ καὶ ὄρη Λαοδικείας ἐγγύς.

Διδύμη, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα. ἔστι καὶ πόλις Λίβυσσα. ὁ πολίτης

Διδυμαῖος. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας Διδυμαῖον, ὀξυτόνως. Ἀρτεμίδωρος δὲ δύο νησία Δίδυμα φησί.

Δίδυμον, τεῖχος, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Διδυμοτειχῖται.

Διζηρός, ποταμὸς Ἰλλυρίδος. Λυκόφρων,

οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ.

ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζεσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθείς. τὸ ἐθνικὸν Διζήριος καὶ Διζηρίτης, ὡς Ἄλωρος Ἀλωρίτης.

Δίκαια, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Δικαίου τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ. ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ κόλπῳ Ἰώνων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Δικαιοπολίτης. ἐν δὲ τῷ τύπῳ Δικαῖος καὶ Δικαιεύς. ἡ αὐτὴ δ' ἐκλήθη Δικαιάρχεια καὶ Ποτίολοι.

Δικαιάρχεια, πόλις Ἰταλίας. ταύτην δέ φασι κεκλῆσθαι Ποτιόλους, ἐν ᾗ τὸ συμπόσιον ὁ Ἡρωδιανὸς ἔγραψε. πότια δὲ τὰ φρέατα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ὀλέρε δὲ τὸ ὄζειν· δυσώδη γὰρ τὰ φρέατα εἶχε. τὸ ἐθνικὸν Δικαιαρχεὺς ἔδει. ἔστι δὲ καὶ Δικαιαρχείτης, ὡς Ζελείτης.

Δίκτη, ὄρος Κρήτης· Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. τὸ ἐθνικὸν Δικταῖος καὶ Δικταῖα.

Δινδρύμη, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Δινδρυμαῖος.

Δίνδυμα, ὄρη τῆς Τρωάδος, ἀφ' ὧν Δινδυμήνη ἡ Ῥέα. ὁ τοπίτης Δινδυμηναῖος· καὶ τὴν θεὸν Δινδυμήνην· ὅτι καὶ Δινδυμηνὸς καὶ Δινδυμηνὴ καὶ Δινδύμιος καὶ Δινδυμία· ἐκ τόπου Δινδυμόθεν.

Διοβούλιον, πολίχνιον πλησίον τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Διοβουλιεύς, ὡς τὰ τῶν Φρυγίων πόλεων ἐθνικά.

Διόμεια, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Διομειεύς. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιξενωθεὶς παρὰ Κολύττῳ, ἠράσθη Διόμου τοῦ αὐτοῦ οὗ ἀποθέω *

Διομήδεια, πόλις Δαυνίων, κτίσμα Διομήδους.

καὶ νῆσος ἡ Διομήδεια ἐν ᾗ οἱ ἐρωδιοὶ χειροήθεις προσπετόμενοι καὶ εἰς τοὺς κόλπους δύοντες. οὕς φασιν ὅτι τοὺς ἑταίρους Διομήδους ἐκεῖ εἰς ὄρνιθας μετασχηματισθῆναι. ἔστι καὶ τόπος Διομήδεια πλησίον Ἀργυρίππης. τὸ ἐθνικὸν Διομηδεύς. ἄμεινον δὲ Διομήδειος.

Δῖον, πόλις Εὐβοίας, περὶ τὸ Κήναιον. Ὅμηρος,

Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,

ἔστι καὶ Μακεδονίας, ἔνθα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτέλουν. τὸ ἐθνικὸν Διεύς. Παυσανίας δὲ Διαστάς φησι· Μακεδόνων γὰρ ὁ τύπος· Ὀρεσταί, Λυγκισταί. γ' Θρᾴκης πρὸς τῷ Ἄθῳ, ὡς Θουκυδίδης. δ' Θεσσαλίας. ε' Πισιδίας. ϛ' Ἰταλίας. ζ' κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, ἡ καὶ Πέλλα· ἧς τὸ ὕδωρ νοσερόν. καὶ τὸ ἐθνικὸν Διηνός, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπίγραμμα·

νᾶμα τὸ Διηνὸν, γλυκερὸν ποτὸν, ἢν δέ γε πίνῃς,
παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.

τὸ κτητικὸν Διακός. καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὡς δηλοῦσιν αἵ γε πρὸς ταύτην ἦσαν Διάδες Ἀθῆναι καλούμεναι. οἱ πολῖται Ἀθηναῖται.

Διονύσια, πόλις Ἰταλίας. ἔστι καὶ Διονυσιάς. τὸ ἐθνικὸν Διονυσιεύς, ὡς Δημητριὰς Δημητριεύς.

Διονύσου πόλις, ἐν τῷ Πόντῳ, ἡ πρότερον Κρουνοὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων καταῤῥοῆς. Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος οὕτως ἐκλήθη. εἰσὶ δὲ καὶ Κρουνοὶ χωρίον πρὸς δύσιν τῆς ἐχούσης τὸν βασιλέα πόλεως. β' Φρυγίας, κτίσμα Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς ξόανον εὑρόντων Διονύσου περὶ τοὺς τόπους. γ' τῆς Ἰνδικῆς. δ' Λιβύης. ε' Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Διονυσοπολίτης.

Διόπη, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Φερεκύδης. τὸ ἐθνικὸν Διοπεὺς ἢ Διοπίτης, ὡς Σινωπίτης.

Διὸς ἱερὸν, πολίχνιον Ἰωνίας, μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Διοσκουριάς, μία τῶν ἐν Λιβύῃ λευκῶν νήσων. ὁ νησιώτης Διοσκουρίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα περὶ τὸν Πόντον, ἥ τις Σεβαστόπολις καλεῖται. καὶ πρότερον δὲ Αἶα ἐπικλήσκετο, ὡς Νικάνωρ. ὁ πολίτης Διοσκουριεύς. ἔστι καὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ νῆσος Διοσκορίδου.

Διοσκούρων, κώμη Λιβύης, ἐν ᾗ τὸν Πάριν ἐπιδιώξαντες, ἥρπασαν τὴν Ἑλένην οἱ Διόσκουροι ᾤκησαν. ὁ κωμήτης Διοσκουροκωμήτης, ὡς Μεγαλοκωμήτης· ἐκ δύο ἓν παραγωγόν.

Διὸς πόλις, ἡ μεγάλη πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θηβαΐδος, ἡ λεγομένη Ἑκατόμπυλος, κτίσμα Ὀσίριδος καὶ Ἴσιδος. πρὶν δὲ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναί φησι Κάτων, ὅτι μυρίας τρισχιλίας κώμας εἶχε καὶ τριάκοντα, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ἑπτακοσίας, ἀρουρῶν δὲ τόπον μεμετρημένον τρισχιλίων καὶ ἑπτακοσίων, ἑκατὸν δὲ πύλας διακεκοσμημένας, τετρακόσια στάδια τὸ μῆκος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐν Αἰγύπτῳ τέσσαρες, ὧν ἐν τῇ μιᾷ τιθασσεύουσι τοὺς κροκοδείλους, ἐν ἄντροις καὶ φρέασι σέβοντες, μηδὲ τοῦ ποταμοῦ γενόμενοι, μηδ' εἰ σφόδρα λέγοιντο. ϛʹ Λυδίας. ζʹ Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Διοσπολίτης.

Διοχίτης, κώμη Αἰγύπτου, ἐν ᾗ τέθαπται Ὄσιρις. ἐθνικὸν τὸ αὐτὸ Διοχίτης.

Δίπαια, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Διπαιεύς. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις οὕτω.

Δίρφυς, ὄρος Εὐβοίας, ὡς Εὐφορίων. τὸ ἐθνικὸν Δίρφυος· καὶ Διρφύα ἡ Ἥρα τιμᾶται.

Δισοραί, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δίφροι, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν ὁμώνυμον.

Διωνία, πόλις, ἣν καταλέγει ταῖς Κυπρίαις πόλεσι Θεόπομπος πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Διωνιάται, ὡς Κυδωνιάται.

Δόβηρος, πόλις Παιονίας. οἱ πολῖται Δόβηρες.

Δοίαντος πεδίον Φρυγίας. Ἄκμονα γὰρ καὶ Δοίαντά φασιν ἀδελφούς· ἀφ' ὧν τε Δοιάντιον καὶ Ἀκμόνιον ἄλση.

Δοκίμειον, πόλις Φρυγίας, ὡς Εὐδαίμων. τὸ ἐθνικὸν Δοκιμεὺς κατὰ τέχνην· κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν Δοκιμηνός· ἀφ' οὗ τὰ μάρμαρα οὕτω φασί.

Δόλβα, πόλις τῆς Ἀδιαβήνης. Ἀῤῥιανὸς ιγ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δολβαῖος καὶ Δολβηνός.

Δολίονες, οἱ τὴν Κύζικον οἰκοῦντες, οὓς Δολιέας εἶπεν Ἑκαταῖος. λέγονται καὶ Δολιόνιοι· καὶ θηλυκῶς Δολιονία.

Δολιχή, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας περίπλῳ, Δολιχίστην αὐτήν φησιν. ἔστι δὲ καὶ Δολιχινὴ πόλις τῆς Κρμμαγηνῆς. ἐθνικὸν Δολιχαῖος Ζεύς· οἱ δ' ἐπιχώριοι Δολιχηνοὶ λέγονται. τῆς δὲ Λυκιακῆς Δολιχῆς Δολιχεύς. ὁ γὰρ τύπος συνήθης τοῖς Λυκίοις. τῆς δὲ Δολιχίστης Δολιχιστευς.

Δόλογκοι, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Δολόγκου τοῦ ἀδελφοῦ Βιθυνοῦ. τὸ ἐθνικὸν Δολόγκιος καὶ Δολογκιὰς καὶ Δολογκιάδης.

Δόλοπες, ἔθνος Θεσσαλῶν ἔγγιστα, ἀπὸ Δόλοπος. ἡ χώρα Δολοπία καὶ Δολοπηΐς.

Δομετιούπολις, Ἰσαυρίας πόλις. ὁ πολίτης Δομετιοπολίτης.

Δονουσία, νῆσος μικρὰ Ῥόδου, εἰς ἣν Διόνυσος ἐκ Νάξου τὴν Ἀριάδνην μετεκόμισε, τοῦ πατρὸς Μίνω διώκοντος αὐτήν. ἔοικεν οὖν Διονυσία εἶναι, καὶ κατὰ παραφθορὰν Δονουσία. τὸ ἐθνικὸν Δονούσιος.

Δορίειον, Φρυγίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Δοριειεύς, ὡς Γορδιεύς.

Δορίσκος, πόλις Θρᾴκης, καὶ πεδίον. τὸ ἐθνικὸν Δορίσκιος, ὡς Βορμίσκιος.

Δοροκόττορυς, πόλις Γαλατῶν τῶν προσβόῤῥων. ὁ οἰκῶν Δοροκοττόριος.

Δορυλάειον, πόλις Φρυγίας, ὃ καὶ Δορύλαιον Δημοσθένης φησί. τὸ ἐθνικὸν Δορυλαεύς.

Δουλίχιον, μία τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἡ καὶ Δόλιχα καλουμένη, καὶ Ὀξεῖα, ἣν θοὰς ὁ ποιητὴς εἶπεν, ἀπὸ Δουλιχίου τοῦ Τριπτολέμου. ὁ πολίτης Δουλιχιεύς, καὶ Δουλιχιώτης ἀπὸ τοῦ Δουλιχίη κατὰ τροπὴν καὶ Δουλιχιήτης καὶ Δουλιχίς. ἐλέγοντο καὶ οἱ ἐν τῷ Δουλιχίῳ Ἐπειοί, ὡς Ἐπαφρόδιτος παρατιθεὶς τὸν Ἀρίσταρχον ἐκδεχόμενον οὕτω.

Δούλων πόλις, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει. καὶ ἐὰν δοῦλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον προσενέγκῃ, ἐλεύθερος γίγνεται κἂν ξένος ᾖ. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἱεροδούλων, ἐν ᾗ εἷς μόνος ἐλεύθερός ἐστι. φασὶ καὶ κατὰ Κρήτην Δουλόπολιν εἶναι χιλίανδρον. Σημειωτέον δ' ὅτι Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις πόλιν δούλων φησὶν Ἀπολλωνίου φήσαντος, μὴ δεῖν ταύτας τὰς παραθέσεις ἐναλλάσσειν δίχα ποιητικῆς ἀνάγκης, ὥς φησι Κρατῖνος·

εἶτα Σάκας ἀφικνῇ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
ἔς τε πόλιν δούλων ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων.

ἔστι καὶ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ Δουλόπολις, ὥς φησιν Ὀλυμπιανός. τὸ ἐθνικὸν Δουλοπολίτης.

Δούμαθα, πόλις Ἀραβίας. ὁ πολίτης Δουμαθηνός, ὡς Γλαῦκος ἐν β' Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας.

Δοῦρα, πόλις Μεσοποταμίας, ὡς Πολύβιος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Δουρηνός.

Δούρισκος, πόλις Μακεδονίας· Στράβων ἑβδόμῃ. οὕτω καὶ ἡ χώρα.

Δουσαρή, σκόπελος, καὶ κορυφὴ ὑψηλοτάτη Ἀραβίας. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Δουσάρου. θεὸς δὲ οὗτος παρὰ Ἄραψι καὶ Δαχαρηνοῖς τιμώμενος. οἱ οἰκοῦντες Δουσαρηνοί, ὡς Δαχαρηνοί.

Δραβῆσκος, Θρᾴκης χωρίον. Θουκυδίδης α'. τὸ δ' ἐθνικὸν Δραβήσκιος.

Δράγγαι, ἔθνος Περσικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τὸ θηλυκὸν Δραγγῆτις ἡ χώρα. Δραγγανή, ὡς ἔθνος. Σωφηνοὶ γὰρ καὶ Ἀραξηνοί.

Δραγμός, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Δράγμιος, ἢ Δραγμίτης, ὅπερ ἄμεινον.

Δράκανον, ὄρος νήσου τῆς Ἰκαρίας λεγομένης καὶ πόλις· Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν Δρακόνιος, ὡς Μυκώνιος καὶ Δρακονεύς.

Δράκοντος, νῆσος Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Δρακοντονήσιος ἢ Δρακοντονησίτης.

Δρεπάνη, ἡ Φαιακία. τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς, ὡς Σχεριεύς. ἔστι καὶ πόλις Λυκίας Δρέπανα. ὁ πολίτης ὁμοίως· καὶ Δρέπανα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. ἔστι καὶ Δρέπανον πόλις Λιβύης. εἰσὶ καὶ νησία δύο περὶ Λέβινθον. ἔστι καὶ Δρεπάνη Βιθυνίας, πρὸς τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ. ἔστι καὶ ὄρος Αἰθιοπίας. τῆς δὲ Βιθυνίας φασὶν ὠνομάσθαι, ὅτι

Δρεπάνην κλείουσιν ἀπὸ Κρονίδαο σιδήρου.

τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς· καὶ θηλυκὸν Δρεπανηΐς.

Δρεσία, πόλις Φρυγίας· Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν γ',

Βουδίαν Δρεσίην τε καὶ οἳ μηλώδεα γαῖαν.

τὸ ἐθνικὸν Δρεσιεύς.

Δρυλαί, συνοικία τῆς Ποντικῆς Τραπεζοῦντος οὐ πόῤῥω, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως πέμπτῳ.

Δριλώνιος, πόλις μεγάλη, ἐσχάτη τῶν Κελτικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δριλώνιος, ὡς Θεόπομπος μγ'.

Δρόγγιλον, χωρίον Θετταλίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν θ'. τὸ ἐθνικὸν Δρογγίλιος.

Δρύαινα, πόλις Κιλικίας, κτίσμα Δρυαίνου, ἡ μετονομασθεῖσα Χρυσόπολις. τὸ ἐθνικὸν Δρυαινίτης.

Δρυΐδαι, ἔθνος Γαλατικὸν, φιλόσοφον, ὡς Διογένης Λαέρτιος ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ.

Δρύμη, πόλις Λιβύης. Στράβων ιζ'. ὁ πολίτης Δρυμαῖος, ὡς Βαρκαῖος, Κυρηναῖος.

Δρυμία, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας ι'. Δήμητρος δὲ θεσμοφόρου Δρυμίοις ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον. τὸ ἐθνικὸν Δρυμιεὺς, ἐκ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου.

Δρυμοῦσσα, νῆσος Ἰωνίας. Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Δρυμουσσαῖος.

Δρυόπη, πόλις περὶ τὴν Ἑρμιόνα. γράφεται καὶ Δρυόπα. ὁ πολίτης Δρυοπαῖος, ὡς Ἡρόδωρος, ὃν παρατίθησιν Ἐπαφρόδιτος. οἱ δὲ περὶ τὴν Οἴτην Δρύοπες ἀπὸ Δρυόπης τῆς Εὐρυπύλου θυγατρός. ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τραχῖνα. λέγεται καὶ Δρυοπὶς καὶ Δρυοπηΐς καὶ Δρυοπία.

Δρῦς, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ πόλις τῶν Οἰνώτρων. ὁ πολίτης Δρυεὺς καὶ Δρυσίς. ἔστι καὶ κώμη Λυκίας ἐπὶ τῷ Ἀρῷ ποταμῷ.

Δυμᾶν, φῦλον Δωριέων. ἦσαν δὲ τρεῖς, Ὑλλεῖς καὶ Πάμφυλοι καὶ Δυμᾶνες ἐξ Ἡρακλέους. καὶ προσετέθη ἡ Ὑρνιθία, ὡς Ἔφορος α'. Αἰγίμιος γὰρ ἦν τῶν περὶ τὴν Οἴτην Δωριέων βασιλεύς. ἔσχε δὲ δύο παῖδας, Παμφυλον καὶ Δυμᾶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους Ὕλλον ἐποιήσατο τρίτον, χάριν ἀποδιδοὺς, ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκπεπτωκότα κατήγαγεν. οἱ οἰκοῦντες Δυμᾶνες· καὶ Δυμανὶς τὸ θηλυκὸν καὶ Δύμαινα.

Δύμη, πόλις Ἀχαΐας, ἐσχάτη πρὸς δύσιν, ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν,

εἰς Δύμην ἀπιόντα τὴν Ἀχαϊκήν.

καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. ὕστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν.

λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος. τούτων ἀπέχουσα σταδίους ρκ´ ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι. ὁ πολίτης Δυμαῖος. Ἔφορος κδ´· παραγενομένης δὲ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Δύμην, πρῶτον μὲν οἱ Δυμαῖοι καταπλαγέντες. καὶ Παυσανίας ἐν Βοιωτικοῖς· ἀνδρὶ Δυμαίῳ σταδίου μὲν ἀνελομένῳ νίκην. καὶ πάλιν· Δυμαίοις μέν ἐστιν Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ ἄγαλμα. καὶ ἐν τῷ α´· τὰ δὲ πρὸς Ἀχαΐαν Δυμαίων εἰσὶν ὅμοροι. καὶ Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος· τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι. καὶ Φίλιστος Σικελικῶν α´· ἐπὶ τῆς ὀλυμπιάδος καθ' ἣν ὁ Βοιώτας ἐνίκα στάδιον. καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν α´· πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. ὅθεν καὶ Θεόπομπος μ´· προστάται δὲ τῆς πόλεως ἦσαν τῶν μὲν Συρακοσίων Ἄθηνις καὶ Ἡρακλείδης, τῶν δὲ μισθοφόρων Ἀρχέλαος ὁ Δυμαῖος. τὸ θῆλυ δὲ Δυμαία. Εὐφορίων,

ἤ τις ἔχεις κλῃῖδα ἐπιζεφύροιο Δυμαίης.

διὰ τὸ πρὸς δύσιν ἐπιζέφυρον. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς Δικαίας. ἔνιοι δὲ καὶ Ἀσωπίδα. διαστέλλεται δὲ τῆς Ἠλείας κατὰ τὴν Βουπρασίαν Ἀρίσῳ τῷ ποταμῷ. λέγεται καὶ Δύμιος, ὡς Βοιβήσιμος. Ἀντίμαχος δὲ ἐν ε´ Θηβαΐδος·

ἐν δὲ σὺ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίκουρος ἀμορβῶν
ὁμιλήσας, ὡς διεπέρσατε Δύμιον ἄστυ.

Δύνδασον, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β´· αὖθις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὁρμῆσαι. τὸ ἐθνικὸν Δυνδασεύς, ὡς Πηγασεύς.

Δυρβαῖοι, ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ τὴν Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν Περσικῶν ι´. χώρα δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται. Δυρβαῖοι οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοί εἰσι, πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες. οὗτοι οὔτε ἀδικοῦσιν οὔτε ἀποκτείνουσιν ἀνθρώπων οὐδένα. ἐὰν δέ τι εὕρωσιν ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν ἀποκι-

νήσειαν αὐτὸ, οὔτε ἀρτοποιέουσιν οὔτ' ἐσθίουσιν οὔτε νομίζουσιν, ἐὰν μὴ ἱερῶν εἵνεκεν. ἄλφιτα δὲ ποιοῦσιν λεπτότερα καθάπερ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐσθίουσι καρπούς.

Δυῤῥάχιον, πόλις Ἰλλυρική, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου, τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Δυῤῥάχιος. ἀφ' ἧς ἐστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν. μετὰ δὲ τὸν Ῥιζονικὸν Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμνος Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυῤῥάχιον ὁμωνύμως τῇ χεῤῥονήσῳ πρότερον λεγομένη, ἐφ' ἧς ἵδρυται, ὡς Φίλων. Δέξιππος δὲ ἐν Χρονικῶν ί φησὶν οὕτως· καὶ Μακεδόνων τὴν μὲν Ἐπίδαμνον, εἰς ὕστερον δὲ Δυῤῥάχιον μετωνομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα κατὰ κράτος αἱροῦσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τοῦ σ Δυσράχιον αὐτὴν καλεῖ.

Δυσραχίου τ' Ἐπίδαμνος ἐπ' ἀγχιάλου χθονὸς ἀκτῆς.

ἔστι καὶ ἄλλη τις Λακωνικὴ μία τῶν ρ́. λέγεται δὲ καὶ ἡ χώρα τῆς Ἰλλυρίας Δυῤῥαχία. Εὐφορίων,

ἄστεα Δυῤῥαχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων.

καὶ δῆλον ὅτι Δυῤῥάχιος τὸ τούτου ἀρσενικὸν, ὡς τοῦ Ἀνάκτορον τὸ Ἀνακτόριος, Βυζάντιον Βυζάντιος, Θούριον Θούριος, Κούριον Κούριος. Ἐρατοσθένης γ́ Γεωγραφουμένων. ἐχόμενοι οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. πόλις δὲ Ἑλληνὶς Ἐπίδαμνος ἐπὶ χεῤῥονήσου τῆς καλουμένης Δυῤῥαχίου. ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Λάος, περὶ οὓς οἱ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας τάφοι δείκνυνται. ὅμως δὲ νῦν Δυῤῥαχηνοὶ λέγονται. οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς φησί. καὶ τούτων αἱ πόλεις Δυῤῥαχηνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδιήρηνται. καὶ Ἑρέννιος Φίλων ἐν τοῖς Ἰατρικοῖς Δυῤῥαχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως· Ἀσκληπιάδης ἀκουστὰς ἔχε Τίτον Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυῤῥαχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον. καὶ πάλιν· Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυῤῥαχηνὸς ἤκουσε

μὲν Ἀσκληπιάδου, ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως, συνετάξατο βιβλία μέ. λέγει δὲ Παυσανίας ἡ περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νῦν πόλεως οὕτως· Ἐπιδάμνιοι μὲν χώραν ἣν περ καὶ ἐξαρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐπὶ ἡμῶν ἔχουσιν, ἐκείνης δ' ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον, ὄνομα δὲ τῇ πόλει Δυῤῥάχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ.

Δυσπόντιον, πόλις Πισαίας, ἀπὸ Δυσποντίου τοῦ Πέλοπος, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἤλιδος εἰς Ὀλυμπίαν. ἀπὸ ταύτης Ἀντίμαχος ἦν Ὀλυμπιονίκης, νικήσας ἐν ὀλυμπιάδι στάδιον. Φλέγων ἐν ὀλυμπιάδι δ'. Ἀντίμαχος Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου στάδιον. καὶ ἐν κζ'. Δάϊππος Κροτωνιάτης πὺξ Ἠλείων ἐκ Δυσποντίου τέθριππον. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Τρύφων ἐν παρωνύμοις, γράφων οὕτως τὸ ἐθνικόν. οἱ δὲ Δυσποντεῖς οὐ παρὰ τὴν πόλιν Δυσπόντιον καλοῦνται. ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντεῖς παρὰ τὸν Πέλοπος υἱὸν Δύσποντον.

Δύστος, πόλις Εὐβοίας. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν κδ'. ἀποστήσας δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ περιοικίᾳ τῶν Ἐρετριέων, ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Δύστον. τὸ ἐθνικὸν Δύστιος.

Δωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεύς, Δωδώνης μεδέων, καὶ Διονύσιος·

Δωδώνης Ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

Φιλόξενος δὲ ὁ τὴν Ὀδύσσειαν ὑπομνηματίζων δύο φησὶ Θετταλικὴν καὶ Θεσπρωτικήν, οὕτως Δωδώνην νῦν φησι τὴν Θεσπρωτικήν, ἐν ᾗ τὸ μαντεῖον ἐκ τῆς δρυός. ἑτέρα δὲ ἡ Θετταλική, ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς καλεῖ τὸν Δία. ἔοικε δὲ οὕτως ἐπικεκλῆσθαι τὸ ἀμφὶ Σελλοῖς, οἳ ναίουσιν ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. πῶς γὰρ τούτων μέμνηται ἀπὸ τῆς Θετταλικῆς καλῶν αὐτόν; οὕτω δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν τῷ π' τῆς Ἰλιάδος. τιμᾷ τοὺς ἐν Δωδώνῃ ἔχοντας ἐπιφανὲς μαντεῖον,

τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι.

ἐπικέκληκε δὲ Ἀχιλλεὺς τὸν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ γειτνιῶντα

θεὸν, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος εὔχεται τῷ Λυκηγενεῖ, καὶ ὁ Χρύσης τῷ Σμινθεῖ. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον καὶ ναῖον. Ζηνόδοτος δὲ γράφει Φηγωναῖε, ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο. καὶ Σουΐδας δέ φησι, Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ τούτου ἐπικαλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε. πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην ὅπου τιμᾶται. Κίνεας δέ φησι, πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ Φηγὸν καὶ τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἤπειρον μετενεχθῆναι. ὠνόμασται δὲ κατὰ Θρασύβουλον, ὡς Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ β' αἴτιον, ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν. Ἀκεστόδωρος δὲ ἀπὸ Δωδώνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης. εἰκὸς δὲ ἀπὸ Δώδωνος ποταμοῦ, ὃν παρατίθησιν ὁ Τεχνικὸς ἐν τῷ ά τῆς καθόλου, λέγων οὕτως· Δώδων ποταμὸς Ἠπείρου. διτταὶ δ' εἰσὶ Δωδῶναι, αὕτη καὶ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, καθάπερ ἄλλοι καὶ Μνασέας. λέγεται καὶ Δωδών, ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλῆγι. νῦν δ' οὔτε με εἰς Δωδῶνος, οὔτε Πυθικῶν γυ *** τις ἀπείσειεν. καὶ δοτικὴν, Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν. καὶ ἐν Τραχινίαις· ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη. καὶ Καλλίμαχος. τὸν ἐν Δωδῶνι λεγόμενον οὐν ἠχώχαλκον ἤγειρον. καὶ τὴν αἰτιατικήν φησιν Εὐφορίων Δωδῶνα ἐν Ἀνίῳ,

ἵκομεν ἐς Δωδῶνα Διὸς φηγοῖο προφῆτιν.

λέγεται δὲ καὶ εἰς Ω. Σιμμίας ὁ Ῥόδιος,

Ζηνὸς ἕδος Κρονίδαο μάκαιρ' ὑπεδέξατο Δώδω.

ἠδύνατο δὲ ἡ Δωδῶνος γενικὴ μετὰ τῆς λοιπῆς κινήσεως καὶ κλίσις εἶναι τῆς Δωδὼν, εἴπερ ἦν ἐν χρήσει τῆς πόλεως ἡ εὐθεῖα. διόπερ ἔοικεν ὁ τεχνικὸς μεταπλασμὸς ἡγεῖσθαι τὸ ἐθνικὸν ταύτης ἄῤῥητον ὡς πεπονθυίας· εἰ δέ τις χρηματίσειεν, ἔσται Δωδώνιος, ὡς Πλευρῶνος Πλευρώνιος, Καλυδῶνος Καλυδώνιος, τῆς μέν τοι Δωδώνης Δωδωναῖος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίης οἰκέουσι Δωδωναῖοι. καὶ Ὅμηρος,

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε.

καὶ Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις·

Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ τίτθῃ γεράνῳ προσεοικώς.

καὶ τὸ θῆλυ Δωδωνὶς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς Παλλύνη Παλλυνίς. Ἀπολλώνιος·

στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλῆγι, τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερέας Δωδωνίδας. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν ά περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθά. Πελασγικὸν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ Δωδωναῖον χαλκεῖον παροιμία ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, ὡς Μενεδήμων φησίν. ἀπὸ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ Δωδωναίου Διὸς τοίχους μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ τρίποδας πολλοὺς ἀλλήλων πλησίον, ὥστε τὸν ἑνὸς ἁπτόμενον παραπέμπειν διὰ τῆς ψαύσεως τὴν ἐπήχησιν ἑκάστῳ, διαμένειν τὸν ἦχον ἄχρις αὖθις τοῦ ἑνὸς ἐφάψηται. ἡ παροιμία δὲ οὔ φησιν εἰ μὴ χαλκίον, ἐν ἄλλῳ λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς. προσθετέον οὖν τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι, ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ, καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὸν β'· ἐν τῇ Δωδώνῃ στύλοι β' παράλληλοι καὶ παρεγγὺς ἀλλήλων, καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκίον ἐστὶν οὐ μέγα, τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον λέβησι. ἐπὶ δὲ θατέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ λεβήτιον ἔχων κίων ἕστηκεν. ὅτ' ἂν οὖν ἄνεμον συμβῇ πνεῖν τοὺς τῆς μάστιγος ἱμάντας χαλκοῦς, ὄντας ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμᾶσιν, αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος, συνέβαινε ψαύειν τοῦ χαλκίου καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν, ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένῃ, καὶ κατὰ μέν τοι τοὺς ἡμετέρους φησὶν ὁ Ταῤῥαῖος. εἰ μὲν λάβῃ τῆς μάστιγος, οἶδε ἱμάντες *** πεπτώκασιν. παρὰ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων ἠκούσαμεν, ὡς ἐπείπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἠχεῖ δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρ-

χούσης εἰκότως εἰς παροιμίαν παρεγένετο. μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ἀῤῥηφόρῳ. ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τις, ἣν τίτθην καλεῖ, πέρας ποιεῖ λαλιᾶς τὸ Δωδωνεῖον ἄν τι χαλκίον„ ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παρήψαθ' ὁ παριὼν, τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαῦσαι θᾶττον, ἢ ταύτην λαλοῦσαν, νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Δωνεττῖνοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν,

ἀτὰρ Δωνεττῖνοι ἠδ' ὀτρηροὶ Κεραῖνες.

καὶ ἐν τῇ ζ'·

ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες.

Δῶρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καθὰ Στράβων ις'. τὸν Δεμαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δῶρα. ὁ νησιώτης Δωρίτης, ὡς τοῦ Στάγειρα Σταγειρίτης, Ἄβδηρα Ἀβδηρίτης. οὕτω καὶ Ὧρος. εἰ δὲ τῷ τῆς χώρας τόπῳ χαρακτηρισθῆναι δεῖ, Δωρηνὸς, ὡς Σωφηνὸς, Ἀραξηνὸς, Νισιβηνός.

Δώριον, πόλις μία τῶν τριῶν, ὧν Ὅμηρος μνημονεύει,

καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος τε καὶ Δώριον.

Δικαίαρχος δὲ τέτταρας ταύτας εἶναι φησὶ, καὶ Πτελέας, οὐ Πτελεὸν τὴν μίαν καλεῖ, κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος βιβλίον. τῶν δ' ἐν τῇ Πελασγιώτιδι χώρᾳ Δωριέων κατοικούντων μέρος τι μετὰ τῶν ἐν ταῖς

* * * * * *

γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν τοῖς ** Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ Δωριεῦσι τιμωρεῖν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ ά περὶ τοῦ Δωρικοῦ γένους φησὶ, πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως· τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος βασιλέως ᾤκεε τὴν Φθιῶτιν. ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἕλληνος τὴν ὑπὸ τὴν Ὄσσαν τε καὶ τὸν Ὄλυμπον χώρην καλεομένην Ἱστιαιῶτιν. ἐκ δὲ Ἱστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, ᾤκεεν ἐν Πίνδῳ Μακεδνὸν καλεόμενον, ἐντεῦθεν δὲ αὖθις εἰς

τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὸν Δωρικὸν ἐκλήθη. καὶ οἱ Κρῆτες Δωριεῖς ἐκαλοῦντο,

Δωριέες τε Τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἄνδρων, Κρητὸς ἐν τῇ νήσῳ βασιλεύοντος, Τέκταφον τὸν Δῶρον τοῦ Ἕλληνος, ὁρμήσαντα ἐκ τῆς ἐν Θετταλίᾳ τότε μὲν Δωρίδος, νῦν δὲ Ἱστιαιώτιδος καλουμένης, ἀφικέσθαι εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν, τῶν οὐ καταῤῥάντων εἰς Τυῤῥηνίαν. μέμνηται τῆς Δωρίδος τῆς Θετταλικῆς Χάραξ ἐν ζ', τῇδε γράφων περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Αἰάτου, νικήσαντος τοὺς ἐν Ἄρνῃ Βοιωτούς. ὁ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς ἐπωνυμίας μετέβαλεν, ἀλλ' Ἱστιαιῶτιν αὐτὴν, ὡς πρὶν, καλεῖσθαι εἴασε. κεῖται δὲ πρὸς δυσμῶν τῆς Πίνδου. Δῶρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἕλληνος εἴληχε τὰ πρῶτα καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερον, ὕστερον δὲ Ἱστιαιῶτις μετωνομάσθη.

Δῶρος, πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ, μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται. καὶ οὕτως Ἰώσηπος αὐτὴν καλεῖ ἐν ε τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας· ἀπὸ μὲν Ἰορδάνου μέχρι Δώρων πόλεως. καὶ πάλιν· Ἀζώτῳ καὶ Δώροις ὁριζόμενοι. καὶ ἐν δ'· εἶναί τι γύναιον ἐν πόλει Δώρῳ. καὶ πάλιν· ὅτε ἤνεγκεν εἰς τὴν Δῶρον. καὶ Κλαύδιος Ἴουλλος ἐν γ' Φοινικικῶν· μετὰ Καισάρειαν Δῶρα κεῖται βραχεῖα πολίχνη, Φοινίκων αὐτὴν οἰκούντων, οἳ διὰ τὸ ὑπόπετρον τῶν τε αἰγιαλῶν καὶ τὸ πορφύρας γόνιμον συνελθόντες, καλιὰς αὑτοῖς ᾠκοδομήσαντο καὶ περιβαλλόμενοι χάρακας, ὡς ὑπήκουεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τῆς πέτρας, διὰ τῶν ἐξαιρουμένων λίθων τὰ τείχη κατεβάλοντο, καὶ τὴν ἔνορμον χειλὴν ὅπως τε ἀσφαλῶς ἔθεντο, ἐπώνυμον αὐτὴν τῇ πατρίῳ γλώσσῃ Δῶρα καλοῦντες. οἱ δ' Ἕλληνες, ἄχρι τοῦ τῆς φωνῆς εὐπροφόρου, καλεῖν ἀρκοῦντα Δῶραν τὴν πόλιν. καὶ τινες ἱστοροῦσι Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς γεγονέναι. καὶ Ἀρτεμίδωρος Δῶ-

ραν τὴν πόλιν οἶδεν ἐν ἐπιτομῇ τῶν ιά. συνεχῶς δ' ἐστὶ Στράτωνος πύργος. εἶτα ἔνι Δῶρα ἐπὶ χερσονησοειδοῦς τόπου κείμενον πολισμάτιον, ἀρχομένου τοῦ ὄρους τοῦ Καρμήλου. καὶ ἐν θ' γεωγραφουμένων τὸ αὐτό. Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ'· εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν. καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ,

Δῶρός τ', ἀγχίαλός τ' Ἰόπη, προύχουσα θαλάττῃ.

καὶ Χάραξ ιά. Τρύφων, ἐν Δώρῳ τῆς κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ' Ἀντιόχου, ἔφυγεν εἰς Πτολεμαΐδα, τὴν Ἄκην λεγομένην. τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης. ὃ καὶ ταῖς δύο καταλήξεσιν ἀναλογεῖ, τῇ μὲν Δῶρα Δωρίτης, ὡς Στάγειρα Σταγειρίτης, ὡς εἴρηται. τῆς δὲ Δῶρος ὁμοίως Δωρίτης. Σκίρος Σκιρίτης, χῶρος χωρίτης, μέσος μεσίτης, Κοπτὸς Κοπτίτης, δίολκος διολκίτης. Παυσανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει, Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ, τῇδε γράφων· Τύριοι, Ἀσκαλωνῖται, Δωριεῖς, Ῥαφανεῶται. ὥστε παρὰ τὴν Δῶρον τὸ Δώριος εἶναι, οὗ ἂν εἴη ὁ Δωριεύς, ὡς τοῦ Χήσιον τὸ Χησιεύς. ἔστι καὶ Καρίας Δῶρος πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς πόλεσιν ταῖς Καρικαῖς Κρατερὸς ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων γ'· Καρικὸς φόρος Δῶρος, Φασηλῖται.

Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετῴκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία. Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις,

οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἐλάτου. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου. ὡς δὲ Ἀρχῖνος ἀπὸ Δώτου τοῦ Νεώνου τοῦ Ἕλληνος. Μνασέας δὲ ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ. ἔστι δὲ τὸ πεδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίοις ὄρεσι περιεχόμενον. ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις. καί μοι * * * ριτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δυσκήματι. καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις. Φερηκίδας δ', Ἄδμητος ἤδ' ὁ Δωτιεύς, Λαπίθης Κορωνός. τὸ θηλυκὸν Δωτηΐς. Ῥιανὸς ἐν δ' Μεσσηνιακῶν,

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηΐν, ἵκτο τελείη.

καὶ Δωτιὰς, ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ· βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος. καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ῥόδου κτίσει,

ὅσσα τε γαίης
ἔργα τε Δωτιάδος πρότεροι κάμον Ἀσμονιῆες.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν β' Λύδης,

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

καὶ οὐδέτερον Δώτιον. Διονύσιος ἐν α' Γιγαντιάδος·

καὶ κελάδων Σπερχειὸς, ἔχουσί σε Δώτια τέμπεα.

καὶ τὸ ἐνικὸν τῷ β'·

καὶ κενεὸν κρότησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἄργος.

ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδὸς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν η'· Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιττοῦ τοίνυν Ὦρος ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς τῇδε γράφει· καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ. πάλιν Ἡσίοδος Δωτίῳ ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι. συντάσσει γὰρ τοῦτο τοῖς διχογραφουμένοις πρωτοτύποις τῶν ἐθνικῶν. ἐπάγει γ' οὖν· οὐ γὰρ ὡς ἡ Χαλκηδὼν καὶ Καρχηδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Δ περὶ τὸν Πόντον, ἡ δὲ διὰ τοῦ Ρ πρὸ τῆς Λιβύης. ἡμεῖς γε προῦθεμεν δείξαντες διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, ἕτερον διὰ τοῦ Ρ Δώριον, καὶ ἕτερον τὸ διὰ τοῦ Τ Δώτιον.

E.

Ἔαρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν δ΄·

οἱ δὲ θοῶς προγένοντο Διονύσου κατὰ Θήβης.

Ἔβορα, πόλις παρωκεανῖτις μετὰ τὰ Γάδειρα. τὸ ἐθνικὸν Ἐβορεύς.

Ἑβραῖοι, οὕτως Ἰουδαῖοι, ἀπὸ Ἀβράβωνος, ὥς φησι Χάραξ.

Ἑβρὼν, πόλις ἐν Χαναναίᾳ τῆς Ἰουδαίας. τὸ ἐθνικὸν Ἑβρώνιος.

Ἐγγάδα, κώμη μεγάλη, πλησίον Σοδόμων Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγαδηνὸς, ὡς Ζωαρηνός· καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Ἐγγελᾶνες, ἔθνος Ἰλλυρίας, οἱ αὐτοὶ τοῖς Ἐγχελέαις, ὡς Μνασέας ἐν γ΄ τῶν περιηγήσεων.

Ἐγγύϊον, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγυῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Ἐγέστα, πόλις Σικελίας, ἔνθα θερμὰ ὕδατα, ὡς Φίλων· ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός. τὸ ἐθνικὸν Ἐγεσταῖος καὶ θηλυκῶς.

Ἔγρα, πόλις Ἀραβίας, πρὸς τῷ Ἀϊλανίτῃ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐγρηνὸς, ὡς Βοστρηνός.

Ἐγχελεῖς, ἔθνος Ἰλλύριον· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγχελῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγχέλευς. λέγεται καὶ Ἐγχελέαι, ἀπὸ τοῦ Ἐγχελέης, ἢ Ἐγχελέας. λέγεται καὶ Ἐγχελὶς θηλυκῶς. οἱ οἰκοῦντες Ἐγχελεῖς.

Ἔδδανα, πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κατοικία Φοινίκων ἀπὸ Ἐδδανοῦ ἡγεμόνος. τὸ ἐθνικὸν Ἐδδανεύς.

Ἐδεβησσός, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν α΄. τὸ ἐθνικὸν Ἐδεβησσεὺς καὶ Ἐδεβήσσιος.

Ἔδεσσα, πόλις Συρίας, διὰ τὴν τῶν ὑδάτων ῥύμην οὕτω κληθεῖσα, ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδόνι. κατὰ μὲν τοὺς ἐγχωρίους Ἐδεσσηνὸς, παρὰ δὲ τοῖς πλείοσι τῶν ἀρχαίων Ἐδεσσαῖος.

Ἐδουμαῖοι, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Σούνιος ἐν Ἀραβικῶν τετάρτῳ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσιν, ὡς εἰρήσεταί μοι ἐν τῷ ι.

Ἕδρα, ἡ καθέδρα. οὕτω λέγονται ἕδραι βουλῆς. ἀφ᾽ οὗ ἑδρίτης ὁ οἰκέτης.

Ἐθνέσται, ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἐθνέστου τῶν Νεοπτολέμου παίδων ἑνὸς, ὡς Ῥιανὸς δ΄ καὶ ε΄.

Εἰδομενή, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης β΄. τὸ ἐθνικὸν Εἰδομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Εἰζηλὸς, φρούριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Εἰζηλῖνος.

Εἰλέσιον. Ὅμηρος,

καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας.

τὸ ἐθνικὸν Εἰλεσιεύς.

Εἰλειθυίας, πόλις Αἰγυπτιακή. τὸ ἐθνικὸν Εἰλειθυιοπολίτης.

Εἴνατος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων φησί. τὸ ἐθνικὸν Εἰνάτιος. τινὲς δὲ ὄρος καὶ ποταμὸν ἐν ᾧ τιμᾶσθαι τὴν Εἰλείθυιαν Εἰνατίνην.

Εἰρεσίδαι, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Εἰρεσίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Εἰρεσιδῶν. καὶ τὰ λοιπὰ οὕτω.

Ἑκαδήμεια, ἣ Ἀκαδήμεια, ἀπὸ Ἀκαδήμου. καὶ Ἀθήνῃσι τόπος ὁ Κεραμικός. ὁ ἥρως δὲ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ δ᾽ ὅτι Ἔχεμος ὁ Ἀρκὰς συστρατεύσας τοῖς Διοσκούροις, ὑποχείριον ἔσχε τὴν Ἀττικήν. ἐξ οὗ Ἐχε-

μήδειόν φασιν. ὁ δημότης Ἀκαδημαϊκός, τροπῇ καὶ τοῦ τελευταίου ε εἰς η.

Ἑκάλη, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑκάλιος. τὰ τοπικὰ Ἑκάληθεν, Ἑκαλήνδε, Ἑκαλῆσι. καὶ ὁ Ἑκάλιος Ζεύς.

Ἑκατήσια, οὕτως ἡ Ἰδρίας πόλις ἐκαλεῖτο Καρίας. ναὸν γὰρ τεύξαντες οἱ Κᾶρες τὴν θεὸν Λαγινίτην ἐκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ φυγόντος ζώου ἐκεῖ, καὶ τὰ Ἐτήσια τελοῦντες ὠνόμασαν. ὁ πολίτης Ἑκατήσιος.

Ἑκατόννησοι. οὕτω περὶ τὴν Λέσβον νησία κ΄, ὡς Στράβων, περὶ τὸν Ἕκατον τὸν Ἀπόλλωνα. τιμᾶται γὰρ διαφόρως ἐν τοῖς τόποις Σμινθεύς, Κιλλαῖος, Γρυνεύς. οἱ οἰκοῦντες Ἑκατοννήσιοι.

Ἑκατόμπυλος, πόλις Παρθίας, ἀνατολικωτέρα Περσίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἑκατομπύλιος.

Ἐκβάτανα, ἡ μεγάλη μερὶς τῆς Μηδίας. ἔστι καὶ Συρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐκβατανηνός, ὡς Ταβιηνός.

Ἐλαία, πόλις τῆς Ἀσίας Αἰολική, Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἣ Κιδαινὶς ὠνομάζετο, Μενεσθέως κτίσμα. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἰταλίας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ Ἐλέα, ἐξ ἧς Ἐλεάται. τῆς δὲ προτέρας Ἐλαιῖται. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης Ἐλαία, μεταξὺ Τύρου καὶ Σιδῶνος, ὡς Φίλων. καὶ Ἐλαία Βιθυνίας ἐπίνειον, πλησίον Μυσίας. ἔστι καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας καὶ νῆσοι τρεῖς.

Ἐλαιεύς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, ὡς Διονύσιος. Διόδωρος δ' Ἐλαιοῦς· ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἐλαιούσιος. τὰ τοπικὰ Ἐλαιουντόθεν καὶ Ἐλαιουντάδε καὶ Ἐλαιοῦσι. λέγεται καὶ ἐξ Ἐλαιέως.

Ἐλαίου τεῖχος, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιοτειχίτης.

Ἐλαιοῦς, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιούσιος. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἐλαιουσία. ἔστι καὶ Ἄργους Ἐλαιοῦς.

Ἐλαιοῦσσα, νῆσος Κιλικίας μετὰ τὴν Ἤπειρον, ἡ νῦν Σεβαστὴ πρὸς τῷ Κωρύκῳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι ἑπτά. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιούσσιος.

Ἐλάτεια, πόλις μεγίστη Φωκίδος, ἀπὸ Ἐλάτου. ἔστι καὶ Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλατεύς. ἔστι καὶ Θεσπρωτίας, ἣν καὶ Ἐλατρειάν φασι διὰ τοῦ ρ. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἐλατρειεύς.

Ἐλαύια, φρούριον Σικελίας. Φίλιστος β'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαυιάτης, ὡς Ἰαμνιάτης καὶ Ἰαμνίτης.

Ἐλαφόνησος, μία τῶν Σποράδων νήσων, ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαφονήσιος.

Ἐλβέστιοι, ἔθνος Λιβύης. Φίλιστος η'. περὶ δὲ τοὺς Λίβυας ἐκτ * Εὐρώπης Ἐλβέστιοι καὶ Μαστιηνοί.

Ἔλβουθις, πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἐλβουθίτης, ὡς Φλέγων.

Ἐλβώ, νῆσος. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐλβῷος, ὡς Σαρδῷος.

Ἔλγος, πόλισμα Λυκίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἔλγιος καὶ Ἐλγαῖος, ὡς Σιγαῖος.

Ἐλέα, πόλις Ἰταλίας, ὡς εἴρηται. ἐκαλεῖτο δὲ Βύλη. ὠνομάσθη δὲ Ἐλέα, ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ, ἡ νῦν Βελέα.

Ἐλέγεια, χωρίον πέραν Εὐφράτου. Ἀῤῥιανὸς ἐν Παρθικῶν η'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλεγεύς, ὡς Σελευκιεύς.

Ἐλένειος, τόπος περὶ τῷ Κανώβῳ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐλενειεύς.

Ἑλένη, νῆσος τῆς Ἀττικῆς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐκεῖ γὰρ ἀποβῆναί φασι τὴν Ἑλένην, μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἰλίου. ἐκαλεῖτο δὲ Μακρὶς διὰ τὸ μῆκος. ἔστι καὶ κρήνη Ἑλένη ἐν Χίῳ, ἐφ' ᾗ Ἑλένη ἐλούσατο. τὸ ἐθνικὸν Ἑλεναῖος, ὡς Κασμεναῖος, ἢ Ἑλενίτης ἢ Ἑλένειος.

Ἐλευθέρα Κιλικία, μέρη αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις. οἱ οἰκήτορες Ἐλευθεροκίλικες· νῦν δὲ Ἐλευθερῖται.

Ἐλευθεραί, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἐλευθῆρος τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι καὶ Κρήτης ἀπὸ Ἐλευθῆρος ἑνὸς τῶν Κουρήτων· ἥ τις καὶ Σάωρος ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Σαώρης νύμφης. ἔστι καὶ ἄλλη ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ ἐν Πόντῳ, διὰ τὸ φυγόντας Αἰήτην τοὺς περὶ Ἰάσονα, ἐκεῖ τοῦ φόβου ἐλευθερωθῆναι. ἔστι καὶ πόλις Λυκίας ἀπό τινος νύμφης. ὁ πολίτης Ἐλευθερεὺς ἢ Ἐλευθεραῖος, ὡς Ἡράκλειος.

Ἐλευθέριον, πολίχνιον Μυσίας. οἱ οἰκῆται Ἐλευθεριεῖς, ὡς Προύσιον Προυσιεῖς.

Ἐλευθερίς, πόλις Βοιωτίας Ὠρωποῦ πλησίον, Κότου καὶ Ἐγκλέου. Θεόπομπος μγ΄. καὶ ἐθνικὸν Ἐλευθερίτης.

Ἐλευθερίσκος, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἐλευθερίσκιος, ὡς Τριποδίσκιος.

Ἐλευθέρνα, πόλις Κρήτης, ἀφ' ἑνὸς τῶν Κουρήτων. οἱ πολῖται Ἐλευθερναῖοι καὶ Ἐλευθερνεύς.

Ἐλευσίς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐλευσίνιος. τὰ τοπικὰ Ἐλευσινόθεν, Ἐλευσῖναδε καὶ Ἐλευσίνισι. λέγεται καὶ Ἐλευσινιακὸς καὶ Ἐλευσινιάς. ἔστι καὶ Δήμητρος καὶ Κόρης Ἐλευσινίας ἱερόν.

Ἐλεύτιοι, ἔθνος τῆς Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἐλεφαντίνη, πόλις Αἰγύπτου. Παρθένιος δὲ Ἐλεφαντίδα αὐτήν φησιν. τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν προτέρας Ἐλεφαντῖνος, τῆς δ' Ἐλεφαντίδος Ἐλεφαντίτης.

Ἐλιβύργη, πόλις Ταρτησσοῦ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐλιβύργιος.

Ἑλίκη, πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος,

οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς.

ἀπὸ Ἑλίκα τοῦ Λυκάονος· ἢ Ἑλίκης τῆς Ἴωνος μὲν γυναικός, Σελινοῦντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατρός. ὁ πολίτης Ἑλικώνιος ἀπὸ κτίστου Ἑλικῶνος· καὶ Ἑλικω-

νία τὸ θηλυκόν. ἴσως δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὄρους γέγονεν. ἔστω οὖν Ἑλικεὺς ἢ Ἑλικωνίτης· ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος· ἢ Ἑλικήσιοι.

Ἐλίμεια, πόλις Μακεδονίας. Στράβων ἑβδόμῳ· ἀπὸ Ἐλύμου τοῦ ἥρωος ἢ ἀπὸ Ἑλένου, ἢ ἀπὸ Ἐλύμα τοῦ Τυῤῥηνῶν βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ἐλιμειώτης. Ἀλέξανδρος δ' ἐν Εὐρώπῃ Ἐλίμειόν φησι, διὰ μακροῦ τὴν μει συλλαβήν. τὴν δ' ἄλλου διὰ βραχέος τοῦ ι.

Ἔλινοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν· καὶ Ἐλινία ἡ χώρα. ἔστι καὶ Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐλινῖνος.

Ἐλίξοια, νῆσος Ὑπερβορέων, οὐκ ἐλάσσων Σικελίας, ὑπὸ ποταμῷ Καραμβύκα. οἱ νησιῶται Καραμβύκαι, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης.

Ἐλίσυκοι, ἔθνος Λιγύων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἔλλα, χωρίον Ἀσίας, Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον. Πολύβιος ιϛ'. τὸ ἐθνικὸν Ἑλλαῖος.

Ἑλλάς, πόλις Θεσσαλίας.

πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

ἐκτίσθη ὑπὸ Ἕλληνος οὐ τοῦ Δευκαλίωνος, ἀλλὰ τοῦ Φθίου καὶ Χρυσίππης τῆς Ἴρου. ὁ δὲ Φθῖος ἦν Ἀχαιοῦ. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἑλλὰς κοίλης Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἕλλην ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ· καὶ Ἑλληνὶς τὸ θηλυκόν· καὶ Ἑλλανικὸς καὶ Ἑλλαδικὸς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλληνόπολις, πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνῳκισμὸν Βιθάλβης. τὸ ἐθνικὸν Ἑλληνοπολίτης.

Ἑλληνικόν, καὶ Καρικόν, τόποι ἐν Μέμφιδι· ἀφ' ὧν Ἑλληνομεμφῖται καὶ Καρικομεμφῖται, ὡς Ἀρισταγόρας.

Ἑλλήσποντος, ἡ χώρα, ἡ παρακειμένη τῷ κόλπῳ ἀπὸ Ἕλλης. οἱ οἰκήτορες Ἑλλησπόντιοι καὶ Ἑλλησποντία καὶ Ἑλλησποντίς. ἔστι δ' ἀπὸ δύο παρηγμένον,

ὡς παρ' ὠκεανὸν παρωκεανίτις, περὶ ποταμῷ παραποτάμιος.

Ἑλλοπία, χωρίον Εὐβοίας. καὶ αὕτη ἡ νῆσος ἀπὸ Ἕλλοπος τοῦ Ἴωνος, τὸ ἐθνικὸν Ἑλλοπιεύς. ἐλέγετο καὶ ἡ περὶ Δωδώνην χώρα Ἑλλοπία, ἧς οἱ οἰκήτορες Ἑλλοὶ καὶ Σελλοί. Ὅμηρος,

ἀμφὶ δὲ Σελλοί.

ἔστι καὶ πόλις περὶ Δολοπίαν καὶ χώρα περὶ Θεσπιάς.

Ἐλλόπιον, πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ιά. τὸ ἐθνικὸν Ἐλλοπιεύς.

Ἐλμαντική, πόλις Ἰβηρίας, τῆς ἐκτὸς Ἴβηρος ποταμοῦ. Πολύβιος γ'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλμαντικός.

Ἕλος, πόλις Λακωνική,

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον.

παρὰ τὸ ἐν ἕλει εἶναι. οἱ πολῖται Εἵλωτες τῇ ἐκτάσει, καὶ τῷ γένει καὶ τῇ προσθέσει τοῦ ι διαφέρει. λέγονται καὶ Εἱλῶται καὶ Ἕλειοι καὶ Ἑλεάται. καὶ ἡ χώρα Εἱλωτεία. καὶ θηλυκὸν Εἱλωτίς. καὶ κτητικὸν Εἱλωτικός. ἔστι καὶ Ἕλος Αἰγύπτου.

Ἕλουροι, Σκυθικὸν ἔθνος· περὶ ὧν Δέξιππος ἐν Χρονικῶν ιβ'.

Ἐλοῦσα, πόλις τῆς νῦν μὲν Παλαιστίνης τρίτης, πάλαι δ' Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλουσηνός.

Ἐλπία, πόλις ἐν Δαυνίοις, κτίσμα Ῥοδίων. τὸ ἐθνικὸν Ἐλπιανοί.

Ἐλύμαι, χώρα Ἀσσυρίων πρὸς τῇ Περσικῇ, τῆς Σουσίδος ἐγγύς. οἱ οἰκοῦντες Ἐλυμαῖοι.

Ἐλύμνιον, νῆσος Εὐβοίας, πόλιν ἔχουσα. λέγεται καὶ Ἐλυμνία. τὸ ἐθνικὸν Ἐλύμνιος ἢ Ἐλυμνιεύς. τῆς δ' Ἐλυμνίας Ἐλυμνιάτης.

Ἔλυρος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρήτῃ. ὁ πολίτης Ἐλύριος.

Ἔλωρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἑλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασσοὺς ἰχθῦς ἔχειν, ἀπὸ χειρὸς ἐσθίοντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ. ἔστι καὶ Μακεδονίας ἄλλη. ὁ πολίτης Ἑλωρίτης. Θουκυδίδης δὲ ἐν ἑβδόμῃ καὶ Ἑλωρινὴν ὁδόν φησι.

Ἔμβατον, τόπος τῆς Ἐρυθραίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν ὀγδόῃ.

Ἔμισσα, πόλις Φοινίκης Λιβανουσίας, ὡς Λάρισσα· καὶ Ἐμισσαῖος τὸ ἐθνικὸν, ὡς Λαρισσαῖος. Διονύσιος ὁ ποιητὴς συνέστειλε τὸ ι· φησὶ γὰρ,

τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Ἐμίσων πόλιν.

καὶ ἔοικε κλίνειν τὰ Ἔμισα· ἡ χρῆσις δὲ θηλυκῶς. ἐν τισι δὲ Ἔμεσα εὕρηται, ἀφ' οὗ Ἐμεσηνός.

Ἐμπόριον, πόλις Κελτική, κτίσμα Μασσαλιωτῶν. δευτέρα Μακεδονίας. τρίτη Σικελίας. δ' Καμπανίας. ὁ πολίτης Ἐμπορίτης.

Ἐνετοί· Ὅμηρος,

ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

ᾤκουν δὲ παρὰ Παφλαγονίαν. λέγονται καὶ Ἐνετίδες ἵπποι. ἦν δὲ καὶ κτητικὸν [Ἐνετικός.] ἔστι καὶ πόλις Ἐνετὸς, ἀφ' ἧς ἦν Μύρμηξ ὁ διαλεκτικὸς φιλόσοφος, ὡς Διογένης ἐν δευτέρῳ φιλοσόφου ἱστορίας.

Ἐνίσπη, πόλις Ἀρκαδίας.

καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην.

νῦν δ' οὐκ ἔστι. φασὶ δὲ ἢ τῆς Κλητορίας εἶναι, ἢ τῆς Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἐνισπαῖος ἢ Ἐνισπίτης ἢ Ἐνισπεύς.

Ἔννα, πόλις Σικελίας, κτίσμα Συρακουσίων, μετὰ ο' ἔτη Συρακουσῶν. ὁ πολίτης Ἐνναῖος καὶ Ἐνναία.

Ἐνόπη, πόλις τῆς Μεσσηνίας· Ὅμηρος,

Καρδαμύλην Ἐνόπην.

τὸ ἐθνικὸν Ἐνοπεὺς, ὡς Ῥοπεύς. μέμνηται αὐτῆς καὶ Παυσανίας τρίτῳ.

Ἔντελλα, πόλις Σικελίας. Ἔφορος ιϛ΄. ἦσαν δ' οἱ οἰκοῦντες Καμπανοὶ τὸ γένος, σύμμαχοι Καρχηδονίων. τὸ ἐθνικὸν Ἐντελλῖνος.

Ἐντριβαὶ, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἐξγύϊος, πόλις Σικελίας, γραφὴν Ἀττικὴν ἔχουσα, ὡς τὸ Ἐξκλινής. λέγεται δ' οὕτω διὰ τὸ ἓξ ἀγυίας ἔχειν.

Ἐορδαῖαι, δύο χῶραι Μυγδονίας. εἰσὶ καὶ ἄλλαι δύο, ἡ μὲν Ἰβηρίας, ἡ δὲ Θρᾴκης, ἀπὸ Ἐορδοῦ τινος. ὁ οἰκήτωρ Ἐορδαῖος. ὀξύνεται δὲ τὸ Ἐορδὸς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἕκτῃ. ἐκλήθησαν καὶ Ἐορδισταὶ ἀπὸ τοῦ ἐορδίζω, ὡς Λυδὸς λυδίζω.

Ἐπάκρια, μία τῶν ἐπὶ Κέκροπος συνοικισθεισῶν δυοκαίδεκα πόλεων, διὰ τὸ λῃΐζεσθαι ὑπὸ Καρῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐπακριεύς.

Ἐπαρῖται, ἔθνος Ἀρκαδίας. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν Ἔπαρις ἔδει, οὐχ εὕρηται δέ. περὶ δὲ τοῦ ἔθνους Ξενοφῶν καὶ Ἔφορος καὶ Ἀνδροτίων φασίν.

Ἐπειοὶ, οἱ Ἠλεῖοι, ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως. τὸ θηλυκὸν Ἐπειὰς καὶ Ἐπειΐς. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Ἐνδυμιωνιάδαι.

Ἐπίδαμνος, πόλις Ἰλλυρίδος, ἐπὶ χεῤῥονήσου τῆς καλουμένης Δυῤῥαχίου. ἔστι δ' ἑτέρα ἐν τῷ Ἰωνίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιδάμνιος. εὕρηται παρὰ Παρθενίῳ καὶ διὰ διφθόγγου. τὸ θηλυκὸν Ἐπιδαμνιάς.

Ἐπίδαυρος, πόλις πρὸς τῷ Ἄργει, θηλυκῶς λεγομένη. τὸ γὰρ,

ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,

μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου θηλυκόν ἐστιν, ὡς τὸ,

φολόεντος ἐχίδνης,

παρὰ Νικάνδρῳ. τινὲς δὲ Λειμήρην αὐτήν φασι, τὴν λειμῶνας ἔχουσαν. ἐκαλεῖτο δὲ Μελισσία καὶ Αἵμηρα, διὰ τὸ συνεχῶς αἱμάσσεσθαι τὸν βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ τῶν θυσιῶν. εἶτα Ἐπίταυρος καὶ Ἐπίδαυρος. τινὲς δὲ Λειμηρὸν Λακωνικὴν λέγουσι, μίαν τῶν ἑκατὸν, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. ὁ πολίτης Ἐπιδαύριος· τὸ θηλυκὸν Ἐπιδαυρία καὶ Ἐπιδαυρὶς καὶ Ἐπιδαυριώτης φασίν.

Ἐπιεικίδαι, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπιεικίδης. τὰ τοπικὰ Ἐπιεικιδῶν, ἐν Ἐπιεικιδῇσιν.

Ἐπικηφησία, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπικηφήσιος. τὰ τοπικὰ Ἐπικηφησιᾶθεν.

Ἐπιλευκάδιοι, πόλις μετὰ Ἀκαρνανίαν· Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιλευκάδιος ὁμοίως.

Ἐπιπολαὶ, χωρίον ἀπόκρημνον, προσεχὲς Συρακούσαις. Θουκυδίδης ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιπόλαιος τῷ κοινῷ τύπῳ.

Ἐπιτάλιον, πόλις τῆς Τριφυλίας. Πολύβιος τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιταλιεύς.

Ἐπιφάνεια, πόλις Συρίας, κατὰ Ῥαφανέας, ἐν μεθορίοις Ἀράδου, ἀφ' ἧς Εὐφράτης ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος. δευτέρα Κιλικίας. τρίτη Βιθυνίας. δ' κατὰ Τίγριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀρκεσίκερτα, ὅ ἐστιν Ἀρκεσίου κτίσμα. ὁ πολίτης Ἐπιφανεύς.

Ἔπουϊα, πόλις, ἡ νῦν Ἀμβρακία, ἡ πρότερον Παραλία. καὶ οἱ οἰκοῦντες Παράλιοι.

Ἑπτακωμῆται, βάρβαροι τὸ Σκυθικὸν οἰκοῦντες ὄρος. τινὲς δὲ τούτων ἐκαλοῦντο καὶ Βύζηρες.

Ἐπωπὴ, οὕτως ἡ Ἀκροκόρινθος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ Σίσυφον ἐκεῖ ἰδεῖν τὴν Αἰγίνης ἁρπαγὴν ὑπὸ Διός. τὸ ἐθνικὸν Ἐπωπεὺς καὶ Ἐπωπίτης.

Ἐρβησσὸς, Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐρβησσῖνος. Φίλιστος Σικελικῶν β'.

Ἔρβιτα, πόλις Σικελίας. Ἔφορος κη΄. τὸ ἐθνικὸν Ἑρβιταῖος.

Ἐργέτιον, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐργετῖνος.

Ἐρεβίδαι, μέρος Λωτοφάγων. Φίλιστος ὀγδόῳ.

Ἐρεμβοί, ἔθνος Ἀράβων. Ὅμηρος,

καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς.

τούτους δέ φησι τοὺς Τρωγλοδύτας, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. λέγονται καὶ Ἐρεμβαῖοι καὶ θηλυκὸν Ἐρεμβίς.

Ἔρεσος, πόλις ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Ἐρέσου τοῦ Μάκαρος. ἐξ ἧς Θεόφραστος Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ διάδοχος, ὁ ἐπιφανέστατος, ὃς Τύρταμος ἐλέγετο καὶ διὰ τὸ τῆς φράσεως θεσπέσιον Θεόφραστος ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρέσιος, ὡς Ἐφέσιος· καὶ Ἐρεσία καὶ Ἐρεσιεύς.

Ἐρετρία, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος,

Χαλκίδ' Ἐρετρίαν τε.

ἐκαλεῖτο δὲ Μελανηΐς, ἀπὸ Μελανέως τοῦ Εὐρύτου πατρός. οὕτω δ' ἐκλήθη ἀπὸ Ἐρετριέως, τοῦ Φαέθοντος υἱοῦ. τοῦτον δ' εἶναι ἕνα τῶν Τιτάνων. ἔστι καὶ Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Ἐρετριεὺς, καὶ κλίνεται Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς, ὡς Στειριῶς. καὶ Ἐρετρὶς θηλυκῶς καὶ Ἐρέτριος καὶ Ἐρετριὰς καὶ Ἐρετριακός.

Ἐρευάτις, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Ῥευάστης καὶ Ἐλευθερᾶς. τὸ ἐθνικὸν Ἐρευάτης.

Ἔρημος, καὶ νῆσος ἔστιν ἐρήμη. ἐρήμη δ' ἔστι γῆ μεμονωμένη· ἀφ' ἧς ἐρημαῖος καὶ ἐρημαία.

Ἔρθα, πόλις Παρθίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρθηνὸς, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Ἐρίκεια, δῆμος Ἀθήνησιν Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐρικειεύς. τὰ τοπικὰ Ἐρικείαθεν, Ἐρικείανδε, Ἐρικειᾶσιν.

Ἐρικοῦσσα, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ φυτοῦ καλουμένη, ὡς τὸ Φοινικοῦσσα. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖοι ἐξ Ἐρικούσσης, καὶ πάλιν Λιπαραῖοι ἐκ Φοινικούσσης. πάντες γὰρ οἱ οἰκοῦντες Αἰόλου νήσους ἐκαλοῦντο κοινῶς μὲν Λιπαραῖοι, ἰδικῶς δὲ ἐξ ἑκάστης τοπικῶς, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις δείξομεν τοῦτο φυλαττόμενον.

Ἔριμον, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ, ὡς Ἑκαταῖος.

Ἐρινεὸς, πόλις Δωριέων ὑπὸ τὸν Παρνασόν. λέγεται καὶ Ἐρίνειος. ἔστι καὶ Ἰταλίας ἄλλη καὶ Ἀχαῖας· ὁ πολίτης Ἐρινεάτης καὶ Ἐρινεύς.

Ἐρινιάτης, κώμη Μεγαρίδος. Παυσανίας α΄. ὁ οἰκήτωρ Ἐρινιάτης διὰ τὸ προκατειληφός.

Ἑρκύνιον, ὄρος Ἰταλίας. ἀφ' οὗ Ἑρκυνὶς ἡ χώρα καὶ Ἑρκύνιος τὸ κτητικόν. Ἀλέξανδρος Εὐρώπῃ.

Ἑρμιὼν, καὶ Ἑρμιόνη, ἀπὸ τῆς Ἑρμιόνος γενικῆς, ὡς ἀπὸ τῆς κάλυκος ἡ καλύκη, καὶ τῆς χιτῶνος ἡ χιτώνη, καὶ ἡγεμόνος ἡγεμόνη. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λακέρεια. Ἕρμιον δὲ, ἀπὸ τοῦ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐνταῦθα ἀπὸ Κρήτης ἀφικομένους ὁρμισθῆναι. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὅθεν καὶ ἱερὸν Ἥρας παρθένου ἦν ἐν αὐτῇ. τὸ ἐθνικὸν Ἑρμιονεύς· καὶ Ἑρμιονὶς τὸ θηλυκόν.

Ἕρμος, ὡς Ἕρκος, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Ἕρμειος. τὸ εἰς τόπον εἰς Ἕρμους ἢ Ἑρμόσε. τὸ ἐν τόπῳ ἐν Ἑρμεῖ.

Ἑρμοτυμβιεῖς, μοῖρα τῶν μαχίμων ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῃ. οἱ αὐτοὶ καὶ Λαβαρεῖς.

Ἑρμοῦ πεδίον, τόπος πλησίον Κύμης. Ἔφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ. ὁ τοπίτης Ἑρμοπεδιεὺς καὶ Ἑρμοπεδιανὸς, καὶ ὅσα πεδίου ἐθνικά.

Ἑρμούπολις, Αἰγύπτου πόλις. Ἡρωδιανὸς δύο εἶναι λέγει, καὶ μεγάλην καὶ μικράν. καὶ γ΄ κατ' Αἰ-

γυπτον. καὶ δ' κατὰ Ῥυμοῦιν. καὶ ε' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ς' ἐν Κῷ τῇ νήσῳ. καὶ ζ' ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Ἑρμεοπολίτης.

Ἑρμώνασσα, νῆσος μικρὰ, πόλιν ἔχουσα ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, Ἰώνων ἄποικον, ὡς ὁ Περιηγητής. ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμώνειαν καλεῖ. Στράβων ἑβδόμῃ Ἑρμώνακτος κώμην φησί. Μένιππος δὲ χωρίον Τραπεζοῦντος ἐν Περίπλῳ τῶν δύο πόντων. Ἑκαταῖος δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτήν φασιν, ἀπὸ Ἑρμωνάσσης. τὸ ἐθνικὸν Ἑρμωνασσαῖος ἢ Ἑρμωνάσσιος, ὡς Συρακούσιος.

Ἑρμωνθὶς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Μώμεμφις, Μένουθις, Τερένουθις. ἀφ' ἧς Ζεὺς Ἑρμωνθίτης καὶ Ἀπόλλων. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῳ. ἀφ' ἧς καὶ νομὸς Ἑρμωνθίτης. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ Ἴσιδος ἱερόν.

Ἔρνικες, ἔθνος Λατίνων. Διονύσιος ὀγδόῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Ἐροιάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐροιάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἐροιάδων, εἰς Ἐροιάδων, ἐν Ἐροιάδων.

Ἐρύθεια, νῆσος Γηρυόνου ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἀπὸ Ἐρυθείας τῆς Γηρυόνου, ἧς καὶ Ἑρμοῦ Νῶραξ, ὡς Παυσανίας. λέγεται δὲ καὶ Ἐρύθη κατὰ συναλοιφὴν, ὡς τὸ Ἀγάμεια Ἀγάμη, καὶ Ζέλεια Ζέλη, Μαντίνεια Μαντίνη. ὁ νησιώτης Ἐρυθρεὺς, ὡς Μαντινεύς. ἢ Ἐρυθείτης, ἢ κατὰ περίφρασιν, ὁ κατοικῶν τὴν Ἐρύθειαν, ὡς Ὅμηρος,

Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.

Ἐρυθινοί, πόλις Παφλαγονίας. λέγεται δὲ παρὰ τὸ ἔρευθος. Ἀπολλώνιος,

καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Ἐρυθρά, ἡ θάλασσα, ἀπὸ Ἐρύθρου τοῦ ἥρωος. Οὐράνιος δ' ἐν Ἀραβικῶν δευτέρᾳ, ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρῶν, ἃ ἐρυθρὰ δεινῶς εἰσὶ καὶ πορφυρᾶ καὶ ἐπὴν βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν. καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, κάτω συῤῥέοντι εἰς θάλασσαν, οὕτω γίγνεται ἡ θάλασσα τὴν χρόαν. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυθραῖος καὶ Ἐρυθραία καὶ Ἐρυθραῖον· καὶ ἔστιν ἄκρα Ἐρυθρὰ τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῃ Γεωγραφουμένων.

Ἐρυθρὰ βῶλος, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυθροβωλίτης.

Ἐρυθρά, πόλις Ἰώνων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ Κνωπούπολις ἀπὸ Κνώπου. ἔστι καὶ Λιβύης ἄλλη, καὶ ἄλλη Λοκρίδος. ἔστι καὶ Βοιωτίας καὶ Κύπρου ἄλλη, ἡ νῦν Πάφος. ὁ πολίτης Ἐρυθραῖος. καὶ τοπικῶς Ἐρυθραιῆθεν. ἐχρημάτιζε δὲ καὶ Ναυκράτης Ἐρυθραῖος, ὁ Ὅμηρον ὑπομνηματίσας.

Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις. Φίλιστος Σικελικοῖς δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυκαῖος.

Ἐρύμανθος, ὄρος καὶ ποταμός.

ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον.

ἐν τούτοις τοῖς ὄρεσι λέων οὐ γεννᾶται. ὅθεν Ὅμηρος περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι,

τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,

καὶ οὐ λέουσι. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυμάνθιος· καὶ θηλυκὸν Ἐρυμανθὶς, ὡς Βοιωτὸς Βοιωτίς. ἔστι καὶ οὐδέτερον Ἐρυμάνθιον.

Ἐρυμναί, πόλις Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυμναῖος.

Ἔρυξ, πόλις Σικελίας ἀρσενικῶς, ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Ἀφροδίτης καὶ Βύτου. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυκῖνος. καὶ Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη ἐν Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ.

Ἐρύσθεια, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ,

οἵ τ' ἔχον Ὑλάταο θεοῦ ἕδος Ἀπόλλωνος,
Τέμβρον Ἐρύσθειάν τε, καὶ εἰναλίην Ἀμαμάσσόν.

Ἐρυσίχη, πόλις Ἀκαρνανίας, ἥ τις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη. καὶ τινὲς δὲ τὴν χώραν τῶν Οἰνιαδῶν πᾶσαν Ἐρυσίχην ὠνόμασαν, ἀπὸ Ἐρυσίχης τῆς Ἀχελῴου θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις. ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φησιν ὅτι σεσημείωται τὸ Ἐρυσιχαῖος προπερισπώμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. μήποτε οὖν τὰ χαῖον ἔγκειται, ὅ ἔστιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. διχῶς οὖν ἔσται. ὡς ἔστι δῆλον παρὰ Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενείων ᾀσμάτων· φησὶ γάρ,

οὐκ εἶ σ' ἀνὴρ ἄγριος οὐδὲ σκαιὸς
οὐδὲ παρὰ σοφοῖσι, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμὴν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικόν ἐστι καὶ προπερισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς καθόλου προσῳδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη. εἰ δὲ τὸ οὐδὲ ποιμὴν συνάψειέ τις λέγων, ἢ Ἐρυσιχαῖος· τὸ δὲ οὐδὲ ποιμὴν, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται, καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἁρμόδιον ἐπαχθήσεται. ὁ πολίτης Ἐρυσιχαῖος· τὸ θηλυκὸν Ἐρυσιχίς. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας.

Ἐρεχθία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Ἐρεχθέως τοῦ ξενίσαντος Δήμητραν. τετρασυλλάβως δὲ τοὺς Ἐρεχθέας φασίν. ὁ δημότης Ἐρεχθιεύς. καὶ Ἰσοκράτης Ἐρεχθιεὺς ἦν. τὰ τοπικὰ Ἐρεχθιᾶθεν, Ἐρεχθίαζε καὶ Ἐρεχθιάσιν.

Εἰδητὲς, ἔθνος Ἰβηρικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἑσπερία, ἡ δύσις, καὶ τὸ δυτικὸν μέρος. τὸ ἐθ-

νικὸν Ἑσπέριος καὶ Ἑσπεριώτης· καὶ Ἑσπερίτης ὁ δυτικὸς, παρὰ τὴν ἑσπέραν τὴν δύσιν.

Ἑσπερὶς, πόλις Λιβύης, ἡ νῦν Βερονίκη. ὁ πολίτης Ἑσπερίτης. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν.

Ἑστίαια, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος,

πολυστάφυλόν θ' Ἑστίαιαν.

ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ὄλυμπον Ἑστιαίας. τὸ ἐθνικὸν Ἑστιαιεύς. λέγεται καὶ τρισυλλάβως. ἔστι καὶ ἄλλη Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Ἑστιαιώτης, ἡ Θετταλικὴ μοῖρα καὶ Ἑστιαιεύς.

Ἐταεῖς, διὰ διφθόγγου, ὡς Διπεδιεῖς. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Ἐτεωνὸς, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος,

πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν.

ἀπὸ Ἐτεωνέως. καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφη. κεῖται δ' ἐπὶ λόφου. τὸ ἐθνικὸν Ἐτεώνιος, ὡς Σικυώνιος· ἐκ τόπου Ἐτεωνόθεν.

Εὖα, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαῖος.

Εὐαίμων, πόλις Ὀρχομενίων. Θεόπομπος ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαιμόνιος.

Εὐαληνοί, ἔθνος, περὶ οὗ φησι Γλαῦκος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀραβίας.

Εὔβιοι, ἔθνος Λιγυστικόν. εἴρηται ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀρβαξανῶν.

Εὔβοια, νῆσος μία τῶν ἑπτὰ, περιμήκης, ἣ καὶ Μακρὶς, ἀπὸ Εὐβοίας. Ἡρόδοτος. ἔστι καὶ τόπος ἐν Ἄργει. ἔστι καὶ πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς ἣν οἱ ἀπὸ τῆς νήσου εἰς Ἰλλυριοὺς ἀπιόντες Ἄβαντες ἐκλήθησαν. τὸ ἐθνικὸν τῆς νήσου Εὐβοιεύς· καὶ Εὐβοιΐς τὸ θηλυκόν· καὶ Εὐβοεὺς χωρὶς τοῦ ι. καί τοι ἀπὸ τῶν εἰς α παραγόμενα εἰς ευς φυλάττει τὴν παραλήγουσαν· διὸ καὶ τὸ

Ἀλεξάνδρεια οὐ προϋπάρχει τοῦ Ἀλεξανδρεὺς, ἔδει γὰρ Ἀλεξανδρειεὺς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς Ταρσὸς Ταρσεύς. ἔστι καὶ Εὐβοεικὸς κτητικόν.

Εὔγεια, χωρίον Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐγείτης, ὡς Ζελείτης· καὶ Εὐγεώτης, ὡς Μαρεώτης.

Εὐδείκνη, νῆσος Λιβύης Φοινίκων. Ἑκαταῖος Περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Εὐδεικναῖος, ὡς Λερναῖος.

Εὐέλγεια, πόλις. Ἑκαταῖος Περιηγήσει. ὁ πολίτης Εὐελγεύς.

Εὐεργέται, Σκυθικὸν ἔθνος. Στράβων. ὃ καὶ Ἀριμασποὶ ἐλέγετο· ἐκεῖ γὰρ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς χειμῶνος πνεύσαντος διασωθῆναι τὸ σκάφος καὶ οὕτω κληθῆναι.

Εὐεσπέριδες, πόλις Λιβύης, καὶ ἑνικῶς λεγομένη. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ευ μορίου Ἑσπερίς. τὸ ἐθνικὸν Εὐεσπερίτης.

Εὐθηναί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Εὐθηναῖος, κατ' ἐκείνους δὲ Εὐθηνεύς. Πολέμων δὲ καὶ Εὐθηνίτας φησίν.

Εὐίππη, δῆμος Καρίας. ὁ οἰκήτωρ Εὐιππεύς.

Εὐκαρπία, δῆμος τῆς μικρᾶς Φρυγίας. ἱστορεῖ Μητροφάνης τὸν βότρυν ἐκεῖ τοσοῦτον γίνεσθαι τὸ μέγεθος, ὅσον ἅμαξαν ἀπ' αὐτοῦ σχισθῆναι κατὰ μέσον. καὶ οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ εὔφορον. περὶ αὐτῆς γὰρ οἱ βάρβαροι ἔλεγον ὅτι Δήμητρι καὶ Διονύσῳ Ζεὺς τὴν χώραν τὴν τῶν εὐκάρπων δοίη. ἔστι καὶ Εὐκαρπία φρούριον Σικελίας ἐν τοῖς λεγομένοις Τιμαίοις· καὶ γενέσθαι Λαΐδα ἐν τούτῳ, τὴν ἐπὶ κάλλει διαβεβλημένην ἑταίραν, ἣν οἱ πολλοὶ Κορινθίαν φασί. τὴν, οὐδὲ Λαΐδα τινὲς λέγουσιν, ἀλλὰ Ναΐδα, καὶ Ὑκκαρικὸν ἀνδράποδον, ὡς Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ. τὸ ἐθνικὸν Εὐκαρ-

πεύς. δυνατὸν δὲ τὸ τῆς Σικελίας Εὐκαρπιανὸς καὶ Εὐκαρπιάτης καὶ Εὐκαρπίτης.

Εὐκρατιδία, πόλις Βάκτρων, παρὰ τὸν Εὐκρατίδαν. Στράβων ἑνδεκάτῳ.

Εὐμένεια, πόλις Φρυγίας, Ἀττάλου καλέσαντος ἀπὸ Εὐμενοῦς τοῦ Φιλαδέλφου· ἢ Ὕλλος καλῶς μείνας ὠνόμασεν οὕτω. δευτέρα Καρίας. τρίτη ἐπὶ Ὑρκανίᾳ. ὁ πολίτης Εὐμενεύς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ Εὐμενείας.

Εὐναί, πόλις Καρίας, ἐν ᾗ ποταμὸς Εὐναῖος. τὸ ἐθνικὸν Εὐναῖος. ἔστι καὶ πόλις Ἀργοῦς Εὔναια, ἣν ᾤκουν Κυνούριοι. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον ἢ καὶ Εὐναιάτης.

Εὐπαλία, πόλις Λοκρίδος, ἣν Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρός φησι. τὸ ἐθνικὸν Εὐπαλιεύς.

Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν. οἱ πολῖται Εὐπατρίδαι, μᾶλλον δὲ Εὐπατρεῖς. Ξάνθος ἐν γ' Λυδιακῶν.

Εὐπορία, πόλις Μακεδονίας, ἣν Ἀλέξανδρος ταχέως νικήσας ἔκτησε, καὶ ὠνόμασε διὰ τὸ εὔπορον. τὸ ἐθνικὸν Εὐποριεύς.

Εὐπυρίδαι, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Εὐπυρίδης. Τρικώμους δὲ τούτους ἐκάλουν, Εὐπυρίδας, Κεκροπίδας, Πήληκας. τὰ τοπικά, ἐξ Εὐπυριδῶν, εἰς Εὐπυριδῶν, καὶ ἐν Εὐπυριδῶν.

Εὐρύαμπος, πόλις Μαγνησίας. ὁ πολίτης Εὐρυάμπιος. Λυκόφρων,

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

Εὐρύηλος, οὕτως ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἐπιπολῶν. πολίχνιον δὲ τοῦτο Συρακουσῶν ἀπόκρημνον. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυήλιος.

Εὐρυμέδων, ποταμὸς Παμφυλίας καὶ τόπος κατὰ Ταρσόν. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυμεδόντιος. ἀπὸ δὲ Εὐρυμήδους Εὐρυμηδούντιος.

Εὐρυμεναί, πόλις Θεσσαλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Εὐρυμένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Εὐρυτᾶνες, ἔθνος Αἰτωλικόν. Λυκόφρων,

μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς.

ὡς τὸ Αἰνιάν.

Εὔρωμος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Εὐρώμου τοῦ Ἰδριέως Καρός. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωμεύς. Ἀπολλώνιος ἑπτακαιδεκάτῳ Καρικῶν.

Εὐρώπη, ἡ χώρα ἐκ τῆς Φοινίκης, θυγατρὸς τοῦ Ἀγήνορος. λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ ι Εὐρωπία, παρὰ Σοφοκλεῖ Αἰχμαλώτισι·

καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ,

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας.

ὁ οἰκῶν Εὐρωπαῖος· καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον· καὶ Εὐρωπίς.

Εὐρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐρώπου τοῦ Μακεδόνος καὶ Ὠρειθυίας τῆς Κέκροπος. ἔστι καὶ Συρίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωπαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ἣν Ἰδριάδα, ἀπὸ Ἴδριος τοῦ Χρυσάορος. τὸ ἐθνικὸν Εὐρώπιος, ὡς Ὠρώπιος.

Εὐταία, πόλις Ἀρκαδίας. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ς'. τὸ ἐθνικὸν Εὐταιεύς, ὡς Ἡραιεύς, Φωκαιεύς.

Εὔτρησις, κώμη. Ὅμηρος,

Κώπας, Εὔτρησίν τε.

κεῖται δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιὰς ἀπάγουσαν, ἣν ἐτείχισε Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ἐκλήθη δὲ Εὔτρησις, διὰ τὸ πολλαῖς αὐτὴν πρότερον χρήσασθαι ῥύμαις, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ὁ κωμήτης Εὐτρησίτης· ἀφ' οὗ Ἀπόλλων Εὐτρησίτης· καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καὶ μαντεῖον ἐνδοξότατον. τὸ γὰρ Εὐτρήσιον, πόλις Ἀρκαδίας καὶ οὐκ ἐθνικόν. ἔστι δὲ καὶ εἰς τόπον ἐπιῤῥηματικῶς Εὐτρησίνδε, ὡς Μενέλαος.

Εὔφραντα, πόλις Λιβυκή. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Εὐφραντεῖος.

Εὐφρατίς, ἡ Συρία, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ. ἐλέγοντο αὐτὸς καὶ Ἀράξης ἀδελφοί, ῥέοντες ἐξ ὄρους Ἀρμενίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐφρατίτης, ὡς Προσωπίτης.

Εὐωνυμία, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐωνυμεύς. ἔστι καὶ δῆμος Ἀθηναίων, ἀπὸ Εὐωνύμου τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, ἢ Κηφισσοῦ. ὁ δημότης Εὐωνυμεύς. τὰ τοπικά, ἐξ Εὐωνυμέων. λέγεται καὶ ὁ δῆμος Εὐώνυμος.

Εὐωνυμῖται, ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ.

Ἔφεσος, πόλις Ἰωνίας ἐπιφανεστάτη καὶ λιμὴν ἐν κόλπῳ. Ἡρόδοτος δὲ Λυδίας αὐτήν φησιν. ἐκαλεῖτο δὲ Σμύρνα, ἀπὸ Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάμορνα, καὶ Τραχεῖα, καὶ Ὀρτυγία, καὶ Πτελέα. ὁ πολίτης Πτελεαῖος. ἦν δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ. καὶ Πτελεάτης ὁ πολίτης. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Σάμορνα Σαμορναῖος. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, ἣν καὶ βασίλισσαν καὶ πρόσπολον Ἀρτέμιδος εἶναί φησιν. ἐσχηκέναι δὲ καὶ θυγατέρα Ἀμαζόνα, ἀφ᾽ ἧς αἱ Ἀμαζόνες. ἡ δὲ πόλις ἐν κοίλῳ τόπῳ κατοικισθεῖσα χειμῶνος κατεκλύσθη καὶ μυρίων ἀποθανόντων, Λυσίμαχος τὴν πόλιν μετέθηκεν ἔνθα νῦν. ἐκάλεσε δ᾽ Ἀρσινόην αὐτήν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἀρσινόης· οὗ τελευτήσαντος ἡ προτέρα κλῆσις ἀνελήφθη. φέρεται δὲ Δούριδος ἐπίγραμμα τοῦ Ἐλαΐτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν οὕτως·

Ἠέριαι νεφέλαι πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα·
ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
αἶ αἶ, τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.

κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

ἔστι καὶ Ἔφεσος νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ, καὶ Χίος, καὶ Λέσβος, καὶ Κύπρος, καὶ Σάμος καὶ ἄλλαι, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος. εὕρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν Ἀλεξάνδρᾳ Σοφοκλῆς. λέγεται καὶ Ἐφεσίτης, ὡς Ταρσὸς Ταρσεύς, Ἁλικαρνασσὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Ἔφυρα, πόλις Ἠπείρου ἀπὸ Ἐφύρου τοῦ Ἄμβρακος τοῦ Θεσπρωτοῦ τοῦ Πελασγοῦ τοῦ Λυκάονος τοῦ γηγενοῦς τοῦ Ἀρκάδος. ἐκ ταύτης Ἀστυόχη, ἡ μήτηρ Τληπολέμου, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἦν δὲ αὕτη μεταξὺ Πύλου καὶ Ἤλιδος, ὡς Παρμενίσκος φησίν. ἠγνόησε δ' ὅτι μυχὸς ἡ Κόρινθός ἐστι, Γλαύκῳ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντι, ὡς ἂν τῆς Εὐρώπης οὖσα δυτικωτάτη. κέκληται δὲ ἀπὸ Κορίνθου. Ὅμηρος οὖν τὸ Ἐφύρη περὶ τῆς Κορίνθου ἔφη. ἔστι καὶ ἄλλη Ἐφύρη Κρανῶν λεγομένη, ὥς φησι Κινέας ὁ ῥήτωρ καὶ Ἐπαφρόδιτος. δευτέρα περὶ Θεσσαλίαν. τρίτη Οἰνόη· καὶ νῆσος οὐ μακρὰν ἀπέχουσα Μήλου. ὁ πολίτης Ἐφυραῖος. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας ἄλλη. ἔστι καὶ Θεσσαλίας καὶ Ἰταλίας κατὰ Καμπανίαν. ἔστι καὶ κώμη Αἰτωλίας Ἔφυρα. τὸ ἐθνικὸν Ἔφυρος. τὸ κτητικὸν τῆς Θεσπρωτίας Ἐφύριος. καὶ Ἐφύρηθεν, ἀπὸ τόπου ἐπίῤῥημα.

Ἐχελίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἐχέλου Ἥρωος. οὗτος δ' ἀπὸ Ἕλους τόπου, μεταξὺ ὄντος τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ τετρακώμου Ἡρακλείου, ἐν ᾧ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐτίθεσαν τοῖς Παναθηναίοις. ὁ δημότης Ἐχελίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἐχετία, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἐχετιανός, ὡς Καρδιανός.

Ἐχέτλα, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἐχετλιάτης.

Ἐχέτρα, πόλις Ἰταλίας, διαφέρει Οὐολούσκοις. τὸ

ἐθνικὸν Ἐχετρανός. Διονύσιος δεκάτῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν, αἷς Ἀχελῷος ποταμὸς προσβάλλει ἰλύν. λέγονται καὶ Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξύ, παρὰ τὸν ἐχῖνον· ἢ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἐχῖναι Ἐχιναῖος· τοῦ δ' Ἐχινάδες Ἐχιναδεύς, ὡς Ἄρκαδος Ἀρκαδεύς· ἢ Ἐχινάδιος.

Ἐχῖνος, πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. Ῥιανός, Ἐχίονος ἄστυ ταύτην εἶπεν. ὁ πολίτης Ἐχιναῖος, ὡς Χέρσος Χερσαῖος καὶ Ἄπειρος Ἀπειραῖος, Κῦφος Κυφαῖος· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐχιναῖος Ἐχιναιεύς, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. τινὲς δὲ καὶ Ἐχινοῦντά φασι τὴν αὐτήν.

Z.

Ζάβιδα, κώμη ἐν τῷ μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῃ.

Ζάβιοι, ἔθνος Ἰνδικὸν, πολεμῆσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.

Ζάγκλη, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ γηγενοῦς, ἢ ἀπὸ κρήνης Ζάγκλης· οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρύψαι, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Νίκανδρος ἐν τῷ δεκάτῳ Σικελίας·

καί τις καὶ Ζάγκλης ἐδάη δρεπανηΐδος ἄστυ.

τὸ γὰρ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Ζαγκλαῖος, καὶ Ζαγκλαϊκὸς τὸ κτητικόν.

Ζάγυστις, χωρίον Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ζαγυστῖται.

Ζαδράμη, βασίλειον τῶν Κιναιδοκολπιτῶν, περὶ οὗ ἐροῦμεν ἐν τῷ Κ. εἰσὶ δὲ ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· Ζαδραμιτῶν καὶ Κιναιδοκολπιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Ζαδραμαῖος.

Ζαιά, πόλις Βοιωτίας ἀρχαιοτάτη. Ἡρωδιανὸς καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου. τὸ ἐθνικὸν Ζαιάτης, ὡς Βοιάτης.

Ζάκανθα, πόλις Ἰβηρίας, ἣν εἷλεν Ἀννίβας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ζακανθαῖος.

Ζάκυνθος, πόλις, ἀπὸ Ζακύνθου τοῦ Δαρδάνου. ἀρσενικῶς Ὅμηρος καὶ θηλυκῶς,

καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
καὶ ὑλήεντα Ζάκυνθον.

δευτέρα Ἰβηρίας. τρίτη Λιβύης, ἣν καὶ Ζακυνθίαν τινὲς ἀνέγραψαν. ὁ πολίτης τῆς Ζακύνθου Ζακύνθιος καὶ Ζακυνθία· τῆς δὲ Ζακυνθίας Ζακυνθιανὸς, ὡς Ἀδριανός· ἢ Ζακυνθιεὺς, ὡς Ἀκανθιεὺς, Οἰχαλιεύς.

Ζάρηξ, πόλις Λακωνικὴ πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ ἥρως Ἀθηναῖος, ὡς Παυσανίας ἐν πρώτῳ. ἔστι καὶ Ἱπποθόοντος ἡρῷον, ἀφ' οὗ καὶ φυλὴν ὀνομάζουσι. τὸ ἐθνικὸν Ζαρήκιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς Θρᾴκιος.

Ζάρητα, κρήνη ὑπὲρ τῆς Χαλκηδονίας θαλάσσης, μικροὺς τρέφουσα κροκοδείλους, οἳ καλοῦνται Ζαρήτιοι.

Ζαρίασπα, ἢ Ζαριάσπη, πόλις Βακτριανή. Στράβων ἑνδεκάτῃ. ἣ ἐκαλεῖτο καὶ Βάκτρα. Χάραξ δὲ οὐδετέρως τὰ Ζαρίασπα. οἱ οἰκοῦντες Ζαριασπηνοὶ ἐγχωρίως. ἀπὸ δὲ τοῦ Ζαριάσπη Ζαριασπεύς.

Ζαύηκες, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος δ'. Ζαύηκες ἔθνος. Ἑκαταῖος ἐν Περιηγήσει Ἀσίας.

Ζεβέκη, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ζεβεκηνὸς, ὡς αὐτός. σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα κυρίως.

Ζειρινία, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος Φιλιππικῶν γ'. τὸ ἐθνικὸν Ζειρινιάτης, ὡς Κυδωνιάτης.

Ζέλεια, πόλις Τρωάδος.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον.

Ὅμηρος, ἀπὸ Ζελείου ἥρωος. οἱ δὲ Ζέλην αὐτήν φασι. τὸ ἐθνικὸν Ζελείτης. παρὰ Ποσιδίππῳ δ' εὕρηται διὰ τοῦ ι. Ἡρωδιανὸς Ζελειατῶν φησιν. ἔστι γὰρ Ζελειάτης καὶ Ζελείτης. ἔστι καὶ Ζέλεια φρούριον Κυζίκου, ὡς Διογένης ἐν τρίτῃ περὶ Κυζίκου. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. Ποσίδιππος δὲ Πάνδαρος παρὰ τῷ Σιμοῦντι τέθαπταί φησιν.

οὐδὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελίη, ἀλλὰ προχοὴ Σιμόεντος.
— — διὰ τοῦτό σοι Ἕκτωρ

σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι.

Ζεῦγμα, πόλις Συρίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὃν Ἀλέξανδρος ζεύξας ἁλύσεσι, διεβίβασε τὰ στρατόπεδα. τὸ ἐθνικὸν οἱ μὲν ἐπιχώριοι Ζευγματεύς· δεῖ δὲ Ζευγματίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης, ὡς καὶ Πρωτέας ὁ γραμματικὸς Ζευγματίτης.

Ζεφύριον, ἡ Ἁλικαρνασσὸς τῆς Καρίας. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ πόλις Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ζεφυριώτης. ἔστι καὶ Σκυθίας χωρίον. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ζεφύριον, ἀφ' οὗ Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρίτις, ὡς Καλλίμαχος. τὸ οὖν Ζεφυρίτης ἀπὸ τοῦ Ζεφυριώτης, συγκοπῇ τοῦ ω, ὡς τὸ Θρονίτης. Ἀρκάδιος δὲ διὰ διφθόγγου γράφει.

Ζήβυττις, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Ζηβυττίτης.

Ζῆλα, τόπος Ἀρμενίας, ἐν ᾧ Ἀναΐτιδι Σάκεα, λεγομένη καὶ αὐτὴ οὐδετέρως. Στράβων ἑνδεκάτῃ. ἔστι καὶ Ποντικὴ Ζῆλα οὐδετέρως. ἔστι καὶ Ζηΐλα τρισυλλάβως, πόλις Καππαδοκίας, ἣν ἔκτισεν ὁ Νικομήδους υἱὸς Ζηΐλας. ὁ πολίτης Ζιηλήτης.

Ζῆλος, πόλις τῶν ἑσπερίων Αἰθιόπων. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ζηλίτης.

Ζηνοδότιον, πόλις Ὀσροήνης, πλησίον Νικηφορίου. Ἀῤῥιανὸς Παρθικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ζηνοδότιος καὶ Ζηνοδοτιεὺς, καὶ Ζηνοδοτῖνος ἐπιχωρίως.

Ζηράνιοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῷ πέμπτῳ. καὶ Ζηρανία, ἐπὶ τῆς χώρας. Ἔφορος εἰκοστῷ ἑβδόμῳ.

Ζήρυνθος, πόλις καὶ ἄντρον Ἑκάτης, ἐν Θρᾴκῃ. Λυκόφρων,

Ζήρυνθος ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς λιπών.

ὁ πολίτης Ζηρύνθιος καὶ Ζηρυνθίας.

Ζιποίτιον, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ζιποίτου βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ζιποίτιος.

Ζόαρα, πόλις Περσική. οἱ οἰκοῦντες Ζοαρᾶται. Διονύσιος καὶ Ζοάρους αὐτούς φησιν, ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν. ἔστι καὶ κώμη μεγάλη, ἢ φρούριον ἐν Παλαιστίνῃ, ἐπὶ τῇ Ἀσφάλτιδι καλουμένῃ θαλάσσῃ Ζόαρα, οὐδετέρως. δηλοῖ δὲ τῇ Ἑβραίων φωνῇ τὸ μικρὸν, ὅποι ὁ Λὼτ ἔφυγε καὶ ἐσώθη ἀπὸ τῆς Σοδομητικῆς ὀργῆς. οἱ πολῖται τοῦ χωρίου Ζοαρηνοὶ, διὰ τὸν ἐγχώριον τύπον, καὶ Ζοαρᾶται· οἱ γὰρ δύο τύποι Ἀράβιοι.

Ζοίτειον, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. λέγεται καὶ Ζοίτεια. ἀπὸ Ζοίτεως. τὸ ἐθνικὸν παρὰ τὸ Ζοίτειον, Ζοιτειεύς· παρὰ δὲ τὴν Ζοίτειαν Ζοιτεύς.

Ζομβὶς, πόλις τῆς Μηδίας.

Ζοῦχις, πόλις Λιβύης περὶ τὴν Σύρτιν. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ζουχίτης.

Ζύγενα, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ζυγενίτης, καὶ κτητικὸν Ζυγενικός.

Ζυγαντὶς, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. οἱ πολῖται Ζυγάντες, οἵ τινες τὰ ἄνθη συλλέγοντες μέλι ποιοῦσιν, ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνομένου, ὡς Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἐν ἕκτῳ γῆς περιόδου.

Ζυγοὶ, πρὸς τῷ τῆς Ἀσίας Βοσπόρῳ. Στράβων ἑνδεκάτῃ. τούτων ἔοικε καὶ ἡ Ζυγόπολις παρὰ Τραπεζοῦντα. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. τοῦ Ζυγοὶ τὸ ἐθνικὸν Ζυγιανός.

Ζωβίδαι, ἔθνος πλησίον Καρμανίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν δευτέρῳ.

Ζώνη, πόλις Κικόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ζωναῖος.

Ζωστὴρ, τῆς Ἀττικῆς ἰσθμός, ὅπου φασὶ τὴν Λητὼ λῦσαι τὴν ζώνην, καθεῖσαν ἐν τῇ λίμνῃ λούσασθαι. ἐνταῦθα θύουσιν ἁλιεῖς Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι ζωστηρίῳ. ὁ τοπίτης Ζωστήριος. τιμᾶται καὶ ζωστηρία Ἀθηνᾶ ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδίοις.

H.

Ἠδοί, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἠδύμη, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἠδυμαῖος.

Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἠδωνοῦ τοῦ Μύγδονος ἀδελφοῦ. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἠδωνὴ καὶ Ἠδωναί. λέγεται καὶ Ἠδωνεὺς καὶ Ἠδωνιάτης.

Ἠετιώνεια, οὕτως ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα, ἀπὸ Ἠετίωνος. τὸ ἐθνικὸν Ἠετιών.

Ἠϊών, πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ, ὡς Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Ἠϊονεύς. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἠϊονίτης.

Ἠλακάταιον, ὄρος Θεσσαλίας, ὅπου καὶ Διὸς Ἠλακαταίου ἱερόν. τὸ ἐθνικὸν Ἠλακαταιεύς· καὶ Ζεὺς Ἠλακατεύς.

Ἠλεκτρίδες νῆσοι, ἐν αἷς εἰσι δύο ἀνδριάντες, Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου. ταύτας δὲ τὰς νήσους φασὶ καὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν προσκεχωκέναι. ἔστι δὲ καὶ λίμνη πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὕδωρ ἔχουσα θερμόν· ὀσμὴ δὲ ἀπ' αὐτῆς βαρεῖα καὶ χαλεπὸν ἀποπνεῖ, καὶ οὔτε ζῶον πίνει ἐξ αὐτῆς οὔτε ὄρνεον ὑπερίπταται, ἀλλὰ πίπτει καὶ ἀποθνήσκει. ἔστι δὲ ὁ κύκλος σταδίων διακοσίων, τὸ δὲ εὖρος ἕως δέκα. καὶ μυθολογοῦσι Φαέθοντα κεραυνωθέντα πεσεῖν ἐκεῖ. εἶναι δὲ ἐκεῖ καὶ αἰγείρους πολλάς, ἐξ ὧν πίπτει τὸ καλούμενον ἤλεκτρον, ὅμοιον κόμμι, διότι σκληρύνεσθαι ὡς λίθον. οἱ κατοικοῦντες Ἠλεκτρίται πρὸς τὸν τύπον τῶν εἰς ις· Ἠλεκτρινοὶ δὲ διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Ἡλιαία, δικαστήριον Ἀθηναίων, παρὰ τὸ ἅλις. δεύτερον παράγωγον Ἁλία καὶ Ἡλιαία. ἔστι δὲ τὸ μέγα

δικαστήριον, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων ἡλισμένον δικαστηρίων, ἐκ πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίων καὶ ἑκατόν. οἱ δὲ ἐκφερόμενοι ἐλέγοντο Ἡλιασταί· ἐκ γὰρ τοῦ ἅλις ἁλία γίγνεται. καὶ ὡς βία βιάζω καὶ αἰτία αἰτιάζω, οὕτως ἁλία ἁλιάζω· καὶ ἁλιαστής, ὡς δικαστής, καὶ Ἡλιαστής. καὶ κτητικὸν Ἡλιαστικὸς παρὰ τὸ Ἡλιαστής.

Ἡλιούπολις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισεν Ἀκτὶς ὁ Ἡλίου καὶ Ῥόδου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ἔστι καὶ Θρᾴκης καὶ τῆς Ἀρωματοφόρου ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας. καὶ δύο ἐν Σάρδεσι. καὶ ἡ Κόρινθος Ἡλιούπολις ἐλέγετο, εἶτα Πάγος, καὶ οὕτως Ἐφύρη. ἔστι καὶ ἐν Φοινίκῃ. ὁ πολίτης Ἡλιοπολίτης.

Ἦλις, πόλις πρὸς τῇ Αἰγυπτίᾳ Ὀλυμπίᾳ, ἀπὸ Ἠλείου τοῦ Ταντάλου παιδός. ἔστι καὶ ἄλλη Ἀρκαδίας. καὶ τρίτη Ἱσπανίας. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς Ἤλιδος γενικῆς ἀναλόγως Ἠλίδειος, ὡς Ἀδωνίδειος καὶ Εὐπολίδειος· καὶ κτητικῷ τύπῳ καθ' ὕφεσιν τοῦ δ Ἠλίειος καὶ Ἠλεῖος. ἀφ' οὗ Ἠλεῖος ὁ Ζεύς. Τρύφων δέ φησιν ὅτι Ἠλιέος καὶ Ἠλιεῖος καὶ Ἠλεῖος. Ὅμηρος δ' Ἐπειοὺς αὐτούς φησι, καὶ κτητικῶς λέγεται Ἠλιακός. λέγεται καὶ πατρωνυμικῶς Ἠλιάδαι. λέγεται καὶ Ἠλιδὶς, ὡς Ψωφιδὶς καὶ Ἀρκαδὶς ἀπὸ γενικῆς. καὶ ἐπίῤῥημα Ἠλιδίαθεν. τὸ δὲ Ἠλεῖος καὶ θηλυκῶς φασιν.

Ἠλώνη, πόλις Περαιβική. Ὅμηρος,

Ὀρθὴν Ἠλώνην τε.

νῦν δὲ Λειμώνη, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ λειμῶνα. τὸ ἐθνικὸν Ἠλωναῖος.

Ἠμαθία, πόλις καὶ χωρίον, ἡ νῦν Μακεδονία. καὶ Ἠμαθὶς ἡ χώρα.

Ἡμεροσκοπεῖον, Κελτιβήρων πόλις, Φωκαέων ἄποικος. Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ λόγῳ γεωγραφουμένων.

Ἡμικύνες, ἔθνος οὐ πόῤῥω Μασσαγετῶν καὶ Ὑπερβορέων. Σιμμίας ἐν Ἀπόλλωνι,

Ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
τῶν ὤμων καθύπερθεν ἐϋστεφέων κύνιος κρὰς
τέτραφε γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνός.
τῶν μένθ' ὥς τε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

καὶ Ἡσίοδος.

Ἡνιόχεια, χώρα παρὰ τῷ Καυκάσῳ. οἱ οἰκήτορες Ἡνίοχοι. Στράβων ἑνδεκάτῃ.

Ἤπειρος, ἡ γενικὴ χώρα. οἱ μὲν γὰρ εἰς δύο τὴν γῆν, οἱ δὲ εἰς γ', οἱ δὲ εἰς τέσσαρα διεμέρισαν· ἐξ αὐτῆς Ἠπειρώτης καὶ Ἠπειρωτικός.

Ἤπιον, πόλις Τριφυλίας, ἣν Ἠλεῖοι προσελάβοντο. τὸ ἐθνικὸν Ἠπιεύς.

Ἡραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη, καταντικρὺ Χαλκηδόνος. ταύτην δ' ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἥρειαν φασί τινες, κακῶς ἄλλοι δὲ Ἥριον· μυθοποιοῦντες, ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες τάφους, χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ. πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένει ἐν τῷ δ' βιβλίῳ·

ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Χαλκηδόνος ἄκρη
Ἡραία τρηχεῖα, πολυσπιλάς. ἔνδοθε δ' αὐτῆς
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται εἴσω
κόλπος ἁλός· φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα πάντῃ
ἔμμεναι. εἰαμενὴ δὲ καὶ οὐ βάθος ἐστὶ θαλάσσης,
ἔνθά τε νῆας ἀνῆγον, ὀϊόμενοι σκέπας εἶναι
αὐτοφυοῦς ὅρμοιο, κακῷ δ' ἐνέκυρσαν ἑτοίμῳ.

καὶ ἄλλοι οὕτως. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἣ ἐλέγετο Σολογοργός. κεῖται δὲ κατὰ Μεσσήνην πρὸς Πελοπόννησον. τὸ ἐθνικὸν Ἡραιεύς. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς Νικαεύς.

Ἡραῖον, πόλις Θράκης. Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ἡ καὶ Ἡραῖον τεῖχος. οἱ πολῖται Ἡραῖοι. τοῦ δὲ Ἡραίου τείχους Ἡραιοτειχῖται.

Ἡράκλεια, πόλις Θράκης ἐν τῷ Πόντῳ διάσημος.

β΄ Σικελίας. γ΄ Λυδίας. δ΄ Λιβύης. ε΄ Σαρδοῦς. ϛ΄ Ἰταλίας. ζ΄ Κελτικῆς. η΄ Θεσσαλίας. θ΄ Καρίας. ι΄ ἐν τῷ Λυδίῳ Ταύρῳ. ια΄ μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς. ιβ΄ νῆσος ἐν τῷ Καρπαθίῳ πελάγει. ιγ΄ Συρίας. ιδ΄ Φοινίκης. ιε΄ Πιερίας. ιϛ΄ πόλις καὶ νῆσος. ιζ΄ Κρήτης. ιη΄ Πισσαϊκή. ιθ΄ Καρίας, ἡ λεγομένη Ἀλκμᾶνι Λάτμος. κ΄ πόλις πρὸς τῇ Κυμαίᾳ τῆς Αἰολίδος. κα΄ Ἀκαρνανίας πόλις. κβ΄ νῆσος ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. κγ΄ Μακεδονίας, Ἀμύντου τοῦ Φιλίππου κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ἡρακλεὺς καὶ Ἡρακλειώτης καὶ Ἡρακλεώτης καὶ Ἡράκλειον καὶ Ἡρακλεωτικόν.

Ἡρακλεοβουκόλοι, Αἰγυπτιακὴ συνοικία.

Ἡρακλεούπολις, πόλις Αἰγυπτία, ἐξ ἧς Θεοφάνης ὁ φυσικός. β΄ πλησίον Πηλουσίου. γ΄ κατὰ τὸ Κανωβικὸν στόμα. οἱ πολῖται Ἡρακλεωπολῖται.

Ἤρητος, πόλις Σαβίνων. τὸ ἐθνικὸν Ἠρητῖνος.

Ἡρῶ, πόλις Αἰγυπτία, ἣ Αἷμος ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Τυφῶ ἐνταῦθα κεραυνῷ βληθῆναι καὶ αἷμα ῥυῆναι. Στράβων δὲ Ἡρώων πόλιν αὐτὴν καλεῖ. ὁ πολίτης ταύτης Ἡρωοπολίτης. τῆς δὲ πρώτης Ἡρῷος, ὡς Κῷος.

Ἡσιονία, ἡ Σαρδέων χώρα, ἡ καὶ Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Ἡσιονεύς.

Ἡσσὸς, πόλις Λοκρίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἥσσιος. Θουδίδης τρίτῃ.

Ἤτεια, δῆμος Λακωνικῆς, καὶ τῆς Κρήτης πόλις· ὅθεν ἦν Μύσων εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν χρηματίζων Ἠτειος, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, Χηνέα τοῦτον εἰπών. Δίδυμος δὲ συμποσιακῶν δεκάτῳ Ἤτιον αὐτὸν καλεῖ.

Ἡφαιστία, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐν ᾧ ἦν Ἡφαίστου ἱερόν. ὁ δημότης Ἡφαιστιάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἡφαιστιάδων· καὶ τὰ λοιπά.

Ἡφαιστία, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστιεύς. Χάραξ δ᾽ ἐν δεκάτῳ Χρονικῶν

φησιν ὅτι Μυρηναῖοι τῶν Πελασγικῶν ὑποθέσεων οὐ φροντίσαντες, ἀπέκλεισαν τῷ Μιλτιάδῃ τὰς πύλας, κἀκεῖνος τὴν πολιορκίαν παρεστήσατο αὐτοῖς. τῶν δ' Ἡφαιστιέων τύραννος ὤν, φοβηθεὶς τὴν δύναμιν, ἔφη χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις, φίλοις οὖσιν, ἐμπεδοῦν τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, καὶ ἀμαχεὶ παρέδωκε τὴν πόλιν.

Ἡφαίστου νῆσοι, τῆς Ἀδιαβηνῆς. Ἀῤῥιανὸς ιγ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστονησιώτης.

Θ.

Θαλάμαι, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Θαλαμάται.

Θάλασσα, τὸ ἐθνικὸν Θαλασσαῖος καὶ Θαλασσεὺς καὶ Θαλάσσιος.

Θάλπουσα, πόλις τῆς Ἀρκαδίας, τοῦ Ὀρχομενοῦ κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Θαλπούσιος.

Θαμαναῖοι, ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον. Ἡρόδοτος τρίτῃ.

Θαμία, πόλις Θεσσαλίας. Ῥιανὸς τεσσαρεσκαιδεκάτῃ Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμίεια· τὸ ἐθνικὸν Θαμιεύς.

Θάμνα, πόλις Παλαιστίνης. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας. οἱ πολῖται Θαμνῖται.

Θαμουδᾶ, Ναβαταίων γείτων τῶν Ἀραβίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῃ. ὁ οἰκήτωρ Θαμουδηνός.

Θάσσος, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· ἔνθα Τηλέφασσα ἡ τῆς Εὐρώπης θνήσκει μήτηρ, ἀπὸ Θάσσου. δέκα δὲ γενεαῖς Ἡρακλέους καὶ Θάσσος παλαίτερος, εἴπερ ἀπὸ Ἀγήνορος Προῖτος ἦν, Ἀγήνορος δὲ Βῆλος ἀδελφὸς ἦν, Βήλου δ' Αἴγυπτος, οὗ Λυγκεύς, οὗ Ἄβας, οὗ Δανάη, ἧς Περσεύς, οὗ Ἀλκαῖος, οὗ Ἀμφιτρύων, οὗ Ἡρακλῆς. ὅτι δὲ καὶ Ἀερία ἡ Θάσσος, δῆλον ἐκ τοῦ χρησμοῦ τοῦ δοθέντος πατρὶ τοῦ Ἀρχιλόχου·

ἄγγειλον Παρίοις Τελεσίκλεις, ὥς σε κελεύω,
νήσῳ ἐν Ἠερίῃ κτίζειν εὐδείελον ἄστυ.

Θαυμακία, πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος,

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο.

ἀπὸ Θαυμάκου τοῦ Ποίαντος πατρός, ἀφ' οὗ νῆσος. δευτέρα πόλις κατὰ τὸν Μηλιᾶ κόλπον. οἱ ἔνοικοι Θαυμακοί· καὶ Θαυμακίας ἱερὸν Ἀρτέμιδος.

Θαυμάσιον, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ τὸν λίθον ὁ Κρόνος κατέπιεν. οἱ ἐνοικοῦντες Θαυμάσιοι.

Θάψακος, πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Θαψακηνός.

Θαψίπολις, πλησίον Χαλκηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Θαψιπολίτης. Κουάδρατος δυοκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν.

Θάψος, πόλις Λιβύης. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῳ. ἔστι καὶ Σικελίας Χερσόνησος ἐν τῷ στενῷ ἰσθμῷ. τὸ ἐθνικὸν Θάψιος.

Θέα, πόλις Λακωνικῆς. Φιλόχορος τρίτῳ. οἱ πολῖται Θεεῖς, ὡς Θουκυδίδης.

Θεάγγελα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Θεαγγελεύς.

Θεβηθά, φρούριον Μεσοποταμίας. Ἀῤῥιανὸς ἑνδεκάτῃ. ὁ οἰκήτωρ Θεβηθηνός, ὡς Ἀμάθα Ἀμαθηνός.

Θείσοα, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Θεισοάτης, ὡς Λυκοάτης.

Θελαμοῦζα, φρούριον τῆς παρ' Εὐφράτην Ἀραβίας, ὡς Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Θαλαμουζαῖος.

Θέμβριμος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Θεμβρίμου. ὁ πολίτης Θεμβριμεύς.

Θεμίσκυρα, πόλις, ἥ ἐστιν ἀντίον Θερμώδοντος. καὶ οἱ οἰκοῦντες τὴν χώραν Θεμισκύριοι. λέγεται καὶ Θεμισκύρεια.

Θεμισσός, πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Δάδας, ἀπὸ Θεμισσοῦ παιδός, ὃν λύκοι διεχρήσαντο. ὁ πολίτης Θεμισσεύς.

Θεμισώνιον, χωρίον Φρυγίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. τὸ ἐθνικὸν Θεμισώνιος.

Θένναι, πόλις Κρήτης· τινὲς δὲ Ἀρκαδίας. οἱ δὲ ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Θενναῖος καὶ Θενναία καὶ Θεννεῖς.

Θεοδοσία, Ταυρικὴ πόλις παραλία. Στράβων ζ'. τὸ ἐθνικὸν Θεοδοσιανὸς καὶ Θεοδοσιεύς.

Θεούπολις, ἡ μεγίστη τῆς ἕω πόλις, ἥτις ἐξ Ἀντιοχείας μετὰ τὸν σεισμὸν ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ. ὁ πολίτης ὁμοίως.

Θεράπναι, πόλις Λακωνική, ἣν τινες Σπάρτην φασίν. ἔστι καὶ τόπος, ἔχων ναὸν τῶν Διοσκούρων, διὰ τὸ ἐκεῖσε τούτους τιμᾶσθαι. θεραπεύειν γὰρ τιμᾶν σημαίνει καὶ ὁ ναὸς τὴν οἰκίαν, ἔνθα θεοὶ θεραπεύονται. τὸ ἐθνικὸν Θεραπναῖος καὶ Θεραπναία καὶ Θεραπναῖον.

Θέρμα, χωρίον Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Θερμαῖος. ἔστι καὶ Βιθυνίας Θέρμα, τὰ μὲν Πύθια, τὰ δὲ ἐν Προύσῃ βασιλικὰ λεγόμενα, τὰ δὲ ἐν Καππαδοκίᾳ, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ, τὰ δὲ Δορυλάου. ὁ οἰκοῦντες Θερμηνοί.

Θέρμη, πόλις Θρᾴκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης. ὁ πολίτης Θερμαῖος. ἔστι καὶ Θερμαῖος κόλπος.

Θέρμος, πολίχνιον Αἰτωλίας, ὡς Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Θέρμιος. καὶ τὸ κτητικὸν Θερμικός.

Θέρμυδρα, λιμὴν τῆς μιᾶς τῶν ἐν Ῥόδῳ πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Θερμυδρεύς.

Θέρνη, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Θερναῖος.

Θερσῖται, ἔθνος Ἰβηρικόν. Πολύβιος τρίτῳ.

Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος,

Θέσπειαν, Γραῖαν τε.

Θεσπιάδου κτίσμα, τοῦ Τεύθραντος τοῦ Πανδίονος. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ. καὶ ἐπίγραμμα τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν· ἣν δὲ Φιλιάδου Μεγαρέως·

ἄνδρες θ' οἳ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

πληθυντικῶς δὲ Θεσπιαὶ ὀξυτόνως. καὶ θαῦμα, πῶς τὸ ἑνικὸν διὰ διφθόγγου γράφηται. δευτέρα Θεσσαλίας. τρίτη ἐν Σαρδοῖ. ὁ πολίτης Θεσπιεὺς καὶ Θεσπιακὸς καὶ Θεσπίς.

Θεσπρωτία, πόλις καὶ χώρα ἔξω τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Θεσπρωτὸς καὶ Θεσπρωτὶς καὶ Θεσπρωτιακός.

Θεσσαλία, ἀπὸ Θεσσαλοῦ. ἡ πρότερον Πελασγία. ἐν ταύτῃ οὐκ ἔξεστι τοὺς πελαργοὺς κτείνειν· τοὺς γὰρ τῆς χώρας ὄφεις ἀναιροῦσιν. ὁ πολίτης Θεσσαλιώτης καὶ Θετταλιώτης καὶ Θετταλὸς καὶ Θετταλίς. ἔστι καὶ Θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος ἐν Βάκχαις. τὸ Θεττάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς, εἰς ἰδιότητα τεθέν. λέγεται καὶ Θετταλίζω, ὡς Δωρίζω· ἀφ' οὗ τὸ ἐντεθετταλίσμεθα παρὰ τῷ Εὐπόλιδι ἐν Μαρικᾷ, τουτέστι χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν, ἢ Θετταλικὸν πτερόν.

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἥτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἁλία, Κασσάνδρου κτίσμα· ἢ ὅτι Φίλιππος τοῦ Ἀμύντου ἐκεῖ Θετταλοὺς νικήσας, οὕτως ἐκάλεσε. Λούκιλλος δὲ ὁ Ταῤῥαῖος περὶ Θεσσαλονίκης βιβλίον ἔγραψεν, ὅς φησιν ὅτι Φίλιππος θεασάμενος κόρην εὐπρεπῆ καὶ εὐγενῆ, Ἰάσονος γὰρ ἦν ἀδελφιδῆ, ἔγημε καὶ τεκοῦσα τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν· ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ παιδίον ἔδωκε Νίκῃ τρέφειν καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην· ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο. Στράβων δὲ Θεσσαλονίκειαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Θεσσαλονικεύς.

Θέστωρος, ὡς Κύτωρος, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Θεστώριος.

Θεστίδειον, πόλις Θεσσαλική. Ἑλλάνικος δὲ δίχα

τοῦ σ φησίν, ἀπὸ Θέτιδος. ἔστι καὶ λίμνη Θρᾴκης, παρ' ᾗ Νύσα χωρίον. τὸ ἐθνικὸν Θεστιδεύς.

Θέστις, πόλις Ἀράβων καὶ ἄλλη Λιβύης. ὁ πολίτης ἑκατέρας Θεστίτης χρηματίζει.

Θήβη, πόλις Βοιωτίας διάσημος, ἀπὸ Θήβης τῆς Προμηθέως. ὁ πολίτης Θηβαῖος καὶ Θηβαιεύς, καὶ Θηβαΐς καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγυπτία, περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν ὅτι κατὰ τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἔστι σπήλαιον, ὃ ταῖς μὲν ἄλλαις ἡμέραις πληροῦται ἀνέμου, κατὰ δὲ τὰς τριακάδας οὐ πνεῖ παντελῶς. τρίτη Θεσσαλίας τῆς Φθιώτιδος. τετάρτη ἐν Κιλικίᾳ ὑποπλακίᾳ, πλησίον τῆς Τροίας· ἧς ὁ πολίτης Θηβαΐτης. πέμπτη Ἰωνίας κατὰ Μίλητον. ἕκτη ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἑβδόμη τῆς Καταονίας. ὀγδόη Ἰταλίας. ἐννάτη Συρίας. τὸ κτητικὸν Θηβαϊκὸς καὶ Θηβαϊκή. τὰ τοπικὰ Θήβηθεν, Θήβαζε, Θήβησι.

Θηγώνιον, πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος πρώτῃ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Θηγώνιος.

Θημακοί, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς· ὡς δὲ Φρύνιχος, τῆς Πτολεμαΐδος. ὁ δημότης Θημακεύς. τὸ τοπικὸν Θημακόθεν, Θημακόνδε, Θημακοῖ.

Θήρα, νῆσος τῶν Σποράδων, κτίσμα Μεμβλιάρου, ἑνὸς τῶν μετὰ Κάδμου. ἐν ᾗ τοὺς ἐτῶν ὀκτὼ θνήσκοντας οὐκ ἐθρήνουν, οὐδὲ τοὺς ἑπτά. ἔστι καὶ Ῥόδου πόλις ταπεινή. καὶ Καρίας ἄλλη καὶ τῆς Σογδιανῆς ἄλλη· ὁ οἰκήτωρ Θηραῖος καὶ Θηραία καὶ Θηραϊκός. τὸ δὲ Θηράσιος ξένον. Θηρασία γὰρ νησίον, ὡς εἰρήσεται.

Θηρασία, νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυνουρίας. τὸ α μακρὸν μεταξὺ τῆς Θήρας τε καὶ Θηρασίας. ὁ νησιώτης Θηράσιος.

Θίβα, τόπος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν κληθεῖσα. πεσεῖν γάρ φασι τὰς μάλιστα διαφερούσας, Τράλλαν τε καὶ Ἰσο-

κράτειαν καὶ Θίβαν καὶ Πάλλαν καὶ Κοίαν καὶ Κοινίαν. ὁ τοπίτης Θίβιος, ὡς ἀπὸ τῆς Θίβης εὐθείας. ἔστι δὲ ἔθνος βασκαντικὸν καὶ φθοροποιὸν, ὡς Δίδυμος ἐν δευτέρῳ συμποσιακῶν. θανατοῖ δὲ τὸ πνεῦμα αὐτῶν οἷς ἂν πλησιάζῃ. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ῥιφέντα εἰς θάλασσαν οὐ καταδύουσι.

Θίβρος, πόλις. Λυκόφρων,

οἳ Θίβρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος.

τὸ ἐθνικὸν Θίβριος.

Θίγγη, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Θίγγιος.

Θὶς, πόλις Αἰγυπτία, πλησίον Ἀβύδου. ὁ πολίτης Θινίτης. Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ.

Θίσβη, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος,

πολυτρήρωνά τε Θίσβην.

ἀπὸ Θίσβης τῆς Ἀσωποῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Θισβαῖος. καὶ ὁ λιμὴν δὲ τῶν Θισβαίων, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος· καὶ τὸ ἐπίνειον περιστερῶν πλῆρες. Ἰσμηνίας δὲ ὁ αὐλητὴς Θισβεὺς ἐχρημάτιζε, καὶ ὁ Ἐρετρίων αὐλητής.

Θμουῖς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ξόϊς, Σάϊς. ὁ πολίτης Θμουΐτης.

Θοραί, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θορεύς. τὰ τοπικὰ Θόραθεν, Θόραζε, Θόρασι.

Θορικός, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν αὐτήν φησιν. ὁ δημότης Θορίκιος καὶ Θορικεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Θορικοῦ, Θορικόνδε, Θορικοῖ.

Θόρναξ, ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Νικόλαος δ'. τὸ ἐθνικὸν Θορνάκιος, ὡς Νάρυξ Ναρύκιος.

Θούλη, νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Ὠκεανῷ ὑπὸ τὰ Ὑπερβόρεια μέρη, ἔνθα τὴν θερινὴν ἡμέραν ὡρῶν εἴκοσιν ὁ

ἥλιος ἰσημερινῶν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα τεσσάρων· τὰς δὲ χειμερινὰς τοὐναντίον. τὸ ἐθνικὸν Θουλαῖος· ἴσως δὲ καὶ Θουλίτης.

Θούριοι, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σύβαρις, ἀπὸ Θουρίας πηγῆς· ὕστερον δὲ Κωπίαι. λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον, ὡς ἐν τῷ Ἡροδότου ἐπιγράμματι,

Ἡρόδοτον Λυξέω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ᾽ ἄπο. τὸν γὰρ ἄπλητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως Θούριοι καὶ Θουριακοί· καὶ Θουρῖνος οἶνος, ὡς Στράβων. καὶ ὤφειλε δὲ παρὰ τὸ Θούριος Θουριανὸς, ὡς Πάριος Παριανὸς, ἢ παρὰ τὴν Θουρίαν, ὡς Ὀλβίαν Ὀλβιανός. Παυσανίας δὲ Ἄνθειαν αὐτήν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Θουριάται καὶ Θουριὰς τὸ θηλυκὸν καὶ Θουριεύς. τινὲς δὲ Θουνίαν καὶ Θουνιάτης.

Θράκη, ἀπὸ Θρακὸς βασιλέως, τοῦ πάλαι ἐν αὐτοῖς τελευτήσαντος, ἢ ἀπὸ Θράκης νύμφης Τιτανίδος, ἀφ᾽ ἧς καὶ Κρόνου Δόλογκος. ἔστι δὲ ἡ Θράκη χώρα, ἣ Πέρκη ἐκαλεῖτο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θρᾷξ καὶ Θρᾷσσα καὶ Θρᾷττα Ἀττικῶς· καὶ ἡ ἀπὸ Θράκης δούλη, καὶ εἶδος ἰχθύος καὶ ὀρνέου. τὸ θηλυκὸν Θρᾳκία, ἀπὸ τοῦ Θρᾴκιος καὶ Θρᾴκιον. τὸ δὲ Θρηΐκιος λέγεται καὶ διὰ μακροῦ τοῦ ι.

ἀνέρα δὲ Τροίῃ Θρηΐκιον οὔτι φορήσει.

τὸ ἐθνικόν φασι καὶ Θρήϊκες· καὶ θηλυκῶς Θρήϊσσα καὶ Θρᾳκιστὶ τὸ ἐπίρρημα, ὡς ἀπὸ τοῦ Θρᾳκίζω.

Θράκων, κώμη πλησίον Ἀντιοχείας. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην Θρακοκωμήτης.

Θράμβος, ἀκρωτήριον Μακεδονίας. τὸ τοπικὸν Θραμβούσιος. ὁ γὰρ διὰ τοῦ σιος τύπος δύο συλλαβῶν, εἰ μή τις βραχεῖα παραγωγὴ γένοιτο, τοῦ πρωτοτύπου

περιττεύει. σεσημείωται τὸ Περκώσιος καὶ Κριθώσιος ἀπὸ τοῦ Περκώπη καὶ Κριθώπη.

Θρία, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. λέγεται καὶ Θριῶ. ὁ δημότης Θριάσιος· καὶ Θριάσιον πεδίον. ἔστι δὲ ὡς Τίθρας Τιθράσιος. τὰ πλεῖστα δὲ διὰ τοῦ ω. Θριῶθεν, Θριῶζε καὶ Θριᾶσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ Θριαὶ Θριαῖος. λέγεται δὲ καὶ Θριασικός. Θριαὶ δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, ἃς ἔφερεν Ἀθηνᾶ. ἀχθομένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄπιστον ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν διὰ τῶν θριῶν μαντικὴν εὐδοκιμοῦσαν. διὸ καὶ Ἀπόλλων ἔφη,

πολλοὶ Θριόφοροι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

ἔστι δὲ καὶ δῆμος Θρίων ἀπὸ Θρίαντος.

Θρίγκη, πόλις περὶ τὰς στήλας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Θριγκαῖος, ὡς Τρικκαῖος.

Θριοῦς, πόλις πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ τῆς Ἠλείας, ὅμορος Πάτραις, ἀπὸ Θριοῦντος Ἀθηναίου, ὃν Θησεὺς ἔπεμψε μετὰ στρατιᾶς συμμαχήσειν Ἡρακλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Θριούντιος καὶ Θριούσιος.

Θρόνιον, πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος,

Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

τὸ ἐθνικὸν Θρόνιος καὶ Θρονίτης καὶ Θρονιεύς. τὸ δὲ Θρονίτης ἀπὸ τοῦ Θρονιώτης.

Θρύανδα, πόλις Λυκίας. ὁ πολίτης Θρυανδεύς.

Θρύον, πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων θρύων, ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ Θρυόεις καὶ Θρυόεσσα. κεῖται δὲ ἡ πόλις περὶ τὸν Ἀλφειόν. ὁ πολίτης Θρυοέντιος καὶ Θρυούντιος. ἐκ δὲ τῆς Θρυοέσσης Θρυουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, καὶ Θρυούσιος, ὡς Πιτυούσιος, καὶ Θρυΐτης, ὡς Λικνίτης.

Θύαμις, κώμη ὑπὸ Σεμιράμιδος κτισθεῖσα, παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν. τὸ ἐθνικὸν Θυαμίτης.

Θυάτειρα, πόλις Λυδίας, ἡ πρότερον Πελόπεια καὶ Σεμίραμις ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος Λυσιμάχῳ πολεμοῦντος, καὶ ἀκούσαντος ὅτι θυγάτηρ αὐτῷ γέγονε, τὴν πόλιν ἐκάλεσε Θυγάτειρα. καὶ ἔδει θηλυκῶς· νῦν δὲ οὐδετέρως φασίν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μυσῶν ἐσχάτη. βουλομένων δὲ καὶ κτίσαι πόλιν τῶν Μυσῶν, ἀνεῖλεν ὁ θεός, οὗ ἂν ὁραθείη ἔλαφος τετοξευμένη καὶ τροχάζουσα κτίσαι, εὑρόντας δ' ὀνομάσαι διὰ τὸ θέειν καὶ τροχάζειν τὴν ἔλαφον. τὸ ἐθνικὸν Θυατειρηνὸς, ὡς Γάγγρα Γαγγρηνός. ἀφ' οὗ Νίκανδρος γραμματικὸς Θυατειρηνὸς, ἢ Κολοφώνιος.

Θύελλα, πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ᾗ μοῖρα Φωκαέων ᾤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος α΄. τὸ ἐθνικὸν Θυελλαῖος.

Θυεσσός, πόλις Λυδίας, ὀξυτόνως. ἀπὸ Θυεσσοῦ καπήλου. ἔστι καὶ Πισσιδίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Θυεσσεύς.

Θυματάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θυματάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Θυματαδῶν. καὶ τὰ ὅμοια.

Θύμβρα, πόλις Τρῳάδος, Δαρδάνου κτίσμα, ἀπὸ Θύμβρου φίλου αὐτοῦ· οὗ ποταμὸς Θύμβριος. ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμβραίου ἱερόν. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ζ Ζυμβραῖος. λέγεται καὶ Θύμβριος. Ἑλλάνικος δὲ Δύμβριός φησι διὰ τοῦ δ καὶ Δυμβριεύς.

Θύμβραρα, πόλις Ἀσίας, τῷ Πακτώλῳ συνεχής, ὡς Ξενοφῶν. τὸ ἐθνικὸν Θυμβραρεὺς ἔδει. Ξενοφῶν δὲ Θυμβραραῖός φησι.

Θύμβρις, ποταμὸς Ῥώμης, ὃς καὶ Τίβερις. τὸ ἐθνικὸν Θύμβριος καὶ Θυμβριάς.

Θυμιατηρία, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Θυμιατήριος.

Θύνη, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος. ὁ πολίτης Θυναῖος, ὡς Δωδωναῖος.

Θυνία, ἡ χώρα τῶν Θυνῶν. τὸ ἐθνικὸν Θυνὸς, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ τῆς Θυνίας, ὡς Θετταλὸς, Ἰταλός.

Θυνιὰς, νῆσος πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου καὶ ἄκρα. τὸ ἐθνικὸν Θυνιάδιος, ὡς Ψωφίδιος καὶ Θυνιαδεύς. λέγεται καὶ Θύνη καὶ Θύνις καὶ Θυνηΐς.

Θυραῖον, πόλις Ἀρκάδων, κτίσμα Ὑψοῦντος παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Θυραῖος, ὡς Νυμφαῖος· καὶ Θυραιόθεν τοπικῶς.

Θυρέα, περὶ ἧς Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν. ἔστι δὲ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἐν μεθορίᾳ τῆς Ἀργείας καὶ Λακεδαιμονίας. λέγεται καὶ πληθυντικῶς κατὰ συναίρεσιν Θύρη. οἱ οἰκοῦντες Θυρεάται, ὡς Τεγεάται, καὶ θηλυκῶς Θυρεάτις. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας Θύριον διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Θυριεὺς, ὡς Σουνιεύς. Ἀνδροτίων δὲ Θούριός φησι.

Θυσσαγέται, ἔθνος περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος.

Θώκνεια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Θώκνου· Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Θωκνεύς.

Θῶνις, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Θῶνος βασιλέως, τοῦ ξενίσαντος Μενέλαον. κεῖται δὲ κατὰ τὸ στόμα τὸ Κανωβικόν. ὁ πολίτης Θωνίτης.

Θώραξ, πόλις Αἰτωλίας. ἔστι καὶ Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Θωρακίτης.

I.

Ἴαβις, πόλις. Ἰώσηπος. λέγεται καὶ Ἰαβισσός. ἐθνικὸν τῆς Ἰάβιδος Ἰαβιδίτης, τῆς δὲ Ἰαβισσοῦ Ἰαβισσηνός.

Ἰαγξούατις, πόλις Λιβύων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαγξουατίτης· Αἰγυπτίων γὰρ καὶ Αἰθιόπων ὁ χαρακτήρ.

Ἰαξαβάται, ἔθνος παρὰ Μαιῶτιν, οὓς Σαυρομάτας φησὶν Ἔφορος.

Ἰάζυγες, ἔθνος Εὐρωπαῖον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ.

Ἰάθριππα, πόλις Ἀραβίας, πλησίον τῆς Ἔγρας. ὁ οἰκήτωρ Ἰαθριππηνός· ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος, ὡς Μηδαβηνός.

Ἰαιθία, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰαιθῖνος.

Ἰάλυσσος, πόλις ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐν Σκυθίᾳ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαλύσσιος καὶ Ἰηλύσσιος καὶ Ἰαλυσσιάς.

Ἴαμαι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Ἰάμνια, πολίχνιον Φοινίκης. Στράβων δὲ κώμην φησὶν ἀπὸ Ἰάμνου, ἢ ὅτι ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύγρους καὶ τεθηλότας τόπους. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἰαμνιάτης. ἔστι δὲ καὶ Ἰαμνίτης καθ' ὕφεσιν τοῦ α. τὰ γοῦν καθ' ὕφεσιν τοῦ α διὰ διφθόγγου εἰσὶ πλὴν τοῦ Ἰαμνίτης καὶ τοῦ Δαννίτης.

Ἴαμοι, Σκυθίας ἔθνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ.

Ἰαπίς, χαράδρα Ἀττικὴ εἰς Μέγαρα ἀπάγουσα, ὡς Καλλίμαχος Ἑκάλῃ.

Ἰάποδες, ἔθνος Κελτικὸν, πρὸς τῇ Ἰλλυρίᾳ. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ.

Ἰαπυγία, δύο πόλεις, μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίδι, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἰάπυξ καὶ Ἰαπύγιος καὶ Ἰαπυγία.

Ἰάρδανος, ποταμὸς Λυδίας. Ὅμηρος.

Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

οἱ οἰκοῦντες Ἰαρδάνιοι.

Ἰάς, Ἰλλυρίας μέρος. οἱ οἰκοῦντες Ἰάται. λέγεται καὶ Ἰωνική.

Ἰασσός, πόλις Καρίας, ἐν ὁμωνύμῳ νήσῳ κειμένη, ἡ καὶ ὀξυτόνως λεγομένη. ὁ πολίτης αὐτὸς Ἰασσεὺς, ἀφ᾽ οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἰασσεύς. Ἴασος δὲ τὸ Ἄργος καὶ Ἰάσιοι οἱ κατοικοῦντες.

Ἰάων, καὶ Ἰήων· καὶ ῥῆμα Ἰαωνίζω· ἀφ᾽ οὗ τὸ Ἰαωνιστὶ ἐπίῤῥημα. ἐκ δὲ τοῦ Ἰάων τὸ Ἰάν. λέγεται καὶ θηλυκῶς Ἰὰς καὶ Ἰαωνίς.

Ἰβαῖοι, οἱ καὶ Ἰβηνοὶ, ἔθνος Κελτικῆς. Ἰβηνοὶ δ᾽ εἰσὶ καὶ Λυδίας, οἳ καὶ Ἰαωνῖται λέγονται.

Ἰβηρίαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς β΄. ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἴβηρ τ᾽ ἐστὶ μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω. ταύτην δὲ εἰς πολλά φασι ἔθνη διαιρεῖσθαι, καθάπερ Ἡρόδωρος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ᾽ Ἡρακλέα γέγραφεν ἱστορίᾳ οὕτως· τὸ δὲ Ἰβηρικὸν γένος τοῦτο, ὅπερ φημὶ οἰκεῖν τὰ παράλια τοῦ διάπλου, διώρισται ὀνόμασιν ἓν γένος ἐὸν κατὰ φῦλα. πρῶτον μὲν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις οἰκοῦντες τὰ πρὸς δυσμέων Κύνητες ὀνομάζονται. ἀπ᾽ ἐκείνων δὲ ἤδη πρὸς βορέαν ἰόντι Γλῆτες, μετὰ δὲ Ταρτήσιοι, μετὰ δὲ Ἐλβυσίνιοι, μετὰ δὲ Μαστιηνοὶ, μετὰ δὲ Καλπιανοὶ, ἔπειτα δὲ

ἤδη ὁ Ῥόδανος. Ἀρτεμίδωρος δὲ ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων οὕτω διαιρεῖσθαι φησίν. ἀπὸ δὲ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν ἕως τῶν κατὰ Γάδειρα τόπων ἐνδοτέρω, καὶ συνωνύμως Ἰβηρία τε καὶ Σπανία καλεῖται. διῄρηται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας. πρώτη μὲν ἐπαρχία διατείνουσα ἀπὸ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν ἅπασα μέχρι τῆς Καινῆς Καρχηδόνος καὶ τῶν τοῦ Βαίτιος πηγῶν, τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ μέχρι Γαδείρων καὶ Λουσιτανίας. λέγεται δὲ καὶ Ἰβηρίτης. Παρθένιος ἐν Λευκαδίαις. Ἰβηρίτῃ πλεύσει ἐν αἰγιαλῷ. ἡ δ' ἑτέρα Ἰβηρία πρὸς Πέρσας ἐστί. τὸ ἔθνος Ἴβηρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες. Διονύσιος,

ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι, Μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι. καί, Τοὺς Ἴβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφουμένων. γραμματικῇ δὲ χρῶνται τῇ τῶν Ἰταλῶν οἱ παρὰ θάλατταν οἰκοῦντες τῶν Ἰβήρων. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκόν· Ἑλληνὶς οὐκ Ἰβηρὶς, Μένανδρος Ἀσπίδι. λέγεται καὶ Ἰβηρικός. Διονύσιος,

Πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισι.

διῃρεῖτο δὲ ἡ Ἰβηρία εἰς ἐπαρχίας δύο, νῦν δὲ εἰς τρία, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. πρότερον μὲν οὖν ἡ Ἰβηρία εἰς δύο ἐπαρχίας διῃρεῖτο ὑπὸ Ῥωμαίων, νυνὶ δὲ εἰς τρεῖς, εἰς Σπανίαν Βαιτικὴν, Σπανίαν Λουσιτανίαν, καὶ Ταῤῥακωνησίαν. ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἴβηρος εὐθεῖαν παράγει Ἀπολλώνιος, ὡς τοῦ φύλακος ὁ φύλακος. ἐν τοῖς παρωνύμοις φησίν, ἀπὸ γενικῶν εὐθεῖαι παράγονται. τὸ μὲν Ἴβηρ δύο συλλαβὰς, ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, κατὰ τὸν τόνον παροξυνόμενον καὶ ἢ ἐν ἁπλῷ σχήματι ἢ ἐν συνθέτῳ. ἁπλὸν μὲν οὖν μάρτυρ μάρτυρος ὁ μάρτυρος, Χάροψ Χάροπος ὁ Χάροπος·

Χαρόποιό τ' ἄνακτος.

Τροίζην Τροίζηνος ὁ Τροίζηνος· υἱὸς Τροιζήνοιο. Ἴβηρ Ἴβηρος ὁ Ἴβηρος. ἀφ' οὗ παρὰ Κουαδράτῳ ἐν Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος ε ἐστὶν Ἰβήροισιν οὕτω· καί τοι Αἰγυσί θ' ἅμα καὶ Ἰβήροισι πολεμέοντες. τὸ αὐτὸ καὶ Ἅβρων ἐν παρωνύμοις φησί. καί, αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπώγων, ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου. λέγονται οἱ Ἴβηρες ὑδροποτεῖν, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφιστῶν β' οὕτω· καὶ τοὺς Ἴβηράς φησιν ὑδροποτεῖν πάντας, καί τοι πλουσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων τυγχάνοντας. κέκτηνται γὰρ ἄργυρον καὶ χρυσὸν πλεῖστον. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτάς τε φορεῖν πολυτελεστάτας.

Ἴβυλλα, πόλις Ταρτησίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰβυλλῖνος· παρ' οἷς μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἴγνη, πόλις πλησίον Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Ἰγναῖος καὶ Ἰγναία. Ἴγνητες, οἳ καὶ χωρὶς τοῦ ι λέγονται, ὡς εἴρηται ἐν τῷ Γ.

Ἰδάλιον, πόλις Κύπρου. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη, ὅπου ἴδοι τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα, πόλιν κτίσαι. ὁ οὖν Χαλκήνωρ περιὼν, τὶς τῶν σὺν αὐτῷ ἔφη, εἶδον βασιλεῦ τὸν ἅλιον. ἀφ' οὗ ὠνομάσθαι τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἰδαλεύς.

Ἴδη, Τροίας ὄρος. Ὅμηρος,

Ἴδης μεδέων.

ἀπὸ Ἴδης βασιλίσσης, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἰδαῖοι καὶ Ἰδηΐδαι, ἀπὸ τῆς Ἰδηΐς, εὐθείας θηλυκῆς.

Ἰδομεναί, πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Ἰδομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Ἰδουμαῖοι, ἔθνος Ἑβραίων, ἀπὸ Ἀδώμου. Ἄδωμα γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ ἐρυθρὸν καλοῦσιν. ὅτι ξανθὸν βρῶμα δοὺς αὐτῷ ὁ ἀδελφὸς τὰ πρωτεῖα εἰλήφει.

Ἰδριάς, πόλις τῆς Καρίας, ἡ πρότερον Χρυσαορίς. ἀπὸ Ἰδριέω παιδὸς Καρός. ὁ οἰκῶν Ἰδριεὺς καὶ Ἰδριὰς τὸ θηλυκόν.

Ἴδυμα, πόλις Καρίας· οὗ καὶ Ἴδυμος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυμεὺς καὶ Ἰδύμιος. λέγεται καὶ Ἰδύμη πόλις.

Ἴδυρος, πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας. Ἑκαταῖος. ἢ καὶ Ἰδυρὶς ὀξυτόνως. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυρίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις.

Ἱερακώμη, δῆμος Καρίας. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεροκωμήτης.

Ἱεραμαί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραμεύς.

Ἱερὰ νῆσος, ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ Αἰγύπτου Ἱερὰ νῆσος. ὁ οἰκήτωρ Ἱερονησίτης, ἢ Ἱερονήσιος.

Ἱεράπολις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις, θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα, ἀπὸ τοῦ ἱερὰ πολλὰ ἔχειν. β' Κρήτης. γ' Συρίας, ἢ καὶ Ἱερόπολις διὰ τοῦ ο. τετάρτη Καρίας. τὰ ἐθνικὰ Ἱεροπολῖται. ἀφ' οὗ Νικάνωρ ὁ νέος Ὅμηρος καὶ Πόπλιος καὶ Σαραπίων Στοϊκοὶ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι Ἱεροπολῖται.

Ἱεραπύτνα, πόλις Κρήτης, ἡ πρότερον Κύρβα, εἶτα Πύτνα, εἶτα Κάμιρος, εἶθ' οὕτως Ἱεραπύτνα. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραπύτνιος.

Ἱεράφη, ὡς Ἀνάφη, νῆσος Λιβύης. Ἑκαταῖος Περιηγήσει.

Ἱεριχοῦς, πόλις μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰορδάνου ποταμοῦ. ἡ γενικὴ Ἱεριχοῦντος. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. εὕρηται καὶ δοτικὴ Ἱεριχοῖ, ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεριχούντιος.

Ἰέρνη, νῆσος ἐν τῷ πέρατι πρὸς δυσμαῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἰερναῖος, ὡς Λερναῖος.

Ἱερὸς κόλπος, πλησίον Ἀράδου πόλεως. ὁ οἰκῶν Ἱεροκολπίτης.

Ἱεροσόλυμα, ἡ μητρόπολις τῆς Ἰουδαίας, ἢ Σό-

λυμα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Σολύμων ὀρῶν. ὁ πολίτης Ἱεροσολυμίτης.

Ἱεταί, φρούριον Σικελίας θηλυκῶς. Φίλιστος ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεταῖος καὶ Ἱεταία.

Ἰθάκη, νῆσος πρὸς τῇ Κεφαληνίᾳ, ἀπὸ Ἰθάκου, ἀφ' ἧς Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ Συρίας, παρὰ τὸν Εὐφράτην. τὸ ἐθνικὸν Ἰθακήσιος καὶ Ἰθακησία· καὶ Ἴθακος Ὀδυσσεύς, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ.

Ἰθώμη, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος. Ὅμηρος,

οἵ τ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν.

ἔστι καὶ Μεσσήνης, ἀπὸ Ἰθώμου βασιλέως. καλεῖται δὲ ὁ τόπος τῆς Θετταλικῆς Θούμαιον· ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον Θούμαιον. τὸ ἐθνικὸν Ἰθωμαῖος καὶ Ἰθωμαία καὶ Ἰθωμήτης διὰ τοῦ η καὶ Δωρικῷ τρόπῳ Ἰθωμάτας. ἀφ' οὗ ὁ πολίτης Ἰθωμάτας καὶ Ζεὺς Ἰθωμάτας· καὶ ἑορτὴ Ἰθωμαία καὶ Ἰθωμαΐς.

Ἰκαρία, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς Ἠριγόνης. ὁ δημότης Ἰκαριεύς. τὰ τοπικά, Ἰκαριόθεν, Ἰκαρίαζε, Ἰκαριοῖ.

Ἴκαρος, μία νῆσος τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις καὶ Δολιχὴ καὶ Ἰχθυόεσσα. δευτέρα πόλις. τρίτη νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὁ πολίτης Ἰκάριος.

πόντου Ἰκαρίοιο.

καὶ θηλυκῶς Ἰκαρία.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας, πρὸς τοῖς ὅροις τοῦ Ταύρου. φασὶ δ' ὅτι ἦν τὶς Ἀννακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη. τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθαρήσονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐθρήνουν σφοδρῶς. ἀφ' οὗ παροιμία, τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν, ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομέ-

νου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος πάντες διεφθάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ εἴδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι πᾶσιν ἐκέλευσε καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖ διαγραφῆναι, Ἰκόνιον κληθῆναι· καὶ ἔδει διὰ διφθόγγου. ὁ πολίτης Ἰκονιεύς.

Ἰκός, νῆσος τῶν Κυκλάδων, προσεχὴς τῇ Εὐβοίᾳ. ὁ νησιώτης Ἴκιος. ἔγραψε δὲ Φανόδημος Ἰκιακά.

Ἰλαραυγάται, οἱ Ἴβηρες. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ καὶ Ἰλαραυγάτης ποταμός.

Ἰλάρις, πόλις Λυκίας. Πολύχαρμος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἰλαρεύς.

Ἰλαττία, πόλις Κρήτης. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰλάττιος.

Ἴλερδα, πόλις πρὸς τῇ Πυρήνῃ Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Ἰλερδίτης.

Ἴλιον, πόλις Τρῳάδος, ἀπὸ Ἴλου, ἣν οἱ Τρῶες Ἄτην ἐκάλουν. καὶ αὐτῆς λόφοι δύο, ἐν τῇ Προποντίδι παρὰ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ. τρίτη Μακεδονίας, Ἑλένου κτίσμα. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Θρᾴκης, κατὰ Βιζύην. τὸ ἐθνικὸν Ἰλιεύς· Ἰλιεὺς ὁ Ἀπόλλων ἐν Τροίᾳ· καὶ θηλυκὸν Ἰλιὰς καὶ Ἴλιος καὶ Ἰλία καὶ Ἰλιακός. οὐδετέρως δὲ παρὰ πᾶσι τὸ Ἴλιον· παρ' Ὁμήρῳ δὲ θηλυκῶς. τὸ γὰρ Ἴλιον αἰπὺ, νοθεύει Ἀρίσταρχος.

Ἰλισσός, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἰλλυρία, χώρα πλησίον τοῦ Παγγαίου, ἀπὸ Ἰλλυρίου τοῦ Κάδμου παιδός. οἱ οἰκήτορες Ἰλλυριοὶ καὶ Ἰλλυρὶς καὶ Ἰλλυριὰς καὶ Ἰλλυρία καὶ Ἰλλύριον· καὶ Ἰλλυρίζω Ἰλλυριστὶ Ἰλλυρικός.

Ἰλούργεια, πόλις Ἰβηρίας. Πολύβιος ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰλουργειάτης.

Ἴμβρασος, ἡ Σάμος, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἰμβράσιος καὶ Ἰμβρασία.

Ἴμβρος, νῆσός ἐστι Θράκης, ἱερὰ Καβείρων καὶ Ἑρμοῦ, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες. ἔστι καὶ πόλις· οἱ οἰκοῦντες Ἴμβριοι.

Ἱμέρα, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ Λιβύης. ὁ πολίτης Ἱμεραῖος. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἱμέρας, ὡς Νικάνωρ.

Ἴμυρα, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Ἰμυρεύς.

Ἰμφῆς, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Περραιβοῖς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· οἰκέουσιν Ἰμφέες καὶ Περραιβοί.

Ἰναχία, ἡ Πελοπόννησος, οὐ μόνον τὸ Ἄργος· ἀπὸ Ἰνάχου τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἰνάχιος· καὶ διὰ διφθόγγου, ὡς Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ·

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείης; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ.

καὶ οὐδέτερον·

οἵ τ' Ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους.

καὶ διὰ τοῦ ι Ἰνάχιον· καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς.

Ἴνδαρα, Σικανῶν πόλις. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Ἰνδαραῖος, ὡς Ἱμεραῖος.

Ἰνδική, πόλις Ἰβηρίας, πλησίον Πυρήνης. τινὲς δὲ Βλαβέρουραν αὐτήν φασι. τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῖται.

Ἰνδός, ποταμός· ἀφ' οὗ Ἰνδοί· ἀφ' οὗ Ἰνδικὸς καὶ Ἰνδικοί.

καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.

λέγεται καὶ Ἰνδῷος.

Ἰνυσσός, πόλις Αἰγύπτου, προσεχὴς τῷ Κασίῳ ὄρει. Ἡρόδοτος.

Ἰνσόβαρες, ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῷ Πάδῳ, οὓς καὶ Ἰνσόβρας φασίν.

Ἴνσοβροι, ἔθνος Ἰταλικόν. Πολύβιος ιϛ΄.

Ἴνυκον, πόλις Σικελίας. Ἡρόδοτος δὲ Ἴνυχα αὐτήν φησιν, ἀπὸ τοῦ Ἴνυξ. ἔοικε δ' ἐσφάλθαι· ἀφ' οὗ Ἰνυχῖνος οἶνος. ἴδιος γὰρ ὁ τύπος τῶν Σικελῶν. Ἰνυκῖνος οὖν δεῖ.

Ἰξίαι, πληθυντικῶς, χωρίον τῆς Ῥόδου ἀπὸ Ἰξοῦ λιμένος. καὶ Ἴξιος Ἀπόλλων, ὡς Ἀρτεμίδωρος δεκάτῳ γεωγραφουμένων.

Ἰξιάς, πόλις Οἰνώτρων, ἐν μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Ἰξιὰς πόλις, ἐν δὲ Μενεκίνη πόλις.

Ἰξιβάται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ, προσεχὲς τῇ Ἰνδικῇ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Ἰόπη, πόλις Φοινίκης, πλησίον Ἰαμνίας, ὡς Φίλων· ὡς δὲ Διονύσιος, Παλαιστίνης. Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ Παλαιστίνη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἰόπης τῆς Αἰόλου θυγατρός, τῆς γυναικὸς Κηφέως τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλεύσαντος, τοῦ καταστερισθέντος, οὗ ἔστι γυνὴ Κασσιέπεια. οἱ Ἕλληνες κακῶς φασιν· ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ Θεσσαλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν τῆς προτέρας Ἰοπίτης. λέγεται καὶ Ἰοππία διὰ τοῦ ι· καὶ ἴσως ἐκ τοῦ Αἰθιοπία. ἐκ δὲ τοῦ Ἰόπεια διὰ διφθόγγου Ἰοπείτης καὶ Ἰοπεύς. ἔστι καὶ Ἰοπὶς θηλυκὸν παρὰ Χάρακι.

Ἰόνιον, πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Ἰταλίαν. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ. οἱ δὲ ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ ἢ ἀπὸ Ἴονος Ἰταλοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀδρίας ὁ Ἰόνιος κόλπος. λέγουσι δέ τινες καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πέλαγος Ἰόνιον λέγεσθαι. Ἰώνη γὰρ καὶ ἡ Γάζα ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἰοῦς, βοῦν ἔχουσα πλησίον ἐν τῇ εἰκόνι.

Ἴος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Ἰώνων οἰκησάντων· ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ, ὡς ὁ χρησμός·

> ὄλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
> πατρίδα δίζηαι, μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἔστιν.
> ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
> δέξεται, ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Φοινίκη ἢ Ἴος. ἔστι καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰήτης καὶ Ἰέτης.

Ἰουδαία, Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ, ἀπὸ τῶν παίδων Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία· ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος, ἀπὸ Ἰουδαίου Σπάρτωνος, ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος. τὸ ἐθνικὸν Ἰουδαιεύς, τινὲς δὲ Ἰουδαίους φασίν.

Ἰουερνία, ἡ Πρετανικὴ νῆσος, τῶν δύο ἐλάσσων. τὸ ἐθνικὸν Ἰουερνιάτης.

Ἰουέρνη, πόλις ἐν τῷ Ὠκεανῷ τῷ Πρετανικῷ.

Ἰουερνία, νῆσος. ἐθνικὸν Ἰούερνοι.

Ἰουλεῖς, οἱ Ῥωμαῖοι, ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἀφ' οὗ καὶ ὁ μήν· ἢ ἀπὸ Ἰουλίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἰουλεὺς καὶ Ἰουλίας. τὸ θηλυκὸν Ἰουλίς.

Ἰουλίς, πόλις ἐν Κῷ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Ἰουλίδος κρήνης· ἀφ' ἧς Σιμωνίδης ἐστὶν ὁ μελοποιὸς καὶ Βακχυλίδης ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκείνου καὶ Ἐρασίστρατος ἰατρός· μετ' αὐτῶν καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός. οὗτοι Ἰουλιῆται. παρ' οἷς νόμος ἐτέθη, ὡς Μένανδρος,

καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι Φανία,
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς.

προσέταττε γὰρ τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη κωνειάζεσθαι, τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. τὸ ἐθνικὸν Ἰουλιεὺς καὶ Ἰουλιήτης, ὡς Πολεμηΐτης.

Ἵππανα, πόλις περὶ Καρχηδόνα, ὡς Πολύβιος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱππανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς.

Ἵπνος, ἣν Ἱπνέαν τινές, Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων. τὸ ἐθνικὸν Ἱπνεύς.

Ἰπνοῦς, χωρίον ἐν Σάμῳ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἥρας Ἰπνούντιδος. λέγεται δὲ καὶ Ἰπνουσία.

Ἵππολα, πόλις ἀρχαία Λακωνική. Παυσανίας τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱππολαΐτης· καὶ θηλυκὸν Ἱππολαΐτις.

Ἱππόνησος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱππονήσιος.

Ἵππος, νῆσος Ἐρυθραίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ. ἔστι καὶ πόλις Σικελίας. ἔστι καὶ Παλαιστίνης. τὸ ἐθνικὸν Ἵππιος καὶ Ἱππῖνος καὶ Ἱππηνός.

Ἱπποταμάδαι, δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἱπποταμάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἱπποταμαδῶν, εἰς Ἱπποταμάδας, ἐν Ἱπποταμάδαις.

Ἱππούακρα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἱππακρίτης.

Ἱππουρίσκος, νῆσος Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἱππουρίσκιος, ὡς Δωρίσκιος, Τριποδίσκιος.

Ἵππου κώμη, Λυκίας κώμη, διὰ τὸ ὁδοιπόρων τινῶν ἐκεῖ ἵππον ἀποθανεῖν. οἱ οἰκοῦντες Ἱπποκωμῖται.

Ἱππών, Λιβύης πόλις. Πολύβιος δυοκαιδεκάτῳ.

Ἱππώνιον, πόλις Βρεττίων, ἀπὸ ἥρωος, ἣ μετωνομάσθη ὑπὸ Ῥωμαίων Οὐιβοουαλεντία. τὸ ἐθνικὸν Ἱππωνιάτης. τοῦτο δὲ τὸ ἐθνικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἱππωνία. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἱππώνιον ἔδει Ἱππώνιος ἢ Ἱππωνιεύς.

Ἱρά, ὄρος Μεσσηνίας. Ῥιανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν πρώτῳ. ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ Ἴρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' Ὁμήρῳ,

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρήν.

τὸ ἐθνικὸν Ἱριεὺς τῶν Μαλιέων.

Ἴρασα, τόπος Λιβύης, εἰς ὃν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβυες, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰρασεύς, ὡς Μύλασα Μυλασεύς.

Ἶρος, πόλις Θεσσαλίας. Λυκόφρων,

Ἶρόν τε καὶ Τραχῖνα καὶ Πεῤῥαιβικήν.

ὁ πολίτης Ἰρώτης, ὡς Ἠπειρώτης, Μαλλώτης.

Ἶς, πόλις Περσική. Ἡρόδοτος πρώτῃ. ἔνθα καὶ πο-

ταμὸς Ἴρ· ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη.

Ἴσαυρα, οὐδετέρως πόλις Ἰσαυρίας. ἡ δὲ Ἰσαυρία μεταξὺ Λυκαονίας καὶ Κιλικίας πρὸς τῷ Ταύρῳ. Χάραξ δὲ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεὺς καὶ Ἴσαυρος.

Ἴσβος, Ἰσαυρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἰσβώτης, ὡς Μαλλὸς Μαλλώτης.

Ἰσεῖον, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἴσιδος. οἱ οἰκοῦντες μετάβολοι· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν. προπερισπᾶται δὲ, ὡς Ἱρεῖον καὶ Νεμεσεῖον καὶ τῶν ὅσα μὴ τῆς γενικῆς τὸ δ ἐφύλαξαν τεμενικῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τύπος. πολοῦσι δὲ μόνοις τοῖς ἐμπόροις ἀθρόα τὰ φορτία, παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀγοράζοντες αὐτὰ κατ' ὀλίγα καὶ κοτυλίζουσι τοῖς ἐγχωρίοις.

Ἴσηκος, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἰσθμὸς, ἡ Ἁλικαρνασσὸς τῆς Καρίας πόλις. ὁ πολίτης Ἴσθμιος. ἔστι καὶ Κορίνθου Ἰσθμὸς, ἐν ᾧ Ἴσθμιος ὁ Ποσειδῶν· καὶ νίκη Ἰσθμιάς· καὶ Ἰσθμιάδες σπονδαί. λέγονται καὶ Ἰσθμιῶται.

Ἴσινδος, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Ἰσίνδιος. λέγεται καὶ Ἴσινδα. τὸ ἐθνικὸν Ἰσίνδιος· καὶ χωρίον Ἰσινδία καὶ Ἴσινδα.

Ἰσμάηλα, τῆς Ἀραβίας χωρίον. οἱ οἰκοῦντες Ἰσμαηλῖται.

Ἴσμαρος, πόλις Θρᾴκης τῶν Κικόνων. Ὅμηρος. ὁ πολίτης Ἰσμάριος καὶ Ἰσμαρικὸς τό κτητικόν. ἔστι καὶ Ἰσμαρὶς λίμνη. Ἡρόδοτος ζ'.

Ἰσμήνη, ἡρωῒς καὶ κώμη Βοιωτίας. ὁ κωμήτης Ἰσμήνιος καὶ Ἰσμηναῖος καὶ Ἰσμηνεὺς καὶ Ἰσμηνίτης. ἔστι καὶ Ἰσμηνὸς ποταμὸς Βοιωτίας, ἀφ' οὗ Ἰσμήνιος Ἀπόλλων καὶ Ἰσμήνια.

Ἱσπανίαι, δύο τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαι· ἡ μὲν μεγάλη, ἡ δὲ μικρά. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἰβηρία καὶ Πανία.

Ἴσσα, πόλις ἐν Λέσβῳ, κληθεῖσα Ἱμέρα. εἶτα Πελασγία καὶ Ἴσσα, ἀπὸ τῆς Ἴσσης τῆς Μάκαρος. ἔστι καὶ νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα κατὰ Δαλματίαν καὶ Ἰλλυρίαν. τὸ ἐθνικὸν Ἰσσεύς· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν Ἰσσηΐς, ἐπὶ τῆς Λέσβου, παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἡρακλεῖ.

Ἰσσηδόνες, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀλκμὰν δὲ μόνος Ἀσσεδόνας αὐτούς φησιν. εὑρίσκεται καὶ ἡ δευτέρα γραφὴ παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε. λέγονται καὶ Ἴσσιδοι τρισυλλάβως. ἔστι καὶ Ἰσσηδὼν πόλις.

Ἰσσὸς, πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησεν. ἣ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἰσσικὸς κόλπος. ὁ πολίτης Ἰσσαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος. ἐκεῖ δὲ καὶ ποταμὸς Πιναρὸς ὀνομαζόμενος.

Ἰσσώριον, ὄρος τῆς Λακωνικῆς, ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Ἰσσωρία. τὸ ἐθνικὸν Ἰσσώριος.

Ἱστίαια, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος,

πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν.

ἡ δὲ διὰ τοῦ ι Ἰωνικὴ γραφή ἐστι. νῦν δὲ καλεῖται Ὠρεός. ὁ πολίτης Ἱστιαιεύς. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Ἑστιαιός φησι. καὶ Ἱστιαιώτης, ὁ τῆς Θετταλικῆς. τῆς δὲ Εὐβοίας, διάφορος κατὰ τὴν γραφὴν καὶ διὰ τοῦ ι καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Ἱστὸς, νῆσος Λιβύης, Οὐδενόη λεγομένη ὑπὸ Λιβύων, ὑπὸ δὲ Φοινίκων κέλλα ῥαρσάθ, ὃ ἑρμηνεύεται ἱστὸς νηός· νηῒ γάρ ἐστι παραπλήσιος. τὸ ἐθνικὸν Ἵστιος, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ος δισυλλάβων ἐπὶ νήσων, Ἴμβριος, Ἄνδριος.

Ἰστρία, χώρα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. οἱ οἰκοῦντες Ἴστροι καὶ Ἴστριοι.

Ἰστριανὰ, πόλις περὶ τὴν Περσικὴν θάλασσαν, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἰστριανηνὸς, ἢ Ἰστριανίτης.

Ἴστροι, ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν καὶ κτητικὸν Ἰστρικός, ὡς τὸ Ταῦροι Ταυρικός.

Ἴστρος, πόλις Κρήτης, ἣν Ἀρτεμίδωρος Ἰστρῶνά φησι. δευτέρα πόλις Ἴστρος ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἴστριος καὶ Ἰστριεύς. Ἀῤῥιανὸς δὲ Ἰστρίαν ὡς Ὀλβίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἰστριανός, ὡς Ὀλβιανός· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰστριηνὸς λιμὴν καὶ Ἰστριανίς θηλυκῶς. τρίτη νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, κατὰ Τριόπιον τῆς Κνιδίας. τετάρτη πόλις τῆς Ἰαπυγίας, ὡς Ἔφορος εἰκοστῷ ἐννάτῳ.

Ἰστώνη, ὄρος προσεχὲς τῇ Κερκύρᾳ. Θουκυδίδης τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰστωναῖος, ὡς Τορωναῖος.

Ἰταλία, ἡ χώρα, ἀπὸ Ἰταλοῦ· ἡ πρὶν Αὐσονία καὶ Αὐσονίς. τὸ ἐθνικὸν Ἰταλὸς καὶ Ἰταλίς. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰταλία τὸ Ἰταλιώτης, ὡς Φθιώτης, Κιλικιώτης. τί δὲ διαφέρει τὸ Ἰταλὸς τοῦ Ἰταλιώτου, ἐν τῷ περὶ Σικελίας εἰρήσεται. τὸ θηλυκὸν Ἰταλιῶτις καὶ Ἰταλιεύς, ὡς τοῦ Αὐσονία τὸ Αὐσονιεύς. καὶ Ἰταλιάζειν ῥῆμα. καὶ Ἰταλικὸς τὸ κτητικὸν καὶ Ἰταλιωτικός. ἔστι καὶ Ἰταλικὸν χωρίον Σικελίας. ἔστι καὶ Ἰταλίκη πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰταλικήσιος. καὶ Ἰταλικησία ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, καὶ Οἰνωτρία καὶ Ἑσπερία.

Ἰτανός, πόλις ἐν Κρήτῃ, ἀπὸ Ἰτανοῦ Φοίνικος, ἢ τῶν Κουρήτων ἑνὸς μιγάδος. οἱ πολῖται Ἰτάνιοι. ἔστι καὶ ἄκρα.

Ἰτέα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἰτεαῖος. Ἀνδροτίων δὲ τρισυλλάβως ἔφη.

Ἰτύκη, πόλις Λιβύης, Τυρίων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Ἰτυκαῖος. ἀφ' οὗ Διονύσιος Ἰτυκαῖος Ῥιζοτομικῶν πρώτῳ.

Ἴτων, πόλις Θεσσαλίας·

Ἰτῶνά τε μητέρα μήλων.

οἱ ἐγχώριοι ὀξυτόνως αὐτήν φασιν Ἰτών. τινὲς δὲ Σιτῶνα αὐτήν φασι, διὰ τὸ σιτοφόρον. λέγεται καὶ ἡ Ἴτωνος, ἀπὸ Ἰτώνου ἥρωος· ἀφ' οὗ καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ, ἥ τις καὶ Ἰτώνη. τὸ ἐθνικὸν Ἰτωναῖος καὶ Ἰτωναία ἡ Ἀθηνᾶ. ἔστι καὶ πόλις Ἰτώνη ἐν Ἠπείρῳ, καὶ Ἰταλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰτώνιος· καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἰτωνιὰς καὶ Ἰτωνίς. καὶ χώρα Ἰτώνη ὑπὸ τὸν Αἷμον, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἴχανα, πολίχνιον τῆς Σικελίας, διὰ τὸ τῇ αὐτοῦ ἁλώσει πολλὰ προσλιπαρῆσαι τοὺς Συρακουσίους. Ἰσχανᾶν δὲ τὸ ἐπιθυμεῖν. τὸ ἐθνικὸν Ἰσχανῖνος.

Ἴχναι, πόλις Μακεδονίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. Ἐρατοσθένης δὲ Ἄχνας αὐτήν φησι. Φιλητᾶς δ' Ἄχνην φησί, διὰ τοῦ α. τὸ ἐθνικὸν καὶ Ἰχναῖος καὶ Ἰχναία ἡ Θέμις. διωκομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς, κατελείφθη ἐν τοῖς τῶν Ἰχναίων τόποις. καὶ ἀπὸ τοῦ διωχθῆναι κατ' ἴχνος ὠνομάσθη. καὶ ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἀνατολικῆς πόλις.

Ἰψίκουροι, ἔθνος Λιγυστικόν. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ. ἣν ἐνέμοντο πρότερον Ἰψίκουροι καὶ Ἀρβαξανοὶ καὶ Εὔβιοι, Λίγυες τὸ γένος.

Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας·

Βοίβην τε γλαφυρὰν καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν.

ἀπὸ Ἰωλκοῦ τοῦ Ἀμύρου, ἀφ' οὗ τὸ Ἀμυρικὸν πεδίον Λαρισσαίων. τὸ ἐθνικὸν Ἰώλκιος, καὶ Ἰωλκία, καὶ Ἰωλκὶς καὶ Ἰωλκιάς.

Ἴωλον, ὄρος Περραιβίας. οἱ οἰκοῦντες Ἴωλοι. Ὅμηρος,

τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί.

Ἰώνη. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀντιόχεια, ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, ἣν ᾤκισαν Ἀργεῖοι. τὸ ἐθνικὸν Ἰωνίτης, ἢ Ἰωναῖος, ὡς Κλεωναῖος·

Κλεωναίου Χάρωνος, τοῦ χαροποῦ λέοντος.

Ἰωνία, ἡ Ἀττικὴ πρότερον, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. οὕτω μὲν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐν μὲν τοι Δωριεῦσιν Αἰτωλοί. ἐν δὲ Αἰολεῦσι Βοιωτοί· ἐν δὲ τοῖς Ἴωσιν Ἀθηναῖοι. ὁ οἰκῶν Ἴων καὶ Ἰωνὶς καὶ Ἰὰς καὶ Ἰωνικὸς καὶ ἰωνικίζω ῥῆμα.

Ἰωνίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· ὁ δημότης Ἰωνίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἰωνιδῶν, εἰς Ἰωνιδῶν, ἐν Ἰωνιδῶν.

Ἰωπὶς, ὀξυτόνως, Λακωνικὴ χώρα. Ἡρωδιανὸς τετάρτῃ.

Ἰωτάπατα, πόλις Συρίας. Ἰώσηπος τρίτῳ. καὶ θηλυκῶς Ἰωταπάτη. τὸ ἐθνικὸν Ἰωταπατηνός.

K.

Κάβαλις, πόλις πλησίον Κιβύρας, πρὸς νότον Μαιάνδρου. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. ἡ γενικὴ Καβαλίδος. ὁ πολίτης Καβαλεύς. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. καὶ θηλυκῶς, ὡς Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ· ἀπόγονοι δὲ Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα. ὁ δὲ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος Καβάλισσαν φησὶ τὸ θηλυκόν. εἶναι δὲ τὸ γένος αὐτὴν Ὀλβίαν.

Καβασσός, πόλις ἐν Καππαδοκίᾳ, πατρὶς Ὀθρυονέως. Ὅμηρος,

Καβησσόθεν ἔνδον ἐόντα.

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος Καβασσὸν πόλιν εἶναί φησιν ὑπερβάντι τὸν Θράκιον Αἷμον. καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπὶς τῶν Θρᾳκῶν ἀκολασίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ τῆς Λυκίας πόλιν Καβασσόν. Ἀπίων δὲ ἀληθέστερον φησί, κώμην εἶναι Καππαδοκίας μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Μαζάκων. Μάζακα δὲ ἡ Καππαδοκία ἐκαλεῖτο Καισάρεια. ἐθνικῶς ἀρκεῖ τὸ Ὁμηρικὸν Καβησσόθεν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα, ὡς τὸ Καμειρόθεν, τὰ τοπικὰ ἐθνικῶς. δύναται δὲ Καβάσσιος ἢ Καβασσίτης.

Καβειρία, πόλις τῆς κάτω Ἀσίας, ἧς τὴν γῆν Καβείριοι ᾤκουν. εἰσὶ καὶ Καβείριοι ἔθνος Βοιωτίας, ὡς Παυσανίας ἐννάτῳ. καὶ Κάβειρος Καβειρία. ἀφ' οὗ τὸ Καβειραῖος καὶ Καβειραία καὶ Καβειρίτης καὶ Καβείριον. τούτου τὸ ἐθνικὸν Καβείριος, ὡς τὸ Βυζάντιον Βυζάντιος· καὶ Καβειρὶς τὸ θηλυκὸν καὶ Καβειριὰς καὶ νύμφαι Καβειρίδες ἀπὸ Καβείρης τῆς Πρωτέως καὶ Ἀγχιόνης, ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Καβειρὶς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ δὲ Καβειριὰς παρὰ τὸ Καβείριος. τὸ κτητικὸν Καβειρικὸς καὶ Καβειρική· καὶ Καβειριάζεσθαι ῥῆμα.

Καβελλιών, πόλις Μασσαλίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον Καβελιωνήσιος, ὡς Ταῤῥακωνήσιος· κατὰ δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Καβελλιωνίτης, ὡς Ταῤῥακωνίτης.

Καβύλη, πόλις Θρᾴκης, οὐ πόῤῥω τῆς τῶν Ἀστῶν χώρας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καβυληνὸς, ὡς Ἀρτακηνός.

Καδμεία, πόλις, καὶ Θηβῶν ἀκρόπολις· ἀφ' ἧς οἱ Θηβαῖοι Καδμεῖοι καὶ Καδμείωνες καὶ Κάδμιοι· καὶ τὸ τεῖχος Καδμεῖον.

Κάδοι, πόλις Μυσίας. Στράβων ιβ'. καὶ Δορυλάϊον πόλις καὶ Κάδοι. τὸ ἐθνικὸν Καδηνός.

Καδούσιοι, ἔθνος μεταξὺ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Πόντου. Στράβων ἑνδεκάτῃ.

Κάδρεμα, πόλις Λυκίας, ἄποικος Ὀλβίων. ἑρμηνεύεται δὲ σίτου φρυγμὸς ἡ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Καδρεμεύς.

Κάθαια, πόλις Ἰνδική. τιμῶσι δὲ τοὺς καλοὺς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε βασιλέα τὸν κάλλιστον αἱροῦνται. ὁ πολίτης Καθαῖος.

Καίκινον, χωρίον Ἰταλικόν. Φίλιστος δευτέρῳ Σικελικῶν.

Καινίνη, πόλις Σαβίνων, ἡ ὑπὸ Ῥωμύλου ἁλοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Καινῖται.

Καινοί, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

Καιρή, πόλις Τυῤῥηνίας. τὸ ἐθνικὸν Καιρητανός. εἴρηται ἐν τῷ περὶ Ἀγύλλης.

Καινύς, νῆσος πλησίον Πελωριάδος, τῆς κατὰ Σικελίαν ἄκρας πρὸς δύσιν νεύουσα. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας Καινύσιον.

Καισάρεια, μητρόπολις τῆς Καππαδοκίας, ἡ πρὶν Εὐσέβεια καὶ Μάζακα, ὡς Στράβων. ἔστι καὶ Παλαι-

σείνης. καὶ τρίτη πρὸς τῇ Πανεάδι. τὸ ἐθνικὸν Καισαρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορευόμεναι.

Καλαβρία, χώρα πλησίον Ἰταλίας. ὁ οἰκήτωρ Καλαβρός· καὶ Καλάβρα θηλυκὸν καὶ Καλαβρίς.

Καλάθη, πόλις οὐ πόῤῥω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἔφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτήν φησιν. ἔστι καὶ τοῦ Πόντου Καλάθουσα. ὁ πολίτης τῆς Καλάθης Καλαθῖνος, ὡς Ἀγαθῖνος· τῆς δὲ Καλαθούσης Καλαθούσιος, ὡς Νύσιος.

Καλάμαι, πόλις Πελοποννήσου. Παυσανίας δ'.

Καλαμένθη, ἥ τις καὶ Καλαμίνθη, πόλις Λιβύης· Ἑκαταῖος περιηγήσει. κρεῖττον οὖν ὡς Ἡρόδοτος διὰ τοῦ ι πόλις Φοινίκων.

Κάλαρνα, πόλις Μακεδονίας, ὡς Λούκιλλος ὁ Ταῤῥαῖος. τὸ ἐθνικὸν Καλαρναῖος.

Καλάσιρις, μοῖρα Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος β'. οἱ καὶ Καλασίριοι καὶ Καλασιρίαι.

Καλατίαι, γένος Ἰνδικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Καλαύρεια, νησίδιον πρὸς τῇ Κρήτῃ, κύκλον ἔχουσα ὅσον τριάκοντα σταδίων· ἀπὸ Καλαύρου τοῦ Ποσειδῶνος. ἐκαλεῖτο καὶ Εἰρήνη. ὁ πολίτης Καλαυρείτης.

Κάλβιος, κρήνη Λυκίας, ἣν καὶ Καλαινόν φασι. τινὲς δὲ αὐτὴν καὶ διὰ τοῦ μ φασί.

Καλὴ ἀκτή, πόλις Κρητῶν. Εὔδοξος τετάρτῳ γῆς περιόδου. ἔστι δὲ ὡς μεγάλη κώμη. ἐκ τῶν δύο δὲ ἡ παραγωγὴ Μεγαλοκωμήτης, καὶ Καλακτίτης ἢ Καλοακτίτης διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ καὶ παρὰ τὸ Ἀκτὴ Ἀκτικὸς καὶ Ἀττικός. Ἀκτὴ γὰρ ἡ Ἀττική. ἢ Καλοακταῖος καὶ Καλοακταία θηλυκόν. ἢ Καλοάκτιος, ὡς Πανάκτιος καὶ Ἐπάκτιος.

Κάληρος, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀλωπεκία νῆσος, ἀπὸ Καλήρου βασιλέως. Ἀλωπεκόνησος δὲ, ὅτι ἐκεῖ εἶδον

σκύμνους φέρουσαν καὶ κατατιθεῖσαν ἀλώπεκα. τινὲς δ', ὅτι Κάλαρος ἐκαλεῖτο ἡ πόλις.

Καλησία, πόλις Αὐσονική. Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Καλησιανὸς, ὡς αὐτός.

Καλλάτηβος, πόλις Λυδίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Καλλατήβιος.

Κάλατις, πολίχνιον ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου. Στράβων ἑβδόμῃ. ἐν ᾗ καλαθὶς εὑρέθη ἐοικυῖα τοῖς Θεσμοφοριακοῖς. ὁ πολίτης Καλατιανὸς, ὡς Τραλλιανὸς, Σαρδιανός· ἀφ' οὗ Ἴστρος Καλατιανὸς περὶ τραγῳδίας γράψας καλὸν βιβλίον. ἔοικε δ' εἶναι ἀπὸ τοῦ Καλατία, ὡς Ὀλβιανός· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς γενικῆς γέγονε τῆς Καλάτιος.

Καλλίαι, πόλις μία τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Τριπόλεως. ὁ πολίτης Καλλιεὺς, ὡς Ἱσπανιεύς. ἔστι καὶ χωρίον πλησίον Ταράντου.

Καλλίαρος, πόλις Λοκρῶν, ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀδοιδόκου καὶ Λαονόμης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. Στράβων δ' ἐν ἐννάτῃ παρὰ τὸ εὐήροτον αὐτὴν εἶναι φησί. Καλλίαρα οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Καλλιαρεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Καλλιόπη, πόλις Παρθυαίων. Πολύβιος δεκάτῳ, τὸ ἐθνικὸν Καλλιοπεὺς, ὡς Παρθενόπη Παρθενοπεύς.

Καλλίπολις, πολίχνιον Λαμψάκου, ἐν τῇ περαίᾳ τῆς Χεῤῥονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη, ὡς δὲ Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας δευτέρῳ, κατὰ τὸν Ἄραπλον. β' πόλις Σικελίας. γ' πόλις Καρίας. οἱ πολῖται πασῶν Καλλιπολῖται.

Κάλπαι, πόλις Βιθυνῶν. Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν. ἔστι καὶ λιμὴν Κάλπη. τὸ ἐθνικὸν Καλπεὺς, ὡς Σινωπεύς· καὶ Καλπῖνος, ὡς Πεύκη Πευκῖνος. τοῦ δὲ λιμένος Καλπολιμενίτης. τινὲς τούτους Καρπηΐανοὺς ὡς Καλπεινούς φασι καὶ τὴν πόλιν Καρπηΐαν.

Καλύβη, πόλις Θρᾴκης, ἄποικος Μακεδόνων. τὸ ἐθνικὸν Καλυβῖται ἢ Καλυβεῖς, ὡς τῆς Ἀλύβης Ἀλυβεῖς.

Κάλυδνα, νῆσος, καὶ πόλις Θήβης ἀπὸ Καλύδνου παιδὸς Οὐρανοῦ. λέγεται καὶ Καλυδνάς. ὁ πολίτης Καλυδναῖος· καὶ Καλυδνὶς τὸ θηλυκόν· καὶ Καλυδνεὺς ὁ Ἀπόλλων καὶ Καλύδνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἕκτῃ Ἀτθίδος.

Καλυδών, Αἰτωλίας πόλις, ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἐνδυμίωνος, ἢ τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Καλυδώνιος καὶ Καλυδωνία.

Κάλυμνα, νῆσος, ἣν ὁ Σκήψιος πληθυντικῶς Καλύμνας φησί. τὸ ἐθνικὸν Καλύμνιος, ὡς Στράβων. τὸ Καλύμνιον μέλι ἐκεῖ εἶναι φησί. λέγεται καὶ Καλυμνία. τὸ ἐθνικὸν Καλυμνιάτης.

Κάλυνδα, πόλις Καρίας, ὡς Καρύανδα. τὸ ἐθνικὸν Καλυνδεύς. Ἡρόδοτος ὀγδόῃ.

Κάλυτις, πόλις Συρίας. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ὁ οἰκήτωρ Καλύτης· καὶ τὸ θηλυκὸν Κάλυτις, διὰ τὸ προειλῆφθαι τὸν χαρακτῆρα.

Καμάρα, πόλις Κρήτης. καὶ ὁ πολίτης Καμαραῖος. Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησιν ὅτι Λατὼ ἐλέγετο.

Καμαρηνοί, νῆσοι Ἀραβίων. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει. οἱ οἰκοῦντες ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ Καμαρηνοί.

Καμαρία, πόλις Ἰταλική, Ἀλβανῶν ἀποίκισις. Διονύσιος Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. οἱ οἰκήτορες Καμαρῖνοι.

Καμαρίνα, πόλις Σικελίας καὶ λίμνη. ἀφ' ἧς ἡ παροιμία,

μὴ κίνει Καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.

ὁ πολίτης Καμαριναῖος.

Καμβυσήνη, καὶ Ξερξήνη, αἱ ἀπὸ Καμβύσου καὶ Ξέρξου Περσικαὶ χῶραι. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Κάμικος, πόλις Σικελίας, ἐν ᾗ Κώκαλος ἦρχεν

ὁ Δαιδάλου. Χάραξ δὲ Ἴνυκον ταύτην φησίν. ὁ πολίτης Καμίκιος καὶ θηλυκῶς.

Κάμιρος, πόλις ἐν Ῥόδῳ, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Κερκάφου, τοῦ Ἡλιάδου καὶ Κυδίππης. ἀπὸ Κερκάφου δὲ αἱ Ῥόδιαι γυναῖκες Κερκαφίδες. ἦσαν δὲ τρεῖς, ὡς Ὅμηρός φησι,

Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμιρον.

ὁ πολίτης Καμιρεύς. Πείσανδρος ὁ διασημότατος ποιητὴς Καμιρεὺς ἦν. λέγεται καὶ Καμιρίτης καὶ Καμιραῖος· καὶ θηλυκῶς.

Καμμανία, μοῖρα Θεσπρωτίας. μετωνομάσθη δὲ Κεστρινία. ἐξ ἧς Κάδμος, ὁ ποταμὸς Κεστρῖνος. ἔστι κτίσμα Κεστρίνου τοῦ υἱοῦ Ἑλένου τοῦ Πριάμου. οἱ οἰκήτορες Καμμανοί, ὡς τῆς Καμπανίας Καμπανοί.

Κάμπος, κτίσμα Καμπάνου, ἀφ' οὗ ἐκτίσθησαν. τὸ θηλυκὸν Καμπανὶς καὶ Καμπανή.

Κάναθα, πόλις πρὸς τῇ Βόστρᾳ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Καναθηνός. ἔν τισι δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Κάναι, πολίχνιον Εὐβοϊκόν, ἢ Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου. ἔστι καὶ ὄρος Κάνη καὶ πόλις καὶ λίμνη. ἔστι καὶ πόλις τῆς Τρῳάδος. εἰσὶ καὶ Κάνναι διὰ δύο ν, πλησίον Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Καναῖος καὶ Καναία. ἔστι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Στράβων ιγ'. Καναῖος Ζεὺς οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Καναίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Κάνης.

Κάναστρον, ἄκρον Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Καναστραῖος. Σοφοκλῆς δὲ ὑπομνηματίζων τὰ ἀργοναυτικὰ Καναστραῖον φησὶν ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης. ἀλλ' ἐναντιοῦται τὰ ἐθνικά, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ἐκλάβοιμεν παραπλησίως τῷ Λέχαιον καὶ Λεχαῖος. καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λύκειος Ἀπόλλων. καὶ Νυμφαῖον καὶ Νυμφαῖος.

Κάνδασα, ὡς Μύλασα, Πήγασα, φρούριον Κα-

ρίας. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κανδασεὺς καὶ Κανδασίς.

Κάνδαρα, πόλις Παφλαγονίας, ὡς σχοινίων τριῶν ἀπὸ Γαγγρῶν καὶ Θαρίβης κώμης. οἱ οἰκήτορες Κανδαρηνοί· καὶ Ἥρας Κανδαρηνῆς ἱερόν.

Κάνδυβα, οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. ἀπὸ Κανδύβου παιδὸς Δευκαλίωνος. τὸ ἐθνικὸν Κανδυβεύς.

Κανθηλία, πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρόδοτος.

Κανθήλη, πόλις Λιβοφοινίκων. καὶ Ἑκαταῖος οὕτω.

Κανταβρία, χώρα. Στράβων τρίτῃ. οἱ οἰκήτορες Κανταβροί, ὡς τῆς Καλαβρίας Καλαβροί.

Κάντανος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν περιορίου Κρητικοῦ τόπῳ. τὸ ἐθνικὸν Καντάνιος.

Κανύσιον, μεγίστη πόλις τῶν Ἰταλιωτίδων πόλεων. Στράβων ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κανύσιος ἢ Κανυσίτης, ὡς Στράβων.

Κάνυτις, πόλις Συρίων μεγάλη, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κανυτίτης.

Κάνωπος, οὕτως ἔδει γράφεσθαι διὰ τοῦ π. γράφεται δὲ ὅμως διὰ τοῦ β. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἀπὸ Κανώβου κυβερνήτου Μενελάου, ἀποθανόντος αὐτόθι. καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος Κανώβου καὶ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Κανωβίτης. καὶ τὸ κτητικὸν Κανωβικός. καὶ Κανωβικὴ διῶρυξ καὶ τὸ Κανωβικὸν στόμα. καὶ Κανωβὶς θηλυκῶς. ἔστι καὶ Λιβύης τόπος Κάνωβος.

Καοῦς, κώμη τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Τελφουσίας γῆς. ὁ πολίτης Καούσιος· ἐκεῖ γὰρ οὕτως Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο Καούσιος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.

Κάπαι, πόλις Ἑλλησποντία. Ἀνδροτίων γ' Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Καπαῖος, ὡς Ναπαῖος.

Καπετώλιον, ἐν Ῥώμῃ λόφος, Ταρπαῖος πάλαι λεγόμενος. περὶ δὲ τῆς γραφῆς τοῦ τεμενικοῦ ὁ Εὐδαίμων διὰ τοῦ ι φησίν. Εἰρηναῖος προπαροξύνει, διὰ τοῦ ι γράφων. Ἡρωδιανὸς δὲ Καπετωλίειον ἐν ἓξ συλλαβαῖς· καὶ ἐν συναιρέσει Καπετωλεῖον. τὸ δὲ Καπετωλεῖα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος προπερισπᾶται. ὅσα γὰρ ἔχει προϋπάρχον τὸ ι, εἰς ος λήγει καθαρὸν, παραληγόμενα ἢ μόνῳ τῷ ι, ἢ προηγουμένου αὐτοῦ τοῦ α. ὥστε εἶναι πρὸ τέλους τὴν αι δίφθογγον, προπερισπᾶται· ἢ καὶ ὅσα κτητικά· Ἀσκληπιεῖον, Ἀσκληπιὸς γάρ· Πτολεμαεῖον, Πτολεμαῖος γάρ· Ὀλυμπίεια τὰ Ἀθήνησιν, Ὀλύμπιος γάρ· τὸ δὲ τέμενος Καπετώλιον καὶ Καπετώλιος Ζεὺς διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Καπετωλῖνος.

Κάπιννα, Τυῤῥηνικὴ πόλις. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Καπιννάτης καὶ Καπιννήτης, ὡς Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης. τὸ κτητικὸν Καπιννάτιος.

Καππαδοκία, χώρα τῇ Κιλικίᾳ πρόσβοῤῥος, ὥς φησι Μένιππος, ἀπὸ Σινώπης εἰς Εὔαρχον ποταμὸν, ὃς ὁρίζει Παφλαγονίαν καὶ Καππαδοκίαν. τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος καὶ Καππαδόκης. Ἡρόδοτος δέ φησιν, ὁ κτίστης Καππάδοκος εἴρηται ὑπὸ Μενάνδρου. λέγεται καὶ Καππαδόκισσα, ὡς Αἰθιόπισσα καὶ πανδόκισσα. διῄρηται δ' οὐχ ὡς νῦν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν, ἀλλ' εἰς μείζονα καὶ ἐλάττονα καὶ μικρὰν καὶ μεγάλην.

Καπρίη, νῆσος Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. λέγονται καὶ Καπρίαι. τὸ ἐθνικὸν Καπριάτης. ἐντεῦθεν ἦν Βλαῖσος σπουδογελοίων ποιητὴς Καπριάτης.

Κάπυα, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωϊκοῦ. τὸ ἐθνικὸν Καπυανὸς, ὡς Ἀσιανός.

Κάραλλις, ἡ Καράλλεια, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθ-

νικὸν Καραλλειώτης. ἔστι καὶ Καραλία δι' ἑνὸς λ, Λιβυκὴ πόλις. καὶ ἐθνικὸν αὐτοῦ Καραλιανός.

Καραμβύκαι, ἔθνος Ὑπερβορέων, ἀπὸ ποταμοῦ Καραμβύκα, ὡς Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης.

Κάρανα, πόλις Γαλατίας, ὑπὸ Ῥωμαίων συνοικισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Καρανίτης καὶ Καρανίτις τὸ θηλυκόν.

Καρβανὶς, γέγονε καὶ ἀπὸ γενικῆς τῆς εὐθείας ὁ Κάρβανος. ἔστι καὶ Κάρβανα πόλις Λυκίας. καὶ τὸ ἐθνικὸν Καρβανεύς.

Καρδαμύλη, Ὅμηρος,

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε.

Ἡρόδοτος δὲ Λακωνικὴν αὐτήν φησιν. ἔοικε δ' ἑτέρα εἶναι πλησίον Χίου. τὸ ἐθνικὸν Καρδαμυλίτης, ὡς Σινωπίτης. παρὰ δὲ τῶν ἐγχωρίων Σκαρδαμυλλίτης λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Καρδαμυλησσὸς κώμη.

Καρδησὸς, πόλις Σκυθίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Καρδήσιος καὶ Καρδησεύς.

Καρδία, πόλις τῆς ἐν Θρᾴκῃ Χεῤῥονήσου. Ἑρμοχάρους δὲ τοῦ κτίστου θύοντος, κόρακα τὴν καρδίαν ἁρπάσαντα καὶ ἀναπτάντα εἰς τόνδε τὸν χῶρον, ἀφεῖναι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη. ἢ ὅτι τῇ Σκυθῶν γλώττῃ οὕτω κεκλῆσθαι. ὁ πολίτης Καρδιανὸς, ὡς Ἀσιανός.

Καρδοῦχοι, ἔθνος Μηδίας, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως γ'. ἐς Καρδούχους ἄγει. τούτους δὲ ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ πολεμικοὺς εἶναι καὶ βασιλέως οὐκ ἀκούειν. καὶ Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει φησὶ περὶ αὐτῶν.

Καρδυτὸς, ὡς Βηρυτὸς, πόλις Σύρων μεγάλη, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Ἀσίας. τὸ ἐθνικὸν Καρδύτιος, ὡς Βηρύτιος.

Καρήνη, πόλις Μυσίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ

ἐθνικὸν Καρηναῖος, ὡς Καρτερὸς γ' περὶ ψηφισμάτων· Γρυνεῖς, Πιταναῖοι, Καρηναῖοι.

Καρθαία, μία τῆς ἐν Κέῳ τετραπόλεως, ἀπὸ Καρθίου τελευτήσαντος ἐκεῖ. οἱ οἰκοῦντες Καρθαιεῖς· Πολύβιος ις'. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Καρθαία, περὶ ἧς Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων.

Καρία, ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Κάρ, ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν κατὰ τέχνην Κάειρα. ἡ χρῆσις δὲ τὴν ει δίφθογγον ἔχει. Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι φησὶ μακροῦ ἐν τῷ ε περὶ παθῶν καὶ ἐν τῷ περὶ γενῶν. ἡ δὲ ἔκτασις ἀναγκαία διὰ τὴν παραλήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς α βραχὺ λήγοντα παρασχηματιζόμενα ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν φύσει ἢ θέσει. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν μὲν τῇ ὀρθογραφίᾳ ἀμφίβολον αὐτό φησιν· ἐν δὲ τῇ καθόλου χρήσει ἑπόμενος διὰ διφθόγγου· ὑπομνηματίζων δὲ τὸ περὶ γενῶν Ἀπολλωνίου, διὰ τοῦ ι μακροῦ. ἔστι γὰρ ὅτε μετὰ τὴν διαίρεσιν ἔκτασις γίγνεται· ὀΐομαι δΐον, ὀΐδα παρ' Αἰολεῦσιν, ἀντὶ τοῦ οἶδα. ἡ χρῆσις δὲ διὰ διφθόγγου κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ σώτειρα, ὀλέτειρα· λέγεται καὶ Κάριος. οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς παρὰ Μυλασσεῦσι τιμᾶται. τὸ θηλυκὸν Καρία. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Μεγάρων ἀκρόπολις Καρία, ἀπὸ Καρὸς τοῦ Φορωνέως. καὶ ὁ οἰκήτωρ Κάριος. ἔστι καὶ Καρίνη. ἔστι καὶ Καριάτης. ἔστι καὶ Καριᾶτις καὶ Καρὶς, ἀπὸ τῆς Καρὸς γενικῆς. Κὰρὶς δὲ ἐλέγετο ἡ Κῶς, ὡς Ἑλλάνικος. ἔστι καὶ Φρυγίας πόλις Καρὶς καὶ Καρίδες. τὸ ἐθνικὸν Καριδεὺς, ὡς Ἀρκαδεύς. τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης Καρίτης. τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικός. Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ, τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκιμώτατον.

Καρικὸν, τόπος ἰδιάζων ἐν Μέμφιδι, ἔνθα Κᾶρες οἰκήσαντες, ἐπιγαμίας πρὸς Μεμφίτας ποιησάμενοι, Καρομεμφῖται ἐκλήθησαν.

Καρικὸν τεῖχος, πόλις Λιβύης ἐν ἀριστερᾷ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς Ἔφορος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καρικοτειχίτης.

Καρκινῖτις, πόλις Σκυθική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ κατοικοῦντες Καρκινῖται.

Καρμανία, χώρα τῆς Ἰνδικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καρμάνιοι καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Καρμανοὶ καὶ Καρμανίς. ἔστι καὶ Κάρμανα νῆσος, ἢ ἀπὸ τῶν Καρμάνων.

Κάρμηλος, ὄρος δυσχείμερον. τὸ ἐθνικὸν Καρμήλιος, ὡς Μῆλος Μήλιος, καὶ κύριον ἐντεῦθεν. τὸ ἐθνικὸν παραπλήσιον.

Κάρμινα, νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Καρμιναῖος. εὕρηνται δὲ Καρμῖνοι.

Κάρνανα, πόλις Μιναίων ἔθνους, πλησίον ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Καρνανάται. Σούνιος δὲ Καρνανίαν καὶ Καρνανίτης φησί.

Κάρνη, πόλις Φοινίκης, ἀπὸ Κάρνου τοῦ Φοίνικος, ὡς Ἴστρος φησίν. ὁ πολίτης Καρνίτης. Λυκόφρων

ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες.

ἔστι δὲ ἄλλη Αἰολίδος, ἧς τὸ ἐθνικὸν Καρναῖος, τὸ κτητικὸν Κάρνιος τριγενές. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ βιβλίῳ φησίν· ἔστι Κάρνος καὶ συνεχῶς Πάλτος, εἶτα Γάβαλα πόλις. καὶ ἀναλογεῖ τῷ Καρνίτης.

Καρνία, πόλις Ἰωνίας. Νικόλαος τετάρτῳ.

Κάρνος, νῆσος Ἀκαρνανίας. Ἀρτεμίδωρος β' γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κάρνιος.

Καρόπολις, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Καροπολίτης.

Καρὸς κῆποι, χωρίον Θρᾴκης. Θεόπομπος ι'. τὸ ἐθνικὸν Καροκηπίτης, ὡς αὐτός.

Καρσύεντος, πόλις Λατίνων. Διονύσιος β' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἐν τισι δὲ γράφεται Καρύεντος καὶ τὸ ἐθνικον Καρυεντανός.

Κάρπαθος, νῆσος πλησίον τῆς Κρήτης. Διονύσιος,

> Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ ζόφον, ἐγγύθι δ' αὐτῆς
> Κρήτη τιμήεσσα.

ὁ οἰκήτωρ Καρπάθιος καὶ Καρπαθία καὶ Καρπάθιον.

Καρπασία, πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων ἔκτισεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς. Διονύσιος δὲ διὰ διφθόγγου Καρπάσειαν αὐτήν φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν·

> ἠδ' ὁπόσοι Κινύρειον, ἠδ' αἰπεινὴν Καρπάσειαν.

ἔστι καὶ νῆσος Καρπασία κατὰ τὴν ἄκραν, τὴν Σαρπηδονίαν. Ξεναγόρας δὲ Κάρπαθον αὐτήν φησι. Δημήτριος δ' ὁ Σαλαμίνιος Καρβασίαν φησὶν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον Καρβὰν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ. ὁ πολίτης Καρπασεώτης, ὡς Μαρεώτης. καὶ τὸ κτητικὸν Καρπασεωτικὸς καὶ Καρπασεωτικὴ ἄκρα. Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Καρπασεῖς αὐτούς φησιν· ἴσως ἀπὸ τοῦ Κάρπασος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεὺς, ἀφ' οὗ Καρπασεύς.

Καρπήϊα. εἴρηται ἐν τῷ Κάλπαι ὅτι τινὲς Κάρπειαν τὴν πόλιν φασὶ καὶ Καρπηϊανοὺς τὸ ἐθνικόν.

Καρπήσιοι, ἔθνος Ἰβηρικὸν τῶν ἐκτὸς Ἴβηρος ποταμοῦ.

Κάῤῥαι, πόλις Μεσοποταμίας, ἀπὸ Καῤῥὰ ποταμοῦ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Καῤῥηνὸς ἢ Καῤῥαῖος. ἔστι καὶ πόλις πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Κάρυα, χωρίον τῆς Λακωνικῆς. Θεόπομπος νέ. ὁ οἰκήτωρ Καρυάτης καὶ θηλυκὸν Καρυάτις καὶ Καρυαῖος καὶ Καροιεύς. καὶ Καροιάτις μέλισσα ἀντὶ τοῦ Λακωνική. Κάροια γὰρ αὐτόθι τόπος.

Καρύανδα, πόλις καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ. Ἑκαταῖος Καρύανδαν αὐτήν φησι. τὸ

ἐθνικὸν Καρυανδεὺς, ὡς Ἀλαβανδεύς. ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογόγραφος.

Κάρυστος, πόλις ὑπὸ τῇ Ὄχῃ, ὄρει τῆς Εὐβοίας. ἀπὸ Καρύστου τοῦ Χείρωνος. Θεοδωρίδας Χειρωνίαν αὐτήν φησι. κεῖται δ' ἡ πόλις πρὸς τῷ Μυρτώῳ πελάγει, ὑπὸ τῷ ὄρει Ὄχῃ. ἐκλήθη δὲ τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὀχείας, ἤτοι τῶν θεῶν μίξεως Διὸς καὶ Ἥρας· ἢ διὰ τὸ τὰ πρόβατα κυΐσκεσθαι, ὀχευόμενα ἐν τῷ τόπῳ· οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ τὴν τροφὴν ὀχήν φασι. λέγεται καὶ ἡ Ὄχη τὸ ὄρος καὶ ἀρσενικῶς ὁ Ὄχης. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει γίγνεται λίθος, ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη. ὥστε τῇ ὑφῇ χειρόμακτρα γίγνεσθαι· ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγαία, ἀπὸ Αἴγωνος τοῦ δυναστεύοντος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον. ἔστι καὶ Καρυστὸς ἐν τῇ Λακωνικῇ, τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν ἔφη, καθὰ Στράβων δεκάτῃ. τῆς προτέρας τὸ ἐθνικὸν Καρύστιος. ἐν ᾗ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων. καὶ θηλυκὸν Καρυστία.

Καρχηδὼν, μητρόπολις Λιβύης, διασημοτάτη πόλις (Χαλκηδὼν δὲ τῆς Βιθυνίας διὰ τοῦ λ καὶ κ) ἀπὸ Καρχηδόνος Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καινὴ πόλις καὶ Καδμεία καὶ Οἰνοῦσσα καὶ Κακκάβη. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν λέξιν, ἵππου κεφαλὴ δηλοῦται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Καρχηδὼν πόλις Ἰβηρίας· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ αὐτὴ καινὴ πόλις. ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Καρχηδὼν, ὡς Εὐτρόπιός φησιν. ὁ πολίτης Καρχηδόνιος. Καρχηδόνιος ἦν σοφὸς μέγας καὶ Κλειτόμαχος ὁ Διογνήτου, ὃς ἐκαλεῖτο Ἀσδρούβας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκὸς, διάδοχος Καρνεάδου τῆς Κυρηναίου σχολῆς, ὃς κή ἔτει ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος ἦν τῶν πρώτων στοιχείων καὶ ταῦτα μανθάνων ἠκροάσατο Καρνεάδου.

Κάσιον, ὄρος καὶ πόλις Αἰγύπτου, πρὸς τῷ Πηλουσίῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Κυκλάδος νήσου, ἢ ἀπὸ Κά-

σου τοῦ Κλεομάχου· ἀφ' οὗ καὶ Κασίου Διὸς ἱερόν. ὁ πολίτης Κασιώτης, ὡς Πηλουσιώτης. καὶ θηλυκὸν Κασιῶτις. καὶ τὸ κτητικὸν Κασιωτικός. ἀφ' οὗ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια.

Κασμένη, πόλις Σικελίας. Ἡρόδοτος ζ΄. ὁ πολίτης Κασμεναῖος καὶ Κασμεναία.

Κάσος, μία τῶν Κυκλάδων.

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε.

ἐκαλεῖτο δ' Ἄμφη καὶ Ἀστράβη. κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ Κάσου τοῦ Κλεομάχου πατρός. ἀπῴκισται δὲ τῆς νήσου καὶ τὸ ἐν Συρίᾳ ὄρος Κάσιον. ἔστι καὶ ἑτέρα Περσίδος καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Κάσιος.

Κασπάπυρος, πόλις Γανδαρική, Σκυθῶν ἀκτή. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Κάσπειρος, πόλις Πάρθων, προσεχὴς τῇ Ἰνδικῇ. Ἡρόδοτος γ΄. τὸ ἐθνικὸν Κάσπειροι, ὡς Διονύσιος ἐν γ΄ Βασσαρικῶν,

ἐν δέ τε Κάσπειροι ποσὶ κλειτοί, ἐν δ' Ἀριηνοί.

καὶ πάλιν·

Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, ὅ ῥά τε πάντων
Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν, ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν.
ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέοντες,
ἢ ὁπόσα δελφῖνες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης,
αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν,
ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες,
τόσσον ἐλαφρότατοι πάντων προφέρουσι πόδεσσι
Κάσπειροι μετὰ φῦλα, τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἠώς.

ἔδει οὖν ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης, οὕτω Κάσπειρος Κασπειρίτης. ἀλλ' οἱ βάρβαροι Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ φυλάττουσι.

Κασπία θάλασσα, οἱ ἐξ αὐτῆς Κάσπιοι καὶ Κάσπιον ὄρος καὶ Κάσπιοι ἄνδρες καὶ Κασπία γῆ καὶ Κάσπιον. λέγεται καὶ Ὑρκανία ἡ Κασπία. τινὲς δὲ ταύτας διακρίνουσι. φασὶ δὲ τὴν ἔξω θάλασσαν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων Ὠκεανόν· οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλασσαν· οἱ δ᾽ Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος. γίγνεται δὲ Κασπιανὸς ἐκ τοῦ Κασπία, ὡς Καρδιανός.

Κασάνδρεια, πόλις Μακεδονίας, πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, ἡ ποτὲ Ποτίδαια λεγομένη ἀπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου. ὁ πολίτης Κασανδρεύς. Ποσίδιππος δὲ κωμῳδίας ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασανδρέως.

Κασσανῖται, ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· ἐντεῦθεν ἐκδέχεται τὸ τῶν Κασσανιτῶν ἔθνος.

Κασσάνωρος, πόλις Αἰγυπτία, ἧς μέμνηται Ἔφορος κς΄. τὸ ἐθνικὸν Κασσανωρίτης.

Κασσίτιρα, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχής, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς. ἐξ ἧς ὁ κασσίτερος.

Κασσώπη, πόλις ἐν Μολοσσοῖς, ἐπώνυμος τῇ Κασσωπίᾳ χώρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κασσωπαῖος καὶ Κασσώπιος καὶ Κασσωπία. ἀπὸ τοῦ Κασσώπιος Κασσωπιάς, ὡς Ἑλικωνιάς. Ἡρόδωρος δὲ Κασσώπους αὐτούς φησιν ἴσως κακῶς. πάντες δὲ διὰ δύο σσ· Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος δι᾽ ἑνός.

Καστάβαλα, Κιλικίας καὶ Φοινίκης πόλις. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Κασταβαλεύς. ἣ καὶ Περασία ἐκαλεῖτο.

Κασταλία, πόλις Κιλικίας. Θεαγένης ἐν Καρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Κασταλιώτης. ὁ τύπος τοῖς Κίλιξι συνήθης.

Καστάλων, μεγίστη πόλις Ὠρητανίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τρίτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κασταλωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης, Ταῤῥακωνίτης.

Κασταναία. Εὔδοξος δὲ διὰ τοῦ θ φησί. Λυκόφρων,

καὶ Κασταναίαν ἀκτέριστον ἐν πέτραις.

τὸ ἐθνικὸν Κασταναῖος. ἔστι καὶ Καστανία διὰ τοῦ ι πόλις πλησίον Τάραντος. τὸ ἐθνικὸν Καστανιάτης.

Κάσταξ, Κάστακος, ὡς Νάρυξ Νάρυκος, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Καστακαῖος, ὡς Καρυκαῖος, ὁ Ἀππιανός φησι. Κάστνιον ὄρος ἐν Ἀσπένδῳ τῆς Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Κάστνιος καὶ Κάστνιον ἐξ οὗ καὶ Καστνιήτης. ἔδει δὲ Καστνιώτης, ὡς Πηλιώτης.

Καστωλοῦ, πεδίον Δωριέων, ὡς Ξενοφῶν. ἐκλήθη δὲ ὅτι Καστωλοὺς τοὺς Δωριεῖς οἱ Λυδοί φασιν. ἦν δὲ πόλις ἐν Λυδίᾳ Καστωλός. τὸ ἐθνικὸν Καστώλιος, ὡς Σπαρτώλιος. καὶ τὸ κτητικὸν Καστωλικός.

Κασώριον, τὸ πορνεῖον. Ἀριστοφάνης,

ἐν κασωρίοισι λείχων.

ὁ οἰκήτωρ Κασωρίτης. καὶ θηλυκῶς Κασωρῖτις καὶ Κασωρία.

Καταβαθμός, τόπος ἐν Λιβύῃ, μεταξὺ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τοῦ Παραιτονίου. ὁ οἰκήτωρ Καταβαθμίτης, ὡς Φελλὸς Φελλίτης.

Κατακεκαυμένη, χώρα τῆς Ἐφεσίας. Στράβων τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κατακεκαυμενίτης. ἄδενδρος ἅπασα πλὴν τῆς ἀμπέλου, τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον. εἰκάζουσι δέ τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι. ἔστι καὶ νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Κατάνη, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. μετὰ δὲ Κατάνη πόλις, ὑπὲρ δὲ ὄρος Αἴτνη. ἀπὸ δὲ τῆς Κατάνης Χαρώνδας, ὁ διάσημος τῶν ἐν Ἀθήνῃσι νομοθετῶν. κέκληται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ κατέβη πρὸς τὸν Ἀμενανὸν ποταμὸν ἡ Θεοκλέους τοῦ Χαλκιδέως ναῦς, ἣν

Δωριεῖς χωρὶς τοῦ υ ναῦν φασιν. ἢ ὅτι τῆς Αἴτνης κατατεθείσης τὰ ἄνω καὶ κάτω γέγονεν. ἔστι καὶ ἄλλη κατέναντι τῆς Λέσβου πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Καταναῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Κατάνειρα, οὐδετέρως πόλις, ὡς Θεόπομπος λέ Φιλιππικῶν. ὁ οἰκητὴς Κατανειρεύς, ὡς Μεγαρεύς.

Καταονία, μοῖρα ἐσχάτη τοῦ Ταύρου. Στράβων δὲ Καππαδοκίαν ταύτην φησίν. οἱ οἰκοῦντες Καταόνες, ὡς τῆς Λυκαονίας Λυκάονες.

Καταννοί, ἔθνος πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Κάτρη, πόλις Κρήτης, τὸν Ἰωνικὸν ἔχουσα τρόπον, ὡς Ἡρωδιανὸς περὶ τῆς Ὀλύκρης γράφων. τὸ ἐθνικὸν Κατραῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Κατταβανία, κατοικία τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ. φέρει δὲ τὸν λιβανωτὸν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις. τὸ ἐθνικὸν Κατταβανεύς.

Κάττουζα, πόλις Θρᾴκης, ἐν ᾗ κατῴκουν οἱ Πυγμαῖοι. οἱ οἰκήτορες Κάττουζοι. ὅθεν δὲ τὰς γεράνους ὁρμᾶν, τὸ χωρίον Ῥακώλην προσαγορεύεσθαι. ὑπὸ δὲ Καρῶν Τουσσύλοι ἐκαλοῦντο.

Καύδιον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Καυδῖνος, ὡς αὐτός φησι· καὶ Καυδίνα θηλυκόν.

Καυίνδανα, Ἰσαυρίας κώμη. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἕκτῳ. ὁ κωμήτης Καυινδανεώτης.

Καύκασος τὸ ὄρος, ὀρῶν μέγιστον. τὸ ἐθνικὸν Καυκάσιος καὶ Καυκασία θυλυκῶς ἐπὶ τῆς χώρας. ἀφ' οὗ τὸ Καυκασιανός, ὡς Κασσιανός, καὶ οὐδετέρως Καυκάσιον. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ι Καύκασις, ἐξ οὗ τὸ Καυκασίτης, ὡς τὸ Ὑασίτης τῆς Ὑάσιος.

Καυκώνεια, χώρα τῶν Καυκώνων. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Μάρων Μάρωνος Μαρώνεια, Χείρωνος Χειρώνεια, Βύζαντος Βυζάντεια. τὸ ἐθνικὸν Καυκωνείτης, ὡς Ζελείτης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ βασιλέως Καύκωνος ἢ ποταμοῦ. ὤφειλε δὲ Καυκώνιος ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Ἀντρώνιος. λέγεται καὶ Καυκωνὶς καὶ Καυκωνιὰς καὶ Καυκωνίτης.

Καυλικοί, ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληται δ' ἀπὸ ὄρους. Ἀπολλώνιος μετὰ τοῦ α Καυλιακόν φησι.

Καυλωνία, πόλις Ἰταλίας, ἣν Αὐλωνίαν Ἑκαταῖος καλεῖ, διὰ τὸ μέσην αὐλῶνος εἶναι. ἀπὸ γὰρ τοῦ Καυλῶνος ὕστερον μετωνομάσθη Καυλωνία, ὡς ἀπὸ Μετάβου ἥρωος τὸ Μεταπόντιον καὶ Ἐπίδαυρος Ἐπίταυρος καὶ αἱ Κλαζομεναί. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελίας. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν. ὁ πολίτης Καυλωνιάτης, ὡς Ἀπολλωνιάτης· καὶ θηλυκὸν Καυλωνιάτης καὶ Καυλώνιος.

Καῦνος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Καύνου. οὗ ἡ Βιβλὶς ἀδελφὴ ἐρασθεῖσα φεύγοντος ἐκείνου ἀπήγξατο. ὅθεν ἡ παροιμία ὁ Καύνιος ἔρως. ἔστι δὲ νοσώδης. ὅθεν καὶ Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους ἔφη·

οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

ἔστι καὶ ἄλλη πόλις ἐν Κρήτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καύνιος καὶ Καυνία καὶ Καυναῖος.

Καΰστριον, πεδίον τῆς Ἐφεσίας, ἀπὸ Καΰστρου ποταμοῦ, ὃς διὰ τὸ ἔχειν τὴν Κατακεκαυμένην χώραν πλησίον ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Καϋστριανὸς, καὶ Καϋστριανὴ τὸ θηλυκόν. λέγονται καὶ Καΰστριοι.

Καφηρεὺς, ἐπίνειον Εὐβοίας, ὅς τις Καθηρεὺς ἐκαλεῖτο, ὅτι τοὺς πλέοντας ἐκεῖ καθῄρουν οἱ Εὐβοεῖς. τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως. καὶ τὸ θηλυκὸν Καφερίς· καὶ κτητικὸν Καφήριος.

Καφύαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κάπυος τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου, ἢ ἀπὸ Κεφέως. ὁ πολίτης Καφυεὺς καὶ Καφυάτης, ὡς Καρυάτης.

Κάψα, πόλις Χαλκιδικῆς χώρας, κατὰ Παλλήνην, ὁμοροῦσα τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. ὁ πολίτης Καψαῖος.

Κερδανῖται, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῳ.

Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρῳάδος, ἀπὸ Κεβριόνου τοῦ Πριάμου. Δίδυμος δὲ Κέβρηνα τὴν πόλιν φησίν. Ἡρωδιανὸς δὲ ἀπὸ Κεβρῆνος ποταμοῦ. ὁ οἰκήτωρ Κεβρηνὸς καὶ Κεβρηνεὺς καὶ Κεβρήνιος.

Κεγχρέαι, πόλις Τρῳάδος, ἐν ᾗ διέτριψεν Ὅμηρος μανθάνων τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας. δευτέρα πόλις καὶ ἐπίνειον Κορίνθου. τρίτη Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Κεγχρεάτης, ὡς Κορσεάτης. λέγεται καὶ Κέγχρειος ὁ Ποσειδῶν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἥρωος Κεγχρείου.

Κεδρέαι, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κεδρεάτης καὶ Κεδραῖος τρισυλλάβως καὶ Κεδρεατικός.

Κέδρωσσοι, ἔθνος πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Κεδρωσσεῖς.

Κειριάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κειριάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κειριαδῶν, εἰς Κειριαδῶν, ἐν Κειριαδῶν.

Κεκροπία χώρα, καὶ Κεκροπὶς φυλὴ ἀπὸ Κέκροπος. λέγεται καὶ Κεκρόπιος καὶ Κεκροπία καὶ Κεκροπίτης. τὸ ἐθνικὸν καὶ θηλυκὸν Κεκροπῖτις· καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Κεκροπίαθεν. ἔστι καὶ Κεκροπὶς χώρα Θράκης. ἔστι δὲ δῆμος Θεσσαλονίκης. οἱ δημόται Κεκρόπιοι.

Κεκρυφάλεια, ἄκρα τις, περὶ ἣν ἐνίκησαν Αἰγινῆται Ἀθηναίους. τινὲς δὲ νῆσον αὐτήν φασι Πελοποννήσου. τὸ ἐθνικὸν Κεκρυφαλεύς.

Κελαδώνη, πόλις Λοκρίδος, ὡς Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κελαδωναῖος.

Κέλαιθοι, ἔθνος Θεσπρωτικὸν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ· Ῥιανὸς δ΄. λέγονται καὶ Κελεθεῖς.

Κελαίθρα, πόλις Βοιωτίας, Ἄρνης πλησίον, ἀπὸ Κελαίθρου.

(Λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ κε καὶ τὰ κη, κι, κλ, κν καὶ τὰ πρῶτα τῶν κο.)

Κόρακος πέτρα, τόπος ἐν Ἰθάκῃ. Ὅμηρος. ὁ ταύτην οἰκῶν Κορακοπετραῖος.

Κορακόνησος. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Κορακονησίτης.

Κόραξ, ὄρος μεταξὺ Καλλιπόλεως καὶ Ναυπάκτου. Πολύβιος εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Κοράκιος, ὡς Ἄτραξ Ἀτράκιος.

Κόραξοι, ἔθνος Κόλχων, πλησίον Κώλων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Κοραξικὸν τεῖχος καὶ Κοραξικὴ χώρα.

Κόρδυλος, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κορδύλιος.

Κορισσός, πόλις τῆς Ἐφεσίας, * διὰ τὸ τὴν Λητὼ τεκοῦσαν, καὶ τὴν Ἄρτεμιν κομίζουσαν γενομένην κατὰ τὸν τόπον, οὗ νῦν βωμὸς αὐτῆς· τῆς δὲ πυθομένης τίνος ἐστὶν ὁ τόπος; κόρη, σὸς εἰπεῖν. τὸ ἐθνικὸν Κορισσίτης. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ Κόρισις λέγεται καὶ Κορισσεύς. καὶ Κορισσία πολίχνιον τῆς Κέω καὶ ἐπίνειον.

Κόρινθος, πόλις ἔσω τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἡ αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἔφυρα ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. ἐκαλεῖτο δὲ ἀκροκόρινθος Ἐπωπὴ διὰ τὸ Σίσυφον ἐντεῦθεν ἐπιδεῖν τὴν τῆς Αἰγίνης ὑπὸ Διὸς ἁρπαγήν. εἶτα Ἡλιούπολις διὰ τὸ ξηρὰν εἶναι· εἶτα Πάγος, εἶτα Ἔφυρα. οἱ πολῖται Κορίνθιοι. καὶ θηλυκῶς Κορινθιὰς καὶ σύνθετον Κορινθιουργής, ὡς Ἀττικουργής. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥό-

διος Κανωπῷ δευτέρῳ. Κορινθιουργὲς ἐστι κιόνων σχῆμα. καὶ Κορινθιακὸς κόλπος τὸ κτητικόν. καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν, ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

Κόριλλα, πόλις Λατίνων. Διονύσιος τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κοριλλανοί.

Κορίολλα, πόλις τῆς Ἰταλίας. Διονύσιος καὶ τῆς ἐπιτομῆς. τὸ ἐθνικὸν Κοριολλανὸς κατὰ πρόσθεσιν τῆς νος, ὡς Μύρλεια Μυρλεανὸς καθ' ὕφεσιν τοῦ ι.

Κόριον, τόπος ἐν Κρήτῃ ἀπὸ κόρης τινός. ὁ πολίτης Κορήσιος. καὶ λίμνη Κορησία. καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν Κορησίας. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ κόρη γέγονεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Κόριον τὸ ἀνάλογον Κοριεύς.

Κορκυρίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἀλμυρὶς, Ἀργυρίς. ἡ δὲ Ψένερις Αἰγυπτία κώμη βαρύνεται. ὁ πολίτης Κορκυρίτης.

Κόρνικλος, πόλις Λατίνων. Διονύσιος τρίτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κορνικλανός.

Κοροκονδάμη, πλησίον Σινώπης. Ἀρτεμίδωρος ἑνδεκάτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κοροκονδαμίτης, καὶ λίμνη Κοροκονδαμῖτις.

Κορομάνη, πόλις πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Κορομανηνὸς διὰ τὸν τύπον τῶν Περσῶν. Παραιτακηνοὶ γὰρ τῆς Παραιτάκης.

Κορώπη, πόλις Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Κορωπαῖος. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς·

οὗ ἐν Ἀπόλλων
μαντείας Κοροπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν.

οἱ δὲ ὑπομνηματίσαντες αὐτὸν Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φασι. Νίκανδρος Ὠρωπαῖος καὶ Ὠρωπαῖος Ἀπόλλων. ἀγνοεῖ δὲ τὸ Ἀμφιαράου. ἱερὸν Ἀπόλλωνός ἐστι. λέγεται * δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι Κορω-

καῖος Κορώπῃ. Κορώπη δὲ Θεσσαλίας πόλις. βέλτιον δὲ ὑπονοεῖν ὅτι ἡμάρτηται καὶ γράφεται Ὠρωπαῖος. Ὠρώπη γὰρ πόλις Εὐβοίας ὅπου Ἀπόλλωνος διασημότατον ἱερόν.

Κόροντα, πόλις Ἀκαρνανίας. Θουκυδίδης δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Κοροντεὺς, ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεύς.

Κορουιών, πόλις Αἰκανῶν ἐν Ἰταλίᾳ. Διονύσιος Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ι΄. το ἐθνικὸν Κορουϊώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Κορπιλοί, Θρακῶν ἔθνος. ἡ χώρα Κορπιλική. ἡ γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν προτέραν Ἀψυνθίδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην.

Κόρσεαι, νῆσος τῆς Ἰωνίας, ἀντικρὺ Σάμου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἡρωδιανὸς Κορσία διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Κορσεάτης.

Κορσὶς, νῆσος ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει, ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου. λέγεται καὶ Κορσική. τὸ ἐθνικὸν Κορσοί.

Κορύδαλλα, πόλις Ῥοδίων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κορυδαλλεῖς.

Κορύδαλλος, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κορυδαλλεύς. τὰ τοπικὰ Κορυδαλλόθεν, Κορυδαλλόνδε, Κορυδαλλοῖ.

Κορύλειον, κώμη περίσημος ἐν Παφλαγονίᾳ, ἀπὸ Κορύλου βασιλεύσαντος. ὁ οἰκήτωρ Κορυλειεύς.

Κορυφαῖον, ὄρος ἐπὶ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, ἐν ᾧ τιμᾶται Ἄρτεμις Κορυφαία. Παυσανίας δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Κορυφαῖος.

Κορυφάσιον, χωρίον Λακωνικὸν, πλησίον Πύλου. Θουκυδίδης τετάρτῃ. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Πύλοι ἐν παροιμίᾳ·

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι καὶ
ἄλλος.

τὸ ἐθνικὸν Κορυφασιεὺς καὶ Κορυφάσιος.

Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου. ἐν ταύτῃ οὐ φαίνεται ἀσπάλαξ, πάσης τῆς Βοιωτίας ἐχούσης τὸ ζῶον. κἂν τις ἔξωθεν ἐνέγκῃ εἰς τὴν Κορωνέων χώραν, οὐ δύναται ζῆν. δευτέρα πόλις Πελοποννήσου, μεταξὺ Σικυῶνος καὶ Κορίνθου. τρίτη τῆς Φθιώτιδος. ἔστι δὲ καὶ φρούριον τῆς Ἀμβρακίας. τετάρτη πόλις Κύπρου. ἔστι καὶ χεῤῥόνησος πρὸς τὴν Ἀττικήν. ε' πόλις καὶ λιμὴν Κορώνη. ὁ πολίτης Κορώνιος καὶ Κορωνεύς. οἱ δέ φασι παρὰ τὴν Κορώνειαν Κορωνειεύς. παρὰ δὲ τὴν Κορωνὴν Κορωναιεύς.

Κορώνη, πόλις Μεσσήνης, ὡς Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῳ τοῦ καταλόγου. ὁ πολίτης Κορωνεὺς καὶ Κορωναιεὺς καὶ Κορωναῖος. ἔστι καὶ Κορώνη μοῖρα τῆς Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ. καὶ τρίτη *. ταύτης οἱ οἰκήτορες Κορωνῖται. ἔστι καὶ πόλις Βιθυνίας.

Κοσίανα, φρούριον Παλαιστίνης. Χάραξ δεκάτῳ. ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Κοσιανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς.

Κόσσα, πόλις Οἰνώτρων, ἐν τῷ μεσογείῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Κοσσανοί.

Κοσσέα, μέρος Περσίδος. Στράβων ιε'. οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι. ἔστι καὶ Θρᾴκης πολίχνιον.

Κοσσός, ὄρος Βιθυνίας, ὡς Δημοσθένης Βιθυνιακῶν δεκάτῳ. οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι.

Κόσυρος, νῆσος κατὰ Σελινοῦντα, τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλις ὁμώνυμος καὶ Λιβύης νῆσος Κόσυρα. τὸ ἐθνικὸν τῆς πρώτης Κοσύριος· καὶ κτητικὸν Κοσυριακὸς ἢ Κοσυρῖνος. τῆς δὲ δευτέρας Κοσύραιος.

Κοσύτη, πόλις Ὀμβρική. Κτησίας τρίτῃ περιηγή-

σεως. τὸ ἐθνικὸν Κοσυταῖος, ὡς Μοτυαῖος τῆς Μοτύης, ἣ Σικελίας πόλις.

Κοτιάειον, πόλις τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας. Στράβων ιβ΄. τινὲς δέ φασι Κοσιάειον ὀφείλει. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ κόσα κόσαιον, ὡς τοῦ Μίδα Μίδαιον· καὶ προσθέσει τοῦ ι Κοσιαῖον· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ Κοτιαῖον. τὸ ἐθνικὸν Κοτιαεύς· ἔνθα ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδου, γραμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων. ὃς περὶ παντοδαπῆς ὕλης τεσσαράκοντα δύο ἔγραψε λόγους.

Κοτράδης, πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κοτραδεώτης, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς Κοτραδέως.

Κοτύλαιον, ὄρος Εὐβοίας, ἀνακείμενον Ἀρτέμιδι, ὥς φησιν Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β΄.

Κόρτυτα, χωρίον Λακωνικόν. Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Κορτυταῖος.

Κοτύωρα, κώμη πρὸς τῷ Πόντῳ, ὡς Ἀῤῥιανός. τὸ ἐθνικὸν Κοτυωρῖται, ὡς Ἄβδηρα Ἀβδηρῖται.

Κούρης, ὁ ἐξ Ἀκαρνανίας.

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

Ὅμηρος. καὶ Κουρεὺς παράγωγον. καὶ θηλυκὸν Κουρῖτις. καὶ Κούρειος καὶ Κούρεια καὶ Κούρισσα θηλυκῶς.

Κούριοι, ἔθνος Σαβίνων, πολεμῆσαν Ῥωμαίοις. Χάραξ ιβ΄. οἱ φυλέται Κουρῖται. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Κούριτες πρὸς ἐκείνων ἐκλήθησαν.

Κούριον, πόλις Κύπρου, ἀπὸ Κουρέως τοῦ Κινύρου παιδός. Ἡρόδοτος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κουριεύς. καὶ Ἀριστοκλῆς Κουριεὺς ἦν. τὸ θηλυκὸν Κουριὰς καὶ ἡ χώρα. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας.

Κουρόπολις, πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κουροπολῖται.

Κοχλίουσα, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀλέξανδρος

δευτέρῳ περὶ Λυκίας, διὰ τὸ κοχλιοὺς ἐν αὐτῇ εὑρίσκεσθαι. τὸ ἐθνικὸν Κοχλιούσιος.

Κραβασία, πόλις Ἰβήρων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κραβάσιος καὶ Κραβασιεὺς καὶ Κραβασιάτης καὶ Κραβασιανός, διὰ τὴν χώραν.

Κρᾶγος, ὄρος Λυκίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν· ἀπὸ Κράγου τοῦ Τρεμίλου υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν Ἀγρίων ἄντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον. τὸ ἐθνικὸν Κράγιος. ἔστι καὶ ὄρος Ἀντίκραγος ἕτερον.

Κράδη, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Κραδίτης, ὡς Σιδίτης.

Κράμβουσα, νῆσος περὶ Σελεύκειαν τῆς Ἰσαυρίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κραμβούσιος, ἢ Κραμβουσαῖος.

Κράμβουτις, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Κραμβουτίτης, ὡς Ναυκρατίτης. Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ο γράφει Κράμβοτις προπαροξυτόνως, ὡς Ἄβοτις.

Κρανάη, νῆσος Λακωνική. Ὅμηρος,

νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην —

ἥτις πρόκειται τοῦ Γυθείου. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ἀττική, ἀπὸ Κραναοῦ. ἐξειλήφασι γάρ τινες οὕτω τὸ Ὁμηρικὸν τὸ Κραναῇ, ἀντὶ τοῦ Ἀτθίδι. Ἑλένη καλεῖται νῦν. ἐμοὶ δοκεῖ Ἀλέξανδρος δηλοῦν οὐ τῶν νήσων πλοῦν πεποιημένον τῶν εἰσαγόντων, ἀλλὰ τῶν ἔξω. ὑπονοῶν γὰρ διωχθήσεσθαι, τὴν Κρήτην εὐώνυμον λαμβάνει καὶ τὴν Ἀσίαν παραλεγόμενος εἰς Φοινίκην ἔρχεται. τὸ ἐθνικὸν εἰ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Κραναάτης, ὡς Καρυάτης· εἰ δὲ τῆς Ἀττικῆς, Κραναῖος, ὡς Ἀθηναῖος.

Κράνεια, χωρίον Ἀμβρακιωτῶν. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης, ὡς Μαρειάτης, ὥς φησι Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις.

Κρανίδες, συνοικία πρὸς τῷ Πόντῳ. Παρθένιος ἐν Ἀνθίππῃ. τὸ ἐθνικὸν Κρανῖται.

Κράνιοι, πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ. τετράπολις δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ τῶν Κεφάλου παίδων Προνήσου, Σάμου, Πηλέως, Κρανίου. τὸ ἐθνικὸν Κρανιεῖς.

Κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἀθαμανίας, ἀπὸ Κράνωνος τοῦ Πελασγοῦ. ἐν ταύτῃ δύο κόρακας εἶναί φασι μόνους, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς Θαυμασίοις καὶ Θεόπομπος. ὅταν δ' ἄλλους ἐκνοσσεύσωσιν, ἴσους αὐτοὺς καταλιπόντες ἀπέρχονται. ὁ πολίτης Κρανώνιος. Ἡρόδοτος ἕκτῃ· ἐκ δὲ Θεσσαλίης ἦλθεν τῶν Σκοπαδέων Διακτορίδης Κρανώνιος. ἀπέχει δὲ σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος ἡ Κράνων πόλις, ὥς φησι Στράβων. καὶ Ὅμηρος φησὶν Ἐφύρους τοὺς Κρανωνίους· Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους. ἔστι καὶ θηλυκὸν Κρανωνίς, ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Κρασέριον, Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρασερῖνος.

Κραστός, πόλις Σικελίας τῶν Σικανῶν. Φίλιστος Σικελικῶν τρισκαιδεκάτῳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἐπίχαρμος ὁ κωμικὸς καὶ Λαῒς ἡ ἑταίρα, ὡς Νεάνθης ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας γυναῖκας, ὡς Φιλήμων. Ἀπίων δὲ ὅτι μόνος Πολέμων ἔφη τὴν Λαΐδα Κορινθίαν. ὁ πολίτης Κραστῖνος καὶ Κραστίνη τὸ θηλυκόν.

Κρέμη, πόλις Πόντου. Φλέγων ὀγδόῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κρεμήσιος, ὡς Ἰθακήσιος.

Κρεμμύων, κώμη Κορίνθου. Εὔδοξος ἕκτῳ γῆς περιόδου. ὁ πολίτης Κρεμμυώνιος. ἐν ᾗ μυθεύουσι τὰ περὶ τὴν Κρεμμυωνίαν ὗν, ἣν μητέρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου φασί, καὶ ἕνα τῶν Θησέως ἄθλων. Φαβωρῖνος δὲ ὅτι τοῦ Ἐρυμανθίου καὶ τοῦ Καλυδωνίου μήτηρ ἦν. τὸ κύριον ὄνομα αὐτῆς ἐκαλεῖτο Φαῖα. ἔστι καὶ Κρομ-

μύων πόλις Λιβύης διὰ τοῦ ο· καὶ Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Κρομμυώνιος καὶ Κρομμυωνία.

Κρεῦσις, πόλις Βοιωτίας, κειμένη καταντικρὺ τῆς Μεγαρίδος, ὡς Ἡρωδιανός. ἡ γενικὴ Κρεύσιος. τὸ ἐθνικὸν Κρευσιεύς.

Κρηνίδες, πόλις Πιερίας, ἃς Φίλιππος μετωνόμασε Φιλίππους. τὸ ἐθνικὸν Κρηνῖται.

Κρῆσσα, πόλις Παφλαγονίας, ἣν Μηριόνης μετὰ Τροίαν ἔκτισε, Ζήϊλας δὲ εἷλεν ὁ Νικομήδους υἱός. Δημοσθένης γράφει τὸ ἐθνικὸν Κρησσαῖος.

Κρήσιον, πόλις Κύπρου. Θεόπομπος Φιλιππικῶν πεντεκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρησιεὺς, ὡς Σουνιεύς.

Κρήστων, πόλις Θρᾴκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστώνη παρ' Ἡροδότῳ. Λυκόφρων

ὁρκωμοτῆσαι τόν τε Κρηστώνης θεόν.

ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ. Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτούς φησιν. Ἑκαταῖος δὲ Κρηστῶνας αὐτοὺς ἐν Εὐρώπῃ· καὶ Κρηστωνικὸν κτητικόν.

Κρήτη, ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. οἱ μὲν φασιν ἀπὸ τοῦ κόρης κορήτην καὶ Κρήτην κατὰ συγκοπήν· οἱ δὲ ἀπὸ Κρητὸς τοῦ Διὸς καὶ Ἰδαίας νύμφης παιδός. οἱ δ' ἀπὸ Κρήτης μιᾶς τῶν Ἑσπερίδων· οἱ δὲ ἀπό τινος γηγενοῦς Κρητός. ἄμεινον δὲ παρὰ τὸ κρὴς κρητὸς Κρήτη, ὡς Θρᾴκη καὶ Χιτώνη καὶ εὐφρόνη. λέγεται καὶ ποιητικῶς Κρῆται. λέγεται καὶ Κρὴς Κρητὸς καὶ Κρῆσσα καὶ Κρηταῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως· καὶ Κρητεὺς καὶ Κρητῆος καὶ Κρητήϊος κτητικόν· καὶ θηλυκὸν Κρητηΐάς. καὶ Κρηταιεὺς καὶ Κρήσιος ἀπὸ τοῦ Κρής· καὶ Κρησιὰς θηλυκὸν καὶ Κρησία καὶ Κρήσιον. καὶ ἀπὸ τῆς Κρητὸς γενικῆς Κρῆτις· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ Κρῆσις. καὶ τὸ κτητικὸν Κρητικός. καλεῖται δὲ ἡ νῆσος καὶ Ἀερία καὶ Χθονία καὶ Ἰδαία.

Κρητηνία, τόπος Ῥόδου, ἐν ᾧ ᾤκουν οἱ περὶ Ἀλθημένην, ὃς χρησθεὶς ὅτι τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ ἔφυγε, καὶ νυκτὶ πλοίῳ συναντᾷ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ὡς λῃστὰς νομίσας ἀναιρεῖ τὸν πατέρα. εἰσὶ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ Ἀρταβύρια ὄρη, ἀφ' ὧν Ζεὺς Ἀρταβύριος.

Κριθωτή, πόλις Ἑλλησπόντου, ὀγδοήκοντα σταδίους ἀπέχουσα τῆς Καρδίας. τὸ ἐθνικὸν Κριθώσιος, ὡς Περκώσιος. ἔστι καὶ ἄκρα Ἀκαρνανίας.

Κρίμισα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου. Λυκόφρων. ἀπὸ Κριμίσης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Κριμισαῖος. καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ ποταμός.

Κρίσα, πόλις Φωκίδος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ ἀπὸ Κρίσου Φώκου υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κρισαῖος καὶ Κρισαῖον πεδίον. εἰσὶ καὶ Κρῖσαι ἄλλαι Τρωϊκαί. ἔστι καὶ Αἰολίδος Κρίσα. τινὲς δ' αὐτὴν τῇ Κίῤῥᾳ φασί. λέγεται τὸ ἐθνικὸν Κρισήϊος καὶ θηλυκὸν Κρισηϊὰς, ὡς ἀπὸ τοῦ Κρισεύς.

Κριῶα, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κριωεύς. τὰ τοπικὰ Κριῶθεν καὶ Κριῶζε καὶ Κριῶσι.

Κρόβυζοι, ἔθνος πρὸς νότου ἀνέμου τοῦ Ἴστρου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐξ οὗ Κροβυζικὴ ἡ γῆ.

Κροκέαι, πόλις Λακωνική, τῶν ἑκατὸν πόλεων μία. λέγεται καὶ ἑνικῶς. οἱ οἰκοῦντες Κροκεᾶται. λέγεται δὲ τοπικῶς Κροκέηθεν.

Κροκοδείλων, πόλις ἐν τῇ Μοιρίδι τῇ λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ἐκλήθη δὲ οὕτως ὅτι ὁ Μηνᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν διωκόμενος μεθ' ἵππου φεύγει. καταπεσόντος δὲ τοῦ ἵππου ἐν τῇ Μοιρίδι λίμνῃ, ὑπὸ κροκοδείλου ληφθῆναι, καὶ ἐξενεχθῆναι εἰς τὸ πέραν, καὶ οὕτως ὀνομασθῆναι καὶ πόλιν κτίσαι καὶ καθιερώσασθαι τοὺς κροκοδείλους. ἀπεῖπέ τε μηδένα ἀποκτείνειν τὸ ζῶον, ἡγεῖσθαί τε ὡς θεόν. ὁ πολίτης Κροκοδειλοπολίτης.

Κροκύλειον, νῆσος Ἰθάκης. Θουκυδίδης τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κροκυλεύς. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τετρα-

μερῆ φησὶ τὴν Ἰθάκην, ἧς τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ θάλατταν καὶ τὸ δεύτερον Νήϊον καὶ τὸ τρίτον Κροκύλειον, τὸ τέταρτον Αἰγιρῆα.

Κρομύουσα, νῆσος Ἰβηρίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κρομυούσιος.

Κρομμύων, πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβῳ. ὁ πολίτης Κρομμυώνιος.

Κρόσσα, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κροσσαῖος, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Κρόταλλα, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κροταλλαῖος, ὡς Ἄβολλα Ἀβολλαῖος.

Κρότων, πόλις Ἰταλίας εὔσημος, περὶ τὸ Ῥήγιον. βαρύνεται δὲ, ὅτε τὸ ὄρος σημαίνει, ὅθεν ὁ Αἴσαρος ῥεῖ ποταμός. τὸ μέν τοι ἐπὶ τοῦ φθαρτοῦ τῶν κυνῶν ὀξύνεται. ἔστιν ἑτέρα πόλις Τυῤῥηνίας μητρόπολις· καὶ τρίτη Ἰταλίας. οἱ πολῖται Κροτωνιᾶται. καὶ θηλυκῶς Κροτωνιᾶτις καὶ Κροτώνιος καὶ Κροτωνία καὶ Κροτωνιάτης καὶ Κροτωνιάς.

Κρουστομερία, πόλις Σαβίνων ἀντιστᾶσα Ῥωμύλῳ. Διονύσιος δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κρουστομερῖνος.

Κρουσὶς, μοῖρα τῆς Μυγδονίας. Στράβων ἑβδόμῃ, Μυγδονικῆς Κρουσίδος. ἀπὸ Κρουσέως τοῦ Μύγδονος υἱοῦ. τῷ τοπικῷ ἔθει Κρουσιδεύς, ὡς Χαλκιδεύς. ἔστι καὶ Κρου * ἔστι θηλυκὸν ὁμώνυμον Κρουσὶς γῆ.

Κρύα, πόλις Λυκίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῆς πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρυεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι Κρυέων, Κάρυσις καὶ Ἀλίνα.

Κρυασσὸς, πόλις Καρίας, ἀπὸ Κρυάσσου τοῦ Κάρητος. ὁ πολίτης Κρυασσεύς.

Κρωβίαλος, πολίχνιον πρὸς τῇ Ποντικῇ. Ἀπολλώνιος δευτέρῳ.

Κρωβίαλον, Κρῶμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον. οἱ οἰκοῦντες Κρωβιαλεῖς.

Κρῶμνα, πόλις Παφλαγονίας, ἡ νῦν Ἄμαστρις, ὡς εἴρηται. τινὲς δέ φασι χωρίον Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Κρωμνίτης καὶ Κρωμναῖος καὶ Κρωμναιεύς. ἔστι καὶ Πελοποννήσου πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἀπὸ Κρώμνου τοῦ Λυκάονος.

Κρωπία, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ Κροπίαδα φησίν· Ἀνδροτίων δὲ Κρῶπάς φησι τὸν δῆμον. ὁ δημότης Κρωπίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κρωπιδῶν, καὶ Κρωπίαθεν, Κρωπιάνδε, Κρωπιᾶσι.

Κρῶς, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας. ὁ πολίτης Κρωΐτης· καὶ νομὸς Κρωΐτης. ἔστι καὶ Κρωῒς Ἀράβων πόλις.

Κτημένη, πόλις Θετταλίας, ὑπὸ Πηλέως Φοίνικι δωρηθεῖσα. ἧς τοὺς πολίτας Ὅμηρος Δόλοπάς φησιν, ὡς Σίντιας τῆς Λήμνου καὶ Τρῶας τῆς Ἰλίου καὶ Ζελείας καὶ Ἐπειοὺς τῆς Ἤλιδος καὶ Φαίακας τῆς Κερκύρας καὶ Ἄβαντας τοὺς Εὐβοέας καὶ Κτημένην Δολοπιάδα. τὸ ἐθνικὸν, ὡς Κλαζομένιος, Κτημένιος καὶ Κτημεναῖος.

Κτησιφῶν, πόλις Ἀσσυρίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Κτησιφώντιος.

Κύαλος, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ἀπὸ Κυάλου τοῦ Διός. τὸ ἐθνικὸν Κυάλιος, ὡς Φάρσαλος Φαρσάλιος.

Κύαρδα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Κυάρδου βασιλέως Καρῶν, υἱοῦ Βαργάσου. τὸ ἐθνικὸν Κυαρδεὺς, ὡς Λαρανδεύς.

Κυβασσὸς, πόλις Καρίας, ὡς Καβασσός. τὸ ἐθνικὸν Κυβασσεὺς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς.

Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλην φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελλα Φρυγίας. καὶ Κύβελλον ἱερὸν, ἀφ' οὗ Κυβέλη ἡ

'Ρέα λέγεται Κυβεληγενὴς καὶ Κυβελίς. Πείσανδρος δεκάτῳ.

Κύβος, πόλις Ἰώνων ἐν Λιβύῃ Φοινίκων. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτοῦ· καὶ λιμὴν που, ἄκρη, καὶ Κυβαί. ὁ πολίτης Κυβίτης, ὡς Σαβίτης τῆς Σαβοῦς, ἢ Κυβοίτης, ὡς τῆς Βουτοῦς Βουτοίτης.

Κυδαθήναιον, ὁ δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς. ἐντεῦθεν ἦν Νικοχάρης ὁ κωμικός. καὶ Κύων Κυδαθηναιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαθηναίων, εἰς Κυδαθηναίων, ἐν Κυδαθηναίων.

Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· ὡς δὲ Φρύνιχος, Πτολεμαΐδος. ὁ δημότης Κυδαντίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαντιδῶν, ἐς Κυδαντιδῶν, ἐν Κυδαντιδῶν.

Κύδνα, πόλις Μακεδονίας· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· ἢ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Πυδναῖος. ἔστι καὶ Κύδνος ποταμὸς Βιθυνίας.

Κύδραι, πόλις τῶν Βυρσῶν. Στράβων ζ'.

Κύδραρα, πόλις. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυδραραῖος, ὡς Μεγαραῖος. ἐστὶ δὲ πρὸς τοὺς ὅρους τῶν Φρυγῶν.

Κυδρήνη, πόλις Ἀρμενίας, οὐχ ὥς τινες Κύδρος. τὸ ἐθνικὸν Κυδρηναῖος.

Κυδωνία, πόλις Κρήτης, ἡ πρότερον Ἀπολλωνία ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀκακάλλιδος τῆς Μίνωος θυγατρός. δευτέρα Σικελίας. τρίτη τῆς Λιβύης. ὁ πολίτης Κυδωνιάτης καὶ Κύδων καὶ Κυδώνιος καὶ Κυδωναῖος καὶ Κυδωνὶς θηλυκῶς καὶ Κυδωνικὸς ἀνήρ.

Κύζικος, πόλις τῆς Προποντίδος, κειμένη ἐπὶ χεῤῥονήσῳ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἄρκτων νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Κυζικηνὸς καὶ Κυζικηνὶς ἡ ποίησις. Ὅμηρος δὲ τοὺς κατοικοῦντας Κύζικον Δολίονάς φησιν, ὡς τοὺς τὴν Ἴσμαρον Κίκονας. λέγεται καὶ κτητικὸν Κυζικηνικός. κέχρηνται δὲ καὶ τῷ Κυζικηνὸς ἁπλῷ ἀντὶ κτητικοῦ, ὡς

τὸ Τυρσηνοὶ ἀντὶ τοῦ Τυῤῥηνικοί. οἱ χαλεποὶ διὰ τὸ ληΐζεσθαι τοὺς Τυῤῥηνούς.

Κύθηρα, νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ Πορφύρουσσα, διὰ τὸ κάλλος τὸ παρὰ τῶν πορφυρῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. οἱ οἰκήτορες Κυθήριοι καὶ Κυθηρία· καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος λέγεται Κυθηραία.

Κύθηρος, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κυθήριος. τὰ τοπικὰ Κυθηρόθεν, Κυθηρόνδε.

Κύθνος, νῆσος πρὸς τῇ Δρυόπιδι τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Κύθνου κτίσαντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ὀφίουσα καὶ Δρυοπίς. ὁ νησιώτης Κύθνιος. καὶ Κύθνιος τυρὸς καὶ Κύθνιος ὁ ζωγράφος.

Κυκνῖτις, ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ καὶ ἐν Ποιμέσι, βοὴν Κυκνῖτιν.

Κύλανδος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κυλανδεύς.

Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. ἐν τούτῳ δέ φασι τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῆ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι, θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην, τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους εἶναι. ἔστι δὲ καὶ Ἠλείων ἐπίνειον Κυλλήνη. τὸ ἐθνικὸν Κυλληνεὺς καὶ Κυλλήνιος· καὶ Κύλλιος λέγεται Ἑρμῆς κατὰ συγκοπὴν τοῦ Κυλλήνιος.

Κύμη, πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου, ἀπὸ Κύμης Ἀμαζόνος· ἐκαλεῖτο δὲ Ἀμαζόνιον. τὸ ἐθνικὸν Κυμαῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς καὶ Ἡσίοδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Φρικωνῖτις λεγομένη. αὕτη δὲ καὶ ἡ Λέσβος σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἰταλίας. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Κυμεύς. τετάρτη τῆς Ἠλείας, πέμπτη τῆς Εὐβοίας, ἕκτη Παμφυλίας. ἔστι καὶ νῆσος πλησίον Σικελίας.

Κύναιθα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυναίθου ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. τὸ ἐθνικὸν Κυναιθεὺς καὶ Κυναιθαιεὺς καὶ Κυναιθαεὺς, ἀπὸ τοῦ τετρασυλλάβου τοῦ Κυναίθεια. ἔστι καὶ Κύναιθα πόλις Θράκης, ὑπὸ τῷ Νηρίτῳ ὄρει.

Κυνέτεια, πόλις Ἄργους. Καλλίμαχος δευτέρῳ. οἱ πολῖται Κυνετεῖς καὶ Κυνετιάται. οἱ τύποι γὰρ οὐκ ἀήθεις τῶν Ἀργείων.

Κυνή, πόλις Λυδίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κυνεὺς καὶ Κύνιος.

Κυνητικόν, Ἰβηρίας τόπος, πλησίον Ὠκεανοῦ. Ἡρόδωρος δεκάτῳ τῶν καθ' Ἡρακλέα. οἱ οἰκοῦντες Κύνητες καὶ Κυνήσιοι.

Κύνθος, [ὄρος Δήλου] παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος. ὁ οἰκήτωρ Κύνθιος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Κυνθιώτης καὶ Κυνθιῶτις θηλυκῶς.

Κύννα, πολίχνιον πλησίον Ἡρακλείας, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ἢ Κύννου τοῦ ἀδελφοῦ Κοίου. τὸ ἐθνικὸν Κυνναῖος.

Κῦνος, ἐπίνειον Ὀποῦντος, ὡς Φίλων καὶ Παυσανίας. Ἑκαταῖος δὲ πόλιν αὐτήν φησιν. Ὅμηρος,

οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε

οἱ οἰκοῦντες Κύνιοι καὶ Κυναῖοι.

Κυνόσαργες, γυμνάσιον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ δῆμος ἀπὸ Διόμου, ἀφ' οὗ ὁ χῶρος Ἀθήνησι Διόμεια καλεῖται. Διόμος γὰρ Ἡρακλεῖ ὡς θεῷ θύων, τὰ * ξενώσων ἱερὰ Ἡρακλεῖ ἥρωϊ ἔδειξε καὶ κύων λευκὸς ἁρπάσας τὰ μηρία εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἤνεγκεν. ὁ δημότης καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐκ Κυνοσάργους, καὶ εἰς τόπον ἐς Κυνόσαργες, καὶ ἐν τόπῳ ἐν Κυνοσάργει.

Κυνὸς Κεφαλαί, λόφος τῆς Θεσσαλίας. Πολύβιος ἐννεακαιδεκάτῳ. ἦν δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν, ἀφ' οὗ

Πίνδαρος Δαϊφάντου παῖς Βοιώτιος, ἐκ Κυνὸς Κεφαλῶν, μελῶν ποιητής.

Κυνόσουρα, ἄκρα Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυνοσούρου τοῦ Ἑρμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυνοσουρεὺς, καὶ Κυνοσουρὶς θηλυκόν.

Κυνόσσημα, τόπος Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς. ἔστι καὶ ἄλλο χωρίον. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Κυνοσσηματεύς.

Κύνουρα, πόλις Ἄργους, ἀπὸ Κυνούρου παιδὸς Περσέως. Παυσανίας τρίτῳ. Κυνουρεὺς τὸ ἐθνικὸν καὶ Κυνουρὶς θηλυκὸν καὶ Κυνούριος καὶ Κυνουρία καὶ οὐδέτερον. κτητικὸν Κυνουρικός.

Κυνῶν νῆσος, Λιβυκὴ νῆσος. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Κυνονησίτης.

Κυνῶν πόλις, Αἰγυπτία πόλις. ὁ οἰκῶν Κυνοπολίτης· ἐν ᾗ πόλει ὁ Ἄννουβις τιμᾶται.

Κύον, πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος τετάρτῃ Καρικῶν. ἡ πρότερον Κανήβιον. τὸ ἐθνικὸν Κυΐτης.

Κύπαιθα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Κυπαιθεύς.

Κυπαρισσία, πόλις τῆς Τριφυλίας, ἥ τις Ἔραννα ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισσεὺς καὶ Κυπαρισσία ἡ Ἀθηνᾶ.

Κυπαρισσήεις, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ὅμηρος,

καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον.

τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισσηέντιος.

Κυπάρισσος, πόλις ἐν Παρνασσῷ κατὰ τοὺς Δελφοὺς, ἡ πρότερον Ἔρανος. Ὅμηρος,

οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν.

ἀπὸ Κυπαρίσσου τοῦ Μινυοῦ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτόθι κυπαρίσσων, ἣν Κυπαρισσοῦντά τινες καὶ Ἀπολλωνιάδα φασί. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισσεύς.

Κύπασις, πόλις περὶ Ἑλλήσποντον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυπασίτης.

Κύπη, Σικελίας φρούριον. Φίλιστος Σικελικῶν ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κυπαῖος.

Κύπρος, νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρου, ἢ ἀπὸ τοῦ φυομένου ἄνθους κύπρου. Ἀστύνομος δέ φησι Κρύπτον κεκλῆσθαι, διὰ τὸ κρύπτεσθαι πολλάκις ὑπὸ τῆς θαλάσσης· εἶτα Κύπρος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἄκρα ἔχειν, καὶ Κεραστιὰς καὶ Ἀμαθουσία καὶ Μηϊονὶς καὶ Σφήκεια καὶ Ἀκαμαντίς. τὸ ἐθνικὸν Κύπριος καὶ Κυπρία καὶ Κύπριον καὶ Κυπριακὸς καὶ Κυπριεὺς καὶ Κυπρίτης. ἔστι καὶ Λιβυκὴ Κύπρος. τὸ ἐθνικὸν Κυπρίτης.

Κυραυνὶς, νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ὁ νησιώτης Κυραυνίτης.

Κύρβασα, ὡς Πήδασα, Μέδμασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Κυρβασεύς.

Κύρβη, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Κυρβαῖος.

Κύρη, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσεως δευτέρῳ. ὁ νησιώτης Κυραῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Κυρήνη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως, ἢ Κυρῆς πηγῆς ἐγχωρίου. ἔστι καὶ Ἰβηρίας καὶ Μασσαλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Κυρηναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἐρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός. καὶ Κυρηναΐς, ὡς Θηβαΐς, καὶ Κυρηνίτης.

Κύρης Κύρητος, πόλις, ὡς Φάγρης, Μένδης, Ἀδρύμης. τὸ ἐθνικὸν Κυρήσιος.

Κυρὶς, μητρόπολις Σαβίνων. τὸ ἐθνικὸν Κυρίτης. τὸ κτητικὸν Κυρίτιος, καὶ Κυριτία Ἥρα.

Κύρνος, νῆσος πρόσβοῤῥος Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος

Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κύρνιοι καὶ Κυρναῖοι. φασὶ δὲ τοὺς Κυρναίους πολυχρονιωτάτους εἶναι. οἰκοῦσι δὲ οὗτοι περὶ τὴν Σαρδόνα, διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ τοῦτο γίγνεται παρ' αὐτοῖς.

Κύρου πόλις, ἣ καὶ Κυρέσχατα καλεῖται, πόλις πρὸς τοῖς ἐσχάτοις Περσίδος. ὁ πολίτης καθ' ἡμᾶς Κυροπολίτης, κατὰ δὲ Πέρσας Κυρεσχατηνοί, ὡς Ἀραξηνοὶ καὶ Καμβυσηνοί.

Κύῤῥος, πόλις Συρίας, ἧς ἀκρόπολις Γίνδαρος. ὁ πολίτης Κυῤῥέστης, ὡς Πολύβιος πέμπτῳ· καὶ Κυῤῥέστις ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ χώρα Κυῤῥεστική. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ. Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου τὸ Κυῤῥήστης διὰ τοῦ η φησί.

Κυρταῖα, πόλις ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, εἰς ἣν ὑπερώρισεν Ἀρταξέρξης Μεγάβυξον. Κτησίας τρίτῳ Περσικῶν. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς τέχνης Κυρταιανὸς, ἐκ δὲ τῆς χώρας Κυρταιηνὸς, ὡς Σωφηνὸς καὶ Ἀραξηνός.

Κύρτος, πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσογείῳ. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἰατρὸς, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτὸς ὀνομαζόμενος, οὗ μέμνηται Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἰατρικῶν. ὁ τόνος τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀξὺς, ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρὺς, ὡς τὸ Πόντος καὶ κόντος.

Κύρτωνες, πόλις Βοιωτίας. Παυσανίας ἐννάτῳ. τὸ καὶ ἀρχαῖον τῷ πολίσματί φασιν εἶναι Κυρτώνη. τὸ ἐθνικὸν Κυρτώνιος· τοῦ δὲ πολιχνίου Κυρτῶνες.

Κυρτώνιος, πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυρτωνῖνος, ὡς Σατορνῖνος.

Κύτα, πόλις Κολχική, πατρὶς Μηδείας. ἔστι καὶ ἄλλη Σκυθίας. ὁ πολίτης Κυταῖος, ἐξ οὗ καὶ Κυταιεύς·

πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο.

τὸ θηλυκὸν Κυταϊὰς καὶ Κυταία. Λυκόφρων,

ὃς εἰς Κυταίαν τὴν Λιβυστίνην μολών.

οἱ Λιβυστῖνοι γὰρ ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις. λέγεται καὶ Κυταῒς ἀπὸ τοῦ Κυταῖος. οἱ δὲ ὅτι δύο εἰσὶ Κύτα, ταῦτα καὶ τῆς Εὐρώπης. ἔστι καὶ Κύταιον πόλις Κρήτης.

Κυτέριον, πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυτεριώτης. δύναται καὶ τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυτερῖνος.

Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ὁ πολίτης Κυτιναῖος. ἔστι καὶ Κυτίνιον μία τῶν τριῶν τῶν Δωρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κυτινιάτης.

Κυτώνιον, πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ ἡγουμένῳ.

Κύτωρος, πόλις Παφλαγονίας, ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Κυτωρεύς. καὶ θηλυκὸν Κυτωριάς. λέγονται καὶ Κυτωρῖται καὶ Κυτώριος καὶ Κυτωρία θηλυκόν.

Κύφος, πόλις Περραιβίας.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

ἀπὸ Κύφου τοῦ παιδὸς Περραιβοῦ. δύο δ' εἰσὶ Κύφοι, ἡ μὲν Περραιβίας, ἡ δὲ Θετταλίας. καὶ ποταμὸς Κύφος. ὁ πολίτης Κυφαῖος. Λυκόφρων,

ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην.

Κυχρεῖος, πάγος περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ. ἀπὸ Κυχρέως τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων. ὃν λυμαινόμενον τὴν νῆσον ἀπήλασεν Εὐρύλοχος. ἐδέξατο δ' ἐν Ἐλευσῖνι Δημήτηρ καὶ ἀμφίπολον ἐποίησεν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Σαλαμὶς Κυχρεία ἐκλήθη, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Κυχρεοπαγίτης.

Κύψελα, φρούριον τετειχισμένον ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑπὸ Μαντινέων. Θουκυδίδης πέμπτῃ. ἔστι καὶ Κύψελα πόλις Θρᾴκης πλησίον τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυψελῖνος ἢ Κυψεληνός.

Κῶβρυς, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος Φιλιππικῶν ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κωβρύτης, ὡς Αἰγὺς Αἰγύτης.

Κώθων, νῆσος, οὐ πόῤῥω Κυθήρων. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Κωθώνιος, ὡς Σιδώνιος.

Κωλιὰς, ἄκρα, ἤτοι Φαληροῖ ἀκτὴ, ὅπου καὶ Ἀφροδίτη Κωλιάς· ὁ δὲ τόπος οὕτως καλεῖται. ἐγκείμενος γάρ ἐστι καὶ ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. τὰ τοπικὰ Κωλιάθεν καὶ Κωλιοῖ ἐν τόπῳ καὶ Κωλιάδε. τὸ ἐθνικὸν Κωλιεύς. ὅθεν καὶ τὸ Κωλιὰς καὶ Κώλιον οὐδέτερον· καὶ Κώλιοι, ὡς Σούνιοι.

Κῶλοι, ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. αἱ δὲ ὑπώρειαι τοῦ Καυκάσου καλοῦνται Κωλικὰ ὄρη. ἡ χώρα Κωλική.

Κώμη, ἐν ταῖς μακραῖς ὁδοῖς μέσα χωρία ἔκτισαν, πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι νυκτὸς ἐπιγιγνομένης· ὅθεν καὶ ἐπικέκληται, ὡς Φιλόξενος. ὁ οἰκήτωρ ἐγκώμιος. Ἡσίοδος,

εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο.

καὶ κωμαῖος καὶ κωμήτης ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ η. καὶ ὁ δῆμος Κώμη. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς κοιμᾶσθαί τε καὶ αὐλίζεσθαι. λέγεται καὶ κωμήτωρ.

Κωνώπη, πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κωνωπεὺς καὶ Κωνωπίτης καὶ Κωνωπαῖος. ἔστι καὶ Κωνώπιον τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ὅπου φασὶ τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἁλιέων λαμβάνοντας τροφὴν φυλάττειν τὴν θήραν. ἐὰν δὲ ὑπολάβωσιν ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι καὶ τὰ λίνα καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. τὸ ἐθνικὸν Κωνώπιος καὶ Κωνωπιεύς.

Κῶπαι, πόλις Βοιωτική. Ὅμηρος,

Κώπας Εὔτρησίν τε.

ἀπὸ Κωπέως τοῦ Ἀπαταλίως τοῦ Ὀγχηστοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. ὁ πολίτης Κωπαΐτης, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ἔστι δὲ

ἀπὸ τοῦ Κωπαῖος, ὡς Ἀθηναῖος Ἀθηναΐτης. λέγεται δὲ καὶ Κωπαία λίμνη καὶ Κωπαιεύς. καὶ ἡ λίμνη Κωπαΐς, ἣ ἐλέγετο Λευκωνίς.

Κώρυκος, πόλις Κιλικίας. Παρθένιος προπεμπτικῷ. παρ' ᾗ τὸ Κωρύκειον ἄντρον νυμφῶν, ἀξιάγαστον θαῦμα, ᾧ ὁμώνυμον ἐν Παρνασσῷ. τὸ ἐθνικὸν Κωρύκιος. ἐκεῖ δὲ τὴν πόλιν Κωρύκειάν φασι. λέγεται καὶ Κωρυκιώτης· καὶ ἴσως παρὰ τὸ Κωρύκιον, ἢ ἀπὸ τοῦ Κωρυκία. ἔστι καὶ Κώρυκος ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον ὑψηλόν, πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. καὶ λιμὴν ὁμώνυμος καὶ νησίον ὁμώνυμον, οὗ κατὰ τὸν παράπλουν ληϊστήριόν τι μέγα τῶν Κωρυκαίων, ὠτακουστούντων ἐν τοῖς αὐτόθι λιμέσι τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόῤῥητα,

τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάσατο.

καὶ ἀκρωτήριον Κρήτης Κωρυκίη καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας.

Κῶς, τὸ ὄρυγμα, τὸ ἐν Κορίνθῳ, οὗ καθείργνυον τοὺς φῶρας καὶ τοὺς δραπέτας. λέγεται καὶ Κῶος. Κῶες δὲ οἱ ἐν αὐτῷ ἀνατραφέντες. Κώους γὰρ τὰ κοιλώματα τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ σπήλαια ἔλεγον.

Κῶς, πόλις, καὶ νῆσος. καὶ Ὅμηρος,

καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο.

ἢ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο ἀπὸ γηγενοῦς Μέροπος. Κῶς δὲ ἀπὸ Κῶ τῆς Μέροπος θυγατρός. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καρίς. λέγεται καὶ Κώως διὰ δύο ω. καὶ Κόως. ἀφ' οὗ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοπικόν,

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.

λέγεται καὶ Κόος διὰ δύο ο. ἔοικεν οὖν τὸ πρωτότυπον Κέως. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κτίστης τῆς Κέω. τὸ ἐθνικὸν Κέϊος, καὶ ἐκτάσει Κήϊος, ὡς τῆς Τέω Τέϊος καὶ Τήϊος, καὶ Κεῖος διὰ διφθόγγου. τῆς δὲ Κῶ μονοσυλλάβου

Κῶος καὶ Κώϊος, ὡς Μινῶος. οὕτω δὲ ἐχρημάτιζον Ἱπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος ἰατροί. ἦν δὲ Ἱπποκράτης τῶν καλουμένων Νεβριδῶν. Νεβρὸς γὰρ ἐγένετο ὁ διασημότατος τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ᾧ καὶ ἡ Πυθία ἐμαρτύρησεν. οὗ Γνωσίδικος, Γνωσιδίκου δὲ Ἱπποκράτης καὶ Αἴνειος καὶ Ποδαλείριος, Ἱπποκράτους Ἡρακλείδης, οὗ Ἱπποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος, ὁ καὶ θαυμασίας συντάξεις καταλελοιπώς. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις Κῶς.

Κωνστάντεια, ἡ νῦν ἐν Κύπρῳ Σαλαμίς. γίγνεται ἀπὸ τῆς Κώνσταντος γενικῆς, ὡς Μαρώνεια ἀπὸ τοῦ Μάρωνος καὶ Καύκωνος Καυκώνεια. ἔστι δὲ καὶ Βρεττανίας ἄλλη, ὡς Διονύσιος ἐννεακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντιάτης. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ ι.

Κωνσταντίνου πόλις, δύο μέρη λόγου· καὶ ἐξ αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπολίτης, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου.

Λ.

Λᾶ, πόλις Λακωνική. Λυκόφρων,
καὶ Λᾶν περήσεις.

ταύτην ἑλόντες οἱ Διόσκουροι, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ταύτην διαλύσας Ὅμηρός φησιν,

οἵ τε Λάαν εἶχον, οἵ τ' Οἴτυλον.

κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς. διὸ Λᾶ καλεῖται. οἱ κατοικοῦντες Λααί.

Λάβαι, πόλις, ὡς Σάβαι, Χαττηνίας πόλις. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαβαῖος, ὡς Σαβαῖος. τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφότερα. ἡ γὰρ Χαττηνία τῶν Γεῤῥαίων ἐστὶ χώρα.

Λάβαρα, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβαρεύς, ὡς Παταρεύς.

Λάβδαλον, ἄκρον τῶν Ἐπιπολαίων, Συρακουσίων πλησίον. Θουκυδίδης ἕκτῃ.

Λαβίνιον, πόλις Ἰταλίας, Αἰνείου κτίσμα. Ἰόβας ἐν πρώτῳ. ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβινιάτης. λέγονται καὶ Λαβινῖται.

Λάβρανδα, κώμη Καρίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Λαβρανδηνὸς καὶ Λαβράνδιος καὶ Λαβρανδεύς.

Λαγαρία, φρούριον Ἰταλίας, πλησίον Θουρίων, τοῦ Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Λαγαριτανός· ὅθεν καὶ Λαγαριτανὸς οἶνος.

Λαγινία, πολίχνιον Καρίας. Ἀπολλόδωρος Καρικῶν ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαγιναῖος καὶ Λαγινίτης καὶ θηλυκῶς Λαγινῖτις. ἔστι καὶ Λαγίνεια Βιθυνίας.

Λάγουσα, νῆσος περὶ Κρήτην. Στράβων δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Λαγουσαῖος ἢ Λαγούσιος.

Λάδεστα, ἡ Λάδεστον, μία τῶν Λιβυρνίδων νήσων. Θεόπομπος κά Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαδεστανός, ὡς τῆς Αὐγούστας Αὐγουστανός.

Λαδεψοί, καὶ Τρανιψοί, ἔθνη Βιθυνῶν. Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν.

Λάδη, νῆσος Αἰολίδος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λαδαῖος.

Λαδισακίτης, κόλπος ἐν τῇ Περσικῇ θαλάσσῃ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Λάεια, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Λαΐτης, ὡς Παυσανίας φησὶ πέμπτῳ.

Λαέρτης, Κιλικίας χωρίον. Στράβων ιδʹ. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλιν φησί. τὸ ἐθνικὸν Λαερτῖνος. ἄμεινον δὲ Λαέρτιος.

Λαζοί, Σκυθῶν ἔθνος. ἔστι καὶ χωρίον ἐν Πόντῳ παλαιὰ Λαζική, ὡς Ἀῤῥιανός.

Λάϊνοι, ἔθνος Παιονικόν. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.

Λαιστρυγόνες, πρῶτοι μετὰ Κυκλώπων ᾤκησαν Σικελίαν. Θουκυδίδης ϛʹ. λέγεται καὶ Λαιστρυγονὶς καὶ Λαιστρυγόνιος, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς.

Λακεδαίμων, πόλις ἐνδοξοτάτη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ Σπάρτη πρότερον, ἀπὸ Σπαρτοῦ τοῦ Ἀμύκλαντος τοῦ Λέλεγος τοῦ Σπαρτοῦ. ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτους συνοικίσαντας τὴν πόλιν Λέλεγας διεσπαρμένους εἰς ταυτὸ συνελθεῖν καὶ μίαν οἴκησιν ποιήσασθαι. Λακεδαίμονα δὲ οἱ μὲν ἀπὸ Λακεδαίμονος, ἢ ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον συνθέμενοι κλήρῳ διανείμασθαι τὴν χώραν καὶ τὸν λαχόντα πρῶτον ταύτην λαβεῖν καὶ Λαχεδαίμονα, ἢ Λαβεδαίμονα καλέσαι, διότι ἀγαθῷ δαίμονι, τουτέστι τύχῃ, ταύτην ἔλαβεν ὁ λαβών, ἢ ἔλαχεν ὁ λαχών· καὶ τροπῇ τοῦ βʹ ἢ τοῦ χ εἰς κ Λακεδαί-

μων. ἔστι καὶ ἑτέρα Λακεδαίμων Κύπρου μεσόγειος. ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος. καὶ κτητικὸν Λακεδαιμονικός. λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων, ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται τὸ Κύδωνες. ἔοικε δὲ πρωτότυπον εἶναι καὶ οὐ συγκοπή. τινὲς δὲ τὸ Λάκων ὑποκοριστικῶς φασιν, οὗ τὸ θηλυκὸν Λάκαινα καὶ κτητικὸν Λακωνικός. καὶ Λακωνικὴ τὸ θηλυκὸν, εἶδος ὑποδήματος. ἔστι καὶ ὄρχησις Λακωνική, ὡς ἐν τῷ περὶ Μαντινείας εἰρήσεται. εἰσὶ καὶ μάστιγες Λακωνικαί. ἔστι καὶ εἶδος κλειδὸς Λακωνικῆς. καὶ οὐδέτερον τὸ Λακωνικὸν σιδήριον· στομωμάτων γὰρ τὸ μὲν Χαλυβδικὸν, τὸ δὲ Σινωπικὸν, τὸ δὲ Λύδιον, τὸ δὲ Λακωνικόν. καὶ ὅτι Σινωπικὸν καὶ Χαλυβδικὸν εἰς τὰ τεκτονικὰ, τὸ δὲ Λακωνικὸν εἰς ῥίνας καὶ σιδηροτρύπανα καὶ χαρακτῆρας καὶ εἰς τὰ λιθουργικὰ, τὸ δὲ Λύδιον καὶ αὐτὸ εἰς ῥίνας καὶ μαχαίρας καὶ ξυρία καὶ ξυστῆρας, ὥς φησι Δαΐμαχος ἐν Πολιορκητικοῖς ὑπομνήμασι λέ. καὶ Λακωνίζω καὶ Λακωνιστής. λέγεται καὶ Λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. λέγεται καὶ Λακεδαιμονάδε ἐπίῤῥημα.

Λακέρεια, πόλις Μαγνησίας. Ἑλλάνικος Δευκαλιωνείας πρώτῳ. ἔστι καὶ τῆς Ἰταλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Λακερειεὺς καὶ Λακέρεια τὸ θηλυκὸν, ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ.

Λακιάδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Λακιάδης. ἀναγράφεται ὁ δῆμος Λακία καὶ ὁ δημότης Λακιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μετὰ τῶν προθέσεων.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος. Λυκόφρων,

καὶ Λακινίους μυχούς.

τὸ ἐθνικὸν Λακίνιος. καὶ τὸ κύριον τοῦ ἥρωος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος. τὸ θηλυκὸν Λακινιάς. καὶ ἡ χώρα Λακινία, ὡς Κυδωνία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Λακινιάτης.

Λάκμων, ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους, ἐξ ἧς ὁ Ἴνα-

χος καὶ Λᾶας ῥεῖ ποταμὸς, ὡς Ἑκαταῖος ἐν πρώτῳ. ἔστι δὲ παρώνυμον, ὡς ἀπὸ τοῦ Λάκμωνος. τὸ ἐθνικὸν Λακμώνιος.

Λαλίσανδα, πόλις Ἰσαυρική, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαλισανδεύς. οἱ δὲ νῦν Λαλίσανδα ταύτην φασὶ καὶ Λαλισανδεώτας.

Λάμια, πόλις Θεσσαλίας τῶν Μηλιέων, ὡς Πολύβιος. οἱ μὲν ἀπὸ Λάμου τοῦ Ἡρακλέους φασίν, οἱ δὲ ἀπὸ Λαμίας γυναικός, ἣ ἐβασίλευσε Τραχινίων. ἐν ᾗ καὶ Λαμιακὸς πόλεμος. ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Λαμιεῖς καὶ Λαμιῶται.

Λαμητῖνοι, πόλις, ἀπὸ Λαμήτου ποταμοῦ πρὸς Κρότωνι. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐν δὲ Λάμητος ποταμὸς, ἐν δὲ Λαμητῖνοι. ὁ πολίτης Λαμητῖνος.

Λάμος, ποταμὸς Κιλικίας· καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λαμουσία, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαμούσιος.

Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας. Παρθένιος Ἀνθίππῃ. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Λαμπειάτης καὶ δίχα τοῦ ι.

Λαμπέτεια, πόλις Βρεττίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπετειάτης, ἢ Λαμπετειανὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. Λαμπετινὸς γὰρ οὐ δύναται εἶναι, διὰ τὴν παράληξιν τῆς διφθόγγου.

Λαμπέτειον, σῆμα ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Λαμπετοῦ τοῦ Ἴρου.

Λάμπη, πόλις Κρήτης, Ἀγαμέμνονος κτίσμα, ἀπὸ Λάμπου τοῦ Ταῤῥαίου. τὸ ἐθνικὸν Λαμπαῖος· Κλαύδιος δὲ Ἰούλιος Λαμπέας αὐτούς φησιν. ἔστι καὶ δευτέρα τῆς Ἀκαρνανίας. καὶ τρίτη τῆς Ἀργολίδος, ὡς Φίλων. Ξενίων δὲ ἐν Κρητικοῖς διὰ δύο ππ γράφει τὴν πόλιν τὴν Κρητικὴν καὶ διὰ δύο αα καὶ διὰ τοῦ η.

Λαμπώνεια, πόλις Τρῳάδος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνειεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτήν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνιεύς.

Λάμυρα, πόλις Λυκίας καὶ ποταμὸς Λάμυρα, ἀπο θαλάσσης ὑπὲρ μετεώρου λόφου. ὁ πολίτης Λαμυρεύς.

Λάμψακος, πόλις κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης. ἔστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα λεγομένη, ὡς Δηΐλοχος ὁ Κυζικηνός. Ἐπαφρόδιτος δὲ Πιτύειαν ὑφ' Ὁμήρου ταύτην κληθῆναι, διὰ τὸ πιτύων ἔχειν πλῆθος, Λαομεδοντίαν καλουμένην. ἔστι δὲ εὔοινος. ὅθεν Θεμιστοκλεῖ παρὰ τοῦ τῶν Περσῶν ἐδόθη βασιλέως εἰς οἶνον. Δημοσθένης δὲ διὰ τὸ εὔοινον καὶ Πριάπου κτίσμα ταύτην φησὶ, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου. τὸ ἐθνικὸν Λαμψακηνός.

Λάμψος, μοῖρα τῆς Κλαζομενῶν χώρας, ἀπὸ Λάμψου παιδὸς Καδίδρου, ὡς Ἔφορος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λάμψιος, ὡς Θάψιος, Σάμιος, Κίψιος.

Λαοδαμάντεια, νῆσος ἐν Λιβύῃ. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ Λαομεδόντεια, ἴσως ἀπὸ Λαομέδοντος τοῦ Τρωός. τὰ ἐθνικὰ ἀμφότερα, Λαομεδοντίτης καὶ Λαοδαμαντίτης.

Λαοδίκεια, πόλις τῆς Συρίας, ἡ πρότερον Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τούτου Ῥάμιθα. κεραυνωθεὶς γάρ τις ποίμὴν ἔλεγε ῥαμάνθας, τουτέστιν, ἀφ' ὕψους ὁ θεός· ῥάμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτω Φίλων. λέγεται δὲ ἀπὸ Λαοδίκης τῆς μητρὸς Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. ἔστι δ' εὐοινοτάτη καὶ πάσης εὐκαρπίας ἀνάμεστος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Λυδίας, Ἀντιόχου κτίσμα τοῦ παιδὸς τῆς Στρατονίκης. τῇ γὰρ γυναικὶ αὐτοῦ ὄνομα Λαοδίκη. Διὸς μήνυμα δι' Ἑρμοῦ, ὄναρ διὰ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος·

Ἀντιόχῳ βασιλῆϊ τάδε χρᾷ Φοῖβος Ἀπόλλων·
κτιζέμεναι πτολίεθρον ἀγακλεὲς, ὡς ἐκέλευσε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἐριούνιον Ἑρμῆν.

ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Λυκαονίας καὶ Μηδίας ἑτέρα.

Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

γῆς δ[illegible]. ἀπὸ Λάου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λαΐνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Λαούντιον, μητρόπολις τῶν Λατίνων. Διονύσιος ε΄ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. τὸ ἐθνικὸν Λαουντῖνος.

Λαπέρσα θηλυκῶς, ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ· ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκούρων. τὸ ἐθνικὸν Λαπερσαῖος.

Λάπηθος, πόλις Κύπρου, ἔφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια. Ἀλέξανδρος Ἐφέσιος,

Βήλου δ' αὖ Κιτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος.

τὸ ἐθνικὸν Λαπήθιος καὶ Λαπηθεύς.

Λαπίθη, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς· ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Περίφαντος. οἱ οἰκήτορες Λαπίθαι, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔθνους, ὡς Πισίδαι καὶ Ἴωνες καὶ Θετταλοί. Λαπίθαι γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. ἔστι καὶ Λαπίθαιον ὄνομα ὄρους τῆς Λακωνικῆς.

Λάρανδα, πόλις Λυκαονίας. ὁ πολίτης Λαρανδεύς. Χάραξ τρίτῳ Χρονικῶν. τὸ θηλυκὸν Λαρανδίς.

Λάρινα, πόλις Δαυνίων. τὸ ἐθνικὸν Λαριναῖος, ὡς Τέρινα Τεριναῖος.

Λάρισσα, πόλις πρώτη Θεσσαλίας, ἡ πρὸς τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀκρίσιος ἔκτισε. δευτέρα ἡ Κρεμαστή, ὑπό τινων δὲ Πελασγία. τρίτη ἐν τῇ Ὄσσῃ χωρίον. τετάρτη τῆς Τρῳάδος, ἥν φησιν Ὅμηρος,

τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβώλακα.

πέμπτη Αἰολίδος περὶ Κύμην τὴν Φρικωνίδα. ἕκτη Συρίας, ἣν Σύροι Σίζαρα καλοῦσιν. ἑβδόμη Λυδίας. ὀγδόη Θεσσαλίας, πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ. ἐννάτη Κρήτης. καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐστι Λάρισσα· καὶ ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους Λάρισσα. καὶ ὁ πολίτης Λαρισσαῖος καὶ Λαρισσεὺς Ζεύς. Στράβων δὲ κώμην φησὶν Ἐφέσου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων Λαρισσηνός.

Λῆμνος, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, δύο πόλεις ἔχουσα, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης θεοῦ, ἣν Λῆμνόν φασι. ταύτῃ δὲ καὶ παρθένους ἔθυον. ᾠκίσθη δὲ πρῶτον ὑπὸ Θρᾳκῶν, οἳ Σίντιες ἐκαλοῦντο, ὡς Στράβων. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι καὶ Σαπαῖοι. ὁ οἰκήτωρ Λήμνιος καὶ Λημνικὸς κτητικόν.

Λήναιος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς, ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. καὶ Ληναϊκὸς καὶ Ληναιεύς. ἔστι δὲ καὶ δῆμος.

Λῆνος, χώρα τῶν Πισαίων. ὁ πολίτης Ληναῖος. Φλέγων τεσσαρακοστῇ ὀγδόῃ ὀλυμπιάδι.

Λητή, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἱδρυμένου Λητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Λητᾶιος· οὕτω γὰρ ἱστορεῖται Νέαρχος Λητᾶιος, τῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ συστρατευσαμένων ὁ διασημότατος.

Λητοῦς πόλις, πόλις Αἰγύπτου. ἔστι δὲ μοῖρα Μέμφιδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες Λητοῦς ἱερόν. Ἀλέξανδρος τρίτῳ περὶ Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Λητοπολίτης· οὕτω γὰρ Πολύστρατος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρχιερέως λεγόμενος ἀναγράφεται.

Λητωεύς, δῆμος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων· ὅτι παρὰ τὸ Λητῷ κτητικὸν σχηματίζεται.

Ληψήμανδος, πολίχνιον Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ληψημανδεύς. Κρατερὸς ἐννάτῳ περὶ Ψηφισμάτων.

Λιβαναί, πόλις Συρίας, ταῖς Ἄτραις γειτνιάζουσα. Ἀῤῥιανὸς Παρθικῶν ἐννάτῳ. ἔστι καὶ Λίβανος ὄρος τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Λιβανίτης.

Λιβύη, χώρα πολυώνυμος, ὡς Πολυΐστωρ. γῆ Ὀλυμπία, Ὠκεανία, Ἐσχατιά, Κορυφή, Ἑσπερία, Ὀρτυγία, Ἀμμωνὶς, Αἰθιοπία, Κυρήνη, Ὀφιοῦσα, Λιβύη, Κηφηνία, Ἀερία. τὸ ἐθνικὸν Λίβυς καὶ θηλυκὸν Λίβυσσα.

Λιβυρνοί, ἔθνος προσεχὲς τῷ ἐνδοτέρῳ μέρει τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Λιβυρνὶς καὶ Λιβυρναῖοι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπό τινος Λιβυρνοῦ, ἀφ' οὗ εὕρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη. καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη, εἶδος ἐσθῆτος.

Λίβυς, κύριον, κλίνεται Λίβυος· ἀφ' οὗ Λιβύη. τὸ ἐθνικὸν Λίβυς Λίβυσσα Λίβυ. Λιβυκὸς Λιβύκη. καὶ Λιβύστιον, ὡς ἀπὸ τοῦ Λίβυστος τοῦ ἀπὸ τοῦ Λίβυος ὄντος κατὰ πλεονασμόν. καὶ Λιβυστικὸν καὶ Λιβυστῖνος καὶ Λιβυστίνη· καὶ Λιβυστιὰς καὶ Λιβυστὶς καὶ Λιβυσσαία, ἀπὸ τοῦ Λίβυσσα. καὶ κτητικὸν Λιβυστικός.

Λιβυστικὰς πλάκας,

Λυκόφρων. οἵτινες δὲ διὰ τοῦ γ γράφουσι, κακῶς.

Λίβυσσα, φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος. τὸ ἐθνικὸν Λιβυσσαῖος.

Λιβυστῖνοι, ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις, ὡς Διόφαντος ἐν Πολιτικοῖς· οὗ θηλυκὸν Λιβυστίνη.

Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, ὃς καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος. ἔστι καὶ Λίγγιος καὶ Λίγγιος κόλπος.

Λὶγξ, ποταμὸς Μαυριτανίας καὶ πόλις. τινὲς δὲ Λίξον γράφουσι καὶ Λίξους τοὺς πολίτας.

Λίγυρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Τυῤῥηνοῖς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. ἀπὸ Λιγύρου ποταμοῦ.

Λιγυστίνη, πόλις Λιγύων, τῆς δυτικῆς Ἰβηρίας ἐγγὺς καὶ τῆς Ταρτησσοῦ πλησίον. οἱ οἰκοῦντες Λίγυες καλοῦνται.

Λίηβρις, πόλις Φοινίκων, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Λιηβρίτης, ὡς Συβαρίτης. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου.

Λιθήσιος, ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῷ Μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. Ῥιανὸς Ἠλιακῶν τρίτῳ. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο.

Λίλαια, πόλις Φωκίδος. Λυκόφρων,

Πάτραν, Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον.

ὁ πολίτης Λιλαιεύς.

Λιλύβαιον, ἡ πρὸς δύσιν ἄκρα τῆς Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιλυβαῖος καὶ Λιλυβαίτης καὶ Λιλυβῆτς.

Λιμενῶτις, Χεῤῥόνησος Κελτική.

Λιμήν, ὁ ἔφορμος τόπος. καὶ λιμενίτης ὁ ἐν αὐτῷ ἱδρυμένος.

Λιμναία, κώμη τοῦ Ἄργους. τὸ ἐθνικὸν Λιμναῖος. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ ν΄ τὴν δισυλλαβίαν.

Λίμναι, πόλις Ἑλλησπόντου περὶ Σηστόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. καὶ ἕτερος τόπος τῆς Ἀττικῆς, Λίμναι καλούμενος, ἔνθα ὁ Διόνυσος ἐτιμᾶτο καὶ οἱ Λιμναῖοι χοροστάδας ἦγον ἑορτάς.

Λίμυρα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Λιμύρου ποταμοῦ. ὁ πολίτης Λιμυρεύς.

Λινδόνιον, πόλις τῆς Βρεττανίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λινδονῖνος.

Λίνδος, πόλις ἐν Ῥόδῳ, κτίσμα τοῦ Λίνδου τοῦ Κερκάφου τοῦ Ἡλίου καὶ Κυδίππης, τῆς Ὀχίμου θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Λίνδιος.

Λίνον, χωρίον τῆς Ἑλλησποντίας. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. μεταξὺ δὲ κεῖται τοῦ Παρίου καὶ τοῦ Πριάπου. καὶ οἱ οἰκοῦντες Λινούσιοι.

Λίξα, πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λίξιοι Λιξίτης καὶ Λιξάται παρά τισι.

Λίπαξος, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Λιπάξιος.

Λιπάρα, νῆσος μεγίστη τῶν ἑπτὰ τῶν Αἰόλου, ἣ

Μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, πλησίον Σικελίας, ἀπὸ Λιπάρου τοῦ Αὔσονος υἱοῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖος.

Λιρνύτεια, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λιρνυτεύς.

Λίσσος, πόλις Ἰλλυρίας καὶ Ἀκρόλισσος. τὸ ἐθνικὸν Λίσσιος καὶ Λισσεύς.

Λιταῖαι, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῳ. οἱ πολῖται Λιταιεῖς.

Λίχινδος, πόλις Σικελική. Φίλιστος Σικελικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λιχινδῖνος.

Λογγώνη, Σικελίας πόλις. ὁ πολίτης Λογγωναῖος. Φίλιστος δεκάτῳ.

Λόκοζος, πόλις Φρυγίας, ἣν ᾤκουν Θρᾷκες Λοκόζιοι. κατεκλύσθη δὲ, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδὸς, ὃς καὶ διὰ τοῦ ξ γράφει ἐν τόποις, Λοκοξίνας τούτους καλῶν.

Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Λοκροὶ ὁμωνύμως. τὸ ἐθνικὸν Λόκριος, ὡς Κύπριος.

Λοπάδουσσα, νῆσος κατὰ Θάψον τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Λοπαδουσσαῖος.

Λούγδουνα, πόλις Κελτογαλατίας. Πτολεμαῖος ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Λουγδουνήσιος, καὶ Λουγδουνησία ἐπαρχία.

Λουκαρία, πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ οἰκοῦντες Λουκερῖνοι.

Λουσία, τῶν Ὑακίνθου θυγατέρων ἡ Λουσία ἦν ἀφ' ἧς ὁ δημότης Οἰνηΐδος φυλῆς Λουσιεύς.

Λουσιτανία, μέρος τῆς Βαιτικῆς. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λουσιτανοί.

Λοῦσοι, πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου Μελάμπους ἔλουσε τὰς Προίτου θυγατέρας καὶ ἔπαυσε τῆς μανίας. ὁ πολίτης Λούσιος καὶ Λουσεὺς καὶ Λουσιάτης.

Λύγκος, πόλις Ἠπείρου. Στράβων ἑβδόμῃ. ἐκλήθη ἀπὸ Λυγκέως. τὸ ἐθνικὸν Λυγκισταί. τὸ θηλυκὸν Λυγκιστίς. λέγεται καὶ Λύγκιος, ὡς Λύττιος. λέγεται καὶ Λυγκεύς.

Λύγξ, πόλις Λιβύης, πρὸς τοῖς Γαδείροις μετὰ τὸν Ἄτλαντα. καὶ νῆσος Ἄτλαντος καὶ πόλις Λύγξ, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Λυγξίτης καὶ Λύγγιος.

Λυδία, ἡ χώρα. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυδὸς καὶ Λυδαῖος.

Λύξεια, πόλις Ἀκαρνανίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ, ἀπὸ Λύξεως τινός. τὸ ἐθνικὸν Λυξεὺς καὶ Λυξαῖος.

Λύκαια, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἕκτῳ. παρὰ δὲ Μενελάῳ Λύκαιθα μετὰ τοῦ θ. ὁ οἰκήτωρ Λύκαιος. καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων.

Λυκαονία, χώρα Λυκίας τε καὶ Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Λυκαόνιος καὶ Λυκάων, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ· καὶ Λυκάν, ὡς Μεγιστάν.

Λύκαστος, πόλις Κρήτης. Ὅμηρος,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον.

ἀπὸ Λυκάστου αὐτόχθονος. ὁ πολίτης Λυκάστιος.

Λύκαψος, κώμη πλησίον Λυδίας. Εὐφορίων Διονύσῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυκάψιος, ὡς Αἰδήψιος, Γαλήψιος.

Λύκειον, τὸ γυμνάσιον. καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων. λέγεται καὶ Λυκήϊον.

Λυκία, ἡ χώρα, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος. ἔστι καὶ Λυκία ἡ πρὸς Κιλικίαν, ἧς ἦρχε Σαρπηδών. οἱ οἰκήτορες Λύκιοι, ὡς Φρύγιοι.

Λύκοα, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Λυκοάτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι.

Λυκόζεια, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Λυκόζειοι, ὡς Πείσανδρος τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.

Λυκόρμας, ποταμὸς, ὃν τινὲς Εὔηνόν φασι. τὸ ἐθνικὸν Λυκορμαῖος.

Λυκοσθένη, πόλις Λυδίας. Ξάνθος πρώτῃ Λυδιακῶν. ἣν καὶ Λυκοσθένειαν Νικόλαός φησιν. ὁ πολίτης Λυκοσθενεὺς, ὡς Βερενικεύς. παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενίτης, ὡς Δικαιαρχίτης.

Λυκόσουρα, πόλις Ἀρκαδίας, ἐπὶ τῷ Λυκαίῳ ὄρει. ὁ πολίτης Λυκοσουρεύς.

Λύκτος, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Λύκτου τοῦ Λυκάονος. ἔνιοι Λύττον φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ. τὸ γὰρ ἄνω καὶ ὑψηλὸν λύττον φασί. τὸ ἐθνικὸν Λύκτιος, καὶ θηλυκὸν Λυκτῆτς.

Λύκων, πόλεις δύο· ἡ μὲν ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νόμῳ τῆς Αἰγύπτου, ἡ δὲ ἑτέρα τοῦ Σεβεννύτου νόμου παραθαλάσσιος. τὸ ἐθνικὸν Λυκοπολῖται.

Λυκώνη, πόλις Θρᾴκης. Εὐφορίων Ἱππομέδοντι. τὸ ἐθνικὸν Λυκωναῖος, ὡς Σκιώνη Σκιωναῖος. δύναται καὶ Λυκωνεὺς, ὡς Σινωπεύς.

Λυκώρεια, κώμη ἐν Δελφοῖς. Καλλίμαχος τρίτῳ. ἀπὸ Λυκωρέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Λυκωρεὺς καὶ Λυκώριος καὶ Λυκωρείτης. ἔστι καὶ Λυκώρειος Ζεὺς καὶ Λυκώρειον διὰ διφθόγγου.

Λύλη, πόλις Ἀρκαδίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκωρείας. τὸ ἐθνικὸν Λυλαῖος.

Λύρκειον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. τὸ τοπικὸν Λύρκειον ὕδωρ καὶ Λυρκήϊον. τὸ ἀρσενικὸν Λύρκειος, ὡς Ῥοίκειος.

Λυρνατία, χεῤῥόνησος, καὶ χωρίον Λυκίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Λυρνατιεὺς, ὡς Οἰχαλιεύς. Ἀρκάδιος δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Λυρνησσός, πόλις Τρωική, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι. τὸ ἐθνικὸν Λυρνήσσιος. Αἰσχύλος δὲ Πέρσαις, ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα ἢ Λύρνη Λυρναῖος.

Λυσιμάχεια, πόλις τῆς ἐν Θρᾴκῃ Χεῤῥονήσου, ἡ πρότερον Καρδία. ὁ πολίτης Λυσιμαχεύς. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας.

Λυταί, χωρίον Θεσσαλίας, διὰ τὸ λῦσαι τὰ Τέμπη Ποσειδῶνα καὶ σκεδάσαι τὸ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ὕδωρ.

Λυχνιδός, πόλις Ἰλλυρίας, ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς. Ἡρωδιανὸς Λυχνιτὸν αὐτόν φησι. τὸ ἐθνικὸν Λυχνίδιος καὶ Λυχνιδία λίμνη καὶ Λυχνῖτις. ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Λυχνῖτις χωρίον.

Λωμεντός, πόλις Ἰταλίας, ὀξυτόνως, καὶ ὅσαι εἰς τος τῇ εν συλλαβῇ παραλήγει. ἣν καὶ Λωρεντόν φασι μετὰ τοῦ ρ.

Λώρυμα, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου, ὃς Λώρυμα λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Λωρυμαῖος.

Λῶς, νῆσος περὶ Θετταλίαν, ὡς Κῶς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. Λῶος ὁ νησιώτης.

Λωτοφόρος, χώρα, καὶ Λωτοφαγῖτις γυνή.

M.

Μάγαρσος, μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ, πρὸς τῷ Μαλλῷ. τὸ τοπικὸν Μαγάρσιος καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἵδρυται, ὡς Λυρνησσὸς Λυρνήσσιος.

Μαγδωλός, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Μαγδωλίτης διὰ τὸν Αἰγύπτιον τύπον, Κανωβίτης, Διολκίτης, Πενταςχοινίτης.

Μαγία, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Μαγιάτης καὶ Μαγιανός. εἰσὶ καὶ Μάγοι ἔθνος περὶ Μηδίαν.

Μαγιστρική, χώρα τῶν Ταυρίσκων τῶν πρὸς τὰ Ἄλπεια ὄρη. οἱ οἰκήτορες Μαγίστρικες, οἳ τοῖς Γερμανοῖς ὁμοροῦσι.

Μάγνα, νῆσος Λιβυκή. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ἣ κατὰ τὴν Λιβύων φωνὴν Σαμαθώ, ὅ ἐστι μεγάλη. τὸ ἐθνικὸν Μαγνίτης διὰ τὸν Λιβυκὸν τύπον καὶ τὸν Αἰγύπτιον.

Μαγνησία, πόλις παρὰ τῷ Μαιάνδρῳ καὶ χώρα, ἀπὸ Μάγνητος. ὁ πολίτης Μάγνης ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ Μάγνησις παρὰ Παρθενίῳ καὶ Μαγνῆτις παρὰ Σοφοκλεῖ.

Μαδιηνοί, καὶ Μαδιανῖται, ἔθνος Ἀραβίας. εἴπομεν δὲ ὅτι οἱ Ἄραβες τοῖς δυσὶ τύποις χρῶνται.

Μαδυτός, πόλις Ἑλλησποντία. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ καὶ ἄλλοι. τὸ ἐθνικὸν Μαδύτιος, ὡς Βηρύτιος, Σήστιος· καὶ ἀπὸ τοῦ Μάδυτα Μαδυτεύς.

Μάζακα, πόλις Καππαδοκίας, ἡ νῦν Καισάρεια. τὸ ἐθνικὸν Μαζακηνός. λέγεται καὶ Μαζακεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς. λέγεται καὶ ἀπὸ Μαζάκων.

Μαζάρη, φρούριον Σελινουντίων. τὸ ἐθνικὸν Μαζαραῖος, ὡς Ἐνναῖος, Ἱμεραῖος.

Μάζυες, οἱ Λιβύης νομάδες. Ἑκαταῖος περιηγήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Μάξυες καὶ ἕτεροι Μάχμες.

Μάζαινα, πόλις Παλαιστίνης, ἀπὸ Μαζαίνου. οἱ πολῖται Μαζαινηνοί.

Μαῖα, πόλις Ἑλλησποντία. τὸ ἐθνικὸν Μαιάτης κατὰ πρόσθεσιν τοῦ της.

Μαιανδρούπολις, Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι. τὸ ἐθνικὸν Μαιανδρουπολίτης. εἰ δέ ἐστι Μαίανδρος ἡ πόλις, τὸ ἐθνικὸν Μαιάνδριος.

Μαιδοί, ἔθνος Θρᾴκης, πλησίον Μακεδονίας. ἐκ τούτων μεταβάντες τινὲς εἰς Μακεδόνας Μαιδοβιθυνοὶ ἐκλήθησαν. τὸ ἐθνικὸν Μαιδικὸς καὶ Μαιδική.

Μαίναλος, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μαινάλιος καὶ θηλυκὸν Μαιναλία καὶ Μαιναλίτης, ὡς Ἴναχος Ἰναχίτης, καὶ Μαιναλεύς, ὡς Σουνιεύς, παρὰ τὸ ὄρος τὸ Μαίναλον. ἔστι καὶ Μαιναλία πόλις Γαλατίας.

Μαινόβωρα, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μαινοβωραῖος.

Μαιονία, ἡ Λυδία, ἀπὸ Μαίονος ποταμοῦ τοῦ περὶ τὴν Ἀχαΐδα γῆν ῥέοντος. τὸ ἐθνικὸν Μαιόνιος καὶ Μαιονία θηλυκόν· καὶ Μαίων ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ, ἀφ' οὗ ἡ χώρα.

Μαιῶται, ἔθνος Σκυθικόν, μέγιστον καὶ πολυάνθρωπον. καὶ τὸ θηλυκὸν Μαιῶτις, ὡς Μαιῶτις λίμνη, ἥν φασι κληθῆναι ἀπὸ τοῦ μαῖαν εἶναι τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἔστι καὶ μαιώτης ἰχθῦς τις. λέγεται καὶ κτητικὸν Μαιωτικός.

Μάκη, Κελτικὴ πόλις. εὕρηται καὶ Μαινάκη Κελτικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μαινακηνός.

Μάκαι, ἔθνος μεταξὺ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας.

Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας, κέκληται ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτήτην. τὸ ἐθνικὸν Μακαλλαῖος, ὡς Γογγυλαῖος.

Μακαρίαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μακαρέως τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μακαρεὺς καὶ Μακαρεάτης καὶ Μακαρία. κατὰ δὲ Ῥωμαίους Βέατα. τὸ ἐθνικὸν Μακαριεύς.

Μακεδνὸν, χωρίον ἐν Πίνδῳ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Μακεδονία, ἡ χώρα, ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος. τὸ ἐθνικὸν Μακεδὼν ὁμοφώνως τῷ κτίστῃ, κοινὸν τῷ γένει· καὶ Μακεδονὶς θηλυκῶς· καὶ Μακεδὼν ἀντὶ τοῦ Μακεδονικός. λέγεται καὶ Μακεδόνιος καὶ Μακεδονικὴ ἡ χώρα. λέγεται καὶ Μακέτης ἀρσενικὸν καὶ Μακετὶς γυνὴ καὶ Μάκεσσα ἐπιθετικῶς, ὡς Ἡρακλείδης· καὶ Μάκεττα διὰ δύο τ καὶ δι' ἑνός.

Μάκιστος, πόλις τῆς Τριφυλίας, ἣν ᾤκησαν Καύκωνες, ἀπὸ Μακίστου τοῦ ἀδελφοῦ Φρίξου, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Φρίξα πόλις, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ κειμένη πρὸς ἕω τῆς Λεπρεατικῆς. ὁ πολίτης Μακιστεύς. τὸ ἐθνικὸν Μακίστιος καὶ Μακιστία. εὕρηται καὶ Μακέστιος διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Μάκκαραι, χώρα ὑπὲρ Φάρσαλον. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μακκαραῖος.

Μάκρα, νῆσος Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Μακρονησίτης καὶ Μακραῖος καὶ Μακρήσιος.

Μάκρις, ἡ Εὔβοια. οἱ οἰκοῦντες Μάκρωνες. ὁ οἰκήτωρ Μακριεὺς καὶ Μακρῆς.

Μακροκέφαλοι, πρὸς τοῖς Κόλχοις· ὡς * γὰρ Ἡμίκυνες καὶ Μακροκέφαλοι καὶ Πυγμαῖοι.

Μάκρυες, ἔθνος Λιβύης. Ῥιανὸς δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ι τούτους φησί.

Μάκρωνες, οἱ νῦν Σάννοι. Στράβων δωδεκάτῃ. καὶ Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ καὶ Ἀπολλώνιος δευτέρῳ.

Μακτώριον, πόλις Σικελίας. Φίλιστος πρώτῳ, ἣν ἔκτισε μόνην. τὸ ἐθνικὸν Μακτωρῖνος.

Μακύνεια, πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μακυνεὺς τῷ κοινῷ τύπῳ.

Μαλάκη, πόλις Ἰβηρίας. Μαρκιανὸς ἐν β΄ τῶν ἐπιτομῶν Ἀρτεμιδώρου. τὸ ἐθνικὸν Μαλακιτανός.

Μαλάνιος, πόλις μία μεσογείας τῶν Οἰνώτρων τῶν ὑπὸ Ἑκαταίου καταλεχθεισῶν ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μαλάνιος καὶ Μαλανιεύς.

Μαλέα, ἄκρα πρὸς Πελοποννήσῳ, καὶ Μάλεια διὰ διφθόγγου· καὶ Μαλεάτης, ὡς Ἀσεάτης· καὶ Μαλεάτις. καὶ ἀπὸ τοῦ Μάλεια Μαλειαῖος Ζεύς. καὶ θηλυκὸν Μαλειαία ἄκρα.

Μαλιεὺς, πόλις ἐπώνυμος τῶν Μαλιέων, ἀπὸ Μάλου τοῦ Ἀμφικτύονος υἱοῦ, ἢ Ἀμύρου τοῦ Βοιωτοῦ. ὁ πολίτης Μαλιεύς. ἔστι καὶ Μαλιακὸς κόλπος. λέγεται καὶ Μαλεάτης. Ἀνδροτίων πέμπτῳ.

Μαλλάδα, πόλις Περσική. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μαλλαδηνός.

Μαλλὸς, πόλις Κιλικίας. Καλλίμαχος αἰτιῶν πρώτῳ. ἀπὸ Μάλλου κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης Μαλλώτης. καὶ θηλυκὸν Μαλλῶτις.

Μαλλόεις, Ἀπόλλων ἐν Λέσβῳ. καὶ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλλόεις, ἀπὸ τοῦ Μήλου τῆς Μαντοῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν πρώτῳ.

Μαλλοὶ, ἔθνος Ἰνδικὸν, τῶν ἀντεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν α΄.

Μαλσάνη, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Μαλσανίτης· ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος.

Μαμάκρινα, πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Μαμακριναῖος, ὡς Τεριναῖος καὶ τὰ ὅμοια.

Μαμέρτιον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Μαμερτῖνος, ὡς Μεταποντῖνος καὶ Ῥηγῖνος.

Μανδαραί, μέρος τῆς Μακεδονικῆς Κύῤῥου. οἱ οἰκήτορες Μανδαραῖοι.

Μανδρόπολις, Φρυγίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μανδροπολίτης.

Μανδύριον, πόλις Ἰαπυγίας. ὁ πολίτης Μανδυρῖνος, ὡς Λεοντῖνος.

Μανήσιον, πόλις Φρυγίας. Ἀλέξανδρος· ἀπὸ Μάνου, σφόδρα εὐπόρου κτίστου.

Μανθυρέα, κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Μανθυρεὺς διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εε.

Μαννάκαρτα, πόλις Ἀραβίας. ὁ οἰκήτωρ Μαννακαρτηνός, ὡς Μηδαβηνός.

Μάννεως, χώρα μέση τῶν ποταμῶν, ἐν ᾗ οἰκοῦσιν Ἄραβες Μαννεῶται, ὡς Οὐράνιός φησι.

Μάνταλος, πόλις Φρυγίας, ὡς ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος, ἀπὸ Μανταλοῦ κτίστου αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Μανταληνός.

Μαντίνεια, πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος,

οἳ Τεγέαν τ' εἶχον καὶ Μαντινέην ἐνέμοντο.

τὸ ἐθνικὸν Μαντινεὺς καὶ Μαντινίς. τὸ κτητικὸν Μαντινικός.

Μάντυα, πόλις Ῥωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Μαντυανός. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. γράφεται καὶ Μάντουα τῷ τῶν Ῥωμαίων ἔθει. ἐξ αὐτῆς ἦν Βιργίλλιος ὁ ποιητὴς Μαντούτης χρηματίζων. ἔστι καὶ κατὰ συγκοπήν, ὡς τὸ Ζελείτης.

Μαραθήσιον, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Μαραθήσιοι, ὡς Βυζάντιοι. ἔστι δὲ πόλις Ἐφεσίων.

Μάραθος, πόλις Ἀπαμείας. ὁ πολίτης Μαραθηνός· τὸ ἐθνικὸν Μαραθούσιος, ὡς Κάδος Καδούσιος.

Μαράθουσσα, νῆσος πρὸς Κλαζομεναῖς. ὁ πολίτης Μαραθούσιος.

Μαραθών, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. καὶ Μαραθώνιος καὶ Μαραθωνία καὶ Μαραθώνιον. τοπικὸν Μαραθωνόθεν, καὶ κτητικὸν Μαραθωνιακός.

Μαραθωνία, πόλις Θράκης, οὐκ ἄποθεν Ἀβδήρων. τὸ ἐθνικὸν Μαραθωνιάτης.

Μαράφιοι, ἔθνος ἐν Περσίδι, ἀπὸ Μαραφίου βασιλέως.

Μαράχη, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Μαράχιος τῷ κοινῷ τύπῳ.

Μαργαῖαι, πόλις Ἠλείας, ὡς Ἡραῖα, καὶ τὸ ἐθνικὸν Μαργαιεύς, ὡς Ἡραιεύς.

Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. ἔστι καὶ Μαργάναι πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Μαργανεῖς.

Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος περὶ γῆς δευτέρῳ. λῃσταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

Μαρδόνες, Ἠπειρωτικὸν ἔθνος. Εὔπολις Πόλεσι,

καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων.

Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρακειμένη, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται. ἀφ' ἧς καὶ Μαρεώτης οἶνος.

Μάρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Μοσσυνοίκοις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μαρίαβα, μητρόπολις Σαβαίων, πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.

Μαριαμμία, πόλις Φοινίκων. οἱ πολῖται Μαριαμμῖται, ὡς Παυσανίας ἕκτῳ.

Μαριανδυνία, χώρα. Εὔπολις Χρυσῷ γένει,

ὁρῶ θέων νῦν τὴν Μαριανδυνίαν.

ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τινος Αἰολέως. τὸ ἐθνικὸν Μαριάνδυνος βαρυτόνως καὶ Μαριανδυνὶς καὶ Μαριανδύνη θηλυκόν. τοῦ Μαριανδυνὸς κτητικὸν καὶ Μαριανδυνικός.

Μάριον, πόλις Κύπρου, ἡ μετονομασθεῖσα Ἀρσινόη, ἀπὸ Μαριέως. ὁ πολίτης Μαριεύς. ὅθεν καὶ τὸ κύριον, ὁ Κινύρου Μαριεύς.

Μάρκαιον, ὄρος τῆς Τρῳάδος, πρὸς τῇ Γέργιθι. οἱ οἰκήτορες Μαρκαιΐσσιοι.

Μάρμακες, ἔθνος Αἰθιοπικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μαρμάριον, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης Μαρμάριος, ὡς Βυζάντιος.

Μάρμη, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Μαρμαῖος, ὡς Βαρκαῖος.

Μάρπησσα, ὄρος Πάρου, ἀφ' οὗ οἱ λίθοι ἐξαίρονται. ὁ οἰκήτωρ Μαρπήσσιος.

Μάρσιππος, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Μαρσίππιος.

Μάρσοι, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸ ἐθνικὸν Μαρσικοί.

Μαρσύα, πόλις Φοινίκης, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ Φίλων, ἀπὸ Μαρσοῦ. τὸ ἐθνικὸν Μαρσυηνὸς, τῷ τῆς Ἀσίας τύπῳ.

Μαρώνεια, πόλις Κικονίας, κατὰ τὴν ἐν Θρᾴκῃ Χερρόνησον. ἐν δὲ λίμνη Ἰσμαρίς· ἐν δὲ Μαρώνεια πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μαρωνείτης· καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι καὶ Μαρωνίς, ἀπὸ τῆς Μάρωνος γενικῆς. καὶ Μαρωναῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ Μάρωνος.

Μασαισυλία, χώρα Λιβύης, προσεχὴς τῇ τῶν Μαυρουσίων. τὸ ἐθνικὸν Μασαισύλιοι καὶ Μασαισυλεῖς καὶ Μασαισυλῖται.

Μασανώραδα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μασανωράδου τοῦ Κινδάψου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Μασανωραδεύς.

Μάσης, πόλις Ἀργείων. Παυσανίας δευτέρῳ, ὁδός ἐστιν ἐπὶ Μάσητα. Ὅμηρος,

οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν.

λέγεται καὶ ἡ πόλις Μάσητος. οἱ πολῖται Μασήτιοι. ἔστι καὶ λίμνη καὶ κώμη Μασῆτις καὶ νῆσος.

Μάσιον ὄρος, ὑπὲρ τῆς Νισίβιος. Στράβων ἑνδεκάτῃ. οἱ οἰκοῦντες Μασηνοί, ἢ Μασιανὸς, ὡς Πάριον Παριανός.

Μάσκωτος, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Περιηγήσει. ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ἑσπερίδων. τὸ ἐθνικὸν Μασκωτίτης, Λιβυκῷ καὶ Αἰγυπτίῳ τύπῳ.

Μάσκιοι, ἔθνος Περσικὸν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Μαραφίων, Ἀρτεάτων καὶ Πασαργάδων

Μασσαγέται, ἔθνος Σκυθῶν, ἔνθα Κῦρος ἐτελεύτησε. τὸ θηλυκὸν λέγεται Μασσαγῆτις καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον.

Μασσαλία, πόλις τῆς Λιγυστικῆς, κατὰ τὴν Κελτικὴν, ἄποικος Φωκαέων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Τίμαιος δέ φησιν ὅτι προσπλέων ὁ κυβερνήτης καὶ ἰδὼν ἁλιέα ἐκέλευσε μᾶσσαι τὸ ἀπόγειον σχοινίον. μᾶσσαι γὰρ τὸ δῆσαί φασιν Αἰολεῖς. ἀπὸ οὖν τοῦ ἁλιέως καὶ τοῦ μᾶσσαι ὠνόμασται. τὸ ἐθνικὸν Μασσαλιώτης καὶ Μασσαλιεὺς καὶ Μασσαλία καὶ Μασσαλιῶτις γυνή.

Μάσσακα, πόλις Ἰνδῶν. Ἀῤῥιανὸς ἐν Ἰνδικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μασσακηνὸς, ὡς Μάζακα Μαζακηνός.

Μασσία, χώρα ἀποκειμένη τοῖς Ταρτησίοις. τὸ ἐθνικὸν Μασσιανός. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ.

Μάσταυρα, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μᾶς. Μᾶ δὲ τῇ Ῥέᾳ εἵπετο, ᾗ παρέδωκε Ζεὺς Διόνυσον τρέφειν. καὶ ἡ Μᾶ παρὰ τῆς Ἥρας ἐρωτηθεῖσα, τίνος εἴη τὸ βρέφος,

Ἄρεος, ἔφη. καὶ παρὰ Καρσὶν ὁ Διόνυσος Μάσαρις ἔνθεν ἐκλήθη. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Ῥέα Μᾶ καὶ ταῦρος αὐτῇ ἐθύετο παρὰ Λυδοῖς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις. ποταμὸς δὲ διὰ μέσης πόλεως ῥεῖ Χρυσαόρας λεγόμενος. τὸ ἐθνικὸν Μασταυρεύς, ὡς Πηγασεύς. εἴρηται καὶ Μασταυρίτης.

Μαστιανοί, ἔθνος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. εἴρηται δὲ ἀπὸ Μαστίας πόλεως.

Μαστραμέλλη, πόλις καὶ λίμνη τῆς Κελτικῆς. Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα.

Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος. Πολύβιος ἐν ἑβδόμῳ Μασσυλεῖς αὐτούς φησι.

Μασχάνη, πόλις πρὸς τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. Κουάδρατος ὀγδόῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μασχανεύς.

Μάταυρος, πόλις Σικελίας, Λοκρῶν κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ματαυρῖνος. Στησίχορος Εὐφήμου παῖς Ματαυρῖνος γένος, ὁ τῶν μελῶν ποιητής.

Ματιανή, μοῖρα τῆς Μηδίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ. τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῇ Ματιανῇ.

Ματυκέται, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μαυριτανίαι δύο, ἡ μὲν Τιγγιτάνη, ἡ δὲ Καισαρεία, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ.

Μαυρούσιοι, καὶ Μαῦροι, ἔθνος μέγα Λιβύης, ὡς Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μαυρούσιος. τὸ θηλυκὸν Μαυρουσίς.

Μαυσός, κώμη Κορίνθου. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μαυσεῖς.

Μαυσωλοί, οἱ Κᾶρες, ἀπὸ Μαυσωλοῦ. Δημοσθένης δεκάτῳ Βιθυνιακῶν, Δαίδαλα Μαυσωλῶν.

Μαχαιροῦς, φρούριον τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Μαχαιρούντιος, ὡς Ἱεριχούντιος. αὐτὸς δὲ Μαχαιρίτας αὐτούς φησι.

Μεγάλη πόλις, πόλις Ἀρκαδίας, ἣν συνῴκισαν ἄνδρες Ἀρκάδες μετὰ τὰ Λευκτρικά. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος Ὀρεστία, ἀπὸ τῆς Ὀρέστου παρουσίας. οἱ δὲ πολῖται Ὀρέστιοι καὶ Μεγαλοπολῖται. ἀφ' ἧς Κερκίδας ἄριστος νομοθέτης καὶ μιμιάμβων ποιητής, καὶ Αἰνησίας περιπατητικὸς, ὁ Θεοφράστου μαθητής, καὶ Ἀκεστόδωρος, περὶ πόλεων συγγεγραφὼς, καὶ Πολύβιος, τεσσαράκοντα βιβλία γράψας. οὗτοι Μεγαλοπολῖται. τὸ κτητικὸν Μεγαλοπολιτικός. δευτέρα πόλις Καρίας, ἡ νῦν Ἀφροδισιὰς, ἡ πρότερον Λελέγων πόλις. ὠνομάσθη καὶ Νινόη ἀπὸ Νίνου. ὁ πολίτης Νινοήτης. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Μεγάλη πόλις, ὡς Φίλων. ἔστι καὶ Μεγάλη νῆσος, ἡ νῦν Λυκιάς.

Μέγαρα, πόλις περὶ τὸν Ἰσθμὸν, μέση Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. ἧς ἐπίνειον ἡ Νισαία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεγαρέως τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος τοῦ Ἐρεχθέως τοῦ Ἡφαίστου. ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς χώρας. ὁ πολίτης Μεγαρεύς. ἀφ' ἧς Θέογνις ὁ τὰς Παραινέσεις γράψας. ἦν δὲ σχολὴ φιλοσόφων Μεγαρικῶν λεγομένη, διαδεξαμένων Εὐκλείδην Μεγαρέα Σωκρατικὸν, ὡς Στράβων ἐννάτῃ. τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας, Μεγαρὶς καὶ Μεγαρηΐς. καὶ κτητικὸν Μεγαρικός. οὕτω δὲ καὶ τοὺς Μεγαρικοὺς κεράμους διὰ τοῦ ε χρὴ λέγειν, οὐ διὰ τοῦ α, ὡς οἱ ἔμποροι τὴν ἀρχουσαν παραφθείροντες. τὰ τοπικὰ Μεγαρόθεν ἐκ τόπου, ἐν τόπῳ Μεγαροῖ, ὡς Πυθοῖ. ἔστι καὶ Μέγαρα ἐν Θετταλίᾳ. τρίτη ἐν Πόντῳ. τετάρτη ἐν Ἰλλυρίδι. πέμπτη ἐν Μολοσσίδι. ἕκτη ἐν Σικελίᾳ, ἡ πρότερον Ὕβλη, ἀπὸ Ὕβλωνος βασιλέως. καὶ Ὑβλαῖοι οἱ πολῖται.

Μεγαρικὸν πολίχνιον, ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσιν. Ἀῤῥιανὸς πέμπτῳ, Ἀστακός τε καὶ Ἡραία καὶ τὸ Μεγαρικὸν ἔθνος.

Μέγασα, ὡς Γέρασα, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας. ἐξ αὐτῆς Σιτοφάγοι καὶ Ἀροτῆρες.

Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς Πολυΐστωρ, ἀπὸ Μεγιστέως τινός. τὸ ἐθνικὸν Μεγιστεύς.

Μεδεών, Βοιωτικὴ πόλις, καὶ Φωκικὴ ἑτέρα. Στράβων ἐννάτῃ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεδεῶνος τοῦ Πυλάδου καὶ Ἠλέκτρας. τὸ ἐθνικὸν Μεδεώνιος. ἔστι καὶ τῆς Ἠπείρου πόλις καὶ κώμη.

Μεδιόλανον, πόλις Ἀκυτανίας. οἱ οἰκοῦντες Μεδιολάνιοι.

Μεδίων, πόλις πρὸς τῇ Αἰτωλίᾳ. Πολύβιος ἑπτακαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδιώνιος.

Μέδμασα, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδμασσεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, ὡς Πηγασεύς.

Μέδμη, πόλις Ἰταλίας καὶ κρήνη ὁμώνυμος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἀπὸ Μέδμης κρήνης τινός. ὁ πολίτης Μεδμαῖος· ὅθεν ἦν Φίλιππος ὁ ἀξιόλογος ἀνήρ, ὁ περὶ ἀνέμων γεγραφώς. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Αἰγυπτιακῆς.

Μεδυλλία, πόλις, Ἀλβανῶν κτίσις, Ῥωμαίων ἀποικία. Διονύσιος Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας γ. τὸ ἐθνικὸν Μεδυλλῖνος.

Μεθουριάδες, νῆσοι μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς, πλησίον Τροιζῆνος. Ἀνδροτίων πέμπτῳ Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Μεθουριεύς.

Μεθύδριον, πόλις Ἀρκαδίας. ὁ πολίτης Μεθυδριεύς. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φιλόξενος.

Μεθώνη, πόλις Θρᾴκης. Ὅμηρος διὰ τοῦ ἦτα,

οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο.

ὁ πολίτης Μεθωναῖος. ἔστι καὶ Μακεδονίας. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ μέθυ, πολύοινος γάρ ἐστι. καὶ τῆς Λακωνικῆς, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μεθωναιεύς, ὡς Κορωναιεύς. τετάρτη ἐν Περσίδι. πέμπτη Εὐβοίας.

Μελάγχλαινοι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληνται ἀφ' ὧν φοροῦσιν, ὡς Ἱππομολγοὶ πα-

ρὰ τὸ τοὺς ἵππους ἀμέλγειν· καὶ Μοσσύνοικοι, παρὰ τὰς οἰκήσεις.

Μέλαιναι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μελαινέως τοῦ Λυκάονος, ὡς Παυσανίας. ὁ πολίτης Μελαινεύς, ὡς τῆς Ἡραίας Ἡραιεύς. Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ,

Γόρτυναν Ἡραίαν τε, πολυδρύμους τε Μελαίνας.

εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μελαιναὶ πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος Λυκιακοῖς. δύναται τὸ ἐθνικὸν Μελαινίτης, ὡς Καλαινίτης.

Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μελαινάς φησι τὸν δῆμον κεκλῆσθαι. ὁ δημότης ὁμοίως Μελαινεύς. τὸ θηλυκὸν Μελαινηΐς. τὰ τοπικὰ ἐκ Μελαινῶν, εἰς Μελαινῶν, ἐν Μελαινῶν.

Μελάμπεια, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μελάμπου, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μελαμπεύς, ὡς Σελευκεύς, Ἀλεξανδρεύς.

Μελανδία, χώρα Σικυωνίας. Θεόπομπος τριακοστῷ τρίτῳ Φιλιππικῶν. τὰ ἐθνικὰ Μελάνδιος καὶ Μελανδία.

Μελανίππιον, ποταμὸς Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τινὲς δὲ Λυκίας φασί. τὸ ἐθνικὸν Μελανιππεὺς καὶ Μελανίππιος.

Μελήτου κόλπος, ὃς Σμυρναῖος ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μελήτου ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Αἰολικοῖς.

Μελία, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιεύς, ὡς Ὑριεύς.

Μελίβοια, πόλις Θετταλίας. Στράβων ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιβοεύς, ὡς Θεόπομπος.

Μελιγουνίς, μία τῶν Αἰόλου νήσων. Καλλίμαχος ἐν τῷ Ἀρτέμιδος ὕμνῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιγουνεύς.

Μέλινα, πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. Λυκόφρων,

τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν.

Μελινοφάγοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως ἑβδόμῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ.

Μέλισσα, πόλις Λιβύων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ οἰκήτωρ Μελισσαῖος. ἡ χώρα Μελισσαία. ἔστι καὶ ἐν Κυριακῷ κώμη Μέλισσα. τὸ ἐθνικὸν Μελισσηνὸς, ὡς Κυζικηνός.

Μελιταία, πόλις Θετταλίας. Ἀλέξανδρος Ἀσίᾳ. Θεόπομπος δὲ Μελίτειαν αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Μελιταιεύς. Ἔφορος λ'. οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς, φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες.

Μελίτεια. Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρημένῃ προσάπτων. τὸ ἐθνικὸν Μελιτεύς.

Μελίτη, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταῖά φασιν. ὁ οἰκήτωρ Μελιταῖος· ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων καὶ δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς. τὰ τοπικὰ εἰς Μελίτην, ἐκ Μελίτης καὶ ἐν Μελίτῃ.

Μελιτηνή, πόλις Καππαδοκίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ. τὸ δ' Ἄμανον ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι, καθ' ἣν Κομμαγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται. οἱ πολῖται Μελιτηνοί, ὡς Κομμαγηνοί.

Μελίτουσσα, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιτουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος. καὶ Μελιτούσσιος, ὡς Σκοτούσσιος.

Μεμβλίαρος, νῆσος πλησίον Θήρας, ἡ καὶ Ἀνάφη, ἀπὸ Μεμβλιάρου τοῦ Θήραν οἰκήσαντος Φοίνικος, τῶν μετὰ Κάδμου ἑνός. λέγεται καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν Βλίαρος. τὸ ἐθνικὸν Μεμβλιάριος.

Μέμφις, ἡ διασημοτάτη Αἰγύπτου μητρόλις. καὶ κλίνεται Μέμφιδος καὶ Μέμφιος. ὁ πολίτης Μεμφίτης. καὶ Μεμφιτικὸς κτητικόν.

Μέμνονες, ἔθνος Αἰθιοπικὸν, ὃ ἑρμηνεύεται, ὡς

ὁ Πολυΐστωρ φησίν, ἀγρίους τινάς, οἳ μαχίμους καὶ χαλεπούς.

Μεναί, πόλις Σικελίας, ἐγγὺς Παλικῶν. Ἀπολλόδωρος ἐν β΄ Χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μεναῖος, ὡς Λύκαι Λυκαῖος.

Μένδη, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μενδαῖος οἶνος.

Μένδης, πόλις Αἰγύπτου, περὶ τὴν Λύκων πόλιν. Στράβων ιζ΄. καὶ Λύκων πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον. ὁ πολίτης Μενδήσιος καὶ Μενδησία θηλυκόν. λέγεται καὶ Μενδίτης.

Μενεδήμιον, πόλις Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μενεδήμιος, ἢ Μενεδημιεύς.

Μενεκίνη, πόλις Οἰνώτρων, ἐν μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μενεκιναῖος καὶ Μενεκῖνος διὰ τὴν χώραν.

Μενέλαος, πόλις Αἰγύπτου. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. καὶ ἡ χώρα Μενελαΐτις. ἔστι καὶ χωρίον Σπάρτης Μενελάϊον. τὸ ἐθνικὸν Μενελαιεύς, ὡς Κοπιάειον Κοπιαεύς. καὶ κτητικὸν Μενελαϊκός. τῆς δ' Αἰγυπτίας Μενελαΐτης.

Μένουθις, Αἰγυπτία κώμη πρὸς τῷ Κανώβῳ καὶ νῆσος Αἰθιοπίας Μενουθιάς. τὸ ἐθνικὸν Μενουθίτης τοῦ Μένουθις, διὰ τὸν τῆς χώρας χαρακτῆρα, τοῦ δὲ Μενουθιὰς Μενουθιεύς.

Μέντορες, ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβύρνοις. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μέντυρνα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεντυρναῖος.

Μερμησσός, πόλις Τρωϊκή, ἀφ' ἧς ἡ ἐρυθραία Σιβύλλα. ἦν καὶ ἡ πόλις αὐτὴ ἐρυθρὰ τῷ χρώματι. τὸ ἐθνικὸν Μερμήσσιος καὶ Μερμησσεύς.

Μερόη, πόλις Αἰθιόπων. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ἀπὸ Μερόης. ἔστι καὶ νῆσος. ὁ πολίτης Μεροΐτης, ὡς τῆς Ἀρσινόης Ἀρσινοΐτης. ἔστι καὶ Μερόη κατὰ ἀνατολὰς τῆς περὶ Δάφνην Ἀντιοχείας. τὸ ἐθνικὸν Μεροαῖος, ἢ Μερούσιος, κατὰ τὸ τῆς ἑορτῆς ὄνομα. καὶ τὸ κτητικὸν Μερουσιακός. ἔστι καὶ Μερόη πόλις Λυκίας.

Μερούσιον, χωρίον Σικελίας, ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐννάτῳ. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως Μερούσιοι καὶ Μερόεσσα ἡ Ἄρτεμις. ἀπέχει δὲ ὁ τόπος Συρακουσῶν στάδια ἑβδομήκοντα. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Μερόης τῆς Αἰθιοπίας.

Μέροψ, Τριόπα παῖς, ἀφ' οὗ Μέροπες οἱ Κῷοι καὶ νῆσος Μεροπίς.

Μεσανίτης, κόλπος. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τῆς Περσικῆς θαλάσσης.

Μεσημβρία, πόλις Ποντική. Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκλήθη ἀπὸ Μέλσου. βρία γὰρ τὴν πόλιν φασὶ Θρᾷκες. ὡς οὖν Σηλυμβρία ἡ τοῦ Σήλυος πόλις, Πολτυμβρία ἡ Πόλτυος πόλις, οὕτω Μελσημβρία ἡ Μέλσου πόλις. καὶ διὰ τὸ εὐφωνότερον λέγεται Μεσημβρία. ὁ πολίτης Μεσημβριανός. ἔστι καὶ Θρᾴκης Μεσημβρία, πρὸς τῷ τέλει τῆς Χεῤῥονήσου, ὡς Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Μέση τῶν ποταμῶν, χώρα μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος. καὶ Ἀδιαβηνὴ ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Κουάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Μεσοποταμίτης.

Μέσμα, πόλις Ἰταλίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μεσμανός, ὡς τῆς Νώλης Νωλανός.

Μεσόλα, πόλις Μεσσήνης, μία τῶν πέντε. Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεσολάτης, ὡς τῆς Μεσσόας Μεσσοάτης.

Μεσοπόντιος Ποσειδῶν, ὁ Ἐρέσσιος. οὕτω γὰρ

ἐν Ἐρέσσῳ τιμᾶται, πόλει τῆς Λέσβου. Καλλίμαχος αἰτιῶν πρώτῳ.

Μέσσαβα, πόλις Καρῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαβεὺς τῷ τύπῳ τῶν Καρικῶν πόλεων.

Μεσσαπέαι, χωρίον Λακωνικόν. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαπεεύς· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ.

Μεσσαπία, χώρα Ἰαπυγίας, προσεχὴς Τάραντι. τὸ ἐθνικὸν Μεσσάπιος. Παυσανίας δεκάτῳ.

Μεσσάπιον, ὄρος Εὐβοίας. καὶ Μεσσαπικὸς ἀπὸ Μεσσάπου τοῦ μετοικήσαντος εἰς Ἰταλίαν.

Μεσσήνη, καὶ χώρα καὶ πόλις. Στράβων ὀγδόῃ. χώρα δὲ ἡ Μεσσηνία καὶ Μέσση κατὰ ἀποκοπήν, ἢ Μέση καὶ Μεσήνη, ὥς τινες. τὸ ἐθνικὸν καὶ ὁ πολίτης Μεσσήνιος καὶ θηλυκὸν Μεσσηνίς. ἔστι καὶ ἄλλη Μεσήνη τῆς Σικελίας, καὶ χώρα Περσίδος Μεσήνη δι' ἑνὸς σ, ὑπὸ τῶν δύο ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος μεσαζομένη, ὡς Ἀσίνιος Κουάδρατός φησι.

Μέσσοα, τόπος Λακωνικῆς. Στράβων ὀγδόῃ. ἔστι καὶ φυλὴ Λακωνική. τὸ ἐθνικὸν Μεσσοάτης.

Μέσσωγις, ὄρος Λυδίας. τὸ τοπικὸν Μεσσωγίτης. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς.

Μεταγώνιον, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Λιβύῃ. θηλυκῶς δὲ ταύτην φασί. τὸ ἐθνικὸν Μεταγωνίτης.

Μέταον, πόλις Λέσβου, ἣν Μέτας Τυῤῥηνὸς ᾤκισεν, ὡς Ἑλλάνικος.

Μέταπα, πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεταπαῖος ἢ Μεταπαεὺς διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Μεταπόντιον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σῖρις, ἀπὸ Μετάβου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου· τὸν γὰρ Μετάποντον οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον. ὁ πολίτης Μετα-

ποντῖνος. ἀφ' οὗ Φίλων ὁ αὐλητὴς καὶ ποιητής. λέγεται καὶ Μεταπόντιος, ὡς Βυζάντιος, καὶ Μεταποντίνη.

Μετάχοιον, φρούριον Βοιωτίας, μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας. Ἔφορος τριακοστῷ. τὸ ἐθνικὸν ἐκ Μεταχοίου· ὡς τοῦ Οἴου τὸ ἐξ Οἴου· Οἶον δὲ δῆμος Ἀττικῆς, ὡς λέλεκται· ἢ Μεταχοιάτης· καὶ γὰρ Οἶος πολίχνιον, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰάτης. Ἀνδροτίων δὲ ἐν τῷ ζ Μεταχοίου ναέτης φησὶ καὶ ἴσως περιφραστικῶς.

Μέτηλις, πόλις Αἰγυπτία, πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἣ νῦν Βῆχις λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Μετηλίτης νόμος.

Μήδαβα, πόλις τῶν Ναβαταίων. ὁ πολίτης Μηδαβηνός, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Μηδία, χώρα ταῖς Κασπίαις παρακειμένη πύλαις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας. τὸ ἐθνικὸν Μῆδος ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ· καὶ θηλυκὸν Μηδίς· καὶ Μηδικὸς καὶ Μήδειοι λέγονται. ὁ Μηδικὸς ὀπός, ἡ Μηδικὴ βοτάνη. Στράβων· φέρει δὲ σίλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπός, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ. καὶ πάλιν· καὶ τὴν βοτάνην τὴν μάλιστα τρέφουσαν τοὺς ἵππους, ἣν Μηδικὴν καλοῦμεν.

Μήθυμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Μηθύμνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς καὶ γυναικὸς Λεπετύμνου. ὁ πολίτης Μηθυμναῖος. οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἐχεκρατίδης περιπατητικός, Ἀριστοτέλους συνήθης, καὶ Μυρσῖνος συγγραφεύς, καὶ Ἀρίων καὶ ἄλλοι πολλοὶ Μηθυμναῖοι. καὶ θηλυκὸν Μηθυμναία χώρα καὶ γυνή.

Μήκιστον, πόλις Τριφυλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἤλιδος. τὸ ἐθνικὸν Μηκίστιος.

Μηκύβερνα, πόλις Παλλήνης, τῆς ἐν Θράκῃ Χεῤῥονήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μηκυβερναῖος· οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἡγήσιππος, ὁ τὰ Παλληνιακὰ συντεταχώς, καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Μῆλος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. Φοίνικες οὖν οἰκισταὶ πρότερον· ὅθεν

καὶ Βύβλος ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Βυβλίων Φοινίκων· ἀλλὰ καὶ Ζεφυρία. ὁ πολίτης Μήλιος. Διαγόρας ὁ Μήλιος καὶ Σωκράτης παρ' Ἀριστοφάνει. οἱ δ' ἐν Θετταλίᾳ Μηλιεῖς. ἔστι καὶ κώμη τῆς Ἀκαρνανίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μηλιεύς. καὶ διὰ τοῦ α Δωρικῶς. γίγνεται καὶ ἀπὸ τοῦ Μήλιος Μηλιεὺς καὶ Μηλιακὸς καὶ Μηλὶς ἡ χώρα.

Μήλουσσα, νῆσος κατὰ Ἴβηρας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μηλουσσαῖος.

Μῆνιγξ, νῆσος περὶ τὰς Σύρτεις καὶ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μηνίγγιος.

Μητρόπολις, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν οἰκισθεῖσα, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Φρυγίας. ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος. τρίτη Λυδίας. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Ἀκαρνανίας. τὸ ἐθνικὸν Μητροπολίτης. ἕκτη Δωριέων. ἑβδόμη ἐν τῷ Πόντῳ Μοσσυνοίκων. ὀγδόη Σκυθίας. ἐννάτη Εὐβοίας. δεκάτη τῆς ἄνω Θετταλίας.

Μιάκωρος, πόλις Χαλκιδική. Θεόπομπος κε' Φιλιππικῶν. ὁ πολίτης Μιακώριος.

Μιδάειον, πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνείας. καὶ Μιδαὶ λέγονται. τὸ ἐθνικὸν Μιδαεὺς καὶ Μιδαιεὺς καὶ Μιδήϊον.

Μίδεια, πόλις ἐν Ἄργει, ἡ νῦν κώμη, ἡ πρότερον Περσέως πόλις, ἀπὸ Μιδείας τῆς Ἀλωέως θυγατρός. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι Μίδεα. ὁ πολίτης Μιδεάτης καὶ θηλυκὸν Μιδεᾶτις καὶ Μιδιαῖος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος,

οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν.

ἔστι καὶ Λυκίας ἄλλη.

Μίεζα, πόλις Μακεδονίας, ἢ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Μιέζης θυγατρὸς Βέρητος τοῦ Μακεδόνος, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. Βέρης γὰρ τρεῖς ἐγέννησε Μίεζαν, Βέῤῥοιαν, Ὄλγανον· ἀφ' οὗ ποταμὸς ὁμώνυμος καὶ

πόλις Βερόη καὶ πέραν Στρυμόνος. τὸ ἐθνικὸν Μιεζεὺς καὶ Μιεζαῖος· οὕτω γὰρ χρηματίζει Νικάνωρ, καθὰ Λούσιος.

Μίλητος, πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Δίδυμος δ' ἐν Συμποσιακῷ φησιν ὅτι πρῶτον Λελεγηὶς ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν ἐνοικούντων Λελέγων. εἶτα Πιτύουσσα ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων καὶ ὅτι ἐκεῖ πρῶτον πίτυς ἔφυ. οἱ γὰρ ἐν Μιλήτῳ οἰκοῦντες ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις πίτυος κλάδον ὑπὸ τὴν στιβάδα καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος ἱερὰ κῶνον πίτυος ἐτίθεσαν, διὰ τὸ ἀρχαῖον τῆς γενέσεως. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ Ἄνακτος τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ ὠνομάσθη Ἀνακτορία. ὁ πολίτης Μιλήσιος. οὕτω καὶ Θαλῆς Ἐξαμίου πατρὸς Μιλήσιος ἐχρημάτιζε καὶ Φωκυλίδης καὶ Τιμόθεος κιθαρῳδὸς, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρῳδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα, εἰς ἐπῶν ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμὸν, καὶ προνόμια ἄλλων χίλια. θνήσκει δ' ἐν Μακεδονίᾳ. ἐπιγέγραπται δ' αὐτῷ τόδε,

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

Μιλητούπολις, πόλις μεταξὺ Κυζίκου καὶ Βιθυνίας περὶ τὸν Ῥυνδακόν. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Περσίδι. ὁ πολίτης Μιλητοπολίτης καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ Μιλητοπολῖτις. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.

Μίλκωρος, Χαλκιδικὴ πόλις ἐν Θρᾴκῃ. ὁ πολίτης Μιλκώριος. Θεόπομπος εἰκοστῷ πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Μιλύαι, οἱ πρότερον Σόλυμοι, ὡς Τιμαγένης πρώτῳ βασιλέων· καὶ ἡ χώρα Μιλυὰς, ὡς Μινυάς. λέγονται καὶ Μίλυες, ἀπὸ Μιλύης τῆς γυναικὸς Σολύμου καὶ ἀδελφῆς, ὕστερον δὲ Κράγου γυναικός. τὸ ἐθνικὸν Μιλυεὺς καὶ Μιλυΐτης.

Μιλωνία, πόλις Σαυνιτῶν ἐπιφανεστάτη. Διονύσιος ἑπτακαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μιλωνιάτης.

Μίμαλκες, ἔθνος Λιβυκόν. Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδόῳ.

Μιμνηδὸς, πόλις Λυδῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μιμνήδιος, ὡς τῆς Λυχνίδος Λυχνίδιος.

Μιναῖοι, ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Μινύα, πόλις Θετταλίας, ἡ πρότερον Ἁλμωνία, ἀφ' ἧς ἡ Μινύα, ἀπὸ Μινυοῦ κληθεῖσα. καὶ Μινύειον καὶ Μινυηΐς καὶ Μινυήϊος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φρυγίας, ἐν τοῖς ὁρίοις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Μινύαι.

Μινώα, πόλις ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ, μία τῶν Κυκλάδων. δευτέρα πόλις Σικελίας. τρίτη ἐν Σίφνῳ, μία τῶν Κυκλάδων. ἔχει δὲ Μινώαν καλουμένην κρήνην. ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Γάζα Μινώα. ἔστι καὶ Ἀραβίας, ἧς οἱ πολῖται Μιναῖται, ἀπὸ Μίνωος. ἔστι καὶ Κρήτης ἔστι καὶ ἄλλη νῆσος οὐ πόῤῥω Μεγάρων. καὶ ἡ Πάρος Μινώα. οἱ πολῖται Μινῶαι.

Μίσγητες, ἔθνος Ἰβήρων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μισγομεναὶ, πόλις Θετταλίας. Ἑλλάνικος πρώτῳ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Μισγομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Μισητὸς, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μισήτιος, ὡς Βηρύτιος.

Μίσκερα, πόλις Σικανίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μισκερεὺς, ὡς Μεγαρεύς.

Μίσπιλα, πόλις Μήδων. Ξενοφῶν τρίτῳ ἀναβάσεως. τὸ ἐθνικὸν Μισπιλάτης.

Μόκαρσος, Θρᾴκης χωρίον. Θεόπομπος πρώτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μοκάρσιος.

Μόκατα, Βιθυνίας πόλις, ὡς Δημήτριος Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοκατηνός.

Μόκκλη, κώμη Φρυγίας. οἱ οἰκήτορες Μοκκληνοί.

Μολορχία, πόλις Νεμέας, ἀπὸ Μολόρχου τοῦ ξενίσαντος Ἡρακλέα ἀπιόντα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. τὸ ἐθνικὸν Μολορχίτης.

Μολοσσία, ἡ χώρα τῆς Ἠπείρου. ὁ οἰκήτωρ Μολοσσός. καὶ θηλυκὸν Μολοσσὶς καὶ Μόλοσσα οὐδετέρως καὶ Μολοτοὶ δι' ἑνὸς τ. Μολοτὸς, ὁ τόπος. τὸ κτητικὸν Μολοτικός.

Μολυβδάνα, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μολύκρεια, πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ. Θουκυδίδης Μολύκρειον αὐτὴν καλεῖ· Εὐφορίων δὲ Μολυκρίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μολύκριος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Μολυκρῖται καὶ Μολυκριάς. λέγεται καὶ Μολυκριεύς. Ἀρκάδιος δὲ Μολυκραίους φησί.

Μολύνδεια, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Λυκίας πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μολυνδεύς.

Μοναβαὶ, πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μοναβάτης.

Μονόγισσα, πόλις Καρίας, ὅθεν Ἄρτεμις Μονογισσηνὴ, ἵδρυμα Δαιδάλου. μεγίσσα γὰρ τῇ Καρῶν φωνῇ λίθος ἑρμηνεύεται. νῦν δὲ τοὺς πλακώδεις καὶ μαλακώδεις λίθους γίσσα λέγομεν.

Μόνοικος, πόλις Λιγυστική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μονοίκιος.

Μοργέντιον, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Μοργήτων. λέγεται καὶ Μοργεντία. τὸ ἐθνικὸν Μοργεντῖνος καὶ Μοργήτης λέγεται.

Μόργυνα, πόλις Σικελῶν. Φίλιστος δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοργυναῖος.

Μοσσύνοικοι, ἔθνος περὶ οὗ Εὔδοξος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου. τὸ ἐθνικὸν Μοσσυνοικικός.

Μόσυλον, ἀκρωτήριον καὶ ἐμπόριον Αἰθιοπίας. Μαρκιανὸς ἐν πρώτῳ περιόδων.

Μόσχοι, Κόλχων ἔθνος, προσεχὲς τοῖς Ματιηνοῖς. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μοτιηνοί, χωρίον Ἰβηρίας, ἄποικον Ῥωμαίων. Πολύβιος τρίτῳ. Φλέγων δὲ Μουτιηνὸν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μοτιηνός.

Μοτύη, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Μοτύης γυναικός, μηνυσάσης Ἡρακλεῖ τοὺς ἐλάσαντας τοὺς αὐτοῦ βοῦς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Φίλιστος δὲ φρούριον αὐτήν φησι Σικελίας παραθαλάττιον. τὸ ἐθνικὸν Μοτυαῖος.

Μοτύλαι, Σικελίας φρούριον, περὶ τὴν Μοτύην. Φίλιστος Σικελῶν πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοτυλαῖος.

Μούκισσος, πόλις Καππαδοκίας δευτέρας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἕκτῳ.

Μούμαστος, ὡς Βούβαστος, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Καρικῶν. ὁ πολίτης Μουμαστίτης.

Μουνυχία, λιμὴν Ἀττικῆς, ἀπὸ Μουνύχου. καὶ ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος. ὁ οἰκήτωρ Μουνύχιος, καὶ Μουνυχιάς. τὰ τοπικὰ Μουνυχιάθεν καὶ Μουνυχίαζε καὶ Μουνυχιάσι. οὗ τὴν εἰς τόπου σχέσιν Θουκυδίδης ή· Τῶν Μουνυχιάσι τεταγμένων ἄρχων.

Μοῦρσα, πόλις Παιονίας, κτίσμα Ἀδριανοῦ. τὸ ἐθνικὸν Μουρσαῖος, ὡς Παρθένιος Φωκαεύς. λέγεται καὶ Μούρσιον.

Μούσειον, τόπος περὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν ἐν Μακεδονίᾳ. Πολύβιος τριακοστῷ ἑβδόμῳ. τὸ τοπικὸν ἀναλόγως Μουσειεύς, ὡς Σιγειεύς.

Μόψιον, πόλις τῆς Πελασγιώτιδος χώρας Θεσσαλίας. Στράβων ἐννάτῃ. ἄλλος δὲ ἔστι Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία. τὸ ἐθνικὸν Μόψιος.

Μοψοπία, ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος, Καλλίμαχος, ἄῤῥητος ἢ Μόψοψ. ὁ πολίτης Μοψόπειος διὰ διφθόγ-

γου καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ Μοψοκιεύς. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν πρώτῳ Μοψοκίτης φησί, καὶ ἔδει Μοψοκιώτης. ἴσως δὲ καθ' ὕφεσιν τοῦ ω. τὸ θηλυκὸν Μοψοκίς.

Μόψου ἑστία, πόλις Κιλικίας, ἐπὶ τῷ Πυράμῳ ποταμῷ, ἀπὸ Μόψου τοῦ μάντεως. ὁ πολίτης Μοψεάτης, κατὰ παραγωγὴν μιᾶς τῶν λέξεων· ἀφ' οὗ ὁ γραμματικὸς Ἡρακλείδης, ὁ Μοψεάτης.

Μυγδονία, μοῖρα Μακεδονίας· καὶ ἑτέρα Φρυγίας τῆς μεγάλης, ἀπὸ Μύγδονος. τινὲς δὲ Μαιδοὺς αὐτούς φασι. τὸ κτητικὸν Μυγδονικός, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Μυγδόνιος καὶ Μυγδονία. ἐλέγετο καὶ Μυχθονία.

Μύγισοι, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος τετάρτῃ γενεαλογιῶν. τὸ ἐθνικὸν Μυγίσιος καὶ Μυγισία Ἀθηνᾶ καὶ Μυγισαΐς.

Μύης Μύητος, ὡς Φάγρης Φάγρητος, πόλις Ἰωνική. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μυήσιος, ὡς Φαγρήσιος.

Μυκάλη, πόλις Καρίας. Ἡρόδοτος πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσιος, ὡς Ἰθακήσιος. Τρύφων δὲ Μυκαλεύς φησιν ἐν Παρωνύμοις. λέγεται καὶ θηλυκῶς Μυκαλησίς, ὡς Σώστρατος ὁ Φαναγορίτης. Δίδυμος δ' ὄρος τὴν Μυκάλην φησίν. ἐκλήθη δέ, ἐπεὶ αἱ λοιπαὶ Γοργόνες ἐπὶ τόκῳ μυκώμεναι τὴν κεφαλὴν Μεδούσης ἀνεκαλοῦντο. οἱ δὲ Μυχάλην αὐτήν φασιν, ἐπεὶ ἐν μυχῷ κεῖται τῆς Καρικῆς ἁλός. ἔστω οὖν ἡ Μυκάλη καὶ πόλις καὶ ὄρος.

Μυκαλησσός, πόλις μεσογεία Βοιωτίας. Θουκυδίδης ἑβδόμῃ. ἐκλήθη δέ, ὅτι ἡ βοῦς ἐνταῦθα ἐμυκήσατο, ἡ τὸν Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἀγαγοῦσα εἰς Θήβας. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ὡς Ἔφορος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσσιος καὶ Μυκαλησσία. ἔστι καὶ ὄρος Μυκαλησσὸς ἐναντίον Σάμου. καὶ Μυκαλησσὶς τὸ θηλυκόν.

Μυκῆναι, πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος,

οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον. —

ἀπὸ Μυκηνέως τοῦ Σπάρτωνος τοῦ Φορωνέως ἀδελφοῦ. ἢ ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους, ὃ ἐφόρει Περσεύς, οὗ πεσόντος κατὰ κέλευσιν Ἑρμοῦ τὴν πόλιν ἔκτισεν. ἢ ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν Ἰώ, βοῦν ἐκεῖ γενομένην. ὁ πολίτης Μυκηναῖος καὶ θηλυκὸν Μυκηνὶς καὶ Μυκηνεύς.

Μυκοί, ἔθνος, περὶ οὗ Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ, Ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξην ποταμόν.

Μύκονος, μία τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Μυκόνου τοῦ Αἰνίου τοῦ Καρυστοῦ καὶ Ῥυοῦς τῆς Ζάρηκος. Θουκυδίδης τρίτῃ καὶ Στράβων δεκάτῃ. Μύκονος δ' ἐστὶν ἐφ' ᾗ μυθεύονται κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑγιεινοτάτους, ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία, Πάντα ὑπὸ μίαν Μύκονον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν γραφὴν ἀγαγόντων τὰ διῃρημένα τῇ φύσει. καὶ τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ. ὁ νησιώτης Μυκόνιος.

Μυλαί, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μυλαΐτης, ὡς τῶν Θηβῶν Θηβαΐτης, Ἀθῆναι Ἀθηναΐτης. εἰσὶ γὰρ οἳ οὕτω λέγουσι. καὶ τὸ θηλυκὸν Μυλαΐτις. εἰσὶ δὲ Μυλαὶ καὶ Θετταλίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μυλαῖος.

Μύλακες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Λυκόφρων,

Κράθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροι.

Μυλαντία, ἄκρα ἐν Καμίρῳ τῆς Ῥόδου. Μυλάντιοι θεοὶ ἐπιμύλιοι, ἀπὸ Μύλαντος ἀμφότερα, τοῦ καὶ πρώτου εὑρόντος ἐν τῷ βίῳ τὴν τοῦ μύλου χρῆσιν.

Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσὶν ἢ Εὐρώπῃ. τὸ

ἐθνικὸν Μυλασεύς. οὕτω γὰρ ἀναγράφουσι πολλοί, ὡς Μένανδρος Καταψευδομένοις.

Μύλισιν, ἔθνος Φρυγίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μύλων, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος. ὁ πολίτης Μυλοπολίτης.

Μύνδος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ πόλις Καρίας ἄλλη, παλαιὰ Μύνδος, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μύνδιος καὶ Μυνδία. Ἀπολλώνιος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί.

Μύνδονες, ἔθνος Λιβύης. Ἔφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ. Μύνδονες ὑπερευγνωμότατοι δοκοῦσιν εἶναι πλουσιώτατοι τὸν βίον.

Μυονία, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας ι. οἱ πολῖται Μύονες. Θουκυδίδης Μυονέας αὐτούς φησι.

Μυόνησος, πόλις μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀρτεμίδωρος δὲ χωρίον αὐτήν φησιν. ὁ νησιώτης Μυονήσιος.

Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν ά Χρονικῶν. Στράβων ιβ. ἡ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. τὸ ἐθνικὸν Μυούσιος.

Μύρα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ μύρων, ἢ ἀπὸ Μύρωνος, ἢ ἀπὸ Μύρου ποταμοῦ παραῤῥέοντος. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον· λέγεται καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Μυρεύς.

Μυργέται, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐν τισι τῶν Ἡρωδιανοῦ γράφεται κακῶς.

Μυρίκη, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Μυρίανδρος, πόλις Συρίας, πρὸς τῇ Φοινίκῃ. Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως. τὸ ἐθνικὸν Μυριανδρικὸς κόλπος.

Μυρικοῦς, πόλις κατάντικρυ Τενέδου καὶ Λέσβου

τῆς Τροίας. Ἑκαταῖος· Ἐς Μυρικόεντα τῆς Τρωϊκῆς. οἱ πολῖται Μυρικούσιοι.

Μύρινα, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ τῆς Αἰολίδος ἄλλη, ἀπὸ Μυρίνης ἀμφότεραι, ἢ ἀπὸ Μυρίνου. τὸ ἐθνικὸν Μυριναῖος. Μυριναία δὲ ἐπὶ τῆς χώρας. καὶ οὐδετέρως Μυριναῖον.

Μύρκινος, τόπος καὶ πόλις κτισθεῖσα παρὰ τῷ Στρύμονι ποταμῷ. τὸ ἐθνικὸν Μυρκίνιος καὶ Μυρκινία. Παρθένιος δὲ Μυρκιννίαν αὐτήν φησι.

Μύρλεια, πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν λεγομένη Ἀπάμεια, ἀπὸ Μύρλου τοῦ Κολοφωνίων ἡγεμόνος. Νικομήδης δὲ ὁ ἐπιφανής, Προυσίου δὲ υἱός, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἀπάμας Ἀπάμειαν ὠνόμασεν· οἱ δὲ ἀπὸ Μυρλείας Ἀμαζόνος. ὁ πολίτης Μυρλεανός, ὡς Ἀσκληπιάδης Μυρλεανὸς ἀναγράφεται. Στράβων δὲ Μυρλεάτιν καλεῖ τὴν χώραν. ἴσως ἀπὸ τούτου Μυρλεάτης ἔστι καὶ Μυρλεανὸς κόλπος.

Μυρμήκιον, πολίχνιον τῆς Ταυρικῆς. Στράβων ἑνδεκάτῃ. Ἡρωδιανὸς διὰ διφθόγγου γράφει καὶ προπερισπᾷ. τὸ ἐθνικὸν ἐὰν μὲν διὰ διφθόγγου, Μυρμηκειεύς· εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, Μυρμήκιος. Ἀρτεμίδωρος δὲ Μυρμηκίαν αὐτήν φησι.

Μυρμιδονία, χώρα τῶν Μυρμιδόνων· οὕτω γὰρ ἡ Αἴγινα ἐκλήθη.

Μυρμισσός, πόλις περὶ Λάμψακον, ὡς Πολέμων. τὸ ἐθνικὸν Μυρμίσσιος.

Μυῤῥινοῦς, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μυῤῥινούσιος. τὰ τοπικὰ Μυῤῥινουντόθεν, Μυῤῥινουντάδε, Μυῤῥινουντίσι. Διονύσιος δὲ ὁ Τρύφωνος Μυῤῥινοῦντά φησιν. ὁ δημότης ἐκ Μυῤῥινούττης, διὰ δύο ττ.

Μύρσινος, πόλις Ἤλιδος.

καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα.

ὕστερον δὲ Μυρτούντιον ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν εὕρηται Μυρτούσιος.

Μύρτουσσα, ὄρος Λιβύης. ὁ οἰκήτωρ Μυρτουσσαῖος καὶ Μυρτούσσιος.

Μύρωνος νῆσος, νῆσος τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μυρωνονησίτης ἢ Μυρωνονησαῖος.

Μυσία, χώρα καὶ πόλις. Λυδοὶ δὲ τὴν ὀξύνην μυσὴν φασι. λέγονται καὶ Μυσοὶ καὶ Μύσιοι καὶ Μυσάδιος Αἰολικῶς.

Μυστία, πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἑνδεκάτῳ. οἱ οἰκήτορες Μυστιανοί, ὡς τῆς Ὠστίας Ὠστιανοί.

Μυτιλήνη, πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Μυτιλήνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς, ἢ Πέλοπος. οἱ δὲ, ὅτι Μυτίλης ἦν ὁ οἰκιστὴς, οἱ δὲ ἀπὸ Μύτωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μυτιλήνης· ὅθεν Μυτωνίδα καλεῖ τὴν Λέσβον Καλλίμαχος ἐν τῷ τετάρτῳ. Παρθένιος δὲ Μυτωνίδας τὰς Λεσβικας φησι. λέγονται καὶ Μύτωνες καὶ Μυτωναῖοι καὶ Μυτιληναῖος.

Μυτισέρατα, φρούριον Σικελίας. Φίλιστος δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυτισερατῖνος, ὡς αὐτός.

Μυτίστρατον, πολίχνιον περὶ Καρχηδόνα. Πολύβιος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μυτιστράτιος, ὡς Στρατὸς Στράτιος, ἡ Ἀκαρνανικὴ πόλις.

Μυων, πόλις Λοκρῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ. οἱ πολῖται Μύωνες, ὡς Θουκυδίδης τρίτῃ. λέγονται καὶ Μυωνεῖς.

Μώβα, μοῖρα τῆς Ἀραβίας. Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. οἱ οἰκοῦντες Μωβηνοί. καὶ θηλυκῶς Μωβηνή. ἔοικε δ' ἐνδεῖν τὸ α. ἦν γὰρ Μώαβα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης. τὸ θηλυκὸν Μωαβῖτις.

Μωθώ, κώμη Ἀραβίας, ἐν ᾗ ἔθανεν Ἀντίγονος ὁ Μακεδὼν, ὑπὸ Ῥαβίλου τοῦ βασιλέως τῶν Ἀραβίων, ὡς Οὐράνιος ἐν πέμπτῳ. ὅ ἐστι τῇ Ἀράβων φωνῇ τό-

κος θανάτου. οἱ κωμῆται Μωθηνοὶ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον.

Μῶλυς, Λίβυσσα πόλις. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Μωλύτης τῷ τύπῳ τῶν Λιβυσσῶν πόλεων καὶ Μωλυάτης.

Μώμεμφις, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. κλίνεται Μωμέμφεως, ὡς Ἀρίσταρχος. καὶ Μωμεμφίτης νόμος.

Μουνυχία, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς, οὗ τὴν εἰς τόπον σχέσιν φησὶ Θουκυδίδης ή· τῶν Μουνυχιάσι τεταγμένων ἄρχων.

Μωριεῖς, ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

N.

Νάαρδα, πόλις Συρίας, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Ἀῤῥιανὸς Παρθικῶν ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νααρδανὸς τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ.

Ναβαταῖοι, ἔθνος τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, ἀπὸ Ναβάτου τινός. Ναβάτης δέ ἐστιν Ἀραβιστὶ ὁ ἐκ μοιχείας γενόμενος. ἀπὸ οὖν τοῦ Ναβάτης Ναβαταῖος καὶ Ναβατηνὴ ἡ χώρα καὶ Ναβατηνὸς ὄνομα κύριον.

Νάγιδος, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ Ναγίδος πόλις ἀπὸ τοῦ Νάγιδος κυβερνήτου· καὶ νῆσος Ναγιδοῦσα. Νάγιδος δ' ἐκλήθη διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι. ὁ πολίτης Ναγιδεύς.

Ναϊσὸς, πόλις Θρᾴκης, κτίσμα καὶ πατρὶς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ναϊσιτανός. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ Νάϊσος Ναϊσίτης καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐπιχωρίως Ναϊσιτανός.

Νάρκασος, δῆμος καὶ πόλις Καρίας. Ἀπολλόδωρος δεκάτῳ Καρικῶν. ὁ δημότης καὶ ὁ πολίτης Ναρκασεύς.

Νακολία, πόλις Φρυγίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. καὶ ἔστιν οὐδέτερον. ἀπὸ Νακόλης νύμφης. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ νύμφης νύμφαι καὶ Ἥρας Ἥραι, οὕτω Νακόλας Νακόλαι. τὸ ἐθνικὸν Νακολεύς. εἰ δ' ἔστι Νακόλεια διὰ διφθόγγου, παρὰ τὸν Νάκολον τὸν Δασκύλου παῖδα, τὸ ἐθνικὸν Νακολεὺς, ὡς τὸ Σέλευκος Σελευκεύς.

Νακόνη, ὡς Ἠλώνη, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Νακοναῖος. Φίλιστος ἕκτῳ Σικελικῶν.

Ναξία, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ναξιεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας καὶ Ναξιάτης.

Νάξος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἡ διάσημος. ἀπὸ τοῦ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Νάξου τοῦ Ἐνδυμίωνος. Εὐφορίων παρὰ τὸ νάξαι, ὃ φασι θῦσαί τινες. Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ τὰς Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν. ἢ διὰ τὸ τὴν Ἥραν φίλην γενομένην τῷ Διονύσῳ ταῖς Ναξίαις τοῦτο δῶρον παρασχεῖν, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος οὕτως ἐτέχθη. καὶ ὅτι ἔστιν ἐκεῖ κρήνη, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς. ἔστι καὶ πόλις Σικελίας καὶ ἄλλοι τόποι Νάξοι. τὰ ἐθνικὰ Νάξιοι· ἀφ' οὗ καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ναξιὰς ἀπὸ τοῦ Νάξιος. ἡ δὲ Κρητικὴ ἀκόνη ἐὰν διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ἡ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα σημαίνει.

Ναπάται, πόλις Λιβύης, πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ναπατίτης. ἔστι δὲ Ναπαταῖος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Νάπη, πόλις Λέσβου. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Λεσβιακῶν. ὁ πολίτης Ναπαῖος· καὶ Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ καὶ Ναπαῖοι Ἠπείρου. ἔστι καὶ μέρος ὄρους Νάπη καὶ Ναπαῖος τὸ ἐκ τούτου.

Νάπις, κώμη Σκυθίας. ὁ οἰκήτωρ Ναπάτης ἢ Ναπίτης τῆς κώμης καὶ Ναπῖται ἐθνικόν.

Ναρβών, ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτική. Στράβων τετάρτῃ. Μαρκιανὸς δὲ Ναρβωνησίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Ναρβωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης. ἔστι καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις, ὡς Ἀσκαλωνῖτις, καὶ ποταμὸς Ἀτακός. Ἑκαταῖος καὶ Ναρβαίους αὐτούς φησι.

Ναρβίς, Ἰλλυρίας πόλις.

Νάρθηκις, νησίδιον ἐγγὺς Σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ναρθηκουσαῖος ἢ Ναρθηκούσιος.

Νάρμαλις, πόλις Πισιδίας, ὡς Κάβαλις. οἱ πολῖται Ναρμαλεῖς, ὡς Καβαλεῖς, ὡς Ἔφορός φησι.

Ναρνία, πόλις Σαυνιτῶν, ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ Νάρνου, ὡς Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ναρνιάτης, ὡς Καυλωνιάτης.

Νάρυξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Νάρυκον τὴν πόλιν φασίν, ἐξ ἧς Αἴας. ὁ πολίτης Ναρύκιος καὶ Ναρυκία καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρύκη καὶ Ναρυκαῖος θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Νασαμῶνες, ἔθνος ἐν Λιβύῃ, ὡς Καλλίμαχος. καὶ Νασαμονὶς ἀπὸ Νασαμόνος τινός.

Νάστος, πόλις Θρᾴκης. γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσει.

Ναύκρατις, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Μιλησίων τότε θαλασσοκρατούντων· καὶ Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ναυκρατίτης καὶ θηλυκῶς Ναυκρατῖτις· καὶ Ναυκρατιώτης, ὡς Πηλουσιώτης, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ναυκράτιον ἢ Ναυκρατία, ὡς Ἰταλία Ἰταλιώτης.

Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλίας, ἀπὸ Ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν, ὡς Ἔφορος καὶ Στράβων. ὁ πολίτης Ναυπάκτιος καὶ Ναυπακτία.

Ναυπλία, πόλις Ἄργους. Στράβων ὀγδόῃ. ἀπὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ οἰκοῦντες Ναυπλιεῖς, ὡς Στράβων, καὶ Ναυπλία.

Νέαι, νῆσος πλησίον Λήμνου, ἐν ᾗ Φιλοκτήτης κατά τινας ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ προσνήξασθαι Ἡρακλέα. τὸ ἐθνικὸν Νεαῖος. ἔστι καὶ Νέα κώμη καὶ φρούριον Μυσίας. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Νεάνδρεια, πόλις Τρωάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ. ἐν τισὶ δὲ Λέανδρος γράφεται διὰ τοῦ λ κακῶς. λέγεται καὶ Νεάνδριον οὐδετέρως, ὡς Θεόπομπος. ὁ πολίτης Νεανδρεύς, ὡς Στράβων.

Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπη ἧρηται μία τῶν Σειρήνων. ὁ πολίτης Νεαπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Λιβύης καὶ ἄλλαι.

Νέγλα, πολίχνιον Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νέγλιος ἢ Νεγλίτης, τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Νέδη, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης Νέδης. Εὐφορίων δὲ Νεδέην καὶ αὐτός φησι. τὸ κτητικὸν Νεδήσιος.

Νέδων, πόλις καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς. τὸ τοπικὸν Νεδούσιος καὶ Νεδουσία ἡ Ἀθηνᾶ. κλίνεται δὲ Νέδοντος.

Νεῖλος, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς· καὶ ἱερὸν Νείλου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως Νειλοπολίτης. εἰ δὲ ἡ πόλις μόνη κέκληται, ὀφείλει ἕπεσθαι τῷ κτητικῷ τοῦ ποταμοῦ Νειλαῖος, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν. ὅσα γὰρ τῶν κτητικῶν παραληγόμενα διὰ τοῦ ι ἢ τὴν γενικὴν ποιεῖ τοῦ πρωτοτύπου ἢ τὴν εὐθεῖαν, ταῦτα μόνον διὰ τοῦ ι ἐκφέρεται, Ποσειδώνιος, Ἑλικώνιος, Ῥόδιος, Σάκιος. τὰ δὲ φύσει διὰ διφθόγγου παραληγόμενα οὐδέποτε τὸ προκείμενον σχῆμα ἀποτελεῖ. οὔτε γὰρ τὸ Κηπαῖος ἢ Νειλαῖος ἐθνικὸν αὐτὸ ὁμολόγως παραλαμβάνει.

Νέμαυσος, πόλις Γαλλίας, ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου, ὡς Παρθένιος. τὸ ἐθνικὸν Νεμαύσιος ἢ Νεμαυσῖνος διὰ τὴν χώραν.

Νεμέα, χώρα τῆς Ἤλιδος. ἐν ταύτῃ Δρύοπες ᾤκουν. τὸ ἐθνικὸν Νέμεος καὶ Νεμεαῖος. Στράβων ὀγδόῃ. καὶ Νεμέα λέγεται, καὶ Νεμεήτης Ζεὺς καὶ Νεμεῆται. οἱ πολῖται τῆς Λοκρίδος πόλεως Νέμειοι καὶ Νεμεῆθεν ἐπίῤῥημα.

Νεοκαισάρεια, Ποντικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων πεντεκαιδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἀδριανοπολῖται. ἔστι καὶ Βιθυνίας.

Νέον τεῖχος, πόλις τῆς Αἰολίδος, ὡς Χωλὸν τεῖχος. τὸ ἐθνικὸν Νεοτειχίτης, ὡς Χωλοτειχίτης. καὶ Νεοτειχεύς, ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὁμήρου βίῳ.

Νέπετος, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος τρισκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νεπεσῖνος. ἡ τροπὴ δὲ τοῦ τ εἰς σ ἰδιάζουσα καὶ σεσημείωται.

Νέσσων, πόλις Θεσσαλίας. Διονύσιος τρίτῳ Γιγαντίδος. τὸ ἐθνικὸν Νεσσωνίτης τῷ κοινῷ τύπῳ.

Νέστος, πόλις καὶ ποταμὸς Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Νέστιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων· καὶ Νεστὶς ἡ χώρα.

Νεῦροι, ἔθνος τῆς Σαρματίας. Διονύσιος ἐν περιηγήσει. καὶ Νευρὶς ἡ χώρα. λέγονται καὶ Νευρῖται.

Νεφελοκοκκυγία, πόλις κωμικῶς ἐπινοηθεῖσα παρὰ Ἀριστοφάνει, καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Νεφελοκοκκυγιεύς.

Νεφθαλῖται, ἔθνος κρατῆσαν τῆς Ἕω, ὡς Ἰώσηπος. καὶ θηλυκῶς Νεφθαλῖτις.

Νέων, πόλις Φωκίδος. Ἡρόδοτος ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Νεώνιος, ὡς Ἐλεὼν Ἐλεώνιος· καὶ Νεωνία καὶ Νεωναῖος.

Νήϊον, ὄρος Ἰθάκης, ἀφ' οὗ κατὰ Κράτητα αἱ Νηϊάδες. οἱ δὲ τὰς διατριβούσας ἐπὶ τὰ νάματα. τὸ δὲ Ὑπονήϊον σύνθετον ὥσπερ τὸ Ἐπικνημίδιον. αἱ δὲ Νηϊάδες ἀπὸ τοῦ Νήϊος ἢ ἀπὸ τοῦ Νηϊεύς.

Νηκουία, πόλις Ὀμβρίκων. Διονύσιος ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νηκουϊάτης.

Νήραβος, πόλις Συρίας. Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νηράβιος, ὡς τοῦ Τόῤῥηβος Τοῤῥήβιος.

Νήρικος, πόλις Ἀκαρνανίας, ἣν Ὅμηρος ἀκτὴν φησιν Ἠπείροιο, ἥτις ἐστὶν Ἀκαρνανία. Λούπερκος δὲ ταύτην Νηρικός φησιν. ἢ Νήρικον, ὡς τὸ ὄρος. ὁ πολίτης Νηρίκιος καὶ Νηρικίαι. καὶ τὸ κτητικὸν τοῦ ὄρους Νηρίτιος.

Νηρίς, πόλις Μεσσήνης. Νικόλαος τετάρτῳ.

Νησαῖον, πεδίον. ἀφ' οὗ παρὰ Μήδοις οἱ Νησαῖοι ἵπποι.

Νῆσος, ἡ ἐν θαλάσσῃ πόλις. ὁ ταύτην οἰκῶν νησίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης. τοῦ δὲ νησίον νησιώτης καὶ νησιῶτις θηλυκῶς. καὶ νησαῖος, ὡς χερσαῖος. τὸ κτητικὸν νησιωτικός. ἔστι καὶ Νῆσος πόλις Ἰβηρική.

Νησώπη, νῆσος Λέσβου, ἡ τὸν Σίγριον λιμένα ποιοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Νησωπαῖος.

Νίβις, πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων ἑκατοστῇ τεσσαρακοστῇ ὀλυμπιάδι. τὸ ἐθνικὸν Νιβίτης, ὡς Μεμφίτης.

Νίγρητες, ἔθνος Λιβύης, ἀπὸ ποταμοῦ Νίγρητος. Διονύσιος,

καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.

Νίκαια, πόλις Βιθυνίας, Βοττιαίων ἄποικος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀγκώρη, εἶτα Ἀντιγόνεια· ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς Λυσιμάχου γυναικὸς Νίκαια ἐκλήθη. δευτέρα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν. τρίτη ἐν Ἰλλυρίδι. τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς. πέμπτη ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ. ἕκτη ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας. ἑβδόμη Κελτικῆς, Μασσαλιωτῶν ἄποικος. ὀγδόη Θρᾴκης. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, αἱ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θρᾷκας. λέγεται δὲ προπαροξυτόνως. εἰ δ' ἔστι Νικαῖος, τὸ θηλυκὸν Νικαία· ὁ πολίτης Νικαιεὺς καὶ Νικαεὺς διχῶς. ἐξ αὐτῆς Ἰσίγονος καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Παρθένιος καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἐπιθέρσης γραμματικός, γράψας περὶ λέξεων Ἀττικῶν καὶ κωμικῶν καὶ τραγικῶν.

Νικασία, νησίδιον μικρὸν, πλησίον Νάξου. τὸ ἐθνικὸν Νικάσιος, ὡς Θηράσιος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον Νικάσιος.

Νικάτορις, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Εὐρώπῳ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. τὸ ἐθνικὸν Νικατορίτης.

Νικηφόριον, οὕτως ἡ Κωνσταντίνα, ἡ περὶ Ἔδεσσαν πόλις, ὡς Οὐράνιος. τὸ ἐθνικὸν Νικηφόριος, ὡς Βυζάντιος.

Νικίου, κώμη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. ὁ οἰκήτωρ Νικιώτης, ὥς φησιν Ὧρος Ἐθνικῶν πρώτῳ.

Νικομήδεια, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Νικομήδους τοῦ Ζήλα παιδός, ἐπισημοτάτου βασιλέως· ἣ καὶ Ὀλβία ἐκλήθη· ὁ πολίτης Νικομηδεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Νικομήδειος· καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἐξ ἧς Ἀῤῥιανός.

Νικομήδειον, ἐμπόριον Βιθυνίας. Ἀῤῥιανὸς πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Νικομηδεύς. δύναται καὶ Νικομηδειεύς.

Νικόπολις, πόλις Ἠπείρου, ὡς Μαρκιανός. ἔστι καὶ Βιθυνίας. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ πολίτης Νικοπολίτης, ὡς Παυσανίας δεκάτῳ.

Νικωνία, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου. Στράβων ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Νικωνιάτης, ὡς Ῥιθυμνιάτης.

Νίναια, πόλις Οἰνώτρων, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Νιναῖος ἢ Νιναιεύς.

Νινόη, ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιάς, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν Λελέγων. καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις. εἶτα ἐκλήθη Μεγαλόπολις. εἶτα ἀπὸ Νίνου Νινόη. τὸ ἐθνικὸν Νινοήτης, ὡς τὸ Πύλη Πυλήτης, ὅθεν Πυλάτιδες ἀγοραί. καὶ Λίμνη Λιμνήτης.

Νῖνος, πόλις Ἀσσυρίων, ἣν ἔκτισε Νῖνος Σεμιράμιδος ἀνήρ, ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ. οἱ πολῖται Νίνιοι. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.

Νισαία, ἐπίνειον Μεγαρίδος. καὶ αὕτη ἡ Μεγαρὶς ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἑλλάνικος ἐν Ἱερειῶν πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ Νισαίαν εἷλε καὶ Νίσον τὸν Πανδίονος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον.

Νίσιβις, πόλις ἐν τῇ περαίᾳ, τῇ πρὸς τῷ Τίγρητι ποταμῷ. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβίς φησι διὰ τοῦ α. Οὐράνιος δὲ διὰ τοῦ ε Νέσιβις. σημαίνει δέ, ὥς

φησι Φίλων, νάσιβις τὰς στήλας, ὡς δὲ Οὐράνιος, νίσιβις, φησὶ, σημαίνει τῇ Φοινίκων φωνῇ λίθοι συγκείμενοι καὶ συμφορητοί. Στράβων δὲ ἑκκαιδεκάτῃ διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Νισιβηνός. καὶ ἔδει Νισιβίτης, ἀλλ' ὁ τύπος Αἰγύπτιος καὶ Λιβύης. ὁ δὲ διὰ τοῦ ηνος παρὰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὴν ἔξω, ὡς Σωφηνὸς, Ταβηνὸς, Καμβυσηνός.

Νίσυρος, μία τῶν Κυκλάδων.

Οἵ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον.

Πολυβώτης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο. Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε. γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος. ἐκαλεῖτο καὶ Πορφυρὶς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. ὁ οἰκήτωρ Νισύριος καὶ Νισυριακός.

Νιτρίαι, τόπος Αἰγύπτου. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Νιτρίτης καὶ Νιτριώτης. ἔστι καὶ νόμος Νιτριώτης.

Νιφάτης, ὄρος Ἀρμενίας. οὕτω γὰρ Ἀρκάδιος. ἔοικε δὲ παρὰ τὸ νείφειν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ Πείσανδρος ἑβδόμῳ,

Ταύρου πρυμνώρεια ἐΰσκόπελόν τε Νιφάτην.

Νίψα, πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Νιψαῖος. Ἡρόδοτος τετάρτῃ.

Νόαι, τὸ ἐθνικὸν Νοαῖος. ὁ τύπος γὰρ οὐκ ἀήθης αὐτοῖς. ἔστι δὲ πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν.

Νομαντία, πόλις Ἰβηρίας. Ἰόβας ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νουμαντῖνος λέγεται διὰ τῆς ου.

Νόμβα, πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἰώσηπος ἕκτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νομβαῖος.

Νόσορα, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Οὐράνιος Ἀραβικῶν. ὁ νησιώτης Νοσορηνός. ἐγχώριος ὁ τύπος.

Νοστία, κώμη Ἀρκαδίας. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. Ἔφορος τὸ ἐθνικὸν Νεστάνιος ἔφη, ὥστε κατ' αὐτὸν Νεστανία λέγεσθαι· ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ προτέρᾳ, ὡς δῆλον ἐξ ἄλλων.

Νότιον, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Νοτιεύς.

Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς. λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Σαβαῖοι, καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

Νουκερῖνοι, ἔθνος Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ. τὸ πρωτότυπον αὐτῶν Νουκερία.

Νουκρία, πόλις Τυρσηνίας. Φίλιστος ιά καὶ ιέ. τὸ ἐθνικὸν Νουκρῖνος. εὕρηται καὶ Νακρία διὰ τοῦ α.

Νυμφαία, θηλυκόν, ἡ νῆσος Καλυψοῦς, παρὰ τῷ Ἀδρίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Νυμφαῖος, ὡς τῆς Αἰαίας Αἰαῖος.

Νύμφαιον, πόλις Ταυρική, μεταξὺ Παντικαπαίου μητροπόλεως καὶ Θεοδοσίας, ὥς φησι Στράβων. τὸ ἐθνικὸν δύναται ὡς Ἡραιεὺς Νυμφαιεύς. τὸ δὲ Νυμφαῖος κτητικὸν ἀπὸ τῶν νυμφῶν. λέγεται καὶ Νυμφαΐτης.

Νυμφάς, τόπος Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Νυμφάσιος καὶ Νυμφασία πηγή.

Νύραξ, πόλις Κελτική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Νυράκιος, ὡς παρὰ τὴν Νάρυκα Ναρύκιος.

Νύσαι, πόλεις πολλαί. πρώτη ἐν Ἑλικῶνι. δευτέρα ἐν Θρᾴκῃ. τρίτη ἐν Καρίᾳ. τετάρτη ἐν Ἀραβίᾳ. πέμπτη ἐν Αἰγύπτῳ. ἕκτη ἐν Νάξῳ. ἑβδόμη ἐν Ἰνδοῖς. ὀγδόη ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ὄρους. ἐννάτη ἐν Λιβύῃ. δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελόν φασιν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεσθαι. τὸ ἐθνικὸν Νυσεὺς καὶ Νυσαῒς θηλυκόν. ἀφ' οὗ κτητικὸν Νυσήϊος. λέγεται καὶ Νυσαῖος. ἐξ αὐτοῦ Νυσαιεὺς τρισύλλαβα καὶ Νυσαεὺς ἄνευ τοῦ ι.

Νῶλα, πόλις Αὐσόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Νωλὴν δὲ αὐτὴν Πολύβιός φησι. τὸ ἐθνικὸν Νώλιος. Πολύβιος δὲ Νωλανοὺς αὐτούς φησι.

Νώνακρις, πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νωνακρίτης. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Νωνακριάτης, ὁ Ἑρμῆς. Λυκόφρων,

Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.

καὶ θηλυκὸν Νωνακριάτις, καὶ Νωνακριεὺς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει.

Νώνυμνα, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Νωνυμναῖος, ὡς Φίλιστος.

Νωμεντὸς, πόλις οὐ πόῤῥω Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Νωμεντανός. Διονύσιος ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Νῶρα, πόλις ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Νωρανὸς, ὡς Νωλανός.

Νώρακος, πόλις Παννονίας. ὁ πολίτης Νωράκιος, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς φησιν· ὅτι γίγνεται ἐν Παννονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ,

νώροπα χαλκόν.

καὶ θηλυκὸν Νωρακία καὶ οὐδέτερον Νωράκιον.

Ξ.

Ξάνθοι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ξάνθος, πόλις Λυκίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. παρ' ἣν Ξάνθος ἐξίησι ποταμός. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ξάνθου Αἰγυπτίου, ἢ Κρητὸς, οἰκιστοῦ. ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ· ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐρίπιος. καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ κτητικὸν ὁμοίως.

Ξαῦρος, τόπος Μακεδονίας, ἀπὸ Ξαύρου τινός. οἱ οἰκοῦντες Ξαύριοι.

Ξενέφυρις, κώμη Λιβύης, πλησίον Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ξενεφυρίτης, τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ξερξήνη, ἀπὸ Ξέρξου, ὡς Καμβυσήνη ἀπὸ Καμβύσου, τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ὅμορος.

Ξηρὰ, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξηραῖος, ὡς Θήρα Θηραῖος.

Ξιλία, πόλις Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξιλιάτης, ὡς Ἰάμνια Ἰαμνιάτης.

Ξιφήνη, χώρα Παλαιστίνης. Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας τὸ ἐθνικὸν Ξιφηναῖός φησι.

Ξιφωνία, πόλις Σικελίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξιφωνιάτης, ὡς Καυλωνιάτης.

Ξόϊς, πόλις καὶ νῆσος Αἰγυπτία, ἐν τῇ μεσογαίᾳ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνιτικοῦ στόματος. ὁ πολίτης Ξοΐτης, ὡς Σαΐτης.

Ξουθία, πόλις Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξουθιάτης.

Ξούχης, πόλις Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Ξουχίτης.

Ξύλος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ξύλιος, ἢ Ξυλεύς, διὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ τόπου· χαίρουσι γὰρ τοῖς εἰς ευς.

Ξυνία, Θετταλίας πόλις. Πολύβιος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξυνιεύς, ὡς Αἰλιεύς. καὶ Ξυνιὰς λίμνη, ἣν Βοιβιάδα φασί.

Ξυπέτη, δῆμος Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ξυπετεών, ὡς Μακεδών. τὸ ἐθνικὸν ἐκ Ξυπετεώνων, εἰς Ξυπετεώνων καὶ ἐν Ξυπετεώνων. Φιλόχορος δὲ Ξυπετέωνον τὸν δῆμόν φησι διὰ τοῦ ω καὶ τοῦ ο μικροῦ ἐν τέλει.

Ξύστις, ὡς Σάρδις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ξυστιανός.

O.

Ὄα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνός φησι τὸ πληθυντικὸν Ὄεις λέγεσθαι αὐτοὺς, ὡς καὶ ἄλλα πολλά. ὁ μέντοι δημότης Ὄαθεν λέγεται. Δάμων Δαμωνίδου Ὄαθεν καὶ ἐκ τόπου τὸ αὐτό. τὰ δ' ἄλλα Ὄαζε, Ὄασε. λέγεται καὶ Ὄη. ἔστι δ' Ὄη τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ὄηθεν.

Ὄανος, πόλις Λυδίας. Διονύσιος ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν.

Ὄαξος, πόλις Κρήτης, Ἐλευθέρας οὐ πόῤῥω, καθὰ Ξενίων, ἀπὸ Ὀάξου τοῦ Ἀκακάλλιδος, τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνω. τινὲς δὲ διὰ τὸ κατάκρημνον εἶναι τὸν τόπον· καλοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους τόπους ἄξους, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἀγμούς. ὁ πολίτης Ὀάξιος.

Ὄβοδα, χωρίον Ναβαταίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τετάρτῳ· ὅπου Ὀβόδης ὁ βασιλεὺς, ὃν θεοποιοῦσι, τέθαπται. τὸ ἐθνικὸν Ὀβοδηνὸς, ὡς Δαχαρηνός.

Ὀβόλκων Ὀβόλκωνος, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ὀβολκωνίτης.

Ὀγκαῖαι, πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρᾳκί. Ὄγκα γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Φοίνικας.

Ὀγκεῖον, χωρίον Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ὄγκου δυναστεύσαντος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ οἰκήτωρ Ὄγκειος. καὶ θηλυκῶς Ὀγκεία.

Ὀγχηστὸς, ἄλσος. Ὅμηρος,

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυθὲν δ' ὑπὸ Ὀγχήστου τοῦ Βοιωτοῦ, ὥς φησιν Ἡσίοδος. ἔστι καὶ πόλις

Βοιωτίας, ὡς Παυσανίας ἐννάτῳ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος. τινὲς δὲ πόλιν μεγάλην φασὶ τὸν Ὀγχηστὸν μεταξὺ Ἁλιαρτίων καὶ Ἀκραιφίων. ἔστι καὶ ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ. ὁ πολίτης Ὀγχήστιος. Παυσανίας ἐννάτῳ.

Ὀγχόη, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Ὀγχαῖος, ὡς τῆς Οἰνόης Οἰνοαῖος, ἢ Ὀγχεύς.

Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν. ὁ πολίτης Ὀδησσίτης καὶ Ὀδησσεύς. ἐχρημάτιζον δὲ Ἡρακλείδης ἱστοριογράφος καὶ Δημήτριος ὁ περὶ τῆς πατρίδος γράψας.

Ὀδιούπολις, χωρίον Ἡρακλείας, τῆς πρὸς τῷ Πόντῳ. Δομίτιος Καλλίστρατος ἕκτῳ τῶν περὶ Ἡρακλείας. ὁ πολίτης Ὀδιουπολίτης.

Ὁδὸς, παρὰ τὸ ἕδος, ἡ πεπατημένη τρίβος. τὸ παράγωγον ὅδιος καὶ ἐνόδιος. καὶ ὅδιος Ἑρμῆς.

Ὀδόμαντοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. καὶ Ὀδομαντὶς Ὀδομαντικὴ, ἐκ τοῦ Ὀδομαντικός.

Ὀδρύσαι, ἔθνος Θρᾴκης. Στράβων ἑβδόμῃ. λέγεται Ὀδρύσιος καὶ Ὀδρυσία καὶ Ὀδρυσίδαι. καὶ Ὀδρυσιάδες θηλυκῶς καὶ Ὀδρυσίς. ἔστι καὶ Ὄδρυσα πόλις αὐτῶν. καὶ Ὀδρυσία λέγεται. καὶ Ὀδρύσης λέγεται καὶ Ὀδρυσίτης.

Ὀδυσσεῖς, πόλις Ἰβηρίας ἀρσενικῶς. καὶ τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. ἀρσενικὸν δὲ, ὡς Ἀταρνεῖς καὶ Δικαιεῖς.

Ὀζόλαι, Λοκρῶν μοῖραι τρεῖς εἰσιν, Ἐπικνημίδιοι, Ἐπιζεφύριοι, οἱ καὶ Ὀπούντιοι, ὧν ἦν Αἴας, οἱ δὲ Ὀζόλαι. λέγεται καὶ Ὀζολὶς ἡ χώρα.

Ὄθρωνος, πόλις. οἱ δὲ νῆσος, πρὸς νότον Σικελίας. Λυκόφρων,

ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρώνου πέλας.

ὁ οἰκῶν Ὀθρώνιος.

Οἰάνθη, πόλις Λοκρῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ Οἰάνθειαν αὐτήν φησιν. τὸ ἐθνικὸν Οἰανθεύς. ἔστι δὲ καὶ Οἰάνθειον καὶ Οἰανθίς· ἐξ αὐτοῦ Οἰάνθιος.

Οἰδάντιον, πόλις Ἰλλυρίων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Οἰδάντες, ὥς φησιν Ἑκαταῖος. καὶ Οἰδαντικὴ γῆ.

Οἶκος, Ἡρωδιανὸς μὲν παρὰ τὸ εἴκω, ἐν ᾧ εἴκομεν. δύναται δὲ εἶναι τὸ ἴδιον ἐνδιαίτημα παρὰ τὸ οἶος, τὸ μόνος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, ὡς ὅρος ὅρκος. ὁ οἰκήτης οἰκεῖος, ὡς ἀστὸς ἀστεῖος, καὶ οἰκεὺς παρὰ τὸ οἶκος, οἰκία καὶ οἰκιάτης κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἀπὸ τοῦ οἰκίτης.

Οἰκοῦς, Καρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Οἰκούσιος καὶ Οἰκουσία καὶ Οἰκούσιον ἄστυ.

Οἶνα, πόλις Τυῤῥηνίας ἐχυρὰ λίαν. μέσον δὲ αὐτῆς λόφος ἐστὶν ὑψηλὸς τριάκοντα σταδίων, ἔχων ἄνω ὕδατα καὶ ὕλην παντοδαπὴν, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ Θαυμασίων ἀκουσμάτων. τὸ ἐθνικὸν Οἰνάτης. οὐκ ἀλλότριος γὰρ ὁ τύπος.

Οἰνειάδαι, πόλις Ἀκαρνανίας πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ, ἡ καὶ Ἐρυσίχη καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος. λέγεται καὶ Οἰνειὰς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Οἰταίας πόλις Οἰνειάδαι.

Οἰνεών, Λοκρίδος λιμήν. Θουκυδίδης τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Οἰνεωνεύς.

Οἶνη, πόλις Ἄργους. Ἑκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Οἰναῖος Οἰναία Οἰναῖον. Ὧρος δὲ Οἰνώην αὐτήν φησιν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰνωάτης. καὶ θηλυκὸν Οἰνωάτις Ἄρτεμις, ἡ ἐν Οἰνώῃ τῆς Ἀργείας ἱδρυμένη ὑπὸ Προίτου.

Οἰνόανδα, πόλις Λυκίας. Ἀλέξανδρος πρώτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοανδεύς.

Οἰνόη, μία τῶν ἐν Ἰκαρίᾳ δύο πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοαῖος.

Οἰνοῦς, πολίχνιον Λακωνικῆς, ὡς Ἀνδροτίων καὶ Δίδυμος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Οἰνούντιος καὶ Οἰνουντιάς.

Οἰνοῦσσαι, νῆσος τῇ Χίῳ προσεχής. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Οἰνουσσαῖος καὶ Οἰνούσσιος.

Οἰνώνη, νῆσος μία τῶν Αἰακιδῶν. οἱ οἰκήτορες Οἰνωναῖοι, ὡς Παρθένιος Ἡρακλεῖ.

Οἰνωτρία, χώρα τῆς Ἰταλίας. τινὲς δὲ καὶ αὐτὴν Ἰταλίαν οὕτω φασὶ κεκλῆσθαι ἀπὸ Οἰνώτρου Ἀρκάδος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ. Πείσανδρος τρισκαιδεκάτῳ ἀπὸ τῆς οἴνου χρήσεως κεκλῆσθαι αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Οἰνωτρὸς, ὡς Θετταλὸς καὶ Ἴων καὶ Κίλιξ. λέγεται καὶ Οἰνώτριος, ἀφ' οὗ τὸ Οἰνωτριὰς γῆ. ὀξύνεται δὲ τὸ Οἰνωτρός.

Οἶον, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἐξ Οἴου Ἄλεξις Ἀλέξιδος. ἐξ Οἴου Λεοντίς. ἐν Οἴῳ, Οἰόνδε, εἰς Οἶον.

Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς. ὁ πολῖται Οἰᾶται. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Οἰσύμη, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης τετάρτῃ. ἡ νῦν Ἠμάθεια. τὸ ἐθνικὸν Οἰσυμαῖος. ταύτην Αἰσύμην Ὅμηρος ἔφη.

Οἴτη, ὄρος περὶ Τραχῖνα. ἔστι καὶ πόλις Μηλιέων. οἱ οἰκοῦντες Οἰταῖοι. Σοφοκλῆς,

ἐγὼ μὲν ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός.

καὶ θηλυκὸν Οἰταίη καὶ Οἰτηΐς, ἴσως ἀπὸ τοῦ Οἰτιεὺς Οἰταιῆται Οἰτηΐς. ἔστι δὲ ὡς παρὰ τὸ Κρηταῖος Κρηταιεύς. καὶ οὐδέτερον Οἰταῖον.

Οἴτυλος, τρισυλλάβως, ὡς δάκτυλος, πόλις Λακωνικῆς. Ὅμηρος,

οἳ δ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

ἀπὸ τοῦ Οἰτύλου ἥρωος. τινὲς δὲ τὸ οἱ ἄρθρον φασὶ καὶ τὴν πόλιν Τύλον. τὸ ἐθνικὸν Οἰτύλιος.

Οἰχαλία, πόλις, ἣν Ὅμηρος ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει τάσσει, λέγων,

οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου.

οἱ δὲ νεώτεροι τεθείκασιν αὐτὴν ἐν Εὐβοίᾳ. ἔστι καὶ Μεσσηνὶς Οἰχαλία καὶ ἑτέρα ἐν Τραχῖνι καὶ ἐν Θετταλίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Οἰχαλιεύς, ὡς τὸ Αἱμονία Αἱμονιεὺς καὶ Αἱμονίς, οὕτω καὶ Οἰχαλὶς καὶ Οἰχαλιώτης, ὡς Ἀμβρακιώτης καὶ Σικελιώτης. Αἶνος γὰρ ὁ ἱστορικὸς Οἰχαλιώτης ἦν. λέγεται καὶ Οἰχάλιος καὶ Οἰχαλίηθεν ἐκ τόπου.

Ὀκρίκολα, πόλις Τυῤῥηνῶν. Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀκρικολανός, ὡς αὐτός φησιν.

Ὄκωλον, χωρίον Ἐρετριέων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀκώλιος.

Ὄλβηλος, πόλις Μακεδονίας. Βάλαγρος Μακεδονικῇ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλβήλιος.

Ὀλβία, πόλις Λιγυστική. ὁ πολίτης Ὀλβιοπολίτης καὶ Ὀλβιανοί, ὡς Ἀσιανοί. ἔστι δὲ καὶ πλησίον αὐτῆς ὄρος Ὀλβιανόν. δευτέρα πόλις ἐν Πόντῳ. τρίτη Βιθυνίας, ἀπὸ Ὀλβίας νύμφης. τετάρτη Παμφυλίας, ὡς Φίλων. οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας, ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς καὶ οὐδὲ Ὀλβία, ἀλλὰ Ὄλβα καλεῖται. καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὄλβιος καὶ Ὀλβία. πέμπτη Ἰβηρίας. ἕκτη Σαρδοῦς. ἑβδόμη Ἰλλυρίδος. ὀγδόη Ἑλλησπόντου. ἐννάτη Κιλικίας. λέγεται καὶ Ὀλβηνὸς καὶ Ὀλβιακὸς καὶ τὸ θηλυκὸν Ὀλβιακή.

Ὀλβίσιοι, ἔθνος ἐπὶ Ἡρακλείων στηλῶν. καὶ Ὀλβισίνιοι ἄλλο.

Ὀλιζών, πόλις Θετταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ ω καὶ ὀξύνεται·

καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν.

ὀξύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀλίζων,

λαοὶ δ' ὑπ' ὀλιζόνες ἦσαν.

ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ μικρὰ εἶναι. Θεσσαλοὶ γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν κτίσεσι, τὸ μικρὸν ὄλιζον καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Ὀλιζώνιος.

Ὀλκάδες, ὡς Ἀρκάδες, ἔθνος Ἰβήρων τῶν ἐντὸς Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ. Πολύβιος ἐν τρίτῳ.

Ὄλκιον, πόλις Τυῤῥηνίας. Πολύβιος ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλκιῆται καὶ Ὀλκιεῖς.

Ὄλμιον, πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλμιεύς.

Ὄλμοι, πόλις τραχείας Κιλικίας, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλμεῖς, ὡς Ταρσεῖς.

Ὄλμωνες, κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὄλμου τοῦ Σισύφου. Παυσανίας ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλμωνεῖς.

Ὀλόβαγρα, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλόβαγρος.

Ὀλοοσσών, πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος,

πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν.

οἱ πολῖται Ὀλοοσσόνιοι καὶ Ὀλοοσσονίηθεν ἐπίῤῥημα.

Ὄλουρος, πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας, οὐ πόῤῥω Πελλήνης, ὡς Ξενοφῶν ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλούριος.

Ὀλοῦς, πόλις Κρήτης. Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. ὁ πολίτης Ὀλούντιος, ὡς Σελινούντιος.

Ὀλόφυξος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης Ὀλοφύξιος. Ἡρόδοτος περὶ νυμφῶν καὶ θεῶν γραφάς.

Ὄλπαι, φρούριον. κοινὸν Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλοχίων δικαστήριον. Θουκυδίδης τρίτῃ. ὁ οἰκήτωρ Ὀλπαῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Ὄλυκα, πόλις Μακεδονίας. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυκαῖος.

Ὀλύκραι, πόλις περὶ Ναύπακτον. Ἑκαταῖος περιηγήσει Εὐρώπης. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυκραῖος.

Ὀλύμπη, πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἑβδόμῳ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπαῖος ἢ Ὀλυμπεύς.

Ὀλυμπία, ἡ πρότερον Πίσα λεγομένη, ἔνθα Ὀλύμπιος Ζεύς· ἀφ' οὗ τὰ Ὀλύμπια ὁ ἀγών. μετὰ συλλαβῆς τὰ τοπικά, Ὀλυμπίαθεν, Ὀλυμπίαζε. λέγεται καὶ Ἀρπίνα, ὡς Νικάνωρ, ἀπὸ τῆς Οἰνομάου μητρός.

Ὀλυμπίειον, τόπος ἐν Δήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθηναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ, νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πεντεκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπιεὺς ἢ Ὀλύμπιος, ὡς Βυζάντιος.

Ὄλυμπος, ὄρος Μυσίας. Ἀῤῥιανὸς Βιθυνιακῶν πρώτῳ. οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί. ἔστι καὶ πόλις Παμφυλίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Ὄλυνθος, πόλις Θρᾴκης, πρὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους. ὁ πολίτης Ὀλύνθιος καὶ Ὀλυνθία.

Ὄμανα, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῶν ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμανεὺς, ὡς Τυανεὺς, Κομανεύς.

Ὀμάριον, πόλις Θετταλίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ. ἐν ταύτῃ τιμᾶται Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμάριοι, Ὀμαρεύς.

Ὄμβοι, πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀμβῖται.

Ὄμβρικοι, ἔθνος Ἰταλικὸν περὶ τὸν Ἀδριανὸν κόλπον, μέσον τοῦ Πάδου καὶ Πικεντικοῦ. λέγονται καὶ Ὄμβροι. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἰταλίας Ὄμβρος. λέγονται Οὔμβροι παρὰ τοῖς Ἰταλικοῖς συγγραφεῦσι. παρὰ τού-

τοις ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων ὅτι τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτουσι τὰ βοσκήματα, καὶ τοὺς καρποὺς πολλαπλασίους τὴν γῆν ἀνιέναι τὴν καταβαλλομένην, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν πολυγόνους. σπανίως γὰρ ἓν τίκτουσι. τὰς δὲ πλείστας δύο ἢ τρία.

Ὁμηρῖται, ἔθνος Αἰθιόπων. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ α΄.

Ὁμόλη, ὄρος Θετταλίας. Παυσανίας ἐννάτῳ. λέγεται καὶ Ὅμολος. οἱ οἰκοῦντες Ὁμολοεῖς. καὶ Θηβῶν αἱ πρὸς τῷ ὄρει Ὁμολοΐδες πύλαι· καὶ Ζεὺς Ὁμολώϊος τιμᾶται ἐν Βοιωτίᾳ.

Ὁμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὁμολιεύς. τὸ δὲ Ὁμολώϊος τὸ κτητικόν ἐστι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω.

Ὀμφάκη, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφακαῖος· ἔδει δὲ Ὀμφακῖνος τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ὀμφάλιον, τόπος Κρήτης, πλησίον Θενῶν καὶ Κνωσσοῦ. ἔστι καὶ Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφαλίτης.

Ὀνειαβάτης, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Ὀνειαβάτης τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Ὀνθύριον, πόλις Θεσσαλικὴ περὶ τὴν Ἄρνην. τὸ ἐθνικὸν Ὀνθυριεύς. Ῥιανὸς ὀγδόῳ.

Ὄννη, ἐμπόριον τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀνναῖος, ὡς Ἐνναῖος.

Ὄνουφις, πόλις Αἰγύπτου οὐκ ἄγνωστος. ὁ πολίτης Ὀνουφίτης.

Ὀνύχιον, τόπος Κρήτης, ἀπὸ ὄνυχος ἀγκύρας ἐνσχεθείσης ἐν αὐτῷ τῶν Ἀμυκλαίων ἀποικησάντων.

Ὀξύβιοι, μοῖρα Λιγύων. Κουάδρατος τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς Χιλιαρχίας.

Ὀξυδράκαι, ἔθνος Ἰνδικὸν, ὑφ' ὧν σώσας Ἀλέ-

ξανδρον Πτολεμαῖος σωτὴρ ἐκλήθη. οἱ δὲ ψεῦδος τὸ περὶ τῶν Ὀξυδρακῶν.

Ὀξύρυγχος, πόλις Αἰγύπτου, τιμῶσα τὸν ὁμώνυμον ἰχθῦν. ὁ πολίτης Ὀξυρυγχίτης.

Ὀπικοί, ἔθνος Ἰταλίας. Εὔδοξος ἕκτῳ γῆς περιόδου, γλώσσας συνέμιξαν. οἱ δὲ ὅτι Ὀφικοὶ ἀπὸ τῶν ὄφεων.

Ὀπόεις, πόλις Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ἀπὸ Ὀπόεντος. τὸ ἐθνικὸν Ὀποείσιος Ὀποεισία. λέγεται καὶ Ὀποῦς Ὀποῦντος κατὰ κρᾶσιν. ἔστι καὶ Ὀποῦς πόλις Ἀχαΐας καὶ τῆς Ἠλείας ἄλλη. οἱ πολῖται Ὀπούντιοι.

Ὀρβῖται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας.

Ὄραθα, πόλις τῆς ἐν Τίγρητι Μεσήνης. Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀραθηνός.

Ὀργάλημα, πόλις ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. εἰσὶ καὶ Ὀργομεναὶ πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργομεναῖος. καὶ τῆς δευτέρας Ὀργομένιος.

Ὀργών, νῆσος πλησίον Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Ὀρδαία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ὄρδοι. λέγονται καὶ Ὀρδαῖοι, ὡς Νίκανδρος.

Ὀρεσθάσιον, πόλις Ἀρκαδική, ἀπὸ Ὀρεσθέως τοῦ Λυκάονος. Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Ὀρεσθάσιος.

Ὀρέσται, Μολοσσικὸν ἔθνος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Θεαγένης ε Μακεδονικῶν φησιν ὅτι ἐπεὶ ἀφείθη τῆς μανίας Ὀρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης, εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν καὶ παῖδα ἔσχεν Ὀρέστην. οὗ ἄρξαντος ἐκλήθησαν Ὀρέσται. αὐτὸς δὲ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς θνήσκει εἰς χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, τὸ λεγόμενον Ὀρέστιον. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ὀρεστὶς καὶ Ὀρεστιάς. ὡσαύτως Θεαγένης καὶ Διονύσιος δευτέρῳ Γιγαντιάδος.

Ὀρέστη, πόλις Εὐβοίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπης περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Ὀρέσται ὁμοίως.

Ὀρεστία, πόλις ἐν Ὀρεσταῖς, ἐν ὄρει ὑπερκειμένῳ τῆς Μακεδονικῆς γῆς, ἐξ ἧς Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ ὁ πρῶτος βασιλεύσας Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ὀρεσταῖος. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀρκαδίᾳ Ὀρεστία, ἣν Εὐδαίμων καὶ Ὧρος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι, τὴν Ὀρέστειαν.

Π.

Παλική, πόλις Σικελίας. Θεόφιλος δ' ἐν ἑνδεκάτῳ περιηγήσεως Σικελίας Παλικίνην κρήνην φησὶν εἶναι. πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἵ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου, Σιληνὸς δὲ ἐν δευτέρῳ Αἴτνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἡφαίστου, κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικοὺς διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἱκέσθαι. ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις ἐν Παλικοῖς τῆς Σικελίας ὡς δεκάκλινος. αὕτη δ' ἀναῤῥίπτει ὕδωρ εἰς ὕψος ἓξ πήχεις, ὥστε ὑπὸ τῶν θεωρούντων νομίζεσθαι κατακλυσθήσεσθαι τὸ πεδίον καὶ πάλιν εἰς ἑαυτὸ καθίσταται. ἔστι δὲ καὶ ὅρκος ἅγιος αὐτόθι· ὅσα γὰρ ὀμνύει τις εἰς πινάκιον γράφας, βάλλει αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ. ἐὰν μὲν οὖν εὐορκῇ, ἐπιπολάζει, ἐὰν δὲ μὴ εὐορκῇ, τὸ μὲν πινάκιον ἀφανίζεται, αὐτὸς δὲ πίμπραται. ὁ πολίτης Παλικῖνος, ὡς τῆς Ἐρύκης Ἐρυκῖνος, καὶ τὸ θηλυκὸν Παλικίνη.

Παλίμβοθρα, πόλις Ἰνδική. ὁ πολίτης Παλιμβοθρηνός.

Παλλαντία, πόλις Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Παλλάντιος.

Παλλάντιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος. τὸ ἐθνικὸν Παλλάτιος. τινὲς δὲ Παλλαντιάδα καλοῦσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἑστιαίας εἴρηται.

Παλλήνη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Παλλήνης τῆς Σίθωνος μὲν θυγατρὸς, Κλείτου δὲ γυναικὸς, ὡς Ἡγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνιακοῖς. καὶ Παλλήνη δ' ἐστὶ χεῤῥόνησος τρίγωνος, τὴν βάσιν ἔχουσα πρὸς μεσημβρίαν ἐστραμμένην. ἐκαλεῖτο δὲ Φλέγρα τὸ παλαιὸν καὶ ᾠκεῖτο ὑπὸ

τῶν γιγάντων. καὶ ἡ τῶν θεῶν καὶ τῶν γιγάντων μάχη ἐνταῦθα μυθεύεται γενέσθαι. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς οὐκ ἐνταῦθα δὲ τὸν περὶ Παλλήνης ἕστηκε λόγον. φησὶ γὰρ τὴν μὲν γῆν ταύτην κεκλῆσθαι Φλέγραν, τοὺς δ' ἐνοικοῦντας γίγαντας, εἰς οὓς Ἡρακλέα καταχθέντα τήν τε ὕβριν αὐτῶν καὶ τὴν μισανθρωπίαν ἐκπλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ μάχης ἤρξαντο, τὰ συνήθη ὅπλα εἰς χεῖρας λαβὼν, ἕπεσθαι παντὶ σθένει, κτείνοντα τοὺς πόλεμον αὐτῷ ξένια τοῦ κατάπλου παρασχόντας. γενέσθαι δ' ἐν τῇ μάχῃ βροντάς τινας καὶ πρηστῆρας, ἀφ' ὧν ἡ τῶν θεῶν μάχη πρὸς αὐτοὺς μεμυθολόγηται. τὸ ἐθνικὸν Παλλήνιος. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Ἀττικὸς τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, οὕτω λεγόμενος Παλλήνη. ὁ δημότης Παλληνεύς.

Πάλμυρα, φρούριον Συρίας, οὗ μέμνηται Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Παλμυρηνός. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀδριανοπολῖται μετωνομάσθησαν, ἐπικτισθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

Πάλτος, πόλις Συρίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. ὁ πολίτης Παλτηνὸς, ὡς Δαμασκηνός.

Παμβωτάδης, δῆμος Ἀττικὸς, Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ εἰς Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης.

Παμφυλία, χώρα προσεχὴς τῇ Ἰσαυρίᾳ, ἀπὸ Παμφύλης τῆς Ῥακίου καὶ Μαντοῦς. οἱ κατοικοῦντες Πάμφυλοι. τὸ κτητικὸν Παμφυλιακὸς, ὡς τὸ Κύπριος Κυπριακὸς, Βοιώτιος Βοιωτιακός. ἐχρῆν δὲ τὸ Πάμφυλις προπαροξύνεσθαι, ὁμοίως τῷ Ἄγρυλις, διὰ τὸ τοῦ υ μῆκος. τὰ γὰρ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ υ ὀξύνεται· πηγυλίς·

νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πέσοντος
πηγυλίς.

Θηγυλὶς ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, γογγυλίς. τὸ δὲ Παμφυλὶς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς Αἰολὶς, Αἰτωλὶς καὶ τὰ ὅμοια. ὁ φυ-

λέτης Πάμφυλος, ἀλλὰ καὶ Παμφύλιος. ἔστι δὲ καὶ Παμφυλία πόλις Μακεδονίας.

Παναῖοι, ἔθνος Ἠδωνικὸν, οὐ πόῤῥω Ἀμφιπόλεως.

Παναιοῦρα, πόλις Ἰνδικὴ, περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν Παναιουρεύς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Κίνουρα Κινουρεὺς, Κυνόσουρα Κυνοσουρεύς. καὶ ὡς Βοῦρα Βουραῖος, Παναιοῦρα Παναιουραῖος. καὶ Ἄργουρα Ἀργούριος, Παναιούριος.

Πάνακρα, ὄρη Κρήτης. Καλλίμαχος,

Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσιν, ἄτε κλείουσι Πάνακρα.

τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος. τὸ θηλυκὸν Πανακρίς. ἔστι δὲ καὶ Πάνακρον πόλις Κύπρου. τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος, ἢ Πανάκριος.

Πάνακτον, φρούριον Ἀττικὸν, ὡς Ἀνδροτίων ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος.

Πάνδαι, ἔθνος Ἰνδικὸν, κατὰ Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.

Πανδοσία, φρούριον Βρεττίων, ἐρυμνὸν καὶ τρικόρυφον, περὶ ὃ ἐφθάρη Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, ἀπατηθεὶς ὑπὸ χρησμοῦ τοιούτου·

Πανδοσίη τρικόλωνε πολύν ποτε λαὸν ὀλέσσεις.

ἔδοξε γὰρ πολεμίων, οὐκ οἰκείων φθορὰν δηλοῦσθαι. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσῖνος, ἀλλὰ καὶ Πανδοσιανός. ἔστι καὶ πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσιεύς.

Πανεὰς, πολίχνιον Φοινίκης. ὁ πολίτης Πανεάτης.

Πανέλληνες, ὡς Παναχαιοὶ, ἀπὸ μέρους τοῦ παν * τῷ ποιητῇ, ὡς

Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

Ἕλληνες γὰρ παρ' αὐτῷ οἱ τὴν Φθιῶτιν Ἑλλάδα κατοικοῦντες.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

Πάνηλος ἀρσενικῶς, πόλις περὶ τὸν Πόντον. ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος τῶν Ἡρακλεωτῶν, ὃς ἀφίκετο ἐκ Βοιωτίας, ἀπόγονος ὢν Πηνέλεῳ τῷ στρατηγήσαντι ἐπὶ Τροίαν.

Πανία, ἐπίνειον Κιλικίας περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον. τὸ ἐθνικὸν Πανιεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν Πανιάς. ἔστι δὲ Πάνιον σπήλαιον Παλαιστίνης, ἀφ' οὗ ἐκρεῖ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης. ὁ τοπίτης Πανιεύς.

Πανιώνιον, τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. ὁ πολίτης Πανιώνιος, οὗ τὸ οὐδέτερον τὰ Πανιώνια. ἔστιν οὖν ὡς Βυζάντιον Βυζάντιος, Ἀνακτόριον Ἀνακτόριος. τὸ κτητικὸν Πανιωνικός.

Πανλατερία, νῆσος, ἐν ᾗ ἐξώρισεν Ἀγριππῖναν τὴν γυναῖκα Τιβέριος Νέρων. τὸ ἐθνικὸν Πανλατερῖνος καὶ Πανλατεριανός.

Πανόπη, πόλις Φωκίδος. κέκληται δὲ ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου παιδός. τὸ ἐθνικὸν οὖν Πανοπεύς, ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ.

Πάνορμος, πόλις Σικελίας, καὶ λιμήν, ὡς Πολύβιος. οἱ κατοικοῦντες Πανορμηνοί. ὁ δὲ τοῦ ἐν Σικελίᾳ πολίτης Πανορμίτης. τὸ θηλυκὸν Πανορμῖτις. λέγεται δὲ καὶ Πανορμεύς.

Πανὸς κώμη, κώμη περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἥ τις καὶ Πανὼν λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Πανοκωμίτης.

Πανὸς πόλις, πόλις Αἰγύπτου. ἔστι δὲ καὶ τοῦ θεοῦ ἄγαλμα μέγα, ὀρθιακὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον εἰς ἑπτὰ δακτύλους, ἐπαίρει τε μάστιγας τῇ δεξιᾷ σελήνῃ. ἧς εἴδωλόν φασιν εἶναι τὸν Πᾶνα. ὁ πολίτης Πανοπολίτης.

Παντικάπαιον, πόλις μεγίστη, τῶν κατὰ Βόσπορον μητρόπολις. οἰκίσθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδός, λαβόντος τὸν τόπον παρὰ Ἀγαήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως καὶ καλέσαντος τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ Παντικάπου. ὁ πολίτης Παντικαπαιεύς. λέγεται

καὶ Παντικαπιάτης. ἔστι δὲ Παντικαπαιεύς, ὡς Σινώπη Σινωπεύς. τὸ δὲ Παντικαπιάτης κεῖται παρὰ Εὐστοχίῳ.

Παντομάτριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Παντομάτριος, ὡς Βυζάντιος· ἢ Παντοματριεύς, ὡς Βουπράσιος Βουπρασιεὺς καὶ Δολίχιον Δολιχιεύς.

Πακίτιον, πόλις Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ.

Παπριμὶς, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παπριμίτης.

Παράδεισος, πόλις Συρίας. ἔστι καὶ κώμη Σικελίας τοιῶσδε λεγομένη.

Παραιγιαλῖται, ἰχθύες περὶ τὸν αἰγιαλὸν εὑρισκόμενοι, ὥσπερ Ἀχελωῖται καὶ Παρωκεανῖται.

Πάραισος, περὶ ἧς Ἡρωδιανὸς ἐν ὀγδόῳ. τὸ μέν τοι Πάραισος ὀξύνεται. ἐγένετο δὲ ὁ Πάραισος Μίνῳ συγγενής, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἡ Πάραισος ὁμοτόνως τῷ οἰκιστῇ.

Παραίτακα, πόλις Μηδική. τὸ ἐθνικὸν Παραιτακηνὸς, ὡς Γέρασα Γερασηνὸς, Ζόαρα Ζοαρηνός. καὶ ἀπὸ τοῦ Παραιτάκη Παραιτακηνὸς, ὡς τοῦ Ἀρτάκη Ἀρτακηνός.

Παραιτόνιον, πόλις πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἣν Ἀμμωνίαν καλοῦσι.

Πάραλος, ἐν Θετταλίᾳ πόλις τῶν Μηλιέων, ἧς οἱ πολῖται παράλιοι. ἔστι δὲ καὶ Παραλία τῆς Ἀττικῆς. οἱ οἰκήτορες λέγονται καὶ Παράλιοι.

Παραποταμία, πόλις Φωκίδος. ὁ πολίτης Παραποτάμιος.

Παραυαῖοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν·

σὺν δὲ Παραυαίοις καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας.

καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Αὖον ποταμὸν οἰκοῦσθαι.

Παραχελωῖται, ὡς Παρωκεανῖται καὶ Παρασώπιοι, διττὸν ἔθνος. διττὸς γὰρ καὶ Ἀχελῷος, ὁ μὲν Φθιώτης, ὁ δὲ Αἰτωλός, καὶ οἱ παροικοῦντες ὁμοίως Παραχελωῖται.

Πάρεδρος, τῷ βασιλεῖ συγκαθήμενος, παρὰ τὴν ἕδραν ἤ τις παρὰ τὸ ἕδος τοπικῶς εἴρηται. ἦσαν δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις συνάρχοντες οἱ πάρεδροι. ἐκ τούτου καὶ τὸ παρεδρεύειν, ὡς τοῦ ἔφεδρος τὸ ἐφεδρεύειν.

Πάρεμφις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παρεμφίτης.

Παρέντιον, πόλις καὶ λιμὴν πλησίον Ἰστρίας. τὸ ἐθνικὸν Παρεντῖνος. τὸ θηλυκὸν Παρεντίνα.

Παρθένιον, πόλις Εὐβοίας. ἔστι δὲ καὶ Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Παρθένιος καὶ Παρθενεύς.

Παρθένιος, ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἄρτεμιν κυνηγετεῖν· ἢ διὰ τὸ ἠρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ῥεύματος,

ὡς ἀκαλὰ προρέων, ὡς ἁβρὴ παρθένος εἶσι,

ὅτι ἐν αὐτῷ ἔπεσεν ἡ παρθένος, Παλαιτῖνος βασιλέως θυγάτηρ· καὶ τὴν μὲν τελευτῆσαι ἐκεῖ, τῷ δὲ ποταμῷ Παρθένιον ὄνομα τοὺς προσχώρους θέσθαι. ἐπὶ τῷ πάθει τῆς Παρθένου. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον πλησίον Ἡρακλείας, οὗ μέμνηται Ἀρτεμίδωρος ἐν ἕκτῳ γεωγραφουμένων. ἔστι καὶ Παρθενία κώμη Πόντου πλησίον.

Παρθενόπη, πόλις ἐν Ὀπικοῖς τῆς Ἰταλίας, κτίσμα Ῥοδίων. ὁ πολίτης Παρθενοπαῖος ὁμωνύμως τῷ κυρίῳ.

Παρθενόπολις, Μακεδονίας πόλις, ἀπὸ τῶν θυγατέρων Γεραιστοῦ τοῦ Μύγδονος παιδός, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν θυγατέρων διὰ τὸ ἄγροικον αὐτῶν τῆς διαίτης καὶ τὸ ἄμικτον ἔκτισε πόλιν, ἥ τις ἔτι καὶ νῦν δι' ἐκείνας Παρθενόπολις κέκληται. ὁ πολίτης Παρθενοπολίτης.

Παρθένου ἱερόν, τόπος καὶ ἄκρα πρὸ τῆς Χεῤῥονήσου πόλεως Βοσπόρου, ὡς Στράβων. ἔστι δὲ δαίμονός τινος ἐπώνυμον, καὶ ἄκρα καὶ νεὼς καὶ τὸ ξόανον, ἔχον σταδίους ἑκατόν. ὁ δὲ σχηματισμὸς ἀπὸ δύο ἓν παράγωγον. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μόψου καὶ ἑστία παρήχθη τὸ Μοψεάτης ἀπὸ μόνου τοῦ Μόψου, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς παρθένου καὶ ἱερόν, ἢ ἄκρας, ἢ ξοάνου, ὁ οἰκήτωρ παρήχθη μόνον τὸ Παρθένιος, ἀπὸ τοῦ παρθένου μόνου ὀνόματος.

Πάρθος, πόλις Ἰλλυρική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος. τὸ ἐθνινικὸν Παρθηνός.

Παρθυαῖοι, ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικόν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μετοικίσαν ἐπὶ Μήδου, κληθὲν δ' οὕτω παρὰ Μήδοις, διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτοὺς δεξαμένης γῆς, ἑλώδους καὶ ἀγκώδους οὔσης· ἢ διὰ τὴν φυγήν, καθότι οἱ Σκύθαι τοὺς φυγάδας Πάρθους καλοῦσι. λέγονται δὲ καὶ Πάρθοι καὶ Πάρθιοι καὶ Παρθυαῖοι· καὶ Παρθυαία ἡ χώρα καὶ Παρθυήνη καὶ Παρθύηνος· καὶ Παρθὶς ἡ χώρα Μακεδονίας.

Παρικάνη, πόλις Περσική. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ, ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Παρικάνη οὔνομα. τὸ ἐθνικὸν Παρικάνιοι λέγονται καὶ Παρίκανοι.

Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανὸς καὶ τὸ θηλυκὸν Παριανή. λέγονται καὶ Παριανεῖς ἀπὸ τῆς Παριανεὺς εὐθείας.

Πάρμη, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Παρμαῖος ἢ Παρμανός, ὡς Ἀλξανός.

Παρνασσός, ὄρος Δελφῶν. ὁ ὄρειος Παρνάσσιος. τὸ θηλυκὸν Παρνασσία καὶ Παρνασσιὰς ἀπὸ τοῦ Παρνάσσιος, ὡς Ἑλικωνιάς· καὶ τὸ οὐδέτερον Παρνάσσιον. λέγεται καὶ Παρνασσίς παρὰ τὸ Παρνασσός, ὡς τοῦ Τευμισσὸς Τευμισσίς· καὶ Παρνασσεύς. τὸ κτητικὸν Παρ-

νασσιακοί. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάρνασσος διὰ τὸ τὴν Δευκαλίωνος λάρνακα αὐτόθι προσενεχθῆναι. ἔνιοι δέ φασιν, ἀπὸ Παρνασσοῦ Παρνασσὸν τοὔνομα λαβεῖν, ὃν καὶ μαντεύσασθαι Πυθοῖ πρῶτον, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ἐν πρώτῳ περὶ τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον.

Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται Ἐμφανὴς ἐν Πυραυνῷ, ἐς κόρακας ἧξω φέρων δεῦρο τὸν Πάρνηθα ὅλον. καὶ θηλυκῶς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις,

βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα.

τὸ τοπικὸν Παρνήθιος λέγεται, καὶ ἀπὸ τῆς Πάρνηθος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Παρνήθιος.

Παροιταία, χώρα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης πλησίον, ἧς οἱ οἰκήτορες Παροιταῖοι.

Παροπάμισσος, πόλεως ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσαδαῖοι παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλῆσθαι. οἱ δὲ τοῦτο κατοικοῦντες Παροπαμισσάδαι.

Πάρος, νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος αὐτὴν καλεῖ ἐν τοῖς Ἐπῳδοῖς. ᾠκεῖτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Κρητῶν καὶ τινων Ἀρκάδων ὀλίγων. τοὔνομα μὲν λέγεται ὑπὸ Πάρου τοῦ Παρασίου, ἀνδρὸς Ἀρκάδος, ἔχειν, ὡς Καλλίμαχος. Νικάνωρ δὲ ἐν ταῖς Μετονομασίαις κεκλῆσθαί φησιν αὐτὴν Πακτίαν, Δημητριάδα, Ζάκυνθον, Ὑρίαν, Ὑλήεσσαν καὶ Μινώαν καὶ Κάβαρνιν, ἀπὸ Καβάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἁρπαγὴν τῇ Δήμητρι τῆς θυγατρός. ὁ πολίτης Πάριος. εἰκῆ τοίνυν τὸ ἐθνικὸν τῆς Πάρου ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος Παριανὸς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ παρωνύμων οὕτω γράφων· -τοῦ δὲ δευτέρου. παρὰ τὴν Ζυγὸν Ζυγιανὸς καὶ παρὰ τὴν Πάρον Παριανὸς, Λευνιανὸς, Ταυριανός. ἀπὸ ταύτης λέγεται παροιμία τὸ ἀναπαριάζειν, ὡς Ἔφορος ἐν δεκάτῳ· ὁ δὲ Μιλτιάδης τῶν μὲν ἄλλων νήσων τινὰς ἀποβάσεις ποιησάμενος ἐπόρθησε· Πάρου δὲ εὐδαιμονεστάτην καὶ με-

γίστην οὖσαν τότε τῶν Κυκλάδων καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολὺν χρόνον τῆς θαλάττης εἴργων καὶ κατὰ γῆν μηχανήματα ἄγων· ἤδη τῶν τειχῶν πιπτόντων καὶ ἐπὶ τὸ παραδιδόναι τὴν πόλιν διωμολογημένων, ὕλης τινὸς ἐξ αὐτομάτου περὶ τὴν Μύκονον ἐξαφθείσης, οἱ μὲν Πάριοι τὸν Δάτιν αὐτοῖς πυρσεύειν ὑπολαβόντες, ἐψεύσαντο τὰς ὁμολογίας καὶ τὴν πόλιν οὐκέτι τῷ Μιλτιάδῃ παρέδοσαν. ὅθεν φασὶν ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν χρῆσθαι τῇ παροιμίᾳ τοὺς ψευδομένους τὰς ὁμολογίας ἀναπαριάζειν φάσκοντας. ἔστι καὶ ἄλλη Πάρος νῆσος Λιβυρνῶν, ὥς φησι Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιηγήσεως.

Παρπάρων, χώρα ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικὴ, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ· τινὲς δὲ Περίνην τοῦτο καλοῦσιν. ὁ πολίτης Παρπαρώνιος, ἀπὸ τῆς Παρπάρωνος γενικῆς. τὸ θηλυκὸν Παρπαρωνία. Ἀνδροτίων δ' ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος Παρπαρωνιώτας φησίν. ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ Παρπαρία, ὡς Θεσσαλία Θεσσαλιώτης, Ἑσπερία Ἑσπεριώτης.

Παῤῥασία, πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος,

Στύμφηλον καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο.

κέκληται ἀπὸ Παῤῥασοῦ, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ Χρονικῶν οὕτω· Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἄργου μετοικήσας ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν, ἐβασίλευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε, καὶ πόλιν Παῤῥασίαν ἔκτισε. Νικάνωρ δὲ Παρμασίαν φησὶν αὐτὴν κεκλῆσθαι διὰ τὴν Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν. ὁ πολίτης Παῤῥάσιος καὶ Παῤῥασιεὺς καὶ Πάῤῥασις.

δέξονται φιλοῤῥόης οὖρεα Παῤῥασίδος.

καὶ Παῤῥασική.

Παρώρεια, πόλις Ἀρκαδίας. λέγεται δὲ καὶ Παρωραία. οἱ πολῖται Παρωρεῖς. Νικόλαος δὲ Παρωραιάτας φησίν. ἔστι καὶ Μακεδόνων πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πα-

ρωραῖοι. ἀλλὰ καὶ Παρωρίτας, ὡς Δικαιαρχίτας καὶ Σαμαρείτας.

Πάσσα, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Πασσαῖος, ὡς Ἰσσαῖος τῆς Ἴσσης. ἔστι δὲ καὶ Πασσάνδα χωρίον παρὰ Ἀδραμύτειον πόλιν καὶ Κισθήνην. τὸ ἐθνικὸν Πασσανδεὺς τῷ τῆς χώρας τύπῳ. Ἔφορος, ὀλίγοι δέ τινες εἰς τὸ τῶν Πασσανδέων χωρίον ἔφυγον.

Πάσσαλα, Μυλασσέων ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Πασσαλεύς.

Πασσαργάδαι, πόλις θηλυκῶς. Διότιμος ἐν ἑξηκοστῷ πέμπτῳ παντοδαπῶν ἀναγνωσμάτων παρατιθέμενος Ἀναξιμένην ἐν μεταλλαγαῖς βασιλέων οὕτω γράφοντα· τὰς δὲ Πασσαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος ἐφ' οὗ τόπου παραταξάμενος Ἀστυάγην ἐνίκησεν. ὀνομάζεται δὲ ἡ πόλις διερμηνευθεῖσα Περσῶν στρατόπεδον. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν· ἔοικε δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς εἰρῆσθαι. τάχα δέ, ὅπερ ἄμεινον, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως θηλυκῶς, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκητόρων ἀνδρωνύμως.

Πάστερις, Αἰγυπτία πόλις. ὁ πολίτης Παστερίτης, καθὼς τοῦ Ἀστερὶς Ἀστερίτης.

Πάταλα, πόλις Ἰνδική. λέγεται καὶ Παταλή. τὸ κτητικὸν Παταληνικός. λέγεται καὶ Παταλαῖος.

Πάταλος, νῆσος παρακειμένη τῇ Καρίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατάλιος· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Παταλεὺς τὸ θηλυκὸν Παταληΐς, ὡς βασιληΐς.

Πάταρα, πόλις Λυκίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. Ἀλέξανδρος Σαλακίαν κόρην ἐξ Ὀφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐν Πατάροις· ἔστι δὲ ταῦτα πέμματα λύραι τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν νηπίους ὄντας. θεῖσαν δὲ τὸ ἄγγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν. ἄνεμον δ' ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν Πατάραν. κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα εἰς τὸν οἶκον ἐλθεῖν. τὴν δὲ Πατάραν τῇ Λυκίων Χεῤῥονήσῳ

κατενεχθῆναι. περιτυχόντα δέ τινα τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ Πατάρᾳ τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι καὶ τὴν Χεῤῥόνησον ἱερὰν Ἀπόλλωνι εἶναι. ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους τοῦ Πατάρας Πατάρα. μεθερμηνεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστιν. ὁ πολίτης Παταρεύς. τὸ θηλυκὸν Παταρηΐς, ὡς βασιληΐς. τὸ κτητικὸν Παταρήϊον ὕδωρ.

Πάτουμος, πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Πατούμιος. μᾶλλον δὲ Πατουμηνὸς τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Πάτρα, ἓν τῶν τριῶν τῶν παρ' Ἕλλησι κοινωνίας εἰδῶν, ὡς Δικαίαρχος, ἃ δὴ καλοῦμεν πάτραν, φρατρίαν, φυλήν. ἐκλήθη δὲ πάτρα μὲν εἰς τὴν δευτέραν μετάβασιν ἐλθόντων, ἡ κατὰ μόνας ἑκάστῳ πρότερον οὖσα συγγένεια, ἀπὸ τοῦ πρεσβυτάτου τε καὶ μάλιστα ἰσχύσαντος ἐν τῷ γένει τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσα, ὃν ἂν τρόπον Αἰακίδας ἢ Πελοπίδας εἴποι τις ἄν. πατρίαν δὲ συνέβη λέγεσθαι καὶ φρατρίαν, ἐπειδή τινες εἰς ἑτέραν φράτραν ἐδίδοσαν θυγατέρας ἑαυτῶν. οὐ γὰρ ἔτι τῶν πατριωτικῶν ἱερῶν εἶχε κοινωνίαν ἡ δοθεῖσα, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ λαβόντος αὐτὴν συνετέλει πάτραν· ὥστε πρότερον πόθῳ τῆς συνόδου γιγνομένης ἀδελφαῖς σὺν ἀδελφῷ, ἑτέρα τις ἱερῶν ἐτέθη κοινωνικὴ σύνοδος, ἣν δὴ πατρίαν ὠνόμαζον. καὶ πάλιν ὥστε πάτρα μὲν ὅνπερ εἴπομεν ἐκ τῆς συγγενείας τρόπον ἐγένετο μάλιστα τοῖς γονέων σὺν τέκνοις καὶ τέκνα σὺν γονεῦσι· φρατρία δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀδελφῶν. φυλὴ δὲ καὶ φυλέται πρότερον ὠνομάσθησαν ἐκ τῆς εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ καλούμενα ἔθνη συνόδου γενομένης. ἕκαστον γὰρ τῶν συνελθόντων φῦλον ἐλέγετο εἶναι. οἱ οἰκήτορες Πάτριοι.

Πάτραι, πόλις Ἀχαΐας, ἀπό τινος Πατρέως. ὁ πολίτης Πατρεύς.

Πάτρασις, πόλις Ποντική, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατρασίτης καὶ Πατράσιος καὶ Πατρασιεύς.

Πατριαγάδαι, Περσικὸς τόπος. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως Πατριαγάδαι.

Πατρὶς, ἡ πατρόθεν πόλις. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε πατρίτης. ἄμεινον δὲ τὸ πατριώτης.

Πατρόκλου νῆσος. ὡς Προκονήσιος, οὕτω Πατροκλονήσιος παρὰ τὴν Ἀττικήν.

Πατυκὸς, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατυκίτης.

Παισάρκαι, ἔθνος ὑπὸ τὸν Καύκασον.

Παιταλία, μοῖρα Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Παιταλιώτης.

Παφλαγονία, ἀπὸ Παφλάγου τοῦ Φινέως παιδός.

Πάφος, πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται Πάφιοι.

Πάχυνος, ἀκρωτήριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Παχύνιος.

Πέδα, πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Πεδανός.

Πεδιεῖς, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως, ὡς Ὀδυσσεῖς. ἢ Πεδιείτης, ὡς Ἀταρνείτης.

Πεδίον, τόπος πλατὺς καὶ ὁμαλός. τὸ ἐθνικὸν πεδιεύς. ἔστι δὲ καὶ Πεδιὰς φυλὴ τῆς Ἀττικῆς.

Πεδνιλισσὸς, πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πεδνιλισσεὺς, ὡς Τελμισσεὺς, ἀπὸ τοῦ Τελμισσός.

Πειγέλασος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πειγελασσεῖς.

Πειραιός. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Πειραιὸς δὲ καὶ τὸ ἐθνικόν. ὕστερον δὲ Πειραιεὺς, δῆμος Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πειραιεύς. τὰ τοπικὰ, ἐκ Πειραιῶς, εἰς Πειραιᾶ, ἐν Πειραιεῖ καὶ Πειραιοῖ. λέγεται καὶ κτητικῶς Πειραϊκὸς, μετὰ συστολῆς τοῦ α. ἔστι καὶ τῆς Κορινθίας λιμήν. λέγεται καὶ

Πειρητίδος ἱερὸς ὄρνις,

ὡς ἀπὸ τοῦ πειρήτης ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ Πειραιᾶ Πειραιάτης καὶ Πειραιείτης καὶ καθ' ὑφαίρεσιν τῆς ει διφθόγγου Πειραίτης.

Πειρασία, πόλις Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Πειρασιεύς, ὡς Ὑδριεὺς καὶ Ὑσιεύς. τὸ θηλυκὸν Πειρασίς. λέγεται καὶ Πειρέσιος.

Πελαγονία, χώρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Πελαγοναῖος.

Πελασγία, ἡ χώρα τοῦ Ἄργους καὶ ἡ γυνή. σημειωτέον δὲ ὅτι Πελάγιος οὐ λέγεται. τὸ ἐθνικὸν ἄῤῥεν, ἀλλ' ὁμώνυμον τῷ κτίστῃ Πελασγός. Πελασγιῶτις δὲ θηλυκὸν καὶ Πελασγία καὶ

Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.

καὶ Πελασγικόν, καὶ Πελασγιώτης, ἀπὸ τοῦ Πελασγία.

Πελεθρόνιον, ὄρος Θετταλίας. ὁ οἰκήτωρ Πελεθρόνιος.

Πέλη, πόλις Θεσσαλικὴ διττή, μία μὲν ὑπὸ Εὐρυπύλῳ, ἑτέρα δὲ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ Πέλη Πέλεια, ὡς Ζέλη Ζέλεια. τὸ ἐθνικὸν Πελεύς.

Πέλιννα, πόλις Θεσσαλίας ἐν τῇ Φθιώτιδι. κέκληται ἀπὸ Πελίνου τοῦ Οἰχαλιέως. ἔστι δὲ καὶ Πελληναῖον, ὄρος Χίου. καὶ τὸ κτητικὸν Πελληναῖος.

Πέλλα, πόλις Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἀχαΐας, κοίλης Συρίας, ἡ Βοῦτις λεγομένη. ὁ δὲ Μακεδονίας Βούνομος τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο καὶ Βουνόμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πέλλα τοῦ κτίσαντος. ὁ πολίτης Πελλαῖος. τὸ ἐθνικὸν Πελληνοί, ὡς εἴπομεν τοῦ Κάρα καὶ Ἔδεσσα ποτὲ μὲν Ἐδεσσαίους, ποτὲ δὲ Ἐδεσσηνούς. ἔστι καὶ Πέλλα ὄρος Αἰθιοπίας.

Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας. λέγεται καὶ Πελλίνα, ὡς Μιτυλίνα. ὁ πολίτης Πελληνεύς. τὸ θηλυκὸν Πελληνίς· σημειωτέον δὲ ὅτι Παλλήνη καὶ Πελλήνη ἑνὶ μόνῳ γράμματι διαφέρουσι. καὶ ἡ μὲν Πελλήνη δύο μόνα ἐθνικὰ ἔχει, τὸ εἰς ευς καὶ τὸ διὰ τοῦ ιος, ἡ δὲ Παλλήνη διὰ τοῦ α τέσσαρα, Παλληνεὺς Παλλήνιος Παλληναῖος Παλληνίτης.

Πελόπη, κώμη Λυδίας πρὸς τῇ Φρυγίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πελοπεύς.

Πελοπόννησος, τρεῖς ἐπωνυμίας. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἄπεως τοῦ Φορωνέως ἐκαλεῖτο Ἀπία, ἐπὶ δὲ Πελασγοῦ Πελασγία, ἐπὶ δὲ Ἄργου ὁμωνύμως Ἄργος ἐκαλεῖτο, ἐπὶ δὲ τῶν Πελοπιδῶν Πελοπόννησος. ὁ οἰκήτωρ Πελοποννήσιος. Πελοποννησιακὸν δὲ πόλεμον φυλάττονται λέγειν. λέγεται καὶ Πελόπειος διὰ διφθόγγου ἀπὸ Πέλοπος. τὸ θηλυκὸν Πελοπία καὶ Πελοπηΐς.

Πέλται, πόλις Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Πελτηνός.

Πέμπτη, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πεμπτίτης καὶ νόμος Πεμπτίτης.

Πενέσται, ἔθνος Θεσσαλικόν. ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ὀρέστης, Θυέστης.

Πενθίλη, πόλις Λέσβου. οἱ πολῖται Πενθιλεῖς, ἀπὸ Πενθίλου.

Πεντέλη, δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πεντεληθεύς. ἔστι δὲ θηλυκὸν τὸ ὄνομα τοῦ δήμου. τὸ κτητικὸν Πεντελικός. τὸ θηλυκὸν Πεντελική.

Πεπάρηθος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. ὁ πολίτης Πεπαρήθιος. τούτου τὸ θηλυκὸν Πεπαρηθίς.

Περαία, πολίχνιον Συρίας. ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου. τὸ ἐθνικὸν Περαιεύς.

Περαντία, πόλις Αἰτωλίας.

Πέργαμος, πόλις Ἀσίας. ὁ πολίτης Περγαμηνός.

Περγάντιον, πόλις Λιγύων. τὸ ἐθνικὸν Περγάντιος, ὡς Ἀλάντιος, Βυζάντιος.

Περγασή, ὀξυτόνως, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Περγασεύς. ἔστιν οὖν καὶ Περγασῆθεν καὶ Περγασήνδε. ἐν τόπῳ δὲ Περγασῇσι.

Πέργη, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Περγαῖος. τὸ θηλυκὸν Περγαία. καὶ Περγασία Ἄρτεμις.

Περδίκια, οὐδετέρως, χώρα καὶ λιμὴν Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Περδικιεύς.

Περιθοῖδαι, δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης ὁ Περιθοίδης· καὶ ὡς ἐκ τόπου ἐκ Περιθοιδῶν, ἐν τόπῳ ἐν Περιθοιδῶν.

Πέρινθος, ἀπὸ Περίνθου Ἐπιδαυρίου τοῦ μετὰ Ὀρέστου στρατευσαμένου. ἔστι δὲ πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Περίνθιος. τὸ θηλυκὸν Περινθία.

Περιστερή, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Περιστερίτης.

Περκώτη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρῳάδος. ὁ πολίτης Περκώσιος.

Πέρνη, πόλις Θρᾴκης ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Περναῖος καὶ Περναία.

Περουσία, πόλις Τυῤῥηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Περουσιάτης. δύναται δὲ καὶ Περουσιεὺς, ὡς τῆς Θεοδοσίας Θεοδοσιεύς. ἔστι δὲ καὶ Περυσινός. γράφεται διχῶς, καὶ διὰ τοῦ ο καὶ δίχα αὐτοῦ.

Πέῤῥαιβος, πόλις Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Πεῤῥαιβαῖος. τὸ θηλυκὸν κατὰ κοινότητα, ἡ Πέῤῥαιβος καὶ Πεῤῥαίβη καὶ Πεῤῥαιβίς. λέγεται καὶ Πεῤῥαιβίτης.

Πεῤῥαίσιον, πόλις μία τῶν δυοκαίδεκα τῶν παρὰ τοῖς Τυῤῥηνοῖς ἀρχηγετίδων καλουμένων. τὸ ἐθνικὸν Πεῤῥαισηνὸς, ὡς τοῦ Ἀσσώριον τὸ Ἀσσωρηνός.

Πεῤῥίδαι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης ἐκ Πεῤῥιδῶν, εἰς Πεῤῥιδῶν, ἐν Πεῤῥιδῶν.

Πέρσα, πόλις θηλυκῶς, παρὰ τῷ Εὐφράτῃ καὶ Σαμοσάτοις. τὸ ἐθνικὸν Περσαῖος. δυνατὸν δὲ καὶ Περσήνην εἰπεῖν, εἴ γε παρὰ τὴν Μέσην Μεσηνὸς καὶ Μεσηνὴ λέγεσθ' εὕρομεν.

Πέρσαι, τὸ ἔθνος, ἀπὸ Πέρσου τοῦ Μηδείας. λέγεται καὶ Πέρσης ὄνομα. καὶ τοῦ μὲν κυρίου ἡ κλητικὴ κατὰ ὕφεσιν τοῦ σ, ὡς τὸ,

ὦ Πέρση. —

τοῦ δὲ ἐθνικοῦ καὶ μετατροπῇ τοῦ η εἰς α, ὦ Πέρσα, ὦ Σκύθα. λέγεται δὲ καὶ Περσὶς ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. καὶ Περσίδιον ὑποκοριστικὸν ἀντὶ τοῦ Περσικῶν. καὶ κτητικὸν Περσικόν. καὶ Περσικαὶ εἶδος εὐτελοῦς ὑποδήματος. ἔοικε δὲ γυναικεῖον εἶναι. λέγεται καὶ περσίζειν, ὡς τοῦ Σκύθης σκυθίζειν. ἀφ' οὗ τὸ Περσιστὶ ἐπίῤῥημα, ὡς τοῦ δωρίζω Δωριστὶ, καὶ Σκυθιστί.

Περσέπολις, πόλις Περσίδος. τὸ ἐθνικὸν Περσεπολίτης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον υἱοῦ Τηλεμάχου.

Περσεὺς, πόλις Ἀττικὴ καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, ὃν ἔκτισαν Ἀθηναῖοι. οἱ πολῖται Περσεῖς.

Πεσσινοῦς, πόλις Γαλατίας, ἀπό τινος Γάλλου Πεσσινοῦντος. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ῥεούσης τοῦ λόφου τοῦ ἐν ᾧ ἐτάφη Μαρσύας. τὸ ἐθνικὸν Πεσσινούντιος.

Πετεὼν, πόλις Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Πετεώνιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Πετεώνιον.

Πετηλία, πόλις Ἰταλική. τὸ ἐθνικὸν Πετηλινός.

Πέτορσοι, Λιβύης ἔθνος μέγα καὶ πολυάνθρωπον.

Πέτρα, πόλις νῦν τῆς τρίτης Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Πετραῖος.

Πετρόσακα, χωρίον Ἀραβίας. ὁ οἰκήτωρ Πετροσακαῖος.

Πέτροσσα, νῆσος Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Πετροσσαῖος.

Πευκετίαντες, ἔθνος τοῖς Οἰνώτροις προσεχὲς, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Πευκέτιοι, ἔθνος περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος. τὸ ἐθνικὸν Πευκετιεὺς, ὡς τοῦ Δουλίχιου τὸ Δουλιχιεύς.

Ἡρόδωρος δὲ καὶ Πευκετεῖς αὐτοὺς καλεῖ. καὶ ἐπιθετικῶς Πευκέτιος.

Πεύκη, νῆσος ἐν τῷ Ἴστρῳ. οἱ οἰκήτορες Πευκηνοί.

Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτήν φησι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Πεφνίτης, ὡς τοῦ Λίκνον Λικνίτης· τοῦ δὲ θηλυκοῦ Πέφνιος, ὡς Σίφνιος. ἀλλὰ καὶ Πεφναῖος, ὡς τοῦ νῆσος νησαῖος. καὶ Πεφναία τὸ θηλυκόν.

Πηγαί, παροικία Μεγαρέων. οἱ οἰκήτορες Πηγαῖοι. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Κυρηνίᾳ τῆς Κύπρου.

Πήδασα, πόλις Καρίας. καὶ Πηδασεὺς τὸ ἐθνικόν. δεῖ δὲ οὐ διὰ τοῦ δ γράφειν Πήδασα, ἀλλὰ διὰ τοῦ γ Πήγασα. οἱ πολῖται Πηγασεῖς. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Πήδασος ὑπὲρ τὴν Ἴδην, ἣν Ἀχιλλεὺς ἐπόρθησεν. ὁ πολίτης Πηδασεύς. καὶ πατρωνυμικῶς Πηδασίδης.

Πηλαγονία, μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκήτορες Πηλαγόνες. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἔοικε δὲ γράφεσθαι τὸ μὲν τῆς χώρας ὄνομα μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν διὰ τοῦ α, τὸ δὲ τοῦ ἥρωος μόνον διὰ τοῦ ε.

Πήλη, μικρὰ νῆσος. βαρύνεται δέ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλη δισύλλαβα βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ δασέως ἄρχεται συμφώνου, οἷον Μήλη, Στήλη. τὸ ἐθνικὸν Πηλαῖος.

Πήληκες, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. τὰ τοπικὰ ἐν Πήληκι, εἰς Πήληκα, ἐκ Πηλήκων. καὶ θαυμαστὸν τοῦτο, ὅτι ὁ δῆμος πληθυντικῶς λέγεται, ἑνικῶς δὲ τὰ τοπικά.

Πήληκος, πόλις ἐν Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Πηληκίτης.

Πήλιον, πόλις Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Πηλιεὺς καὶ Πηλιώτης καὶ θηλυκῶς Πηλιῶτις. λέγεται δὲ καὶ Πηλία. καὶ τὸ ἐθνικὸν Πηλεύς. καλεῖται δὲ καὶ Πηλεῖς

πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ Πηλεὺς ἑνικοῦ. καλεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις. καὶ τούτου τὸ ἐθνικὸν Πηλίτης. τὸ δὲ ὄρος Πήλιον. τὸ ἐθνικὸν τὸ θηλυκὸν τοῦ ὄρους Πηλιάς, καθὰ τοῦ Ἴλιον Ἰλιεὺς καὶ Ἰλιάς. λέγεται καὶ κτητικὸν Πηλιωτικόν, ἀπὸ τοῦ Πηλιώτης. ἔστι δὲ καὶ Πήλιον Ἰλλυρίας πόλεως, ἧς μέμνηται Κουάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Πηληνός.

Πηλοῦς, νῆσος περὶ Χίον. τὸ ἐθνικὸν Πηλούσιος, ὡς Ῥαμνούσιος.

Πηλούσιον, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν ἐκρεῖ τὸ πρῶτον στόμα. τὸ ἐθνικὸν Πηλουσιώτης, ὡς Ζεφυριώτης. ἀλλὰ καὶ Πηλούσιος καὶ Πηλουσιακός. ἔστι καὶ Πηλούσιον λιμὴν Θετταλίας.

Πήρα, πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πηραῖος.

Πηρεία, Θεσσαλίας χωρίον. τὸ ἐθνικὸν Πηρεύς.

Πίακος, πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Πιακηνοί.

Πιαλία, πόλις Θεσσαλικὴ ὑπὸ τὸ Κερκετιὸν ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Πιαλεύς.

Πιάσται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῷ Ὀρέσται. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διέσται. Μακεδονικὰ δέ εἰσιν ἔθνη καὶ οἱ Πιασταί. χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι οὔ φησι καὶ τοὺς Πιάστας Μακεδονικὸν ἔθνος εἶναι, ἀλλὰ συμβαρυνομένους τοῖς Διέσταις καὶ Ὀρέσταις.

Πίγινδα, ὡς Ἄλινδα, Δάρανδα, δῆμος Καρίας. οἱ δημόται Πιγινδεῖς.

Πιερία, πόλις ἐν ὁμωνύμῳ χωρίῳ. ὁ πολίτης Πιεριώτης καὶ Πιερίτης καὶ Πιεριεύς.

Πιθηκοῦσσαι, νῆσοι περὶ Τυῤῥηνίαν. οἱ οἰκήτορες Πιθηκουσσαῖοι.

Πιθήκων κόλπος, λιμὴν ἐν τῇ Λιβύῃ περὶ Καρχηδόνα. τὸ ἐθνικὸν Πιθηκοκολπίτης.

Πίθος, ὁμωνύμως τῷ ἀγγείῳ, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. κέκληται δὲ ἀπό τινος Πίθους, τῶν πί-

θων αὐτόθι γενομένων. ὁ δημότης Πιθεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Πιθέων, εἰς Πιθέων, ἐν Πιθέων.

Πικεντία, πόλις Τυῤῥηνίας. Φλέγων δὲ Πίκεντον αὐτὴν καλεῖ. οἱ ἐνοικήτορες Πικεντηνοί. καὶ τὸ θηλυκὸν Πικεντηνή.

Πικίαντες, ἔθνος Ἰταλίας.

Πίλωρος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Πιλωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης.

Πιμώλισα, οὐδέτερον, φρούριον τῆς ἐντὸς Ἅλυος Ποντικῆς, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Πιμωλισηνή. ὁ κατοικῶν τὴν πόλιν Πιμωλισηνός, ὡς Ἔμισα Ἐμισηνός.

Πίναμυς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Πιναμύτης, ὡς Αἴγυος Αἰγύτης. ὁ δὲ τύπος Αἰγύπτιος.

Πίναρα, πόλις μεγίστη, ὑπερκειμένη τῷ Κράγῳ ὄρει τῆς Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Πιναρεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Πίσα, πόλις καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας. ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἵδρυται καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τελεῖται. τὸ ἐθνικὸν Πισάται. τὸ θηλυκὸν Πισάτις. λέγεται καὶ Πισαιεύς. τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς Πίσης μακρά ἐστι.

Πισιδία. οἱ Πισίδαι πρότερον Σόλυμοι, ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Χαλδήνης. ἔστι δὲ ἔθνος βάρβαρον, κατοικοῦν παρὰ τὴν Ἄσπενδον καὶ τὴν Κιλικίαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Πισίδου. αἱ δεύτεραι καὶ πρῶται συστέλλονται. λέγεται καὶ Πισιδικὴ καὶ Πισιδικὸν καὶ Πισιδεῖς μετὰ ἐκτάσεως τοῦ ι.

Πίσις, πόλις καὶ ὄρος Ἀρμενίας, ἢ Σουσιανῆς. ὁ πολίτης Πισιδεύς, ὡς Χαλκιδεύς.

Πισάον, Πελαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Πισαῖος.

Πίστιρον, ἐμπόριον Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρῖται. ἔστι δὲ ὡς Σκίρος Σκιρίτης.

Πισύη, πόλις Καρίας. λέγεται καὶ Πιτύη. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Πισυήτης.

Πιτάνη, πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Πιταναῖος καὶ Πιτανῖτις χώρα καὶ Πιτανῖτις Νύμφη καὶ Πιταναία.

Πιτάον, πόλις Καρίας, ἀπὸ Πιτάκου. Πίτακος δὲ Φρύξ, Μίδου φίλος. τὸ ἐθνικὸν Πιταεῖς. ἔστι δ' οὕτω δυοῖν ἐθνικὸν, ὡς τοῦ Μόψου ἑστία Μοψεάται.

Πίτνισσα, πόλις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Πιτνισσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, Πιτυουσσαῖος.

Πιτύεια, πόλις μεταξὺ Παρίου καὶ Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Πιτυεὺς καὶ Πιτύεια.

Πιτύη, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πιτυάται. Καπίτων δ' αὐτὴν διὰ δύο σ λέγει Πιτύουσσαν.

Πιτύουσσαι, νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμάν. τὸ ἐθνικὸν Πιτυούσσιος.

Πλαδαραῖοι, ἔθνος ἐπὶ ἄρκτου κείμενον. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Πλαδαραῖος καὶ Πλαδαρίτης.

Πλακεντία, πόλις Λιγούρων. τὸ ἐθνικὸν Πλακεντῖνος.

Πλάκη, πόλις Ἑλλησποντία. ὁ πολίτης Πλάκιος. τὸ ἐθνικὸν Πλακιανός.

Πλάμος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαμεὺς τῷ χαρακτῆρι τῆς χώρας.

Πλαραῖοι, ἔθνος Ἠπείρου. λέγονται δὲ καὶ Πλάριοι.

Πλάρασσα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαρασσεύς.

Πλαταιαὶ, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος ἑνικῶς,

οἵ τε Πλάταιαν ἔχον.

Εὔδοξος δὲ γῆς περιόδου πληθυντικῶς. Πλαταιὰς δὲ διὰ τὸ τάφους καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔχειν, τῶν τὴν Ἑλληνίδα γῆν ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα δουλωσάντων. τὸ πληθυντικὸν ὀξύτονον. Ἡρω-

διατὸς δὲ διὰ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπικρίνει. εἰ μέντοι μεταβάλλει τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸν τόνον μεταβάλλει. κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ καταλόγου, ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῷ πορεύεσθαι ἀπ' ἀλλήλων. ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι. οἱ πολῖται Πλαταιεῖς κατὰ συναίρεσιν. Ἀττικῶς τοὺς Πλαταιέας. καὶ Πλαταιάτις τὸ θηλυκὸν καὶ Πλαταιΐς. ἔστι καὶ νῆσος πρὸ τῆς Λιβύης· ταύτης οἱ πολῖται Πλαταιεῖς. καὶ ἡ χώρα Πλαταϊκή. δεῖ δὲ τὸ πρωτότυπον ἐθνικὸν προπαροξύνειν Πλάταιαν, ὡς Λίμναιαν, Ἱστίαιαν, Δίκαιαν. τὸ ἐκ τόπου ἐπίῤῥημα Πλαταιόθεν καὶ εἰς τόπον Πλαταιάζε.

Πλάτανος, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πλατανεύς.

Πλάτεια, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Πλατειάτης καὶ Πλατείτης, ὡς Ζελείτης.

Πλατηΐς, νῆσος παρὰ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πλαταιεὺς διὰ τὸ χαίρειν τοὺς Κᾶρας τῷ τῶν εἰς ευς τύπῳ.

Πλεισταρχία, πόλις Καρίας, ἥ τις καὶ πρότερον καὶ ὕστερον Ἡράκλεια ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Πλεισταρχίτης.

Πλευρών, πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Πλευρώνιος καὶ Πλευρωνία καὶ Πλευρωνεύς. καὶ εἰς τόπον Πλευρώναδε.

Πλημύριον, φρούριον Συρακουσῶν. ὁ οἰκήτωρ Πλημμυριάτης καὶ Πλημυράτης.

Πλινθίνη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας, ἀπὸ τῆς Σαμαρείας. ὁ πολίτης Πλινθινίτης.

Πλούτιον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Τυῤῥηνῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Πλουτῖνος.

Πλυνέαι, νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ. τὸ ἐθνικὸν Πλυνεαῖος καὶ Πλυνεάτης.

Πλώθεια, δῆμος Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης

Πλωθειεὺς καὶ Πλωθεύς. τὰ τοπικὰ Πλωθειάθεν, Πλωθειάζε, Πλωθειῆσι.

Πνέβεβις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πνεβεβίτης, ὡς πάντα τὰ εἰς ις Αἰγύπτια ὀνόματα *

Πνὺξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν οὕτως· ἔστιν οὖν πύκνη * κυρ * οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι καὶ ὑπερετέθη τὸ ν. καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν. ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τοῦ κ πνὺξ πυκνὸς, τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας Ἀριστοφάνης. τοῦ λίθου ταύτῃ πυκνὶ, καὶ πυκνά. κέκληται δὲ παρὰ τὸ πυκνὸν τῶν πάλαι συνῳκισμένων οἰκιῶν. ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν πυκνίτης λέγεται καὶ πυκναία. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι τὴν πύκνα ἂν εἴη λέγων. τὸ δὲ πυκναία ἀπὸ τοῦ πυκνὴ παρῆκται, ὅπερ οὐκ εἴρηται. οὐδεὶς γὰρ εἶπε προσηγορικῶς ἢ κυρίως τὸ πυκνή. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὡς ἐπίπαν ἀπὸ μακροκαταλήκτων παράγεται, εὐνὴ εὐναία, γυρὴ γυραία, ἀνάγκη ἀναγκαία. τὸ ὡς ἐπίπαν εἴρηται, διὰ τὸ ἅμαξα ἁμαξαία καὶ κέρα κεραία.

Ποδάλεια, πόλις Λυδίας, πλησίον Λιμύρων. ὁ πολίτης Ποδαλεώτης. εἰσὶ δὲ καὶ Ποδαργοὶ ἔθνος Θρᾴκης.

Ποιήεσσα, πόλις τῆς Κέω. ὁ πολίτης Ποιηέσσιος.

Ποιμάνινον, πόλις, ἤτοι φρούριον. ἔστι δὲ καὶ χωρίον Κυζίκου. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Ποιμὴν, ὄρος τῆς Ποντικῆς, ἀφ' οὗ καταῤῥεῖ ὁ Παρθένιος, σχίζων τὴν Ἄμαστριν. οἱ οἰκοῦντες Ποιμαίνιοι. ἔστι καὶ ὄρος Ποιμαίνιον ἐν Μακεδονίᾳ. οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως Ποιμαίνιοι.

Ποίμνη, ὡς αὔλη· Ποιμνίτας ὑμεναίους καὶ Ποιμνιώτας.

Πόλα, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πολάτης. καὶ ἀκρωτήριον Πολατικὸν καὶ τὸ Πολεατικόν.

Πολεμώνιον, ἐν Πόντῳ λιμὴν καὶ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πολεμώνιος καὶ Πολεμωνιεύς.

Πολλήσιοι, πόλις καὶ οἱ πολῖται, ὡς Λοκροὶ, Δελφοί. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως.

Πολίειον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σίρις καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Πολιεὺς, ὡς τοῦ Σίγειον τὸ Σιγειεύς.

Πόλιον, ἐν Λέσβῳ τόπος, ὅπου τὸ ἡρῷον Ταντάλου. λέγεται δὲ ὁ πολίτης Πολιεύς.

Πόλις, ὄνομα πόλεως Αἰγυπτίας. ὁ οἰκήτωρ Πολίτης καὶ Πολιεύς. οὕτω γὰρ τιμᾶται ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆς Πόλιος γενικῆς, κατὰ τροπὴν τοῦ ος εἰς ευς. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῦ Πολιεὺς Πολιεία. λέγεται καὶ ἄλλο θηλυκῶς Πολιὰς, ὡς Σουνιάς.

Πολιτεία, πόλις Ἀχαΐας.

Πολιτώριον, πόλις Λατίνων, ἣν ἑλὼν Μάρκιος ὁ βασιλεὺς, μετήγαγεν εἰς Ῥώμην. τὸ ἐθνικὸν Πολιτωρηνός.

Πολίχνα, πόλις τῆς Τρωάδος. οἱ πολῖται Πολιχναῖοι. ἔστι καὶ Κρήτης Πολίχνη πόλις, ἧς ὁ πολίτης Πολιχνίτης.

Πόλλεντος, ὡς Σώρεντος, ἢ Πολλέντιον, ὡς Ῥήγιον. τὰ γὰρ τούτων ἐθνικὰ τύπον ἕνα διὰ τοῦ ινος ἔχουσιν, ὡς Ῥηγῖνος, Σωρεντῖνος.

Πολύαρα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Πολυαρεύς.

Πολυδώρα, νῆσος πρὸς τῇ Κυζίκῳ. τὸ ἐθνικὸν Πολυδωρεύς.

Πολυπόδουσα, νῆσος τῆς Κνιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πολυποδουσαῖος.

Πολύρην, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τοῦ πολλὰ ῥῆνεα, τουτέστι πρόβατα ἔχειν. ὁ πολίτης Πολυῤῥήνιος.

Πομπηιούπολις, πόλις Παφλαγονίας. τινὲς δὲ δίχα τοῦ υ Πομπηϊόπολιν λέγουσι καὶ Πομπηϊοπολίτης.

Πονηρόπολις, πόλις ἐν Θρᾴκῃ. ὁ πολίτης Πονηροπολίτης.

Πόντος, ἰδικῶς ὁ Εὔξεινος. τὸ ἐθνικὸν Πόντιος καὶ Ποντία καὶ Ποντιάς, καὶ τὸ κτητικὸν Ποντικός. ἔστι καὶ Πόντος Πολεμωνιακὸς ἐπαρχία.

Ποπλώνιον, πόλις Τυῤῥηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Ποπλώνιος τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Πορδοσελήνη, νῆσος περὶ τὴν Λέσβον, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ὁ πολίτης Πορδοσεληνίτης. τινὲς δὲ ἐκκλίνοντες τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην ἐκάλεσαν.

Πορθμία, καὶ Πορθμίον, κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ ἐθνικὸν Πορθμιεὺς, ὡς Σουνιεὺς, καὶ Πορθμίτης.

Πορφυρεών, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πορφυρεώνιος καὶ Πορφυρεωνίτης.

Πορφυρίτη, πόλις Ἀραβίας κατ' Αἴγυπτον.

Ποσίδειον, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσιδειεύς.

Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσειδωνιάται καὶ Ποσειδώνιος.

Ποταμοσάκων, Σάκων ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ ποταμὸς καὶ νῆσος τῆς Αἰολίδος.

Ποτίδαια, πόλις Θρᾴκης. ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Κασάνδρεια. ὁ πολίτης Ποτιδαιάτης καὶ Ποτιδαιεῦς.

Ποτιδανία, πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτιδανιάτης.

Ποτίολοι, πόλις Τυῤῥηνίας, κτίσμα Σαμίων, ἥτις καὶ Δικαιάρχεια. τὸ ἐθνικὸν Ποτιολεῦς καὶ Ποτιολήσιοι.

Πότνιαι, πόλις Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτνιεὺς καὶ τὸ θηλυκὸν Ποτνιάς. λέγεται καὶ Πότνιος καὶ τὸ κτητικὸν Ποτνιακὸς καὶ Ποτνιακή.

Πράασπα, πόλις τῆς Ἀτροπατήνης. τὸ ἐθνικὸν Πραασπηνός.

Πραίνεστος, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Πραινέστου τοῦ Λατίνου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης υἱοῦ. ὁ πολίτης Πραινεστῖνος.

Πραῖσος, πόλις Κρήτης, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Πραίσιος καὶ Πραῖσός.

Πραιτετία, χωρίον ἀπὸ τοῦ Ἀδρία· ἧς ὁ οἰκήτωρ Πραιτετιανὸς καὶ Πραιτετιανή.

Πράκιαι, καὶ Πράκες, ἔθνος ἀπὸ Πρακὸς τοῦ ἐξ Ἠπείρου μὲν ὁρμωμένου, οἰκήσαντος δὲ ἐν τῇ Λακωνικῇ. τὸ ἐθνικὸν Πρᾶκες καὶ Πρακηνοί.

Πρᾶκνος, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πράκνιοι.

Πράξιλος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Πραξίλιος.

Πράσιοι, ἔθνος Ἰνδικὸν, Διονύσῳ πολεμῆσαν.

Πρᾶς, ὄνομα πόλεως Περραιβικῆς. περισπᾶται καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. τὸ ἐθνικὸν Πράντες.

Πρασίαι, δῆμος Ἀθήνησι Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πρασιεύς. καὶ Πρασίαθεν τὸ τοπικὸν, Πρασίασε καὶ Πρασίῃσιν. ἔστι καὶ Λακωνικὸν πολίχνιον, οὗ ὁ πολίτης ὁμοίως Πρασιεύς.

Πράσον, ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. οἱ οἰκήτορες Πράσιοι.

Πράσσαιβοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν.

Πρετανική, νῆσος, ἤπειρον μιμουμένη ἀπὸ τῆς Κελτικῆς. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Πρετανοὶ καλοῦνται.

Πρίαισος, πόλις Κρήτης. οἱ πολῖται Πριαίσιοι καὶ Πριαισιεύς.

Πρίαπος, πόλις Ἑλλησποντίας, θηλυκῶς. ὁ πολίτης Πριαπηνὸς καὶ Πριαπηνή. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Πρίηπος καὶ Πριαπεῖς πληθυντικῶς. καὶ ἡ χώρα Πριαπίς.

Πριήνη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Πριηνεὺς καὶ Πριήνιος καὶ Πριηνιάς.

Πρίνασσος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πριναςσεῖς.

Πρίολα, πόλις πλησίον Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Πριολαεύς.

Πριούερνος, Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πριουερνάται.

Πρόαρνα, πόλις Μηλιέων, οὐδετέρως. οἱ οἰκήτορες Προάρνιοι.

Προβάλινθος, δῆμος Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Προβαλίνθιος. τὰ τοπικὰ Προβαλινθόθεν, Προβαλινθόνδε, Προβαλινθοῖ. θηλυκῶς δὲ λέγεται ὁ δημότης.

Προγάσεια, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Προγάσου τοῦ υἱοῦ Μελάμπου. τὸ ἐθνικὸν Προγασεύς.

Πρόκλη, πόλις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Προκλαῖος.

Προκόνησος, μία τῶν Σποράδων ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ πολίτης Προκονήσιος.

Προνάσται, ἔθνος Βοιωτίας. Βοιωτῶν δέ τινες παλαιὸν ἔθνος Προνάσται καλοῦνται.

Πρόνεκτος, πόλις Βιθυνίας, πλησίον τῆς Δρεπάνης, ἣν ἔκτισαν Φοίνικες.

Προπάλαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προπαλαῖος. ἔστι δ' ὡς Ἐπιπολαῖος.

Προξενούπολις, περὶ Ναυκρατίαν. ὁ πολίτης Προξενοπολίτης, ὡς Ἑρμοπολίτης.

Προποντίς, ἡ πρὸ τοῦ Πόντου τοῦ Εὐξείνου

θάλασσα καὶ γῆ Βυζαντίων. ὁ οἰκήτωρ Προποντίτης καὶ Προπόντιος. καὶ Προποντὶς ἡ θάλασσα.

Προσέληνοι, οἱ Ἀρκάδες. καὶ Προσεληνία τὸ θηλυκόν.

Πρόσπαλτα, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Προσπάλτιος. τὰ ἐθνικὰ Προσπαλτόθεν, Προσπαλτάδε, Προσπαλτοῖ.

Προστρόπαια, πόλις Σικελίας οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Προστροπαῖος.

Πρόσυμνα, μοῖρα τοῦ Ἄργους. ὁ οἰκήτωρ Προσυμναῖος.

Πρόσχιον, χώρα Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Προσχιεύς, ὡς Σούνιον Σουνιεύς.

Προσωπὶς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης, ὡς Ναυκρατίτης καὶ ὅσα τοιαῦτα λέγεται. καὶ Προσωπίτις.

Πρόσωπον, νῆσος οὐ πόῤῥω Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης, ἢ Προσώπιος.

Προῦσα τῆς Προυσιάδος διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ Προυσιὰς Βιθυνίας, ἀπὸ Προυσίου τοῦ Ζιήλα τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ἡ Κεῖος πρότερον ὀνομασθεῖσα, ἧς ὁ πολίτης Προυσιεύς· ἡ δὲ Προῦσα καὶ αὐτὴ μὲν πόλις μικρὰ Βιθυνίας, κτίσμα Προυσίου τοῦ Κῦρον πολεμήσαντος. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Προυσαεύς, ὡς τῆς Νύσσας Νυσσαεύς.

Προχύτη, νῆσος πρὸ τῆς Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προχυταῖος.

Πρυμνησία, πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Μίμαιθος. τὸ ἐθνικὸν Πρυμνησιεύς, ὡς Θεοδοσιεύς.

Πρώανα, πόλις Θεσσαλική, οὐδετέρως λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Πρωανεύς, ὡς Τυανεύς, Ἀδανεύς.

Πρωτή, ὀξυτόνως, νῆσος ἀπὸ τῆς Σφακτηρίας καὶ Πύλου. τὸ ἐθνικὸν Πρωταῖος.

Πτελέα, δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Πτελεάσιος. τὰ τοπικὰ Πτελεάθεν, Πτελέανδε, Πτελεάσιν. ἔστι καὶ πόλις· οὕτω γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Πτελαῖος.

Πτελέον, πόλις Ἰωνίας καὶ Τρῳάδος καὶ τῶν παραθαλαττίων Ἀχαιῶν οὐδετέρως. καλεῖται δὲ, ὅτι πολλὰς ἔχει πτελέας. ὁ πολίτης Πτελεάτης καὶ Πτελεούσιος. καὶ Πτελεεῖς, ὡς Φενεεῖς.

Πτέριον, πόλις Μήδων. τινὲς δὲ Πτερὰ οὐδετέρως τὴν ἀκρόπολιν Βαβυλῶνος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ Πτερία. ἔστι καὶ Πτερία, πόλις Σινώπης. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μηδικῆς Πτεριηνὸς, τῆς δ' ἐν τῇ Σινώπῃ Πτέριος.

Πτολεμαΐς, πόλις Φοινίκης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀκὴ, ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ γενομένου δήγματος Ἡρακλεῖ ὑπὸ ὄφεως. ὁ πολίτης Πτολεμαΐτης καὶ Πτολεμαιεύς.

Πτυχία, νῆσος παρὰ τῇ Κερκύρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πτυχιεὺς, ὡς Ὑρία Ὑριεύς.

Πύγελα, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Πυγελεύς.

Πυγμαῖοι, ἔθνος, ἀπὸ Πυγμαίου τοῦ Δώρου τοῦ Ἐπάφου.

Πύδης, πόλις καὶ ποταμὸς Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πυδήσιος, ὡς Φαγρήσιος καὶ Μαγνήσιος· οὗ τὸ Μαγνησία.

Πύδνα, πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Πυδναῖος.

Πυῆνις, πόλις Κόλχων. τὸ ἐθνικὸν Πυηνίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις ληγόντων.

Πύθιον, τὸ πάλαι μεσαίτατον τῆς ἐν Κρήτῃ Γορτύνης. οἱ κατοικοῦντες Πυθιεῖς καὶ οἱ τὸ Πύθιον οἰκοῦντες, ἐν ᾧ Ἀπόλλωνος ἱερόν ἐστι. καὶ Μακεδονίας Πύθιον, ἐν ᾧ καὶ τὰ Πύθια ἐπιτελεῖται. Πύθιος οὖν τὸ ἐθνικὸν, καὶ Πύθιον πλησίον τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλ-

που. οἱ κατοικοῦντες Πυθιανοὶ καλοῦνται καὶ Πυθιανὰ ποτήρια.

Πυθόπολις, Καρίας πόλις, ἡ μετὰ ταῦτα κληθεῖσα Νύσσα. Πυθόπολις ἀπὸ Πυθοῦ περισπωμένως, ὡς ἀπὸ τῆς Ἑρμοῦ γενικῆς Ἑρμόπολις. ὁ δὲ Πυθῆς τοσοῦτον πλουσιώτατος ἦν, ὅτι τὸν Ξέρξην ὑποδεξάμενος, ἑκάστῳ τῶν στρατιωτῶν ἀνὰ ἓξ Δαρεικοὺς χρυσοῦς παρέσχεν. ὁ πολίτης Πυθοπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Πυθόπολις Μυσίας.

Πυθώ, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις.

Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ.

τὸ ἐθνικὸν Πυθῷος, ὡς Λητὼ Λητῷος· καὶ Πύθιος καὶ Πυθία καὶ Πυθιὰς, ὡς Ἑλικωνιάς· καὶ Πύθιον καὶ πυθιάζειν. ἀπὸ τοῦ Πυθαῖος διαλύσεως γενομένης καὶ Πυθαϊστής. καὶ τὸ τοπικὸν Πυθῶθεν διὰ τοῦ ω, ὡς Κριῶθεν· καὶ μετὰ συστολῆς Πυθόθεν, ὡς Λεσβόθεν. καὶ Πυθοῖ τὸ ἐν τόπῳ. καὶ παρὰ τὴν Πυθὼ Πυθεὺς, ὡς Ἐννὼ Ἐννεύς· καὶ ἀπὸ τῆς Πυθήος γενικῆς Ἰωνικῆς Πύθιος, ἐξ ἧς τὸ Πυθήϊος κτητικὸν, καὶ Πυθαιεὺς καὶ Πυθαεὺς, ὡς Κρηταεύς.

Πύλαι, τόπος Ἀρκαδίας, καὶ Πυλαία. τὸ ἐθνικὸν Πυλαΐτης. λέγεται καὶ Πύλαια τὸ οὐδέτερον ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ τὸ ἐπίῤῥημα Πυλαιόθεν. τὸ ἐθνικὸν Πυλάτης. τὸ θηλυκὸν Πυλάτις.

Πυλήνη, πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Πυλήνιος. τὸ θηλυκὸν Πυληνίς.

Πύλος, πόλις ἐν Μεσσήνῃ. ἐκαλεῖτο δὲ Κορυφάσιον. τὸ ἐθνικὸν Πύλιος καὶ Πυλαῖος. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. τρία τοίνυν ἐθνικὰ Πύλιος, Πυλαῖος, Πυλίων.

Πύξις, πόλις ἐν μεσογείᾳ τῶν Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Πύξιος.

Πυξοῦς, πόλις Σικελίας, κτίσμα Μιάνθου. ὁ οἰκήτωρ Πυξούντιος.

Πυραία, μοῖρα Θεσσαλίας ὠνομασμένη ἀπὸ Πύρας. ὁ οἰκήτωρ Πυραῖος.

Πυραμίδες, ἐν Αἰγύπτῳ κτίσμα, εἰς ὃ λέγεται ἀνηλωκέναι κρομμύων καὶ σκορόδων καὶ τυροῦ τάλαντα μύρια πεντακόσια. ὠνομάσθησαν δὲ πυραμίδες ἀπὸ τῶν πυρῶν, οὓς ἐκεῖ συναγαγὼν ὁ βασιλεὺς ἔνδειαν ἐποίησε σίτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Πύραμος, ποταμὸς ἐν Μάλλῳ τῆς Κιλικίας. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λευκόσορος.

Πύρανθος, πόλις μικρά, ἢ κώμη Κρήτης περὶ Γόρτυνα. οἱ κατοικοῦντες Πυράνθιοι.

Πύρασος, πόλις Φθίας. κέκληται δὲ διὰ τὸ τὴν χώραν εἶναι πυροφόρον. τὸ ἐθνικὸν Πυρασαῖος.

Πύργησσα, πολίχνιον Ἰταλίας. ὁ πολίτης Πυργησσαῖος.

Πύργοι, πόλις Μεσήνης. τὸ ἐθνικὸν Πυργῖται.

Πυρήνη, ὄρος Εὐρώπης. καὶ Πυρηναία πόλις Λοκρίδος.

Πύρινθος, πόλις Καρίας. τὰ εἰς ος καὶ εἰς α εἰς ευς ἔχει τὸ ἐθνικόν.

Πύρνος, ὡς Οὖρνος, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πύρνιοι.

Πύῤῥα, πόλις ἐν Λέσβῳ. ὁ πολίτης Πυῤῥαῖος. ἔστι καὶ κώμη Λιγυστική. ἔστι καὶ νῆσος.

Πυρωναία, πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος.

Λοκρῶν ἀγυιαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι.

Πῶλις, καὶ Σῆνος, πόλις ἐν νήσοις. ὁ μὲν Πωλίτης, ὁ δὲ Σηνικός.

Ρ.

Ῥάβα, πόλις πρὸς τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβαῖος, ὡς Βάββα Βαββαῖος.

Ῥαβάθμωμα, πόλις τρίτης Παλαιστίνης, ἡ νῦν Ἀρεόπολις. ὁ πολίτης Ῥαβαθμωμηνός.

Ῥαββατάμμανα, πόλις τῆς ὀρεινῆς Ἀραβίας. λέγεται δὲ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Ῥαββαταμμηνός.

Ῥάβεννα, πόλις Ἰταλίας. Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος Ῥούενναν αὐτὴν καλεῖ. Διονύσιος δ' ἐν ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς Ἀρχαιολογίας καὶ πληθυντικῶς καὶ διὰ τοῦ η καὶ δι' ἑνὸς ν. ἀμφότεροι ἀπήντησαν Φλαμίῳ περὶ τὴν καλούμενον Ῥαβηνόν. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβεννάτης· παρ' Ἰταλοῖς Ῥαβεννήσιος.

Ῥάγα, πόλις ἐν Μηδίᾳ. τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν Ῥαγὸς Ῥάγιος, τῆς δὲ Ῥάγας Ῥαγηνός, ὡς Καῤῥηνός. ἐκτισμένη ὑπὸ Σελευκοῦ τοῦ Νικάτορος. ἐκαλεῖτο δὲ Εὐρωπός. μετωνομάσθη δὲ καὶ Ἀρσάκη ἀπὸ Ἀρσάκου βασιλέως Περσῶν. ἔστι νῆσος Λυκίας Ῥὰξ, ἀλλὰ ταύτης μὲν τὸ ἐθνικὸν Ῥάγιος, τῆς δὲ πόλεως Ῥαγηνός.

Ῥαδανουσία, πόλις Μασσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαδανουσιεύς.

Ῥαία, πόλις μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ὑρκανίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαιαῖος.

Ῥαιτοί, Τυῤῥηνικὸν ἔθνος.

Ῥάκηλος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥακήλιος.

Ῥακώτης. οὕτως ἡ Ἀλεξάνδρεια πρότερον ἐκαλεῖτο. ὁ οἰκήτωρ Ῥακωτίτης.

Ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ῥαμνούσιος καὶ Ῥαμνουσία καὶ Ῥαμνουσίς. τὰ τοπικὰ Ῥαμνουντόθεν, Ῥαμνουντάδε καὶ Ῥαμνοῦντι.

Ῥάπται, μητρόπολις τῶν ἐν τοῖς Αἰθιόπων. οἱ οἰκήτορες Ῥάψιοι. καὶ Ῥάπτρα ὅρμος καὶ Ῥάπτος ποταμός. ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς Βαρβαρίας τὰ Ῥάπτρα καὶ αὐτὴ καλουμένη.

Ῥάρεντος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαρεντῖνος.

Ῥάριον, πεδίον ἐν Ἐλευσῖνι. καὶ Ῥαρία γῆ. καὶ Ῥαριὰς ἡ Δημήτηρ.

Ῥαῦκος, πόλις ἐν μεσογείῳ τῆς Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥαύκιος καὶ Ῥαυκία.

Ῥαφανέαι, πολίχνιον Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφανεώτης. τῶν εἰς ωτης ἐθνικῶν τὰ πολλὰ τὸ ι πρὸ τοῦ ω ἔχει, Πηλιώτης, Φθιώτης· σπάνια δὲ τὸ ε καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῆς ει συσταλέντα, Ἡρακλεώτης. οὕτω καὶ Ῥαφανεώτης.

Ῥάφεια, πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφιώτης· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τὸν Διόνυσον.

Ῥεάτιον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥεατινός, ὡς τοῦ Ῥήγιον Ῥηγινός.

Ῥεμούρια, πόλις πλησίον Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Ῥεμουριάτης καὶ Ῥεμουριανός.

Ῥεσάλα, πόλις Ὀμβρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ῥεσαληνὸς τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Ῥέσινα, πόλις περὶ τὸν Ἄβορον ποταμόν. καὶ εἰ μὲν ὡς Αἴγινα τονηθείη, τὸ ἐθνικὸν Ῥεσινάτης· εἰ δὲ ὡς Τέρινα, Ῥεσιναῖος. Ῥεσινάτης δὲ ἄμεινον.

Ῥῆβας, ποταμὸς παρὰ τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ χώρα οὗ τὸ ἐθνικὸν Ῥηβαῖοι.

Ῥήγιον, πόλις Ἑλληνίς. ὁ πολίτης Ῥηγῖνος. τὸ θηλυκὸν Ῥηγίνη, καὶ Ῥήγινον τὸ οὐδέτερον.

Ῥῆγμα, πόλις, ὡς Ἅρμα. καὶ κόλπος Ῥῆγμα περὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν Ῥηγματίτης.

Ῥήνη, νῆσος μικρὰ, πλησίον Δήλου. λέγεται καὶ Ῥηνὶς καὶ Ῥηναία καὶ Ῥηναιεὺς καὶ Ῥήνιος.

Ῥῆνοι, ἔθνος παροικοῦν τῷ Ῥήνῳ τῷ ποταμῷ καὶ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενοι.

Ῥηγίλλος, Σαβίνων πόλις.

Ῥιζηνία, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥιζηνιάτης.

Ῥίζις, ἄκρα μεγάλη, ἣν οἰκοῦσι Τρωγλοδύται. οἱ κατοικοῦντες Ῥιζῖται· καὶ Ῥίζις Ῥίζιος Ῥιζιανὸς, ὡς Φασιανός.

Ῥιζοῦς, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥιζούντιος.

Ῥίζων, πόλις τῆς Ἰλλυρίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Ῥιζωνίτης.

Ῥιθυμνία, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥιθυμνιάτης καὶ Ῥιθύμνιος.

Ῥινοκούρουρα, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων ἐκεῖ τοπαλαιὸν ἀνθρώπων τὰς ῥῖνας ἠκρωτηριασμένων οὕτω καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ῥινοκουρουραῖος καὶ Ῥινοκουρουρίτης.

Ῥίον, πόλις Μεσσήνης, ἢ Ἀχαΐας. καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἣ καὶ Μολυκρία ἐκαλεῖτο.

Ῥιπαία, ὄρος Ὑπερβορέων. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος, οὗ παράγωγον τὸ Ῥιπαιεύς.

Ῥίπη, Ἀρκαδικὴ πόλις, βαρυτόνως. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος ὁμοίως.

Ῥόβεια, παρ' ἧς τὸ ἐθνικὸν Ῥοβειάτης καὶ Ῥοβείτης, καὶ κατὰ διάλυσιν Ῥοβηΐτης.

Ῥοδανουσία, πόλις ἐν Μασσαλίᾳ. ὁ πολίτης Ῥοδανούσιος· καὶ τὸ θηλυκὸν Ῥοδανουσία.

Ῥοδαί, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαιάτης.

Ῥόδη, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαῖος, ὡς Μενδαῖος, Ἰουδαῖος.

Ῥοδία, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδιὰς Ῥοδιεύς· καὶ τῆς Ῥόδης Ῥοδεύς. ἄμεινον δὲ τὸ Ῥοδιαῖος.

Ῥοδόη, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοήτης, ὡς Ἀρσινοήτης.

Ῥοδόπη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοπεύς, ὡς Σινωπεύς.

Ῥόδος, νῆσος ἐπιφανεστάτη. ἐκαλεῖτο Ὀφιοῦσσα καὶ Αἰθραία. οἱ κατοικοῦντες Αἰθραῖοι καὶ Ῥόδιοι καὶ Ῥοδία.

Ῥοδουντία, χώρα πλησίον Οἴτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούντιος. τὸ οὐδέτερον Ῥοδούντιον ἔπος.

Ῥόδουσσα, πόλις τῆς Ἀργείας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούσσιος, ὡς Πιτυούσσιος καὶ Ῥοδουσσαῖος.

Ῥοῖξος, ἐπίνειον Κιλικίας ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Σάρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ῥοίξιος ἢ Ῥοιξίτης.

Ῥοίτειον Ὦρος ἄκραν εἶναί φησι. καὶ πόλις δέ ἐστι Τρωάδος. ὁ πολίτης Ῥοιτειεὺς καὶ Ῥοιτειὰς καὶ Ῥοιτὶς διὰ τοῦ ι.

Ῥοιτία, πόλις Βάκτρων. τὸ ἐθνικὸν Ῥοιτιηνός, ὡς Ἀριηνός· καὶ Ῥοιτιανός, ὡς Βακτριανός.

Ῥουδαῖοι, ἔθνος Θράκιον.

Ῥοξονοκαία, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥοξονοκαῖος καὶ Ῥοξονοκαιάτης καὶ Ῥοξονοκαιανός.

Ῥοπεῖς, ἔθνος, οὗ μέμνηται Φαβωρῖνος ἐν ἐπιτομῇ τετάρτῃ τῆς Παμφυλίας.

Ῥύβδος, φρούριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥύβδιος.

Ῥύγχαι, χωρίον Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥυγχαῖος.

Ῥύμη, ὁ στενωπός. τὸ τοπικὸν Ῥυμαῖος ἢ Ῥυμίτης.

Ῥύνδακος, πόλις μεταξὺ Φρυγίας καὶ Ἑλλησπόντου. οἱ κατοικοῦντες Ῥυνδακηνοί, ὡς Κυζικηνοί. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥύνδακος θηλυκὸν Ῥυνδακὶς καὶ Ῥυνδακίτης.

Ῥύπαι, πόλις Ἀχαϊκή. λέγεται καὶ Ῥυπαίη ἐξ οὗ τὸ Ῥυπαῖος. ὁ πολίτης Ῥύψ. τὸ κτητικὸν ἀπὸ τοῦ Ῥύπες Ῥυπικόν.

Ῥύτιον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥυτιεύς. τοῦ δὲ Ῥυτίασσος Ῥυτιασσεύς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς.

Ῥωγάνη, πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Ῥώγη, νῆσος ἐπὶ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγαῖος.

Ῥωγμοί, Κιλικίας ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγμίτης.

Ῥώμη, διασημοτάτη πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμαῖος, ὡς Θηβαῖος. καὶ Ῥωμαία καὶ Ῥωμαΐς.

Ῥωμυλία, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμυλιάτης.

Ῥών, πόλις τῆς Γανδαρικῆς Σκυθίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥώνιος ἢ Ῥωνίτης, ὡς Θεωνίτης.

Ῥῶσος, τὸ ἐθνικὸν Ῥώσιος. ἀλλὰ καὶ Ῥωσεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ταρσὸς Ταρσεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Ῥωσικός, Ῥωσικὸς σκόπελος.

Σ.

Σαβαί, πόλις μεγάλη, πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ φρούριον. τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου Σαβαῖοι· καὶ θηλυκῶς Σαβαία. καὶ τὸ κτητικὸν Σαβαϊτικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σπάρτης Σπαρτιακόν.

Σαββατία, κώμη Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαββατιανὸς καὶ Σαββάτιος.

Σαβῖνοι, Ἰταλικὸν ἔθνος. τὸ θηλυκὸν Σαβίνη καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας.

Σάβοι, ἔθνος Φρυγίας. λέγονται καὶ ἀντὶ τοῦ Βάκχοι παρὰ Φρυξί.

Σάβω, πόλις μεγάλη πέραν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Σαβαῖοι.

Σαγάλασσος, πόλις Πισιδίας. λέγεται καὶ Σελγησσός. τὸ ἐθνικὸν Σαγαλασσεὺς καὶ Σαγαλασσηνός.

Σαγαρτία, χεῤῥόνησος παρὰ τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Σαγάρτιοι.

Σαγγάριος, ποταμὸς τῆς κάτω Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Σαγγάριος. προὔφθη γὰρ ὁ τύπος τοῦ πρωτοτύπου καταληφθείς.

Σάγουντος, πόλις ἐν Ἰσπανίαις. οἱ πολῖται Σαγουντηνοί.

Σάδαλις, Αἰγυπτία πόλις, τὸ ἐθνικὸν Σαδαλίτης.

Σάξοι, ἔθνος παρὰ τῷ Πόντῳ.

Σαιδηνή, ὄρος Κύμης. τὸ ἐθνικὸν Σαιδηνὸς καὶ Σαιδηνὴ ἡ χώρα.

Σαίξαι, ἔθνος παρὰ τῷ Ἴστρῳ.

Σάϊς, πόλις Αἰγύπτου. κλίνεται δὲ Σάεως, ὡς Μέμφεως. καὶ κτητικὸν Σάϊος καὶ Σαΐα καὶ Σαΐτης νομὸς καὶ ὁ πολίτης. καὶ κτητικὸν Σαϊτικόν. τὸ θηλυκὸν Σαΐτις καὶ Σαϊτηνός.

Σάκαι, ἔθνος. τοὺς Σκύθας οὕτω φασί. τὸ θηλυκὸν Σάκις.

Σάκος, κώμη τῆς ἐν Λακεδαίμονι Πιερίας, ἀπὸ τοῦ ὅπλου, ὅτι αὐτοὶ τοῦτο εὕραντο. τὸ ἐθνικὸν Σάκιος.

Σάκχηνοι, ἔθνος Ἀράβιον.

Σαλάμιοι, ἔθνος Ἀράβων. Σάλαμα δὲ ἡ εἰρήνη. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔνσπονδοι γεγονέναι τοῖς Ναβαταίοις.

Σαλαμὶς, ἡ πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσος καὶ πόλις. ὁ πολίτης Σαλαμίνιος καὶ Σαλαμινία.

Σάλαγγος, ὡς πέλαγος, ἔθνος Ἰταλίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.

Σάλαρς, ὡς Μάκαρς, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Σαλάρσιος, ὡς Τιρύνθιος.

Σαλγανεὺς, μετὰ τὴν Χαλκίδα ἔστι ὁ Σαλγανεὺς, συνάπτων τῷ Εὐρίπῳ. ἔστι δὲ πόλις Βοιωτίας. ὁ οἰκήτωρ Σαλγάνιος. δύναται καὶ Σαλγανείτης καὶ Σαλγανεὺς Ἀπόλλων.

Σάλγας ποταμὸς καὶ πόλις Σάλγα, τῆς Μαυριτανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλγαῖος, ἢ Σαλγανός.

Σαλήσιοι, μοῖρα Παιόνων. Σαλησίοις δ' εἴπερ καὶ αὐτοὶ μοῖρα Παιόνων τυγχάνουσι.

Σαλλεντία, πόλις Μεσσαπίων. τὸ ἐθνικὸν Σαλλεντηνός.

Σάλυες, ἔθνος δυτικὸν, πολεμῆσαν Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῳ Χρονικῶν.

Σαλμάκις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλμακίτης καὶ Σαλμακεὺς διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Σαλμηνοί, ἔθνος μοναδικόν, ὥς φησι Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῶν ἀρχαιολογίᾳ.

Σάλμος, πόλις Βοιωτίας, ἧς οἱ πολῖται Σαλμόνιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνίας.

Σαλμυδησσός, κόλπος τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Σαλμυδήσσιος καὶ Σαλμυδησσία καὶ Σαλμυδησσηνοί. ἡ ἀπὸ τόπου σχέσις Σαλμυδησσόθεν.

Σάλμυκα, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Σάλμυκος Σαλμυκηνός, ὡς Ἐρυκηνός.

Σαλμώνη, πόλις τῆς Πισάτιδος καὶ κρήνη ὁμωνύμως, ἀπὸ τοῦ Σαλμωνέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Σαλμωνεύς, ἢ Σαλμωνείτης, ὡς Ἀταρνείτης. τὸ θηλυκὸν Σαλμωνεῖτις.

Σάλωνα, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλωνίτης. εἰσὶ καὶ Σαλῶναι πόλις Δαλματίας, ὧν Σαλωνεὺς τὸ ἐθνικόν, ὡς Πρίσκος ἐν ἕκτῳ.

Σαλώνεια, πόλις Βιθυνίας καὶ τόπος Σάλων Σάλωνος. ὁ κατοικῶν Σαλωνείτης. οὐκ ἔστι δὲ τοῦ Σάλωνος ὁ Σαλωνείτης, ἀλλὰ τῆς Σαλωνείας. λέγεται καὶ Σαλωναῖος.

Σαμάρεια, πόλις Ἰουδαίας, ἡ μετονομασθεῖσα Νεάπολις. καὶ Ἐπαφρόδιτος μὲν τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς Σαμαρεὺς εἶπε καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐμήκυνεν, ὁ δ' Ἀντίοχος Σαμαρείτης.

Σάμβος, πόλις Ἀράβων. καὶ ἑνικῶς μὲν ἡ πόλις, πληθυντικῶς δὲ οἱ πολῖται Σάμβοι καὶ Σαμβίτης.

Σαμηνοί, νομάδων Ἀραβίων ἔθνος.

Σαμικόν, οὐδετέρως, Τριφυλιακὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σαμικεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου· ἢ Σαμικόν, ὡς Ἀττικὸν τῆς Ἀττικῆς.

Σάμνιον, πόλις Βρετανίας. τὸ ἐθνικὸν Σάμνιος καὶ Σαμνίτης. καὶ Σαμνιτικὸς κτητικόν.

Σαμοθρᾴκη, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Σαμίων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Δαρδανία. τὸ ἐθνικὸν Σαμοθρᾷξ καὶ Σαμοθρᾴκιος.

Σάμορνα, καὶ Σάμορνος, ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν τῆς Σαμόρνης Σαμορναῖος· τῆς δὲ Σάμορνος Σαμόρνιος.

Σάμος, ἐπιφανὴς πρὸς τῇ Καρίᾳ νῆσος. ἐκλήθη δὲ πρότερον Παρθενία καὶ Δρύουσα καὶ Ἀθέμουσα καὶ Μελάμφυλος. τὸ ἐθνικὸν Σαμαῖος καὶ Σάμιος καὶ Σαμία καὶ Σαμιακός.

Σαμόσατα, πόλις Κομμαγηνῆς ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. ὁ πολίτης Σαμοσατεύς.

Σαμυδάκη, πόλις Καρμανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμυδακηνός, ὡς τῆς Ἀρτάκης Ἀρτακηνός.

Σαμυλία, πόλις Καρίας, Μοτύλου κτίσμα, τοῦ τὴν Ἑλένην καὶ Πάριν ὑποδεξαμένου. τὸ ἐθνικὸν Σαμυλιανός.

Σάμφη, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Σαμφαῖος.

Σάμψα, κώμη τῆς Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμψηνός. Σάμψα δε, παρὰ τοῖς Ἄραψιν ὁ ἥλιος.

Σάμψειρα, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Σαμψειρεώτης, ὡς Μαρεώτης καὶ Σαμψειρίτης.

Σανδάλιον, Πισιδίας χωρίον. ὁ τοῦτο οἰκῶν Σανδαλιεύς.

Σάνδων, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σανδώνιος, ὡς Αὐλώνιος, Σαλώνιος.

Σάνεια, πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Σανεύς.

Σάνη, πόλις Θρᾴκης μεταξὺ Ἄθω καὶ Παλλήνης. οἱ πολῖται Σάνιοι καὶ Σηναῖοι καὶ Σαναῖοι.

Σάνινα, πόλις ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Σανιναῖος, ὡς Κωνσταντιναῖος. ἀλλ' ἐπειδὴ τῷ ης χαίρουσι τύπῳ, γίγνεται Σανινίτης.

Σάννιγαι, ἔθνος Σκυθίας, τοῖς Ἀβασγοῖς παρακείμενον.

Σάντις, πόλις Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαντίτης, ὡς Λέπτις Λεπτίτης.

Σάντωνες, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

Σάξονες, ἔθνος οἰκοῦν ἐν τῇ Κιμβρικῇ Χεῤῥονήσῳ.

Σάος, ἡ τῶν Σαΐων νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σάϊος.

Σάπαι, ἔθνος Θρᾴκης. λέγονται δὲ Σάπαιοι καὶ Σάπιοι. καὶ τὸ κτητικὸν Σαπαϊκὸν καὶ Σαπαϊκή.

Σάπειρες, ἔθνος ἐν τῇ μεσογείᾳ τῆς Ποντικῆς, οἱ νῦν διὰ τοῦ β λεγόμενοι Σάβειρες.

Σαπφειρίνη, νῆσος ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ. ἐκ ταύτης ὁ Σάπφειρος λίθος.

Σάρακα, χώρα Ἀραβίας, μετὰ τοὺς Ναβαταίους. οἱ οἰκοῦντες Σαρακηνοί.

Σάραπις, νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Σαραπίτης.

Σάραπτα, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Σαράπτιος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπτηνός.

Σάργανθα, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαργανθηνός.

Σάργαντις, πόλις καὶ φυλακὴ Αἰγυπτία. ὁ πολίτης Σαργαντίτης, ὡς Ναυκρατίτης.

Σάρδαιον, ὄρος περὶ Ἀσωπόν. τὸ ἐθνικὸν Σαρδαῖος καὶ Σαρδαιεύς.

Σάρδησσος, πόλις Λυκίας, πλησίον Λυρνησσοῦ. ὁ οἰκήτωρ Σαρδήσσιος· καὶ Σαρδήσσιος Ζεὺς τιμᾶται.

Σάρδις, πόλις Λυδίας. ὁ πολίτης Σαρδιανὸς καὶ Σαρδιανή. τὸ κτητικὸν Σαρδιανικὸς Σαρδιανική.

Σάρδος, ὡς Πάρθος, πόλις Ἰλλυρίας. οἱ πολῖται Σαρδηνοί.

Σαρδώ, ἡ νῆσος. ὁ Σάρδος οὖν τῇ Σαρδοῖ ἀναλόγως. λέγεται καὶ Σαρδὼν, ὡς τῇ Πυθοῖ παράκειται τὸ Πυθών. ἐκαλεῖτο δὲ Ἰχνοῦσα, διότι ἐοικυῖα ἦν ἀνθρώπου ἴχνει. ὁ κατοικῶν Σαρδώνιος καὶ Σαρδωνία καὶ Σαρδῷος καὶ Σαρδωνικὸς καὶ Σαρδωνική.

Σάριχα, πόλις Καππαδοκίας. τὸ ἐθνικὸν Σαριχηνὸς ἢ Σαριχεὺς, ὡς Τυανεύς.

Σαρμάται, ἔθνος Σκυθικόν. ἡ χώρα αὐτῶν Σαρματία καὶ Σαρματικὸν ὄρος.

Σαρνοῦς, ὡς Μυοῦς, πόλις Ἰλλυρική. τὸ ἐθνικὸν Σαρνούσιος, ὡς Μυούσιος.

Σαρπηδών, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σαρπηδόνιος καὶ Σαρπηδονία.

Σάρτη, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Σαρταῖος.

Σάρων, τόπος Τροιζῆνος. Σαρώνιος οὖν καὶ Σαρωνία καὶ Σαρωνικὸς καὶ Σαρωνική.

Σάτρα, πόλις Κρήτης, ἡ μετονομασθεῖσα Ἐλευθέρνα. ὁ πολίτης Σατραῖος.

Σατορνία, ἡ Ἰταλία πρῶτον ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σατορνῖνος. καὶ τὸ κύριον ὁμοίως.

Σάταλα, πόλις Ἀρμενίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σαταλεύς.

Σατίκολα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σατικολανὸς, ὡς Μεδιολανός.

Σάτραι, ἔθνος Θρᾴκης, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί.

Σατρία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σατριανός, ὡς Διονύσιος.

Σατροκένται, ἔθνος Θράκιον, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ.

Σατύριον, χώρα πλησίον Τάραντος. τὸ ἐθνικὸν Σατυρῖνος καὶ Σατύριος.

Σαῦα, οὐδετέρως, κώμη τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. οἱ κωμῆται Σαυηνοί. ἔστι δὲ καὶ Σαῦνις πόλις Ἀραβίας, ἧς ἡ αἰτιατικὴ Σαῦνιν.

Σαυνῖται, τῶν Ἰαπύγων ὅμοροι. τὸ θηλυκὸν Σαυνῖτις. τὸ κτητικὸν Σαυνιτικός.

Σαῦρα, πόλις Σαυνιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Σαυρανῶν δ' οἱ κορυφαιότατοι.

Σαυρομάται, Σκυθικὸν ἔθνος. καὶ Σαυρομάτις ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα.

Σαχαλῖται, ἔθνος Ἰνδικόν. καὶ Σαχαλίτης κόλπος. κατὰ τοῦτον τὸν Σαχαλίτην κόλπον κεῖνται πελάγιοι νῆσοι ἑπτά.

Σεβαστή, πόλις Ἀρμενίας, ἡ νῦν Σεβαστία καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος. ἔστι καὶ ἐν τῇ Σαμαρείτιδι πολίχνιον. τὸ ἐθνικὸν Σεβαστηνός. λέγεται καὶ ἡ πρὸς τῇ Κόρυκι χεῤῥόνησος οὕτω.

Σέβεδα, λιμὴν Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Σεβεδεύς.

Σεβέννυτος, πόλις Αἰγύπτου καὶ λίμνη καὶ ποταμός. καὶ Σεβεννύτης νομὸς καὶ πολίτης. καὶ Σεβεννυτικὸν στόμα.

Σεγίδη, πόλις Κελτιβήρων. τὸ ἐθνικὸν Σεγιδαῖος.

Σέθρον, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Σεθροΐτης, ὡς Ἀρσενοΐτης. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Σειρηνοῦσσαι, νῆσοι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ περὶ τὸν πορθμὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἄκρας κείμεναι τοῦ ἀποπεπτω-

κότος τόπου καὶ διαλαμβάνοντος τοῖς κόλποις τὸν περιέχοντα Κύμην, τὸν διειληφότα τὴν καλουμένην Ποσειδωνίαν, ἐν ᾧ καὶ νεὼς αὐτῶν ἵδρυται καὶ τιμῶνται καθ' ὑπερβολήν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα, Παρθενόπη καὶ Λευκωσία καὶ Λίγεια. τὸ ἐθνικὸν Σειρηνούσσιος καὶ Σειρηνουσσαῖος.

Σέκελα, πόλις Παλαιστίνης, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Σεκελοί.

Σελλάσεια, πόλις τῆς Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σελλασιεύς, ὡς τῆς Πειρασίας Πειρασιεύς.

Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ἄποικος Λακεδαιμονίων. οἱ πολῖται Σελγεῖς. καὶ Σελγικὴ κτητικόν.

Σελεύκεια, πόλις ἐπὶ Κιλικίᾳ, τραχεῖα λεγομένη. ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρός φησι. πρότερον δὲ Ὀλβία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρία. οἱ πολῖται ἀπὸ τῆς Ὑρίας Ὑριεῖς καὶ τῆς Ὀλβίας Ὀλβιανοὶ καὶ τῆς Σελευκείας Σελευκεῖς καὶ Σελευκεὺς καὶ Σελευκηνὸς καὶ Σελευκὶς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ποτηρίων εἶδος Σελευκίς, ἀπὸ Σελεύκου.

Σέλευκος, πόλις περὶ τῇ ἐν Συρίᾳ Ἀπαμείᾳ, ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Σελευκηΐτης.

Σελευκόβηλος, πόλις, Συρίας πλησίον. ὁ πολίτης Σελευκοβηλίτης καὶ Σελευκοβηλαῖος. λέγεται καὶ Σελευκεὺς πρὸς τῷ Βήλῳ. οὕτω γὰρ Παυσανίας ἐν τῷ περὶ Ἀντιοχείας φησί.

Σελήνη, πόλις Τυῤῥηνίας. τὸ ἐθνικὸν Σεληνοπολίτης. καὶ ἑτέρα μεγάλη μία τῶν ἑκατὸν νήσων. ἔστι καὶ Σελήνη πόπανόν τι ἄστρῳ παραπλήσιον. ὁ οἰκήτωρ Σεληνίτης καὶ Σεληναῖος.

Σελινοῦς, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος καὶ Σελινουντία.

Σελλασία, πόλις Λακωνική. Θεόπομπος ἐν τετάρτῳ Ἑλληνικῶν. ὁ πολίτης Σελλασιεύς, ὡς Ἀχιεύς.

Σελλοί, οἱ Δωδωναῖοι.

ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται.

λέγεται καὶ δίχα τοῦ σ Ἑλλοί.

Σέννονες, ἔθνος Γαλατικόν, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῳ.

Σενοεσσανοί, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Πολύβιος ἐν τρίτῳ.

Σέμφη, ὡς Τύμφη, πόλις τῆς κατὰ Εὐφράτην Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Σεμφαῖος καὶ Σεμφηνός.

Σέριφος, μία τῶν Σποράδων, ἐξ οὗ καὶ τὸ βάτραχος Σερίφιος. καὶ τὸ θηλυκὸν Σεριφία καὶ Σεριφαία.

Σερμυλία, πόλις περὶ τὸν Ἄθων, ὡς Ἑκαταῖος. ἔοικε δὲ ὡς παρὰ τὸ Σερμύλιον, τὸ ἐθνικὸν Σερμυλιαῖος καὶ Σερμυλία καὶ Σερμυλιεύς.

Σέῤῥειον, ἀκρωτήριον τῆς Θρᾴκης. ἔστι καὶ πόλις Σαμοθρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σεῤῥειεὺς καὶ Σεῤῥεώτης, ὡς τοῦ Λαύρειον Λαυρεώτης· καὶ Σεῤῥεάτης, ὡς Λέπρεον Λεπρεάτης. καὶ Σέῤῥειον τεῖχος· οὗ τὸ ἐθνικὸν Σεῤῥειοτειχίτης. καὶ ἀπὸ τοῦ Σέῤῥεια ὄρη Σέῤῥειος ἐθνικόν. λέγεται καὶ Σέῤῥα, ἧς ἡ γενικὴ κατ' Ἴωνας Σέῤῥης· καὶ Σεῤῥατειχίτης.

Σεσάρηθος, πόλις Ταυλαντίων, ὥς φησιν Ἑκαταῖος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Σεσαρήθιος.

Σεσίνδιον, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Σεσίνδιος, ὡς τῆς Ἰσίνδου Ἰσίνδιος.

Σέστιον, πόλις ἐν μεσογείᾳ Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Σεστιεύς, ὡς τὰ εἰς ον οὐδέτερα.

Σηκόανος, ποταμὸς Μασσαλιωτῶν, ἀφ' οὗ τὸ ἐθνικὸν Σηκόανοι, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ.

Σηλυμβρία, πόλις Θρᾴκης. κέκληται δὲ ἀπὸ Σή-

λυος. βρία γὰρ κατὰ Θρᾶκας ἡ πόλις, ὡς Πολτυμβρία ἡ Πόλτυος πόλις. ὁ πολίτης Σηλυμβριανός.

Σημαχίδαι, δῆμος Ἀττικὸς, ἀπὸ Σημάχου, οὗ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἐπεξενώθη Διόνυσος· ἀφ' ὧν αἱ ἱερεῖαι αὐτοῦ. ἔστι δὲ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φιλόχορος δὲ τῆς Ἐπακρίας φησὶ τὸν δῆμον. ὁ δημότης Σημαχίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Σημαχιδῶν, ἐν Σημαχιδῶν, εἰς Σημαχιδῶν.

Σήνη, πόλις Κελτική. ὁ πολίτης Σηναῖος καὶ Σήνων.

Σῆνος, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος ἐν αὐτῆς περιηγήσει. ὁ πολίτης Σηνικός.

Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώποις, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν.

Σήσαμον, πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ᾤκησεν ὁ πρῶτος Φινεύς. Δίδυμος δὲ νῆσον αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σησαμινοὶ καὶ Σησαμίτης.

Σηστὸς, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς παρ' Ἐφόρῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σηστῷ φασιν. ὁ πολίτης Σήστιος· ἔστι δὲ ὡς Φαῖστος Φαίστιος.

Σηταῖον, χώρα περὶ Σύβαριν, ἔνθα Σηταίαν, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, πείσασαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς αὐτὴν ἐσταύρωσαν. τὸ ἐθνικὸν Σηταῖος.

Σητία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σητηνοί. ἔστι δὲ καὶ Σητὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν τῶν Σητῶν τῶν ἐν Βιθυνίᾳ Σηταῖος. λέγονται καὶ Σητοὶ, ὡς Δελφοὶ καὶ Λοκροί.

Σιαγαθουργοὶ, ἔθνος, περὶ οὗ φησὶ Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ Σαρματίας.

Σίβαι, Ἰνδικὸν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διονύσῳ, καθά φησι Διονύσιος.

Σίβδα, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Σιβδάται. τὸ ἐθνικὸν Σιβδανὸς καὶ Σιβδίτης.

Σιβερηνὴ, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Σιβερηνός. προκατελήφθη γὰρ ὁ τύπος τῷ πρωτοτύπῳ.

Σίβυρτος, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Σιβύρτιος, ὡς Πολύβιος ἐν τρισκαιδεκάτῳ.

Σίγαθα, πόλις Λιβύης, ὡς Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Σιγαθεύς.

Σίγγα, ὡς Πολύβιος δυοκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιγγαῖος.

Σίγγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῇ Ἐδέσσῃ, ὡς Οὐράνιος ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν. ὁ πολίτης Σιγγαρηνός.

Σίγγος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Σίγγιος· καὶ Σιγγικὸς τὸ κτητικὸν καὶ Σιγγαῖος.

Σίγγυα, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιγγυάτης, ὡς Αἰγύας Αἰγυάτης.

Σίγειον, πόλις Τρῳάδος, ὡς Στράβων τρίτῃ· ὁ πολίτης Σιγειεύς. τὸ θηλυκὸν Σιγειὰς καὶ Σιγειακός. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Σίγειος.

Σίγη, πόλις Τρῳάδος, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σιγίτης.

Σίγνινα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Στράβων τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Σιγνῖνος.

Σίγριον, Λέσβου λιμήν. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Σιγριεὺς καὶ Σίγριος.

Σίγυνος, πόλις Αἰγυπτίων, ὡς Κτησίας ἐν πρώτῳ περίπλων. οἱ πολῖται Σίγυνοι.

Σιδάκη, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Σιδάκης τῆς Ἀμισοδώρου. τὸ ἐθνικὸν Σιδακηνὸς καὶ Σιδακηνὴ καὶ Σιδακηνὸν καὶ Σιδακεὺς τῷ τῆς χώρας ἔθει· χαίρουσι γὰρ τῷ τύπῳ.

Σιδαροῦς, πόλις καὶ λιμήν. τὸ ἐθνικὸν Σιδαρούντιος, ὡς Τραπεζούντιος.

Σίδη, πόλις Παμφυλίας, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σίδης τῆς θυγατρὸς Μενταύρου, γυναικὸς δὲ Μώλου, ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. ὁ πολίτης Σιδήτης. τὴν δευ-

τέραν συλλαβὴν ἔχει διὰ τοῦ η διὰ τὸν βαρὺν τοῦ πρωτοτύπου τόνον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα δισύλλαβα πρωτότυπα ὀξυνόμενα μὲν διὰ τοῦ ε τὸ παράγωγον ἐκφέρει, φυλὴ φυλέτης· διὰ δὲ τοῦ η βαρυνόμενα, κώμη κωμήτης, Πύλη Πυλήτης καὶ Πυλάτης.

Σιδήλη, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιδηληνός.

Σιδήνη, πόλις Λυκίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυκιακῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιδηνὸς, ὡς Σοφηνός.

Σιδοῦς, κώμη Κορίνθου, ἢ Μεγαρίδος ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Σιδούντιος. ἔστι καὶ περὶ Κλαζομενὰς κώμη καὶ ἄλλη τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τόπος τῆς Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιδούσιος.

Σίδουσσα, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δὲ Σίδουσσα πόλις.

Σίδυμα, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος μέμνηται ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σιδύμου. ὁ πολίτης Σιδυμεύς.

Σιδὼν, πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιδώνιος διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ Σιδωνὶς τὸ θηλυκὸν, ἀλλὰ καὶ Σιδὼν ἐθνικόν.

Σιδωνία, πόλις Τρῳάδος. τὸ ἐθνικὸν Σιδώνιος· προκατελήφθη γὰρ τὸ πρωτότυπον.

Σιθηνοὶ, ἔθνος παρακείμενον τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ.

Σιθωνία, μέρος Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σιθώνιος καὶ Σιθωνίη.

Σικάνη, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Σικάνιος.

Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. καὶ ποταμὸς Σικανὸς, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Σικελία, ἡ χώρα, καὶ ἡ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σικε-

λοὶ καὶ Σικελιῶται. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ καὶ ἀρχηγέτου τῆς χώρας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα, ὡς Κίλικες ἀπὸ τοῦ Κίλικος, οὗ καὶ ἡ Κιλικία, ὡς Θετταλοὶ ἀπὸ Θετταλοῦ, οὗ ἡ Θετταλία, καὶ Φρυγὸς Φρύγες, οὗ ἡ Φρυγία. οἱ δ' ἐπιγενόμενοι καὶ τὴν χώραν εὑρόντες προκεκλημένην ἐπωνομάσθησαν, ὡς ἀπὸ τῆς Φθίας Φθιῶται, οὕτω Ἰταλίας καὶ Σικελίας Ἰταλιῶται καὶ Σικελιῶται· καὶ Σικελὸς καὶ Σικελή. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελία κατὰ τὴν Πελοπόννησον.

Σίκημος, πόλις Ἀραβίας, καὶ Σίκημα. τὸ ἐθνικὸν Σικήμιος καὶ Σικημίτης. τοῦ δὲ Σίκημα τὸ ἐθνικὸν Σίκημοι.

Σίκηνος, νῆσος περὶ τὴν Κρήτην, ὡς Στράβων δεκάτῃ. αὐτὴ Οἰνόη πρότερον ἐκαλεῖτο. ὁ οἰκήτωρ Σικηνίτης, ὡς νῆσος νησίτης.

Σικυών, πόλις Πελοποννήσου. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Μήκων καὶ Τελχινία. ὁ πολίτης Σικυώνιος. καὶ ὑποδήματα Σικυώνια.

Σιλίνδιον, πόλισμα περὶ τὴν Ἴδην, ὡς Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου. οἱ πολῖται Σιλινδῖται καὶ Σιλινδιῶται.

Σίλλυος, πόλις Ἰωνίας, πρὸς τῇ Σμύρνῃ. τὸ ἐθνικὸν Σιλλυεῖς.

Σίμανα, πόλις Βιθυνίας, μεταξὺ δύο ποταμῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιμαναῖος καὶ Σιμανεύς.

Σίμηνα, πόλις Λυκίας, οὐδετέρως. οἱ κατοικοῦντες Σιμηνεῖς, ὡς Σιδυμεῖς.

Σιμόεις, καὶ Σιμοῦς, ὡς Ὀπόεις Ὀποῦς. παράγωγον Σιμούντιος· καὶ θηλυκὸν Σιμουντίς.

Σίμυρος, πόλις Συρίων. Ἔφορος δὲ Σίμυρα οὐδετέρως αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σιμύριος, τοῦ δὲ οὐδετέρου Σιμυρεύς.

Σίναι, μητρόπολις τῶν Σινῶν, περὶ ὧν φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλοις.

Σινδησσός, ὡς Τελμισσός, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινδησσεὺς καὶ Σινδήσσιος.

Σινδία, πόλις Λυκίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σίνδιοι.

Σίνδα, πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.

Σινδοί, ἀπὸ μεσημβρίας τῆς Μαιώτιδος λίμνης. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι Μαιωτῶν ἀπόσπασμα. λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σινδοναῖοι, Θρᾴκιον ἔθνος, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Σίνηρα, πόλις Φοινίκης, τῶν ἀπὸ Φοινίκης καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινηρεύς.

Σίνθος, πόλις παρὰ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Σίνθιος.

Σινόεσσα, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Σινοεσσαῖος καὶ Σινοεσσηνός.

Σιντία, πόλις Μακεδονίας πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, ὡς Εὔδοξος ἐν τετάρτῳ γῆς περιόδου. οἱ οἰκοῦντες Σιντοὶ ὀξυτόνως. γίγνεται δέ τι θαυμαστὸν παρ' αὐτοῖς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης· ποταμόν τινα εἶναι Πόντον προσαγορευόμενον, ἐν ᾧ καταφέρεσθαί τινας λίθους, οἳ καιόμενοι τοὐναντίον πάσχουσι τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἄνθραξι. ῥιπιζόμενοι μὲν γὰρ ἀποσβέννυνται ταχέως, ὕδατι δὲ ῥαινόμενοι ἀνάπτονται. ὅταν δὲ δὴ καίωνται, πονηρὸν ὄζουσι καὶ παραπλήσιον ἀσφάλτῳ, καὶ τὴν ὀσμὴν οὕτω δριμεῖαν ἔχουσιν, ὡς μηδὲν τῶν ἑρπετῶν ὑπομένειν καιομένων αὐτῶν. λέγονται καὶ Σίντιοι καὶ Σίντιον τὸ οὐδέτερον.

Σίντοιον, φρούριον Ἀρμενίας, κτίσμα Γαλατῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιντοιεύς.

Σινώπη, πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα Μακριτίου Κώου, ὥς φησι Φλέγων. ὁ πολίτης Σινωπεὺς καὶ Σινωπίτης καὶ Σινωπίτις καὶ Σινωπὶς ἀπὸ τοῦ Σινωπεύς· καὶ Σινωπικόν.

Σίξος, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος· μετὰ δὲ Σίξος πόλις.

Σιποῦς, πόλις Δαυνίων. τὸ ἐθνικὸν Σιπούντιος.

Σίπυλος, πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος Ἱερειῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιπυληνὸς καὶ Σιπυληνοί.

Σίρες, ἔθνος Θρᾴκης ὑπὲρ τοὺς Βυζαντίους, ὡς δέδεικται ἐν τῷ περὶ Νίψων.

Σίρβων, καὶ Σιρβωνὶς, λίμνη πλησίον τοῦ Κασίου. τὸ κτητικὸν Σιρβώνιος ἀπὸ τῆς Σίρβωνος γενικῆς, ὡς Κιθαιρώνιος καὶ Ἀργανθώνιος.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας πλησίον τοῦ Μεταποντίου καὶ ποταμός. μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον ἀπὸ τῆς ἐν Ἰλίῳ Πολιάδος Ἀθηνᾶς. ὁ πολίτης Σιρίτης, ὡς Σύβαρις Συβαρίτης. τὸ θηλυκὸν Σιριτὶς καὶ Σιρηνός. ἔστι καὶ Σίρις ἐν Παιονίᾳ, ἧς τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Σιριοπαίονες.

Σίρμιον, πόλις Παιόνων. τὸ ἐθνικὸν Σιρμιεὺς, ὡς τὸ Σούνιον Σουνιεύς.

Σιῤῥὰ, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Σιῤῥαῖος.

Σισίγυλις, πόλις μεγάλη πλησίον Κελτικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σισιγυλίτης.

Σίσυρβα, μέρος Ἐφέσου, ἀπὸ Σισύρβης Ἀμαζόνος. τὸ ἐθνικὸν Σισυρβίτης.

Σίφαι, ἐπίνειον τῆς Θεσπικῆς. καὶ ἑνικῶς Σίφη. ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τῆς Κρηταῖος Κρηταιεὺς, οὕτω Σιφαῖος Σιφαιεύς.

Σιτικὸν, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιτικηνοί.

Σιτάκη, πόλις Περσική, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιτακηνός. καὶ ἡ χώρα Σιτακηνή.

Σίφνος, περὶ τὴν Κρήτην νῆσος, ἀπὸ Σίφνου τοῦ Σουνίου, ὡς Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Μερόπη. τὸ ἐθνικὸν Σίφνιος. καὶ Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν.

Σιωνία, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν Σιωνίτης καὶ Σιωνῖτις τὸ θηλυκόν.

Σκάβαλα, χώρα Ἐρετριέων. Θεόπομπος εἰκοστῷ τετάρτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Σκαβαλαῖος.

Σκαιοί, ἔθνος μεταξὺ τῆς Τρῳάδος καὶ τῆς Θρᾴκης, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Σκάμανδρος, ποταμὸς Τροίας, ἀπὸ Σκαμάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Σκαμάνδριος καὶ Σκαμανδρία· καὶ Σκαμανδριανός, ὡς τοῦ Καρδία Καρδιανός· καὶ Σκαμανδριηνός.

Σκαμβωνίδαι, δῆμος Ἀττικὸς Λεοντίδος φυλῆς. τὰ τοπικὰ ἐκ Σκαμβωνιδῶν καὶ ἐν Σκαμβωνιδῶν καὶ εἰς Σκαμβωνιδῶν.

Σκάνδεια, ἐπίνειον Κυθήρων, ὡς Παυσανίας τρίτῳ.

Σκαπτησύλη, πόλις Θρᾴκης μικρά, ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Σκαπτησυλῖται.

Σκάροι, πόλις Λυκίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἱερά, οὗ κατ' εὐχὴν ἐμβάλλειν τινάς.

Σκάρφεια, πόλις Λοκρίδος, τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς. κέκληται ἀπὸ Σκαρφείας. τὸ ἐθνικὸν Σκαρφεὺς καὶ Σκαρφιεὺς καὶ Σκαρφαῖος καὶ Σκάρφιος.

Σκέμψα, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σκεμψαῖος· καὶ Σκέψιοι Δαυνοτειχῖται.

Σκηναί, πόλις ἀξιόλογος Περσική, ὡς Στράβων ις΄. οἱ πολῖται Σκηνῖται.

Σκῆψις, πόλις Τρωϊκή. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν τρίτῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ σκήψασθαι τὴν Ῥέαν ἀντὶ τοῦ παιδὸς λίθον τεκεῖν. τὸ ἐθνικὸν Σκήψιος.

Σκίαθος, νῆσος Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Σκιάθιος.

Σκιάποδες, ἔθνος Αἰθιοπικὸν, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου.

Σκιὰς, χώρα Ἀρκαδίας. καὶ Σκιάτης τὸ ἐθνικὸν, ὡς Λευκὰς Λευκάτης. ἔστι καὶ Σκιὰ πολίχνιον Εὐβοίας, οὗ τὸ ἐθνικὸν Σκιεύς.

Σκίθαι, πόλις Θρᾴκης, πλησίον Ποτιδαίας. ὁ πολίτης Σκιθαῖος, ὥς φησι Θεόπομπος.

Σκίδρος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σκιδρανὸς, ὡς Λύκος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξάνδρου.

Σκιλλοῦς, πόλις Τριφυλιακή. τὸ ἐθνικὸν Σκιλλούσιος καὶ Σκιλλούντιος καὶ Σκιλλουντίς.

Σκιρῖτις, ἡ δωδεκάπολις τῆς Καρίας. οἱ οἰκοῦντες Σκιρῖται.

Σκίρος, Ἀρκαδίας κατοικία, πλησίον Μαιναλείων καὶ Παῤῥασίων. οἱ κατοικοῦντες Σκιρῖται. τὸ θηλυκὸν Σκιρῖτις. ἔστι καὶ ἕτερον Σκίρον τόπου Ἀττικοῦ. καὶ Σκιρωνίδες πέτραι, ἀπὸ Σκίρωνος. ἢ οὗτος μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου ἥρωος. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. ἴσως καὶ τὸ Σκιράφιον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβισταὶ συνίασι. καὶ ὁ Σκιροφόρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Σκίρα δὲ κέκληται τινὲς μὲν ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθήνησι θύεται, ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῶν γιγνομένων ἱερῶν Δημήτερι καὶ Κόρῃ. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη Ἐπισκίρα κέκληται. λέγεται καὶ ὁ Σκῖρος καὶ τὸ Σκίριον. βαρύνεται δέ· τὰ γὰρ εἰς ρον λήγοντα καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους φύσει μακρὰν βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν ἀποβολὴν ποιήσεται γένους, Δῶρον, Σπεῖρον, Σκῖρον. εἰσὶ καὶ Σκῖροι Γαλατικὸν ἔθνος. τὸ ἐθνικὸν Σκιρεὺς καὶ Σκιρεύς.

Σκιρτώνιον, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκιρτώνιος.

Σκίρφαι, πόλις Φωκική. τὸ ἐθνικὸν Σκίρφιος καὶ Σκιρφαῖος, ὡς Διευχίδας φησί.

Σκιώνη, πόλις Θρᾴκης, ἔνθα λέγεται τὰς Τρωάδας αἰχμαλώτους, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς δουλείαν ἀπενεχθῆναι τῶν αὐτῶν γυναικῶν, ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς. οἱ δὲ πλοίων ἀποροῦντες ἐξ ἀνάγκης κατέμειναν αὐτοῦ πόλιν Σκιώνην οἰκίσαντες. ὁ πολίτης Σκιωναῖος καὶ Σκιωνεύς. ἔστι δὲ ὡς τοῦ Σινώπη Σινωπεύς.

Σκόλις, Ἀχαΐας πόλις. ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Ἀχαϊκῶν.

Σκορδίσκοι, καὶ Σκίτιοι, ἔθνος Παιονίας, ὡς Φλέγων ἐν πεντεκαιδεκάτῃ ὀλυμπιάδι.

Σκορπιανός, ἔθνος. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. Ζυγιανός, Ταυριανός, Σκορπιανός.

Σκοτινά, τόπος ἐν Λακεδαίμονι, ἐν ᾧ τιμᾶται Ζεὺς Σκοτινᾶς, ὡς Παυσανίας δεκάτῳ. ἰοῦσι δὲ ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν ἔστι τόπος οὗτος δρυῶν πλήρης. ὄνομα δὲ τῷ χωρίῳ Σκοτινά, ὃ οὐ τὸ συνεχὲς τῶν δένδρων ἐποίησεν, ἀλλὰ Ζεὺς ἐπίκλησιν Σκοτινᾶς.

Σκότουσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πελασγίας. καὶ πληθυντικῶς Σκότους. καὶ τὸ ἐθνικὸν Σκοτουσσαῖος καὶ Σκοτουσσαῖα.

Σκόποι, πόλις Θρᾴκης. Λέπιδος ἐν ἱστορικῆς ἐπιτομῆς ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκοπηνοί.

Σκύβρος, χωρίον Μακεδονικόν, ὡς Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Σκύβριος.

Σκύδρα, Μακεδονικὴ πόλις, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικῇ. τὸ ἐθνικὸν Σκυδραῖος.

Σκύθαι, ἔθνος Θρᾴκιον. ἐκαλοῦντο δὲ πρότερον Νομαῖοι. Σκύθαι δὲ ἀπὸ Σκύθου παιδὸς Ἡρακλέους.

τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ σκύζεσθαι. ὀργιλώτατοι γάρ. Σκυθία τοίνυν καὶ Σκύθαι καὶ Σκυθικοὶ καὶ Σκυθικὰ λέγεται καὶ Σκυθική. ἔστι καὶ ὑποδήματος εἶδος, ὡς Περσικαί. καὶ Σκυθίη καὶ Σκύθης ὅμιλος. καὶ Σκύθην ἐς οἶμον. καὶ Σκύθης ὁ σίδηρος. ὅθεν ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. ἡ κλητικὴ ὦ Σκύθα ἐχρῆν, ὡς Πέρσα, ἔστι δὲ Σκύθη, καὶ Σκυθὶς τὸ θηλυκόν. καὶ Σκύθαιναν, ὡςΚυρίκαιναν. καὶ σκυθίζειν.

Σκυθηνοί, ἔθνος οὐ πόῤῥω τῶν Μακρώνων, ὡς Ξενοφῶν ἀναβάσεως τετάρτῳ.

Σκυθόπολις, Παλαιστίνης πόλις, ἢ Νύσσης κοίλης Συρίας, Σκυθῶν πόλις πρότερον λεγομένων Βαίσων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ πολίτης Σκυθοπολίτης.

Σκυλάκη, πόλις περὶ Κύζικον. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σκυλακηνὸς καὶ Σκυλάκιος.

Σκύλλαιον, ἄκρα, περὶ ἧς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλαῖος.

Σκυλλήτιον, πόλις Σικελίας, ὡς Εὔδοξος ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλητηνοί. τὸ κτητικὸν Σκυλλητικός.

Σκυλλήτιον, ὄρος Κρήτης. οἱ παροικοῦντες Σκυλλαῖοι· Σκύλλιος γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτοῦ τιμᾶται, ἔνθα φασὶν ἀποθέσθαι τοὺς Κουρῆτας μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν τὸν Δία.

Σκυμνιάδαι, ἔθνος σὺν Γέταις. Εὔδοξος τετάρτῳ γῆς περιόδῳ, Σκυμνιάδαι καὶ Γέται.

Σκύρμος, πόλις ἐν τῇ Δολιονίδι, Κυζίκου πλησίον. οἱ πολῖται Σκύρμιοι.

Σκύρος, νῆσος, περὶ ἧς Νικόλαος ἐν πέμπτῳ. Σκύρον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ᾤκουν Πελασγοί τε καὶ Κᾶρες. οἱ νησιῶται Σκύριοι καὶ Σκυρία.

Σκυτόπολις, πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκυτοπολίτης.

Σκυφία, πολίχνιον Κλαζομενίων, ὡς Ἔφορος ἐν τρίτῳ· ἐν Σκυφίᾳ κατῴκει. τινὲς δὲ διὰ τοῦ π.

Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας. ἀρσενικῶς δὲ κώμη τις. ὁ πολίτης Σκώλιος καὶ Σκωλιεύς.

Σμίλα, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Σμίλα πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σμιλαῖος.

Σμίνθη, πόλις Τροίας. τὸ ἐθνικὸν Σμινθαῖος καὶ Σμινθεύς. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου.

Σμίνθιον, ἄλσος. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. ὁ οἰκήτωρ Σμίνθιος. καὶ διὰ διφθόγγου, ὡς Ἀχίλλειος. καὶ Σμινθήϊον. καὶ θηλυκῶς Σμινθία ἡ χώρα.

Σμύρνα, πόλις Ἰωνίας, ἣν πρώτην ἔκτισε καὶ ᾤκησε Τάνταλος. καὶ τότε μὲν Ναύλοχον, ὕστερον δὲ Σμύρνα προσηγορεύθη, ἀπὸ Σμύρνης Ἀμαζόνος, κατασχούσης τὴν Ἔφεσον. τὸ ἐθνικὸν Σμυρναῖος, καὶ τὸ κτητικὸν Σμυρναϊκὸς κόλπος.

Σόανες, ἔθνος ἀνδρεῖον, ὡς Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ· πλησίον δὲ καὶ οἱ Σόανες.

Σογδιανή, χωρίον περὶ τὴν Βακτριανήν. ἧς οἱ οἰκήτορες Σόγδιοι καὶ Σόγδοι.

Σόδομα, μητρόπολις ἦν τῶν δέκα πόλεων τῶν ἐν τῇ Ἀσφαλτίτιδι λίμνῃ καταστραφεισῶν. ὁ πολίτης Σοδομίτης.

Σολκοί, πόλις ἐν Σαρδοῖ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ· ἀπὸ δὲ Καρβάλεως ἐπὶ Σολκούς.

Σόλλιον, Κορίνθου πολίχνιον. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σολλιεὺς, ὥσπερ Κάλλιον Καλλιεὺς, Σούνιον Σουνιεὺς, Ἴλιον Ἰλιεύς.

Σόλοι, Κιλικίας πόλις, ἡ νῦν Πομπηΐου πόλις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σόλωνος, ὡς Εὐφορίων ἐν Ἀλε * ἀνεκτίσθη ὑπὸ Πομπηΐου καὶ μετωνομά-

σθη Πομπηϊούπολις. ὁ πολίτης Σολεὺς καὶ Σόλιος, τὸ θηλυκὸν Σολουντίς, ὡς ἀπὸ τῆς Σολοῦς Σολοῦντος. Διονύσιος δ' ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν Σώλειαν λέγει διὰ τοῦ ω τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Σολοῦς, πόλις Κιλικίας, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Σολοῦντος κακοξένου, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. ὁ πολίτης Σολούντιος καὶ Σολουντινὸς μετὰ τοῦ ν καὶ Σολουντινὶς καὶ Σολουντίας καὶ Σολουντίς.

Σολύγεια, κώμη Κορίνθου, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν εἶναι Σολυγεύς. ἔστι δὲ κτητικὸν Σολύγειος λόφος.

Σόλυμα, πόλις Ἀσσυρίων, μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κτισθεῖσα, ὡς Κουάδρατος ἐννάτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Σολυμηνός.

Σόλυμοι, οἱ νῦν Πισίδαι. Σολύμους καλουμένους παρελθὼν Μαυσώλου.

Σουάγελα, πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος ἦν τοῦ Καρός, ὡς δηλοῖ καὶ τοὔνομα. καλοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὸν βασιλέα. ὁ πολίτης Σουαγελεύς.

Σουκχαῖοι, ἔθνος Μαυρούσιον, ὡς Δέξιππος Χρονικῶν δεκάτῳ.

Σουμάτια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Σουματέως τοῦ Λυκάονος ἑνὸς παίδων. γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου Σουμήτεια. τὸ ἐθνικὸν τῷ πρωτοτύπῳ ὁμώνυμον.

Σούνιον, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. Ὅμηρος δὲ ἄκρον καλεῖ,

ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἄκρον.

ὁ δημότης Σουνιεύς, ὡς Ἰλιεύς. τὰ τοπικὰ Σουνιόθεν, Σουνιόνδε, Σουνιοῖ. τὸ θηλυκὸν Σουνιάς.

Σούρα, μαντεῖον Λυκίας, περὶ οὗ Πολύχαρμος φησιν ἐν Λυκιακοῖς, ὅπου νῦν φρέαρ θαλάσσης τόπος Σούριος καλούμενος. τὸ ἐθνικὸν Σουρηνὸς, ὡς Καρηνός. ἔστι καὶ Φοινίκης πόλις Σώρα. τὸ ἐθνικὸν Σωρανὸς, ὡς Νωλανός.

Σοῦσα, πόλις ἐπίσημος Περσικὴ, Μέμνονος κτίσμα. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν κρίνων, ἃ πολλὰ ἐν τῇ χώρᾳ πεφύκει ἐκείνῃ, σοῦσάν τε αὐτὸ καλοῦσιν οἱ βάρβαροι. οἱ πολῖται Σούσιοι, οὓς καὶ Κισίους φησὶ κεκλῆσθαι, ἀπὸ Κισίας τῆς μητρὸς Μέμνονος. καὶ Σουσιανὴ ἡ χώρα καὶ κώμη Σουσιανή.

Σούτριον, πόλις, ἡ πρότερον Τυῤῥηνῶν, ὕστερον δὲ Ῥωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Σουτρηνός.

Σπάδα, οὐδετέρως, κώμη Περσικὴ, ἐν ᾗ πρώτη εὐνουχισμὸς γέγονεν· ὅθεν σπάδοι λέγονται. τὸ ἐθνικὸν Σπαδονεύς.

Σπάρτακος, πόλις Θρᾴκης. Ἐρατοσθένης ἐν Γαλατικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτάκιος ἢ Σπάρτακος.

Σπαλέθρη, πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος δὲ Σπάλαθραν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σπαλαθραῖος.

Σπάρτη, Λακωνικὸν χωρίον, ἀπὸ τῶν μετὰ Κάδμου σπαρτῶν· περὶ ὧν Τιμαγόρας φησὶν, ἐκπεσόντας δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Λακωνικὴν, Σπάρτην ἀφ' ἑαυτῶν ὀνομάσαι. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτιάται· τὸ θηλυκὸν Σπαρτιάτις καὶ Σπαρτιάς. τὸ κτητικὸν Σπαρτιατικός. τὰ τοπικὰ, ἐκ τόπου Σπάρτηθεν, εἰς τόπον Σπάρτηνδε. ἔστι καὶ Σπάρτον ὄρος καὶ Σπάρτη κώμη, πλησίον τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Σπαρτωλὸς, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θουκυδίδης δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτώλιος.

Σπασίνου χάραξ, πόλις ἐν τῇ μέσῃ τοῦ Τίγρητος Μεσήνῃ. ἡ δὲ τοῦ Σπασίνου εὐθεῖα Σπασίνης ἐστί. τὸ ἐθνικὸν Σπασίνου χάρακος ῥητέον. εἰ γὰρ τὸν συν-

ἤθη τύπον ἐκλάβωμεν, ἀνάγκη Σπασινοχαρακηνὸς εἰπεῖν.

Σπήλαιον, τὸ ἄντρον. οἱ οἰκοῦντες Σπηλαῖται. εἰσὶν οὖν ἀγάλματα Ἡρακλέους, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, Σπηλαῖται καλούμενα.

Σπῖνα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὔδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Σπινάτης, ὡς τοῦ Βέμβινα Βεμβινάτης. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Σπῖνός καλούμενος.

Σπόργιλος, δῆμος Ἀττικός. ὁ δημότης Σποργίλιος.

Στάγειρα, πόλις οὐδετέρως πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Σταγειρίτης· Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης.

Σταμένη, πόλις Χαλύβων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σταμέναιος καὶ Σταμένιος.

Στάσις, πόλις Περσικὴ ἐπὶ πέτρης μεγάλης, ἣν εἶχεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. τὸ ἐθνικὸν Στασίτης· τῆς δὲ χώρας Στασηνός.

Στείρια, δῆμος Ἀττικὸς Πανδιονίδος φυλῆς, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ δημότης Στειριεὺς Στειριέως καὶ κατὰ συναίρεσιν Στειριῶς. τὸ κτητικὸν Στειριακὸς, τὸ τοπικὸν Στειριάθεν, Στειριάδε, Στειριοῖ.

Στενύκληρος, πόλις Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Στενυκλάριος. τὸ θηλυκὸν Στενυκλαρία.

Στεφάνη, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Στεφαναῖος.

Στεφανὶς, πόλις Μαριανδυνῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Στεφανίτης.

Στῆλαι, πόλις Κρήτης, πλησίον Παραισοῦ καὶ Ῥυθίμνης. τὸ ἐθνικὸν Στηλαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος. ἀλλὰ καὶ Στηλίτης, ὡς παρὰ τὸ ἀγαλμαῖς τὸν λίθον, ἀφ᾽ οὗ καὶ στηλιτεύω.

Στίλπαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Στιλπαῖος.

Στοῖαι, πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Στοιήτης.

Στοιχάδες, νῆσοι τρεῖς πρὸς τῇ Μασσαλίᾳ. Καλοῦνται δὲ καὶ Λιγυστίδες.

Στουῖνος, πόλις Λιγύρων. οἱ πολῖται Στουῖνοι.

Στρατία, βαρυτόνως, Ἀρκαδικὴ πόλις. Ὅμηρος·

Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην.

ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Φανεοῦ. βαρυτονητέον δὲ τὰ ὀνόματα εἰς ἰδιότητα. τρία δὲ σημαίνει ἡ στρατία, τὴν πόλιν καὶ τὸ σύστημα τοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς γραφῆς, ἀλλὰ τόνου διαφόρου. ὀξύνεται γὰρ τὸ δηλωτικὸν τοῦ συστήματος, τοῦ τῆς πόλεως βαρυνομένου. τὸ ἀξίωμα ἡ στρατεία καὶ διὰ διφθόγγου καὶ βαρύνεται. τὸ ἐθνικὸν Στρατιεὺς καὶ Στρατιάτης.

Στράμβαι, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σταγειρῖται καὶ Στραμβαῖοι.

Στράτιον, πόλις Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Στρατιώτης καὶ Στράτιος.

Στρατονίκεια, πόλις Μακεδονίας, πλησίον Καρίας. κέκληται δὲ ἀπὸ Στρατονίκης, τῆς Ἀντιόχου γυναικός. ὁ πολίτης Στρατονικεύς. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀδριανούπολις ὠνομάσθη. ἔστι καὶ ἕτερον πολίχνιον πρὸς τῷ Ταύρῳ.

Στρατὸς, πόλις Ἀκαρνανίας, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Στράτιος.

Στρέψα, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρεψαῖος καὶ Στρεψιανός.

Στρῆνος, Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ, πόλις Κρητική. τὸ ἐθνικὸν Στρήνιος, ὡς Φαῖστος Φαίστιος.

Στρόβος, πόλις Μακεδονίας, Ῥωμαίων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Στροβαῖος.

Στρογγύλη, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλουμένη, καὶ φλογὸς μὲν λειπομένη, φέγγους δὲ μετέχουσα. τὸ ἐθνικὸν Στρογγυλαῖος, ὡς τῆς Λιπάρας Λιπαραῖος. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Λύκτῳ. τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Στρογγυλεύς.

Στρούθεια, πόλις Φρυγίας ἐν τοῖς ὅροις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρουθεύς.

Στρόγωλα, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρογωλεύς.

Στροφάδες, νῆσοι πρὸς τῇ Ζακύνθῳ δύο. τὸ ἐθνικὸν Στροφαδεύς.

Στρυβία, νῆσος τῶν Σποράδων. τὸ ἐθνικὸν Στρυβιαῖος.

Στρύμη, πόλις Θρᾴκης, ὡς Ἀνδροτίων ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρυμηνὸς καὶ Στρυμήσιος καὶ Στρυμιαῖος. καὶ τὸ κτητικὸν Στρυμαϊκός.

Στρυμών, ποταμὸς Ἀμφιπόλεως, ἀφ' οὗ ὁ βορέας.

Στρυμονίου βορέαο.

οἱ οἰκοῦντες Στρυμόνιοι. οὗτοι διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν Βιθυνοὶ ἐκλήθησαν. καὶ ἀπὸ τῆς Στρυμόνος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Στρυμονὶς καὶ Στρυμονία ἡ γῆ.

Στρώη, πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Στρωαῖος, ἢ Στρωΐτης.

Στύελλα, φρούριον τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεγαρίδος. τὸ ἐθνικὸν Στυελληνός, ὡς Ἐντελληνός.

Στυλλάγιον, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Στυλλάγιος καὶ Στυλλαγιεύς.

Στύμφαλος, πόλις Ἀρκαδίας καὶ πεδίον ὁμώνυμον καὶ πηγή. ἡ πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Στυμφάλιος καὶ Στυμφαλία Ἄρτεμις καὶ λίμνη καὶ γυνή.

Στύρα, πλησίον Καρύστου, τῆς Εὐβοίας πόλις. ὁ πολίτης Στυρεύς.

Στυράκιον, ὄρος Κρήτης. οἱ ἐνοικοῦντες Στυρακῖται· Στυρακίτης γὰρ Ἀπόλλων.

Στῶλος, πόλις μία τῶν ἐν Θρᾴκῃ βαρβαρικῶν, ἃς μετήνεγκαν ἐκ τῶν Ἠδωνῶν οἱ Χαλκιδεῖς εἰς τὰς αὐτῶν πόλεις. τὸ ἐθνικὸν Στώλιος.

Σύαγρα, χωρίον Κιλικίας, πλησίον Ἄδου καὶ Λαέρτου. τὸ ἐθνικὸν Συαγρεύς.

Σύαλις, πόλις Μαστιηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Συαλίτης τῷ κοινῷ λόγῳ. δύναται καὶ Συαλεύς.

Σύασσος, κώμη Φρυγίας. ἐν ταύτῃ τῇ κώμῃ φασὶ Κιμμερίους εὑρεῖν ἐν σιροῖς τεθησαυρισμένας μυριάδας πυρῶν, ἀφ' ὧν αὐτοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον διατραφῆναι. τὸ ἐθνικὸν Συασσεύς, διὰ τὸν εἰθισμένον τῇ χώρᾳ χαρακτῆρα.

Σύβαρις, πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμός. ἡ δὲ πόλις ὕστερον ὠνομάσθη Θούριον. ἥλω δὲ ὑπὸ Κροτωνιατῶν, χρησμοῦ δοθέντος αὐτοῖς·

> εὔδαιμον Συβαρῖτα πανεύδαιμον, σὺ μὲν αἰεὶ
> ἐν θαλίῃσι θεῶν τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων,
> εὖτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίζῃ,
> τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἐμφύλιος στάσις ἥξει.

ἐγένετο δ' αὐτῶν ὄλεθρος κατὰ τὸ μαντεῖον οὕτω. τῶν Συβαριτῶν τις οἰκέτην ἐμαστίγου ἐν ἀγρῷ. τοῦ δὲ καταφυγόντος ἐπὶ τὴν θεόν, ὁ δεσπότης ἐπέμενε παίων. ὁ δὲ παῖς, ἐπεὶ οὐδὲν ὠφέλει, εὐθέως ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ πατρὸς καταντήσας ἔτυχεν αἰδοῦς. καὶ εὐθὺς ἀπεστράφη τὸ ἄγαλμα τῆς Ἥρας. ὁ πολίτης Συβαρίτης. καὶ θηλυκὸν Συβαρῖτις. καὶ Συβαριτικὸς καὶ Συβαριτικὴ συμφορά.

Σύβερος, πόλις Ἰλλυρίδος. τὸ ἐθνικὸν Συβέριος καὶ Συβερεὺς καὶ Συβερείτης.

Σύβοτα, νῆσος καὶ λιμήν. ὁ νησιώτης Συβότιος.

Σύβριδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Συβρίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Συβριδῶν, ἐν Συβριδῶν.

Σύεδρα, πόλις Ἰσαυρίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Συεδρεύς.

Σύεσσα, καλύβη τις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Συείσσης γραός τινος, ὑποδεξαμένης τὴν Λητώ. τὸ ἐθνικὸν Συεσσαῖος καὶ Συεσσεύς. καὶ Σύεσσα πόλις Τυῤῥηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Συεσσηνός.

Συήνη, πόλις Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας ἐπὶ τῷ Νείλῳ. μεθ' ἣν ὠνόμασται Σῖρις ὁ ποταμός. μέμνηται τῆς πόλεως Παυσανίας. κέκληται δὲ ἀπὸ Συήνου Δαίτου παιδός. ὁ πολίτης Συηνίτης, τὸ κτητικὸν Συηνητικόν.

Συΐα, πόλις μικρὰ Κρήτης, ἐπίνειον οὖσα τῆς Ἐλύρου. ὁ πολίτης Συϊάτης καὶ Συϊεύς.

Συΐς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἑκαταῖος ἐν τῇ αὐτῆς περιηγήσει. καὶ νομὸς Συΐτης.

Συκαί, πόλις ἀντικρὺ τῆς νέας Ῥώμης, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἰουστινιαναὶ προσαγορευθεῖσα. Στράβων ἑνικῶς αὐτὴν λέγει Συκήν. οἰκειότερον δὲ, ὡς λέγονται, Συκαὶ καλοῖντ' ἄν. οἱ τόποι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων ὀνομάζονται, Κυπάρισσος, Ἐλαία. καὶ τύπῳ περιεκτικῶν Σικυὼν, Μαραθών. καὶ εἰς ους Δαφνοῦς, Κερατοῦς, Φηγοῦς, Μυῤῥινοῦς, Ἀχερδοῦς, Ἀγνοῦς, Σελινοῦς. ἡ πόλις αὕτη παρὰ τὸ γενικῶς ἀνθεῖν, Ἀνθοῦσα. οὐδὲν τῶν τοιούτων εἰς η λήγει, Συκὴ, ἀλλ' ἐχρῆν ἢ Συκὰς ἢ Συκήνη ἢ Συκοῦντα ἢ Συκῶνα καλεῖσθαι. καὶ ἄλλη Συκὴ πλησίον Συρακουσῶν καὶ Κιλικίας. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀλεξανδρείας. φασὶν ἕνα τῶν Τιτάνων Συκέα διωκόμενον τὴν μητέρα Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν τοῦτο. ὁ πολίτης ὤφειλε Συκαῖος. ἔστι δὲ νῦν Συκαΐτης, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς Συκαῖος, ὡς Θηβαῖος Θηβαΐτης.

Συκάμινον, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Συκαμινίτης.

Σύλκοι, πόλις ἐν Σαρδοῖ, Καρχηδονίων κτίσμα.

Σύλειον, πόλις Φρυγίας, διὰ τῆς ει διφθόγγου. τινὲς δὲ Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Συλειεύς.

Συλίονες, ἔθνος Χαονίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν· Συλίονές θ' εἵποντ' ὁμοῦ.

Σύμαιθα, πόλις Θετταλίας. ὁ πολίτης Συμαιθεύς, ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ.

Σύβρα, οὐδετέρως, Φρυγίας φρούριον, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Συβριανός.

Σύμη, νῆσος Καρική, ὡς Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. καὶ πόλις ὁμώνυμος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλύσου. καὶ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Μεταποντὶς, εἶτα Αἴγλη. τὸ ἐθνικὸν Συμαῖος, ὡς Κυμαῖος, Δυμαῖος. λέγεται καὶ Συμεύς.

Σύναγγος. Ἡρωδιανὸς ἕκτῳ φησὶ, Σύναγγος πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Συνάγγιος, ὡς Σίγγιος.

Σύνδικος, πόλις προσεχὴς τῇ Σκυθίᾳ, ἔχουσα λιμένα. ἔνιοι δὲ Γοργίππην καλοῦσι.

Σύνναδα, πόλις Φρυγίας. καὶ Δοκίμεια, κώμη ἐπέκεινα αὐτῆς. οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαίαν. λέγουσι δὲ Ἀκάμαντα μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἀποπλανηθέντα ἐλθεῖν εἰς Φρυγίαν καὶ καταλαβεῖν πολιορκούμενον τὸν τῶν τόπων δυνάστην καὶ βοηθήσαντα αὐτῷ λαβεῖν χώραν καὶ κτίσαι πόλιν· συναθροίσαντα δὲ πολλοὺς οἰκήτορας τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Μακεδόνων κατὰ τὴν Ἀσίαν, τὸ μὲν πρῶτον αὐτὴν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς καὶ συνοικήσεως Σύναια προσαγορευθῆναι, μετὰ δὲ ταῦτα παρεφθαρμένως ἀπὸ τῶν πλησιοχώρων Σύνναδα κληθῆναι. ὁ πολίτης Συνναδεύς. οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγεται.

Συπαληττὸς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ

δημότης Συκαλήττιος. ἐκ τόπου Συκαληττόθεν, Συκαληττόνδε, ἐν τόπῳ Συκαληττοῖ.

Συρακοῦσαι, πόλις Σικελίας μεγίστη, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κτίσμα Ἀρχίου Κορινθίου, ἄποικος τῆς ἐν Σικελίᾳ καὶ Νάξῳ ὁμόχρονος. φασὶ δὲ Μίσκελλον τὸν Κρότωνος οἰκιστὴν καὶ τὸν ταύτης Ἀρχίαν Πυθοῖ χρηστηριαζομένους, ἐρωτηθῆναι ἐκ τῆς Πυθίας, πότερον βούλονται πλοῦτον ἔχειν ἢ ὑγείαν, καὶ Μίσκελλον μὲν ὑγιαίνειν, Ἀρχίαν δὲ πλουτεῖν εἰπεῖν, καὶ τῷ μὲν δοῦναι κτίσαι Συράκουσαν, τῷ δὲ Κρότωνα, καὶ συμβῆναι τοὺς Κροτωνιάτας ὑγιεινὴν οἰκῆσαι τὴν πόλιν καὶ ἀθλητὰς εἶναι, Συρακουσίους δὲ πλουτεῖν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν ἐπὶ τῶν πολυτελῶν τὴν, οὐκ ἂν ἐκγένοιτο αὐτοῖς Συρακουσίων δεκάτη. τὸ ἐθνικὸν Συρακούσιος καὶ Συρακουσία τὸ θηλυκόν. καὶ λίμνη, ἥ τις καλεῖται Συρακώ. καὶ Συρακοσεύς.

Συρβανή, νῆσος ἐν τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐννάτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Συρβανός.

Σύρινθος, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Συρίνθιος, ὡς Ὀλύνθιος. τὸ θηλυκὸν Συρινθία.

Συρμαῖον, πεδίον μεταξὺ Νομάδων τε καὶ Ναβαταίων. τὸ ἐθνικὸν Συρμαῖος.

Συρμάται, οἱ Σαυρομάται, ὡς Εὔδοξος πρώτῳ. ποταμὸν τοῦ Ταναΐδος Συρμάτας κατοικεῖν.

Σύρνα, πόλις Καρίας. ἔκτισται δὲ ὑπὸ Ποδαλειρίου. ἐκπεσόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Καρίαν σωθῆναι ὑπό τινος αἰγοβοσκοῦ καὶ ἀχθῆναι πρὸς Δαμαιθὸν Καρίας βασιλέα, οὗ τὴν θυγατέρα Σύρναν πεσοῦσαν ἀπὸ τοῦ τέγους ὑπ᾿ αὐτοῦ θεραπευθῆναι. φασὶ δὲ οὕτως, ἀθυμοῦντος τοῦ Δαμαιθοῦ, τὸν Ποδαλείριον ἀφ᾿ ἑκατέρου τῶν βραχιόνων αἷμα ἀφελόντα, σῶσαι τὴν παῖδα· τὸν δὲ θαυμάσαντα συνοικῆσαι αὐτῷ τὴν παῖδα καὶ δοῦναι τὴν χεῤῥόνησον· ἐν ᾗ δύο πόλεις κτίσαντα τὴν μὲν

ἀπὸ γυναικὸς Σύρνου, τὴν δὲ ἑτέραν ἀπὸ τοῦ σώσαντος νομέως. τὸ ἐθνικὸν Σύρνιος. τὸ θηλυκὸν Συρνιάς.

Σύροι, κοινὸν ὄνομα πολλῶν ἐθνῶν. λέγονται καὶ Λευκόσυροι. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Βαβυλωνίας τῶν Σύρων τὸ ὄνομα διατείνειν μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου κόλπου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ οἵ τε πρὸς τῷ πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται. τὸ κτητικὸν Συρικός.

Σύρος, νῆσος Ἰωνική, ὡς Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. τὸ υ μακρόν. τὸ ἐθνικὸν Σύριος. νῆσος Ἀκαρνανίας.

Συρέντιον, πόλις Τυῤῥηνίας, καὶ Συρκεντόν. τὸ ἐθνικὸν Συρέντιος.

Συώπιοι, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Λιβυρνοῖς, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Σφακτηρία, οὐδετέρως. ἔστι δὲ μεθόριον Ἠλείων τῆς πρὸς Μεσσήνην χώρας. κέκληται δ' οὕτως, ὥς φησιν Ἐχεφυλίδης, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ σφαγιαζομένους τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς Ὄξυλον ποιήσασθαι συνθήκας περὶ φιλίας καὶ ὁμονοίας. ἔστι καὶ νῆσος Σφακτηρία, ἧς μνημονεύει Παυσανίας ἐν τρίτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. ἐκαλεῖτο καὶ Σφαγία, ὡς Φαβωρῖνος. ἔστι καὶ Σφαγίτης ἄκρα Σκυθίας. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας Σφακτηριεὺς καὶ Σφακτηριώτης, καὶ τοῦ Σφαγία Σφαγιεύς, ὡς τοῦ Ὑρία Ὑριεύς.

Σφενδάλη, δῆμος Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Σφενδαλεύς. τὰ τοπικὰ Σφενδαλῆθεν, Σφενδαλήνδε, Σφενδαλῆσι.

Σφήκεια, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων,

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κεραστίδα.

οὕτω δὲ καὶ ἡ Κύπρος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σφῆκες, Σφήκειαν δὲ, Κεράστειαν, τὴν Κύπρον.

Σφηττός, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης

Σφήττιος. τὰ τοπικὰ Σφηττόθεν, Σφηττόνδε, Σφηττοῖ. ὁ δῆμος καλεῖται ἀπὸ Σφήττου τοῦ Τροιζῆνος παιδός.

Σχερία, ἡ Φαιακία. κέκληται, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἀπὸ τοῦ τὴν Δήμητραν φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς Ἠπείρου ἐπιχεόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι τοῦ Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν αὐτὴν κληθῆναι. τὸ ἐθνικὸν Σχεριεύς. οἱ ἐνοικοῦντες Σχέριοι, ἤτοι Φαίακες.

Σχινοῦσσα, ὡς Ῥόδουσσα, Φωκικὴ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σχινούσσιος καὶ Σχινουσσαῖος.

Σχοινοῦς, Ἀρκαδίας χωρίον, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀταλάντης πατρός. ἑλώδης δὲ ὢν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ σχοίνων τὴν προσηγορίαν εἴληφεν, ὥσπερ καὶ τῶν δήμων ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων, Ῥαμνοῦς, Φηγοῦς, Μυῤῥινοῦς, Μαραθοῦς. ὁ τὸ χωρίον οἰκῶν Σχοινούντιος, ὡς Σελινούντιος. καὶ Σχοινεὺς ποταμὸς, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος. Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων ὧδέ φησι· τὰ εἰς ευς λήγοντα παρώνυμα οὐδέποτε τῇ γενικῇ τοῦ πρωτοτύπου μιᾷ πλεονάζει. ὁ οὖν Φωκαεὺς οὐ παρὰ τὸν Φωκὸν γέγονε, παρὰ μέντοι τὴν Φώκειαν. καὶ ὁ παρὰ Καλλιμάχῳ Ἑλλοπιεὺς παρὰ τὴν Ἑλλόπειαν, οὐ παρὰ τὸν Ἕλλοπα. ὁ δὲ παραῤῥέων τὸν Σχοῖνον ποταμὸς Σχοινιεὺς καλεῖται, ἤτοι παρὰ τοὺς σχοινίους, ἢ παρὰ τὸν Σχοινέα τὸν τῆς Ἀταλάντης πατέρα. ὁ πολίτης μέντοι Σχοινιεύς. ὁ γὰρ ποταμὸς καὶ ὁ οἰκιστὴς Σχοινιεὺς, ὡς Ταρσοῦ Ταρσεύς. ἐκ τόπου Σχοινόθεν.

Σώβαλα, πόλις Καρίας οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Σωβαλεύς.

Σώζουσαι, πόλεις τρεῖς, Φοινίκης, Πισιδίας, Αἰθιοπίας.

Σώλιμνα, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σωλιμναῖος.

Σωσάνδρα, νῆσος περὶ Κρήτην. ἐκλήθη δὲ ἐπειδή ποτε τῶν Λυκτίων νύκτωρ ἐπελθόντων τῇ πόλει διασῶσαι λέγεται τοὺς εἰς ἑαυτήν. ὁ νησιώτης Σωσάνδριος.

Σωφηνή, χώρα τῶν πρὸς Ἀρμενίαν, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ. παρὰ δ' Ἀῤῥιανῷ Σωφανίνη τετρασυλλάβως. οἱ κατοικοῦντες Σωφηνοί. φησὶ γὰρ Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ, Σωφηνὸς Ἀρσάκης ἔχων τὰ νότια μέρη. ἀντίκειται δὲ ταύτῃ ἡ Κομμαγηνὴ ὅμορος οὖσα τῇ Μελιτηνῇ.

Σώτειρα, πόλις Ἀρειηνῶν, Ἀντιόχου κτίσμα τοῦ Σελεύκου. τὸ ἐθνικὸν διὰ τὴν χώραν Σωτειρηνός.

Τ.

Τάβαι, πόλις Λυδίας, περὶ ὧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας·

ἄστυ Τάβων ἐρικυδὲς ἐλευθερὸν οἰκίζεσθαι.

καὶ Ἀπολλώνιος ἐννάτῳ, ἐδεήθησαν ὅπως αὐτοὺς εἰς Τάβας καταγάγωσι. βαρύνεται δὲ, ὡς Σάβαι, κύριον καὶ ἰαμβικόν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τάβου. ὁ δὲ Τάβος ἥρως. οἱ δέ φασι τὸν Κιβύραν καὶ Μαρσύαν ἀδελφοὺς τὸν μὲν κτίσαι Κιβύραν πόλιν, τὸν δὲ Τάβας, καὶ καλέσαι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πέτρας οἰκεῖσθαι· τάβαν γὰρ τὴν πέτραν Ἕλληνες ἑρμηνεύουσιν. ἔνιοι ἀπὸ Ταβηνοῦ Ἀργείου. ὁ πολίτης Ταβηνός. Ἡσίοδος,

παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς.

ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Καρίας Τάβαι. καὶ τρίτη τῆς Περαίας, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Συρίας ἑρμηνεύει ἀγαθήν.

Ταβηνοὶ, ἔθνος, κατὰ τὴν ἔρημον Καρμανίας οἰκοῦντες.

Τάβιοι, πόλις Ἰταλίας, ἐν ᾗ οἱ περὶ Ῥέμον ἐπαιδεύθησαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Τάβιοι, διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος.

Τάβις, πόλις Ἀραβίας. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταβηνός.

Τάβαθρα, πόλις Λιβύης. Πολ * δυοκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταβαδρηνὸς διὰ τὴν χώραν.

Τάϊνοι, ἔθνος ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὡς Οὐλπιανὸς ἐν Ἀραβικοῖς καὶ Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Ταίναρος, πόλις ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Γεραίστου μὲν ἀδελφοῦ, Διὸς δὲ παιδός. ὃς πλέων σὺν Καλάβρῳ τῷ ἀδελφῷ καὶ τόπον τῆς Πελοποννήσου καταλαβών τινα, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἱδρύσατο, ὃ καλεῖται Ταίναρον. ἔστι καὶ Ταίναρος ὁ Ἰκαρίου υἱός, ἀφ' οὗ καλεῖται ἡ ἄκρα καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ λιμήν. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. λέγεται καὶ Ταινάριος καὶ Ταιναρία καὶ Ταινάριον. εἰσὶ δὲ καὶ Ταινάριοι Θῆβαι, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δευτέρῳ. λέγεται καὶ Ταιναρίζειν, ὡς Ἕρμιππος Θεοῖς,

καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν;

Ὧρος δέ φησιν ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ, Ταίναρον πεδίον τῆς Λακωνικῆς καὶ Ταιναρῖται οἱ ἐν αὐτῷ.

Τάκομψος, κώμη ἐν τοῖς ὁρίοις Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων, πρὸς τῇ Φιλίᾳ νήσῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τακομψίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης, Πεντάσχοινος Πενταςχοινίτης.

Ταλαρία, πόλις Συρακουσίων. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν τεσσαρακοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Ταλαρῖνος, ὡς τῆς Πανδοσίας Πανδοσῖνος καὶ Πλακεντῖνος· Σικελικῶς καὶ γὰρ ἀμφότερα.

Ταμασσος, πόλις Κύπρου, διάφορον ἔχουσα χαλκὸν ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ταμασίτης καὶ Ταμάσιος, ὡς Ἐφέσιος, Θάσιος. ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν,

ἐς Ταμέσην μετὰ χαλκόν,

ἀπιθάνως. ἔστι γὰρ καὶ Ταμέση πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμός. Πολύβιος δ' ἐν τῷ πρώτῳ Τεμεσίαν τὴν πόλιν καλεῖ. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Τεμεσαῖος.

Τάμβραξ, πόλις Παρθυαίων. τὸ ἐθνικὸν Ταμβράκιος· διὰ δὲ τὴν χώραν Ταμβρακηνός.

Ταμιεῖον, οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Ἰκνὸς καὶ ἄλλοι. Φρύνιχος δὲ ἐν Σοφιστικῇ παρασκευῇ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν φησι τὸ τα-

μεῖον. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ταμίαν. ὁ δὲ τοῦ ταμίου οἰκήτωρ ταμιεύς.

Τάμνα, πόλις Ἀραβική, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ. ὁ πολίτης Ταμνίτης.

Τάμυνα, πόλις Ἐρετρίας. Στράβων δεκάτῃ. καὶ πληθυντικῶς εἰς τὰς Ταμύνας. τὸ ἐθνικὸν Ταμυνεύς. καὶ θηλυκῶς Ταμυνηΐς. ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ Ταμυναῖος· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῇ τιμᾶται. Παυσανίας ἐν δεκάτῳ περιηγήσεως.

Ταμυράκη, πόλις Σαρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταμυρακηνός.

Ταμίαθις, πόλις Αἰγύπτου. λέγεται καὶ θηλυκῶς. ἡ γενικὴ Ταμιάθεως. οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκὸς ἐν τῷ ὀνομαστικῷ.

Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος Γραῖαν καλεῖ διὰ τὸ πλησίον εἶναι. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία. Λυκόφρων,

ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσσας Ποιμανδρίαν.

τὴν δὲ Γραῖαν ἔνιοι λέγουσι τὸ νῦν τῆς Θηβαΐκῆς καλούμενον ἔδος. τινὲς δὲ τὴν Ταναγραίαν· ὧν εἷς ἐστι καὶ Καλλίμαχος. Ἀριστοτέλης δὲ Γραῖαν τὴν νῦν Ὠρωπόν. ἔστι δὲ τόπος τῆς τῶν Ὠρωπίων πόλεως πρὸς τῇ θαλάττῃ. ὁ πολίτης Ταναγραῖος καὶ Ταναγρὶς ἀπὸ τοῦ Τάναγρα· καὶ τὸ Ταναγραῖον καὶ Ταναγρική. Ἡρόδοτος πέμπτῃ, Ταναγρικὴ μοῖρα. καὶ Μένανδρος, Ταναγρικὴ γυνή.

Τάναϊς, πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Στράβων ἑβδόμῃ, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ· κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος, πόλις Ἑλληνικὴ ἔκτισται Ταναΐς, ἥ τις καὶ ἐμπόριον ὀνομάζεται. ὁ πολίτης Ταναΐτης· καὶ θηλυκῶς Ταναΐτις. τινὲς δὲ καὶ τὸν ποταμὸν Ἀκεσίνην εἶναι καὶ Ἰαξάρτην, ἐλληνίσθαι δὲ τὰ πολλὰ τῶν βαρβαρικῶν ὀνομάτων, ὡς Νικάνωρ φησί.

Τάνις, πόλις μεγάλη Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Τανίτης. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Τάνος, πόλις Κρήτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τετάρτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Τάνιος.

Τάνταλος, ὄρος Λέσβου, ἀπὸ Ταντάλου. τὸ ἐθνικὸν Ταντάλιος, ὡς Φαρσάλιος.

Ταξίανα, νῆσος περὶ τὸν Πηλώδη κόλπον τῆς Σουσίας νήσου. τὸ ἐθνικὸν Ταξιανεὺς, ὡς Ἀδανεύς. τῷ τύπῳ τῆς χώρας Ταξιανὴ νηοος.

Τάξιλα, πόλις Ἰνδική. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταξιλίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ καὶ Ταξιληνὸς, τῷ δὲ παρ' ἡμῖν Ταξιλεύς.

Τάοχοι, ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Πόντου. καὶ ἡ χώρα οὕτω. τούτους τινὲς Τάους καλοῦσιν, ὡς Σοφαίνετος ἐν τῇ ἀναβάσει φησί.

Ταπόσειρις, πόλις Αἰγύπτου, πλησίον Ἀλεξανδρείας. ὁ πολίτης Ταποσειρίτης.

Ταπροβάνη, νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ. Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος,

νῆσος τετράπλευρος, ἁλιστέφανος Ταπροβάνη,
θηρονόμων πέπληθεν εὐῤῥίνων ἐλεφάντων.

ἣ πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Σιμούνδου, νῦν δὲ Σαλική, πλοῦ μῆκος οὖσα ἑπτάκις που χιλίων σταδίων, πλάτος δὲ πεντακοσίων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ γεωγραφουμένων.

Τάπυῤῥοι, οὐ πόῤῥω Ὑρκανίας ἔθνος. Κουάδρατος Τάπουῤῥά φησι. τὸ ἐθνικὸν Ταπουῤῥαῖοι.

Τάρανδρος, χώρα Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Ταράνδριος.

Τάρας, πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος παρὰ θάλασσαν. ἀρσενικῶς δὲ κατ' ἀναλογίαν· οὐδὲν γὰρ εἰς ρας θηλυκὸν εὑρίσκεται· τοῦτο δ' εὕρηται καὶ

θηλυκῶς. ὁ πολίτης Ταραντῖνος. καὶ ἀνεγράφησαν οὕτω πολλοὶ χρηματίζοντες, μάλιστα Πυθαγόρειοι καὶ Ἀριστόξενος μουσικὸς, Ἀριστοτέλους γνώριμος, καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος Φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον· φέρονται δ' αὐτοῦ δράματα τριακονταοκτώ· καὶ Ἴκκος ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος· μέμνηται τούτου ὁ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ταραντίνη καὶ Ταραντῖνον οὐδετέρως· καὶ ταραντινίζειν τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς τὰς μάχας χρήσιμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ Τάραντος ἀρσενικῶς λεγομένη πόλις Βιθυνίας, ἔνθα τιμᾶται Ταρανταῖος Ζεὺς, ὡς Δημοσθένης δευτέρῳ Βιθυνιακῶν. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ δ Δάρανδος.

Ταριχέαι, πόλεις πολλαὶ, αἱ μὲν Μενδήσιαι, αἱ δὲ Σκηνικαὶ, αἱ δὲ Κανωβικαί. οἱ πολῖται Ταριχευταὶ παρὰ τὸ ταριχεύω. καὶ ὤφειλε διὰ διφθόγγου. ἔστι καὶ Ταριχέα καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη πόλις τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Ταριχεάτης καὶ Ταριχεία τὸ πρᾶγμα παρὰ τὸ ταριχεύω.

Ταρκυνία, πόλις Τυῤῥηνίδος, ἀπὸ Τάρκωνος. τὸ ἐθνικὸν Ταρκύνιος ἢ Ταρκυνεὺς, ὡς Δουλιχιεὺς καὶ Βουπρασιεύς. ποτὲ δὲ καὶ Ταρκυνῖται εἰσὶ καὶ Ταρκυναῖοι ἔθνος Ὑπερβορέων, παρ' οἷς οἱ γρῦπες τὸν χρυσὸν φυλάσσουσιν, ὡς Ἱεροκλῆς ἐν τοῖς φιλίστορσι.

Τάρνη, πόλις Ἀχαΐας. ὁ οἰκήτωρ Τάρνιος καὶ Τάρνια ἔργα.

Τάρπη, πόλις Ἰταλίας. καὶ Ταρπαῖον ὄρος. καὶ ἐθνικὸν Ταρπαῖος, ὡς Ῥωμαῖος, τριγενές.

Τάῤῥα, πόλις Λυδίας, ἀφ' ἧς Λεύκιος ὁ γραμματικός. ἑτέρα Κρήτης, ἐν ᾗ Ταῤῥαῖος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Τάῤῥα παρὰ τὸν Καύκασον, Κρητῶν ἄποικος. Λούκιος δ' ἦν ἀπὸ Τάῤῥης τῆς Κρητικῆς πόλεως· φέρεται δὲ τούτου τὰ περὶ παροιμιῶν τρία βιβλία ἄριστα καὶ περὶ γραμμάτων καὶ τεχνικὰ γλαφυρώτατα. τὸ θηλυκὸν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Ταῤῥαία.

Ταῤῥακηνά, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ταῤῥακηνός.

Ταῤῥάκων, πόλις δυσμικωτέρα τῆς Ταῤῥακωνησίας χώρας. ὁ πολίτης Ταῤῥακωνήσιος. τὸ ἐθνικὸν Ταῤῥακωνίτης, ὡς Ἀσκάλων Ἀσκαλωνίτης, καὶ Μάρων Μαρωνίτης, καὶ Καύκων Καυκωνίτης.

Ταῤῥαχίνη, πόλις Ἰταλίας. Φλέγων ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ ὀγδοηκοστῇ πρώτῃ, ὅτι παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ ἐννάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεῦσαι, ἐφ' οἷς τοὺς μάντεις προαγορεῦσαι ὄλεθρον. τὸ ἐθνικὸν Ταῤῥαχῖνος.

Ταρσήϊον, πόλις πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Πολύβιος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ταρσηΐτης ἢ Ταρσηϊώτης. νῦν δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον Ταρσηνοὶ λέγονται.

Ταρσὸς, ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας, ἣν διὰ τοῦ ε ἔλεγον Τερσὸν παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὅ ἐστιν ἀναξηρανθῆναι. τῶν γὰρ ὑδάτων κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν προχωρούντων εἰς τὸ νῦν πέλαγός φασιν ἀναφανθῆναι πρῶτα τὰ Ταυρικὰ ὄρη· Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ περὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου πτώσεως· μέρος γάρ τι τοῦ ποδὸς ταρσὸν καλεῖσθαι, τῆς ἐκείνου χωλείας ὑπόμνημα ποιουμένων τῶν ἀρχαίων· Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυΐστωρ, διὰ τὸ τὸν Πήγασον ἵππον ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα, καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀληΐῳ πεδίῳ πλανηθῆναι. ἄλλοι δέ φασι διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρώτους ἀναφανῆναι καὶ ἀναξηρανθῆναι· διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι. Ἐρατοσθένης δὲ Τερσὸν, διὰ τὸ πρότερον τῶν καρπῶν φθειρομένων ἐν τῷ παρακμάζειν, τούτους πρώτους συναγαγόντας τερσᾶναι καὶ εἰς τὸν χειμῶνα ἀποθέσθαι τὴν τροφήν. ἐκ ταύτης ἐγένετο Ἑρμογένης ὁ τὴν ῥητορικὴν γεγραφώς. Θαρσὸς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ Θαρσεῖς οἱ Κίλικες, ὡς Ἰώσηπος ἐν ἀρχαιο-

λογίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κρανία ἀπὸ κρανίου. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἱερά. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀντιόχεια ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. ἔστι δ' ἄποικος Ἀργείων, κτίσμα Σαρδαναπάλου· ταύτην διαῤῥεῖ ποταμὸς Κύδνος μέσος, ψυχρός τε καὶ καθαρός. ὁ πολίτης Ταρσεὺς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ Ταρσηνόν φησιν. ἔστι δὲ καὶ Ταρσὸς ἄλλη τῆς Βιθυνίας· τὸ ἐθνικὸν ταύτης Τάρσιος καὶ Ταρσία. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν Ταρσεῖαν διὰ τῆς ει διφθόγγου τὴν πόλιν οἶδε· τὸ ἐθνικὸν Τάρσειος. ἔστι καὶ χωρίον Βιθυνίας Τάρσος λεγόμενον. καὶ Τάρσα κώμη ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐν τρίτῳ Παρθικῶν· ἀπὸ δὲ Σαμοσατῶν κατὰ ῥοῦν ἰόντι ὅσον σταδίους ἑκατὸν πεντήκοντα Τάρσα κώμη πολυάνθρωπος ᾠκεῖτο, ἄνω τοῦ ποταμοῦ σταδίους πεντεκαίδεκα. τὸ ἐθνικὸν Ταρσηνός.

Τάρταρος, Κράτης τὸν ὑπὸ τοῖς πόλοις ἀέρα παχύν τε καὶ ψυχρόν τινα καὶ ἀφώτιστον· Ὅμηρος δὲ τόπον εἶναι συνέχοντα τοὺς περὶ Κρόνον καὶ ὑπὸ γῆν ὄντας. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· καὶ τὸ κωμικὸν Ταρταρίτης. λέγεται καὶ παρὰ τὸ ταράσσειν ταρταρίζειν, τὸ ταράσσεσθαι.

Ταρτησσὸς, πόλις Ἰβηρίας, ἀπὸ ποταμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀργυροῦ ὄρους ῥέοντος, ὅς τις ποταμὸς καὶ κασσίτερον ἐν Ταρτησσῷ καταφέρει. τὸ ἐθνικὸν Ταρτήσσιος καὶ Ταρτησσία καὶ Ταρτησσίς. καὶ οὐδετέρως,

Ταρτήσσιον ὄλβιον ἄστυ.

Τάρφαρα, οὐδετέρως, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. ὁ πολίτης Ταρφαρηνὸς, ὡς Ζόαρα Ζοαρηνὸς, Αὔαρα Αὐαρηνὸς, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ.

Τάρφη, πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος,

Τάρφην τε Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

λέγουσι δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς περὶ Φάρυγας κρήνης. οἱ δὲ

καὶ αὐτὴν καὶ τὸν τόπον διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα· τὰ. πυκνὰ γὰρ τάρφεα Ὅμηρος λέγει,

βαθείης τάρφεσιν ὕλης.

καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταρφαῖος, ὡς Στύμφη Στυμφαῖος.

Ταρχία, πόλις Σικελική. Φίλιστος ἑβδόμῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ταρχιάτης καὶ Ταρχιανὸς τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ταρχώνιον, πόλις Τυῤῥηνίας, ἀπὸ Τηλέφου παιδὸς Τάρχωνος. ὁ πολίτης Ταρχωνῖνος ὡς Ἀσσώριον Ἀσσωρῖνος, ἢ Ταρχωνιεύς, ὡς Ἱππωνιεύς.

Ταῦα, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταυίτης, ὡς Ὧρος ἐν δευτέρῳ περὶ ἐθνικῶν.

Ταύακα, πόλις Σικελίας. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταυακῖνος, ὡς Ἐρυκῖνος.

Ταΰγετον, ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Ὅμηρος,

ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον.

λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, ἀπὸ Τηϋγέτης τῆς μητρὸς Εὐρώτα. τὸ ἐθνικὸν Ταϋγέτιος.

Ταυλάντιοι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. Εὐφορίων δὲ μετὰ τοῦ ν Ταυλαντίνους αὐτούς φησι. παρὰ τούτοις ἐκ μέλιτος οἶνον γίγνεσθαί φησιν Ἀριστοτέλης ἐν θαυμασίοις. λέγεται καὶ οὐδετέρως Ταυλάντιον καὶ Ταυλαντὶς θηλυκῶς.

Ταυρανία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυρανῖνος, ὡς Πλακεντῖνος καὶ Ταυρανιανός.

Ταυρική, νῆσος μεγάλη καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ πολλὰ ἔχουσα ἔθνη καὶ περικλείουσα τῇ θέσει τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἧς οὐ πολὺ διεστῶσα ἡ Ἀλωπεκεία ἐστὶ μικρά. τῇ δὲ Ταυρικῇ δύο παράκεινται νῆσοι, Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα. λέγεται δὲ Ὄσιριν ἐκεῖ ζεύξαντα βοῦς ἀρόσαι τὴν γῆν. διὰ οὖν τὸ ζεῦγος τοῦ ταύρου τὸ ἔθνος κληθῆναι. ὁ οἰκήτωρ Ταυρικός, ὡς Ἀττικός. τινὲς Ταύναϊν, οἱ δὲ Ἀλωπέκειαν, οἱ δὲ Μαιῶτιν αὐτήν φασι.

Ταυρίσκοι, ἔθνος περὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη. λέγονται

καὶ Ταυρῖνοι, ὡς Πολύβιος τρίτῳ. Ἐρατοσθένης Τερίσκους αὐτούς φησι διὰ τοῦ ε, οἳ καὶ Τρῶοι λέγονται.

Ταυρόεις, πόλις Κελτική, Μασσαλιητῶν ἄποικος. οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων φησὶν ὅτι Ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας, οἳ ἀποῤῥιφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενεχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεὼς τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν Ταυρῖνοι.

Ταυρομένιον, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ταυρομενίτης καὶ Ταυρομένιος.

Ταυροπόλιον, ἐν Σάμῳ Ἀρτέμιδος ἱερόν. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.

Ταυρόπολις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυροπολίτης.

Ταῦρος, ὄρος διὰ μέσης Ἀσίας διῆκον, διότι ταύρους οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μεγάλα καὶ βίαια ἐπωνόμαζον. ἢ προτομῇ Ταύρου τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ αὐτοῦ ἀπείκασε. τὸ ἐθνικὸν Ταυριανὸς πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς Ζυγιανός.

Ταύχειρα, πόλις Λιβύης, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, ὡς Τάγειρα, ἀπὸ Ταγείρας τῆς Αὐτάνδρου θυγατρός. λέγεται δὲ νῦν Ἀρσινόη. ὁ πολίτης Ταυχείριος καὶ Ταυχέριος καὶ Ταύχερος καὶ Ταυχερίτης καὶ Ἀρσινοΐτης, ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας.

Τάφος, πόλις Κεφαλληνίας. νῦν δὲ Ταφίουσσα. ἔστι καὶ νῆσος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων Ταφιὰς καλουμένη. καὶ ἑτέρα. οἱ πολῖται Τάφιοι. τῆς δὲ Ταφιούσσης Ταφιουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, Πιθηκουσσαῖος.

Ταφόσιρις, πόλις Αἰγύπτου, ἐν ᾗ λέγεται Ὄσιρις τεθάφθαι.

Τάφραι, καὶ Τάφρη ἑνικῶς, χώρα ταφρευθεῖσα, περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὑπὸ δούλων ταῖς δεσποίναις συμμιγέντων κατὰ τὸν πολυχρόνιον πόλεμον τῶν Σκυ-

θῶν, τῶν δεσποτῶν πολεμούντων τοῖς Θρᾳξὶν ἢ τοῖς ἐντὸς Ἴστρου, ὡς Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ. ταύτην τὴν χώραν κατοικῆσαι Σατορχαίους. οἱ οἰκοῦντες Σατορχαῖοι.

Ταχεμψώ, νῆσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταχεμψίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Τεανόν, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Τεανός.

Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἔνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Τέγεα, πόλις Ἀρκαδίας.

καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινίην ἐρατεινήν.

Ὅμηρος. καὶ Παυσανίας ή· Μαντινεὺς καὶ Τεγεάτης καὶ Μαίναλος Τέγεαν κτίζουσι καὶ Μαντίνειαν. Λέπιδος δ' ἐν ἱστορίας ἐπιτομῆς πρώτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· χρᾷ δ' αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ' Ἀρκαδίᾳ ὧδε·

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς, οὔ τοι δώσω.
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
ἧς τ' ἄπο κωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μεγαίρω.
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι.

ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τάδε·

ἔστι τις Ἀρκαδίης Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται.
ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα.
τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάῤῥοθος ἔσσῃ.

ἔστι καὶ Τεγέα ἐν Κρήτῃ, ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα· ὁ πολίτης Τεγεάτης, ὡς Ἐλεάτης· καὶ θηλυκὸν Τεγεάτις. ἦν δὲ μελοποιὸς Αὐγὴ Τεγεάτις. λέγεται καὶ Τεγεάς, ὡς Ἰλιάς. ὀξύνεται, ὡς Σοφοκλῆς.

Τέγεστρα, οὐδετέρως πόλις Ἰλλυρίας, πρὸς τῇ Ἀκυληΐᾳ. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα Τεργέστρον αὐτὴν καὶ κώμην οἶδεν. ἀπὸ Τεργέστρου κώ-

μης καὶ τοῦ μυχοῦ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν στάδιοι πεντακισχίλιοι εἰκοσιεννέα. ὁ πολίτης Τεγεστραῖος.

Τεγησσὸς, πόλις Κύπρου. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τεγήσσιος καὶ Τεγησσεύς.

Τέγυρα, πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ Ἀπόλλωνά φασι γεννηθῆναι. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος· τὴν Ἀπόλλωνος γένεσιν οἱ μὲν ἐν Λυκίᾳ, οἱ δ' ἐν Δήλῳ, οἱ δ' ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ ἐν Τεγύρᾳ τῆς Βοιωτίας· ὅθεν καὶ Τεγυρήϊος Ἀπόλλων. Καλλισθένης ἐν τρίτῳ τῶν Ἑλληνικῶν εἶναι μαντεῖά φησι, τὸ μὲν Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις, τὸ δὲ Τροφώνιον ἐν Λεβαδίᾳ, τὸ δὲ ἐν Ἀβαῖς λεγόμενον ἐν Φωκεῦσι· τὸ δὲ κυριώτερον ἐν Δελφοῖς, ὃ καὶ μάλιστά φασι μεμαρτυρηκέναι τὴν ἐν Τηγύρᾳ. τὸ κτητικὸν Τεγυρεὺς καὶ Τεγύριος, καὶ Ἰωνικῶς Τεγυρήϊος.

Τείρια, πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τειριεὺς, ὡς Στειριεύς.

Τειχιόεις, φρούριον πλησίον τῆς Τραχῖνος. τὸ ἐθνικὸν Τειχιοεύς. καὶ θηλυκὸν Τειχιόεσσα.

Τεῖχος, φρούριον Ἀχαΐας. ὁ οἰκήτωρ Τειχίτης, ὡς τοῦ Γορδίου τείχους Γορδιοτειχίτης.

Τέκμων, πόλις Θεσπρωτῶν. ὁ πολίτης Τεκμώνιος.

Τεκτόσαξ, ὡς Ἄτραξ, Ἄσφαξ. Τεκτόσαγες, ἔθνος Γαλατικόν. εὕρηται Τεκτοσάγης εὐθεῖα καὶ Τεκτοσάγαι· ὡς γὰρ Καππάδοξ Καππαδόκης, οὕτω Τεκτόσαξ Τεκτοσάγης.

Τελαμὼν, πόλις Τυῤῥηνίας. τὸ ἐθνικὸν Τελαμώνιος, ὡς Καλυδώνιος.

Τελάνη, πόλις ἀρχαιοτάτη Συρίας, ἣν ᾤκει Νῖνος πρὸ τῆς Νίνου κτίσεως. τὸ ἐθνικὸν Τελαναῖος, καὶ ἐπιχωρίως Τελανηνός.

Τελέθριον, ὄρος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Οἰχαλίας. Στράβων δεκάτῃ. οἱ οἰκήτορες Τελεθριεῖς, ὡς Σουνιεῖς.

Τέλμερα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Τελμερεύς.

Τερμίλην δ' ἑξῆς παραθήσομαι, ἑτέραν ἔχουσαν γραφὴν, τὴν αὐτὴν οὖσαν, ὡς οἶμαι.

Τελμισσὸς, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὅριον μετὰ Δαίδαλα. ὁ πολίτης Τελμισσεύς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ,

ὡς ἄν τις ἂν οὖν ὅτι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς.

καὶ πάλιν,

φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ τὶ ποιεῖν χρῆμ'
ὦ Τελεμισσεῖς.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος. τὸ θηλυκὸν Τελμισσὶς, ὡς βασιλὶς, καὶ Τελμίσσιος, ὡς Λυρνήσσιος. καὶ θηλυκὸν Τελμισσιὰς, ὡς τοῦ Ἑλικώνιος τὸ Ἑλικωνιάς. ἔστι καὶ ἄκρα Λυκίας οὕτω λεγομένη Τελμισσιὰς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφουμένων.

Τέλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Νύμφης λεγομένης Τελφούσσης, θυγατρὸς Λάδωνος. ὁ οἰκήτωρ Τελφούσσιος. τὸ θηλυκὸν Τελφουσσία. Λυκόφρων·

δίκης ἐάσει τάῤῥοθος Τελφουσσία.

ἔστι καὶ Βοιωτίας Τελφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ. Ἔφορος δὲ Τιλφωσσέων ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. Πίνδαρος δὲ Κηφησίδα καλεῖ ταύτην. ἔστι καὶ Βοιωτίας Τίλφωσσα κρήνη καὶ ὄρος, ἀπὸ Τιλφούσσης. Ἡρωδιανὸς δὲ Τιλφωσσά φησι.

Τελχὶς, πόλις Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν ἔθει τῆς χώρας Τελχίτης, τῷ δὲ κοινῷ χαρακτῆρι Τελχίνιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ Κρήτη Τελχινία ἐλέγετο καὶ οἱ Κρῆτες Τελχῖνες. λέγονται καὶ Τελχῖνες θηλυκῶς αἱ ὑπὸ πληγῆς εἰς θάνατον καταφοραί. Τελχινία δὲ καὶ ἡ Σικυὼν ἐκαλεῖτο· καὶ τὸ ἐθνικὸν Τελχίνιος.

Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον

αὐτήν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειον φησίν, ὡς Γορδίειον. τὸ ἐθνικὸν Τεμβριεύς.

Τέμβρος, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τετίμηται Ἡλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Τέμβριος.

Τεμένεια, πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεμενεύς.

Τέμενος, τόπος Σικελίας ὑπὸ τὰς Ἐπιπολὰς πρὸς ταῖς Συρακούσαις. ὁ οἰκήτωρ Τεμενίτης καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. ἔστι καὶ Τεμενίτης λόφος ἐν τῇ Θρᾴκῃ, πρὸς τῇ Τριβαλλῷ.

Τεμέση, πόλις Ἰταλίας. Ὅμηρος·

ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

ὁ πολίτης Τεμεσαῖος.

Τέμμιξ, ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ. Λυκόφρων,

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα Τεμμίκων πρόμοι.

τὸ θηλυκὸν Τεμμικία παρὰ τῷ αὐτῷ,

ὃν Βομβύλεια κλιτὺς ἡ Τεμμικία.

καὶ θηλυκῶς Τεμμικίς, καὶ Τεμμίκειος τὸ κτητικόν. Μενέλαος δὲ διὰ τοῦ ι Τεμμίκιον ἄστυ ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος.

Τένδηβα, πόλις Καρίας ἀρχαία. τὸ ἐθνικὸν Τενδηβεῖς.

Τενέα, κώμη Κορίνθου, ἀπὸ Τέννου τοῦ Κύκνου. κεῖται μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μυκήνης. τὸ ἐθνικὸν Τενεάτης. λέγεται καὶ Τενέα ἡ χώρα.

Τενέβριον, ἀκρωτήριον· καὶ κώμη Τενεβρία Ἰβηρίας. ὁ κωμήτης Τενεβριανός, ὡς Πολτυμβριανός, Μεσημβριανός.

Τένεδος, νῆσος τῶν Σποράδων, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Ἑλλησπόντῳ. ἀπὸ Τέννου καὶ Ἀμφιθέας, ἢ Ἡμιθέας, τῶν Κύκνου παίδων, οἱονεὶ Τεννουέδος. ἐκαλεῖτο δὲ Λευκόφρυς. ὁ πολίτης Τενέδιος, ὡς Ἀρκάδιος, Ῥόδιος.

ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι. καὶ παροιμία, Τενέδιος αὐλητής, ἐπὶ τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων. τὸν γὰρ αὐλητὴν ἡ Φιλονόμη πρὸς Κύκνον ἤγαγε, μαρτυροῦντα ὅτι Τέννης αὐτὴν ἤθελε βιάσασθαι. ἔστι καὶ ἑτέρα παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς, ἐπὶ τῶν ἤτοι πικρῶς ἢ καὶ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα. καί φησιν Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι τῶν ἐν Τενέδῳ Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατεῖν διὰ τὰ συμβάντα τοῖς περὶ Τέννην. ἢ μᾶλλον, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοὺς ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρους. ἐπειδὴ δὲ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχόν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον· καὶ ἀναιρεθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν ὠμῶς πραττομένων. διὰ τοῦτό φησι καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεφαλάς, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος. ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία, Τενέδιος ξυνήγορος, ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους. καὶ θηλυκῶς Τενεδία.

Τεντυρίς, πόλις Αἰγύπτου καθαρτικὴ τῶν κροκοδείλων. ὁ πολίτης Τεντυρίτης. λέγεται καὶ Τέντυρα ἡ πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Τεράψη, νῆσος πρὸς Καρχηδόνα, οὐ μεγάλη. τὸ ἐθνικὸν Τεραψαῖος.

Τερβητία, πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι, ὡς Πλακεντῖνοι ἀπὸ Πλακεντίας. Φλέγων ἐν ὀλυμπιάδων πεντεκαιδεκάτῳ.

Τέργις, πόλις ἐν Λιβύῃ πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεργίτης, ὡς τῆς Λέπτις Λεπτίτης.

Τερηδών, πόλις ἐπὶ τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τερηδόνιος, ὡς Ἀνθηδόνιος, Καρχηδόνιος.

Τέρινα, πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τινὲς δὲ νῆσον αὐτήν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Λίγεια ἡ Σειρήν, ὡς Λυκόφρων·

Λίγεια δ' εἰς Τέριναν ἐκναυσθλώσεται.

ὁ πολίτης Τεριναῖος.

Τέρμερα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τερμέρου. ὁ πολίτης Τερμερεύς. Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. ὁ δὲ χρησμὸς ὁ περὶ αὐτῶν Τερμελέας αὐτούς φησι.

Τερμισσός, πόλις Πισιδίας. ἔστι καὶ ἄλλη ταύτης ἄποικος καὶ αὐτὴ Πισιδίας, λεγομένη μικρά, ὡς ἡ προτέρα μείζων. τὸ ἐθνικὸν Τερμισσεύς.

Τετράπολις, τῆς Ἀττικῆς, ἔχουσα δήμους καὶ πόλεις τέτταρας, Οἰνόην, Προβάλινθον, Τρικόρυθον, Μαραθῶνα. Ἀνδροτίων δὲ τετραπόλιδός φησι διὰ τοῦ δ. αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ὑττηνία. οἱ οἰκήτορες Τετραπολεῖς καὶ Τετραπολῖται, ὡς Φαβωρῖνος ἐν πρώτῳ παντοδαπῆς ὕλης ἱστορικῆς.

Τετραχωρῖται, οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἑβδόμῃ. οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι.

Τευθίς, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν πατρωνυμικῶς Τευθίδης.

Τευθρανία, Μυσίας πόλις, ἀπὸ Τεύθραντος. ὁ Τεύθρας δὲ τὴν Αὐγὴν ἔγημε καὶ τὸν Τήλεφον ἐπαιδοποιήσατο. τὸ ἐθνικὸν Τευθράνιος, ὡς τῆς Παρασίας Παράσιος. λέγεται καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Λυκυμνίῳ,

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.

τὸ θηλυκὸν Τευθραντίς, ἀπὸ τῆς Τεύθραντος γενικῆς.

Τευκροί, ὀξυτόνως, οἱ Τρῶες, ἀπὸ Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. λέγεται καὶ Τευκρὶς θηλυκῶς ἡ Τροία καὶ Τεύκριον.

Τευμησσός, ὄρος Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ. ἄστυ, ὡς Δημοσθένης ἐν τρίτῳ Βιθυνιακῶν,

εἰς Μυκάλησσον ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.

ἐκλήθη δ' οὕτως, ὡς Ἀντίμαχος πρώτῳ Θηβαΐδος,

οὕνεκά οἱ Κρονίδης, ὡς μέγα πάντων ἀνάσσει,
ἄντρον ἐνὶ σκιῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἴη
Φοίνικος κούρα κεκευθμένα· ὅς ῥα μή τις,
μηδὲ θεῶν ἄλλος γε παρὲξ φράσαι τό κεν αὐτοῦ.

οἱ κατοικοῦντες Τευμήσιοι. καὶ Τευμησία ἡ ἀλώπηξ ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ τὸ οὐδέτερον Τευμήσειον. καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησσόθεν, καὶ τὸ εἰς τόπον Τευμησσόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος.

Τεύτλουσσα, νῆσος Ἰωνίας. Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Τευτλουσσαῖος, ἢ Τευτλούσσιος.

Τεύωχις, πόλις Αἰγυπτία. ἔστι καὶ λίμνη ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Τευωχίτης.

Τέως, πόλις Ἰωνίας. ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ· ἣν πρώτην ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς Ἀρᾶς. σκοπουμένου γὰρ τοῦ Ἀθάμαντος, ἔνθα ἱδρύσει τὸν ναὸν, ἀθύρουσα, οἷα δὴ παῖς, ἐκ λίθων οἰκίαν δειμαμένη, ἔλεγεν, ἕως σὺ χῶρον ἐσκόπεις, τέως ἐγὼ πόλιν σοι ἐδειμάμην. καὶ διὰ τοῦτο ἡ πόλις οὕτως ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Τήϊος. ἔστι γὰρ πρῶτον Τέϊος καὶ Τεῖος καὶ Ἰωνικῶς Τήϊος. ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήϊος καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήϊος. καὶ θηλυκῶς Τηΐα. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Διρβαῖς τῆς Σκυθίας, ἐν ᾗ λέγουσι λίμνην ἰχθύων ἔχουσαν πλῆθος. ἀφ' ὧν εὐδίας γινομένης ἔλαιον ἐπιπολάζει τοσοῦτον, ὅσσον ἀρύεσθαι αὐτὸ ταῖς χερσὶν εἰς σκάφος καὶ χρῆσθαι αὐτῷ.

Τήλανδρος, πόλις Καρίας καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυΐστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν· καὶ Τηλανδρίαν τὴν

αὐτήν. τὸ ἐθνικὸν Τηλανδρεύς. τοῦ δὲ Τηλάνδρου Τηλάνδριος τὸ ἐθνικόν.

Τελεβοΐς, μοῖρα τῆς Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Τηλεβόου, ἣ πρότερον Ταφίων ἐκαλεῖτο. οἱ οἰκήτορες Τηλεβόαι. ἔστι καὶ Τηλεβόας ποταμὸς πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Τίγρητος.

Τηλέφιος, δῆμος· καὶ Τηλέφου κρήνη, Λυκίας. Μενέμαιχμος γάρ φησιν ὅτι ἀπὸ ἑπτὰ σταδίων Πατάρων Τηλέφου κρήνη δείκνυται, διὰ τὸ Τήλεφον ἀπονίψασθαι ἐκεῖ τὸ τραῦμα· θολερὰν δὲ εἶναι. ἔστι δὲ δῆμος Τηλέφιος. τὸ ἐθνικὸν Τηλέφιος ἢ Τηλεφιεύς.

Τῆλος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Τήλου οἰκιστοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀγαθοῦσσα, ὡς Ἰάσων. τὸ ἐθνικὸν Τήλιος. Ἀνδροτίων ἕκτῳ Ἀτθίδος.

Τημένιον, χωρίον Μεσσήνης, ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος. οἱ οἰκήτορος Τημενιεῖς, ὡς Ἠλιεῖς.

Τῆμνος, πόλις τῆς Αἰολίδος. Ὅμαλλος γὰρ ἔλαβε χρησμόν, ὅπου ἂν ὁ τοῦ ἅρματος ἄξων διατμηθῇ, πόλιν κτίσαι. καὶ διατμηθέντος τοῦ ἄξονος κτίζει. ὁ πολίτης Τημνίτης.

Τήνειον, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Τηνειεύς, ὡς Σουνιεὺς καὶ Σιγειεύς.

Τῆνος, νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου. ἐκλήθη δὲ Ὑδροῦσσα, διὰ τὸ κατάῤῥυτον εἶναι, καὶ Ὀφιοῦσσα. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων φησὶν ὅτι ἐν τῇ νήσῳ φασὶ φιάλων σύγκραμα εἶναι, ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτουσι πάνυ ῥᾳδίως. καὶ Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν περὶ αὐτῆς, ὅτι ἐν τῇ νήσῳ κρήνη ἐστὶν ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ οὐ μίγνυται. ἔστι καὶ πόλις Λακωνική, μία τῶν ἑκατόν, Τῆνος λεγομένη. ὁ πολίτης Τήνιος· καὶ τὸ θηλυκὸν Τηνία· ἀφ᾽ ἧς καὶ Ἤριννα Τηνία ποιήτρια. λέγεται καὶ Τηνεύς.

Τιβαρηνία, χώρα πρὸς τῷ Πόντῳ, πρόσοικος Χάλυψι καὶ Μοσσυνοίκοις. τὸ ἐθνικὸν Τιβαρήνιοι καὶ

Τιβαρηνοί· καὶ θηλυκὸν Τιβαρηνίς. Ἔφορος ἐν πέμπτῳ φησὶν ὅτι Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελᾶν εἰσιν ἐζηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσιν. ὅμοροι δὲ τούτοις Χάλυβες καὶ τὸ τῶν Λευκοσύρων ἔθνος.

Τίβειον, ὄρος Φρυγίας, ἀπὸ Τιβείου τινός. ἐκ τούτου καὶ Τιβείους τοὺς δούλους καλοῦσι.

Τιβεριάς, πόλις τῆς Ἰουδαίας, πρὸς τῇ Γεννεσιρίτιδι λίμνῃ. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου. ἐκ ταύτης ἦν Ἰοῦστος ὁ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον τὸν κατὰ Οὐεσπεσιανοῦ ἱστορήσας. ὁ πολίτης Τιβεριεύς. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς Τιβεριοπολίτας ἐπέγραψε, καὶ δῆλον ὡς τῆς πόλεως καλουμένης Τιβεριουπόλεως. τὸ θηλυκὸν Τιβεριάς.

Τίβυρις, πόλις Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων. ἔστι δ' ἐν μεσογείῳ καὶ Τίβυρα πόλις Ἑλληνὶς τὴν ἀρχὴν γεγονυῖα, ἀπέχουσα ἀπὸ Ῥώμης σταδίους ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτά. τὸ ἐθνικὸν Τιβυρτῖνος. Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου Τίβουρα ταύτην καλεῖ, καὶ τὸ ἐθνικὸν Τιβουρῖνος, ὃ καὶ ἀναλογώτερον· ἐν ᾗ Τιβουρίνιον τέμενος. αὕτη πολυστέφανος ὠνομάζετο πρότερον.

Τίγγις, πόλις Μαυρουσίας. ὁ πολίτης ἔδει Τιγγίτης, ὡς Μεμφίτης, Ζελείτης. Μαρκιανὸς δὲ Μαυριτανίαν αὐτὴν λέγει. Τιγγιτανὸς οὖν τὸ ἐθνικόν, καὶ θηλυκὸν Τιγγιτανή. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ Τίγγεως στάδια ὀγδοήκοντα *

Τιγρανόκερτα, πόλις οὐδετέρως πρὸς Ἀρμενίαν, ἀπὸ Τιγράνου βασιλέως Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐννάτῳ, καὶ ᾤκησε τὰ Τιγρανόκερτα· τὸ δ' ἐστὶ τῇ Παρθυαίων φωνῇ Τιγρανούπολις. τὸ ἐθνικὸν Τιγρανοκέρται.

Τιθοραία, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ νύμφης Τιθοραίας, ὡς Παυσανίας ἐννάτῳ· ἐνταῦθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἐτάφησαν. ὁ πολίτης Τιθοραιεύς. ἔστι δ' ἐν τῇ ἄκρᾳ Παρνασσοῦ.

Τίθρας, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Τιθράσιος, ἐκ τόπου Τιθραντόθεν, εἰς τόπον Τιθραντάδε, ἐν τόπῳ Τιθραντοῖ.

Τιθρώνιον, Φωκικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τιθρωνεύς.

Τίκινος, πόλις Ἰταλίας περὶ Ῥαούενναν καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Τικινός.

Τιλαταῖοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.

Τιλφωσσαῖον, χωρίον Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τιλφωσσαῖος ὁμοίως.

Τίμυρα, πόλις περὶ Ἰσαυρίαν καὶ ποταμὸς Ἰνδός. τὸ ἐθνικὸν Τιμυραῖος.

Τιμώνιον, φρούριον Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Τιμωνίτης καὶ τὸ θηλυκὸν Τιμωνῖτις.

Τίνδιον, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Τινδανός. ἐχρῆν δὲ Τινδιεύς, ὡς Σουνιεύς· ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ Τίνδα Τινδανός. τοῦ δὲ Τίνδα τὸ Τίνδιον. ἔστι καὶ Τίνδη Θρᾴκης Χαλκιδικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τινδαῖος.

Τίος, πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου, ἀπὸ Τίου ἱερέως, τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημοσθένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι κτιστὴν τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον, ἑλόντα Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸν Δία Τίον προσαγορεῦσαι. μέμνηται καὶ Μένιππος ἐν Παφλαγονίας περίπλῳ· ἀπὸ Ψύλλης χωρίου ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλλαιον στάδιοι τριακόσιοι, οἱ πάντες ἀπὸ Ἡρακλείας ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλλαιον στάδιοι τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. καὶ πάλιν· οἱ πάντες ἀπὸ Τίου εἰς Ἄμαστριν στάδιοι εἴκοσι. Στράβων ἐν δυοκαιδεκάτῃ οὐδετέρως καὶ τρισυλλάβως τὸ Τίειον φησί. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Τίου Τιανός, ὡς ἀπὸ τῆς Κίος Κιανός. λέγεται καὶ Τιανεύς.

Τικάνισσαι, ἔθνος παρὰ τὸν Καύκασον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Τίριζα, πόλις Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Τιριζοι.

Κτησίας Τιριζιφανοὺς αὐτούς φησιν ἐν τῷ δευτέρῳ· ἐκ δὲ τῶν Ὀδρυσσῶν εἰς Τιριζιβανοὺς οἰκοῦντας ἐν πα *

Τίρσαι, πόλις Μυγδονίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἀπὸ Τίρσης, μιᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ παιδὸς Μύγδονος, ὡς Θεαγένης φησί. τὸ ἐθνικὸν Τιρσαῖος.

Τίρυνς, πόλις τῆς Πελοποννήσου.

οἵ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν.

ἀπὸ Τίρυνθος τῆς Ἄλω θυγατρὸς, ἥ τις Ἀμφιτρύωνος ἦν ἀδελφή. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἁλιεῖς, διὰ τὸ πολλοὺς Ἑρμιονέας ἁλιευομένους οἰκεῖν αὐτοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τιρύνθιος καὶ Τιρυνθιὰς τὸ θηλυκὸν καὶ Τιρυνθίς. τὸ ἐκ τόπου Τιρυνθόθεν, εἰς τόπον Τιρυνθόνδε. ὤφειλε δὲ Τιρυνθάδε, ὡς πρὸς αἰτιατικήν.

Τισία, ὡς Ἀσία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τισιάτης, ὡς Ἀσιάτης· καὶ Τισιάτις θηλυκόν.

Τίσις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισε Τίσις. ὁ πολίτης Τισίτης.

Τίσσαι, χωρίον Σικελίας. Φίλιστος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τισσαῖος.

Τιτακίδαι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Τιτάκου τοῦ προδόντος Ἀφίδνας τοῖς Διοσκούροις. ὁ δημότης Τιτακίδης ὁμοφώνως. καὶ τὰ τοπικὰ ἐπιῤῥήματα ὡσαύτως.

Τίτανα, χωρίον τῆς Σικυωνίας. λέγεται καὶ ἑνικῶς,

Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα.

τὸ ἐθνικὸν Τιτάνιος καὶ Τιτανία. νῦν δὲ Τευτάνιον καλεῖται.

Τιταρών, πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Λυκόφρων φησί. τὸ ἐθνικὸν Τιταρώνιος. ἔστι καὶ Τιταρήσιος ποταμὸς Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως Τιταρήσιος.

Τιτωνεύς, ὄρος. Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ. ὁ οἰκήτωρ Τιτωνεύς.

Τλῆτες, ἔθνος Ἰβηρικόν, περιοικοῦν τοὺς Ταρτησσίους. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ.

Τλῶς, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τλῶ τοῦ Τρεμύλου καὶ Πραξιδίκης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν διχῶς, καὶ Τλωεὺς καὶ Τλωΐτης. ἔστι καὶ Τλῶς Τλωὸς τὸ ἐθνικόν, ἀλλὰ καὶ Τλώϊος. ἔστι καὶ ἄλλη Τλὼς πόλις Πισιδίας. τὸ κτητικὸν Τλωϊκὸς καὶ Τλωϊκή.

Τνύσσος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τνυσσεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Τολέριον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τολερῖνος.

Τολιστόβιοι, ἔθνος Γαλατῶν Ἑσπερίων, μετοικησάντων ἐκ τῆς Κελτογαλατίας ἐς Βιθυνίαν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν Τολιστοβωγίους αὐτούς φησι.

Τολοφών, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Τολοφώνιος. Θουκυδίδης τρίτῃ.

Τόμαρος, ὄρος Δωδώνης, ὃ τινες Τομοῦρον· καὶ τοὺς κατοικοῦντας Τομούρους. οἱ δὲ Τμάρας, οὗ τὸ ἐθνικὸν Τμάριος.

Τομεύς, πόλις πρὸς τῇ Ὀδησσῷ. Στράβων ἑβδόμῃ. ὠνομάσθη δὲ οὕτω διὰ τὸ Ἄψυρτον τὸν Αἰήτου υἱὸν ὑπὸ Μηδείας καὶ Ἰάσονος ἐν τῇ φυγῇ ἐκεῖ κατατμηθῆναι. ἔστι καὶ Τομαῖον ὄρος παρὰ τὸ Κορυφάσιον τῆς Πύλου, ἐοικὸς σμίλῃ. ὁ πολίτης Τομίτης· καὶ Τομῖτις τὸ θηλυκόν. ὤφειλε δὲ ὡς Ἀταρνείτης διὰ διφθόγγου γράφεσθαι.

Τόμισσα, χωρίον διορίζον Καππαδοκίαν ἀπὸ Ταύρου. τὸ ἐθνικὸν Τομισηνὸς τῷ τύπῳ τῆς χώρας καὶ Τομισεύς.

Τόξιοι, καὶ Τοξιανοί, ἔθνος Ταυρικόν. Ἡρωδιανὸς ἑβδόμῃ.

Τοπάζιος, νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Τοπάζιος. Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ φησὶν ὡς εὑρίσκεσθαι καὶ ἐν

τῇ τῶν Τοπαξίων νήσῳ λίθον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, ὅμοιον τῇ χροιᾷ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου. διὰ τοῦ ξ δ' ἐγράφετο πρότερον.

Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως.

Τόῤῥηβος, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Τοῤῥήβου τοῦ Ἄτυος. τὸ ἐθνικὸν Τοῤῥήβιοι· καὶ θηλυκὸν Τοῤῥηβίς. ἐν δὲ τῇ Τοῤῥηβίδι ἔστι ὄρος Κάριος καλούμενον καὶ ἱερὸν τοῦ Καρίου ἐκεῖ. Κάριος δὲ Διὸς παῖς καὶ Τοῤῥηβίας, ὡς Νικόλαος τετάρτῳ· ὃς πλαζόμενος περί τινα λίμνην, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ Τοῤῥηβία ἐκλήθη, φθογγῆς Νυμφῶν ἀκοῦσαι, ἃς καὶ Μούσας Λυδοὶ καλοῦσι καὶ μουσικὴν ἐδιδάχθη καὶ αὐτοὺς Λυδοὺς ἐδίδαξε τὰ μέλη. διὰ τοῦτο Τοῤῥηβία ἐκαλεῖτο.

Τορτόμιον, πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Ἀρμενίας. τὸ ἐθνικὸν Τορτόμιος ὡς Βυζάντιος.

Τορώνη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Τορώνης τῆς Πρωτέως ἢ Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης. ἔστι καὶ ἄλλη Τορώνη μετὰ Τροίαν κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τοῤῥωναῖος. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Σικελίας Τόῤῥοννα διὰ δύο ν καὶ τὰ δύο ο μικρά. λέγεται καὶ Τορωναῖος κόλπος. οὕτω δὲ καλεῖται ἀπὸ τοῦ Καναστραίου ἕως τῆς Δέῤῥεως.

Τουρδιτανία, χώρα τῆς Ἰβηρίας, ἣ καὶ Βαιτικὴ καλεῖται, περὶ τὸν Βαίτην ποταμόν. οἱ οἰκοῦντες Τουρδιτανοὶ καὶ Τουρδοῦλοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ Τουρτυτανίαν αὐτὴν καλεῖ καὶ Τούρτους τοὺς οἰκήτορας καὶ Τουρτουτανούς.

Τράγασαι, χώρα ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Τραγάσου, οὗ εἰς χάριν ὁ Ποσειδῶν ἁλῶν πῆξιν ἐποίησεν· ὅθεν Τράγασοι οἱ ἅλες, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Λεσβιακῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Ἄλσιον καλεῖται. ὁ οἰκήτωρ Τραγασαῖος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.

Τραγαία, νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν, ὅθεν ἦν

Θεογείτων ὁ περιπατητικός, Ἀριστοτέλους γνώριμος. ἔστι καὶ πόλις ἐν Νάξῳ, ἐν ᾗ Τράγιος Ἀπόλλων τιμᾶται. Εὔπολις διὰ τοῦ ε γράφει καὶ πληθυντικῶς Τραγεαί. τὸ ἐθνικὸν Τραγεάτης, ὡς Τεγεάτης.

Τράγιλος, πόλις μία τῶν ἐπὶ Θρᾴκης, πρὸς τῇ χεῤῥονήσῳ καὶ Μακεδονίᾳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἀσκληπιάδης, ὁ τὰ τραγῳδούμενα γράψας ἐν ἓξ βιβλίοις. ὁ πολίτης Τραγιλεύς.

Τραλλία, μοῖρα τῆς Ἰλλυρίας. λέγονται καὶ Τράλλοι καὶ Τράλλες παρὰ Θεοπόμπῳ. λέγεται καὶ Τρωαλικίδα καὶ Τράλλα. ἔστι καὶ Τράλλιον Βιθυνίας, ἣ καθήκει πρὸς τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν τούτου Τράλλιοι.

Τράλλις, πόλις Λυδίας, πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἡ πρότερον λεγομένη Ἄνθεια, διὰ τὸ πολλὰ ἄνθη ἐκεῖ πεφυκέναι. ἐκαλεῖτο καὶ Εὐρυμνά. τὸ ἐθνικὸν Τραλλιανός.

Τράμπη, Ἰωνίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τραμπαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος.

Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνίμων. ὁ πολίτης Τραμπυεὺς καὶ Τραμπυέτης.

Τρανσαλπῖνοι, ἔθνη Κελτῶν, πέραν τῶν Ἄλπεων· τὸ γὰρ τρὰνς σημαίνει πέραν.

Τράπεζα, πόλις Ἀρκαδίας, ἐγγὺς Τρικολώνου. οἱ πολῖται Τραπεζεῖς.

Τραπεζοῦς, πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινωπέων ἄποικος. ἐκαλεῖτο καὶ Οἰζηνίς. ἐν ταύτῃ μέλι ἀπὸ τῆς πύξου φησὶν Ἀριστοτέλης γίγνεσθαι, ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, βαρύοσμον, ἀφ' οὗ τοὺς φαγόντας ὑγιαίνοντας μὲν ἐξίστασθαι, τοὺς δ' ἐπιλήπτους εὐθέως ἀπαλλάττεσθαι. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις Τραπεζοῦς ἀπὸ Τραπεζοῦντος παιδὸς Λυκάονος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ. ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. ὁ

πολίτης Τραπεζούντιος, ὡς Σελινούντιος· καὶ ἡ χώρα Τραπεζουντία. λέγεται καὶ Τραπεζούσιος, ὡς Ἀμαθούσιος.

Τράβαλλα, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Τραβαλεύς.

Τραυχένιοι, ἔθνος περὶ τὸν Πόντον τὸν Εὔξεινον, ὅμορον Σινδοῖς.

Τραυσοί, πόλις Κελτῶν. ἔθνος οὓς οἱ Ἕλληνες Ἀγαθύρσους ὀνομάζουσι.

Τράφη, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Τραφαῖος.

Τράφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. τὸ ἐθνικὸν Τράφιος ἢ Τραφιεύς.

Τραχεῖα, οὕτως ἡ Ἰσαυρία πᾶσα. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. Κιλικίας δὲ τῆς ἔξω Ταύρου ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς. τὸ τοπικὸν Τραχεώτης. ἀρχὴ δ' αὐτῆς ἀπὸ Κορακησίου, ἡ πεδιὰς δὲ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρις Ἰσσοῦ. καὶ ἔστι τὸ ταύτης τοπικὸν ἔτι καὶ νῦν Πεδιανοί· ὤφειλον Πεδιεῖς, ὡς Σουνιεῖς.

Τράχις, πόλις Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν Οἴτην, ὑπὸ Ἡρακλέους κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα διὰ τὴν τραχύτητα. ὁ πολίτης Τραχίνιος καὶ Τρηχίνιος καὶ Τραχιναῖος.

Τρεμιθοῦς, κώμη Κύπρου. καλοῦνται Τρεμιθούσιοι καὶ Τρεμιθοπολῖται. φασὶ δ' ὅτι ἐπιβάσης Ἀφροδίτης εἰς τὸν τόπον διὰ τὴν παρουσίαν τῆς δαίμονος ὑπὸ τρόμου διασαλευθῆναι, διὸ καὶ Τρεμιθοῦντα κληθῆναι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφυκυιῶν τερμίνθων, ἃς Κύπριοι τρεμίθους καλοῦσιν, ὡς καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς πλεοναζόντων φυτῶν, ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ Ῥαμνοῦντα, ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ Κυπάρισσον καὶ Θρύον καὶ Ἐλαία.

Τρεμίλη, ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως. οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις·

ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρέμιλος καὶ ἔγημε θυγατρα,
νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσι,
Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ ποταμῷ παρὰ δινήεντι,
τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες, Τλῷος Ξάνθος τε, Πίναρος,
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληΐζετ' ἀρούρας.

Ἀλέξανδρος δὲ τελευτήσας * τούτους δὲ τοὺς Τρεμιλέους Λυκίους Βελλεροφόντης ὠνόμασεν. Ἑκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τετάρτῳ γενεαλογιῶν.

Τρῆρος, χωρίον Θράκης, καὶ Τρῆρες Θρᾴκιον ἔθνος. λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλιμάχῳ ποιητῇ,

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

Θεόπομπος Τρᾶρας αὐτοὺς καλεῖ.

Τριχὶς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Θωνὶς, Σαΐς. τὸ ἐθνικὸν Τριχίτης.

Τριβαλλοὶ, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν,

ὄνομα δὲ τούτοις τῶν θεῶν τῶν βαρβάρων
τί ἐστι; Μαραθωνοτριβαλλοί.

Τριζοὶ, ἔθνος πρὸς νότον τοῦ Ἴστρου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Τριῆρες, ἔθνος, ἀπὸ Τριήρου τοῦ Ὀμβριάρεω καὶ Θρᾴκης παιδὸς, ὡς Ἀῤῥιανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς.

Τριήρης, πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Τριηρήτης.

Τρίκαλον, καὶ Τρίκαλα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. Φίλιστος. τὸ ἐθνικὸν Τρικαλῖνος καὶ Τρικαλίνη θηλυκῶς.

Τρικάρανα, φρούριον τῆς Φλιασίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρικαρανεύς.

Τρίκκη, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Τρίκκης τῆς Πηνειοῦ θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Τρικκαῖος.

Τρικόλωνοι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Τρικολώνου παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Τρικολωνεύς.

Τρικόρυνθον, οὐδετέρως Δίδυμος καὶ Διόδωρος, Διονύσιος ἀρσενικῶς, Εὐφορίων θηλυκῶς. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Τρικορύσιος· καὶ θηλυκὸν Τρικορυσία. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία.

καὶ Τρικορυνθόθεν καὶ Τρικορυνθόνδε καὶ Τρικορυνθοῖ.

Τρινακρία, ἡ Σικελία, παρὰ τὸ τρεῖς ἔχειν ἄκρας. τὸ ἐθνικὸν Τρινακρεύς. Καλλίμαχος δ' Αἰτιῶν πρώτῃ Τρινάκριον πόντον φησίν. ἐκλήθη δ' οὕτως ἢ ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει ἢ ὅτι θρίνακί ἐστιν ὁμοία. πολλὰ δὲ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος χωρία προσηγόρευται, Λυρνησσός, Βρεντήσειον, Σαρδώ. Σιβύλλα δὲ Τρίνακρον τὴν Ποσειδῶνος Σικελίας *

— ἄρξαι
Τρινακρίης νήσου, ἣν ἔκτισε Τρίνακρος ἥρως,
υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδάωνος ἄνακτος.

ὕστερον ἐκλήθη ἀπὸ Σικανοῦ *.

Τρινεμεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. Διόδωρος καὶ Δίδυμος Τρινεμεῖς ἀναγράφουσι τὸν δῆμον· Καλλίμαχος Ἑκάλῃ Τρινέμειαν. ὁ δημότης Τρινεμεύς. τὸ τοπικὸν Τρινεμέαθεν, εἰς τόπον Τρινεμήνδε, ἐν τόπῳ Τρινεμεᾶσι.

Τρίνησσα, τόπος Φρυγίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρινησσαῖος.

Τρίοδος, τόπος τρεῖς ὁδοὺς ἔχων, ἀπὸ Τριόδου Λυκηΐδος. ἀπ' αὐτοῦ Τριοδίτης, ὡς τοπίτης, χωρίτης· καὶ θηλυκὸν Τριοδῖτις. οὕτω γὰρ ἡ Ἑκάτη. αὕτη καὶ ἐνοδία ἐκλήθη ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ εὑρέθη ὑπὸ Ἰνάχου. Τριοδίτης δὲ, ὅτι ἐν ταῖς τριόδοις τετίμηται.

Τριόπιον, πόλις Καρίας, ἀπὸ Τριόπου τοῦ πα-

πρὸς Ἐρυσίχθονος. λέγεται καὶ Τριοπία. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Τρίοπά φησιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Τρίοπ. τὸ ἐθνικὸν Τριόπιος καὶ Τριοπίτις τὸ θηλυκὸν καὶ Τριοπίς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τριοπεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Τριοπικός. Τριοπικὸν ἱερὸν Ἡρόδοτος πρώτῃ.

Τριποδίσκος, καὶ Τριποδίσκοι, κώμη τῆς Μεγαρίδος. λέγεται καὶ Τριποδίσκη. Ἡρωδιανὸς δυοκαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Τριποδίσκιος. Καλλίμαχος δ' ἐν αἰτίων πόλιν αὐτὴν εἶναί φησι.

Τρίπολις, πόλις Φοινίκης, διὰ τὸ ἐκ τριῶν πόλεων ἔχειν ἀποικίας, Ἀράδου, Τύρου, Σιδῶνος. ὁ πολίτης Τριπολίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα Μακεδονίας καὶ ἄλλη Περραιβίας καὶ ἄλλη Καρίας ἡ νῦν Νεάπολις, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας καὶ Ἠπείρου. καὶ ἄλλη Ποντική.

Τριπόλισσοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὓς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανὸς ἐν πεντεκαιδεκάτῳ.

Τρίσκλαι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Τριταία, πόλις Ἀχαΐας. Στράβων ὀγδόῃ. ὁ πολίτης Τριταιεύς.

Τρίτεια, πόλις Τρωϊκή, Ἀρισβαίων κτίσμα. ὁ πολίτης Τριτειεύς. ἔστι καὶ ἄλλη μεταξὺ Φωκίδος καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. ἔστι καὶ Ἀχαΐας ἄλλη διὰ δύο ττ.

Τρίτη, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας. ἡ χρῆσις ἐν τῷ περὶ Σαμύκλα κεῖται.

Τρίτωνος, πολίχνιον Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Τριτώνιος.

Τριφυλία, ἡ Ἦλις. λέγονται καὶ Τρίφυλοι παρὰ τὸ οἰκισθῆναι ἀπὸ τῶν τριῶν φυλῶν, ἢ ἀπὸ τριῶν πυλῶν, ἢ ἀπὸ Τριφύλης τῆς Κλυτίου μητρός. ὁ οἰκήτωρ Τριφύλιος, καὶ θηλυκὸν Τριφυλίς, ὡς Παμφυλίς.

Τριχώνιον, πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Τριχωνιεύς, ὡς Δουλιχιεύς. καὶ Τριχόνιος εὕρηται διὰ τοῦ ο

μικροῦ. λέγεται καὶ Τριχωνήϊος. ἔστι καὶ Τριχωνίτης καὶ θηλυκὸν Τριχωνῖτις.

Τροία, χώρα Ἀσίας, ἡ πρότερον Ἰδαία, εἶτα Τευκρίς, εἶτα Τροία ἀπὸ Τρωὸς κατὰ Βοιωτούς· ἢ μᾶλλον ὡς Βοιωτιακόν, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Τρώς, ὁμόφωνον τῷ κτίστῃ, ὡς Ἀχαιός, Δαναός, Σικελός. τὸ θηλυκὸν Τρωῒς καὶ Τρωϊάς. ἢ παρὰ τὸ Τρώϊος Τρωϊάς, ὡς Λέσβιος Λεσβιάς. ἔστι καὶ Τρῴα θηλυκῶς καὶ Τρωῒς καὶ Τρωϊάς· καὶ Τρωϊκὸν τὸ κτητικὸν καὶ Τρωΐη. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Τροῖαι ἐν Ἀττικῇ κώμη, ἥ τις νῦν Ξυπετῇ δῆμος καλεῖται. ἔστι καὶ πόλις ἐν Κεστρίᾳ τῆς Χαονίας. ἔστι καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ὁ πολίτης Τρωΐτης. ἔστι καὶ Τρωΐτης ποταμὸς καὶ Τρωϊκὸν ὄρος Αἰγύπτου. ἔστι καὶ Τροία πρὸς τῷ Ἀδριάτῃ τῆς Βενετίας, καὶ ἄλλη Λατίνων.

Τροιζήν, πόλις Πελοποννήσου, ἀπὸ Τροιζῆνος τοῦ Πέλοπος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀφροδισιὰς καὶ Σαρωνία καὶ Ποσειδωνιὰς καὶ Ἀπολλωνιὰς καὶ Ἀνθανίς. καὶ τὸ ἐθνικὸν Τροιζήνιος καὶ Τροιζηνία καὶ Τροιζηνίς, καὶ οὐδέτερον Τροιζήνιον. ἔστι καὶ ἄλλη Τροιζὴν ἐν Μασσαλίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἣν Χάραξ Τροιζηνίδα χώραν φησί.

Τρόκμοι, ἔθνος Γαλατικόν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Τροκμηνοί.

Τρόπις, νῆσος. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων.

Τρύχαι, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας Τρύχαντα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς· τοῦ δὲ Τρύχαντος Τρυχάντιος.

Τρώγιλος, χώρα ἐν Σικελίᾳ. ἔστι καὶ χώρα Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Τρωγίλιος καὶ Τρωγιλία. ἔστι καὶ Τρωγιλία τῆς Μυκάλης, ἣ λέγεται καὶ Τρωγίλιον.

Τρωϊάς, ἡ χώρα τοῦ Ἰλίου, ἣ ἐκαλεῖτο Τευκρὶς καὶ Δαρδανία καὶ Ξάνθη. τὸ ἐθνικὸν Τρωαδεύς. ἐντεῦθεν ἦν καὶ Ἡγησιάναξ γραμματικός, γράψας περὶ τῆς

Δημοκρίτου λέξεως βιβλίον ἓν καὶ περὶ ποιητικῶν λέξεων. ἦν δὲ Τρωαδεύς.

Τύανα, πόλις μέση Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας, ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίους πύλας. οἱ πολῖται Τυανεῖς, ὡς Ἀδανεῖς. λέγεται καὶ Τυανίτης καὶ Τυανῖτις θηλυκόν. ἐκαλεῖτο δὲ Θόανα καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν Τύανα, ὡς Ἀῤῥιανός. ἔστι καὶ Τύανα πόλις Αἰγύπτου, ᾗ μᾶλλον ἀναλογεῖ τὸ Τυανίτης διὰ τὴν Αἰγύπτιον χώραν.

Τύδερτα, πόλις Τυῤῥηνική, οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Τυδερτῖνος.

Τυῆνις, πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυηνίτης.

Τυλησσός, ὄρος Ἰταλίας. τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Λυκόφρων,

ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησσίων.

Τύλις, πόλις Θρᾴκης, τοῦ Αἵμου πλησίον· καὶ κλίνεται Τύλεως. τὸ ἐθνικὸν Τυλίτης, ὡς Μεμφίτης.

Τυμέναιον, ὄρος περὶ Φρυγίαν. οἱ κατοικοῦντες Τυμεναῖοι.

Τύμηννα, κώμη Λυκίας. ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος τράγου οὕτως ὀνομαζομένου, ὃς ἀπαλλασσόμενος ἀπὸ τοῦ αἰπολίου ἤρχετο τὸν πώγωνα βεβρεγμένος, ᾧ κατακολουθήσαντες εὗρον πηγὴν ἔν τινι λόχμῃ, καὶ ταύτην καὶ τὸ χωρίον οὕτω ἐκάλεσαν. τὸ ἐθνικὸν Τυμηννεύς, ὡς Πραρεὺς Παταρεύς· χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ τούτῳ.

Τύμης, Τύμητος, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Τυμήσιος, ὡς Σφραγήσιος, Μαγνήσιος.

Τυμνισσός, πόλις Καρίας, ἀπὸ Τυμνισσοῦ ῥάβδου· Ξάνθιοι γὰρ τὴν ῥάβδον Τυμνίαν λέγουσιν. ὁ πολίτης Τυμνισσεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν.

Τύμνος, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Τύμνιος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ.

Τύμφη, ὄρος Θεσπρωτικόν. καὶ Τυμφαία πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τυμφαῖος. καὶ θηλυκῶς Τυμφαία. καὶ κτητικὸν Τυμφαϊκόν. καὶ Τυμφαΐς, ὡς Ἀχαΐς.

Τύμωλος, οὕτως ὁ Τμῶλος, κατὰ ποιητικὸν σχηματισμόν.

Τύνης, Τύνητος, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Τυνησαῖος, ὡς Φρυγησαῖος, Γυμνησαῖος, Ἀδρυμησαῖος.

Τύπαιον, ὄρος Ἤλιδος. Παυσανίας Ἠλιακῶν α.

Τυπανέαι, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Τυπανεάτης, ὡς Φενεάτης.

Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. καὶ ἔδει παρὰ τὸν Τύραν Τυράτην εἶναι τὸ ἐθνικόν. ἔστι καὶ Τυρίτης ἀπὸ τοῦ Τύρις. ὁ δὲ Πολυΐστωρ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυράνους. ἐκαλεῖτο δ' Ὀφίουσσα.

Τυρακῖναι, πόλις Σικελίας, μικρὰ μέν, εὐδαίμων δ' ὅμως. τὰ ἐθνικὰ Τυρακιναῖοι καὶ Τυρακιναία θηλυκόν. Τυράκηνον δὲ αὐτὴν Ἀλέξανδρος ἐν Εὐρώπῃ καλεῖ.

Τυριτακίτη, πόλις Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Τυριτακαῖος καὶ Τυριτακηνὸς τῷ συνήθει τύπῳ.

Τυρμένιοι, Σκυθικὸν ἔθνος ναυτικώτατον. ἑρμηνεύονται δὲ φυγάδες.

Τυρμίδαι, δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Τυρμίδης. τὸ τοπικὸν ἐκ Τυρμιδῶν, εἰς Τυρμιδῶν, ἐν Τυρμιδῶν.

Τυρέδιζα, πόλις Θρᾴκης, μετὰ Σέῤῥιον. Ἑλλάνικος δὲ Τυρόδιζαν αὐτήν φησιν ἐν Περσικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν δεῖ Τυροδιζαῖος, ὡς Γαζαῖος. νῦν δὲ Τυροδιζηνοὶ λέγονται, ὡς Κρατερὸς ἐν τρίτῳ περὶ ψηφισμάτων.

Τύρος, νῆσος ἐν Φοινίκῃ, ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος. ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἣν Ἀρτεμίδωρος Τύλον διὰ τοῦ λ καλεῖ. ἔστι καὶ πόλις Ἰνδικὴ καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας. Ἀῤῥιανὸς δὲ τὰ Ἄναθα Τύρον καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τύριος καὶ Τυρία θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον Τύριον. καὶ κτητικὸν Τυριακὸς, ὡς Ῥοδιακός. ἐκλήθη δὲ καὶ Παλαίτυρος καὶ τὸ ἐθνικὸν Παλαιτύριος.

Τυῤῥηνία, χώρα πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ἀπὸ Τυῤῥηνοῦ. ἔστι καὶ Τυῤῥηνία πόλις, ἣ λέγεται καὶ Τυῤῥήνη. καὶ Τυῤῥηνοὶ οἱ πολῖται. καὶ Τυρσήνη θάλασσα καὶ Τυρσηνίς. καὶ κτητικὸν Τυρσηνικὸς καὶ Τυρσηνικὴ καὶ Τυρσηνικόν. λέγονται καὶ Τυῤῥηνοὶ οἱ Ἀδριάται, ἀπὸ Τυῤῥηνοῦ κατὰ Δωρίδα διάλεκτον. ἀφ' οὗ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ γράμματος πρόσθεσιν τύραννος ἐκλήθη.

Τύρσητα, πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τυρσητῖνος.

Τύσκλος, πόλις Ἰταλίας. λέγεται καὶ Τύσκλανον. τὸ ἐθνικὸν Τυσκλανός.

Τυφρηστὸς, πόλις τῆς Τραχῖνος, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους, ἢ ἀπὸ Τυφρηστοῦ, υἱοῦ Σπερχειοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυφρήστιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Παρθένιος Τυφρήστιον ἔπος. καὶ ὄρος ἀρσενικῶς Τυφρηστός.

Τύχη, πόλις Σικελίας, πλησίον Συρακουσῶν. Ἔφορος ἐν δυοκαιδεκάτῳ νῆσον Τυχίαν φησίν. ἔστι δὲ καὶ Τυχαῖον, ὄρος μεταξὺ Ἐρετρίας καὶ Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Τύχης Τυχαῖος.

Υ.

Ὕαια, πόλις Λοκρῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑαῖος. Θουκυδίδης τρίτῃ.

Ὑάμεια, πόλις Μεσσήνης, τῶν πέντε μία. ὁ πολίτης Ὑαμείτης, διὰ διφθόγγου.

Ὑάμιον, πόλις Τρωϊκή. τὸ ἐθνικὸν Ὑάμιος, ὡς Βυζάντιος. καὶ Ὑαμιεύς, ὡς Δουλιχιεύς.

Ὑάμπολις, πόλις Φωκίδος. ὁ οἰκήτωρ Ὑαμπολίτης.

Ὕαντες, ἔθνος περὶ Ἀλαλκομενίαν. λέγονται καὶ Ὑάντιοι. καὶ Ὑάντιος καὶ Ὑαντία καὶ Ὑαντῖνοι καὶ Ὑαντίνη θηλυκῶς. ἔστι καὶ Ὑαντία πόλις Λοκρῶν.

Ὑάπεια, πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Ὑάπου. ὁ πολίτης Ὑαπεύς.

Ὕασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης Ὀασίτης, ὁ ποιητὴς Σωτήριχος καὶ ὁ τὰ πάτρια γεγραφώς. ὁ πολίτης Ὑασίτης.

Ὕβα, οὕτως ὁ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. τινὲς δὲ τὸν δῆμον Ὑβάδαι λέγουσι. τὰ τοπικὰ ἐξ Ὑβάδων, εἰς Ὑβάδων, ἐν Ὑβάδων.

Ὑβέλη, πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑβελίτης.

Ὕβλαι, τρεῖς πόλεις Σικελίας. ἡ μείζων ἧς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι· ἡ μικρὰ ἧς οἱ πολῖται Γαλεῶται, Μεγαρεῖς· ἡ δὲ ἐλάττων Ἥρα καλεῖται. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὴν Ὕβλαν, * ἀπὸ Ὕβλου τοῦ βασιλέως. διὰ τοῦτο πολλὰς Ὕβλας καλεῖσθαι τῶν Σικελῶν πόλεων.

τοὺς ἐνοικοῦντας Μεγαρέας ἐκάλουν. μία δὲ τῶν Ὕβλων Τίελλα καλεῖται, ὡς Φίλιστος τετάρτῳ Σικελικῶν.

Ὕγασσος, πόλις Καρίας, ὡς Βούβασσος, Καρύασσος. τὸ ἐθνικὸν Ὑγάσσιος, ὡς Βουβάσσιος. λέγεται καὶ Ὑγάσσειον πεδίον διὰ διφθόγγου, ἀφ' οὗ καὶ Ὑγασσεύς.

Ὑδάρκαι, ἔθνος Ἰνδικόν, ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.

Ὕδη, πόλις Λυδίας, ἐν ᾗ ᾤκει Ὀμφάλη, δυναστεύουσα Λυδῶν, Ἰορδάνου θυγάτηρ, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. Ὅμηρος διὰ τοῦ λ,

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

τὸ ἐθνικὸν Ὑδαῖος. Λέανδρος δ' ὁ Νικάνωρ παρατίθησιν ἐν μετονομασίαις τὴν αὐτὴν Ὕδην καὶ Σάρδεις φησίν.

Ὑδισσός, πόλις Καρίας, ἀπὸ Ὑδίσσου παιδὸς Βελλεροφόντου καὶ Ἀστερίας, θυγατρὸς Ὑδέου, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. ἐξ ὧν ἐγενήθη Ὕδις, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις Ὑδισσός. ὁ πολίτης Ὑδισσεύς, ὡς αὐτὸς Ἀπολλώνιός φησιν.

Ὕδρα, νῆσος Λιβύης, περὶ Καρχηδόνα, ὡς Ἔφορος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδραῖος, ἢ Ὑδράτης.

Ὑδραμία, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ὁ τὰ Κρητικὰ γράψας. οἱ πολῖται Ὑδραμιεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Ὑδρέα, νῆσος πρὸς τῇ Τροιζῆνι. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρεάτης· οὕτω γὰρ ἐχρημάτιζεν Εὐάγης Ὑδρεάτης κωμῳδίας ποιητής, ὡς Διονύσιος εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ἦν δ' ὁ Εὐάγης ποιμήν τις ἀγράμματος δηλαδὴ καὶ τῆς ἄλλης παιδείας ἄπειρος, ποιητὴς δ' ἀγαθὸς κωμῳδιῶν.

Ὕδρηλα, τῆς Καρίας· Ἐρατοσθένης τριακοστῷ τρίτῳ Γαλατικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρηλεύς.

Ὑδροῦς, φρούριον ἀρσενικῶς. Θεόπομπος τρια-

κοστῷ ἐννάτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρούντιος, ὡς Σελινούντιος. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρουσσαῖος καὶ Ὑδρούσσιος.

Ὑηττὸς, κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὑήττου ἀνδρὸς Ἀργείου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ὠνόμασται δ' οὕτω, διὰ τὸ καθύεσθαι σφοδροῖς ὄμβροις. τὸ ἐθνικὸν Ὑήττιος, ὡς Ὑμήττιος. τινὲς δὲ τὴν Ἀσπληδόνα Ὕηττον ἐκάλεσαν.

Ὑθμῖται, ἔθνος πρὸς Λιβυρνοῖς καὶ Συωπίοις, ὥς φησιν Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ὕκκαρον, πόλις Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὕκκαρα. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Θουκυδίδης. Ὕκκαρα δὲ πόλισμά ἐστι τῆς Σικελίας, ἔνθεν φασὶ γενέσθαι καὶ Λαΐδα τὴν ἑταίραν. τὸ ἐθνικὸν Ὑκκαρεὺς καὶ κτητικὸν Ὑκκαρικός.

Ὑλέα, χώρα Ποντικὴ, Ἀβικὴ λεγομένη, τουτέστιν Ὑλαία. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Πόντου.

Ὕλαμοι, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν δευτέρῳ περὶ Λυκίας. εἶτα Διονύσιός φησι Τούβεριν καὶ Τέρμεριν δύο ἀδελφὰς γῆμαι καὶ γεννῆσαι δέκα ἄῤῥενας ἑκάτερον. Ὑλάμους δὲ τοὺς ρ * πους φασί. τὸ ἐθνικὸν Ὑλαμίτης.

Ὕλη, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Λυκόφρων,

καὶ Σάτραχον βλώξαντες, Ὑλάτου τε γῆν.

ἔστι καὶ πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑλαῖος. δῆλον δ' ὅτι καὶ Βοιωτίας ἦν ἡ Ὕλη. Ὅμηρος,

οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα.

εἰρῆσθαι δ' αὐτὴν ἀπὸ Ὕλης τῆς Θεσπιέως, ἢ ὅτι ὑλώδης ἐστί. καὶ Ὕλη χωρίον μεταξὺ τῆς Σαβίνων καὶ Ῥωμαίων πόλεως.

Ὑλλάριμα, πολίχνιον Καρίας, ὑπὲρ Θεστροτονικίας· ὅθεν ἦν Ἱεροκλῆς, ὁ ἀπὸ ἀθλήσεων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἀχθείς. ὁ πολίτης Ὑλλαριμεύς.

Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἀπολλώνιος τετάρτῳ Ἀργοναυτικῶν. ἔστι καὶ πόλις Ὕλλη, ὡς αὐτός φησι. τὸ ἐθνικὸν Ὑλλεύς. καὶ θηλυκὸν Ὑλληΐς. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ Ὑλλὶς Ὑλλίδος, ἀπὸ Ἀργείας μιᾶς τῶν νυμφῶν. ἢ ἀπὸ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ Δηϊανείρας. ἔστι δ' ὡς Φωκὸς Φωκεύς, Αἰόλος Αἰολεύς, οὕτως Ὕλλος Ὑλλεύς. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ· ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὕλλους Λιβυρνοὶ καί τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὕλλις. πρόκειται χεῤῥόνησος ἥλικη μάλιστα Πελοποννήσου, ὥς φασι, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. ἔστιν Ὕλλις καὶ φυλὴ Ἄργους καὶ Δωριέων καὶ Τροιζηνίων. ὁ φυλέτης Ὑλλεύς. Χάραξ θ'· καὶ Παμφύλιοι καὶ Ὑλλεῖς.

Ὑλλούαλα, δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ἐ Καρικῶν· Κάρης δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔνθα Ὕλλος ἀπώλετο, Ὑλλούαλαν ὠνόμασε καὶ ἕδος ἐνταῦθα ἐδείματο Ἀπόλλωνι. καὶ νῦν ἔτι παρὰ τὸν θεὸν δῆμός ἐστιν Ὑλλούαλα λεγόμενος· Ἄλα γὰρ οἱ Κᾶρες τὸν ἵππον ἔλεγον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται.

Ὑμηττός, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τὸ υ μακρὸν καὶ βραχύ. ὁ οἰκήτωρ Ὑμήττιος.

Ὕοψ, πόλις ἐν Ἰβηρίᾳ χεῤῥονήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Ὕοψ πόλις, μετὰ δὲ Λεσυρὸς ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ὕοπος ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Ὕπαιπα, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακείμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Αἶπος. τὸ ἐθνικὸν Ὑπαιπηνός. καλλίστας ἔχειν γυναῖκας τὴν πόλιν, δῶρον Ἀφροδίτης.

Ὑπαιλόχιοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν.

"Ὕπανα, πόλις τῆς Τριφυλίας, ὡς Πολύβιος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑπανεύς.

"Ὕπανις, ποταμὸς καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυΐστωρ φησὶν ὅτι ὁ Ὕπανις διχῇ σχιζόμενος τὸ μὲν ἓν μέρος εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον· Μητρόδωρος δ' ἐν τετάρτῳ καὶ κρήνην τινὰ πικρὰν εἰς αὐτὸν ἐγχεῖσθαι καὶ ἄποτον ποιεῖν τὸν ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν Ὑπανίτης, ὡς Παναΐτης.

Ὑπάτη, πόλις Αἰνιάνων. λέγεται δὲ καὶ Ὕπατα. ἔστι καὶ χώρα πλησίον Σαγγαρίου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ὑπαταῖος καὶ Ὑπαταία καὶ Ὑπατεύς.

Ὑπερασία, πόλις, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑπερασιεύς. Φλέγων εἰκοστῷ τρίτῳ Ὀλυμπιάδος.

Ὑπερβόρεοι, ἔθνος. Πρώταρχος δὲ τὰς Ἄλπεις Ῥίπεια ὄρη οὕτω προσηγορεῦσθαι. καὶ τοὺς ὑπὸ τὰ Ἄλπαια ὄρη κατοικοῦντας πάντας Ὑπερβορέους ὀνομάζεσθαι. Ἀντίμαχος δὲ τοὺς αὐτούς φησιν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς. Δαμαστὴς δ' ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν, ἄνω Σκυθῶν Ἰσσηδόνας οἰκεῖν, τούτων δ' ἀνωτέρω Ἀριμασπούς· ἄνω δ' Ἀριμασπῶν τὰ Ῥίπαια ὄρη, ἐξ ὧν τὸν βορέαν πνεῖν, χιόνα δ' αὐτὰ μήποτε ἐλλείπειν· ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν. καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἑλλάνικος δὲ Ὑπερβόρειοι γράφει διὰ διφθόγγου.

Ὑπερδέξιον, χωρίον Λέσβου, ἐν ᾧ Ζεὺς Ὑπερδέξιος. καὶ Ὑπερδεξία Ἀθηνᾶ. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Βυζάντιος, οὕτω παρὰ τὸ Ὑπερδέξιον Ὑπερδέξιος τὸ ἐθνικόν. Νικόλαος δὲ πληθυντικῶς Ὑπερδεξίους φησίν.

Ὑπερησία, πόλις τῆς Ἀχαΐας·

οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὰν Γονόεσσαν.

Ὅμηρος. κακῶς δὲ Θέων Ὑπέρειαν αὐτὴν καλεῖ. Ὑπέ-

ρεια γὰρ πηγὴ Μεσηΐδος καὶ πόλις Σικελική. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ὑπέρητος, τοῦ Λυκάονος υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ὑπερησίας Ὑπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑπερησὶς παρ' Ἡσιόδῳ. Θεόπομπος δὲ Ὑπερασιεῖς φησι διὰ τοῦ α. ἀπὸ δὲ τῆς Ὑπερείας τῆς κρήνης Ὑπερηϊὰς θηλυκῶς ἡ εὐθεῖα, ἀφ' ἧς τῆς Ὑπερηϊάδος, ἢ Ἀρεθούσης.

Ὕπιος, ποταμὸς καὶ πόλις ὑπὸ τὴν Ποντικὴν Ἡρακλείαν, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν ἕκτῳ τῶν περὶ Ἡρακλείας. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. ἔστι καὶ Ὕπια ὄρη αὐτόθι, ὡς Νύμφις ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας. καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ὄρεσι τούτοις Μυσούς φασι. τὸ ἐθνικὸν Ὑπιανὸς, ὡς Κῖος Κιανὸς, Τῖος Τιανός.

Ὑποθῆκαι. τινὲς οὕτω φασὶ τὰς Ποτνίας τῆς Βοιωτίας κεκλῆσθαι. οἱ δὲ πολισμάτιόν τι, διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν οὕτως ὠνομασμένον, ὡς τὴν Ὑποχαλκίδα καλοῦσι διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν Χαλκίδα κεῖσθαι. πολλοὶ δὲ καὶ μετὰ προθέσεως τόποι, Ἐπικνημίδιοι, Ὑπερβόρεοι, Περιποτάμιοι, Προποντὶς, Παραπεανῖται.

Ὑποχαλκὶς, πόλις Αἰτωλίας κατ' Εὐρώπην. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως τῷ ἁπλῷ Ὑποχαλκιδεύς.

Ὑρία, χώρα πλησίον Αὐλίδος. ἦν δὲ καὶ πρότερον πολίδιον. Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι· Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσίᾳ. ἔστι δ' ἡ μὲν Ὑρία πρὸς τὸν Εὔριπον, αἱ δ' Ὑσίαι τῆς Παρασωπίας ὑπ' αὐτὸν τὸν Κιθαιρῶνα κεῖμεναι. ὁ κτίσας Ὑριεύς. ὁ πολίτης Ὑριάτης. ἔστιν Ὑρία καὶ κατὰ Ἰσαυρίαν Σελεύκειαν, ἣ παραῤῥεῖ ὁ Καλύκαδνος, ὃν Καλυδνόν τινες καλοῦσιν. ἔστιν Ὑρία πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, Κρητῶν κτίσμα. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὑριεύς.

Ὑρκανία, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Ὑρκάνιος, ὡς Παῤῥάσιος, Ὑρβάνιος. καὶ Ὑρκανιάτης, ὡς Κυδωνιάτης. ἔστι καὶ Ὑρκανία κώμη τῆς Παλαιστίνης, πλησίον τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ Ὑρκανοῦ τοῦ ἐξάρχου τῶν Ἰου-

δαίων. ἔστι καὶ Ὑρκάνιον πεδίον τῆς Λυδίας, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν.

Ὑρκανοί, ἔθνος προσεχὲς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. λέγεται καὶ Ὑρκάνιος καὶ Ὑρκανία καὶ Ὑρκανίς, ἐξ οὗ τὸ

ἐς Ὑρκανίδα λίμνην,

ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ.

Ὑρμίνη, πόλις τῆς Ἤλιδος.

ὅσσαν ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα.

Μενέλαος δὲ τετάρτῳ Θηβαϊκῶν Ὕρμιναν διὰ τοῦ α φησί. τὴν δ' Ὑρμίνην Ἐχεφυλλίδα φησὶ τὰς νῦν Ὁρμίνας. Ὁρμίνας δὲ καὶ τοὺς Ἐπειοὺς καλεῖσθαι. Ὅρμιναι δὲ δύο.

Ὑρνίθιον, χωρίον ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀπὸ Ὑρνιθοῦς τῆς Τημενοῦ θυγατρός. Παυσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως. τὸ ἐθνικὸν Ὑρνιθίας, ὡς Βιθυνίας τοῦ Βιθυνίου.

Ὑρτακός, ἢ καὶ Ὑρτακῖνος, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ὑρτακῖνος. Πολύβιος δὲ τὸ θηλυκὸν Ὑρτακίνη ἀπὸ τοῦ Ὑρτακῖνος ἐθνικοῦ. ἀπὸ Ὑρτάκου δὲ Ὑρτάκιος.

Ὑσαεῖς, νῆσος μικρὰ καὶ μεγάλη Αἰθιόπων. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου. οἱ νησιῶται Ὑσαῖται, ὡς Ὀασῖται.

Ὕσβη, πόλις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑσβαῖος καὶ Ὑσβίτης.

Ὑσία, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, περὶ ἧς ὁ Θουκυδίδης τρίτῃ. ἄποικος Ὑρίων, κτίσμα Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός. ἔστι καὶ ἄλλη Παρθυαίων βασίλειον. Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Ὑσιεύς. ἔστι καὶ Ἀργεία κώμη Ὑσία, ὡς Θουκυδίδης. Χάραξ δ' αὐτὴν πόλιν λέγει ἐν ἐννάτῳ Ἑλληνικῶν. οἱ ἐξ αὐτῆς Ὑσιάται λέγονται, καὶ θηλυκῶς Ὑσιάτις. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις, ὡς Φερεκύδης πρώτῳ. ἔστι καὶ Ὑσία πόλις Βοιωτίας.

Ὕσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολύβιος η'. τὸ ἐθνικὸν Ὑσκανεύς, ὡς Δανεὺς Τυανεύς.

Ὑστάσπαι, ἔθνος Περσικόν. Νέστωρ δ' ἐν πρώτῳ τῆς Ἀλεξανδρειάδος. *

Ὕτεννα, πόλις Λυκίας. ὁ οἰκήτωρ Ὑτεννεύς.

Ὕφηλις, κώμη Αἰγύπτου. οἱ κωμῆται Ὑφηλῖται. εἰσὶν Ὑφηλῖται καὶ κατοικία Θρᾴκης.

Ὑφοῦς, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.

Ὑώπη, πόλις Ματιηνῶν, προσεχὴς τοῖς Γορδίοις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δὲ πόλις Ὑώπη. οἱ δ' ἄνθρωποι ἐσθῆτα φορέουσιν οἵην περ Παφλαγόνες. τὸ ἐθνικὸν Ὑωπηνὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. εἰ δὲ καθ' ἡμᾶς, Ὑωπεύς, ὡς Σινωπεύς· καὶ Ὑωπίτης, ὡς Σινωπίτης.

Φ.

Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Φαβιάτης, ὡς Φαβιανός.

Φαβεντία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φαβεντῖνος, ὡς Πλακεντῖνος.

Φάγρης, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Φαγρήσιος λέγεται καὶ Φαγρησαῖος.

Φαγρώριον, πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν Αἰγυπτιακοῖς· ἐξ οὗ σύνθετον Φαγρωριόπολις καὶ Φαγρωριοπολίτης.

Φαίαξ, καὶ Φαιακία, ἀπὸ Φαίακος. Ἑλλάνικος Ἱερειῶν α'. Φαίαξ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας τῆς Ἀσωπίδος, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος Κέρκυρα ἐκλήθη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερία κληθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Φαιακίς. οἱ ἐνοικοῦντες Φαίακες.

Φαιστός, πόλις Κρήτης, ὀξυτόνως. τὸ γὰρ βαρύτονον κύριον. ἐκτίσθη ὑπὸ Φαίστου τοῦ Ῥοπάλου, Ἡρακλέους παιδός. ὁ πολίτης Φαίστιος καὶ Φαιστία καὶ Φαίστιον καὶ Φαιστιάς. ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσής. Ὅμηρος,

ἔστι δέ τις Λισσὴς αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη.

ἔστι καὶ Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαίστιος. ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστῖνος Φαιστίνιος. ἔστι καὶ ἄλλη Φαῖστος Πελοποννήσου ἡ πρότερον Φρίξα καλουμένη.

Φάκιον, πόλισμα Θεσσαλίας. Θουκυδίδης δ΄. τὸ ἐθνικὸν Φακιεύς, ὡς Κάλλιον Καλλιεύς.

Φακοῦσσα, κώμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Στράβων ιζ΄. Ἑκαταῖος δὲ Φάκουσσαι καὶ Φακούσσαις φησί· καὶ Φακοῦσσαι νῆσοι καὶ Φάκαιοι. τὸ ἐθνικὸν Φακούσσιος.

Φαλαίσια, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Φαλαισιεύς.

Φαλάκραι, ἄκρα τῆς Ἴδης, ἥ τις οὐκ ἔχει ἔμφυτον διὰ τὴν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον, ἀλλ' ἐψίλωται. καὶ πάντα δὲ τὰ ἐψιλωμένα ὄρη ἐλέγετο Φαλάκραι. ὁ ἐκ τόπου Φαλακραῖος. Λυκόφρων,

στεῤῥὰν κύβηλιν ἢ Φαλακραῖον κλάδον.

καὶ θηλυκῶς Φαλακραῖαι κόραι· καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης Φαλάκραι. ἔστι καὶ Φάλακρον ἀκρωτήριον Κερκύρας, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πέμπτῳ γεωγραφουμένων φησί.

Φάλανθος, ὄρος καὶ πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ. ἀπὸ Φαλάνθου. τὸ ἐθνικὸν Φαλάνθιος, ὡς Ἀκάνθιος, Ὀλύνθιος.

Φάλαννα, πόλις Περῥαιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρός. Λυκόφρων,

Γόνον, Φαλάνναν ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας.

Ἑκαταῖος ἱστοριῶν α΄ Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ. καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ θ. ἔστι καὶ ἑτέρα Κρήτης, ἀφ' ἧς ἦν Φανιάδης ὁ περιπατητικός. ὁ πολίτης Φαλανναῖος καὶ Φαλανναία τὸ θηλυκόν.

Φαλανναία, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Φαλανναιεύς, ὡς τοῦ Ἡραία Ἡραιεύς.

Φάλαρα, πόλις Θετταλίας, πλησίον Λαμίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλαρεύς, ὡς Μεγαρεύς.

Φαλάσαρνα, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Φαλασάρνης. ὁ πολίτης Φαλασάρνιος, ὡς Ξενίων φησί.

Φάλγα, κώμη μέση Σελευκείας τῆς Πιερίας καὶ τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Ἀρριανὸς ἐν ι' Παρθικῶν. ἡ δὲ φάλγα γλώσσῃ τῇ ἐπιχωρίῳ τὸ μέσον δηλοῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλγηνὸς καὶ Φαλγαῖος, ὡς Ἐδεσσηνὸς καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Καρρηνὸς καὶ Καρραῖος, τὸ μὲν κατὰ λόγον, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον.

Φαλέριον, ὡς Βυζάντιον, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλέριος.

Φάληρον, δῆμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς. Παυσανίας πρώτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. καὶ πληθυντικῶς τὰ Φάληρα· Ξενοφῶν ἱππαρχικῷ. ἀπὸ γὰρ Φαλήρου Φαληρεῖς ὀνομάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. λέγεται δὲ καὶ ὁ δῆμος καὶ ὁ δημότης Φαληρεύς. λέγεται καὶ Φαληραῖος καὶ θηλυκῶς Φαληρίς. τὰ τοπικὰ Φαληρόθεν, Φαληρόνδε, Φαληροῖ καὶ Φαληρικόν. ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρὴν, ἣ καλεῖται Νεάπολις. ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἴτῃ, ἣν Ῥιανὸς διὰ τοῦ α γράφει, Φάλαρον λέγων καὶ Φάληρον, διὰ τοῦ η.

Φαλίσκος, πόλις Ἰταλίας, ἄποικος Ἀργείων. καὶ Φαλίσκοι οἱ οἰκήτορες.

Φαλώρη, πόλις Θετταλίας. ταύτην Ῥιανὸς Φαλωρίαν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλωρεὺς καὶ Φαλωρίτης, ὡς Μαρωνίτης.

Φαλωριάς, πόλις Λοκρίδος. ὁ πολίτης Φαλωριεύς, ὡς Ὀρθωσιεύς, Ἀφροδισιεύς.

Φαμιζών, κώμη τῆς Ἀμασείας καὶ νοτιωτέρα Ἀμίσου, ἧς οἱ κωμῆται Φαμιζωνῖται. ἡ χώρα Φαμιζωνῖτις, ἣ Νεάπολις λέγεται. οὕτω γὰρ Πομπήϊος ταύτην ὠνόμασε.

Φαναγόρεια, πόλις, ἀπὸ Φαναγόρου, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἡ νῆσος Φαναγόρη καὶ Φαναγόρεια. ἔστι

καὶ ἐμπόριον τὰ Φαναγόρεια οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν ἐχρῆν Φαναγορεύς, ὡς Ἀλεξανδρεύς, τῷ πλείονι λόγῳ. ἐκράτησε δ' ὅμως Φαναγορείτης.

Φάναι, ἀκρωτήριον τῆς Χίου, ἀπο τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφανῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. οἱ οἰκήτορες Φαναῖοι καὶ Φαναία τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ Φάνα ἐνικῶς, πόλις Ἰταλίας.

Φανοτεύς, πόλις Φωκίδος. Θουκυδίδης δ'. λέγεται καὶ Φανότη καὶ Φανότεια. οἱ πολῖται Φανοτεῖς, ὡς Δελφοὶ καὶ Θούριοι, τῷ οἰκιστῇ παραπλησίως. τινὲς Πανότειάν φασι.

Φάραθος, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Φαραθονίτης καὶ θηλυκῶς.

Φαραί, πόλις Μεσσήνης, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι. ἔστι καὶ Ἀχαΐας. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η Φηραί. ὁ πολίτης Φηραῖος. εἰσὶ καὶ Φαραὶ Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Φάρης Φάρητος. ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης, ἄποικος τῆς ἐν Μεσσήνῃ, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μεσσηνίας Φαραίτης, ὡς Θῆβαι Θηβαίτης καὶ Συκαὶ Συκαίτης. τῆς δ' ἐν Ἀχαΐᾳ Φαραιεῖς λέγονται. καὶ δῆλον, ὡς παρὰ τὸ Φαραῖος Φαραιεύς, Κρηταῖος Κρηταιεύς, Κωπαῖος Κωπαιεύς. καὶ κτητικὸν Φαραϊκός, ἀπὸ τοῦ Φαραῖος.

Φαράν, πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Φαρανίτης. καὶ κτητικὸν Φαρανητικὸς ὅρος.

Φάρβαιθος, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Φαρβαιθίτης.

Φάρβηλος, πόλις Ἐρεθριέων.

Φάρις, πόλις τῆς Λακωνικῆς. οἱ πολῖται Φαρῖται, ὡς Πανσανίας. καὶ Φαριάτης, ὡς Σπαρτιάτης. Ὅμηρος,

Φάριν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην.

Φαρκηδών, πόλις Θεσσαλίας. Θεόπομπος δὲ θ' Φιλιππικῶν Φαρκαδόνα διὰ τοῦ α φησίν. ὁ πολίτης Φαρκηδόνιος, ὡς Χαλκηδόνιος. καὶ Φαρκηδονὶς καὶ Φαρκηνίς.

Φαρμακοῦσσα, δύο νῆσοι πλησίον Σαλαμῖνος. ἔστι καὶ ἄλλη ὑπὲρ Μίλητον, ἐν ᾗ Ἄτταλος ἀνῃρέθη. τὸ ἐθνικὸν Φαρμακουσσαῖος, ἢ Φαρμακούσιος.

Φαρνακία, χώρα καὶ πόλις Ποντική, προσεχὴς τῇ Τραπεζοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Φαρνακεὺς ἀπὸ τοῦ Φάρνακος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς, Σέλευκος Σελευκεύς. ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιον, ὡς Ἀλέξανδρος περὶ Φρυγίας τρίτῳ.

Φάρος, νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἔστι δὲ κτίσμα Φαρίων, ὡς Ἔφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Πολύβιος γ΄. τὸ ἐθνικὸν Φάριοι. ἔστι καὶ νῆσος ἡ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐφ' ᾗ ὁ Σωστράτου τοῦ Δεξιφανοῦς πύργος ὁμωνύμως λεγόμενος Φάρος. Φάρος δ' ὁ πρωρεὺς Μενελάου, ἐν τῇ νήσῳ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως, ἐτάφη. Φάρος δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Φάριος καὶ Φαρία καὶ Φάριον. ἔστι καὶ πόλις Πεῤῥαιβική. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Φαρούσιοι, ἔθνος Λιβυκόν. μέμνηται αὐτῶν Διονύσιος καὶ Ἀρτεμίδωρος.

Φάρσαλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκρισίου. τὸ ἐθνικὸν Φαρσάλιος καὶ Φαρσαλὶς καὶ Φαρσαλία. ἔστι καὶ Παμφυλίας πόλις. λέγεται καὶ Φαῤῥάλιος διὰ δύο ῥῥ, ὡς Μυῤῥίνη καὶ κόῤῥη καὶ ἐπὶ κόῤῥης.

Φαρύγαι, πόλις Λοκρίδος, ἣν Ὅμηρος Τάρφην καλεῖ. οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν Φαρύγαις Τάρφης τοὔνομα, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ τῆς ὕλης ταύτας κεκλῆσθαι. οἱ πολῖται Φαρυγαῖοι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Φαρυγαίας Ἥρας.

Φασαηλίς, πόλις τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ Ἡρώδου κτισθεῖσα, τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς χώρας, τῷ ὀνό-

ματι τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς Ἰώσηπος ἐν α΄ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. τὸ ἐθνικὸν Φασαηλίτης, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ.

Φασηλίς, πόλις Παμφυλίας, ἡ πρότερον Πιτύουσσα καὶ ὕστερον Φάρσαλος. ὁ πολίτης Φασηλίτης. Θεοδέκτης δ' ἦν γένος Φασηλίτης, υἱὸς Ἀριστάνδρου, κάλλει διαφέρων. ὃς ἐποίησε τραγῳδίας ν' καὶ ῥητορικὰς τέχνας καὶ λόγους ῥητορικοὺς ἐπῶν. ἀπέθανε δ' Ἀθήνησι καὶ ἐπιγέγραπται αὐτῷ ἐλεγεῖον τόδε,

ἥδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες.
ἐν δὲ χθὼν, ἱεραῖς τρεῖς καὶ δέκα ἁμίλλαις,
ὀκτὼ ἀκηράτους ἀμφεθέμην στεφάνους.

Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος νῆσόν φησι καὶ προπαροξύνεσθαι. τὸ μέντοι ἀγγεῖον οἱ ἐκ' Ἀλεξανδρείας ὀξύνουσι.

Φασήλουσσαι, δύο νῆσοι Λιβύης, πλησίον Σίριος ποταμοῦ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φασηλουσσαῖοι, ὡς Σκοτουσσαῖοι.

Φάσις, πόλις τῆς Αἴας, πρὸς τῷ Φάσιδι ποταμῷ ἐν Κόλχοις. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Μιλησίων. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Φασίτης, ὡς Ὀασίτης, Μεμφίτης. ἢ Φασιάτης πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς καὶ λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Φασιάτης καὶ Φασιατικὸς καὶ Φασιανός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι. καὶ Φασιανὴ θηλυκὸν καὶ Φασιανὸν νάπος οὐδετέρως. ἔστι καὶ ἄλλος ποταμὸς Φάσις ἐν τῇ Ταπροβάνῃ.

Φασταία, πόλις ἐν Σάκαις. τὸ ἐθνικὸν Φασταῖος καὶ Φασταιεὺς διὰ τὸν τύπον.

Φαντία, πόλις Τρωϊκή, κτίσμα Κυμαίων. καὶ Φαντεῖς, ὡς Νεανδρεῖς, τὸ ἐθνικόν.

Φατρία, ἐξ ἧς οἱ φράτορες λέγονται, οἱ ἐκ τῆς φατρίας τῆς αὐτῆς ὄντες, ὅ ἐστι τρίτης φυλῆς, ἣν τινες τριττὺν λέγουσιν. ἐλέγετο δὲ φράτηρ καὶ φράτωρ. ἀλλὰ τὸ μὲν φράτηρ ἀρχαῖον μετὰ τῆς αὐτοῦ κλίσεως, θάτερον δὲ νεώτερον. λέγεται καὶ φάτριον τόπος ἐν ᾧ οἱ

τῆς αὐτῆς φατρίας συνήγοντο. λέγεται καὶ φρατρίζειν τὸ εἰς ταυτὸν συνιέναι. καὶ μετὰ τοῦ α φατριάζειν, ὅπερ σύνηθες τοῖς Ἀττικοῖς. φατριάζειν ἔλεγον τὸ ἐν τῷ φατρίῳ εὔχεσθαι, ὅ ἐστι τὸ τῆς φρατρίας ἔθος. καὶ κίνημα τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τοῖς τούτων ἱστορικοῖς. ἀλλὰ καὶ φατριεῖς ἐκαλοῦντο οἱ ἐν αὐτῷ συνιόντες. ἐλέγοντο δὲ καὶ φράτραι καὶ φάτραι· ἀλλ' οὐ συνᾴδει τῷ φατριεύς. ὡς γὰρ Ὑρία Ὑριεύς, Ὑσία Ὑσιεύς, οὕτω φρατρία φρατριεύς.

Φέα, πόλις τῆς Ἠλείας. Ὅμηρος διὰ τοῦ ι

Φειᾶς πὰρ τείχεσσι.

τὸ ἐθνικὸν Φεαῖος

Φελεσσαῖοι, ἔθνος ὅμορον τοῖς Ὀμβρικοῖς πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, ὡς Εὔδοξος ἕκτῳ.

Φελλεύς, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τάχα δ' οὐ μόνης τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ παντὸς τοῦ τόπου ἔχοντος ἐπιπολῆς μὲν πέτρας, ὑπὲρ ταύτης δὲ γῆν λιπαρὰν καὶ πρὸς ἐλαιοφυτείαν. τὸ τοπικὸν Φελλείτης ἂν εἴη, ὡς τοῦ Ἀταρνεὺς Ἀταρνείτης.

Φελλός, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ Ἀντιφελλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος.

Φενέβηθις, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν τῷ συνήθει χαρακτῆρι. καὶ Φενεβηθίτης· οὕτω γὰρ Ὡραπόλλων ὁ φιλόσοφος ἐχρηματίζετο.

Φενεός, πόλις Ἀρκαδίας.

οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενόν.

λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ἔστι δ' ἡ πόλις τῆς Ἀζανίας. ὁμορεῖ δὲ ἐκ τῶν πρὸς βορᾶν μερῶν τῇ Κλιτορίᾳ, ἐν δὲ τῷ πρὸς ἄρκτους Αἰγείροις καὶ Πελληνίταις, Ἀχαϊκαῖς

πόλεσι. κεῖται δὲ ὑπὲρ τὸ ὄρος τὴν Κυλλήνην. ὁ πολίτης Φενεεὺς καὶ Φενεάτης καὶ Φενεαῖος καὶ θηλυκῶς Φενεαία καὶ Φενεαῖον. τὸ κτητικὸν Φενεατικὸς καὶ Φενεατικὴ καὶ Φενικὸς καὶ Φενική.

Φεραί, πόλις Θεσσαλίας·

οἵ τε Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην.

ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως, ἢ Φερᾶς τῆς Αἰόλου θυγατρός. ὁ πολίτης Φεραῖος καὶ Φεραία. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Φεραὶ ἀρχαῖαι, τῶν νῦν Φερῶν ἀπέχουσαι στάδια ὀκτώ. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Ἰαπυγίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Παρθυαίων. ἔστι καὶ διὰ τοῦ η·

Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον.

τὸ ἐθνικὸν Φεραῖος.

Φερεντῖνος, πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Φερεντηνός. λέγεται καὶ Φερέντιος, ὡς Διονύσιος ιζ' τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Φηγαία, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Φηγαιεύς. ἔστι καὶ ἄλλος δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς οἱ Φηγαιεῖς. ὁ δημότης Φηγαιεύς. τὸ τοπικὰ ἐκ Φηγαίων, εἰς Φηγαίων, ἐν Φηγαίων.

Φήγεια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φηγέως βασιλέως, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δ'. Φηγεὺς δ' ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φορωνέως ἔκτισε πόλιν Φήγειαν, ἣ πρὶν Ἐρύμανθος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ψωφὶς ὠνομάσθη, ὡς ἐροῦμεν, ἀπὸ τῆς μητρός. οἱ πολῖται Φηγεῖς.

Φηγοῦς, δῆμος Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Φηγούσσιος. τὰ τοπικὰ Φηγουντόθεν, Φηγουντάδε, Φηγουντίσι.

Φημίαι, πόλις τῆς Ἀρναίας, ἀπὸ Φημίου τοῦ Ἄμπυκος. Ἑλλάνικος πρώτῃ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Φημαῖος καὶ Φημιεὺς καὶ Φημιάτης, ὧν οἱ τύποι εὕρηνται.

Φθεροφάγοι, ἔθνος. Στράβων ἐνδεκάτῃ.

Φθία, πόλις καὶ μοῖρα Θετταλίας. Παρμενίσκος δὲ χώραν αὐτήν φησι καὶ οὐ πόλιν· οὐκ ὀρθῶς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φθίου γυναικός, ἢ Φθίου Ποσειδῶνος καὶ Λαρίσσης. Στράβων δὲ εἰς τέσσαρα διαιρεῖ τὴν Θεσσαλίαν, Φθιῶτιν, Ἑστιαιῶτιν, Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν. ὁ πολίτης Φθιώτης καὶ Φθιῶτις τὸ θηλυκὸν καὶ Φθῖος, ἀφ' οὗ Φθῖοι καὶ Φθῖες. εὕρηται καὶ Φθιὰς θηλυκῶς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ. Φθιὰς ὅμως.

Φθίρα, ὄρος Καρίας. οἱ κατοικοῦντες Φθῖρες καὶ Φθιριὰς θηλυκῶς.

Φία, πόλις τοῖς περὶ μάχην Μεσσηνίοις καὶ Λάκωσιν. Ὅμηρος,

Φίας τείχεσσιν Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

τὸ ἐθνικὸν Φιεὺς καὶ Φιάτης καὶ Φιαῖος.

Φιγαλέα, πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν ε Μεσσηνιακῶν·

τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγάλειαν.

μετωνομάσθη δὲ Φιάλεια δίχα τοῦ γ ἀπὸ Φιάλου τινός. ἔστι καὶ Φιάλεια Βιθυνίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς προτέρας Φιγαλεὺς καὶ Φιγαλείτης.

Φιδήνη, πόλις Ἀλβανῶν. τὸ ἐθνικὸν Φιδηναῖος. ἔοικε καὶ Φίδηνα λέγεσθαι, ὡς Ῥάβεννα, καὶ Φιδηνάτης, ὡς Ῥαβεννάτης· οὕτω γὰρ Χάραξ κέχρηται Φιδηνάτης.

Φίκειον, ὄρος Βοιωτίας, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Φικειεύς, ὡς Βουδειεύς, Ῥοιτειεύς, Ἀργιεύς, Σουνιεύς.

Φίλα, πόλις Μακεδονίας, κτίσμα Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου παιδός, τοῦ Γονατᾶ καλουμένου, ὃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Φίλας ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ ἔκτισε πόλιν Φίλαν. ἔστι καὶ νῆσος Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος τετάρτῃ, ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν, ᾧ ὄνομα Τρίτων ἐστίν, ἐκδιδόντος ἐς

λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. τὸ ἐθνικὸν Φιλαῖος, τῆς νήσου δὲ Φιλάτης.

Φιλαδέλφεια, πόλις Λυδίας, Ἀττάλου κτίσμα τοῦ Φιλαδέλφου. ἔστι καὶ τῆς Κεκαυμένης, ὑπὸ Μυσῶν καὶ Λυδῶν κατεχομένη. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Αἰγύπτου. καὶ τρίτη τῆς Συρίας ἐπιφανὴς πόλις, ἡ πρότερον Ἄμμανα, εἶτ᾽ Ἀστάρτη, εἶτα Φιλαδέλφεια, ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. ὁ πολίτης Φιλαδελφεύς. τὸ δὲ Φιλαδελφηνὸς ἐπιχώριον. οὕτω γὰρ Ἰώσηπος κʹ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Φιλαΐδαι, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Φιλαίου τοῦ Αἴαντος υἱοῦ καὶ Λυσίδης τῆς Κορωνοῦ τοῦ Λαπίθου. ὁ δημότης Φιλαΐδης. τὸ τοπικὸν ἐκ Φιλαϊδῶν, εἰς Φιλαϊδῶν, ἐν Φιλαϊδῶν.

Φιλέας, χωρίον Βυζαντίου. τὸ ἐθνικὸν Φιλεάτης. τινὲς δὲ Φιλέαν, ἄλλοι δὲ Φινέαν γράφουσι.

Φιληνόριον, πόλις ἐν Ἀρναίᾳ, χώρᾳ τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Φιλήνορος τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Φιληνόριος.

Φίλιπποι, πόλις Μακεδονίας, οἱ πρότερον Κρηνίδες. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. καὶ πόλις Φίλιπποι τὸ παλαιὸν Κρηνίδες. τοῖς δὲ Κρηνίταις πολεμουμένοις ὑπὸ Θρᾳκῶν βοηθήσας ὁ Φίλιππος Φιλίππους ὠνόμασεν. ἔνθεν ἦν Ἄδραστος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἐκλήθησαν Φίλιπποι καὶ αἱ Θῆβαι Θεσσαλίας καὶ Γόμφοι Θεσπρωτίας. ὁ πολίτης Φιλιππεύς· Φιλιππηνὸς δὲ παρὰ Πολυβίῳ.

Φιλιππόπολις, πόλις Μακεδονίας, Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου κτίσμα, ἐν τῷ Εὔρῳ. τὸ ἐθνικὸν Φιλιπποπολίτης.

Φιλομήλιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Στράβων δωδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Φιλομηλιεύς, ὡς Δορυλαεύς, Κοτυαεύς.

Φίλυρες, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φιλύρας τῆς μητρὸς Κρόνου. τὸ θηλυκὸν Φιλυρὶς καὶ Φιλυρηΐς πλεονασμῷ τοῦ η. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλύρη Φιλυρήτης εἶναι.

Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικήν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. ἔστι καὶ κοίλης Συρίας Φιλωτέρα, ὡς Χάραξ ἐν ὀγδόῳ Χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Φιλωτέριος, διὰ τὸ τινὰς καὶ Φιλωτερίαν αὐτὴν εἰρηκέναι. τῆς δ᾽ Αἰγυπτίας Φιλωτερίτης, διὰ τὸ σύνηθες τοῦ ἐπιχωρίου τύπου.

Φίνειον, τόπος τοῦ Πόντου, κτίσμα Φινέως. τὸ ἐθνικὸν Φινειεύς, ὡς Σίγειον Σιγειεύς.

Φινόπολις, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φινέως. τὸ ἐθνικὸν Φινοπολίτης.

Φλάνων, πόλις καὶ λιμὴν περὶ τὴν Ἄψυρτον νῆσον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ιά· μετὰ δὲ τὴν Ἄλωον λιμήν ἐστι Φλάνων καὶ πόλις Φλάνων, καὶ πᾶς ὁ κόλπος οὗτος Φλανωνικὸς καλεῖται. ἀπὸ οὖν τῆς γενικῆς Φλάνων Φλανωνίτης, ὡς Νέβρων Νεβρωνίτης.

Φλέγρα, πόλις Θρᾴκης, ἣν Εὔδοξος μετὰ ταῦτα Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. ὁ πολίτης Φλεγραῖος καὶ Φλεγραία καὶ Φλεγραῖον. ἔστι καὶ Φλεγρὸς καὶ Φλέγρα. Λυκόφρων.

Φλεγύα, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Φλεγύου τοῦ Ἄρεος καὶ Χρυσῆς παιδός. ὁ πολίτης Φλεγύας καὶ Φλεγυεύς. λέγεται δὲ ἡ χώρα Φλεγυαντίς, ὡς ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς. ἔστι δὲ τοῦ Φλεγύας καὶ Φλεγύης εὐθεῖα καὶ Φλεγύς.

Φλιοῦς, πόλις Πελοποννήσου, ἡ πρότερον Ἀραιθυρέα καὶ Ἀράντεια ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Παυσανίας δὲ ἀπὸ Φλίαντος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Φλιούντιος ἢ Φλιούσιος. Φιλήτας δέ φησι, Φλιοῦς πόλις ἐστὶ τοῦ Διονύσου φιλ * υἱὸς Φλιοῦς, ἣν αὐτὸς ἐδείματο λευκόλοφος. ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ φλεῖν, ὅ ἐστιν εὐκαρπεῖν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τῶν μηνῶν ἕνα

Φλιάσιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἀκμάζειν συμβέβηκεν. ὤφειλε δὲ ἀπὸ τῆς Φλιοῦντος γενικῆς Φλιούσιος, πλεονασμῷ δὲ τοῦ α Φλιάσιος. καὶ Τίμων ὁ περὶ σίλλων γεγραφὼς, Φλιάσιος ἐχρημάτισε. τὸ θηλυκὸν Φλιουντία καὶ Φλιουντίς.

Φλυγόνιον, πόλις Φωκίδος. λέγεται καὶ θηλυκῶς Φλυγονία. ὁ πολίτης Φλυγόνιος καὶ Φλυγονιεύς.

Φλυεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Φλυεὺς καὶ Φλυῆθεν. τὰ τοπικὰ Φλύαθεν, Φλύαζε, Φλυῆσι.

Φοιβία, πόλισμα Σικυωνίων. τὸ ἐθνικὸν Φοιβίας ἢ Φοιβιανός.

Φοινίκαιον, ὄρος Κορίνθου. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φοινικαῖος.

Φοινίκη, ἡ χώρα, ἀπὸ τῆς Φοίνικος γενικῆς, ὡς Κρὴς Κρητὸς Κρήτη, Λίβυς Λίβυος Λιβύη. ὁ δὲ Φοίνιξ ἦν Ἀγήνορος παῖς, ἢ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ῥαββώθιν καὶ Κολπίτης. τὸ ἐθνικὸν τῷ ὀνόματι τοῦ οἰκιστοῦ Φοίνιξ καὶ Φοινίκιος. τὸ κτητικὸν Φοινικικός. ἔστι καὶ Φοίνιξ οὐ πολὺ ἀπέχων Ῥόδου. καὶ ποταμός ἐστι Φοίνιξ.

Φοινικοῦς, πόλις Κρήτης. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ Φοινικοῦς λίμνη. Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Φοινικούντιος καὶ Φοινικούσσιος, ὡς Σελινούντιος καὶ Σελινούσσιος.

Φοινικοῦσσαι, δύο νῆσοι ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φοινικουσσαῖοι. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσσαι, ὡς αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ.

Φοιτίαι, πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Φοιτίου τοῦ Ἀλκμαίωνος, τοῦ Ἀμφιαράου. Πολύβιος τετάρτῳ. λέγεται καὶ Φοίτιον. καὶ τὸ ἐθνικὸν Φοιτιεὺς καὶ Φοίτιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς.

Φολέγανδρος, νῆσος τῶν Σποράδων, ἀπὸ Φολεγάνδρου τοῦ Μίνωος, ἣν Ἄρατος Σιδηρίην ὀνομάζει, διὰ τὴν τραχύτητα. ὁ πολίτης Φολεγάνδριος καὶ Φολεγανδρῖνος καὶ οὐδέτερον Φολεγανδρῖνον.

Φολόη, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φόλου τοῦ Κενταύρου. τὸ ἐθνικὸν Φολοεὺς, ὡς Λευκωνοεὺς, Αὐτονοεὺς, Μεροεύς.

Φορβαί, πόλις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀχαιῶν. τὸ ἐθνικὸν Φορβάντιος, ἐπειδὴ Φορβάντιον ὄρος Τροιζῆνος.

Φορεντανόν, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φορεντανός. Στράβων πέμπτῃ.

Φορίεια, κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Φοριαεὺς, ὡς Ἔφορος ἐν ἕκτῳ τῶν ἱστοριῶν.

Φόρουννα, πόλις Θρᾴκης. Πολύβιος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φορουνναῖος, ὡς Οὐνναῖος, Πελινναῖος, Φαλανναῖος.

Φοροβρεντάτιον, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Φοροβρεντατηνός.

Φοῦνδα, ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. οἱ πολῖται Φουνδανοί. Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Φουρνῖτα, πόλις Λιβύης. οἱ οἰκήτορες Φουρνιτανοί. Φλέγων πεντεκαιδεκάτῳ ὀλυμπιάδων.

Φραάσπα, Μηδίας πόλις. Κουάδρατος Παρθικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φραασπηνὸς κατὰ τὸ ἔθος τῆς χώρας.

Φράγγοι, ἔθνος Ἰταλίας, τῶν Ἄλπεων ὀρῶν ἐγγύς. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς πρώτῳ.

Φράδα, πόλις ἐν Δράγγαις, ἣν Ἀλέξανδρος Προφθασίαν μετωνόμασεν, ὡς Χάραξ ἐν ἕκτῳ Χρονικῶν.

Φρεάῤῥοι, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Λεοντίδος φυλῆς,

ἀπὸ Φρεάῤῥου Ἀθήνησιν ἐπισήμου ἥρωος. ὁ δημότης Φρεάῤῥιος. τὰ τοπικὰ Φρεαῤῥόθεν, Φρεαῤῥόνδε, Φρεαῤῥοῖ.

Φρέγελλα, πόλις Ἰταλίας, ἣ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν Ὀπικῶν, ἔπειτα Οὐολούσκων ἐγένετο. τὸ ἐθνικὸν Φρεγελλανός, ὡς Διονύσιος ἕκτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἄλλοι πλεῖστοι.

Φρής, Φρητοί, Φρῆτες, ἔθνος Λιβυκόν, ὡς Ἡρωδιανὸς τετάρτῳ.

Φρίκιον, ὄρος ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικόν, ἀφ' οὗ Φρίκανες καὶ Φρικανεῖς οἱ αὐτόθι οἰκήσαντες Αἰολεῖς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν ἱερειῶν Ἥρας β'. καλεῖται καὶ Φρικωνὶς ἡ Λάρισσα καὶ Φρικωνῖτις· ἔδει οὖν Φρικιεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν Φρικιάς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φρικίου τοῦ Κενταύρου, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. οἱ οἰκοῦντες Φρικωνέες καὶ Φρικωνεῖς. καλεῖται καὶ Φρίκειον, ὃ καὶ Δρίος ὠνομάζετο. λέγεται καὶ Φρικωνία καὶ Φρικωνίτης καὶ Φρικωνιάτης. κεῖται δὲ παρὰ Παρμένοντι τῷ Βυζαντίῳ ἐν πρώτῳ ἰάμβων.

Φρίξα, πόλις. ἡ δὲ Φρίξα κεῖται μὲν τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ. Φερεκύδης δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει. τὸ ἐθνικὸν Φριξαῖος.

Φρίξος, πόλις Λυκίας. ἔστι καὶ Φρίξου λιμὴν παρὰ τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν τῇ Χαλκηδονίᾳ παραλίᾳ, περὶ οὗ Νύμφις ἐν α' περὶ Ἡρακλείας τάδε φησί· τὸ ἐθνικὸν Φρίξιος, εἰ μή τις τῷ ἔθει τῆς Λυκιακῆς τῆς ἐκεῖ Φριξιεὺς εἴποι τὸ ἐθνικόν.

Φρουρεντανοί, ἔθνος Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων.

Φρυγία, δύο χῶραι. Στράβων· Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλὴ καὶ μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευε· καὶ τῆς ἄλλης μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον. ἡ δὲ μικρὰ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ ἐπίκτητος λεγομένη.

οἱ ἐξ ἑκατέρας λέγονται Φρύγες καὶ Μυσοί. λέγονται καὶ Φρίγες. τὸ ἐθνικὸν Φρὶξ καὶ Φρύγιος καὶ Φρυγία ἄνθρωπος· καὶ Φρύγιον· καὶ Φρυγικὸς κτητικὸν καὶ Φρυγικὴ καὶ Φρυγικόν. καὶ φρυγίζειν καὶ Φρυγιστί. ἔστι καὶ Φρυγία τόπος τῆς Οἴτης, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα. ἔστι καὶ τὰ Φρύγια οὐδετέρως τόπος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Φρυγιεὺς, ὡς Μέγαρα Μεγαρεύς.

Φυκοῦς, πόλις Λιβύης. κεῖται δὲ ὁ Φυκοῦς κατὰ τὸ Ταίναρον τῆς Πελοποννήσου. ὁ πολίτης Φυκούσιος, ἐπειδὴ καὶ Φυκουσία λίμνη. εἰσὶ καὶ Φυκοῦσσαι νῆσοι Λιβύης. ὀνομάζονται δὲ διὰ τὸ φύκων εἶναι πλήρεις. οἱ νησιῶται Φυκουσσαῖοι, ἢ Φυκούσσιοι.

Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας.

οἳ δ᾽ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύῤῥασον ἀνθεμόεντα.

ἀπὸ Φυλάκου τοῦ Δηϊόνος. τὸ ἐθνικὸν δύναται μὲν διὰ περιφράσεως ἐκ Φυλάκης· εἴρηται δ᾽ ὅμως Φυλακήσιος, ὡς Ἰθακήσιος. καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίῤῥημα Ἡλιόδωρος ἐν Πρωτεσιλάῳ,

Ἀργείων τελέεσσιν ὅσοι Φυλακῆθεν ἕποντο.

Φυλή, δῆμος Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι,

πόθεν ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

καὶ ἐν Ἱππεῦσι,

μὴ μνησικακήσῃς εἰ σὴν Φυλὴν κατέλαβες.

ὁ δημότης Φυλάσιος. τὰ τοπικὰ ἐκ Φυλῆς· καὶ πληθυντικῶς οἱ ἀπὸ Φυλῆς, Φυλήνδε, Φυλῆσιν. ἔστι καὶ Φυλὴ τὸ τρίτον εἶδος τῶν παρ᾽ Ἕλλησι κοινωνικῶν. τὸ ἐθνικὸν Φυλέτης. καὶ κτητικὸν Φυλετικὸς Φυλετική.

Φυλλὶς, χώρα Θρᾴκης. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ· ἡ δὲ γῆ αὕτη παρὰ τὸ Πάγγαιον ὄρος καλέεται Φυλλίς. ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φυλλὶς, οὗ Φυλληῒς τὸ θηλυκόν. οἱ

οἰκήτορες Φύλλιοι ἢ Φυλλιεῖς, ἀφ' οὗ τὸ θηλυκὸν Φυλληΐς.

Φυλλοῦς, πόλις ἐν Θετταλίᾳ. Στράβων ἐννάτῃ. Ῥιανὸς δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν ἐννάτῳ Θεσσαλικῶν,

οἱ δ' ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον.

οἱ οἰκοῦντες Φυλλεῖς.

Φῦλον, τὸ ἔθνος, ἀπὸ τῆς φυλῆς δηλονότι, ἢ ἀφ' οὗ ἡ φυλή. σύνθετον ἔμφυλος καὶ ἐμφύλιος, ὡς Βοιώτιος καὶ Κάπρος Κάπριος, καὶ Πάμφυλος Παμφύλιος. λέγεται καὶ φύλιος ἄνευ τῆς ἐν.

Φυσκία, πόλις Λυκίας, ἐφ' ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη. τὸ ἐθνικὸν Φύσκιος.

Φύσκος, πόλις Λοκρίδος, ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος τῆς Καρίας. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Φύσκος. Φύσκος δὲ ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί· Ῥιανὸς δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. λέγεται καὶ Φυσκεύς. ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονίας, ἧς μέμνηται Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι καὶ Λοκροί. ἔστι καὶ ποταμὸς Φύσκος, καθά φησι Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει.

Φύταιον, πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φυταῖος.

Φύτειον, πόλις Ἤλιδος τῆς κοίλης, ἀπὸ * Φυτέως λέγων αὐτὴν ὀνομάσθαι. Ἴστρος δὲ τετάρτῳ τῶν Ἠλιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Φυτεάτης, ὡς Γυθεάτης· ὁ γὰρ τύπος Ἀρκάσι συνήθης.

Φώκαια, πόλις Ἰωνίας. Ἡρόδοτος πρώτῃ. λέγεται καὶ Φωκαίη διὰ τοῦ η. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ πολλὰς ἀκολουθῆσαι φώκας τοῖς κτίσασιν. ὁ πολίτης Φωκαεὺς καὶ Φωκαιεὺς καὶ Φωκαΐτης καὶ θηλυκὸν Φωκαΐς. ἔστι

καὶ ἄλλη πόλις τῆς Καρίας ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Φωκίς, χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Φώκου τινός. οἱ κατοικοῦντες Φωκεῖς. καὶ Φωκικὸς πόλεμος καὶ Φωκική. ἔστι γὰρ καὶ παροιμία, Φωκικὴ ἀπόνοα, ἐπὶ τῶν τὰ ἀναλγῆ βουλευομένων.

Φωριαμοί, τόπος Ἤλιδος, μεταξὺ Παρθενίου, ἐπιτήδειος εἰς ἐνέδραν, ἐν στενῷ κείμενος.

Φορμανοί, πόλις Ἰταλίας. ἐθνικὸν τὸ αὐτό, διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ χαρακτῆρος.

Φωτίναιον, προπαροξυτόνως, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει Εὐρώπης.

Χ.

Χαβαρηνοί, ἔθνος. Εὔδοξος πρώτῳ γῆς περιόδου. ὀνομάζονται γὰρ καὶ Χαβαρηνοὶ οἱ περὶ Χαλύβην οἰκοῦντες. οἱ τῶν ξενικῶν γυναικῶν, ὧν ἴσως γένωνται κύριοι, τίτθους ὠμοὺς ἐσθίουσι, τὰ δὲ παιδία κατευωχοῦσι.

Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ. ἡ δὲ Θεμισκύρη πεδίον ἐστὶν ἀπὸ Χαδισίης μέχρι Θερμώδοντος. Μένιππος δὲ Χαδίσιον κώμην καὶ ποταμὸν ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων φησίν. ἀπὸ τοῦ Λυκάστου εἰς κώμην καὶ ποταμὸν Χαδίσιον, στάδια ἑκατὸν πεντήκοντα· ἀπὸ Χαδισίου ἐπὶ τὸν Ἶριν ποταμὸν στάδια ἑκατόν. οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία τὸ θηλυκόν. Ἀπολλώνιος β΄ * νόσφι δάκοντο.

Χαδραμωτῖται, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὥς φησι Μαρκιανός.

Χαζήνη, σατραπεία, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀῤῥιανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ Παρθικῶν. ἐν ταύτῃ τῇ Ὀλβίᾳ καὶ τὰ πεδία τῆς Χαζήνης Σατραπείου, ἐπὶ μήκιστον ἀποτεταμένα.

Χαιρέου, πόλις Αἰγυπτία, κατ' ἔλλειψιν τοῦ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Χαιρεώτης, ὡς Νικεώτης.

Χαιρώνεια, πόλις πρὸς τοῖς ὅροις Φωκίδος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Χαιρώνεια πόλις, τὸ πρῶτον κέκληται ἀπὸ Χαίρωνος. Ἀριστοφάνης ἐν Βοιωτικῶν δευτέρῳ. λέγεται δ' οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ πολίσματος Χαίρωνα. τοῦτον δὲ μυθολογοῦσιν Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ ἱερείων Ἥρας· Ἀθηναῖοι καὶ μετ' αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς Ὀρχομενίζοντας τῶν Βοιω-

τῶν ἐπὶ Ὀρχομενοῖς καὶ Χαιρώνειαν πόλιν Ὀρχομενῶν εἶλον. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, ταῖς ἀρχαιοτέραις ἐχρήσατο ὀνομασίαις, καθότι Αἴγυπτον τὸν ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον· καὶ πανταχοῦ τοῖς ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι κέχρηται. ὁ οἰκήτωρ Χαιρωνεύς. τὸ θηλυκὸν Χαιρωνίς. καὶ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ· κατὰ τὴν μάχην, ὥς φασι, τὴν Χαιρωνικήν. μάτην δὲ τοῦτο διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει Ἀρκάδιος. τὸ τοπικὸν Χαιρωνικὴ, ὡς Μαντινική· ἐκ γὰρ τοῦ Χαιρωνίς ἐστι Χαιρωνικός.

Χάλαιον, πόλις Λοκρῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Λοκροὶ, ἐν δὲ Χάλαιον πόλις, ἐν δὲ οἱ Ἀνθήπολοι. τὸ ἐθνικὸν Χαλαῖος. Θουκυδίδης γ'. Μεταπίους καὶ Τριταίους καὶ Χαλαίους καὶ Κολοφωνίους καὶ Ἱστίους καὶ Οἰανθίους.

Χαλάστρα, πόλις Θρᾴκης, περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δ' αὐτῷ Θέρμη πόλις Ἑλλήνων Θρηΐκων, ἐν δὲ Χαλάστρη πόλις Θρηΐκων. Στράβων δ' ἐν ἑβδόμῃ Μακεδονίας αὐτὴν καλεῖ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Χαλάστρης. ἔστι δὲ λιμὴν τῇ πόλει ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Χαλαστραῖος. Λυκόφρων,

Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων.

Χαλδία, χώρα τῆς Ἀρμενίας, Μένιππος ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων. τὴν μέχρι τούτων τῶν βάρων ἔστιν ἡ Ποντικὴ βασίλεια καὶ κατὰ Τιβαρίην καὶ Χαλδίην καὶ Σανδίκην. οἱ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες Χάλδοι. οὕτω γὰρ ἐπεκράτησε.

Χαλδαῖοι, οἱ πρότερον Κηφῆνες, ἀπὸ Κηφέως τοῦ πατρὸς Ἀνδρομέδας· ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Περσέως τῆς Δανάης καὶ Διὸς Περσεύς. ἀφ' οὗ οἱ Κηφῆνες καὶ Χαλδαῖοι πρότερον ἐκλήθησαν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Κηφηνίας. Ἑλλάνικος δέ φησιν ἐν πρώτῳ Περσικῶν ὅτι Κηφέως οὐκέτι ζῶντος στρατευσάμενοι ἐκ Βαβυλῶ-

νος ἀνέστησαν ἐκ τῆς χώρας καὶ τὴν * Χογὴν ἔσχον, οὐκέτι ἡ χώρη Κηφηνίη καλεῖται, οὐδ' ἄνθρωποι οἱ ἐνοικοῦντες Κηφῆνες, ἀλλὰ Χαλδαῖοι. καὶ ἡ χώρα αὕτη πᾶσα νῦν Χαλδαϊκὴ καλεῖται. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Χαλδαίου τινὸς, ὡς Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου. τούτῳ δὲ συνέσει καὶ δυνάμει διάφορον γενόμενον τὸν καλούμενον Νῖνον τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ συνοικίσαι πόλιν. ἀπὸ δὲ τούτου τέταρτον ἐπὶ δέκα βασιλέα γενόμενον, ᾧ τοὔνομα Χαλδαῖον εἶναι λέγουσιν, ὅν φασι καὶ Βαβυλῶνα τὴν ὀνομαστοτάτην πόλιν περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν κατασκευάσαι, ἅπαντας εἰς ταυτὸ συναγαγόντα τοὺς καλουμένους Χαλδαίους. λέγεται καὶ Χαλδαία χώρα. εἰσὶ δὲ καὶ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς,

Κόλχος τε, Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος.

οἱ μέντοι χαριέστεροι περὶ Βαβυλῶνα λέγουσιν οἰκεῖν αὐτοὺς, ὡς δέδεικται. μαντεῖον δ' ἔχειν αὐτοὺς παρὰ βαρβάροις, ὡς Δελφοὶ παρ' Ἕλλησι.

Χαλία, πόλις Βοιωτίας. Θεόπομπος μέ. τὴν δὲ Χαλίαν καὶ τὴν καλουμένην Ὑρίαν, ἥπερ ἐστὶν ἐφεξῆς ἐκείνης τῆς Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Χάλιος. ὁ αὐτός· ὕστερον δὲ οἱ Χαλκιδεῖς πολεμήσαντες Αἰολεῦσι τοῖς τὴν Ἤπειρον ἔχουσι Χαλίοις καὶ Βοιωτοῖς καὶ Ὀρχομενίοις καὶ Θηβαίοις.

Χαλισία, πόλις Λιβύης. Ἔφορος πρώτῳ· ἀναχθέντι δ' ἀπὸ τούτων πόλις ὀνομαζομένη Χαλισία. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πόντῳ, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἧς οἱ οἰκήτορες Χαλίσιοι.

Χαλκεῖα, πόλις Λιβύης· ὁ Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ, ὡς Δημοσθένης, ᾧ μεμφόμενος Πολύβιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ὧδε γράφει· ἀγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν Χαλκείων. οὔτε γὰρ πόλις ἐστὶν, ἀλλὰ χαλκουργεῖα. ἔστι καὶ Καρίας Χαλκαία, ἧς τὸ ἐθνικὸν Χαλκαιάτης, ὡς Κρατερῷ δοκεῖ.

Χάλκη, πόλις Λιβύης· μετὰ δ' αὐτὴν πόλις Φοινίκων Χάλκη. ἔστι καὶ ἄλλη Χάλκη Λαρισσαίας πόλις. Θουκυδίδης ἕκτῃ· ἀπέπλευσεν εἰς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἄμμον Θεόφραστος δὲ Χάλκιον αὐτὴν λέγει. λέγεται καὶ πληθυντικῶς Χάλκαι. Θεόπομπος πρώτῳ Φιλιππικῶν καὶ τρίτῳ· ἔτι συνεπολέμησεν ὁρμώμενος ἐκ Χαλκῶν τῆς Λαρισσαίας. βαρύνεται, ὡς Ἡρωδιανός φησι. τὸ ἐθνικὸν Χαλκαῖος καὶ Χαλκίτης.

Χαλκηδών, πόλις Βιθυνίας, ἡ πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καταντικρὺ τοῦ Βυζαντίου. ὁ πολίτης Χαλκηδόνιος. Στράβων· Χαλκηδόνιοι ἐπὶ τῆς περαίας ἱδρυμένοι, πλησίον * μετεχοῦ τῆς εὐπορίας ταύτης. τὸ θηλυκὸν Χαλκηδονία καὶ Χαλκηδονίς. Στράβων ἐν δωδεκάτῃ· καλεῖται δ' ἀριστερᾷ τοῦ Πόντου, τὰ δ' ἐν δεξιᾷ, Χαλκηδονίς. καὶ Μένιππος ἐν περίπλῳ Βιθυνίας· ἀπὸ ἱεροῦ Διὸς οὐρίου καὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου ἀριστερὰν ἔχοντι τὴν ἤπειρον καὶ ἐπιπλέοντι εἰς Χαλκηδόνα τὴν πόλιν εἰσὶ στάδια ἑκατὸν εἴκοσιν. ἀπὸ δὲ ταύτης ἕως τοῦ Ἀκρίτου στάδια ξ'. μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ Χαλκίτιδος νήσου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Χάλκιδος τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ, ὡς οἱ ἱστορικοὶ ἅπαντές φασι.

Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλώνιος τετάρτῳ Χρονικῶν· μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. Κρατερὸς δ' ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων Χαλκήτορας αὐτούς φησι.

Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Χαλκὶς πόλις ἐστίν, ἣ πρότερον Εὔβοια προσηγορεύθη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κομβῆς τῆς Χαλκίδος καλουμένης, θυγατρὸς Ἀσωποῦ. τινὲς δὲ Χαλκιδεῖς φασι κληθῆναι διὰ τὸ χαλκουργεῖα πρῶτον παρ' αὐτοῖς ὀφθῆναι. τὸ παλαιὸν δὲ Στύμφηλος προσηγόρευτο, νῦν δὲ Ἁλικάρνα. ἀλλὰ καὶ Ὑποχαλκίς, διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ὄρει λεγομένῳ Χαλκίδι. μέμνηται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ποιητής,

Χαλκίδ' Ἐρέτριαν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν.

ὁ πολίτης Χαλκιδεύς, ὡς ἀπὸ τῆς Χαλκίδος γενικῆς, ὡς τοῦ Ἀρκάδος Ἀρκαδεὺς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμώνυμον τῇ πόλει, ὡς Φωκὶς, Λοκρὶς, ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. Ἑλλάνικος ἱερείων Ἥρας δευτέρῳ· Θεοκλῆς ἐκ Χαλκίδος μετὰ Χαλκιδέων καὶ Ναξίων ἐν Σικελίᾳ πόλεις ἔκτισε. τὸ κτητικὸν Χαλκιδικόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι,

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

καλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ κώμῃ τῆς Σικελίας Χαλκιδεῖς. οὗτοι δ' ἄποικοί εἰσιν ἐξ Εὐβοίας. ἔστι καὶ Χαλκιδικὸν ὄρος Σικελίας, ὡς Πολύβιος πρώτῳ· ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους περὶ τὸ Χαλκιδικὸν ὄρος καλούμενον. ἔστι καὶ Χαλκὶς πόλις Κορίνθου. τρίτη Αἰτωλίας, ἀφ' ἧς Ἀχελῷος ῥεῖ. Διονύσιος ὁ Περιηγητὴς,

νήσων τ' ἀλλοίων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἕρπων.

τετάρτη πόλις ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Μονικοῦ τοῦ Ἄραβος. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Χαλκιδηνός. ἔστι καὶ πόλις Χαλκὶς ἐν Σκυθίᾳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκῖται. ἔστι καὶ ἡ χώρα Χαλκῖτις, ὡς Ἑρμείας ἐν περιηγήσει. ἔστι καὶ πόλις Χαλκῖτις ἐν Μεσαπίᾳ τῆς Ἰταλίας. ἑβδόμη νῆσος ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον πρὸς τῇ Λέσβῳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκιδεῖς. ἔστι καὶ ἐν Ἄθῳ ἄλλη Χαλκὶς, ὡς Εὔδοξος τετάρτῳ· μετὰ δὲ τὸν Ἄθω μέχρι Παλλήνης, ἣ ἐπὶ θάτερα πεποίηκε κόλπον βαθὺν καὶ πλατὺν, Χαλκίδα ἐπονομαζόμενον.

Χαλκίτης, νῆσος ἀντικρὺ Χαλκηδόνος, ἔχουσα χαλκοῦ μέταλλον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἑνδεκάτῳ γεωγραφουμένων. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκρίτου παραπλεύσαντι, * εὖρον στάδια ἑκατὸν δέκα, ἄκρα κεῖται Τρὶς καλουμένη καὶ νῆσος ταύτῃ παράκειται Πιτυώδης καὶ ἄλλη νῆσος καλουμένη Χαλκίτης καὶ ἄλλη Πρῶτα λεγομένη. ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν Χαλκίτην λεγομένην πόλιν στάδια τεσ-

σαράκοντα. τὸ ἐθνικὸν Χαλκίτης, ὡς Προσωπίτιδος Προσωπίτης.

Χάλυβες, περὶ τὸν Πόντον ἔθνος, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὔδοξος ἐν πρώτῳ· ἐκ δὲ τῆς χαλκοῦς χώρας ὁ σίδηρος ὁ περὶ τὰ στομώματα ἐπαινούμενος ἐξάγεται. τούτους Ὅμηρος Ἀλιζῶνάς φησιν ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ,

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδιος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβων, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ — τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, τῶν ἀνθρώπων πρῶτον Ἀλύβων λεγομένων, ἀντὶ τοῦ Χαλύβων. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ δ Χαλυβδικὸς τὸ κτητικόν. Λυκόφρων,

Χαλυβδικῷ κνώδοντι.

καὶ ἡ χώρα Χαλυβδικὴ λέγεται. καὶ Χάλυβοι παρ' Ἑκαταίῳ· Χαλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμοῦ ναίουσι.

Χανδάνη, πόλις Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Χανδάνη πόλις, μετὰ δὲ Πευκαῖοι.

Χανδανάκη, πόλις Περσική. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Χανδακηνός.

Χαονία, μέση τῆς Ἠπείρου. οἱ οἰκήτορες Χάονες. Ἑλλάνικος ἱερειῶν Ἥρας τρίτῳ· Ἀμβρακιῶται καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Χάονες καὶ Ἠπειρῶται. καὶ ὁ Πρόξενος δὲ καταλέγων αὐτούς φησι· Χάονες, Θεσπρωτοί, Τυμφαῖοι, Παραύλιοι, Ἀμύμονες, Ἄβαντες, Κασωποί. λέγεται καὶ Χαόνιος. Εὐφορίων χιλιάσι·

Ζηνὸς Χαονίοιο προμάντιες ἠυδάξαντο.

καὶ Χαονίη τὸ θηλυκόν. Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος ἐν Ἀσίᾳ καὶ Λιβύῃ· οἱ δὲ κάτω Πελασγίδα Χαονίην. καὶ Χαονῖται. Λυκόφρων,

τοῦ Χαονίτου νᾶμα κολυάνθου δρέπων.

καὶ ἀπὸ τοῦ Χάονος Χαονίτης, ὡς Αὔσονος Αὐσονίτης. ὁ αὐτός,

τὸν Αὐσονίτην Πύραμον δομήσεται.

καὶ ἐν κτητικοῦ τύπῳ ὁ αὐτός,

φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο.

καὶ Χαονικῶν ἀπὸ τοῦ Χάονος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ὁ δὲ κόλπος Κιῤῥαῖος καὶ τὸ πεδίον ἐν τῇ Χαονικῇ. καὶ Χαονὶς τὸ θηλυκὸν ὡς Αὐσονίς. λέγεται καὶ Χαονεύς.

Χάραδρα, πόλις Φωκίδος, οὐ πόῤῥω Λιλαίας. τὸ ἐθνικὸν Χαραδραῖος· ἐπάγει γὰρ ὁ Ἡρωδιανός, Χαραδραίοις γάρ.

Χάραδρος, λιμὴν, καὶ ἐπίνειον Κιλικίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ Χάραδρος ποταμός.

Χαράκμωβα, πόλις τῆς νῦν τρίτης Παλαιστίνης, ἣν ἀναγράφει Πτολεμαῖος ἐν γεωγραφικοῖς ἐν πέμπτῳ βιβλίῳ ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς· ἀξιόπιστος δ' ἀνὴρ περὶ τὰ τοιαῦτα. σπουδὴν γὰρ ἔθετο ἱστορῆσαι ἀκριβῶς τὰ τῆς Ἀραβίας. καὶ Μωβουχάραξ φησίν. ὁ πολίτης τοῦ μὲν Χαράκμωβα Χαρακμωβηνός. ἐκ δὲ τοῦ Μωβουχάραξ Μωβουχαρακηνός, ἐπεὶ καὶ τοῦ Χάραξ Χαρακηνός, ὡς δείξομεν. καὶ τοῦ Μώαβα τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης. Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας τετάρτῳ· ἡσύχαζον δ' ἐν τούτοις Χαρακμωβηνοί.

Χάραξ, Ἀλεξανδρείας τόπος, περὶ Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, ἔνθα Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Φιλίππου ἐστρατοπεδεύσατο. τὸ ἐθνικὸν Χαρακηνός. ἔστι καὶ Καρίας ἄλλη πόλις Χάραξ ἡ νῦν Τράλλις. ἔστι καὶ ἄλλος Χάραξ ἐμπόριον μέγιστον ἐν τῷ τῆς Νικομηδείας κόλπῳ πλησίον αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ὅμοιον. ἔστι καὶ ἄλλος τόπος τῆς Ποντικῆς.

Χαριμάται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. Παλαίφατος ἐν ἑβδόμῳ Τρωϊκῆς· Κερκεταίων ἔχονται Μόσχοι καὶ Χαριμάται τοῦ Παρθενίου κρατοῦσιν εἰς τὸν Εὔξεινον

Πόντου. καὶ Ἑλλάνικος ἐν κτίσεσιν ἐθνῶν καὶ πόλεων· Κερκεταίων δ' ἄνω οἰκοῦσι Μόσχοι καὶ Χαριμᾶται, κάτω δ' Ἡνίοχοι, ἄνω δὲ Κοραξοί.

Χαρίσιαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Χαρισίου παιδὸς Λυκάονος· Παυσανίας ὀγδόῳ. ὠνομάσθησαν δὲ *

Χαρμάνδη, πόλις πέραν τοῦ Εὐφράτου. Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει. ἐπὶ δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις πύλαις πέραν τοῦ Εὐφράτου πόλις ᾤκιστο ὄνομα Χαρμάνδη. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν τῆς τέχνης λόγῳ Χαρμανδαῖος καὶ Χαρμανδίτης, ὡς Σιδήτης· τῷ δὲ τῆς χώρας ἔθει Χαρμανδηνός.

Χάρμις, πόλις ἐν Σαρδοῖ, κτίσμα Καρχηδόνιον. τὸ ἐθνικὸν Χαρμίτης· Παυσανίας δέ φησι περὶ αὐτοῦ. *

Χατραμωτίτης, χώρα πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χατραμωτῖται. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ· Γεῤῥαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτην. καὶ πάλιν· πρὸς ἕω μάλιστα Χατραμωτῖται. Οὐράνιος δ' ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν Χατραμωτὰς αὐτοὺς καλεῖ· Καμηλοκόμοι Χατραμῶται, Σαββαῖοι καὶ Ὁμηρῖται.

Χαττηνία, χώρα τρίτη Γεῤῥαίων. Πολύβιος ιγ΄· ἔστι δ' ἡ Χαττηνία τἄλλα μὲν λυπρά, κώμαις δὲ καὶ πύργοις διεσκεύασται διὰ τὸ εὔκαιρον τῶν Γεῤῥαίων· οὗτοι γὰρ αὐτὴν νέμονται. ἔστι δὲ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χαττηνοί· ὡς αὐτὸς μὲν γὰρ παρήγγειλε φείδεσθαι τῆς τῶν Χαττηνῶν χώρας.

Χαῦνοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς τετάρτῳ Θεσσαλικῶν,

Κεστρηνοὶ Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἔλινοι.

Χαύων, χώρα τῆς Μηδίας. Κτησίας ἐν πρώτῳ Περσικῶν· ἡ δὲ Σεμίραμις ἐντεῦθεν ἐξελαύνει αὐτή τε καὶ ἡ στρατιὰ καὶ ἀφικνεῖται εἰς Χαύονα τῆς Μηδίας. τὸ ἐθνικὸν Χαύονες.

Χείμερα, πόλις Σικελίας. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν

πρώτῳ· στρατεύοντες δ' ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιαῖς αἱροῦσιν ἐν τρισὶ μησὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας, Σελινοῦντά τε καὶ Χείμεραν. τὸ ἐθνικὸν Χειμεραῖος, ὡς Ἱμεραῖος.

Χειμέριον, ἄκρα Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Χειμεριεὺς, ὡς Ἐλευθεριεὺς, Βιθυνιεὺς, Βουπρασιεύς.

Χελιδόνιον, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Σεσαρηθίων πρὸς βορέω οἰκέουσι Χελιδόνιοι. εἰσὶ καὶ Χελιδονίαι πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν. δύο δὲ εἰσι κεκλημέναι, ἡ μὲν Κορύδελα, ἡ δὲ Μελανίππεια, ὡς Φαβωρῖνος ἐν τοῖς παντοδαποῖς.

Χελωνῖται, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Χελωνίτης. προσειλήφθη γὰρ τὸ ἐθνικὸν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

Χέμμις, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος· ἔστι καὶ Χέμμις πόλις μεγάλη νόμου τοῦ Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς τῆς νέας πόλιος. φησὶ δ' ὁ αὐτὸς καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν ἐν αὐτῇ. ὁ πολίτης Χεμμίτης. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ εως Χέμμεως. ἔστι καὶ Χέμβις νῆσος διὰ τοῦ β ἐν Βούτοις, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου· ἐν Βούτοις περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Λητοῦς ἔστι νῆσος Χέμβις ὄνομα, ἱρὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι δ' ἡ νῆσος μεταρσίη καὶ περιπλεῖ ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ κινεῖται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ὁ νησιώτης Χεμμίτης καὶ Χέμμιος.

Χεῤῥόνησος, πόλις ἐν τῇ κατὰ Κνίδον Χεῤῥονήσῳ. καὶ Τρίπολις. ὁ πολίτης Χεῤῥονήσιος. Αἰλιανὸς ἐν πρώτῳ ἱστορικῆς διαλέξεως· Χεῤῥονήσιοι δ' ἀπὸ Κνίδου. ἔστι δευτέρα πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ Χεῤῥόνησος, περὶ ἧς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ· ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Χεῤῥόνησος ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χεῤῥονήσου. καὶ τὸν πολίτην Χεῤῥονήσιόν φησιν· Ἀψινθίοισι πρὸς μεσημβρίαν ὁμορέουσι Χεῤῥονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσημήναντο τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός. τούτους καὶ Χεῤῥονησίους λέγει. ὧν τὸ θηλυκὸν Εὐριπίδης,

ὃς τὴν ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα
σπείρει.

ἔστι καὶ τρίτη πόλις τῆς Ταυρικῆς. Ἡρόδοτος τετάρτῃ· νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χεῤῥονήσου τῆς τρηχείης καλεομένης. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χεῤῥονησίτης. τετάρτη Χεῤῥόνησος κατὰ Κρήτην νῆσος, ἔχουσα πολισμάτιον ὁμώνυμον. Ξενίων ἐν τῷ περὶ αὐτῆς με * τὴν Κρήτην· κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν πλευρὰν καὶ Χεῤῥόνησος κεῖται πρὸς τῇ θαλάσσῃ μεταξὺ τῆς τε Κνωσοῦ καὶ τῆς ὁ * οἱ πολῖται ὁμοίως Χεῤῥονησῖται καὶ Χεῤῥονήσιοι, ὡς αὐτός φησιν. ἔστι πέμπτη πόλις Λιβύης Χεῤῥουρα καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ· ἔχεται Χεῤῥόνησος ὄνομα Χέῤῥουρα. ὁ πολίτης Χεῤῥούριος, ὡς τοῦ Ταύχειρα Ταυχείριος· ἢ Χερνησσὸς ἡ πρὸς τῇ Κορίνθῳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἄκρα Χεῤῥόνησος ἐν Λυκίᾳ καὶ ἄλλη πρὸς τὴν Κοῤῥωνίτην πόλιν. τὸ ἐθνικὸν τούτου Χεῤῥονήσιος.

Χὴν, πόλις τῆς Λακωνικῆς. ὁ πολίτης Χηνιεύς· οὕτω γὰρ Μύσων τῶν ἑπτὰ σοφῶν κριθέντων εἷς Χηνιεὺς ἐχρημάτιζεν. ἀλλὰ καὶ Χηνεὺς, ὡς Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ· τούτων τῶν ἀνδρῶν ἦν Θαλῆς καὶ Πιττακὸς καὶ Βίας καὶ Κλεόβουλος καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Μύσων ὁ Χηνιεὺς καὶ ἕβδομος ἐξ αὐτῆς τῆς Λακεδαίμονος Χίλων.

Χηνοβοσκία, πόλις Αἰγύπτου. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν· ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοπολίτου Χηνοβοσκίον, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρουσα. νομὰς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις οὔσας, ὑπερβάλλουσαν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλου σπουδήν. τὸ ἐθνικὸν Χηνοβοσκιάτης.

Χήσιον, Ἰωνίας πολίχνιον, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῳ. ὁ πολίτης Χησιεὺς, ὡς Ἴλιον Ἰλιεὺς, Σούνιον Σουνιεύς. Ὧρος δ' ἀρσενικῶς αὐτήν φησι. καὶ οὐδὲ πόλιν, ἀλλὰ τόπον.

Χίος, ἡ ἐπιφανεστάτη νῆσος τῶν Ἰώνων, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Χῖοι κατὰ Ἐρυθράς. ἐν δὲ πόλις Χίος, ἀπὸ Χίου τῆς Ὠκεανοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γιγνομένης πολλῆς, ἢ ἀπὸ νύμφης τῆς Χιόνος· ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Καρίας Χίος ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Πελληναῖον, ὑπὸ πέξαν. ἔστι καὶ ἄλλη κατὰ τὸ Τριόπιον κειμένη ἐν τῇ Χεῤῥονήσῳ· καὶ τετάρτη ἐν Εὐβοίᾳ. τὸ πρωτότυπον ὄνομα βραχὺ ἔχει τὸ ι, ὡς τοῦ

μῆτι δ' ἡνίοχος,

καὶ τοῦ Θέτι·

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τείνει.

καὶ τοῦ μάστι. Θουκυδίδης ὀγδόῃ· Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι καὶ αὐτοὶ ἕτοιμοι ὄντες. καὶ Ἡρόδοτος πρώτῃ· Χῖοι μὲν καὶ Ἐρυθραῖοι κατ' αὐτὸ διαλέγονται. τὸ κτητικὸν Χιακὸς, ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακὸς, Σάμιος Σαμιακός. οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐχρήσαντο θεράπουσιν, ὡς Λακεδαιμόνιοι τοῖς Εἵλωσι καὶ Ἀργεῖοι τοῖς Γυμνησίοις καὶ Σικυώνιοι τοῖς Κορυνηφόροις καὶ Ἰταλιῶται τοῖς Πελασγοῖς καὶ Κρῆτες Δμωΐταις. ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐγένετο πρῶτον μέλας οἶνος.

Χιτώνη, οὕτως ἡ Ἄρτεμις. λέγεται καὶ Χιτωνία, ὡς παρὰ Μενίππῳ. ὁ Βυζάντιος, καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί,

καὶ τὸ τῆς Χιτωνίης αὐλησάτω τίς μοι μέλος.

Χνᾶ, οὕτως ἡ Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὥσπερ Δᾶ ἡ Λακωνικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χνάος, ὡς τῆς Δᾶ Δάος.

Χοῖ, ἔθνος Βεχείρων ἐγγύς. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐς μὲν τοῦτο ἡ Βεχειρικὴ, ἔχονται δ' αὐτῶν Χοῖ. καὶ πάλιν· μέχρι μὲν τούτων Χοῖ. καὶ πάλιν· Χοῖσι δ' ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Δίζηρες.

Χοιράδες, πόλις Μοσσυνοίκων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Τιβαροῖσι δὲ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμουρέουσιν, ἐν δ' αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις. τὸ ἐθνικὸν

Χοιραδεὺς, ὡς τῆς Ἀρκαδίας Ἀρκαδεὺς καὶ τῆς Χαλκίδος Χαλκιδεὺς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς.

Χόλαργος, οὕτω Δίδυμος καὶ Διόδωρος. Διονύσιος δὲ Χολάργοι καὶ πληθυντικῶς * μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολαργεύς.

Χολλίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολλίδης. Διογένης δ' ὁ Λαερτιεὺς ἐν δευτέρῳ φιλοσόφου ἱστορίας Χολλιδεύς φησι. τὰ τοπικὰ ἐκ Χολλιδῶν, εἰς Χολλιδῶν, ἐν Χολλιδῶν.

Χολοβητήνη, μοῖρα Ἀρμενίας. Ἀῤῥιανὸς ἕκτῳ Παρθικῶν· Τιγράνης ἀρχόμενος ἄρχεται σατράπης. ἡ δὲ χώρα ἧς ὑπῆρχεν Χολοβητηνὴ ὀνομάζεται. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτου.

Χομψώ, νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ, μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Χομψοίτης, ὡς Σαβοίτης.

Χορασμίη, πόλις πρὸς ἕω Πάρθων. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει· ἐν δὲ αὐτοῖς πόλις Χορασμίη· αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτός φησι· Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι. καὶ Ἡρόδοτος τρίτῃ· Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι. καὶ πάλιν· τοῦτο πεδίον ἦν ποτε Χορασμίων.

Χορσία, πόλις Βοιωτίας. Παυσανίας ἐννάτῳ. ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντα τὸ ὄρος πόλισμά ἐστι Χορσίας. τὸ ἐθνικὸν Χορσιεύς.

Χορτασώ, πόλις Αἰγύπτου. * ὁ σχηματισμός. ὡς γὰρ τοῦ καλύψω ἡ Καλυψώ, οὕτω καὶ τοῦ χορτάσω Χορτασώ. ἱστοροῦσι γὰρ Κλεοπάτραν εἰς πόλεμον μὴ ἔχειν σιτία, τοῖς δ' οἰκοῦσι τὸν τόπον τοσαύτην παρασχέσθαι τούτου τὴν ἀφθονίαν, ὥστε χορτάσαι τὴν στρατιὰν καὶ ὄνομα τῇ πόλει παρ' αὐτῇ ἐντεῦθεν τεθῆναι.

Χρυσαορίς, πόλις Καρίας, ἡ ὕστερον Ἀδριὰς ὀνομασθεῖσα. Ἀπολλώνιος ἑβδόμῳ Καρικῶν καὶ α' πόλιν

τὴν ὑπὸ Λυκίων κτισθεῖσαν. τὸ ἐθνικὸν Χρυσαορεύς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτοῖς· Ταυροπολῖται μὲν συνεμάχουν καὶ Πλαρασσεῖς, ἔτι καὶ Χρυσαορεῖς δέ. Ἐπαφρόδιτος δὲ τὴν Καρίαν πᾶσαν Χρυσαορίδα λέγεσθαι.

Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις,

ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι.

καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι,

ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην. *

εἰσὶ καὶ ἄλλαι Χρῦσαι ὁμώνυμοι πόλεις καὶ τόποι πολλοὶ περὶ Σκῦρον. καὶ τῆς Λεσβίας τόπος. καὶ Πανηφαιστία τῆς Λήμνου ἀκρωτήριον, πρὸς Τένεδον βλέπον. καὶ ἐν Βιθυνίᾳ καὶ περὶ Χαλκηδόνα καὶ τῆς Καρίας. καὶ ἐν τῇ Ἁλικαρνασίδι Δώριον πεδίον. καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλις μέση Ὀφρυνίου καὶ Ἀβύδου. ὁ πολίτης Χρυσεύς. ἔστι καὶ ἄλλη περισπωμένως λεγομένη νῆσος Ὠκεανίτις, ἣν οὕτω καλεῖ Διονύσιος διὰ τὸ χρυσοῦ ἔχειν μέταλλα. ἔστι καὶ ἄλλη Χεῤῥόνησος τῆς Ἰνδικῆς. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ· ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ Χρυσῇ καλουμένη Χεῤῥόνησος.

Χρύσιππα, οὐδετέρως πόλις Κιλικίας ἀπὸ Χρυσίππου τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Χρυσιππανός, ὡς τῆς Ἀργυρίππου Ἀργυριππανός. Ἄμεινον δὲ Χρυσιππεύς· πολὺς γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ εἰς ευς τύπος.

Χρυσόπολις, πλησίον Χαλκηδόνος ἐν Βιθυνίᾳ, τὸν ἀνάπλουν πλέοντι ἐν δεξιᾷ. Ἔφορος εἰκοστῷ τρίτῳ παραδοῦναι τὴν Χαλκηδονίων Χρυσόπολιν τοῖς συμμάχοις. καὶ Θεόπομπος ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν· ἀνήχθησαν εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατεύματος, βουλόμενοι Χρυσόπολιν κατασχεῖν. Διονύσιος δ' ὁ Βυζάντιος τὸν ἀνάπλουν τοῦ Βοσπόρου γράφων περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τάδε φησί· κέκληται δὲ Χρυσόπολις, ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας, ἐνταῦθα ποιουμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόλεων χρυ-

σοῦ τὸν ἀθροισμόν. οἱ δὲ πλείους, ἀπὸ Χρυσοῦ παιδὸς Χρυσηΐδος καὶ Ἀγαμέμνονος. ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας Χρυσόπολις, ὡς Πολυΐστωρ. τὸ ἐθνικὸν Χρυσοπολίτης, ὡς τοῦ Νικόπολις Νικοπολίτης.

Χυτὸν, χωρίον Ἠπείρου. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ· οἱ δ' ἐκ Κλαζομενῶν κατῴκησαν τῆς Ἠπείρου τὸ Χυτὸν καλούμενον. τὸ ἐθνικὸν Χυτίτης, ὡς ὅπλον ὁπλίτης, Λίκνον Λικνίτης.

Χυτροὶ, Κύπρου πόλις, ἣν ὠνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας φησὶν ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλέδρου τοῦ Ἀκάμαντος. ὁ πολίτης Χύτριος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυτρίοις. καὶ πόλις· Εὐρυνόην τῶν Χυτριῶν βασιλεὺς ἔγημεν. ἀναλογεῖ δὲ τὸ ἐθνικὸν πρὸς τὸ Χύτρον ἑνικῶς, ὡς Κύπριος πρὸς τὸ Κύπρος.

Χυτρόπολις, Θρᾴκης χωρίον. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ· Παρῆλθεν ἡ Χυτρόπολις χω * ἀπῳκισμένον ἐξ Ἀφύτεως. τὸ ἐθνικὸν ἑξῆς ἐπάγει· εἰσδεξαμένων δὲ τῶν Χυτροπολιτῶν αὐτόν.

Χωλὸν τεῖχος, πόλις Καρίας, ὡς Ἀπολλώνιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Χωλοτειχίτης· περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκαμεν.

Χώνη, πόλις Οἰνώτρων, ἧς Στράβων μέμνηται ἐν ἑβδόμῃ καὶ τὴν γῆν ὠνόμασε Χώνην. καὶ Χώνη πόλις ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτης Χῶνες ἐκλήθησαν. ἡ δὲ χώρα Χώνη. Λυκόφρων·

ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.

οὐκοῦν καὶ Χώνιος, ὡς Θρᾷξ Θρᾳκὸς Θρᾴκιος Θρᾳκία, Τρὼς Τρωὸς Τρωΐς Τρωΐα.

Χώρα, ἡ μερικὴ γῆ, ἀφ' οὗ τὸ χώρημα, ἀφ' οὗ καὶ χώρα καὶ χθὼν καὶ χωρικὴ γῆ, ἀφ' οὗ καὶ χῶρος καὶ χώρα. ὅθεν τὸ χωρίτης, ὡς τοῦ μέσος μεσίτης, τόπος τοπίτης. ἢ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ

ἕδρα ἑδρίτης, ἑσπέρα ἑσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ ἐκλυομένῳ,

οὐκ ἔγωγε χωρίτην γ' ὁρῶ.

καὶ ἐν Ἡρακλεῖ,

στρέφουσι κρήνης φύλλα καὶ χωρίτην ὄφιν.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι,

Σατυρικὸν *
ὁδοιπορῶν θήλημα χωρίτης δράκων.

καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβῳ,

τρέψει δὲ νηὸν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
πλόος κομίζων δῶρα Νείλου πλουσίου.

καὶ χώριος οὐ σύνθετον, ἀλλὰ τὸ ἐγχώριος καὶ ἐπιχώριος σύνηθες ἐκ τοῦ ἐν χώρᾳ καὶ ἀπὸ χώρας, ὡς τοῦ ἐν τόπῳ ἐντόπιος καὶ τοῦ ἐκ τόπου ἐκτόπιος. τὸ ἐγχώριος καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ κεῖται. τὸ ἐπιχώριος καὶ ἐπιχωριάζειν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησι Πλάτων.

Χωραμναῖοι, ἔθνος Περσικὸν ἀγρίων ἀνθρώπων. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῳ· οὕτω δὲ ταχύς ἐστιν ὁ ἄγριος ἄνθρωπος, καὶ διώκων τὰς ἐλάφους καταλαμβάνειν· καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ αὐτῶν φησι.

Χωχή, κώμη πρὸς τῷ Τίγριδι ποταμῷ. Ἀῤῥιανὸς δεκάτῳ· καὶ βασιλεὺς δ' ἐξελαύνει ἐκ Σελευκείας οὐ πρόσω τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τίγριδος ἐς κώμην ᾗ τινι Χωχὴ ὄνομα. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Χωχηνὸς καὶ Χωχαῖος, ὡς τὰ παρακείμενα χωρία Καῤῥηνὸς, Βατναῖος Βατνηνός.

Ψ.

*Ψ*αμμαθοῦς, πόλις Λακωνική, Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων· μετὰ γὰρ τὸ Ταίναρον πόλις ἐκδέχεται Ψαμμαθοῦς. τὸ ἐθνικὸν Ψαμμαθούντιος καὶ Ψαμμαθούσιος, ὡς Σελινούντιος Σελινούσιος.

Ψεβώ, χώρα ἐνδοτέρα Αἰθιοπίας, περὶ ἧς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακοῖς τάδε γράφει· οὗτοι δή φασιν εἶναι χώραν ἀπέχουσαν Αἰθιοπίας ὁδῶν πέντε καλουμένην Ψεβώ. Ἀρτεμίδωρος ὀγδόῳ γεωγραφουμένων λίμνην εἶναί φησι. τὸ ἐθνικὸν Ψεβοίτης, ὡς Σαβοίτης.

Ψενακώ, κώμη τοῦ Ἀτριβίτου νόμου, ὡς Ἀρτεμίδωρος ὀγδόῳ γεωγραφουμένων. οἱ κατοικοῦντες Ψενακοῖται ἂν κυρίως λέγοιντο.

Ψενηρὸς, Αἰγυπτία κώμη. τὸ ἐθνικὸν Ψενηρίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ψέντρις, Αἰγυπτία κώμη· κλίνεται Ψέντρεως. τὸ ἐθνικὸν Ψεντρίτης, ὡς Λεπτίτης Λέπτεως καὶ Μεμφίτης Μέμφεως.

Ψευδαρτάκη, λόφος ἐν Σκυθίᾳ μετὰ τὸ λεγόμενον ὄρος Ἅγιον. τὸ τοπικὸν Ψευδαρτακαῖος. καὶ κατὰ τέχνην λέγεται Ψευδαρτακηνὸς διὰ τὰ πλησιόχωρα.

Ψευδοκοράσιον, αἰγιαλὸς μέγας μεταξὺ Κωρύκου καὶ τῆς Σελευκείας τῆς παρ' Ἰσαύροις. Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ τῶν γεωγραφουμένων· παραλλάξαντι δὲ ταύτην αἰγιαλὸς ἄλλος ἐκδέχεται σταδίων τριῶν, μηνοειδὴς, ὕφορμος, καλούμενος Ψευδοκοράσιον.

Ψησσοὶ, ἔθνος τῆς Ταυρινίας. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως. ἔπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος. Τυριτ δὲ τὸ Ψησσῶν ἔθνος.

Ψίλιον, ποταμὸς μεταξὺ Θυνίας καὶ Βιθυνίας. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ περὶ Ἡρακλείας. ἐν κυριέσσαντος ἀπὸ τοῦ Σαγγαρίου χωρίου, εὖ τοῦ Ψιλίου ποταμοῦ. ἔστι καὶ ἄλλος Ψίλις ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. τὸ τοπικὸν Ψιλίτης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐπεκράτησεν ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν τοὺς οἰκήτορας Ψιλιανοὺς καλεῖν.

Ψίμαδα, χωρίον Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιμαδεύς. Καπίτων πεντεκαιδεκάτῳ· Κόνωνα δὲ παρόντα Ψιμαδέα μεγάλως ἐφιλοφρονήσατο.

Ψίναφος, Αἰγύπτου πολίχνιον, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ψιναφίτης.

Ψινέκταβις, κώμη Αἰγυπτία. κλίνεται Ψινεκτάβεως. τὸ ἐθνικὸν Ψινεκταβίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις καὶ τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ψιττακή, πόλις παρὰ τῷ Τίγριδι, ἐν ᾗ τὸ φυτὸν τῶν Ψιττακίων, ὡς Δαμόφικος. ὁ πολίτης Ψιττάκιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Ψιττακίας καρποῦ. τὸ κυριώτερον δὲ ἐθνικὸν Ψιττακηνός, διὰ τὸ ἐπιρικαί * Ψιττακηνὴ ἡ χώρα, ἧς καὶ Ἀριστοτέλης μέμνηται ἐν τοῖς θαυμασίοις.

Ψιττάχεμμις, κώμη τῆς Αἰγυπτίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιτταχεμμίτης καὶ τῷ τύπῳ τῶν εἰς ης καὶ ὅτι τοῦ ἁπλοῦ τοῦ Χέμμις. τὸ ἐθνικὸν Χεμμίτης. κώμη δ' ἐστὶ καὶ αὐτὴ Αἰγυπτία.

Ψυκτήριος, τόπος ἐν Θρᾴκῃ, ἀπὸ Ἡρακλέους ἀναψύξαντος τὸν ἱδρῶτα ἐν τῷ καταπαλαῖσαι τὸν Ἀδραμύλην, καθὼς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν Κνίδης κτίσει. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως διὰ τὸ προκατειλῆφθαι τὸ πρωτότυπον, ἔχον αὐτὸν τὸν τύπον.

Ψύλλα, χωρίον μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ τοῦ Πόντου. Μένιππος ἐν περίπλῳ τοῦ Πόντου· ἀπὸ Κρηνίδων εἰς Ψύλλαν χωρίον στάδια εἴκοσιν· ἀπὸ Ψύλλης χωρίου

εἰς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδια κ'. τὸ ἐθνικὸν Ψυλλάτης.

Ψύλλοι καὶ Ψυλλικὸς κόλπος, ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης· ὁ Ψυλλικὸς κόλπος μέγας καὶ βαθὺς, τριῶν ἡμερῶν πλοῦς. περὶ δὲ Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ· Νασαμῶσιν ὅμοροί εἰσιν οἱ Ψύλλοι. λέγεται δὲ ἀπὸ Ψύλλου. οὗτοι λέγονται πᾶσι θηρίοις καὶ ἑρπετοῖς δακνόμενοι ἀβλαβεῖς διατελεῖν.

Ψύρα, νῆσος μικρὰ, πλησίον Χίου, ἣν ὁ ποιητὴς Ψυρίαν καλεῖ,

νήσου ἐπὶ Ψυρίης.

τὸ ἐθνικὸν οὖν Ψύριος. καὶ τὸ θηλυκὸν Ψυρία. τὸ οὐδέτερον Ψύριον. Στράβων ἐν τεσσαρεσκαιδεκάτῃ Ψυρά φησιν οὐδετέρως· τὰ Ψυρὰ νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας. τὸ ἐθνικὸν Ψυρεὺς, ὡς Μυρεύς. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος, Ψυρᾷ τὸν Διόνυσον ἄγοντες. καὶ ἐν Νεμέσῃ, Ψυρᾷ τε τὴν Σπάρτην ἄγεις.

Ψυττάλεια, νῆσος περὶ Σαλαμῖνα. Ἡρόδοτος· εἰς τὴν νησῖδα τὴν Ψυττάλειαν, τὴν μεταξὺ Σαλαμῖνος κειμένην καὶ τῆς ἠπείρου. Ἡρωδιανὸς μὲν Ψυττάλην αὐτὴν καλεῖ. ἔοικε δὲ τὸ Ψυττάλεια πρωτότυπον εἶναι, ὡς Ἀπάμεια, Μαντίνεια, Ἐρύθεια, Ζέλεια· ἀφ' ὧν κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο Ἀπάμη, Μαντίνη, Ζέλη, Ἐρύθη, περὶ ὧν κατὰ τοὺς οἰκείους εἰρήκαμεν τόπους. τὸ ἐθνικὸν Ψυτταλεὺς, ὡς Ἀτταλεὺς, Μαντινεὺς, Ἀντιοχεύς. ἔστι γὰρ ἡ Ψυττάλεια, ὡς Ἀττάλεια. κέκληται δὲ ἀπὸ Ψυττάλου.

Ψύχιον, τόπος Κρήτης, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Ψυχιεὺς, ὡς τοῦ Νότιον Νοτιεὺς, Δουλίχιον Δουλιχιεύς.

Ψωφὶς, πόλις Ἀρκαδίας, κέκληται ἀπὸ Ψώφιδος τοῦ Λυκάονος, ὑφ' οὗ φασι τὸ παλαιὸν ἐκτίσθαι αὐτήν.

ἡ ἀπὸ Ψωφῖδος τῆς Ἔρυκος θυγατρός. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ψωφὶς Ἀκαρνανίας, ἡ παλαιὰ λεγομένη. ἔστι καὶ τρίτη τῆς Ἀχαΐας. ὁ πολίτης ὤφειλεν εἶναι Ψωφίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις ληγόντων. ἀλλὰ γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς τῆς Ἀρκάδος Ἀρκάδιος καὶ τῆς Αὐλίδος Αὐλίδιος, οὕτω Ψωφῖδος Ψωφίδιος. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ· Καππ * ἦν ἐν τῷ ὄρει καὶ Ψωφιδίους κακὰ πόλλ' ἔοργεν. ἔστι καὶ ἑτέρα Ψωφὶς, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ψωφίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ. λέγεται καὶ ἡ Ζακυνθίων ἀκρόπολις Ψωφὶς, ὡς Παυσανίας φησὶν ὀγδόῳ περιηγήσεως.

Ψωχέμμις, πολίχνιον Αἰγύπτου. Ἀρτεμίδωρος ὀγδόῳ γεωγραφουμένων. καὶ Περικερμὶς ἐκ δεξιῶν μερῶν καὶ Θαλαβαύση καὶ Ψωχέμμις. τὸ ἐθνικὸν Ψωχεμμίτης τῷ ῥηθέντι λόγῳ ἐν τῷ Ψιτταχεμμῖται.

Ω.

'Ωβαρηνοί, μέρος Ἀρμενίας, περικείμενον Κύρῳ ποταμῷ, ὅστις Εὐφράτην παραλλήλως ἔχει. μέμνηται δ' αὐτῶν καὶ Κουάδρατος ἐν ἕκτῳ Παρθικῶν· παρὰ δὲ Κύρῳ ποταμῷ Ὠβαρηνῖται καὶ Ὠτηνοὶ νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες.

Ὤγενος, ἀρχαῖος θεός, ὅθεν ὠγενίδαι καὶ ὠγένιοι ἀρχαῖοι. Παρθένιος ὁ Φωκαεύς, Δηλωσύνῃ τ' ἐγὼ τηθά τε καὶ Ὠγενίης στυγὸς ὕδατι.

Ὠγυγία, νῆσος ἀρχαία, ἔνθα Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ναυαγίου ἐξεῤῥίφη. λέγεται καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἡ Θήβη ἀπὸ Ὠγύγου υἱοῦ Τερμέρας τὰς * λέγονται καὶ οἱ Λύκιοι Ὠγύγιοι, ἐξ αὐτοῦ Ὠγύγου. ἐλέγετο καὶ ἡ Ἀττικὴ πᾶσα Ὠγυγία, ὡς Χάραξ φησὶν ἐν τοῖς Χρονικοῖς.

Ὤγυλος, νῆσος μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ὠγύλιος.

Ὤγυρις, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠγυρίτης διὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου· Ὁμηρῖται γὰρ καὶ Σαβαῖται καὶ ἄλλα παραπλήσια πλεῖστα.

Ὤδονες, ἔθνος Θρᾴκης τοῖς Μαίδοις ὅμορον. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ,

Μαίδων τ' ἄγρια φῦλα καὶ Ὤδονες ἐγχεσίπαλοι.

Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας.

Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.

Ὅμηρος. ἔστι δὲ πρὸς τῇ Ἀλίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ὠκαλεύς; ὡς μέν τινες * ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ τὸ συντόμως πορεύεσθαι ἐκ Θεσ-

κιῶν εἰς Θήβας· αἱ δὲ Θεσπιαὶ γειτονοῦσι καὶ ὁμοροῦσιν αὐτῇ.

Ὠκεανός, ὁ ποταμὸς ὁ περιέχων τὴν γῆν. Φαβωρῖνος ἐν ταῖς παντοδαπαῖς ἱστορίαις· προσαγορεύουσι δὲ τὴν ἔξω θάλατταν ἐκεῖνον μὲν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων Ὠκεανὸν, οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλατταν, οἱ δ' Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος. ἐκλήθη δ' οὕτω παρὰ τὸ ὠκέως νάειν, ὅ ἐστι ῥεῖν. οἱ παροικοῦντες Ὠκεανῖται. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὠκεανῖτις. ἀλλὰ καὶ Ὠκεανὶς ἐκ τοῦ Ὠκεανός. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ποταμόν καὶ Κηφισόν καὶ παρά γίγνεται ἐκ δύο εἰς ἓν παραγωγὴ Παραποτάμιοι καὶ Παρακηφίσιοι, οὕτω καὶ ἐκ τῶν πρός καὶ Ὠκεανῷ Προσωκεάνιοι. Προσωκεανίους ἔφησεν ἐν ἐννεακαιδεκάτῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς· οὕτω Λιβύην χειρωσάμενος μέχρι καὶ τῶν Προσωκεανίων ἐθνῶν. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης παραγωγῆς πολλάκις εἰρήκαμεν.

Ὤλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος,

Γραύσιον τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον.

Σοφοκλῆς ἐν Ἱππῶνι,

ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι.

Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτήν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· τὸν Ὤλενον καὶ τὴν Παλλήνην, νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκε. κέκληται δ' ἀπ' Ὠλένου τοῦ Διός, ὡς Ἴστρος ἐν Αἰγυπτίων ἀποικίαις· τῶν δὲ Δαναΐδων Ἀναξιθέας καὶ Διὸς Ὤλενον γενέσθαι τὸν ἄρξαντα τῶν Ὠλενίων. ἔστιν οὖν καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει,

οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην.

τὸ θηλυκὸν Ὠλενία Ἡσίοδος,

ᾤκει δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο.

τὸ τοπικὸν ἐπιῤῥηματικῶς Ὠλενίηθεν. τὸ οὐδέτερον Ὠλένιον.

Ὤλερος, Κρητικὴ πόλις, περὶ ἧς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησι· ποῤῥωτέρω δὲ τῆς ἱερᾶς Πύτνης Ὤλερος ἦν πόλις, ἐφ' ὑψηλοῦ μὲν κειμένη τόπου. ὁ πολίτης Ὠλέριος καὶ Ὠλερία Ἀθηνᾶ. τὸ οὐδέτερον Ὠλέριον. φησὶ γὰρ οὕτω· τῇ δὲ θεῷ ταύτῃ ἑορτὴν ἄγουσιν Ἱεραπύτνιοι, τὴν δ' ἑορτὴν Ὠλερίαν προσαγορεύουσιν.

Ὠλίαρος, νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, περὶ ἧς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ νήσων οὕτω φησίν· Ὠλίαρος Σιδωνίων ἀποικία, ἀπέχουσα Πάρου σταδίους πεντήκοντα ὀκτώ. τὸ ἐθνικὸν Ὠλιάριος, ὡς Ἄμυρος Ἀμύριος.

Ὤλλινα, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠλλιναῖος, ὡς Πελλιναῖος τῆς Πελλήνης.

Ὦπιαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ Ἰνδὸν ποταμὸν Ὦπιαι. ἐν δὲ τεῖχος βασι * μέχρι τούτου Ὦπιαι, ἀπὸ τούτου ἐρημίη μέχρις Ἰνδῶν.

Ὠρεὸς, πόλις Εὐβοίας. ἡ δὲ Εὔβοια νῆσός ἐστι περιφανεστάτη τῆς Ἑλλάδος, ἡ λεγομένη Εὔριπος. τούτου τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται Ὠρείτης, ὡς Ζελείτης, Σαμαρείτης, Μαρωνείτης. μέμνηται τοῦ ἐθνικοῦ καὶ Χάραξ ἐν Χρονικῶν ἑκκαιδεκάτῳ· Ἀθηναῖοι ἅμα Χαλκιδεῦσι τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Μεγαρεῦσι στρατεύσαντες εἰς Ὠρεὸν Φιλιστίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν καὶ Ὠρείτας ἠλευθέρωσαν. Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησίν, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι Ὠρεΐτας· οὕτω τὴν τῶν Ὠρεϊτῶν νυκτὸς αἱροῦσι πόλιν. καὶ δοκεῖ ἀναλογώτερον εἶναι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης παραγόμενα μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς, Στάγειρος Σταγείρου Σταγειρίτης, Ἄβδηρος Ἀβδήρου Ἀβδηρίτης, Πεντάσχοινος Πεντασχοίνου Πεντασχοινίτης, Δίολκος

Διόλκου Διολκίτης· οὕτως Ὠρεὸς Ὠρεοῦ Ὠρεΐτης καὶ κατὰ σύνοδον τοῦ ε καὶ ι Ὠρείτης. οὐχ ὅμοιον δὲ τούτῳ τὸ Ζελείτης καὶ Σαμαρείτης, ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καθαρὸν ληγόντων παρῆκται.

Ὠρικός, πόλις ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἠπείρου τὸν Ὠρικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις· μετὰ δὲ Ὠρικὸς λιμήν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε. λέγεται ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος ἑβδόμῳ· οἱ δὲ τὸν Ὠρικὸν κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται παρὰ τὴν εἰσβολὴν πρὸς τὸν Ἀδρίαν ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. ὁ πολίτης Ὠρίκιος· τὸ θηλυκὸν Ὠρικία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή.

Ὠρισία, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὠριτανός. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. ἀμφότεροι γάρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν, καί τινα τῆς μεσογείου πρῶτον μὲν Ὠριτανοί. πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλαι, Ὀρσία καὶ Κατάλων.

Ὠρῖται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ· ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον. καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ· ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδούς, ὡς ἐνοικοῦντας τὴν πέτραν. *

Ὠρύχιον, τόπος τῆς Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Ὠρύχιος. Εὐφορίων Διονύσῳ·

ἴχνος ἐν Ὠρυχίοισιν ἔρκεσιν ὀκλάσαιντο.

Ὠρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Εὐφορίων· Κλιτορίς, αὐλητής, Ὠρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά. κέκληται ἀπὸ Ὠρωποῦ τοῦ Μακεδόνος τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἄλλη Εὐβοίας. Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ὠρωπὸν Γραϊάν φησι λέγεσθαι. ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ὠρωπίας πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ Ἐρεθρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη. ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτο-

ρος, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῇ περὶ Συρίας φησὶν οὕτω· Ξενοφῶν ἐν ταῖς ἀναμετρήσεσι τῶν ὅλων περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι Ὠρωπόν, ἣν πρότερον Τελμισσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δ' ἔφασαν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν καλεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ. ἔστι οὖν καὶ τετάρτη ἐν Ἄργει ὕστερον κτισθεῖσα, καὶ πέμπτη ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἤγουν ἐν Νικοπόλει. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Θουκυδίδης ὀγδόῃ· ἔχοντες οὖν τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Ῥόδον. τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτὸς ἐν νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπίων πόλις. Στράβων δ' ἐν τῇ ἐννάτῃ φησίν· ἀπὸ τῆς Ὠρωπίας ἐπὶ τὴν δύσιν· ὡς ἀπὸ τοῦ Ὠρώπιος. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ Ὠρωπιεὺς Ὠρωπιὰς εἶπε. Παυσανίας δὲ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τὴν μὲν πόλιν θηλυκῶς εἶπε· διαρπάσουσιν Ὠρωπὸν ὑπήκοόν σφισιν. οὕτω τὸ ἐθνικόν· οὕτω καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν οἱ Ὠρώπιοι. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ· παριόντι Ὠρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἐδῄωσαν. καὶ Θεόπομπος καὶ Ἑλλάνικος ἀνακοινοῦνται τῶν Ὠρωπίων Τηλέφῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου βουλομένοις καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑπάρχειν αὐτοῖς.

Ὠστία, πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας· ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις, Ὠστία πόλις πλησίον. καὶ Πολύβιος ἕκτῳ· ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν Ὠστίαν ἐπὶ τοῦ Τιβέριδος. ἐκτίσθη δ' ὑπὸ Μαρκίου βασιλέως, τοῦ ἀπὸ Νουμᾶ τρίτου, ὡς Διονύσιός φησιν ἐν Ῥωμαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὠστιανὸς καὶ Ὠστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὠστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων· παρέλαβε δὲ τὴν Ὠστίων πόλιν. Στράβων δὲ ἐν τρίτῃ οὕτω φησὶν οὐδετέρως· τὰ Ὤστια τῆς Ῥώμης ἐπίνειον.

Ὠστίωνες, ἔθνος παρὰ τῷ δυτικῷ Ὠκεανῷ, οὓς Κοσσίνους Ἀρτεμίδωρός φησι. Πυθέας δ' Ὠστιαίους· τού-

των δ' ἐξ εὐωνύμων οἱ Κόσσινοι λεγόμενοι 'Ωστίωνες, οὓς Πυθέας 'Ωστιαίους προσαγορεύει.

'Ωτηνή, μοῖρα 'Αρμενίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν τρίτῳ· ὁ δὲ τῆς 'Αρμενίας βασιλεὺς Πάκορος ἐν τούτῳ περὶ 'Αρτάξατα καὶ τὴν 'Ωτηνὴν τῆς 'Αρμενίας διάγων. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ· περὶ δὲ Κύρον ποταμὸν 'Ωβαρηνοί τε καὶ 'Ωτηνοὶ νέμονται, μέγα μέρος 'Αρμενίας ὄντες.

'Ωτιεῖς, μοῖρα Κυπρίων. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ. 'Αμαθούσιοι δὲ καὶ Σόλιοι καὶ 'Ωτιεῖς ἀντέχοντες ἔτι τῷ πολέμῳ.

'Ωφθίς, πόλις Λιβύης, Αἰγύπτῳ παρακειμένη. ὁ πολίτης 'Ωφθίτης, διὰ τὴν εἰς ις κατάληξιν, τὴν εἰθισμένην Αἰγυπτίοις τε καὶ Λίβυσι. τὸ μέντοι 'Ωφθὶς κατὰ χρῆσιν οὔπω τέως εὗρον.

VARIAE LECTIONES

EX MS. CODICE ABBATIAE PERUSINAE
COLLECTAE

A B

IACOBO GRONOVIO.

Διόλκου Διολκίτης· οὕτως Ὠρεὸς Ὠρεοῦ Ὠρεΐτης καὶ κατὰ σύνοδον τοῦ ε καὶ ι Ὠρείτης. οὐχ ὅμοιον δὲ τούτῳ τὸ Ζελείτης καὶ Σαμαρείτης, ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καθαρὸν ληγόντων παρῆκται.

Ὠρικός, πόλις ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἠπείρου τὸν Ὠρικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις· μετὰ δὲ Ὠρικὸς λιμήν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε. λέγεται ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος ἑβδόμῳ· οἱ δὲ τὸν Ὠρικὸν κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται παρὰ τὴν εἰσβολὴν πρὸς τὸν Ἀδρίαν ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. ὁ πολίτης Ὠρίκιος· τὸ θηλυκὸν Ὠρικία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή.

Ὠρισία, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὠριτανός. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. ἀμφότεροι γάρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν, καί τινα τῆς μεσογείου πρῶτον μὲν Ὠριτανοί. πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλαι, Ὀρσία καὶ Κατάλων.

Ὠρῖται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ· ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἑξῆς Ὠριτῶν, Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον. καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ· ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδούς, ὡς ἐνοικοῦντας τὴν πέτραν. *

Ὠρύχιον, τόπος τῆς Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Ὠρύχιος. Εὐφορίων Διονύσῳ·

ἴχνος ἐν Ὠρυχίοισιν ἔρκεσιν ὀκλάσαιντο.

Ὠρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Εὐφορίων· Κλιτορίς, αὐλητής, Ὠρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά. κέκληται ἀπὸ Ὠρωποῦ τοῦ Μακεδόνος τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἄλλη Εὐβοίας. Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ὠρωπὸν Γραϊάν φησι λέγεσθαι. ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ὠρωπίας πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ Ἐρεθρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη. ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτο-

ρος, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῇ περὶ Συρίας φησὶν οὕτω· Ξενοφῶν ἐν ταῖς ἀναμετρήσεσι τῶν ὅλων περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι Ὠρωπόν, ἣν πρότερον Τελμισσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δ' ἔφασαν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν καλεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ. ἔστι οὖν καὶ τετάρτη ἐν Ἄργει ὕστερον κτισθεῖσα, καὶ πέμπτη ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἤγουν ἐν Νικοπόλει. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Θουκυδίδης ὀγδόῃ· ἔχοντες οὖν τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Ῥόδον. τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτὸς ἐν νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπίων πόλις. Στράβων δ' ἐν τῇ ἐννάτῃ φησίν· ἀπὸ τῆς Ὠρωπίας ἐπὶ τὴν δύσιν· ὡς ἀπὸ τοῦ Ὠρώπιος. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ Ὠρωπιεὺς Ὠρωπιὰς εἶπε. Παυσανίας δὲ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τὴν μὲν πόλιν θηλυκῶς εἶπε· διαρπάσουσιν Ὠρωπὸν ὑπήκοόν σφισιν. οὕτω τὸ ἐθνικόν· οὕτω καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν οἱ Ὠρώπιοι. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ· παριόντι Ὠρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἐδῄωσαν. καὶ Θεόπομπος καὶ Ἑλλάνικος ἀνακοινοῦνται τῶν Ὠρωπίων Τηλέφῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου βουλομένοις καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑπάρχειν αὐτοῖς.

Ὠστία, πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας· ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις, Ὠστία πόλις πλησίον. καὶ Πολύβιος ἕκτῳ· ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν Ὠστίαν ἐπὶ τοῦ Τιβέριδος. ἐκτίσθη δ' ὑπὸ Μαρκίου βασιλέως, τοῦ ἀπὸ Νουμᾶ τρίτου, ὡς Διονύσιός φησιν ἐν Ῥωμαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὠστιανὸς καὶ Ὠστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὠστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων· παρέλαβε δὲ τὴν Ὠστίων πόλιν. Στράβων δὲ ἐν τρίτῃ οὕτω φησὶν οὐδετέρως· τὰ Ὤστια τῆς Ῥώμης ἐπίνειον.

Ὠστίωνες, ἔθνος παρὰ τῷ δυτικῷ Ὠκεανῷ, οὓς Κοσσίνους Ἀρτεμίδωρός φησι. Πυθέας δ' Ὠστιαίους· τού-

maxime sentiens, sed castigatius quoque et operosius omnia tractans, obiisset scriptum diem; ac vidua simul cum librario me adiissent consilium manumque petentes ad hunc imperfectum foetum, et qui sane perdiu fuerat ἐν ὀδύναις, producendum; non modo quid agendum videretur indicavi, sed ut omnia quam rectissime agerentur, id quod petebant, curavi, ut et Berkeliana omnia, quae restabant, tum optima fide colligerentur, tum pura puta sine varietate ulla Stephano adderentur. Ad quod quidem vinculo nullo obligari me satis sciebam; sed ratio optimi publici pariter et dolor ex morte viri perquam defatigati mihi illatus huc me compulit. Etsi enim existimarem, immo scirem, nonnulla hic interventura, quae parum se mihi essent probatura; et id satis exercitatio mea ad unam pericopen de Dodone declarat; tamen quia et illius iusta Berkelius agnovit, et ideo saepius mecum de studiis suis colloquutus est, amorem, quem vivo nunquam denegavi, huic unicae eius memoriae impertire quoque libenter volui. Propterea quum id quod dixi, interventu et industria iuvenis seduli et in bonam spem florentis Petri Abkoude eventurum esset ac iam quoque evenerit; tum quia nostro sic placuisset, interpretationi etiam, quo quidem labore nec inutiliorem ullum nec ingratiorem in his fragmentis et Grammaticis recessibus existimo, tamen dico, quia sic alter inceperat, oculum adieci, ut quantum posset hic liber ab vitio immunis exiret, quum in Amstelodamensi editione recordarer me aliquoties offendisse. Hac igitur in parte quum sic quoque versari sedulo constituerem; tum denique me impendere Salmasiano labori debui. In quo quum deprehenderem, quemadmodum egisset Berkelius, ut plane voluerit sui esse arbitrii, ego et e publica et e Stephani re fore iudicavi vel maxime, imo et famae summi viri me consulturum optime, si prout consequi et excipere voces ac mentem eius ex notis per margines adscriptis et partim non cum cura servatis, partim bibula charta scripturam absorbente interruptis, possem, ea ipsa integra quoque interponerem. Id ego consilium ab initio ob has solas quas dixi causas iniebam; sed in progressu animadverti divinitus ad hoc me devenisse, nec potuisse me in eorum quae dixi trium gratiam aliquid conducibilius excogitavisse. Nam quum is liber ambulaverit

per multorum manus, nec quisquam omiserit inde aliquid eligere; ut publice appareret hac in parte, quid proprium Salmasii esset, quid alii suum esse vellent, hoc uno modo effici potuit. Praecipue vero ita faciendum fuit propter postumas curas Eximii illius Viri, Lucae Holstenii, nuper satis magno publici commodi pretio publicatas; quem quum constet ante omnes usum hoc exemplari, et id in eis utramque faciat paginam, tum deprehendi persaepe, vel omitti, quae nosci publice intererat, vel non dari Salmasio suum (quod tamen quomodocunque acciderit, iudicium meum non facio, neque quidquam secius cogito, nec nego potuisse Holstenio obversari eadem et fuisse lecta; sed tamen quod Salmasii est, eius esse negari nequit, quum primus hoc egerit) vel perperam citari. Sic certe in *Πιαλία* tam clare distincteque exhibet Salmasiana manus, quod nunc edi curavi, ut nihil clarius. Sic quod in *Πόλιον* lego ab Holstenio notari, tanquam MSSti habeant *Πολλον* additis verbis *cum accentu in penultima*, illud manifeste apparet subrepsisse optimo viro, dum in Salmasii manu et editione Xylandri vocalis media eius vocis subiicitur notae distinctionis crassiori post vocem τοπικά in v. *Πλωθεία*: nec alterum quod sequitur *λέγεται δὲ Ζεὺς ὁ πολίτης Πολιεὺς* in ullo MS. legitur. Sic in *Πραῖσος* nullus codex habet *Πλαῖστος*. Sic in *Ῥάβεννα* nullus habet *Φλαβίῳ*, sed ut perspicue manus Salmasii, *Φλουμίῳ*. Sic non probabitur in *Σεβαστὴ* MS. habere *ἐν τῇ Κορύκῳ*. Sic longe abest, ut in *Σκυμνιάδαι* Salmasii coniectura fuerit, qua ex *σὺν Γέταις* legendum *συνεχὴς Γέταις* existimaverit, ut clarissime sententiam eius perspicua hic quoque manus enunciet, prout nunc editum. Ut adeo opiner non incassum me ad hunc laborem consensisse, quo ab literis *ΠΑ* (nam illic defecit Berkelius) singula Salmasiana κιστικῶς enotavi. Utinam idem contigisset in priore etiam parte! neque enim dubium, quin vir ille eximius sibi fraudem saepe fecerit; certe in nullo codice invenies *Ἀβδήρου*, quod ille in *Ἄβδηρα* testari sustinuit in MSS. quum Salmasius palam adscripserit, *lege Ἀβδήρου*. Non possum dissimulare his quae dixi aliquid prorsus par et aequale. Nam in versibus, qui citantur voce *Ἀγρίαι*, scripsit Holstenius habere MSS. *οὕνεκεν ὤν*: at Berkelius notat Salmasium legisse ex Palatinis codicibus *φονεκεῶν Παίδας*,

rogatque quid sit φονεκεῶν et quid οὐνεκένων. Sed uterque aberrant ab Salmasii manu. Nam male Holstenius apposuit ν, quod erat nullibi, et Berkelius supposuit φ inde quod prima vocalis in ουνεκε superposita mediae vocali in Πιόίδας accentum literae ι superpositum fere sibi annexuerit. Nam si contempleris Salmasii manum, manifestissime deprehendes συνεκεων κιόίδας καὶ ἄνες ἠδ' ἀγριᾶνας. Nec alienum est illud perditissimi loci in Ἀγβάτανα, ubi nosti esse illa μήτε ἄρα παρακινδυνεύει τὸ β ὑποτετάχθαι τῷ γ, ἐν οἷς ὑποτέτακται ἐν τῷ λάγβα, τὰ ὄρκια. Ubi operae pretium erit consulere has notas et Holstenianas. Verum en tibi penitus et integram manum Salmasii. *Corruptissimus hic locus si quis alius in toto Stephano; neque quidquam nos adiuvant in tam destructo loco scripti codices. Quare coniecturis agendum, et omnino ita legendum:* μή τι ἄρα παρακινδυνεύει τὸ β ὑποτετάχθαι ἐν οἷς τῷ γ, ἐν οἷς ὑποτετάχθαι τῷ κ, ὡς ἐν τῷ Ἀκβάτανα (hic sauciatus est margo exterior paginae, et scriptae vocis reliquum est solum) . . . ις, quasi extrema pars literae α et ς, unde Holstenius vel supplevit vel vidit fuisse σύριας. Illa prima ἐν οἷς inducta quidem sunt leniter; sed nescio an non fortuitum id fuerit, certe sententia alioqui nulla est in mutatione quam facit, at ex repetitis sana. Etiam locus Hesychii de λάγβατον est Salmasii inventum. Quin et in Ἀλάβανδα Salmasius non σίγγνον, ut Holstenius, non σιγγὸν ut alter, sed clare annotavit σιγνόν. Quae quidem omnia velim scripta in comparatione manus Salmasii ad Holstenium, et plura inveniet, si quis extrema studiose inspexerit. Quum igitur confecta tandem sint omnia, et haec editio id certe habeat praecipuum, quod ex ea patere potest, quid in variis Stephani scriptis exemplaribus habeatur; porro egit mecum librarius, ut quae ex Perusino codice excerpta quondam priori Stephani editioni adiunxi, ea huic quoque adiecta esse vellem, et si quid aliud ad manum foret; quod quidem sciebat ipse esse multiplex, qui et puerum me noverat et Stephanum amavisse conscius erat. Dedi sane hanc veniam, et recognovi, prout tempus ea curari augerive iussit aut concessit, quum praesertim viderem ab Berkelio interdum ea excerpta usurpata esse, tantoque indulsi libentius, quod hic scriptor sit unus eorum, quorum vetusta scripta exemplaria non oppido frequentis-

sima ab priorum temporum incendiis et vastationibus relicta sunt; ita vexatus, ut non tam epitome prioris operis, quam excerpta ipsius epitomes appellari debeant, in postremis praesertim partibus, alio aliud vel omittente vel annotante. Itaque quum certo semper mihi constiterit a Stephano hunc librum inscriptum fuisse ἐθνικὰ, ut ante annos multis Berkelium docui, quibus etiam adsensit, ut nunc patet; tum huic quo de nunc agimus, volumini praefigendus erat titulus ἐκ τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου κατὰ ἐπιτομὴν, qui titulus ad literam exstat in codice Perusino. Unde quum in aliis aut MSStis aut editionibus aliena prorsus inscriptione et plane ad arbitrium ficta ab nescio quibus hoc opus insigniatur, non vereor ferme credere hanc nostram Perusini codicis ab manu ipsius Hermolai esse profectam. Nam licet haec ipsa, prout hodie habent, appareat ab aliis post Hermolaum fuisse adhuc amputata forsan et contracta; illi tamen qui id ausi sunt, non in ipsa inscriptione id significarunt, sed retento quod praefixerat Hermolaus, ad speciem, ipsi operi nonnulla subtraxerunt aut conducti librarii vel lassi vel fraudatores ea ratione emptoribus illuserunt. Certe si nihil aliud adeptus fuissem, at eo solo reor mihi excursionem illam Perusinam per Apennini annique frigora bis repetitam satis repensam esse, quum hoc addiscerem. Non enim quum Stephanus hunc laborem occupavit, Geographiam solam pro scopo habuit, quam Grammatices suae aliam eamque non contemnendam partem, scilicet rationem formandi appellativi nominis ex primitivis urbium similiumque rerum vocabulis, de qua non admodum conveniebat inter antiquos. Scripsit ergo Stephanus ἐθνικὰ, plane exemplo Orionis, item veteris Grammatici, de quo diserte satis testatur Etymologus in voce Ἄστυ scribens, οὕτως Ὠρίων περὶ ἐθνικῶν. Unde et in tertio ex versiculis, quos fragmento ipsius Stephani ex Bibliotheca Seguieriana subiectos videmus, perperam legitur

τῶν τοπικῶν Στεφάνοιο σοφῆς στάζοντα μελίττης.

Non enim τοπικὰ ullum locum hic habent; quum τοπικὰ nimis exiguam in hoc opere partem constituant, quam ut in florum appellatione materies eius in fine queat comprehendi: et sane in duobus antigraphis tum Rulaei

iam μάκαρος, tum Copesii, utriusque mihi commendatissimi nominis, ipse legi τῶν ἐθνικῶν, ut omnino sic opiner legi quoque in autographo, de cuius lectionis veritate dubitavisse nefas et putidum est. Id Stephani opus in epitomen contractum fuit, ut novimus, et ex illa multi pro lubitu separatim sibi aliqua corrogaverunt, ut res ipsa praeter hanc inscriptionem, quae egregie conveniunt, declarat. Caeterum praeter hanc circumcisionem Stephani laboribus factam nescio an existimaverit Vir Maximus G. I. Vossius, certe videtur existimavisse commentarios quoque in haec ἐθνικὰ elaboratos exstitisse, dum verba Eustathii in periegesin Dionysii ista, φησὶν οὖν ὁ παρὰ τῷ γράψαντι τὰ ἐθνικὰ Οὐράνιος οὗτος ὀνομαζόμενος, hoc modo vertit: *Ait ille, qui in Ethnicorum Scriptorem commentarium edidit (Uranius is nominatur.)* Certe et falsum vanumque id est, et indignum aut reprehensore aut correctore. Porro ut didicerimus, quo progressu et filo ἐθνικὰ sua Stephanus deduxerit (de quo incertus haerebat Xylander, neque dum post eum quisquam indicavit, ut adeo id mere sit nostrum, ac fas putem cum tua venia huic observationi ἐμφιλονεικεῖν) egregie suppetias tulit Perusinus ille codex. Nam sequutus quidem est seriem elementorum, sed nihilominus in libros velut sectiones commodiores diduxit. Atque ita habemus duos prorsus eruditissimos et auctores et libros, alterum Graece, alterum Latine, ambo idem scribendi consilium et modum sequutos, ambo idem fatum passos, ambo similiter miserrimos ad posteritatem proditos, Festum Pompeium dico et Stephanum. Nam et ille quum instar Lexici conscriberet de vetustis rebus ac verbis Italorum, atque hodie in eius fragmentis ordo XIX literarum appareat, id opus per libros distinxit, ut ipse testatur in v. *Porriciam*, et ad viginti libros processisse scribit Paulus eius lanio. An Harpocration idem fecerit, dubito; certe nullum etiam habeo ad hanc rem indicium. Hoc scio, pessime de Harpocratione consuluisse illum, a quo postremum editus est. Nam et Stephanus et Festus et Harpocration ita egerunt, ut praecipue adtenderint ad seriem primarum literarum, unde vox aliqua inciperet, in mediis non ita accurate id exigendum opinantes. In Stephano id apparet quum passim per haec excerptorum fragmenta, sed inprimis ex catalogo partis ex

litera *Ε* post reliquias Seguierianas edito; quum illic occurrant primo Ἑλληνόπολις, postea Ἑλληνικὸν, etiam Ἑκατόννησος sit ante Ἑκατόμπυλος (etsi forte mutatio literae μ et ν hic intercedat) quod etiam sic est in fragmentis vulgatis. Idem patet ubique in Festo Pompeio. Idem quum fecerit Harpocration, et hic illic ordines restituerit Maussacus ex MSS. codicibus, hic novus editor ausus est contra fidem omnium MSStorum, contra voluntatem Harpocrationis, ex solo sui capitis arbitrio curva haec, ut iudicabat, corrigere, ipse omnibus modis corrigendus, qui Harpocrationem studiosis obtrusit longe ab sese alienum et prorsus nova editione egentem. Sed hanc noxam alibi videbimus. Hae autem Stephani sectiones omnes ut uno oculi iactu pateant, optimum putavi eas hic simul reponere. Nam quum in MS. fronte prima post titulum rubrica praemissum fuisset Ἀρχὴ τοῦ α΄, sequitur Βιβλίον β΄ ante vocem Ἀερία. Βιβλίον δ΄ ante Ἀλεξάνδρεια. Βιβλίον ε΄ ante Ἀναγυροῦς. Βιβλίον ϛ΄ ante Ἀρβάκη. Βιβλίον ζ΄ ante Ἄσαι. Βιβλίον η΄ ante Βαβαί. Βιβλίον θ΄ ante Βίβαστος. Βιβλίον ι΄ ante Βρίγες. Βιβλίον ια΄ ante Γέα. Βιβλίον ιβ΄ ante Δάαι. Βιβλίον ιγ΄ ante Δινδρύμη. Βιβλίον ιδ΄ ante Ἔαρες. Βιβλίον ιε΄ ante Ἔμβατον. ιϛ΄ ante Εἴδητες. ιζ΄ ante Ζάβιδα. ιη΄ ante Ἠδοί. ιθ΄ ante Θέλαμαι. κ΄ ante Ἴαβις. κβ΄ ante Καβαλίς. λ΄ ante Μάγαρσος. λγ΄ ante Νάαρδα. λδ΄ ante Νίβις. λε΄ ante Ξανθοί. λϛ΄ ante Ὄα. Quorum de duobus postremis etiam sic testatur Salmasiana manus, ad literae Ξ initium *Ἀρχὴ τοῦ λε βιβλίου in MS. Bibliothecae Palatinae*, ad literae sequentis *O In MS. recent. hoc loco est ἀρχὴ τοῦ λϛ βιβλίου.* Quod diserte annotandum censui, tum convenientiae horum codicum et inde opinionis meae confirmandae ergo, tum quod mentem Holstenii non intelligam id ipsum in duobus his modo locis annotantis, idque ex MSS. Palatinis, quum Salmasius istic et unum solum numeret, et non ibi solum observaverit hanc libri hujus sectionem, sed etiam in aliis locis, et cum Perusino consentiat. Id tanti esse puto, ut qua licet, Stephanum evolvens ipsis Salmasii verbis discas. Nam facto signo † ante Νισώκη (quod videtur errore manus contigisse, nam in Perusino erat ante Νίβις sequens) notat *Hic incipit trigesimus quartus liber in MSS. ἀρχὴ τοῦ ΛΔ*, ante Νάαδα *In MS. P. rec. ita legitur τέλος τοῦ ΛΒ ἀρχὴ τοῦ ΛΓ βιβλίου.* ante

Καβαλὶς (nam in mediis nihil invenio) *in MS. ad hunc locum τέλος τοῦ κα βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ κβ βιβλίου.* ante *Ἴαβις in MS. recentiore Palatino legitur ad hunc locum τέλος τοῦ ιθ βιβλίου. ἀρχὴ τοῦ ιχ*, vitiose pro solo *κ.* ante *Θαλάμαι incipit liber decimus nonus in MS. Palatino.* ante *Ἡδοὶ incipit liber decimus octavus in MS. . . . . Palatinae bibliothecae.* ante *Ζάβιδα incipit liber decimus quintus in MS. recentiori Palatino.* ante *Εἴδητες hic incipit liber decimus quartus in manuscripto recentiori Palatino.* ante *Ἔαρες in MS. recentiori Palatino incipit liber decimus tertius.* ante *Δινδρύμη in uno MS. recentiore ab hoc Δινδρύμη sumit initium βιβλίου ιγ.* ante *Ἀερία hic incipit secundus liber in uno MS. Palatino.* Haec ego sic relictis auctori verbis suis ac literis (nam ante *Ἔαρες* manifestus calami error est) producendum putavi, ut duo illa, quorum antea memini, aperte paterent. Quod vero ad mea excerpta Perusina in hoc negotio attinet, in iis ratio a me exigi non debet, quod libri III et XXI et aliquot post XXII aliique additi non sint. Video enim in schedis meis annotatos illos non esse, ut vel conniverim ad eos, vel in MS. non invenerim, quod liquide non ediderim. In quo tamen id rursum advertimus, eximie grandem iacturam esse in littera *K* factam; etsi in MS. tria modo folia (maioris formae erant) pura conspiciantur. Nam vel incredibile multa urbium vocabula contulit Stephanus literam *K* principem habentia, vel ad singula imprimis magni commentarii adiuncti fuerunt, ut sic literae *K* et *Λ* iustam octo librorum mensuram impleverint. Vel denique falsus sit librorum numerus hic notatus oportet; quod tamen cogitare vix sustineo. Etenim sic distinxisse labores suos Stephanum, prout ex MS. Perusino et Salmasiana manu demonstravi, pulcherrimo prorsus ac firmissimo testimonio corroborat fragmentum ipsius genuini Stephani, quod modo citabam, cum maximo publico commodo ab avunculo meo Samuele Tennulio V. Cl. vulgatum, in quo videas ante vocem *Ἔαρες* praefigi quoque *Βιβλίον ιά*, ut si istius fragmenti volumen integrum ad nos pervenisset, haud dubie illic omnia sensui meo convenientia reperturi fuerimus. Nam et indiculus ille locorum ab *E* incipientium continuatur, ut vides, usque ad *Ἔλωρος*, in quo desinit; atque adeo recenset ea vocabula, quibus con-

stabat liber quartus decimus; quum ab voce Ἔμβατον quae proxime post Ἔλωρος sequitur, fecerit principium libri quinti decimi: ut hinc porro discamus ab Stephano indicem vocabulorum cuique libro praepositum fuisse, de quibus in eo libro disputabat; id quod et ab aliis factum est scriptoribus, et in Stephano hactenus non observatum miror. Tantum in eo commissus est error, quod editum sit *BIBΛION IΛ*, quum edi debuerit et ante sic fuerit *BIBΛION IΔ*, qui lapsus facile et oriri potest et condonari meretur. Haec sunt, quae me diffundendi causa peragrantem vestigia Annibalis ab Faesulis propter Arni fluenta Aretium ac montes inter Cortonenses lacumque Trasimenum, et inopinanter Perusiae incidentem huic scripto libro redire Florentiam coëgerunt; et ut ad collationem eius instruerer, ab Amplissimo, qui tum me continebat fovebatque, Viro Antonio Magliabechio exemplar Xylandrinae editionis, sicut ab Reverendis Abbatibus D. Eugenio Gamurrino et D. Anselmo Campionio veniam gratiamque petere. Haec quoque sunt, quae vel Berkelio nuper nostro vel Stephano praestari nunc a me potuerunt, et quae tuis, Vir Honoratissime, auspiciis publicari cupio. Id mihi spondere audeo varias ob causas futurum, ut abs te non difficulter auferam. Si enim vel publico nomine et iure te alloquar, utique non potes illa meo labori negare eo tempore, quo eisdem universa utitur Academia, cuius partem me esse post patrem meum fata voluerunt. Quod ipsum nomen quum hic positum leges, non dubito, quin eo solo te etiam invitum expugnari posse confessurus sis ultro ad indulgendum cupiditati meae, quum et arctissimo non collegii solum, sed voluntatis nexu te viventi fuisse coniunctum saepe mihi per ista tempora peregrinanti fervide significes, et mortui memoriam gratissime colas. Nec satis; immo et me in amoris tui haereditatem sancte ita vocavisti, ut verissimis argumentis eum mihi frequenter declaraveris. Ad cuius quidem praesagium ego nunquam non coelitus contigisse existimavi, quod quae prima ex me vox in hoc lyceo publice audita est, ea te Rectorem Magnificum salutaverit, ut exinde omen capere deberem, cuius praecipue reverentia in vacuum adhuc pectus meum intrare deberet. Neque opinor ullam toto huius intervalli spatio iustam occasionem exstitisse, qua non de-

prehenderis illibatam officii erga te mei culturam ibi semper excubantem; et ut persuadearis eandem ibi nunquam posthac fore segnem, sed istud velut templum mansurum doctrinae, comitatis ac magnificentiae tuae, his ego velut repetitis novennalibus votis me obligo. Quid vero aut tuae aut meae vitae ratione dignius, quam ut, quum ita se res daret, illa Δαφνηφόρια festissimo Graecorum quorundam more imitemur, qui nono anno inferientes Apollinis templo olivae trunium sphaeris variae mensurae adornatum ac compluribus laureis coronatum, pompas solenniter ducebant? Hic certe est animi mei sensus, hoc desiderium votumque, ut in hac alta pace laetus pergas operari Musis tuis toties coronatis et saepius coronari meritis; atque adeo unum hoc precer, ut quam aetati meae bis Deus Opt. Max. dedit ut in te considere dignitatem viderem, eam adhuc saepius a te decorari cernam. Vale plurimum, Vir Perfectissime. die octavo decimo mensis Martii cIɔIɔCLXXXVIII, hoc est, eodem, quo primus personae tuae favor ante novennium proludendi Academicis operis animum, rem gratissimae recordationis, mihi dedit.

VARIAE LECTIONES

EX MS. CODICE PERUSINO

ET NOTAE.

In voce Ἄβαι. Οὕτως Ἄβα Ἄβαι.] MS. Perus. οὕτως Ἄβας Ἄβαι.

Ἀμφισσάν τε.] Ἀμφίσαντε, ut habet quoque prima Aldi editio.

Ἀλυβήϊος τὸ κτητικὸν, ὡς βασιλήϊος] Mirum quid agant viri insignes. Utique enim si potuerunt inter haec propria tolerare βασιλήϊος, tolerabile quoque illis debuit fuisse appellativum quod sequitur Ἀρτάβη. At contra videas eos satagere in hoc, illius, quod exemplum hic est alienissimum, vicem minime sollicitos, quum tamen praeter id quod dixi, nec βασιλήϊος veniat ab voce, quae eandem habeat terminationem, qua utitur Ἀλύβη, et insuper ab extrema poëtica licentia veniat. At si vis verum, scribes posthac Βαβιλήϊος, ab Βαβίλη, cuius mentionem suo loco potes videre, nisi quod ex hac scriptura illic quoque sit reponendum hoc modo, non Βαβύλη, quod ipsa series quoque literarum confirmat. De altera voce multae coniecturae factae iam sunt, et plures fingi possunt.

Πόλις Φωκεῦσιν.] Dolet sane, quum video hanc constructionem ab MSS. omnibus firmatam posse esse offensioni. Dicit quidem Strabo pag. 407. μεγίστας τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων. Etiam Harpocratio, Ἐλάτεια πόλις ἦν μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσι. Et cur non saltem ad hanc coniecturam iverunt? Sed idem Harpocratio scribit in Δήμαρχος. οὗτοι τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. Scribit Iamblichus lib. I. Vit. Pythag. c. 28. Ἀπόλλω εἶναι τὸν Ὑπερβορέοις. Scribit Strabo pag. 447. ἀπὸ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρετρίας. cui adde quod occurrit in voce Ἀγνοῦς. pag. 578.

Εἰς τὴν κοραξὶν χρόαν. Scribit Diodorus Sic. lib. 13. pag. 201. *εἰς τὸν τῇ πόλει λιμένα* et p. 753. *ἰδίαν τούτοις ἀπιστίαν.* Etiam vidi in epistola S. Pauli ad Romanos I, 12. MStum praeferre *διὰ τῆς ἀλλήλοις πίστεως.*

Ὡς Ἡρωδιανός.] *Ὡς Ἡρώδης.*

In v. *Ἄβαντις. Ἐν αἰγι* * δευτέρῳ.*] *Ἐν αἰγιμὶ δευτέρῳ.* Ut recte Berkelium monuerim, scribendum esse *Αἰγιμίῳ,* de quo haec fragmenta in v. *Δυμᾶν,* ubi plura Cl. Holstenius, qui etiam citat illic Pamphilum Aegimii filium, de quo plenius videri potest Pausanias in Corinthiacis pag. 137. et Io. Marshamus, in Canone Chronologico pag. 333. Memini quoque Parisiis Henr. Valesium *τὸν πάνυ* mihi ostendisse inter Observationes, ad editionem pene paratas, integrum caput de hoc Aegimio, quod nomen saepius corruptum illic restituebat. Hoc me fere puerum vidisse tanto magis gratulor, quod tot vanis et alienissimis ab MSta lectione suspicionibus laceratum hunc locum nunc disco. Sed planissime apparet ab libris vetustis, quorum scripturas iam intelligo, nos duci ad Aegimium.

Ὠνόμασεν Ζεύς.] *Ὠνόμασεν νιν Ζεύς.* Cuius discrepantiae veritas dependet a cognitione sequentis versiculi. Si enim is inchoatus fuit a voce *Ζεὺς,* quod potuit factum prorsus fuisse, recte vocula *νιν* interposita claudit hunc versum. Sin; ego nihil moror.

Ποιάντιον.] *Πυάντιον.*

Ἀπὸ τῆς Ἄβαντος.] *Ἀπὸ τῆς ἄβατος.*

Εὐπέπλων.] *Ἀπέπλων.*

Ἀμαντία ἐκλήθη.] *Ἀμαντία ἐλέχθη.*

Δὲ Ἀμαντινήν.] *Δὲ μαντίνην.*

In v. *Ἄβαρνος. Παρὰ τὸ ἄψυρτος.*] Vocula *τὸ* abest.

Ἅλος ἁλιεῖς.] *Ἅλος ἁλεῖς.* Recte. Vide in ea urbe.

Τὰ γὰρ εἰς η φιληδεῖ τῷ ιτης τύπῳ.] Omnino mendose: et falsum est, urbium nomina in *η* desinentia habere gentile in *ιτης* finiens. Immo ne quidem nunc agitur de terminatione in *η,* ut verum Perusiae legatur: *τὰ γὰρ φιληδεῖ τῷ εἰς ιτης τύπῳ,* h. e. *ea enim gaudent formatione in ιτης.* nempe vocabula in *ις,* ut *Ἀβαρνίς.* Et id postulant quoque sequentia, in quibus ad exemplum allegatur a Stephano *Μέμφις* et caussa varietatis in tribus aliis. Sane hoc ipsum est quod voluit quoque alii MSSti, a quibus vides abesse illa *εἰς η,* et nostrum non est ista primo mutare, deinde resistentes tantis ac tot fidei vetustae pignoribus Stephano invito offerre.

Χαλκιεύς.] *Χαλκριεύς.* Quum videam in editionibus primis atque etiam in MSS. aliis ita legi, auspicari licet scriptum ab auctore fuisse *καὶ Χαρμιεὺς*, ab *Χάρμις*, de qua suo loco, licet hoc gentile ibi praetereat.

Ἔστι δὲ καὶ πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα.] *Ἔστι δὲ ἀπόλιν καὶ χώρα ἄκρα.*

In v. *Ἀβασηνοὶ αἄβαίους κατραμῶται.*] *Ἀβαίους κατραμῶνται.*

Ἀβασηνῶν.] *Βασηνῶν.*

Καὶ κίρπαθον.] *Κεκίρπαθον.*

Κοχλίεο.] *Κοχλίεω.*

In v. *Ἄβδηρα. Ἐκ ταύτης γὰρ καί.*] *Ἐκ ταύτης δὲ καί*, et super voculam *δὲ* habet superscriptum *γάρ*.

In v. *Ἄβιοι. Δῆμον ἐνδικαιότατον*] *Δῆμον ἐνδικώτατον.* Quod omnino reponendum.

Ὑπομνηματιστῶν.] *Ὑπομνηματικῶν.*

In v. *Ἀβοριγῖνες. Μέχρις οὖν.*] *Μέχρι μὲν οὖν.*

Τὴν κλίσιν.] *Τὴν κλῆσιν.*

Ἀβοριγῖνες καὶ ἀβοριγῖσιν.] *Ἀβορῖγνες καὶ ἀβοργῖσιν.*

Ναυτέων.] *Ναυτεών.* Sic et statim *ἀβοριγινεών.*

Οἷς ἀναμιχθέντες.] *Οἷς ἀμιχθέντες.*

Χρησμῷ μὴ πειθ.] Negativa abest a MS.

In v. *Ἄβοτις. Ὡς νῦν κλαυτίτης.*] *Ὡς ναυκλαυτίτης.*

Μάκριος μακριεύς.] *Μακάριος μακαριεύς.*

Χάλκιος.] *Χάλκιδος.*

Ἀβρεττίνη.] *Ἀβροττίνη.*

Ἀριανός.] *Ἀῤῥιανός.*

Ἄβροι.] *Ἄβρος.*

Βαρύνεται δὲ ὡς.] *Βαρβαριδ ως*, et supra *δ* literam habetur *ηται.*

Κιμμερίους, σκόμβροι καὶ οὗτοι ἔθνος.] In voce *Ὀμβρικοὶ* pro illis *καὶ ὄμβροι* notavi me invenisse in Perusino exemplari *σίμβροι.* Apud Strabonem lib. v. pag. 218. *Σύμβροι* leguntur pro *Ἴνσυβροι.* Itaque quum Umbri fuerint gens vetustissima Italiae, potuit quoque esse celeberrima scriptoribus vetustissimis etiam non Romanis ac inter alios Sophocli, et Stephanus scripsisse *Κιμμερίους, καὶ Ὄμβροι.*

In v. *Ἀβρότονον, ὡς γὰρ ἄθμονον.*] *Καὶ γὰρ ἄθμονον.*

In v. *Ἄβυδοι. ἐναντίον ὅρμον.*] *ἐναντίον ἔρυμα.*

Ἐστὶ δὲ Ἰαπυγίας.] *Ἔστι δὲ καὶ Ἰαπυγίας.*

In v. *Ἀβώνου τεῖχος. τοῦ γορδίου τεῖχος.*] *Τοῦ γοροτοῦ τεῖχος.*

In v. Ἀγάθεια. Δευκαλιωνείας.] Δευκαλινειας.
In v. Ἀγάθη. Τιμοσθένης] Διμοσθένης.
Ὡς φίλων λιγυστίων] Ὡς φι .... λυστίων.
Λιγυστίας.] Λυστίας.
Λύκαιος.] Λίκαιος.
Ἐκλίθη.] Ἐκλήθη.
Καὶ σιγγαρεύς.] Sane propius ad veram lectionem venire possumus, quam faciunt alii, si Petavio et Hardouino auctoribus uti vellemus, quorum prior ad Iulianum nominat *Singarense praelium*, alter ad Themistium *Singarensem victoriam*. Ad hoc exemplum posset formatum esse ab Stephano Σιγγαρεὺς, quod vides nullo negotio inde existere. Sed nec Stephanus aliud eius urbis ἐθνικὸν agnoscit, quam Σιγγαρηνὸς, nec apud reliquos auctores aliud existere memini, qui eius urbis mentionem faciunt non modo ob Constantii praelium, sed etiam ob Zenobium, quem *virum Zigarenum* vocavit Ephrem, ut notat ad Sozomenum Henr. Valesius. Tum quoque πρωτότυπον huius non convenit cum Ἀγάθη. Propius quoque accederet Λάρισσα ἔσχατη Συρίας, ἣν Σύροι Σίζαρα καλοῦσιν, quam et Sizaram nominatam in his notis videbis. Sed quod verum puto est Γινδαρεὺς, ab castello Cyrrhi, quod infra in voce Κύῤῥος quoque antea Σίνδαρος, appellabatur, sed bene restitutum, atque adeo idem error illic commissus huic etiam loco insedit. Sed Holstenius ad Martyrologium Rom. ex MS. producit, *Gendara Syriae natalis S. Fortunati.* Quae terminatio tam probare posset Graecis Γενδάρη aeque appellatam ac Γίνδαρα. Denique est infra pro qua Stephanus suo loco dicit Γίνδαρα, quod potissimum eligere cogor, quia sic Stephanus sibi restituitur ex suo, quod eius mentem occupavisse videtur ex tam frequenti repetitione.

In v. Ἀγάθυρσοι. Μέγαρσος.] Μάγαρσος. Et recte. Ex quo patet pro Σικελίας corrigendum esse Κιλικίας
In v. Ἀγαρήδη. Μακαρίας] Μακρίας.
Νικόλαος ἐννάτῳ.] Νικόλαος ζ, i. e. κέμπτῳ.
Ἀγάμεια.] Ἀγάμμεια, Sic etiam ἀγάμμη MS.
In v. Ἀγαμός. Καὶ κυνηγὸν * αὐτήν.] Καὶ κυνηγὸν καὶ .... αὐτήν.
In v. Ἀγβάτανα. Στοιχείων.] Στοιχείῳ.
Ὑποτέτακται.] Ὑποτετάχθηναι.
Παραιταμηνοὺς.] Παραιτακηνούς. Et recte.
Ἄγιον.] Ἄγιον.
In v. Ἄγκυρα. Ἀπὸ Κελτικῶν.] Ἀπὸ Κελτικῆς.

Νεήλυδας.] *Νεήλυτας.*

Λαβεῖν.] *Λαβών.*

Οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου.] Voces sunt propriae grammaticorum, quibus hic utitur Stephanus, quae etsi non verbis iisdem, paribus tamen sic occurrunt apud auctorem etymologici, in *Βαλανεῖον*, *οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ κανόνος*, unde in his non cogitandum de mutatione.

Πάριον παριανός.] *Πάριον παρίου παριανός.*

Σηλυμβρίου.] *Σηλυμβρία.*

Σκορπίου.] *Σκορπίων.*

Καμπανός.] *Καμπινός.*

Ἀφρικανός.] *Ἀφρικός.*

Ὦρος τὰ μέν τοι.] *Ὦρος . . . . τὰ μέν τοι.*

Ἀπὸ τοῦ Θυάτειρα.] *Ἀπὸ τούτου τὰ Θυάτειρα.*

In v. *Ἀγκυρών. Ἐπειδὴ λιθίνας ἐκεῖ ἔτεμνον.*] *Ἐπειδὴ λιθι . . . . ας ἔτεμνον.*

In v. *Ἀγνοῦς. Τῆς ἐν αὐτῷ.*] *Τῆς ἐν τῷ.*

Πιτυωδεῦς.] *Πιτυώδης.*

Κατὰ τὸν ἐν Ἀθήνησι δῆμον τινές.] Quum Salmasius scripserit *lege καὶ τῶν ἐν Ἀθήνησι δήμων τινες*, idque probent reliqui, adeo ut Holstenius quoque nihil verius pronunciet exemplo ipsius Salmasii, qui indubitatam et certissimam vocat lectionem; primum colligo hinc, MSS. Palatinos nihil mutare in prima voce aut aliis: deinde vides tamen nec Holstenium nec Berkelium, immo nec ipsum Salmasium potuisse in eo acquiescere, quin quisque aliquid remotius ab scripta lectione adinveniret. Sed certe nulla mutatione legi debet *καθὰ τῶν ἐν Ἀθήνησι δήμων τινες.* Hanc voculam ita Stephano frequentem non occurrisse summis viris miror. Sed quid audio? Legitur in fragmenti Seguieriani voce *Δῶρα*, hoc modo, *νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καθὰ Στράβων ις.* Illic apponi video: *Fortassis scribendum καθάπερ: est enim nostro non insueta phrasis.* Ergo quoties in Stephano legitur vulgo *καθὰ*, hoc delicatum carmen accinetur? Habes *καθὰ*, in *Κάρυστος*, *Μάζα*, *Ὄαξος*, *Πάνδαι*, *Σίβαι*, *φύσκος*. et quidem *καθὰ Στράβων* in v. *Ἀκούτεια.* Et quid differt alterum ab altero? Sed quantum differunt in hominibus viae cogitationum? Nam quum apud Stephanum in *Καμβυσηνή* vulgo legatur *Καμβύσην κατὰ Ξέρξην ἢ ἀπὸ*, satis corrupte, Isaacus Casaubonus ad librum II. Strabonis pag. 47. depravatissimum locum sic legit *Καμβυσήνη καὶ Ξερξήνη ἡ ἀπὸ*: at idem pag. 206. in iisdem notis ait se scribere apud Stephanum *Καμβυσήνη, καθὰ Ξερξήνη, ἀπὸ*: quod verius

puto. Atque ita hic magnus vir confert, quod alter ille ferre non potest.

Τὸν ἐν Ἀθήνῃσι.] *Τὸν Ἀθήνῃσι*, quod prorsus praeferendum, ut, *Ἀγραυλὴ δῆμος Ἀθήνῃσι.* Et iam dixi in v. *Ἄβαι.*

Μυῤῥινοῦς.] *Μύῤῥινας.*

Αὐτοῦ ι ὑφαιρομένου.] *Αὐτοῦ ν ὑφαιρομένου.* Vulgatum intelligi non potest. Sed etiam scribendum videtur *τρεπομένου δὲ εἰς σ* non *α*.

Λέγεται σιμούντιος. Οὐ γάρ.] *Λέγεται σιμούντιος, ἀλλὰ διὰ τοῦ στ μετὰ τῆς ὑφέσεως τοῦ ν. Τὸ δὲ σιμοῦν σιμόεις διαιρεῖται, καὶ ὀπκοῦς ὀπόεις. Τάχα δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα διαιρεῖσθαι κυριώτερα καθέστηκεν. Ὅθεν μετὰ τοῦ τ λέγεται σιμούντιος. Οὐ γάρ*, etc. Id quod est necessarium supplementum.

In v. *Ἀγορησσός. Τυμνησὸς τυμνησεύς.*] *Τυμησὸς τυμνυσσεύς.* Sic MS. sed in priore voce super *μ* et *η* habet scriptum *ν*. Nempe legendum *τυμνισσὸς τυμνισσεύς*.

In v. *Ἀγραῖοι. Ὡς ἐν ἑκκαιδεκάτῳ.*] *Ὡς ἐν ς^η.* Ubi male quidem omisso numero denario discimus tamen scripsisse auctorem *ἑκκαιδεκάτῃ*.

In v. *Ἀγραυλή. Δύο τόπους.*] *Δύο τόνους.*

In v. *Ἀγρίαι· οὐ νε . . . . πισίδας καὶ ἀγριᾶνες.*] *Οὔνεκεων πισίδας καὶ . . . ἄνες.* Id convenit praecipue cum Salmasianis, quae haec esse scias licat, *Vet. Cod. habet ουνεκε* (hic finit versus) *ων πισίδας καὶ ἄνες ἠδ᾽ ἀγριᾶνας. Πισίδας est Πισίδης. Legendum autem puto καὶ καίονας ἠδ᾽ Ἀγριᾶνας.* Mirum quid cogitaverit in literis primis: quarum etsi putem ab Salmasio intellectam esse vim; tamen quoniam ab manus eius inspectoribus certe intellecta non est, dicere mihi liceat, quid de illis et reliquis omnibus censeam faciendum:

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ᾽ ὁμαδέλφων
Ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμοῦ δόρατος.
Οὕνεκ᾽ ἐὰν Πισίδης Ἀρκτᾶνας ἠδ᾽ Ἀγριάνας
Καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

Scilicet gloriatur, quum trigeminos fratres Tloenses occidisset, non in illa gloria se oblectavisse, nisi et ulterius pergeret; atque ideo, cum esset Pisida, gentis non nimium nobilis et inclytae, etiam totidem Arctanas et Agrianas et Gallograecos neci dedisse, ut videtur, ex singularibus pugnis. His autem versibus a me allatam esse medicinam, eo magis gaudeo, quod haec pericope mihi testimonium dat laboris, quem puer in Polybio exhausi, quem dirus ille sub Iasithei nomine

calumniator meus Raphael Fabrettus sine ulla probandi specie negare sustinuit mihi incubuisse, licet praeter hunc Berkelium ipse etiam Thevenotus in notulis quoque illis citatus persaepe in museo me illi inhaerentem et plurima cum illis exigentem salutaverint. Certe haec est sententia horum versuum: an populos recte tetigerim, dies docebit. Vide in v. *Ἀρκτᾶνες* infra. Sed ne quid dissimulem, volui aliquando *Πισίδης Σατριανοὺς ἤδ' Ἀγριάνας*, de quibus Satrianis vide quae habet Cl. Holstenius ad Stephani v. *Σατρίαι*.

In v. *Ἀγρός. Ἄγροικος.*] *Ἄγρικος.*

In v. *Ἀγυιά. Καρνειάτης.*] *Καρυάτης.* Quod ipse auctor suo loco approbat.

In v. *Ἀγύλλα. Τὸ ὄνομα τῆς.*] *Τὸ ὄνος τῆς.*

Κρατήσαντες.] *Κρατῆσαν δέ.*

In v. *Ἀγύρηνα. Διονύσιος δὲ τὸ ἀγύριον ἔφη.*] *Διονύσιος δὲ τὸ ἀγύριος δὲ τὸ ἀγύριον ἔφη.*

In v. *Ἀγχιάλη. Πόλις Κιλικίας.*] *Πόλις Σικελίας.*

Ἀγχιαλέα τόν.] *Ἀγχιαλέα τε τόν.*

Μετωνομάσθη.] *Μετωνομάσθαι.*

Ἡ Σχερία.] *Ἡ χερία.*

In v. *Ἀγχίση. Διονύσιος ἐν.*] *Διονύσου ἐν.*

In v. *Ἄδανα. Θήμαλις.*] *Θήμανις.*

Ἔχενον.] *Ἔχυνον.*

Ἔστι καί.] *Καὶ ἔστι καί.*

In v. *Ἀδάρου πόλις. Ὀφείλοι.*] *Ὀφείλῃ.*

Βαβυλωνίων.] *Βαβυλῶνος.*

In v. *Ἄδουλις. Τῷ ω παραλ.*] *Τῷ ω μέγα παραλ.*

In v. *Ἀδραμύττειον. Ἀλλὰ καὶ δι'.*] *Ἀλλὰ δι'.*

Ὡς Ἡρωδιανός.] *Ὡς ἡρώδη.*

In v. *Ἀδράνη. Μιτυληναῖος.*] Haec vox abest a MS.

In v. *Ἀδράστεια. Ἀπὸ Ἀδράστου.*] *Ἀπὸ Ἄδρα τοῦ.*

Ἱδρύσατο Νεμεσ.] *Ἱδρύσατο τὸ Νεμεσ.*

In v. *Ἀδρία. Διδυμοτοκεῖν.*] *Διδυμητοκεῖν.*

Πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν.] *Πάντων ἐστὶ μακρὰ τῶν.*

Ἄδροττα.] *Ἄδροτα.*

In v. *Ἀδρύμης. Ἀδραμύσιος.*] *Ἀδρυμήσιος.*

In v. *Ἀζανία. Μασσαλίας.*] *Μασαλίας.*

In v. *Ἀζανοί. Ἡρωδιανὸς ἐν πρώτῃ συλλαβῇ διὰ τῆς αι καθόλου.*] *Ἡρώδης διὰ τοῦ αι ἐν α συλλαβῇ καθόλου.*

Ἐξουάνουν.] *Ἐξανάγων.*

Ἐχῖνος.] *Ἐχῖνον.*

Στῆσαι.] *Καταστῆσαι.*

Καὶ κληθῆναι.] Δὲ κλιθῆναι.
'Εξουάνουν.] 'Εξαγανοῦ.
In v. 'Αζειῶται. Λέγονται.] Λέγεται.
In v. "Αζιλις. Σαλούστιον.] Σαλούσιον.
In v. "Αζωτος. 'Εστὶ καὶ ἄλλη.] Καὶ ἐστὶ καὶ ἄλλη.
In v. 'Αθαμανία. 'Ιλλυριάς.] 'Ιλλυριάς.
In v. 'Αθάῤῥαβις. Καὶ 'Ηρωδιανός.] Καὶ ἡρώδοτος.
'Αθαραμβῖται.] 'Αθαραβῖται.
In v. 'Αθῆναι. Αὐτῶν πόλιν.] Haec voces absunt a MS.
Κλεινήν.] Abest etiam.
Αιγύων.] Αἴγυσκος.
Κουρήτιδι.] Κουρίτιδι.
Κουρῆτιν.] Κουρίτην.
'Εν εὐξείνῳ.] 'Εν τῷ εὐξείνῳ.
In v. "Αθως. Νίκανδρος πέμπτῳ τῆς.] Νίκανδρος θ τῆς.
In v. Αἶα. Αἰήτου.] 'Αλήτου.
Παγκληρία.] Παγκηρία.
In v. Αἰαμήνη. Αἰακιδῶν.] Αἰακικῶν.
In v. Αἶγα. Λέγεται.] Λέγονται.
In v. Αἰγαῖον. Λέγεται παρὰ αἶγα ποτέ.] Λέγει παρὰ τὸ αἶγαν ποτέ. Id quod adpropinquat ad lectionem Isaaci Casauboni αἶγαν ποταμόν.
Φερομένην.] Φερόμενον. Deinde illa αἶγαι πολλαὶ non inchoant in MS. alium versum, sed continenter adhaerent praecedentibus.
In v. Αἰγιαλός. Καράμβιν.] Καράβην.
Κρωβιαλόν τε.] Κοβίαν τε.
In v. Αἰγικόρεως. 'Εξ αὐτῶν.] 'Εξ αὐτοῦ.
Αἰγκοκερεῖς.] Αἰγοκορεῖς.
Τελέοντες, 'Οπλῖται.] Γελέοντες ὁπλῆται.
Αἰγικορίς.] Αἰγοκορίς.
In v. Αἰγίλιψ. Μετρώδη.] Πετρώδη.
Αἰγιλίπιος ὡς κίνυφος κινύφιος ἄραβος.] Αἰγιλίπιος καίνυφος ἄροβος.
In v. Αἴγιναι. Τρεῖς. Νῆσος μία.] Τρεῖς. Μία.
Κέρμος.] Κέραμος.
Κατὰ Ποθέον.] Πυθέον est emendatio Maussaci ad Harpocrationem pag. 100.
Αἰγινητικόν.] Αἰγινητικός. Vere, et deinde illa καὶ αἰγινητικὸς, non comparent in MS. et omnino supervacanea sunt.
In v. Αἴγιον. Αἰγιέες.] Αἰγιέε.
In v. Αἰγὸς ποταμοί. Αἰγοσποταμίτης.] Αἰγοποταμίτης.

In v. Αἴγυπτος. Καὶ Μύαρα.] Nonne apparet satis manifeste in his literis haerere Μύσρα?

Ποταμίτης.] Ποταμῖτις.

Μελάμβολος.] Μελάμβαλος.

In v. Αἶγυς. Λακωνική.] Λακωνικῆς.

In v. Αἴδηψος. Δαιδάλῳ.] Δαιδα MS. sine accentu.

Σιδηρουργοὶ καὶ χαλκεῖς.] Σιδηρουργοὶ χαλκεῖς, quod impense placet, et in lingua Graeca egregium est.

Αἰθαία.] Αἰθάλα.

Αἰθαιεύς.] Αἰθαλεύς.

In v. Αἰθάλη. Φίλιστος.] Φίλιππος.

Ἡρωδιανός.] Ἡρόδοτος.

Ἐκ δὲ τοῦ αἰθάλη.] Vox ultima in MS. non apparet, et potest abesse. Caeterum videtur aliquid ad sententiam deesse in his ἴσως ἐκ τῶν ἀναδιδομένων τοῦ Ἡφαίστου κρατήρων. Quid enim illa denotant, aut huc faciunt, nisi legas ἴσως ἐκ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν ἐκ τῶν Ἡφαίστου κρατήρων? Hic iam clarus sensus est, et videtur haec Stephanica ante oculos habuisse Etymologus, in voce Αἰθάλη scribens, ἴσως ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν ἐκ τῶν Ἡφαίστου χαλκείων. Sicut Stephanus ipse aut alium nunc intuitus est aut Diodorum Siculum, qui lib. v. cap. 13. scribit ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου.

In v. Αἰθαλίδαι. Καὶ ὁ δημότης.] Καὶ ὁ δῆμος.

In v. Αἰθικία. Τὸ ἐθνικόν.] Τὸ ἔθνος.

In v. Αἰθίοψ. Ἔσχατα.] Ignoratur haec vox a MS.

Εἴρηκεν.] Εἴρηται.

Αἰθιόπιον.] Αἰθόπιον.

In v. Αἴλια. Τὸ Σελευκεύς.] Absunt a MS.

Ἄβρων περί.] Ἄβρων ἐν τῷ περί.

Ἀλεξάνδρειαν, ἣν ἂν Ἀλεξανδρεύς.] Ἀλεξάνδρειαν ἥν, Ἀλεξανδρεὺς ἂν ἥν.

In v. Αἱμονία. Ὡς Ῥιανός.] Ὡς εὐριανός. Sed vocula ευ puncto subnotata. Verba Rhiani quae conservavit nobis Scholiastes Apollonii Rhodii III, 1089, et nuper ignorans etiamnum, quid alii in Stephano egissent, annotaveram, nunc delevi, putans omittenda, quod satis frequenter ad hunc locum ea citata animadverterem. Primum videbis esse Is. Casaubonum ad libri IX. Strabonis finem.

Ὀνόματα. Ὁ δέ.] Ὀνόματος ὁ δέ.

Κάμιμος.] Suspicabar Κάμιρος, de qua notum est, sed MS. Perusinus praefert Κάμικος, cui haud dubie adsurgendum, nisi hoc modo eveniret, ut fragmenta haec sibi ob-

loquerentur, quae hoc in loco agnoscunt conditorem Camicum, ac si inde urbs appellata esset: at in voce *Ἄκραγας* hanc quoque urbem ex observatione Duridis referunt inter eas, quae ab appositis fluviis nominatae sunt. Vincat tamen Manuscriptus.

Οὕτως εὕρομεν.] *Οὕτως ἕως εὕρομεν.* Quod mirum, quum Salmasius notet, (nam haec ut cognoscas, merentur, omissa ab Holstenio nec ab Berkelio satis clare posita) *in duobus MSS. legebatur ἕως εὕρομεν τὰ τ. χ. in quo supra scriptum aliena manu οὕτως. Sed facile ferri potest ἕως, et etiam melius esse puto quam οὕτως.* Unde apparet hic haesitatum; nec iam dubito, quin auctor ediderit *οὕτω πως εὕρομεν.*

In v. *Αἶμος. Λέγεται δὲ οὐδ.*] *Λέγεται καὶ οὐδ.*

Καὶ Ὠρειθυίας.] Sic quoque Scholia Theocriti ad Idyllium 7. sed tamen a Manuscripto haec verba absunt. Apollodorus quoque inter liberos Boreae et Orithyiae rationem huius Aemi non habet.

In v. *Αἴνηθος. Ὄρος. Αἰσχύλος.*] Forsitan ita fuit. Sed MS. habet *Αἰσχύλου.* Unde mihi suspicio oritur scriptum fuisse *Αἴνηθος, ὅρος Αἰγύπτου.* Nec terminatio ista infrequens urbibus Aegyptiis.

In v. *Αἰνία. Αἰνιᾶνες*] *Αἰνειᾶδες.*

In v. *Αἰξωνιά. Ὡς ἀρθμινίς.*] Quid hoc vocis sit, nec scio, nec docuit me aliquispiam: quod vero MS. supponit, id notum et verum est, nempe *ὡς ἀθμονίς.*

In v. *Αἰολία. Ἀφικόμεθα. Τὸ ἐθνικ.*] *Ἀφικόμεθα. οἱ νεώτεροι τὸ ἐθν.*

Αἱ αἰολικαὶ ἀποικίαι.] *Ἡ αἰολικὴ ἀποικία.*

Αἰολίωνες.] *Αἰλίωνες.*

Αἰόλιον.] *Αἰώλιον.* Sic MS. et anteponit praecedenti *Αἰολία.*

Αἰόλιον.] *Αἰόλειον.*

In v. *Αἴπεια. Ὑβρεάτης.*] *Ὑδρεάτης.* Et sic reponendum.

Ἀφαιρεῖται τὸ α ὡς.] *Ὑφαιρομένου τὸ α εἰς.*

In v. *Αἶσα. Αἰσαῖος ὡς αἶα.*] *Αἰσαῖος καὶ αἶα.* Ita MS.

In v. *Αἴσων. Τοῦ ο.*] *Τοῦ ω.*

Τὸ δὲ αἰσονίδης ἀπὸ τοῦ αἴσονος ἠδέ.] *Τὸν δ' αἰσονίδης ἀπὸ τοῦ αἴσοντα ἠδέ*

Ἔχει.] *Ἔχοι.*

In v. *Αἰτωλία. Αἰτωλίς.*] *Αἰτωλῆς.*

ω τὸ τ ἔχοντα.] *ω τ ἔχοντα.*

Οἱ αἰτωλίζοντες καί.] Transponendae sunt hae voces legendumque *καὶ αἰτωλίζοντες οἱ.*

In v. *Ἀκακήσιον. Ἀκαλησσεύς.*] *Αησσεύς.*

In v. *Ἀκαμάντιον. Τοὺς Σολύμους.*] *Τοὺς λύμους.* Postrema illa *Ἄκανθος* in MS. cohaeret priori, et recte.

Τριακοσίους εἴκοσι. Δευτέρα.] *τῶν ῆ καὶ δευτ.* Quod est *τριακοσίαις ὀκτώ.*

Ἀκαρνανία χώρα κεχωρισμένη τῶν Κουρήτων πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ.] Salmasii mens satis perspicua, licet quaedam sint abrupta. Emendandum enim censuit *πρὸς τοῦ Ἀχελῴου*, et ad id citavit locum Strabonis, ut Acarnanas Acheloo flumine dividi probet ab Curetibus, qui Aetoli.

Εἶναι δὲ καί.] *Εἶναι γὰρ καί.*

Χλαίνας ἑλκεχίτωνας.] Quid ineptius his verbis? Sed quid elegantius mutatione, quam ex MS. produco *ἰάονας ἑλκεχίτωνας.* Alludit enim ad Iliados *ν* versum 685. *καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες.* Ad quae inter alia Eustathius: *Λέγει δὲ ἐνταῦθα καὶ ὁ γεωγράφος ἑλκεχίτωνας, παρὰ τὸ ἐφέλκεσθαι τοὺς πέπλους, ὡς ζῆλον τινός φησιν ὄντος τοῖς Ἕλλησιν θηλυστολεῖν.* Gaudeo sic etiam esse in aliis MSS.

Δῶμαν.] *Δῦμαν.*

In v. *Ἀκέλη. Ἡρωδιανὸς Ἀκελ.*] *Ἡρωδιανὸς δ' Ἀκελ.*

In v. *Ἀκέσαι. Ὡς Πηγασαῖος.*] Absunt hae duae voces ab MS. Et certe vel delendae sunt, vel reponendum *παγασαῖος·* sed delere malo.

Ἀκεσαμεναί.] *Ἀκεσσαμεναί.*

Ὡς Κλαζομένιος.] Ignorat utramque vocem MS.

In v. *Ἄκη. Κοιλοσυρίτας δ' αὐτοὺς ὠνόμαζον.*] An aliquid exciderit, equidem nescio. Sed ut melius haec certe conveniant, facili remedio reor utendum, legendo *φοινικοσυρίτας.* Diodorus Siculus lib. xix. cap. 93. *Διὸ καὶ κρίνας ἐκλιπεῖν τὴν Συρίαν, κατέσκαψε τὰς ἀξιολογωτάτας τῶν κεκρατημένων πόλεων, Ἄκην μὲν τῆς Φοινίκης Συρίας, Ἰόππην δὲ καὶ Σαμάρειαν καὶ Γάζην τῆς Συρίας.*

Αὕτη Πτολ.] *Αὕτη δὲ Πτολ.*

Ἂν τύχῃ.] *Ἂν ἐντύχῃ*, quod est necessarium; et hoc modo etiam legere iubet ex MS. Salmasius, ut manifeste indicat eius manus, quod obscure satis ex eo tradunt.

Ἀπαλλαγήσεσθαι.] *Ἀπαλλαγήσασθαι.*

Ἧς ὁ καρπός.] Potest explicari. Sed MS. clare *ἧς ὁ καυλός.* Id quod ego nullatenus reiicio. Nam certe vulgatum *καρπὸς* supervacuum est, et ipsae *κεφαλαὶ* non sunt aliud quam *καρπός.* Itaque qui dicit eam herbam esse

ὀφιώδη τῷ καρπῷ, idem dicet, si subiunxerit ὀφιώδη ταῖς κεφαλαῖς. Iam vero si manuscriptam lectionem sequimur, commode omnes herbae partes percensemus, ῥίζαν scilicet, καυλὸν et κεφαλάς. Immo pari modo procedit Diodorus lib. I. cap. 43. Αἰγυπτίους πόαν ἐσθίοντας, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἕλεσι γινομένων τοὺς καυλοὺς καὶ τὰς ῥίζας. Et cap. 80. Καὶ τῶν ἐκ τῆς βίβλου πυθμένων τοὺς δυναμένους εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύβεσθαι, καὶ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν καυλῶν τῶν ἑλείων ὠμά. In sequentibus opinor minima mutatione legendum τῷ ποικίλῳ ταῖς τε κεφαλαῖς.

'Εδωδίμους.] 'Εδωσίμους.

In v. 'Ακκαβικόν. Σαλμύνης.] Σαλμύνην. Sed Σάλμυκα inferius dicitur.

In v. 'Ακμονία. Γίγνεται.] Γίνεσθαι.

'Αλεξανδρεύς.] 'Αλεξανδρεία.

Τῇ 'Αρμονίᾳ.] Τὰς ἁρμονίας. Quidquid autem γραμματίζει hoc loco vel Stephanus vel eius contractor, patet usu admissum fuisse gentile 'Ακμονεὺς, ex nummis, quorum unus eximius memoratur cum inscriptione *ΕΠΙ ΣΕΡΟ-ΤΗΝΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΝΟC ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑC ΣΕΟΥΗΡΑC*, sed quae omnino male est expressa. Quae enim unquam fando audita appellatio Romanae familiae *Serotinia?* Unum aliquod marmor mentionem facit cuiusdam Serotini, sine aliis adiunctis, quod huc non facit. Itaque Hardovinus edit *ΕΠΙ ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΥ ΚΑΠΙΙΩΝΟC*. Quod si ex inspecto nummo profert, melius habet. Sed quum ex verbis eius id non appareat, et perperam quoque notet eum ab aliis editum esse *ΣΕΡΟΤΙΝΙΟΥ* (ediderunt enim, ut citavi) maneo in sententia, ut opiner debuisse distingui, et (literarum enim formam non rite inspectam mihi persuadeo) scribi *ΕΠΙ ΣΕΡ. ΟΥΗΝΙΟΥ*. Integra enim eius hominis nota fuit Servius Ovinius Capito. Habes enim Ovinios bis in codice Iustinianeo et aliquoties in inscriptionibus pro nomine familiae, de quo Tristanus tomo secundo ad Ovinium Camillum. Graece autem in nummi typo fecerunt *ΟΥΗΝΙΟC*, ut in aliis nummis Ovidium expressisse docemur *ΟΥΙΔΙΟΣ*, quum ea vox proprie par sit τῷ VEIDIUS, nomini Pollionis in inscriptione apud Lipsium ad Tacit. 3. ann. 64. Quod si mavis, potes interpretari *Venius*, quod nomen quoque habes in Inscriptionibus iisdem, ut *ΟΥΗΔΙΟΣ Vedius* apud Sponium in Itinerario.

In v. 'Ακόναι. 'Εν τῷ τρίτῳ.] Postremam vocem ignorat MS.

Πήγανον.] *Πήγαγον.*

In v. *Ἄκρα. Σκυθίας. Ἑβδόμη Κύπρου.*] *Σκυθίας Κύπρος.*

In v. *Ἀκράγαντες. Καμαρῖναν.*] *Καμάρινον.* Eximie prorsus, quum ex aliis scriptis id non observetur. Nam manifeste hinc discimus, nonnisi vitium scripturae esse, quod hic praecedens vox appelletur *Θέρμον*, sed ut nunc perperam Perusini codicis scriptor etiam edidit *Καμάρινον*, sic utrumque corrigendum *Θέρμαν καὶ Καμαρῖναν.*

In v. *Ἀκραιφιά. Ἀκραίφνιον.*] Abest a Manuscripto: item *κάπρος*, item *καὶ ἀκραίφιος*, item *καὶ ἀκραιφνίους.*

Φησὶ τὸ] *Φησὶ καὶ τό.*

Ἀκρόθυνοι.] *Ἀκρόθοοι.* et sic statim quoque MS. *ἀκρόθωος καὶ ἀκροθωΐτης*, ut nugari videas Dausqueium libro 2 Orthographiae.

Ἀκτὴ οὕτως ἡ.] *Ἀκτὴ οὗ ἡ.*

Καὶ παραλίαν.] *Καὶ παλίαν.*

Ξεφυριώτης.] *Ζεφυριώτης.*

Ἐστὶ καὶ Πελοποννήσου.] Diodorus Siculus lib. xiix. cap. 11. *Τῶν Πελοποννησίων Ἀργεῖοι, Σικυώνιοι, Ἠλεῖοι, Μεσσήνιοι, καὶ οἱ τὴν Ἀκτὴν κατοικοῦντες.*

Τῆς περὶ τὸν Ἄθω χώρας.] Idem Diodorus lib. xii. cap. 68. *Ἀνέζευξεν ἐκ τῆς Ἀμφιπόλεως μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν καλουμένην Ἀκτὴν κατεστρατοπέδευσεν. ἐν ταύτῃ δ' ὑπῆρχον πέντε πόλεις, ὧν αἱ μὲν Ἑλληνίδες ἦσαν Ἀνδρίων ἄποικοι, αἱ δὲ εἶχον ὄχλον βαρβάρων διγλώττων βισαλτικῶν.*

In v. *Ἄκτια. Ἀκταιώτος.*] *Ἀκταιώτης.*

In v. *Ἀλάβανδα. Ἄλα μὲν τόν.*] *Ἄλα γὰρ τόν.*

Ἀλαβὼν πόλις καὶ ποταμός.] Casaubonus ad Strabonem lib. xi. dubitat an non sit idem illi, quem Strabo vocat *Ἀῤῥαβῶνα*, ubi tamen in scriptis *Ἀῤῥαγῶνα* esse testatur. De Demetrio autem Synonymorum scriptore consulendus Maussacus in dissertatione Critica ad Harpocrat. pag. 380.

Ἁλαὶ, ἀραφηνίδες καὶ ἁλαὶ αἰξωνίδες.] *Ἀλαραφήνιδες καὶ ἅγιαι αἰξωνίδες.*

Ἀληθένδε.] *Ἄληθες δέ.*

In v. *Ἁλαί. Παυσανίας πέμπτῳ.*] *Παυσανίας θ.*

In v. *Ἀλανός. Ἁρματίας.*] *Σαρματίας* et sic scribendum.

In v. *Ἄλβα. Ἐστι καὶ ποταμὸς Ἄλβας* etc.] Possunt videri quae de hoc loco censuit Cluverius in Italia pag. 994. Sed an non videntur esse haec ipsa verba Characis, et

simpliciter producta ad probandum genitivum, quem praemiserat, ut verti et intelligi debeat? *Est etiam Albae fluvius ille, qui nunc dicitur Tiberis, rege Tiberino in eo exstincto.*

'Εγένετο.] 'Εγένοντο, recte.

"Αλγιδος.] Quum se det occasio, accipiat illud magni ludibrii et in aliqua coeli latrina sedens numen, Iasitheus velis Abraxicus an Raphaël Fabrettus, quod illi debeo. Accusat me pag. 133. apol. ut qui *Algidensi* alibi usurparim, et alibi *Algidiensi* Holstenianum tuear admittamque, et hinc memoriae meae in eo morbum, cursu in hanc novam et ab mea (sic loquuntur in isto coelo) contrariam sententiam ivisse. calculum reduxisse, denique ideo desultoriam levitatem; hoc est, quia Polybius nunc Θέρμαν dicit, nunc Θέρμας, quia Ioannes in Apocalypsi 4, 2. 'Επὶ τοῦ θρόνου καθήμενος, et vers. 5. 'Επὶ τοὺς θρόνους καθημένους, et alii utrumque quid pro bono habentes adhibuerunt, et illos et me non placere isti Deorum plebi in suis sordibus conglutinatae et firmissimae. Non satis. Quia Holstenius ex lapide Sutrino citavit *Algidiensis*, et ego id sequor, et locum Diodori ad hanc formam adiungo, exclamat Tragoedus ille Minos, in inscriptione non esse gentilicium, sed cognomen, tum τὸ ALGIDIEN non efferri debere *Algidiensis* sed *Algidienus*. Respondeo, nec si tam fatuus essem, quam est Fabrettus, unquam me negaturum, exstare ibi cognomen, nec id Holstenius negavit. Sed an quia cognomen est, ideo non est gentilicium? Si id vult, pronunciat sententiam homine sane iam quidem Romano, non Urbinate tantum dignam. An quum *Fabius Hispaniensis* dicitur apud Sallustium, an id ipsum quod illi fuit pro cognomine, ideo non potest esse gentilicium? Quid si adscendam ad illa tempora, quibus Tarquinios Collatinos, Fabios Vibulanos, Cassios Viscellinos, Sulpicios Camerinos, Cominios Auruncos praebet historia? an quia pro cognominibus usitata vocabula ista, ideo gentilicia Cameriae, Collatiae etc. mutabuntur, nec manebunt? Sed quomodo probat *Algidienus* efferri debere? tantum quia nullus dubitat iuxta notam cognominum similium terminationem, qualia sunt Allifenus, Calenus, Triputienus etc. At ego tam nullus dubito de *Algidiensis*, quam ille nullus de illis. Tam mihi favent *Hispaniensis*, *Maluginensis*, et similia, quam illa alia isti. Immo clare me tuentur et illum in prioribus damnant. Nam et *Allifenus* et *Calenus* facta sunt plane ex gentilicio urbis Allifarum et Calis. Ab Algido autem quum nullus tenebrio fecerit *Algidienus*, sed vel *Algidensis* vel 'Αλ-

γίδιος, quae certe constant, ab *Ἀλγίδιον* autem veniat *Ἀλγιδιεύς*, hinc vel pecori apparet *Algidiensis* esse et gentilicium et simul illud cognomen enunciandum. Quid quod et praeter haec grandem stuporem suum aperit. *Algidienus* retinet, *Ἀλγίδιος* damnat. Unde igitur formatur illud suum *Algidienus?* non potest aliunde, quam ab *Algidius*, ut *Paccienus* ab *Paccius*, *Votienus* ab *Votius*, *Salvidienus* ab *Salvidius* et similia. Sed tamen ne dubites istum nigrum nigri hominis calculum ex iure ac tribunali venire, canonem format, non ex Grammatica scilicet, quae exceptionem potest ac solet pati, sed ex Mathematico fato stringentem; nempe in nullo alio gentili oppidi nomine in UM desinente finis iste in IENSIS in derivativis observatur, nisi in iis, quae in penultima syllaba literam I includunt, ut Alsium, Alsiensis etc. et e converso, reliqua omnia nomina, quae neutro genere, ut Algidum, efferuntur, simile in ENSE *ἐγχώριον* obtinent, nec esse IENSE, nisi per errorem Quadratariorum. Quam quis neget ab hoc quadratario cloacae illapso compositam? cur non probat efferri *Algidum?* praeter unum Flori locum nullus est, ubi primus ille casus sic apparet. Ipsum Stephanum, de quo agitur, palam videt citare *Ἄλγιδος*. Iam quid notius est, quam utroque modo prolata Italiae talia multa, ut *Ἄσκλος Ἄσκλον*, *Τοῦσκλος Τοῦσκλον*. Quid ad me ergo haec porcina norma? Et ille tamen coacervat non Italica modo, sed Gallica simul, tanquam omnia ad Fabretti stultitiam et ignorantiam redigenda essent, quae saepe in aliis regionibus sunt *δὶς διὰ πασῶν*. At quum agatur de gentilibus ab *Ἄλγιδος*, ut diserte Stephanus, origo huius litis, vocat; nonne ab *Κόρινθος* passim invenitur *Κορίνθιος?* et tamen in Festo Pompeio occurrit *Corinthiensis*, quod quid aliud quam omnia, quae statui de voce *Ἄλγιδος*, exprimit? nonne ab *Ῥόδος* passim *Ῥόδιος?* et tamen apud Gellium videbis *Rhodiensis*. Utique et ab *Λάμψακος* apud Latinos poëtas est *Lampsacius*. Unde et secundi lapsus, ut ille sustinet vocare, et eorum, quae in Diodoro tentavi, nondum poenitet me, qui non pendeo ab Fabrettini iudicii vitiligine: nec Holstenius improbat *Ἀλγίδιος*, nec contemptibilem reddit detorsionem, qua se Fabrettus torquet in ranam aut si quid est vilius, et analogia tanti valet, quanti *ἐγχώριος* formandi modus, quem quidem ut illa in UM desinentia, sic quoque illa in US habent valde diversum. Cur enim antiquioribus et melioribus Italis, quam est Fabrettus, placuit magis analogia uti, et non potius dicere *Rhodius* et *Lampsacenus*, quas

formas ipsi quoque sciebant esse ἐγχωρίους? Et quod super omnia est, Stephanus quum edidit Ἀλγίδιος, non id fecit sine exemplis, ut solebat, quae utinam non omisisset Hermolaus! Sed quum ille ita id fecerit, ringente Fabrettino naso exstabit exemplum illud Diodori.

In v. Ἀλία. Καρπηζανῶν.] Καρπιτανῶν.

In v. Ἀλεξάνδρεια διὰ τὸ τὴν τῆς.] Διὰ τὸ τῆς.

Ἐξ αὐτῆς.] Ἐξ αὐτοῦ.

Καὶ ἐπὶ Ῥώμης λέγεται οὔρῳ.] Καὶ ἀπὸ Ῥώμης λέγεται ἐπίουρ.

Ἀλεξυντηρία.] Ἀλλεξεντηρία.

Θρᾴκης πρὸς τῇ Λακεδαιμονίᾳ.] Μακεδονίᾳ corrigit Freinshemius in Curtianis, ubi pro Νεαρτῶν idem restituit Ὀρειτῶν et Ὀξιανῇ pro Ὀπιανῇ et Σακασήνη pro Μακαρήνη, et Ἀρειανοῖς pro Σαριανοῖς, ubi MS. habet Σαριανοῖς.

Παρὰ Παροπανισάδαις.] Παρ' ὀπανισάδαις.

Ἐν τῷ τρίτῳ.] Ἐν τῇ Γ.

Κυρηναϊκῆς πόλεως.] Κυρηναϊκῆς πάλης.

Παρὰ τὸ Ἀλεξ.] Παρὰ τὴν ἀλεξ.

Οἱ δὲ ἐπιφυλλόκαρπον ἢ φυλλόκαρπον.] Ineptissima scriptura. Nec tamen MS. Perusinus, ut alter iste codex apud Salmasium ad Solinum pag. 402. Οἱ δὲ ἐπιφυλλάκανθον καὶ φυλλόκαρπον, sed οἱ δὲ ἐπιφυλλάκανθον ἢ φυλλάκανθον. Itaque quamvis sit hoc genus frutex, qui fructum ex mediis foliis producat, et Plinius *carpophyllum*, Theophrastus ἐπικαρπόφυλλον, appellent; videndum tamen, an non de eadem specie egerit Stephanus et potius scripserit φυλλάκανον. Nam ἄκανον novimus.

In v. Ἀλήσιος. Ἵνα πήγνυται πολὺ ἅλας.] Ἵνα πηγνυμένου πολλοῦ ἁλός.

In v. Ἀλθαία. ταῖς γραφαῖς.] Ταῖς συγγραφαῖς.

Ἀλθαιέα.] Ἀλθαιλία.

In v. Ἀλιζῶνες. Καὶ καρίας.] Καὶ μακαρίας. In parvis ad Homerum Iliad. β. 856. scholiis vitiose legitur εἰσὶ δὲ οὗτοι Βοιωτοὶ, pro Βιθυνοὶ, ut apparet ex Etymologico.

In v. Ἁλικάρνασσος. Δύμαναν.] Δύμαιναν.

Ἀλικύαι.] Hoc nomen restituendum Diodoro Siculo lib. XIV. c. 49. ubi iunguntur Ἀγκύραι, σόλος, αἴγεστα, πάνορμος, ἐντέλλα. τὴν μὲν οὖν τῶν Σολεντίνων καὶ Πανορμιτῶν, πρὸς δὲ τούτοις ἀγκυραίων χώραν ὁ Διονύσιος ἐλεηλάτησε. Repone Ἀλικύαι et Ἀλικυαίων.

In v. Ἄλινδα. Ἀλινδεύς.] Ἀλινδρεύς.

In v. Ἄλιμαλα Ἰσαυρικῶν.] Ἰσαυρικῷ.
In v. Ἄλισαρνα. Πόλις Τρωάδος.] Πόλις τῆς Τρωάδος.
In v. Ἀλκομεναί. Ἔστι καὶ τῆς Ἰλλυρίας πόλις.] Haec verba Casaubono opportuna fuerunt ad emendandum Strabonem lib. VII. pag. 327. ut mirer adeo nullam apud commentatores rationem huius urbis duci.

In v. Ἀλλαλία. Φωκίων.] Φωκυίων. Unde scribendum Φωκαίων, ut constat ex Herodoto lib. I. cap. 75. ubi quoque perperam vertunt *Phocenses*, quod admisit quoque maximus Vossius in his ipsis Stephani fragmentis in voce φράγγοι, ubi est Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς, interpretatus *Phocensis*.

In v. Ἀλλωρία. Πολυΐστωρ τρισκαιδεκάτῃ.] Πό (ita MS. supra ultimam literam posito λ.) ιγ. Vereor ne sit Πολύβιος.

In v. Ἀλλόβρυγες. Πολύβιος καὶ διά.] Πολύβιος δὲ διά.
Τεχνικός.] Τεχνίτης et super extremam syllabam posita κος.

In v. Ἀλόπη. Ἀμαζονίδων.] Ἀμαζωΐδων. Deinde ἀλοπεύς.

In v. Ἆλος. Τοῦ Ὄθρυος.] Τῆς ὄθρυος. Sic Herodotus quoque VII, 129. τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην ἡ Ὄθρυς. Sic et alii.

Τὴν Ἰνώ.] Τῇ Ἰνοῖ.
Μαλλιακόν.] Παλλιακόν.

In v. Ἀλύβη. Χαλδαῖοι.] Χαλαῖοι.
Ποτηροκλέπτῃ.] Ποτιροκλέπτῃ.
Μεὺ κέλκην.] Vox nullius significationis. MS. μὲν κέλχην.
Ἀπούρα.] Et hoc nihili est. MS. egregia restitutione ἀπηύρα idque confirmat restitutionem Casauboni in Theocriticis, κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνος ἀπηύρα. Etsi possit κελέβη etiam contracta fuisse vox in bisyllabam, quam omnes hic mordicus tenent MSS.

In v. Ἀλωπεκόννησος. Κτισθεῖσα.] Χρησθεῖσα.
Κελεύσαντα.] Κελεύσαντος.

In v. Ἄλωρος. Ἑρμαίου κόλπου.] Legendum Θερμαίου. Vide Scylacem in Μακεδονία. Nescio autem, cur huc vocet Hardovinus nummum, cuius inscriptionem facit ΑΛΩΡΩΝ, quum id nec urbis nomen sit, nec gentilicium, et omnino probet se nugacissimam.

In v. Ἀμαζόνιον. Μαζαίου.] Καζαῖον. Mazaeum pro Amazaeum, inde ista παραφθορά, ut observavit ad Curtium Freinshemius.

In v. Ἀμαζόνες. Σαυροματίδας.] Σαυροπάσιδες.

In v. *Ἀμαθοῦς* voces sunt nonnihil dubiae, *ἐν ᾗ Ἄδωνις Ὄσιρις ἐτιμᾶτο*. Ad quas ita scripsit Ludovicus Nonnius: *Quis est Adonis Osiris, me quidem latet. Unum hoc scio, diversos olim fuisse deos Adonim et Osirim, et mendum latere suspicarer apud Stephanum, nisi eadem verba a Suida citata viderem.* Haec ille. Accedit, quod Cypriis Adonidem sub nomine *Κίῤῥις* cultum fuisse percipiam. Etymologus: *λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίῤῥις ὁ Ἄδωνις*. Et sane facillimus transitus foret vocis *Ὄσιρις* ex *ὁ κίῤῥις*. Sed tuetur satis vulgatam Cl. Pignorius in principio expositionis mensae Isiacae. Et sane constat indubitata scripturae priscae veritas: quum et Martem Adonim sic Ptolomaeus nominet. Non quod putem argutos fuisse Cyprios, et quum *Ἄδωνις Ὄσιρις* dicerent, id fecisse, ut eum dominum salutarent, quod ex Martiano, ubi *Adon Osiris* vocatur, proponebat Seldenus et alius; sed quod gemina appellatione divinitatem expresserint, et coniunxerint quae alioquin diversa ac singula observabantur. Sic in marmore antiquo iuncta sunt nomina in idem unumque idolum ISIS SERAPIS. Sic *Ἄττις Ἄδωνις* in oraculo apud Socratem lib. III. Hist. Eccles. cap. 23.

Ἄττιν ἱλάσκεσθαι θεὸν μέγαν ἁγνὸν Ἄδωνιν,
Εὔϊον ὀλβιόδωρον, ἐϋπλόκαμον Διόνυσον.

Ita enim opinor illic legendum, quum vulgo sit *εὔβιον*, et summus Valesius vertat *Bonae vitae et felicitatis datorem*, quod ex Graeca voce nescio an proveniat satis belle. Sed et sequens oraculum Pythiae corruptum ita ex vetustissima Medicea membrana restituendum,

Ζῆνα θεῶν ὕπατον καὶ Ἀθηνᾶν τριτογένειαν
Τιμᾶτε, βροτέῳ τ' ἐν σώματι κρυπτὸν ἄνακτα, etc.

Ubi in editis nugacissime videas *βροτέων ἐν σώματι*. Sic *Ζεὺς Βῆλος* apud Sanchuniatonem. Sic apud Cl. Sponium occurrit Harpocrates cum titulo ωPANOC *ΑΔΩΝΕ*. Sic *παρά τινα καρικὸν ποταμὸν* legimus fuisse *Ζῆνος Ποσειδῶνος ἱερὸν* apud Varinum, et apud Aristidem *ἰὴ Παιὰν Ἥρακλες Ἀσκληπιέ*. Quod etsi non placuerit nonnemini, multo minus mihi placet, quod ipse contra haec affert. Non enim huc congerendae erant inscriptiones vel marmorum vel nummorum, in quibus videri potest omissa particula *et*, sed hic locus Socratis, Sanchuniatonis, et quae his adiuncta sunt, ex quibus ipse loco Aristidis alibi utitur, et ipse hic Stephani tractandus erat: an his quoque interponendam censebit copulam? Utique et Dio scribit oratione 64. *ὠνόμασται δὲ ἡ Τύχη καὶ πολλοῖς τισιν ἐν ἀνθρώποις ὀνόμασι. Τὸ μὲν ἴσον αὐτῆς Νέ-*

μεσις, τὸ δὲ ἄδηλον Ἐλπὶς, τὸ δὲ ἀναγκαῖον Μοῖρα, τὸ δὲ δίκαιον Θέμις etc. unde et inscriptiones *Iunonem Fortunam* et *Iovem Neptunum* et si viris doctioribus credimus, *Isidem Monetam* iunxerunt.

In v. Ἄμανον. Ἀπὸ Ταύρου.] Ἀπὸ τοῦ Ταύρου.

In v. Ἀμαντία. Κερκύρας.] Κορκύρας. Ex hac autem Amantia stabiliendus est versus antiqui scriptoris apud Festum in Ruspari, ubi editur: *Et ego ibo ut latebras ruspans rimer amaptimas.* Nimis enim in incertum effundit Scaliger, *maritimas*. Legendum est *Amantinas*, videturque hominis iocabundi in scena, et in Amantiam profecturi, ut ibi aliquem quaereret.

In v. Ἀμαρδοί. Στράβων ια'.] Στράβων α'.

In v. Ἀμαστρίς. Τψηλήν.] Ὑψηλούς.

Στράβων. Δυοκαιδεκάτῃ.] Στράβων ιδ'.

Περὶ τὸ κύτωρον.] Παρὰ τὸ κύτωρα.

Κάλατις.] Κάλλατις. Sic ter MS. per geminum λλ. Quamvis quid hoc loco faciat vox καλατία, vix appareat: ut certum mihi sit, tum hanc vocem vel superesse, vel decurtatam esse in fine, et tum ipsam, tum totam hanc pericopen de Amastri restituendam esse ex Etymologico, quem opinor hanc ipsam huius epitomes partem descripsisse in eadem voce Ἄμαστρις. Certe enim excidit quoque apodosis regulae, quam in sequentibus per ανὸς desinentem formavit Stephanus. Praecedentia autem θυγατρὸς Ὀξυάρτου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου, vidi qui ineptissime interpretaretur, *Darii ex fratre filiam.*

In v. Ἄμβλαδα. Τιάβα καὶ Σίνδα.] Τάβα καὶ Ἴσιδα. Certe in hoc loco ab L. Holstenio lectum fuisse Ἴσινδα, ostendunt eius notae in Ortelium pag. 100. et 178. Et id verum nomen fuisse indicant similes lusus pronunciationum in *Hispania, Isauriani, Hispalensis, Hispellum*, quae producit in Annotationibus ad Cluverium pag. 91.

In v. Ἀμβρακία. Τὰ γὰρ εἰς ια.] Τὰ γὰρ εἰς α. Quod autem in principio ait Θεσπρωτοῦ τοῦ Λαοκόοντος, videndum an non mutari debeat in Θεσπρωτοῦ τοῦ Λυκάονος. Utique inter huius filios recensetur Thesprotus ab Apollodoro.

Ἀμνισὸς πόλις Κρήτης.] Id omnino confirmat Pausanias in Atticis pag. 31. Κρῆτες δὲ τῆς χώρας τῆς Κνωσίας ἐν Ἀμνισῷ γενέσθαι νομίζουσιν Εἰλείθυιαν. Itaque quum talia sequantur, quae ad πόλιν referri nequeant, credidi excidisse καὶ ποταμὸς, quibus optime subnectetur αἱ τούτου νύμφαι. Caeterum miror codicem Salmasianum sic esse tractatum. Nam

et quod in Holstenianis est de more Scholiastae Callimachi, universum est Salmasii; nec Salmasius invenit in MSS. ἀφ' αἷ, sed scribit perspicue, *lect. MS. codicis αιαι τούτου νύμφαι, omnino legendum κρηταῖαι ἀπὸ τούτου νύμφαι.*

In v. Ἄμπελος. Ἄμπελος λεγομένη.] Ἄμπελα λεγομένη.
Πόλεις φησί.] Πόλεις εἶναι φησί.
Ἀμπελήτην.] Ἀμπελίτην.

In v. Ἀμυδών. Καλυδῶνος.] Abest haec vox a MS. nec requiritur.

In v. Ἀμύκλαι. Κρηταιεύς.] Ignorat hanc vocem MS.
Ὡς Θηβαῖτης.] Haec quoque absunt.
Ἔστι πόλις.] Ἔστι καὶ πόλις.

In v. Ἀμύνται. πνείοντες Ἀμύνται.] Πνέγοντες ἀμύντου.

In v. Ἄμυρος. Ἀμύροιο. Καὶ πο * θηλυκόν.] Ἀμύροιο. Ἡ πόλις θηλυκόν. Quod verissimum est supplementum. Distinguit enim de urbe, quia idem nomen dixerat quoque fuisse uni Argonautarum, quod nomen repetito in Ἰωλκὸς et Μαλιεύς.

In v. Ἀμφιγένεια. Καὶ ἀμφιγένειαν.] Καὶ ἀμφιγένειον. Et recte, sed quod prorsus debetur et unice Casaubono, sic restituenti in notis ad Strabonem lib. VIII. pag. 156.

Ἀμφίλοχοι,] Haec pericope ita in MS. egregie plena exstat: Ἀμφίλοχοι πόλις Ἀκαρνανίας, οἳ καὶ ἀμφιλοχικὸν ἄργος κληθέντες ἀπὸ ἀμφιλόχου τοῦ ἀμφιαράου, καὶ ἀμφιλοχία ἡ χώρα. Οἱ πολῖται ἀμφίλοχοι καὶ ἀμφιλοχικοὶ ἐκ τοῦ ἀμφιλοχικὸν ἄργος. Quam ego solam veram esse lectionem existimo, quum Vossius ad Melam male et praeter codices veteres, ut testatur Salmasii manus, edat ὑπὸ, et tam hic quam alii satis insulse dent ἐκ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους. Quaeso quid est *Amphilochici ab Amphilochico Argo?* Aut cur magis Amphilochi et Amphilochici dicti fuerunt ab Amphilochico Argo, quam ipsa regio ab colonis? Sed est palam absurdum; et Amphilochi primum vocati fuerunt, quam Amphilochicum cognomen accepit urbs Argos: ut Amphilochi priores, antequam Gallaeciae portio sic appellata. Et dixit Stephanus, quia Amphilochi et Amphilochici vocabantur incolae, inde apud auctores dictum esse Argos Amphilochicum.

In v. Ἀμφίπολις.] Quae hic magna nomina coiisse video ad arguendum vel Stephanum vel epitomistam eius, et quicquid hic citatum lego, prorsus tarde ac certe sero veniunt. Sine sua fraude poterant hanc laudem transscribere

in Ludov. Nonnium ad Goltzii Graeciam pag. 138. praeter quem utique afferunt nihil novi, eoque puerilior est nota Vossii ad Scylacis paginam xxvi. Sic omnia quae ad v. "Ανδρος de Anio et filiabus eius adferunt, non erat necesse eos occupari in colligendo, quod satis docte et ample fecerat iam ante idem in eodem scripto pag. 257. Sic ei quoque debetur, quod in v. Ἀνθηδὼν proferunt de Alcyone Atlantis filia. Vide eum pag. 100. Est autem praecipue huc opportunus locus Diodori Siculi lib. xii. cap. 68. Quum Brasidas Amphipolin occupasset, *εὐθὺς καὶ τῶν πλησιοχώρων πόλεων πλείονας προσηγάγετο, ἐν αἷς ἦσαν ἀξιολογώταται Σύμη καὶ Γαληψὸς, ἀμφότεραι Θασίων ἄποικοι, καὶ Μύῤῥινον Ἠδωνικὸν πολισμάτιον.* Tum cap. 73. *Καταστρατοπεδεύσας δὲ πλησίον πόλεως Ἠϊόνος, ἀπεχούσης δὲ ἀπὸ τῆς Ἀμφιπόλεως σταδίοις ὡς τριάκοντα,* quod vides abire ab calculo Thucydidis. Amphipolin Syriae, quam mox citat Stephanus, eandem Thapsaco esse probat ex Plinio Freinshemius ad Curtium 3, 7, 1.

In v. Ἀμφιτρόπη. *Τῶν εἰς η.*] *τῶν η.*

In v. Ἄμφρυσος. *Εὐρυαμπίων.*] *Εὐρὺ ἄμπιον.*

In v. Ἀναζαρβά. *Προκειμένου ἤ.*] *Προκειμένου ὄρους ἤ*, quae tempestiva est restitutio, si unquam ulla.

In v. Ἀναία. *Αἴλαια.*] *Αὔλαια.*

Καὶ μέγας.] *Καὶ μέλας*, quomodo Gesnerum legisse testis est Vossius.

In v. Ἀνακτόρεια.] Quod autem praecedit de Eugenio, video prorsus velle viros doctos, ut habeatur pro centone Hermolai, quoniam Suidas Eugenium tradit *γραμματικὸν διδάξαι ἐν Κωνσταντινουπόλει*, et pergit, *τὰ μάλιστα διαφανὴς ἦν πρεσβύτης ἤδη ὢν ἐπ᾽ Ἀναστασίου βασιλέως*, quum Stephani aetatem eo usque deprimere vereantur. Sed qua fide id statuatur, nihil intelligo, quum nulla ratio postulet eundem ab Suida et Stephano intelligi. Ne multus sim, audi verba ipsius Imperatoris Constantii de Eugenio patre Themistii. *Ἐγγύθεν γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ, δι᾽ ὃν τῶν ἄλλων περίεργον μεμνῆσθαι. τίς δὲ οὗτος ἐστὶν, οὐδὲ ὑμεῖς ἀγνοεῖτε. οὐ τὸ ὄνομα εἰπόντα ἀπόχρη δεῖξαι τὴν ἀκροτάτην φιλοσοφίαν· καὶ οὔτε χῶρος οὔτε ἔθνος οὔτε πόλις οὐδεμία τῆς Εὐγενίου δόξης ἀνήκοος. οὗτος ὃν καὶ ὑμεῖς ἂν μαρτυρήσαιτε διὰ βίου κάτοχον γεγενῆσθαι φιλοσοφίας· οὗτος, ὃν οὐδὲν ἐξέφυγε τῶν ἀρχαίων διδαγμάτων καὶ παιδευμάτων*, et quae ibi alia lectu digna sequuntur. An non in hunc tantopere laudatum post-

rema verba manifeste indicant convenire iustissime posse id ipsum, quod in hac epitome legitur?

Ἀγεννεῖ.] *Ἀστεγεῖ.* Quod reor indicare *ἀστιγεῖ*, ut est in voce *Βάβρας*. Hoc *ἀστιγὲς βιβλίον* quomodo intellexerit Dausqueius, videre est in eius orthographicis pag. 143.

In v. *Ἀναριάκη. Ἐν ᾗ δείκνυσθαί φησι μαντεῖον κοιμωμένων*] Agnosco Casaubonum. Sed incubare Aesculapio et Serapidi an non est genus sortis et Graecum et mirum quantum distans ab hac ratione et barbara et, ut videtur, congrua illi, quam de Augilis in Africa tradit Pomponius Mela, *Precati quae volunt, ubi tumulis incubuere, pro responsis ferunt somnia?* etsi hoc ipsum quoque notum fuerit vetustissimis Graecis. Et de simili ineptia ait Lucianus in Pseudomanti *νυκτερινοὺς* eius *χρησμοὺς* ridens, *Λαμβάνων τὰ βιβλία, ἐπεκοιμᾶτο ὡς ἔφασκεν αὐτοῖς, καὶ ὡς ὄναρ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνατο.*

In v. *Ἀνάφη. Σκοτομήνη.*] *Σκοτομένης.*

In v. *Ἀνδανία. Ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ.*] *Ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς.*

In v. *Ἀνδρία. Ἰλιακά.*] *Ἠλιακά*, quod ego crediderim rectius.

In v. *Ἄνδρος. Μύνδιος.*] Hac voce caret MS.

In v. *Ἀνεμώρεια. Αἴλαιαν ἀνεμωρείας.*] *Αἴλαιαν κ' ἀνεμωρείας.* Optime.

In v. *Ἀνήτουσσα. Ἀνητουσαῖος.*] *Ἀνητουσσαῖος.*

In v. *Ἄνθεια. Τοῦ ἑλλησπόντου.*] *Τοῦ πόντου.* Et sic citat ex Stephano Ortelius.

In v. *Ἀνθηδών. Ἑτέρα πόλις.*] Vox postrema abest a MS.

In v. *Ἄντανδρος. Ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα, Κιμμερίων.*] Fractus locus. Quid enim Cimmerii faciunt ad appellationem *Ἠδωνίς*? Itaque quantivis pretii supplementum est, quod praebet MS. tale: *Ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα, διὰ τὸ Θρᾷκας ἠδωνοὺς ὄντας οἰκίσαι. Ἢ κιμμερίδα κιμμέρων οἰκούντων.* Haec scriptura est Perusini codicis, in qua satis vides, quid corrigi debeat. Cave autem ab eo, quod obtulit ad Melam Vossius et nunc inconsulte admissum est, *καὶ κιμμερίδα*, quomodo nullus codex scriptus, quum clare Salmasii quoque manus particulam *ἢ* praeferat. De Cimmeriis huc spectantia habes apud Herodot. lib. I. cap. 15. et Strabonem lib. I. pag. 61. et lib. III. pag. 149. *καὶ καθ' Ὅμηρον καὶ πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τὴν τῶν Κιμμερίων ἔφοδον γενέσθαι τῶν μέχρι τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Ἰωνίας.*

In v. *Ἀντιόχεια. Φαρνοῦχος.*] *Βαρνοῦχος.*

Ἀντιοχεὺς καὶ ἀντιόχαιος.] *Ἀντιοχεύς. Ἴδ' ἰσαυρίας, ἡ λαμωτὶς λεγομένη, τὰ ἐθνικὰ ἀντιοχεὺς καὶ ἀντιόχειος.* Quod est excellens fragmentum ad illustrandum Ptolemaeum. *Δ*

In v. *Ἀντιπατρίς. Ἡρωδιανός.*] *Ἡρώ.* Sic MS. Perusinus. Unde mihi valide coniectura insidet, scripsisse auctorem *Ἡρώδου.* Et id verum est.

In v. *Ἀντίφρα. Καλοῦσι Λιβυκόν.*] *Καλοῦσι βῦκον.* Certe licet vulgata appareat ex Strabone petita, posset videri Strabo corruptior. Quae enim causa, ut vinum illic natum vocaretur eis Libycum, quum haud dubie habuerint genera vinorum advecta ex Libya, quae isto nomine vocari debuerunt. Itaque faciendum censeo ut an *βῦκος* proprie sit Aegyptia vox, deliberetur.

In v. *Ἄνωλος. Τὸ θηλυκὸν ἀνωλυάς.*] *Τὸ ἐθνικὸν ἀνωλιάς.*

In v. *Ἀξία. Παιδὸς τοῦ Ἀξίου.*] *Παιδὸς ταυξίου.*

Ἰταλίας.] *Ἰταλικῆς.* Et melius.

In v. *Ἀπάμεια. Μεσηνῶν.*] *Μεσσυνῶν.*

Δέλας.] *Σέλλας.*

In v. *Ἀπασιακαί. Ὄξου.*] *Ὤξου.*

In v. *Ἀπέσας. Ἔθυσεν ἀρκάδας.*] *Ἔθυσαν αἶγκάς.*

In v. *Ἀπία. Ἐκβάλλοντα.*] *Ἐκβαλών.*

Ἀπίας.] *Ἀπίους.*

Ἀποβοιωτοί.] *Ἀπόβωτοι.*

Ἔθνος.] *Ἐθνικόν.*

Ἀποβοιωτοῖς.] *Ἀποβωτοῖς.*

In v. *Ἀπόκοπα. Ἀραβικῷ.*] *Ἀραβίῳ.*

In v. *Ἀπολλωνία. Ἰλλυρίας.*] *Ἰλλυριάς.*

Ἰλλυριοί.] *Ἰλλυροί.*

Ὕστερον διακοσίων Κ.] *Ὕστερον ὁ Κ.* pro *ὁ Κορ.* i. e. LXX.

Ἀποικία Μιλησίων.] *Ἄκρα Μιλησίων.*

Θυάτειρα.] *Θυάτειραν.*

Κλίνου.] *Ἀλίνου.*

In v. *Ἀπολλωνιεῖς. Ὁ δημότης Ἀπολλωνιεύς.*] *Ὁ δημότης ὁμοίως Ἀπολλωνιεύς.*

In v. *Ἄπρος. Τοῦ Ἀντιπ.*] *Τοῦ δ' Ἀντιπ.*

In v. *Ἀπτέρα. Καλουμένῳ γενομένης, ἐν.*] *Καλουμένης ἐν.*

In v. *Ἀραβία. Οἶμον.*] *Ὅρμον.*

Τὸ ἐθν·κὸν Ἀράβιος καὶ Ἀράβισσα.] Conieceram scribi oportere τὸ θηλυκὸν Ἀραβὶς καὶ Ἀράβισσα. Sed, lector, scire debes, ad hunc locum referri oportere, quae ex MSS. Salmasiana notantur. Quippe ad haec verba posito signo scribit Salmasius: *τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος καὶ Ἄραβος καὶ Ἀράβισσα, ita lege ex MS.*

In v. *Ἀράβυζα. Πεσινῆς.*] *Πεσηνοὺς.* Quo confirmatur voluntas docti amici nuper mei Nic. Lloydii in Lexico Stephaniano hic suspicantis de Pessinunte agi.

In v. *Ἀραί. Ἀραῖος.*] *Ἀραῖοι.*

In v. *Ἀράκυνθος. Ἀρακυνθίς.*] *Ἀρακυνθίν.*

In v. *Ἄραξα. Περὶ τῶν παρ' ἀλκμᾶνι.*] *Περὶ παραλκμάνων.*

In v. *Ἀραχναῖον. Ἀπὸ τέλους.*] *Ἀπὸ τοῦ τέλους.*

In v. *Ἀραχωσία. Κωφῆνος κωφήνιοι.*] *Κωφὴν κωφήνιοι.*

In v. *Ἀραχωτοί. Στράβων ἑνδεκάτη.*] *Στράβων ιή.*

In v. *Ἄρβηλα. Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως.*] Emendationem versionis in Strabone et inde illustrationem Stephani, qui primus vidit ac publice eam indicavit, est Maussacus ad Harpocrationem pag. 20. Quod ab nostro bono viro deprehendis non animadversum. Sed mirum tacere omnes, quà vià et causà Athmonensis ex agro Attico in mediam Asiam penetraverit, et tale sui monumentum reliquerit. Est Arbelus inter eos, quibus nubunt Danai filiae apud Apollodorum. Certe Ἀττικὸς ille δῆμος parum huc congruit.

In v. *Ἄρβις. Ἔνθα τιμᾶται Ἄρβιος Ζεύς. Ἄρβιος οὖν καὶ ὁ κατοικῶν τὸ ὄρος.*] Haec omnia absunt ab Manuscripto.

In v. *Ἀρβών. Πολύβιος δευτ.*] *Πολύβιος ἐν β.*

In v. *Ἀργαΐς. Κανώβῳ.*] *Καριώβῳ.*

Ἀργανθώνις.] *Ἀργανθώνη.* De qua videndus omnino Cl. Muretus in Scholiis ad Propertium lib. I. eleg. 18. ubi et hunc locum advocat.

Ἀργάνθωνος.] *Ἀργανθώνης.*

Ἀργανθών.] *Ἀργαθών.*

Ἀργανθώνειος.] *Ἀργαθώνειος.*

In v. *Ἀργεννοῦσα. Ἀνδρωτίων.*] *Ἀνωτίων.*

In v. *Ἄργος. Ἴασον.*] *Ἴασος.* Recte.

Μὰ Δί' οὐδὲν Ἕλλην, ὅσον.] Scaliger, qui occasione Argileti et vocis Ἀργόλας videndus ad Varronem in appendice ad Coniectanea pag. 184, citat *Μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην.*

Ἀργειώνη.] *Ἀργειώθη.*

Τῷ νῦν Ἡρακλεῖς τε.] Ineptiae. MS. Perusinus *τῷ νῦν χρόνῳ Ἡρακλεῖσθαι.* Quod optimum erit, si vocem ultimam mutaveris in *Ἡρακλεῖδαι.*

In v. *Ἄργουρα. Καταλόγῳ.*] *Καταλόγου.*

Ἄργεννος.] *Ἄργυννος.*

Ἀργεννίδα.] *Ἀργυννίδα.*

In v. *Ἄργυρα. Ταπροβάνῃ νήσῳ.*] *Ταπροβάνης νήσου.*

In v. *Ἀργυρίππα. Ἰόνιον.*] *Ἰόνιων.*

Λάμπη.] *Λάπη.*

In v. *Ἄργυρος. Φίλιστος ἐννάτῃ.*] *Φίλιστος ἐν θ'.*

In v. *Ἀρέθουσα. Τὴν ν τῆς.*] *Τὴν μ τῆς.*

In v. *Ἄρειος πάγος. Τὸ ἐθνικὸν ἔδει ἀρειοπεδιεύς.*] Manifestum indicium, aliqua excidisse, quae sic reposita habet MS. Perusinus. *Τὸ ἐθνικὸν ἐκ δύο ἓν ἀρεοπαγίτης.* (Sic notes licet perspicue etiam ab Salmasio ex MS. notari non *ἀρειοπαγίτης*, quod nescio unde petierint. eadem scilicet cura ac fide, qua mox etiam Vossius ad Melam citat *Ἄρειος νῆσος.*) *Ἔστι καὶ ἐν Ῥώμῃ ἄρειον πεδίον. Τὸ ἐθνικὸν ἔδει ἀρειοπεδιεύς.* Et certa sunt. De formatione gentilis *ἀρεοπαγίτης* docet Etymologus in vocibus *Διόσκορος* et *νουνεχόντως*, ubi prorsus idem canon.

Ὡς Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ.] *Ὡς ἀπολύβιος ἐν ιγ.*

In v. *Ἄρεος νῆσος. Τοῖν δυοῖν.*] *Τῶν δυεῖν.*

Ἀριάνια.] *Ἀριάρια.*

In v. *Ἀρίκεια. Διονύσιος ἐν πέμπτῃ ἐπιτομῆς.*] De hac epitome consulendus Henr. Valesius in principio notarum ad Excerpta Peiresciana Dionysii. Nam miror eam ignoratam esse. Gentile autem ab hac urbe *Ἀρίκεια* effertur *Ἀρικιεὺς* ab Pausania lib. 2. pag. 135.

In v. *Ἄριμα. Τυφώεως.*] *Τυφῶα.* Sic quidem Perusinus. Sed codex Ill. Maffei habet perfecte *Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς,* quod probabiliter sic exposuit Stephanus.

In v. *Ἀρίσβη. Περκώτης.*] *Περκώπης.*

Ἀρίσβην καλεῖ.] *Ἀρίσβαν καλεῖ.*

In v. *Ἀρκάς. Σπόρον καὶ οὕτω.*] Et haec imperfecte abscisa sunt, quae ita supplet MS. Perusinus: *Σπόρον, ὅτι αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον. Καὶ οὕτω.* Hanc plane ipsam lectionem MS. optimi et vetustissimi testatur Salmasius quoque se apponere, et quidem clarissime etiam *αὐτοῖς*, non *αὐτῆς*, quod nescio unde adferatur.

Ἀξανίαν.] *Ἀζανίαν.*

Ἵππυς.] *Ἴπους*

Ἀρανῷ.] *Οὐρανῷ.*

Φησὶν Θεμιστούς.] Φησὶν ὅτι Θεμιστοῦς.
Αὐτήν.] Ταύτην.
Καὶ Ἀρκαδία.] Καὶ ἀρδία.
Ἀρκαδικός.] Ἀρδικός.

In v. Ἄρκη. Ἡ νῦν Ἄρκαι.] Id verissimum est. Hinc enim apud Socratem lib. 3. Hist. Eccles. cap. 25. memoratur Λουκιανὸς Ἀρκῶν, quod Valesius bene reddit *Lucianus Arcenus*. Sed quod hic legitur de *Arcena urbe*, ad id vide Freinshemium ad Curtium 4, 7, 30.

In v. Ἄρμα. Φασί.] Deest in MS. In Bibliotheca Baroccianа Oxonii glossarium est, quod inter alia de hac quoque voce sic habet: Ἅμα, δύο, τὸ ὄχημα δηλαδὴ καὶ τοὺς ἵππους καὶ πόλιν Βοιωτίας καὶ τόπος ἐν Ἀθήναις.

In v. Ἀρμένη. Ὡς Παλλήνιος.] Ὡς μεσήνιος παλλήνιος.

In v. Ἀρνεαί. Ἐστὶ δ' ὡς.] Ἔδ ὡς.
Ἀρνείας.] Ὀρνείας.

Ἄρνη.] Huius urbis mentio fit varias ob causas, quae tamen ad mutationem hanc incolarum referuntur. Videndus Zenobius centur. III. proverb. 87. ἐς κόρακας. Similiter Proclus in Chrestomathia, ubi festa memorat Παρθένια et Δαφνηφόρια.

In v. Ἀρόερνοι. Χρονικῶν.] Χαιρονικῶν.

In v. Ἄρπασα. Ἁρπασεύς, μύλα.] Ἁρπασεύς, ὡς μύλα.

In v. Ἀρσινόη. Περίμετρος.] Περίμετρα.

Στάδια ὀκτακισχίλια. Τετάρτη τῆς.] Στάδια ἢ Δ τῆς. Longe differt ab vulgato hic numerus. Et contenta sit Arsinoe hoc Catone.

Ἀρσινοήτης.] Ἀρνοΐτης. Sic MS. Quod videtur innuere ἀρσινοΐτης, ut ab συήνη συηνίτης. Nummos tamen audimus vulgatam tueri.

In v. Ἀρταῖα. Παλαιοὺς ἀνθρώπους καλοῦσι.] Ne hic quidem sensus constat vel integer est. Quid enim? an Graeci ut Persae priscos homines vocant ἀρταίους. Sed occurrit Seldenus, interpretans, *Artaei Persis sunt, qui Graecis prisci saeculi heroës;* nescio an auctiore Stephano usus. Nam sic plane MS. Perusinus, παλαιοὺς ἀνθρώπους ἥρωας καλοῦσι. Ut scribendum est. Passim audimus viros horum peritos indicare αρτ in Persis vel *magnum* vel *fortem* notare.

Καὶ μιλλάμωνες.] Vocula καὶ non est in MS.

In v. Ἀρτάκη. Ἀρτάκης τοῦτο.] Ἀρτάκη τοῦτο.
δὲ Ἀρτακεύς.] δὲ ἀπὸ ἀρτακεύς.
Ἐφέστιος.] Ἐφέστιον.

In v. Ἀρτάξατα. Στράβων ἑνδεκάτῃ.] Στράβων ιδ.
Ἀρταξιασῶτα.] Ἀρταξιάσατα.

In v. Ἀρτύμνησος. Καὶ οἰκῆσαι ἐν τῷ ὄρει λόφον στρογγύλον κατοικῆσαι.] Valde invalidum ad fidem semper esse censui, quod hic statuitur ab viris doctis, aliquid inde expungendum esse. Etenim expungatur sane, prout volunt; an ita salvum habemus Stephanum? Nihilo quidem magis, quum Pinara nihil ad Artymneson. Sed constitui potius aliquid videri deesse, ac velle Stephanum tradere origines trium urbium, quarum unius integra et historia et mentio intercidit, ac propterea post vocem Ὄρει asteriscum poni opinor oportere, ubi editiones ante Xylandrum ponunt distinctionem lenem. Pro sequenti Ἄῤῥυβα scribendum Ἄρυβα series literarum docet, si eam sequutus est auctor.

In v. Ἀρύπη. Ἐν Αἰγύπτῳ.] Hae duae voces absunt a MS.

In v. Ἀσαί. Τριακοστῇ ἐννάτῃ.] λβ.

In v. Ἄσβυστα. Οἴητε.] Οἴετε. Sed videre oportet, quemadmodum hunc versum Οἴητε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύσταο intelligant interpretes. Quibus quidem nunquam adsentiar, qui et puto et putavi hic sermonem esse de Oea Apuleii patria, et notissima Africae urbe, vertendumque, *Et Oea ad undas Tritonis Asbystae.* Et sic se intellexisse diu monuit ipse ille, quem modo dixi, Nicol. Lloydius optatissimus nuper et suavissimus mihi amicus, quem vide in magni laboris Lexico.

In v. Ἀσία. Ὑπέρτατις.] Ὑπέρτατος.

In v. Ἀσκάλων. Ὑπὸ Ἀκιαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως.] An placet hunc intelligere Ἄλκιμον, cuius mentionem habet Suidas in Ξάνθος? Sed ista saeculi illic aurei historia vix bene convenit cum hoc, ut videtur, amatore bellandi, et putavi latere apud Stephanum Ἀλυάττου.

Δαμάλης ἄραξος.] Δαμάλης ἔρης ἄραρος.
Ἀσκαλωναῖα κρώμμυα.] Ἀσκαλωναῖα κεράμια.

In v. Ἀσκανία. Τοῦ δασκυλείου.] Τοῦ Σκυλείου.
Ψιλοί.] Ψίλιν.
Ψιλῆς.] Ψιλίς.

In v. Ἀσκῖται. Ἀσκῷ.] Ἀσκῶν.

In v. Ἄσκλος. Ἐν πρώτῳ ῥωμ.] Ἐν κ ῥωμ. Et fortassis recte, quum utique libro primo non occurrat, nec in eo causa sit, ut opportunitatem habere posset, sed quidem in ultimo, id est, vicesimo ob res tunc illic gestas, ut patet ex Liviana epitome xv. Pro gentili autem, quod editur ab

Stephano, Appianus lib. I. Civilium dicit Ἀσκλαῖος. Ὁ δὲ Σερουΐλιος θερμότερον ἐσδραμὼν ἐς τὸ Ἄσκλον, καὶ πανηγυρίζουσι τοῖς Ἀσκλαίοις χαλεπῶς ἀπειλῶν.

In v. Ἀσπαλαθίς. Διὰ τὰς ἐν.] Διὰ τοὺς ἐν.

Καὶ Αὐλίδος.] Hae voces non sunt in MS.

In v. Ἄσπενδος. Θηλυκὸν ὡς αὐτός.] Θηλυκὸν ὁ αὐτός.

In v. Ἀσπίς. Ἡ σκύθης.] Ἡ σύνθης. Sindae vel Sindi noti sunt, qui videntur indicari, etsi quoque Scythicus arcus sit frequens.

In v. Ἀσπουργιανοί. Στράβων ἑνδεκάτῃ.] Στράβων ιδ.

In v. Ἀσσακηνοί. Ἦει ἐπὶ.] Ἤει ὡς ἐπί.

In v. Ἀσσώριον. Ἐν πρώτῃ χρονικῶν.] Ἐν δ χρονικῶν.

In v. Ἀσταί. Τῶν ἐν ἑνδεκάτῃ.] Τῶν ια.

In v. Ἀστερία.] Πόλις Λυδίας.] Πόλις συριας.

In v. Ἀστέριον. Πιρεσία.] Πρεσία.

In v. Ἀστερουσία. Πρὸς νότιον.] Πρὸς τὸ νότιον.

Ἐκεῖσε σταλείσης.] Ἐκεῖ σταλείσης.

In v. Ἄστυ. Ἄστυ καὶ πόλεις.] Ἄστη καὶ πόλεις.

Σοφοκλῆς αλε *.] Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.

Εἴς τε δή.] Εἰ ὅτε δή.

Ὅτι δὲ δῆμος.] Ὅτι καὶ δῆμος.

Ἀστυρίς.] Non debet haec vox inchoare novam pericopen, sed continuari, ut fit in Manuscripto ἡ Ἀθηνᾶ ἀστυρίς. Ἐστὶ καὶ Βοιωτία. Sic enim MS. non Βοιωτίας. Eius vero situm discimus exserte ab Xenophonte lib. 4. Ἑλληνικ. Ἀφικόμενος δὲ ἐς Θήβης πεδίον κατεστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρινῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, quibus adde Livium 37, 19.

Ἀσχεῖον πόλις.] Ἄσχει πόλις.

Ἀταρβίκις πόλις ἐν τῇ προποντίδι.] Adscripseram libro meo legendum: Ἀτάρβηχις πόλις ἐν τῇ προσωπίτιδι, ex Herodoto lib. 2. Quod tamen praecepit recte Ortelius. In MS. Perusino habetur ἀταρβίχης πόλις ἐν τῇ προσωπίδι. Quod eodem videtur tendere.

Ἀτάφυνοι.] Ἀταφηνοί.

In v. Ἀτήνη. Πατροκλῆς ἀτηνεύς.] Προκλῆς ἀτηεύς.

In v. Ἄτλαντες. Καὶ ἀτλάντιος καὶ ἀτλαντία θάλασσα.] Absunt hae voces ab Manuscripto.

In v. Ἀτραμῖται· ἔθνος εὐδαιμ.] Ἔθνος τῆς εὐδαιμ.

In v. Ἀτρήνη. Δεύσου.] Δέσου.

In v. Ἀτρία. Ἀτριέτης.] Ἀτριάτης.

In v. Ἀτροπατία. Καθ' ἣν ἦν.] καθὰ ἦν.

In v. *Αὔασις. Ἐοικυῖαν παρδαλέᾳ.*] Licet Strabo scribat *παρδάλει*, et verba eius proxime videatur sequi Stephanus, non tamen ideo corrigi debet auctor, cuius verba sunt simplicia, et ex alio etiam potuerunt esse hausta: certe et Dionysius in Periegesi dixit *παρδαλέῃ*, et licet inspicias Ill. Scaligerum ad Manilii Apotelesmatica. Huius vero Oaseos egregia mentio est apud Palladium, quem nuper cum immortali laudis suae memoria et studiorum fructu edidit Vir in omni eleganti doctrina summus Emericus Bigotius, in vita Ioannis Chrysostomi. *Δημήτριον ἀφηγήσατο ἔσω εἰς Ὄασιν τὴν γείτονα τῶν Μαζίκων, εἰσὶ γὰρ καὶ ἄλλαι Ὀάσεις.*

In v. *Αὐγεία. Πόλις * τὸ ἔθν.*] *Πόλις μεσογεῶν τὸ ἔθν.* Sic MS.

In v. *Αὔγιλα· περιηγήσεως.*] *Περὶ γῆς.*

Αὐενίων.] *Αὐγενίων.*

In v. *Αὖλις Αὐλισθῆναι.*] *Ἁλισθῆναι.*

In v. *Αὐσεῖς. Δευτέρα περιηγήσεως.*] *β περὶ γῆς·* Et sic rursum in *Αὐσχῖται*, ubi quamdiu est, quod Ortelius monuit legendum esse *ὑπὲρ Βάρκης*? quod nostris temporibus tamen audent iactare velut novum ipsorum inventum.

In v. *Αὐτομάλακα. Πολυΐστωρ τρίτῃ.*] *Πολυΐστωρ ἐν Γ.*

Αὐτόμολοι.] *Αὐτόμαλοι.*

Ἡρόδοτος δευτ.] *Ἡρόδοτος ἐν δευτ.*

Ἀριστερᾶς χερὰς παρ.] *Ἀριστερᾶς γλώσσης παρ.* Sed sunt corrupta omnia, et ex ipso Herodoto emendanda. Verum quum in Stephano codices omnes habeant eandem lectionem, quis non videbit eum scripsisse, *τοῖσι δὲ αὐτομόλοισι τούτοισιν ὄνομα Ἀσμὰχ ἦν, ὅ ἐστιν* etc. Utique potuit Stephanus in citando aliquid mutavisse.

Ἀφθαλα.] *Ἄφθαια.* Quum sic habeat codex Perusinus, et Berkelius de aliis libris idem testetur, nec verosimile sit accentus mutationem, seu primae seu secundae syllabae imponatur, tanti esse posse, ut notaverit eam Stephanus, licet putaverit Salmasius, ego scripsisse auctorem censeo, *Ἄφθαι καὶ Ἄφθαια*, ex frequentissima talium terminationum productione. Sic *Δύμαι, Δυμαία*, de quo vide suo loco.

Αὐθίτης.] *Ἀφθίτης.*

In v. *Ἄφιδνα. Ἀττικῆς τῆς Λεοντ.*] *Ἀττικῆς καὶ Λεοντ.* Sed de hac Aphidna et Leucippisin vide quae notantur ab Nic. Heinsio ad Ovidii librum v Fast. 708.

Ἀφίδναζε.] Non est haec vox in MS.

In v. *Ἄφνειον. Αὐνίτις.*] *Ἀφνίτης.* Mentionem huius lacus quoque facit glossographus Baroccianus iam ante lau-

datus: Ἀφνειὸς ὁ πλούσιος, καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀφνείτιδος λίμνης. Caeterum an non scripsit auctor καὶ λίμνη ἡ περὶ Κύζ. Strabo lib. I. pag. 19. Ὑπὸ τῆς νῦν Ἀφνήτιδος λίμνης ἐοίκασι κατακεκλύσθαι πόλεις τινὲς Θρᾳκῶν. Qui locus egregie probat lacui illi ante fuisse aliud nomen, quod ab Stephano est servatum; quod miror ab nullis animadversum.

Ἀφνίτης.] Αὐφνίτης.

In v. Ἀφροδισιάς. Γράφων.] Γράφην.

Ἀφροδίτης πόλις κατά.] Haec ita augemus ex MS. Ἀφροδίτης πόλις ἡ καὶ ἀφροδιτόπολις. Τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων ἀφροδιτοπολίτης. Ἔστι καὶ πόλις κατὰ ἄθριβιν.

In v. Ἀφύτη. Ἄμμωνος.] Ἀπόλλωνος, quomodo exstare video in lexico Car. Stephani.

In v. Ἀχαιΐα. Ἀχαιὸς καί.] Ἀχαιοὶ καί.

In v. Ἄχαρνα. Ἀχάρνεις.] Ἀχάρνης.

In v. Ἀψυρτίδες. Ὑπὸ ἀψύρτου.] Ἀπὸ ἀψύρτου.

Καὶ πολ. * δὲ νῆσον.] Cluverius in Italia ant ait quaedam deesse. MS. habet καὶ πονῆσον. Et super prius o superscriptum est λ. Opinor fuisse: Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ καὶ πόλιν καὶ νῆσον ἄψυρτον ἱστορεῖ. Gaudeo hanc lectionem aliis quoque in mentem venisse.

In v. Βαβύλη. πολ * ἐν ὀδρύσαις.] Πόλις ἐν ὀδρύσαις. Sic MS. ut iam ultra dubitari non debeat, an Babyle sit urbs. Litera γ quae subiicitur, videtur remansisse ex exemplari, in quo singulis vocibus praefigebatur numerus; quae litera quum deberet praemitti ante vocem Βαβράντιον, ut quae tertia est, retinuerunt eam temere in praecedentibus. Et fortasse id vel aliquis proxime Stephani memoriam vel ipse Stephanus sic ordinavit; quippe qui singulis librorum titulis adiecerit numerum κεφαλαίων, ut apparet ex fragmento Seguieriano, ac retinuisse apparet Hermolaum. Sic ego censeo. Salmasius mentionem eius nullam facit, repereritne in scriptis, nec ne.

In v. Βάβρας. Βαβράντιος. Εὕρηται.] Βαβράντιος ἀπὸ Βάβρατος. Εὕρηται.

In v. Βαβυλών. Ἐββάνιος.] Ἐββένιος. Caeterum mirari licet rationem commentandi, qua utitur Berneggerus ad Iustinum et repetitur ab Freinshemio ad Curtium 5, I, 24. cuius verba sunt: *Herennius Philo o Babylone Beli filio conditam scribit, qui fuit* 1800. *annis antiquior Semiramide, teste Stephano de Urbibus.* Nihil tale in his occurrit, nec iste annorum numerus, nec comparatio aetatis, qua vixit Semiramis, ad eam, qua exstitit isto Babylon Belides. An igitur

commiscuit nostrum Stephanum cum Eustathio ad Dionysii periegesin?

In v. *Βαγαδαονία* post ultimam vocem *καταονίας* in Manuscripto subnectitur hoc capitulum: *Βαγίστανα πόλις τῆς Μηδίας καὶ ὄρος Βαγίστανον.* Quod profecto oppido tempestivum emblema ad illustrandum et confirmandum Diodorum; apud quem huius vocabuli memoria servatur.

In v. *Βάδιζα. Πολ * τρισκ.*] *Πο ιγ.* Sic MS. et super literam *ο* posita habet *λι*, quae omnia indicant recte a nobis olim repositam fuisse mentionem Polybii.

In v. *Βαιάκη. Βαιακῖνος.*] *'Αβακῖνος.*

In MS. non separatur *Βαίταῤῥα* ab praecedente *Βαιταῤῥοῦς*, sed continue adhaeret, idque sequi oportet, ut recte iam ab Nicol. Lloydio V. Cl. observatum video. Parum vero capio, unde, quia in nummo aliquo reperiatur signatum *ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ*, propterea apud Stephanum quoque tandem *Βήτηῤῥα* legendum constet, quod nuper proditum. Id licet esset verum vetusque nomen eius urbis, utique non foret manus Stephani, et propterea temere violandi si ad illum nummum exigeretur; quum locus, quem Stephanus huic urbi dedit, clamet profecto per diphthongum placuisse Stephano eam scribi. Tum quoties diphthongus *αι* confunditur cum *ε* vel *η*?

Βαίσαμψα.] Hanc appellationem docte consideravit Maussacus ad Harpocrationem pag. 357.

Βακκαῖον.] *Βακκαῖοι.*

In v. *Βάκτρα. Στράβων. Τό.*] *Στράβων ιᾶ. Τό.*

In v. *Βαλανέαι. Εἰς ἣν πόλιν 'Επικ. ἐγκώμ. ἔγρ. ὁ Βαλανεώτης.*] Haec omnia absunt a Manuscripto.

Βάλοιον.] *Βάλιον.*

In v. *Βάργασα. Καρικῶν τετάρτῳ.*] *Καρικῶν β.*

In v. *Βαργούσιοι. Βάρχουσα.*] *Βάργουσα* et deinde *Βαργουσηνός.*

Βάργυλα.] *Βαργύλια.*

"Ανδανον.] *"Ανδινον.*

'Ιάσον.] *'Ιάδον.*

In v. *Βάρκη. "Εθνος.*] *"Επος.*

Καὶ Βαρκαῖον τὸν Λίβυν φασὶ Βαρκαῖον ἔπος, οἱ τὰς ἱπποτροφ.] Quum sic habeant editi ante Xylandrum, et in eis sententia nulla sit, mirum non est ab Xylandro haec tentata esse non minus, quam vides ab posterioribus factum; id quod tamen difficulter procedit, quia locus est nimium amputatus, quicunque id fecerit. Interim quum sic ut citavi,

edatur ab Aldo, haud dubie ex codicibus scriptis; etiam Salmasius hic notet, *In MSS. Βαρκα. ἔπυς, ut et prior editio retinet; correxit Xylander ἔθνος*; etiam ipse Perusiae legerim ἔπος, huic scripturae proxima coniectura praevalere debet. Opinor itaque tria de hoc gentili saepe occurrentia apud antiquos annotata fuisse ab Stephano; quae quum testimoniis et verbis veterum auctorum appositis ex more confirmasset Stephanus, Hermolaus illa omisit, et sic haec tria breviter convenerunt. Horum trium posterius fuit de cura equorum et aurigatione, quae etiam nunc notissima in scriptoribus antiquis. Prius fuit usurpatio γενικῇ pro Libye; secundum fuisse iudico et ita nunc corrigendum dico Βαρκαῖος ὀπὸς, significans silphium vel laserpicium, etiam in illis, qui supersunt, scriptoribus affatim celebratum, et plerumque Κυρηναϊκὸν appellantibus. Hoc certe proximum est scriptae lectioni.

In v. Βασανίσαι. Βασανίσῃς.] Βανίσῃς.

Βανίσαι.] Βασανίσαι.

In v. Βαστάρναι. Σαμάται τε Γέται.] Σαρμάται γέται. Nec aliter legebam in Dionysii Manuscripto codice Oxoniensi, et scripsisse ita Peregeten opinor, quidquid Eustathius metri adiuvandi causa a Dionysio factum sibi et hic et alibi de hac voce imaginetur, et in Homero de nomine insulae Κάρπαθος. Sed licet in MSS. et aliis editionibus agnoscant alii Σαρμάται legi, negare tamen intelligo id esse ferendum ob versiculi modulum. Quos ut hac molestia liberemus, an intolerabilius est primam syllabam in ea voce corripi, quam in παρθένου? Atqui habes in anthologia pentrametrum, Τὸν τρυφερῆς παρθένου σαρκὶ χλιαινόμενον. Ioach. Camerarius in prooemio ad Herodotum, L. Holstenius in fine ad Apollonium Rhodium aliique volunt Homerum pro eo, quod citavi, Κράπαθος dixisse. An idem voluit Strabo? Immo habes apud eum lib. x. pag. 488. Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κάρπαθόν τε Κράγον τε. Sic *Smaragdus* Martiali v, 11. *Sardonychos, smaragdos, adamantas, iaspidas, uno* etc. Non dissimile est, quod producitur in Holstenianis notis ad v. Θυρέα, sed cuius priorem versum et partem non assequor, ἀμφίλογον γᾶν ἀμφιτεμνόμενος. Sic Oppianus primam in Βίστωνας corripuit defendente Rittershusio, et δέδορκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπώπαις, tribus dactylis. Nec quod de postrema syllaba sint anxii, causa est, quum diphthongum istam saepissime correptam probaverit magnus Casaubonus in Theocriticis lectio-

nibus, ut adeo liceat inviolatam, quae in MSStis est, scripturam manere.

In v. *Βατίεια.* *῞Ηγουν τῆς.*] *῍Η τῆς.*

Βελγικῆ.] *Βελβικῆ.*

Γερμανίαις.] *Γερανίαις.*

Βελγεία.] *Βελγαία.*

In v. *Βελίτρα.* *Βελιτριανός.*] *Βελιτρανός.*

In v. *Βέννα.* *Βεννάσιοι.*] *Βρεννάσιοι.*

In v. *Βερενίκαι.* *Πρώτη ὑπό.*] *Πρώτη ἡ ὑπό.* Praeclara autem huius urbis mentio apud Appianum in Mithridaticis: *᾿Αναμείναντες δ᾿ ἀλλήλους ἐν τῇ Βερνίκῃ, πολισματίῳ τινι τῆς ᾿Ηπείρου,* quod regionis nomen in Stephano intercidit.

῞Εκτη ἡ πρότ.] *῞Εκτη Λιβύης, ἡ προτ.* Optime.

In v. *Βερενικίδαι.* *Καὶ Δημητριάδα.*] Non apparent hae voces in MS.

᾿Απὸ Βερεν.] *᾿Απὸ δὲ Βερεν.*

Βουτάδαι.] *Βουτιάδαι.*

Εἰς τόπον.] *Εἰς τὸν τόπον.*

In v. *Βέροια.* *Φαλακρόν.*] Abest haec vox a MS. et sane recte, utpote quum sic omittat in reliquis. Videndus autem de hoc more Macedonum H. Valesius ad finem Excerptorum ex Dionysio Halicarnasseo.

Βερόειαι.] Nihil nugacius. MS. praeclare *Βερόειαν.*

In v. *Βέρουνος.* *Λούγδουνος.*] *Λούγδωνος*, sic et mox *Λουγδωνήσιος*, ut et in *Βίεννος.*

In v. *Βήτλεμα.* *᾿Ιώσηπος.*] *᾿Ιώσηφος.*

Βύνη] *Βήνη.*

In v. *Βηρυτός.* *Βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ.*] Videndus H. Grotius ad Genesin XXVI, 33. Quum vero haec interpretatio sit obvia. utpote cui occasionem dabant similiter quodammodo appellatae voces in sacris literis occurrentes, et de altera etymologia Stephanus diserte nominatim dicat Histiaeum, non video unde inductus vir doctus nuper suspicari voluerit, utique Stephanum videri haec sumpsisse ex Philone Byblio.

Αἶαν ἐράννην.] *Αἶαν ἐρατεινήν.* Quod notandum, et eo verisimilius, quod imperiti librarii id mutasse ideo videntur, quia et ipsi id contra metri legem pugnare crederent, nescientes, quanta contrahendi et *συνιζήσεως* licentia usi fuerint Graeci. At tu non dubitabis *αἶαν* unam modo syllabam esse ad exemplum vocis *ῥεῖα*, de qua docuit Eruditissimus noster Graevius in Hesiodeis. Sic *Γηρείαν* vulgo acceperunt in v. *Γάζος*, ubi tamen consule MStum hunc.

In v. *Βῆσσα.* *Ἐπαφρόδιτος καί.*] *Ἐπαφρόδιτος λέγει καί.*

Ἔρα.] *Ἐρά* sic MS.

Βίδος.] *Βεῖ εἶδος.* sic MS.

Βιδῖνος] *Βιδινός.*

In v. *Βίεννος. Βιέννου.*] *Βέννου.* An vero aliquid in sequentibus desit, etsi asteriscum ponat Xylander et alii adsentiant, equidem dubitem. Nam cur non perfecte interpreter? *ab vi Marti illata, quam ibi aiunt* (illatam *γενομένην*) *ab Oto et Ephialte Neptuni filiis.*

Γαλλία.] *Γαλιλαία.* Sic quoque infra.

Ποτὲ σύμπασαν.] *Ποτὲ τὴν σύμπασαν.*

Ῥοδανὸν ποταμόν.] *Ῥόδαν ποταμόν.*

In v. *Βιθυνία. Καὶ Βιθυνή.*] Non exstant hae voces in MS. et sine dubio delendae.

Τὸ γυρῖνος.] *Τὸ γέρυνος.*

In v. *Βιθυνόπολις. Βίθυος.*] *Βίθως.*

Βιθυνιαπολίτης.] *Βιθυνιαπολίτην.*

Βιθυνιακῶν.] *Βιθυνικῶν.*

In v. *Βιστωνία. Βίστωνος καί.*] Inter has voces notavit alia manus in Manuscripto hoc signum *Δ*, et idem repetens in margine adscripsit *Δάρεος.* Forte latet aliquid. Scholia ad Apollonium Rhod. 2. 706. *Βίστονες ἔθνος Θρᾳκῶν. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος τοῦ Κίκονος.*

Πρὸς ἀντιδιαστολήν.] *Πρὸς διαστολήν.*

Βοβώνεια.] *Βουβώνεια.*

Βόγχναι.] *Βόγχαι.*

In v. *Βοῖβος. Βοίβην.*] *Βόνην.*

Λέγεται καί.] *Λέγεται δὲ καί.*

In v. *Βοῖον. Ἐστὶ δὲ δωρ.*] *Ἐστὶ καὶ δωρ.*

Θαλαμάτης.] *Θαλαμάται.*

In v. *Βοιωτία. Ἀπεθήκατο.*] *Ἐπεθήκατο.* Pro antecedentibus *καλέσαντο νομῆες* legitur in Etymologico *καλέουσι Βοτῆρες.*

In v. *Βολισσός. Πολίσματι.*] *Πολισματίῳ.*

Ὡς ὀδυσσίτης.] Ignorat has voces Perusinus.

In v. *Βολογεσίας. Λεκτέον βολογ.*] *Λεκτέον οὖν βολογ.* Quod satis commodum.

In v. *Βοὸς κεφαλαί. Ἐρατοσθένης ἑβδ.*] *Ἐρατοσθένης ἐν ἑβδ.*

*Πολ * ᾤκισε*] Adscripseram margini meo *πόλεις*; quippe verba sunt petita ex libro v Arriani. sed MS. habet *πόλιν ᾤκισε.*

In v. Βορμίσκος. Τραπεζῆας] Τρωπεζῆας.
In v. Βόσπορος. Ἔσται δέ.] Ἐστὶ δέ.
Οὐδ' ἂν βοσπόρειον.] Οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον.
In v. Βούδεια. Ἡ πολλά.] Οἱ πολλά.
Αἴθυιαν.] Εἰλείθυιαν. Quae pulcherrima est restitutio.
Αὐδάξασα.] Αὐδάξουσα.
Γάμων.] Γάμον.
In v. Βουδινοί. Ἐλαυνομένων.] Ἑλκομένων.
Βουθόη πόλις Ἰλλυρίδος.] Βουθὸν πόλις Ἰλλυριάδος.
In v. Βουθρωτός. Χεῤῥόνησος] Νῆσος.
Μυθεύονται Ελένῳ] Μυθεύονται ὅτι Ἑλένῳ.
Ἐς τὸν Χέρσον.] Ἐς τὴν Χέρσον.
Κληδόνι] Κληδόνιος.
In v. Βουλῖνοι. Φησίν. Ἧς τό.] Φησὶν τό.
In v. Βούνειμα. Τραμπύας.] Τραμπύλας.
In v. Βοῦρα. Ἀπὸ τοιχογραφίας ὤν.] Cur aut suspecta haec lectio videri debeat, aut credi nescio quid excidisse, causa nulla est. Immo est ἄρτιος ad liquidum et ὁλόκληρος sensus simul ac Graecismus; neque celebritas hic quaedam notatur, neque etiam ad elephantem referri debet. Notat solum artificium. Sic Lucianus in Eunucho ὁμόδοξοι γὰρ ἄμφω, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων. In Symposio: οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ λόγων, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος etc. Origenes advers. Celsum lib. 3. pag. 117. Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν προσερχομένων τῷ λόγῳ καὶ πλούσιοι καί τινες τῶν ἐν ἀξιώμασι καὶ γύναια τὰ ἁβρὰ καὶ εὐγενῆ ἀποδέχονται τοὺς ἀπὸ τοῦ λόγου, ubi loquutionis huius vim in postremis vocibus interpres aut non intellexit aut flocci fecit temere. Herodianus lib. I. cap. 29. Maternus τήν τε τάξιν λιπὼν, καὶ πείσας ἑτέρους ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔργων συνοποδρᾶν. Hesychius, φρέαρ ὀρύττειν, σκιοθηρεῖν. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν. Harpocrationi, οἱ ἀπὸ θεωρίας in καταχύσματα. Ut adeo nihil sit aliud, quam τοιχογράφος ὤν, quod artificium sic celebratur ab Luciano in Amoribus: Λίθων πολυτέλειαν ἐμηχανήσαντο, καὶ γυμνὴν τοίχων ἀμορφίαν εὐανθέσι βαφαῖς χρωμάτων κατέγραψαν. in inscriptione autem, Καὶ τὴν γραφὴν τῶν τοίχων καὶ τῆς ὀροφῆς καὶ τὴν ἔγκαυσιν τῶν θυρῶν, quae verba quum sic simul cum integra ipsa inscriptione produxerit Antonius Quaerengus apud Pignorium in mensae Isiacae expositione paginae 32. aversa parte, et nuperrime sic quoque sit relata et bene Latino sermone decla-

rata ab Cl. Sponio in itinerarii tomo II. pag. 460. mirari licet, quid interpres illius crassissimae et certissimae falsitatis Harpocratis eam vitiatam quaesiverit apud Gruterum et Sertorium Ursatum p. 126. ut fluctus moveret pag. 136. ac doceret, quae nullus non didicit.

In v. *Βούργανις. Στράβων.*] *Στράβων ζ.*

In v. *Βούσιρις. Θάψαι τὸν Βούσιριν.*] Deprehensum est vitium: an penitus sanatum nescio: neque enim quisquam aut attendit ad otiosas literas, aut unde sint ortae, docet. Hinc me non poenitet eius, quod aliquando in mentem venit *τὸν υἱὸν Ὄσιριν.* Nam et hunc filium Isidis nonnulli faciunt.

Βούσμαδις.] *Βούμασδις.*

In v. *Βοῦτος. Τὸ ἐθνικὸν Βούτια. Τοῦ δὲ Βουτᾶς.*] *Τὸ ἐθνικὸν Βούτιος. Τοῦ δὲ βουτοῦς.* In antecedentibus *ἧς τινος χρηστήριον ἦν*, haud dubie vitium est. Vide modo imperfectas versiones. Suspicabar *ἡ Λητοῦς χρηστήριον.* Ex verbis clarissimis Hecataei, quae servat hic Stephanus in v. *Χέμμις*, et clarioribus tamen Herodoti verbis lib. II. c. 83. *Καὶ γὰρ Ἡρακλέος μαντήϊον αὐτόθι ἐστὶ καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἄρεος, καὶ Διὸς, καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηΐων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί.*

In v. *Βραχμᾶνες. Συνυφαίνουσιν.*] *Συνεκφέρουσιν.*

Βρεὰ πόλις.] Vox *πόλις* in MS. non est.

In v. *Βρένθη. Καὶ τὸ ἐθνικόν.*] Vocem *καὶ* ignorat MS.

Τοῦ ορ.*] *Τοῦ ὀρ^θ^.* Sic habet MS. nescio an sit *ὄρους*, vel quid aliud.

In v. *Βρεττοτία. Ἐλάφουσσαν.*] *Ἐλάφοσσαν.*

Ψυχρὸς ῥόος.] *Ψυχρὰ ῥόος.*

In v. *Βρέττος. Ἰταλίαν φησί.*] *Ἰταλίαν πρῶτόν φησι.*

In v. *Βρίγες. Ἀπὸ φρύγου.*] *Ἀπὸ βρίγου.*

Ἡρωδιανὸς ἐν] *Ἡρω^Δ^ δὲ ἐν.* Sic MS.

In v. *Βροῦσις. Διὰ τοῦ ο*] *Διὰ τοῦ υ.*

Βροντοβρία πόλις μεταξὺ Βαίτιος ποταμοῦ καὶ Τυριτανῶν.] Volunt, ut video, *Τουρδιτανῶν.* Sed quum *Τουρδιτανίαν* eandem *τῇ Βαιτικῇ* esse velit, quae scilicet sit *περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν*, ut in ea voce infra patet, quomodo haec urbs inter Baetin et hanc appositam ei regionem iacere queat? Ideo sustineo fateri me adscripsisse exemplari meo *καὶ Τριτανῶν*, contraria, quam illi, ratione, demendo, non ad-

dendo. Habes infra, *Τρίτη πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας*. Inde hoc gentile deduco.

In v. *Βρύγιον. Ἐθνικὸν καί.*] *Ἐθνικὸν Βρύγιος καί.* Quae necessaria suppletio.

In v. *Βρύλλιον.*] *Ἐν τῇ πέμπτῃ.*

In v. *Βύζαντες. Ἀφ' ἧς.*] *Ἀφ' οὗ.* Recte.

In v. *Βυζάντιον. Βόσκουσι.*] *Βόσκονται.* Et sic video allegare viros doctos.

In v. *Βούμαζος. Ἔφορος κξ.*] *Ἔφορος κζ.*

In v. *Βωμοί. Βωμιεῖς.*] *Βωμεῖς.*

Αἰχμαλωτίσι.] *Αἰχμαλώτησι.*

In v. *Γάβα. Γαβηνός.*] *Γαβαηνός.*

In v. *Γάβαλα. Γέβαλα. Καὶ τό.*] *Γέβαλα τό.*

Ἀδρηνός.] *Ἀδραηνός.*

Γάγαι πόλις Λυκίας, ἣν καὶ παλαιὸν τεῖχος.] Nescio an ob postremas voces inducantur viri summi, ut *περὶ παλαιοπόλεως* cogitent apud Dioscoridem, ubi legitur *πλαγιουπόλεως*. Ego autem putavi istud *παλαιὸν τεῖχος* esse corruptum, et hanc esse ipsam urbem, quam suo loco Stephanus vocat *Ἐλαίου τεῖχος*.

In v. *Γάγγρα. Πρός τινα βάτον πορευομ.*] *Πρός τινα πρόσβατον πέτραν πορευομ.*

In v. *Γάδειρα. Περιμήκης οὖσα.*] *Περιμήκης ὡς οὖσα.*

Ἡ γάδειρα.] *Ἡ γάδειρος.*

In v. *Γάζα. Καὶ τὸ τοῦ.*] *Καὶ τοῦ.*

Ὃ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκάλουν Μαρνὰν ἑρμην.] Locus hic varia ingenia oblectavit, et in his eum, quem ab aliis negligi video, Io Marshamum, qui pag. 244. videtur sic distinxisse. *Ἔνθεν καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι ὃ καὶ καθ' ἡμᾶς. Ἐκάλουν Μαρνὰν, ἑρμην.* vertitque, *Hinc et apud eos est idem Iovis Cretensis cultus, qui et apud nos: illi Marnan vocant; Cretagenem* Graeci. Quam tamen suspicionem an affirmare aliqua fide potuerit, aut cui bono illam futuram putaverit, vix video. Considerans autem quae ubique de hoc loco sunt edita, et quid dictum sit de voce *Μαρνὰς*, iudicavi locum sic posse sanari: *Ὃ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκάλουν Μαρνὰν, ἑρμηνευόμενον Κρηταγενῆ (γεννητὰς γὰρ καὶ θείους οὕτω Κρῆτες προσαγορεύουσι) μαρνάν.* Agit de simulacro eius, *εἰδώλῳ* vel *ξοάνῳ*, et propterea in neutro genere loquitur, non templo, ut putavit intellexisse alios Salmasius, unde et mutare conatur. *Καθ' ἡμᾶς* intelligo de suo tempore innuere, ut notet hanc appellationem ibi mansisse firmam, et ideo melius probari posse, quod refert. In

parenthesi exponit vim vocis *Κρηταγενής*, qua usi fuerint Cretes ad primos illos divinosque progenitores tanquam aliquos *αὐθιγενεῖς* et *πρωτογόνους*, ac ideo omnium potentes declarandos, *κατ' ἐξοχὴν* a sua gente facto composito, et talem fuisse Iovem hunc, quem quum Gazenses dicant *Μαρνὰν*, dominum hominum (vere enim puto sic ab doctis intelligi, etsi sciam alios dissentire, quos non sequor) denotare, Cretenses inde statuebant hunc esse eundem suo *Κρηταγενεῖ*.

Τῷ Αἰγινῆται καὶ Γαζαῖοι.] Haud dubie aliqua evanuerunt, quae sic restituit MS. *τῷ αἰγινῆται, καὶ αἰγιναῖοι κατὰ τὴν διαφοράν. Ἐναντίος δὲ τὸ τῶν τύπων. Οἱ μὲν γὰρ πολῖται αἰγινῆται καὶ γαζαῖοι.* Quae sunt praeclarissima, modo corrigas *ἐναντίον*. Sic omnia non modo perspicua, sed, si attendas, longe molliora iis, quae ex aliis libris proferuntur, plane non connexa nec bene cohaerentia. Etsi ego putem, non in hac modo parte aliquid simile esse in istis duorum oppidorum gentilibus, sed etiam in eo, quod spectat ad formationem secundae syllabae. Non enim dubito dixisse etiam *Γαζῆτας* vel inde, quod et Gazetum et Gazeticum vinum ab ea ratione dictum servaverit Sidonius, quod in eo illustrat doctissimus Sirmondus.

In v. *Γάζακα. Παρθικῶν.*] *Παρθενικῶν*. Sic et in *Γερμανίκεια* MS. Quod ipsum confirmat magni G. I. Vossii coniecturam, opus Quadrati dictum fuisse *Παρθυηνικὰ*, non *Παρθικὰ*, quod Xylandri est.

In v. *Γάζος. Γήρειάν τε Ῥοδόην τε.*] *Γηρείαν ῥοδοήν τε.*

Κλαυτοῖο.] *Κλαυστοῖο.*

Ἀνύσει.] *Ἄνυσσα.*

Οἶσι.] *Οἶσιν.*

In v. *Γαιτοῦλοι. Μεγάλοι.*] *Μέγιστοι.*

In v. *Γαλάδραι. Σάναι Γαλάδρης.*] *Σιναι γαλαδρος.*

Ὅτι γαλ.] *Ὅτι ὁ γαλ.*

Ἐν τρίτῳ.] *Ἐν τῷ Γ^ῳ^.* Opinionem nostram alibi aperuimus.

In v. *Γαλεῶται. Γαλεὸς δὲ ὁ.*] *Γαλεὸς δὲ καὶ ὁ.*

In v. *Γαληψός. Καὶ κύριον.*] *Κακῦρ.* Sic MS. per compendium notae.

Γάλλος ποταμὸς Φρυγίας· οἱ περίοικοι προμαθίδαν ποταμογαλληνοί.] Quid illi, quos propius arctiusque affecit Stephanus, adferre potuerint, iam patet. Ill. Dousam, quomodo has voces intellexerit, non edere in notis ad Propertium, ubi has ipsas sic citat, miror. Maussacus ad Harpocrationem citans partem posteriorem, omittit hanc, in qua

tamen satis sciebat dignum vindice nodum. Quod si in voce corrupta lateret nomen proprium, ut patet aliquos velle, omnino dixisset mox in sequentibus οὓς καὶ παρατίθεται ὁ Πολυΐστωρ. Potuit enim Stephanus duos citare auctores, nec is respectus quidquam impedit; sed debita loquendi ratione debuit eos nectere. Ipse suspicatus fui auctorem scripsisse ἐχρημάτισαν, *appellati sunt*, et mutatione ad vulgatas literas satis alludente, et sensu sic plenissimo, et verbo Stephani, ut ex nostro in 'Ητία, Θέστις etc. docui de Dodone pag. 54.

In v. Γάνδροι. "Εθνος Ἰνδῶν.] "Εθνος Πάρθων.

In v. Γάργαρα. Τὴν γάραρον.] Τὴν γάργαρον. Epigramma sequens ita restitui vult Brodaeus in Annotationibus ad Epigr. Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτρ.

In v. Γαργαρεῖς. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.] Στράβων ια.

In v. Γαργηττός. Τὸ τοῦ Εὐρυσθέως κεῖσθαι.] Τοῦ Εὐρυσθέως κῦσθαι.

In v. Γέα. "Οθεν ἦν ὁ περιφανὴς τῶν ἰατρῶν σοφιστής. Cur ad haec intelligenda potius alio lectorem ablegant, quam ad notas Henr. Valesii ad Socratis historiam Ecclesiasticam lib. VII. cap. XIII. ubi sunt commodissima?

In v. Γέβαλα. Βαρηνός. Γεβαλ.] βαρηνὸς, ἀδαρηνὸς, γεβαλ.

In v. Γεδρωσία. Ἀλλ' ἦν ἀδιόρθωτον τὸ βιβλίον.] Sibi notavit haec verba Hermolaus in principio castigationum ad Pomponium Melam: sed frustra haec ab Stephano scribi censet idem Valesius ad Ammianum pag. 266.

In v. Γέλα. Ἰωνικόν.] Ἰωνικῶς.

Τῶν περὶ πόρων σικ.] Τῶν περὶ πύῤῥον σικ. Hunc ego verissimum titulum esse censeo, ut Proxenus ea, quae Pyrrhus in Sicilia gessit, in historiam contulerit, non de Siculis itineribus, ut misere vulgatum interpretatur Vir Magnus. Nec quidquid huc nunc collatum considero, causam video cur non pergam adhaerere huic lectioni codicis Perusini, in quo solo tam emendate legi miror. In hac autem lectione habeo penitus conspirantem Salmasium, cuius manus clarissime exhibet haec verba. *Legendum enim ἐν ἃ τῶν περὶ Πύῤῥον Σικελικῶν, et haec omnino vera est lectio, de rebus a Pyrrho gestis in Sicilia.* Non Πύῤῥου. Eligo autem hanc lectionem tanto confidentius, quia utique nullus non codex vetus alludit ad appellationem Pyrrhi. Alioquin advertebam Xenophontem quoque citari ἐν τοῖς περὶ πόρων ab Etymologo in v. Ὀφειλή, et is liber exstat hodieque. Sed

per Musas! quis illic cogitaret intelligendas fistulas cavernasque in terra?

Τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑμάρου] Τοῦ αἴτνου καὶ ὑμέρου.

Τοῦ γέλωνος.] Τοῦ γέλως.

Γελωνόν.] Γελωνοί.

Μεταβάλλει] Μεταβάλλειν.

Ἀριστοτέλης περὶ θαυμ.] Ἀριστοτέλης ε̄ θαυμ.

In v. Γενεά. Κορίνθου] Κορίνθιος.

Γενήτης.] Γενίτης.

In v. Γέρασα. Μήδαβα.] Haec vox non erat in MS.

In v. Γερηνία. Ἡσίοδος καταλόγων.] Ἡσίοδος ἐν ε̄ καταλόγων.

Κτεῖναι Νηλ.] Κτεῖναι δὲ Νηλ.

Ἐξ αὐτῆς.] Ἐξ αὐτοῦ.

In v. Γερούνιον. Γερηνίαν.] Γερυνίαν.

In v. Γέφυρα. Φασὶ καί.] Φασί τινες καί.

Γήρεια.] Γηρια.

Δηριάδη.] βηριάδη.

Γηρειάτης.] Γερείτης.

In v. Γίγωνος. Ἀρτεμίδωρος ὁ.] Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ.

In v. Γλαφυραί. Γλαφύρα.] Γλαφύρου.

In v. Γνής. Καὶ γνῆτες.] Καὶ ἴγνητες.

In v. Γολγοί. Γόλγον.] Γόλγιον.

In v. Γομολῖται. Ἀπὸ ἀμαλήκου.] Ἀπὸ μαλίκου.

In v. Γορδίου τεῖχος. Γορδιοτειχίτης.] Γορδιατειχίτης.

In v. Γόρτυν. Λάρισσα, εἶτα] MS. Perusinus ita auctior: Λάρισσα, πρότερον γὰρ ἐκαλεῖτο Ἑλλωτὶς, οὕτω γὰρ παρὰ Κρησὶν ἡ Εὐρώπη, εἶτα Λάρισσα, εἶτα. Quod purpureum profecto emblema, ante aliquot annos sic ex libro Perusino produximus, monuimusque addendum iis, quae a viris summis observata sunt de hac Europae appellatione; sed, quod nollem, ita, ut mirati fuisse videantur eandem vocem a Cretensibus datam Europae, ab Atheniensibus Minervae; quum in variis regionibus ac linguis eadem vox varie usurpata passim occurrat, ad quod exempli ergo sufficit vel una vox βάβακοι apud Hesychium. Nunc amplius testamur, et tanto iustius, qui hic tacet Cl. Holstenius, plane ita quoque ex MSS. Palat. descripsisse manum Salmasii; ita, inquam, mentione Larissae geminata, et addito articulo ante vocem Εὐρώπη, quae cur non accurrate nunc fuerunt observata ac retenta et fideliter huic editioni inserta, quod deinceps omnino erit faciendum? Vide Cl. Meursii Graeciam Feriatam lib. III. in Ἑλλώτια. In eo, quod sequitur Κρη-

μνία, ex loco Hesychii, quem notavit quoque Holstenius, putavit Vossius augendam eam vocem in Καρτεμνία, quod vide in Catullianis.

In v. Γραικός. Καὶ γραῖες.] Καὶ γραῖκες.

Γύαρος] Γύαρα.

Τῆς Θαλαττίας.] Τῆς Θετταλίας.

In v. Γύθειον. Καὶ ἐκ.] Καὶ τὸ ἐκ.

In v. Γυμνησίαι. Χοιράδας.] Χαράδας.

Πεπλωκότες.] Πεπλευκότες.

Ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον.] Ἀμπρευσουσὶνηλιπον πόνον.

Σφενδονῖται.] Σφενδονῆται.

Γυναικόπολις.] Γυναικόπολις.

Φιδάλειαν.] Φεδάλειαν.

Δαία.] Δάαι. Dausqueeius lib. 2. Orthogr. ista sic citat: Δάαι Σκυθικὸν ἔθνος. Εἰσὶ δὲ νομάδες. Λέγονται δὲ Δάκαι μὲν (voluit μετὰ) τοῦ κ.

In v. Δάλμιον. Ὀκταετηρίδος.] Ὀκτηρίδος.

Δάλμιον.] Δάλμινον.

In v. Δάρδανος. Μετὰ Ἁρμονίας καὶ Ἰασίωνος τῶν ἀδελφῶν.] Quum multa ad lucem huius loci adlata sint, tum certe nihil splendidius auctoritate Diodori sic scribentis lib. v. cap. 48. Samothraces λέγουσι παρ' αὐτοῖς τοὺς ἐκ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν Ἀτλαντίδων Ἠλέκτρας γενέσθαι Δάρδανόν τε καὶ Ἰασίωνα καὶ Ἁρμονίαν, et quae alia ibi sequuntur huic loco commoda. Quod ad voces postremas τῶν ἀδελφῶν attinet, eas ulla mutatione contingi et miror et doleo, cui venia nulla conceditur inde, quod non duo fratres sed fratrem et sororem iungi ac citari audimus. Nam sic diversas sexu personas ab potiore appellant. Marinus in vita Procli. Ἄγουσι δὲ αὐτὸν νέως οἱ πατέρες τεχθέντα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα τὴν ἱερὰν Ἀπόλλωνος Ξάνθον, quum intelligat matrem aeque ac patrem. Lucianus in Asino: Συνέκειτο ἡμῖν, ὅπως ἐπειδὰν κατακοιμίσῃ τοὺς δεσπότας, ἔλθῃ εἴσω παρ' ἐμὲ, quum dominum simul ac herum intelligat. Sic Valerius Flaccus I, 403. *Nec Peleus fretus soceris et coniuge Diva*, quum et socrum intelligat, quem loquendi morem et in Senecae Medea illustravit pater meus, et imitati sunt alii. Lacuna quae in principio occurrit, difficilior est ad sanandum; in qua plane non mihi satisfaciunt ea, quae hactenus allata sunt, nullum fundamentum habentia. Ecquando enim aut Sidonia Pallas fuit celebrata, aut ἐξιὼν sine urbe aut loco, unde quis discesserit, intelligatur? Apparet in fabulis ambiguum esse,

unde Dardanus in Phrygiam venerit; quod quum alii ex Samothracia scribunt, alii ex Arcadia putant, ut patet ex Servio apud Cl. Holstenium. Quid? an non credimus fuisse alios, qui ex regione magis meridiana idem statuerint? Certe est *Σῖρις πόλις Ἰταλίας*, ut ait infra Stephanus, *μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον, ἀπὸ τῆς ἐν Ἰλίῳ πολιάδος Ἀθηνᾶς*, unde patet quacunque ratione fuisse aliquid urbi Siri et Ilio commune; quod fortassis contigit per Dardanum, et ex Mnasea nunc aperire voluit Stephanus, qui videtur scripsisse *ἐκ Σίριος*.

Δαρδανίδαι.] *Δαρδανίδαι καὶ* ..... Sic MS. Nec aliter ex Palat. Salmasius, testatus quidem de spatio vacuo relicto, sed non ante, verum post voculam *καὶ*, quo etiam ducit coniectura eius.

In v. *Δάριδνα. Πόλις Παφ.*] *Κώμη Παφ.*

In v. *Δαρνασία. Οἱ οἱ.*] *Ἡ οἱ.*

In v. *Δασκύλιον. Ἐστὶ δὲ καὶ δασκυλίτης.*] *Ἐστὶ καὶ δασκυλῖτις.* quam verissimam mutationem terminationis miror non notari ex aliis quoque MSS.

In v. *Δάτον Ἡρόδοτος πέμπτῃ * δέ.*] *Ἡρόδοτος θ'. τρ. .... δέ.* Sic MS. certe hodieque legitur libro nono. In quo etiam nunc post has et Holstenii notas animadvertis, quantum praestet reliquos scriptos libros Perusinus. Sed, quod tacent alii, video Salmasium lacunae huic ista adscripsisse: *in MSS. π. Πολύβιος ut videtur*, scilicet ante *δέ*.

Δαυλίς] *Δαυλίδα.* Quod sicut pro vitioso contemnere facile cuique est; ita et laudare Xylandrum, qui mutavit. Sed quum in suis Aldus, et in Palatinis Salmasius, et in Vossiano Berkelius ipsum hoc nostrum *Δαυλίδα* repererint, an non aliquid suspicari licet in tanta horum excerptorum laceratione? an non aliquid cogitare pro ea appellatione defendenda, quamcunque ob causam a Stephano ea fuerit posita? Utique et ipsi Salmasio quondam observatum *Persida* pro *Persis*, *Elida* pro *Elis*, *Chalcida* pro *Chalcis* apud Festum, *Tritonida* pro *Tritonis*, *Leucada* pro *Leucas*. An talia locum hic habere nequeunt?

Φιλομήλην.] *Φιλομήλαν.*

Ὕστερον δαῦλι φασι.] *Ὕστερον λι' φασίν.*

In v. *Δαύνιον. Ὑπὲρ Δατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην.*] *Ὑπὲρ λαχίου δαυνίουτ' ᾠκισμένη.*

Τεῖχος Θρᾴκης.] *Τεῖχος πόλις Θρᾴκης.*

In v. *Δαύσαρα. Ἀδαρηνός.*] Abest haec vox a MS.

In v. *Δαφνοῦς. Ἐστὶ δὲ καί.*] *Ἐστὶ καί.*

Δαφνούσιον.] *Δαφνούδιον.*

In v. *Δειπνιάς. Δεδείχαται.*] *Δειδέχαται.*

In v. *Δεκέλεια. Ἀπό τοῦ ἥγησ.*] *Ἀπὸ δὲ τοῦ ἥγησ.* Sic MS.

Δεκέντιοι.] Consulendus de hac pericope Tristanus tom. III. pag. 649.

In v. *Δέρβη. Δέρφεια.*] *Δέρβεια.*

Δέρβην.] *Δέρμην.*

In v. *Δερβίκκαι. κ κ γράφει.*] *κ κ καὶ ὡς γράφει.*

In v. *Δέρεα. Ἀμφότεροι.*] *Ἀμφότερα*, quomodo etiam Salmasius MSS. legere notavit.

Δεραῖοι Θρᾶκ.] *Δεῤῥᾶν Θρᾶκ.*

In v. *Δήλιον. Ἐν Τανάγρα.*] *Ἐν τῇ Τανάγρᾳ.*

In v. *Δῆλος, Δηλοῦσα ἦν.*] *Δηλοῦσα γὰρ ἦν*, ut alii quoque. Pro *Πελασγία*, quam mox appellationem Deli fuisse inquit, Lud. Nonnius est, qui corrigebat *Λαγία*, ad Goltzii Graeciam pag. 259.

In v. *Δημητριάς. Πρὸς παγασ.*] *Πρὸς τῷ παγασ.*

In v. *Δημήτριον. Δημητριεύς*] *Δημητριεὺς ὡς Δουλιχιεύς.*

In v. *Δῆμος. Οὐ μὲν.*] *Ὁ μὲν.*

Οὐκ ἀποκοπῇ.] *Οὐκ ἐκοπῇ*

In v. *Διάκρεια. Διακριεῖς.*] *Δακρεῖς.*

In v. *Δίζηρος. Οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ.*] *Οἳ προβάτειαν νάσον διζηροῦ πόρου.*

In v. *Δῖον. Θρᾴκης πρὸς τῷ Ἄθω.*] *Ἔσης πρὸς τῷ ἄβῳ.* Hic notandum in reliquis MSS. eandem prioris vocis mutationem sic conspici. Nam quod Salmasius scripsit MSS. habere *γέσης*, et ex eo Holstenius, id non intelligendum pro sola voce *Θρᾴκης*, sed addita litera numerali *γ*. Haec igitur retinet locum suum, et *ἔσης* supponitur in locum *Θρᾴκης*.

Αἶγε πρὸς ταύτην.] *Αἶγε περὶ ταύτην.*

In v. *Διοσκουριάς. Ἑτέρα περί.*] *Ἑτέρα παρά.*

Διοσκορίδου.] *Διοσκουρίδου.*

In v. *Διόπολις. Κτίσμα Ὀσίριδος καὶ Ἴσιδος.*] De Osiride constat; et id unum esse, quod huc usque potuit adferri ad ornatum Stephani fidemque, patet ex commentariis. Quid igitur fiet Iside? An hanc ibi, velut Semiramin aliquam in Babylone considerabimus? At ubi maritus princeps in condenda urbe celebratur, raro illic foeminam additam intelligas. Ego vereor, ne fuerit *Ὀσίριδος ἢ Βουσίριδος*. Nam ut de Osiride notum est, ita de Busiride habes apud Diodo-

rum Siculum I, 45. *Μετὰ δὲ ταῦτα κατασταθέντος βασιλέως Βουσίριδος, καὶ τῶν τούτου πάλιν ἐκγόνων ὀκτὼ τὸν τελευταῖον ὁμώνυμον ὄντα τῷ πρώτῳ φασὶ κτίσαι τὴν ὑπὸ μὲν Αἰγυπτίων καλουμένην Διὸς πόλιν τὴν μεγάλην, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων Θήβας.*

Τοῦ ποταμοῦ γενόμενοι.] *Τοῦ ποταμοῦ γενόμενοι.* Sic diserte MS. Perusinus, atque ita audio nunc quoque in aliis legi MSStis simul et primis editionibus, ut illud *γενόμενοι* ad auctorem suum remitti debeat. Scripta enim, ut oportet, lectio mihi arridet, ut *γευόμενοι* videatur usurpasse Stephanus (ut opinor, ex aliquo auctore antiquo) pro *gustare permittentes*, qua notione activum *γεύειν* non semel sumi annotaverunt lexica. Itaque necessum non est in maiorem mutationem ire cum aliis reponentibus *γενομένους*, quasi Stephanus negaret hos Diospolitanos Crocodilos *ποταμίους* fuisse seu e Nilo: quod verosimile non est. Nam vox *τιθασσεύουσι* ostendit eos feros primo fuisse, et ex more ac consuetudine genitos. postea ab insidiantibus raptos, inclusos fuisse, antris et puteis, non siccis, (quod cur credemus, quum simpliciter *φρέατα* dicat Stephanus, quae vix sine aqua intelliguntur? et utique ipse Stephanus, quum notasset *βηρυτὸν κληθῆναι διὰ τὸ εὔυδρον*, causam denominationis addit, quia *βὴρ* apud Phoenicas dicatur *φρέαρ*, ita supponens in eo humidum) sed omnino aqua plenis, ut naturam ipsorum imitarentur; et id tantum curarent, quo assueta Niloticis feritas auferretur circumscriptis et saepe hominem videntibus. Non est his diversum, immo potius interpretatio est simul *τῆς τιθασσεύσεως*, simul *ἄντρων καὶ φρεάτων*, quod narrat Strabo lib. XVII. *Ἀρσινόη κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον. σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καί ἐστιν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ καθ' αὑτὸν τρεφόμενος, χειροήθης τοῖς ἱερεῦσι. τρέφεται δὲ σιτίοις καὶ κρέασι καὶ οἴνῳ προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων, τῶν ἐπὶ τὴν θέαν ἀφικνουμένων.* Adde nostrum in v. *Κροκοδειλόπολις.*

In v. *Δίπαια.* *Ἀλλὰ καὶ ἡ.*] *Ἀλλὰ ἡ.* Sed ad id, quod ait mox de gentili et altera terminatione vocabuli ipsam urbem denotantis, egregie facit locus Herodoti IX, 34. de agonibus ab Tisameno victore obitis. *Μετὰ δὲ ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας πλὴν Μαντινέων.* Ubi prima fronte videtur quidem esse gentile *Διπαιεῦσι*: sed si consideres, sicut in praecedentibus ait *ὁ ἐν Πλαταιῇσι* et *ὁ ἐν Τεγέῃ*, item sicut in sequenti ait *ὁ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ*, item *ὁ ἐν Τανάγρῃ*, sic, nisi fallor, recte et vere credideris id vocabulum istic

usurpari pro ipso urbis nomine, ut hic diserte Stephanus monet, ac verba Pausaniae ab Berkelio citata etiam confirmant.

In v. *Διωνία. Ἣν καταλέγει.*] *Ἣν συγκαλέγει.* Lege, *Ἣν συγκαταλέγει*, ut in urbe *Μεγαρικὸν*, *ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσι.*

Δολιχὴ, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος.] Haec gravibus modis luxata esse, nullo negotio probare potest tum ipse Stephanus, si iungas ea quae scripsit in *Ἀερία* et *Ἴκαρος*; tum quem citat testem, Callimachus, qui hymno in Dianam canit *Νήσων μὲν Δολιχὴ, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη*. Unde nonnisi incertissime colligitur Callimachum de insula Lyciae loquutum esse. Immo non loquutum esse firmissime videntur probare nummi veteres et Callimacho aequales cum inscriptione *Ἰκαρίων*, qui Dianae formam solent praeferre, atque adeo ad Callimachi sententiam de Icaro insula, quae et Doliche dicta, accipiendam nos trahunt; tanto probabilius, quod Callimachus aeque ac alii, scivit insulam Lyciae appositam *Δολιχιστὴν* vocari, et ab hac diversam distinctamque fuisse *Δολιχὴν* alteram insulam Dianae gratam. Quam Commagenae annumerat Stephanus, de ea sic meminit Notitia Ecclesiarum vel *Τάξις προκαθέδρας μητροπολιτῶν*, ut vocatur, MS. in bibliotheca Academiae nostrae. *Ἐπαρχία Εὐφρατησία ὑπὸ ἡγεμόνα πόλεις ιβ. ἱεράπολις, κῦρος, σαμόσατα, δολίχη, ζεῦγμα, γερμανικεῖα, πέργη* etc. Iovis vero, cuius mox ab hac urbe cognominati meminit Stephanus, cultum habitumque nemo alius tam splendide posteritati monstravit, quam eruditissimus ac tot eximiis vel nummis vel aliis doctrinam augentibus antiquitatis cimeliis in publicum productis celeberrimus Car. Patinus, prodito memorabili eius tauro insistentis signo in Numismatibus Severi pag. 286.

Δοροκόττορος.] P. Consentius in Arte Gramm. *Item Fronto ait*, Et illae vestrae Athenae Dorocorthoro, *apparet nominativo casu posuisse* Dorocorthoro. *sive igitur dicas* haec urbs, *sive* hic vicus, *sive* hoc oppidum, *nominativus erit* Dorocorthoro.

In v. *Δορυλάειον. ὃ καὶ Δορύλαιον Δημοσθένης φησί.*] Diodorus Siculus xx, 109. *Οἱ δὲ περὶ Λυσίμαχον διατείνοντες σταδίους τετρακοσίους, κατεστρατοπέδευσαν περὶ Δορύλαιον. εἶχε γὰρ τὸ χωρίον σίτου τε καὶ τῆς ἄλλης χορηγίας πλῆθος* etc.

In v. *Δούλων πόλις. Ἔστε πόλιν ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων.*] Ne hic haereas, lector, scito Salmasium super vo-

cem postremam notasse *lego πλουτονεοπονηρων*, unde patet hunc versiculum ipsi pro pentametro fuisse. A quo quum discederet Cl. Holstenius, ut docent eius notae, ne annotare quidem hoc Salmasianum voluit, quod tamen longe verius et suavius iudicarem quam istud *δούλων* additum; etsi potuerit id addidisse Cratinus, et hexametros in hac parte usurpavisse, ut alibi alios.

In v. *Ὥς φησιν Ὀλυμπιανός.*] Vides, quantum distent commentantium iudicia, alio episcopum Byzantii, alio medicum Cleopatrae cogitante. Salmasius autem haec adscripsit: *Hic Olympianus Episcopus fuit Byzantii, ut et Demophilus quem citat et Eudoxius.* Quodcunque sit, ego quum viderem citari eum in Aegypti castello vel regiuncula, quae potuit fuisse non procul ab Arabia, adscripsi puer meo exemplari *Οὐλπιανὸς*, nec, ut nunc est, quidquam habeo melius, quem in Arabicis etiam citat alibi.

Δούμαθα.] Consulas licet Ill. Grotium ad Genesin xxv, 13.

In v. *Δραγμός. Δράγμος.*] *Δράγμιος.*

Διάκονον.] *Διάκονος.*

In v. *Δρεπάνη. Φασὶν ὠνομᾶσθαι.*] *Φησὶν ὠνομάσθη.*

Θηλυκόν.] *Θηλυκῶς.*

In v. *Δρύμη. Στράβων ϛι.*] *Σράβων ιϛ.*

Δρυόπη πόλις περὶ τὴν Ἑρμιόνα.] Historiae parens Herodotus, qui omnes citationes debebat anteire, partim ad haec, partim ad inferiora convenientissime VIII, 31. *Ἐκ μὲν δὴ τῆς Τρηχινίης ἐς τὴν Δωρίδα ἐσέβαλον. Τῆς γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει, ὡς τριάκοντα σταδίων μάλιστά κῃ εὖρος, κείμενος μεταξὺ τῆς τε Μηλιάδος καὶ τῆς Φωκίδος χώρης, ἥπερ ἦν τὸ παλαιὸν Δρυοπίς. Ἡ δὲ χώρη αὕτη ἐστὶ μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ.* Et 43. *Οἱ δὲ Ἑρμιονέες εἰσὶ Δρύοπες ὑπὸ Ἡρακλέους τε καὶ Μηλιέων ἐκ τῆς νῦν Δωρίδος καλεομένης χώρης ἐξαναστάντες.* Et cap. 73. quum septem stirpes esse dixisset gentium Peloponnesi, *Δρυόπων δὲ Ἑρμιόνη τε καὶ Ἀσίνη ἡ πρὸς Καρδαμύλῃ τῇ Λακωνικῇ.*

Ἡρόδωρος.] *Ἡρόδοτος.*

In v. *Δρῦς. Ἐπὶ τῷ Ἀρῷ ποτ.*] *Περὶ τῷ . . . αρῷ ποτ.*

In v. *Δυμᾶν. Ἔσχε δὲ δύο*] *Ἔσχε δύο.*

Ἀποδιδόντες] *Ἀποδιδούς.* Recte. Sed etiam scribendum *ἐποιήσατο.*

In v. *Δυῤῥάχιον. Δυῤῥάχιος σο * ἀφ'.*] *Δυῤῥάχων σῶ ἀφ'* sic MS.

Δυσράχιος.] *Δυῤῥάχιος.*
Ἐῤῥένιος.] *Ἐρέννιος.*
Ἰατρικοῖς.] *Ἰατροῖς.*

In v. *Δῶρα. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ.*] *Στράβων ιε^{η}.* sic MS.

In v. *Δώριον. Καὶ δωριάς.*] *Καὶ δωριάν.* Et sic omnino legendum, licet taceant alii. Quod autem fragmentum Seguierianum his insertum attinet, eius nunc nihil tangam, quia in eo sunt ampliora quam quae huic brevitati includi possint.

Ἑβραῖοι, οὕτως Ἰουδαῖοι, ἀπὸ Ἀβράβωνος.] Ut cogor credere Abrahamum gentilibus fuisse notum, et ideo verisimilia, quae ab viris doctis huc allata sunt: ita non memini in universo Stephano occurrere appellationem gentis ita positam ac formatam, cui originem apponens dicat eam venire ab primitivo, quod pluribus syllabis constat quam ipsum id, quod derivatur. Si consulas exempla, res clara erit. *Αἰγεσταῖοι* ab *Αἰγέστου*, *Βυσναῖοι* ab *Βούσνου*, *Γενοαῖοι* ab *Γενόου*, *Γορδυαῖοι* ab *Γόρδυος*, *Ἰδουμαῖοι* ab *Ἀδόμου*, *Ἰουδαία* ab *Ἰούδα*, *Λήναιος* ab *Ληνοῦ*, *Ναβαταῖοι* ab *Ναβάτου*, *Παραναῖοι* ab *παρ' Ἄνον* *Παρθυαῖοι* ab *Πάρθων*. His me fateor inductum cogitasse etymologiam gentis *Ἑβραίων* gentilibus atque etiam Characi sive in Chronicis sive in *Ἑλληνικαῖς ἱστορίαις* parem fuisse alteri ab eis fictae appellationi, qua *Ἰουδαῖοι* vocabantur; quam ut Claudius Iolaus infra deducit *ἀπὸ Ἰουδαίου Σπάρτωνος*, sumpta prorsus allusione ad Udaeum Cadmi socium unum ex Spartis, sic hanc videtur Charax deduxisse *ἀπὸ Ἄβρα Σπάρτωνος*.

In v. *Ἔδδανα. Τὸ ἐθνικὸν ἐδεβησσεύς.*] Patet lacunam hic esse, et misereмur Ortelii, sed omnia sic sanat MS. Perusinus: *Τὸ ἐθνικὸν ἐδδανεύς. Ἐδεβησσὸς πόλις λυκίας, ὡς καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν α. Τὸ ἐθνικὸν ἐδεβησσεύς.* Quod convenientissimum, et videtur hoc supplementum notum fuisse Hermolao Barbaro. Quae quum olim produxerim, video eadem nunc adfuisse etiam Berkelio, plane ex MSS. Palatinis se haec reduxisse testanti. Qui MSS. Palatini quum non sint ipsa manus Salmasii, certe hic lectorem haerere oportet si contempletur Holstenium ex MSS. quoque producentem *τὸ ἐθνικὸν Ἐδδανηνός*, quale non opinor in ullo MS. esse. Ut igitur ab hoc errore liberetur, scire oportet Salmasium, quum primo scripsisset *ἐδδανηνός*, duabus extremis syllabis inscripsisse postea, quum deprehendisset calami lapsum, literas *εύς* maiore charactere, ut sic minorem, in quo vitium

agnoscebat, fere aboleret. In antecedentibus quoque perspicue *περὶ τῷ εὐφράτῃ*.

In v. *Ἔδεσσα. Ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδόνι. κατὰ μὲν τούς.*] Quid facilius quam aut iubere legi *Μακεδονίᾳ*, aut statuere hinc periisse voces *τὸ ἐθνικόν*? Gravior his inusta esse contumelia videtur. Nam si novit auctor ab Macedoniae urbe eam vocatam esse, cur nihil addit de illa, quam priorem et velut matrem appellationis fatetur? De qua quidem ego additum fuisse merito suspicor; sed verba aliena quid tentem? Interim *Ἐδεσσαῖος* tam est gentile Macedonicae, quam Syriacae, unde in Livio XLII, 51. occurrit *Antiphilus Edessaeus.*

In v. *Ἑκάλη. Ἑκάλιος.*] Abest a MS.

Ἑκατήσια etc.] Multum igitur haec differunt ab iis, quae reliquit Plutarchus occasione ioci Epaminondae in Apophtheg. *Τοῦ Χαβρίου περὶ Κόρινθον ὀλίγους τινας τῶν Θηβαίων ὑπὸ τὰ τείχη φιλομαχοῦντας καταβαλόντος, καὶ στήσαντος τρόπαιον, ὁ Ἐπαμινώνδας καταγελῶν ἔφη, ἐνταῦθα δὴ οὐ τρόπαιον, ἀλλὰ Ἑκατήσιον ἱστάναι. Τὴν γὰρ Ἑκάτην ἐπιεικῶς ἐν ταῖς πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρύοντο τριόδοις.*

In v. *Ἐλαία. Ἐλεάται.*] *Ἐλεῖται.*

In v. *Ἐλαιοῦσσα. Μετὰ τήν.*] *Κατὰ τήν.*

Τῷ Κωρίκῳ.] *Τῷ κυρίκῳ.*

In v. *Ἐλαΐτα. Ἰαμνειάτης καί.*] Non sunt hae voces in MS.

In v. *Ἔλγος. Πόλισμα Λυκίας.*] *Πόλις Λυδίας.*

Σιγαῖος.] *Διγαῖος.*

In v. *Ἐλέγεια. Παρθικῶν ν.*] *Παρθικῶν ἡ.*

Ἐλένειος, τόπος περὶ τῷ.] *Ἐλένειον τόπος πρὸς τῷ.* Ut loqui solent Geographi. Sic in nummis *Προυσιεῖς πρὸς Ὑπίῳ*. In epistola Ignatii *Νεάπολις ἡ πρὸς τῷ Ζάρβῳ.*

In v. *Ἑλένη. Νῆσος Ἀττ.*] *Νῆσος τῆς ἀττ.*

Ἔστι καὶ κρήνη Ἑλένη ἐν Χίῳ.] An huc alludit et intelligendus est Achilles Tatius lib. II. *Οἶνον οὐκ εἶναί πω παρὰ ἀνθρώποις, οὔπω παρ' αὐτοῖς* Tyriis *τὸν μέλανα, οὐ τὸν ἀνθοσμίαν, οὐ τὸν τῆς βιβλίας ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρωνος τὸν Θρᾴκιον, οὐ Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης.* Quorum verborum postrema adeo neglectui sunt, ut non modo in notis nihil de eis dicatur, sed ne ab interprete quidem aspecta fuerint. Ex praecedenti autem exemplo patet eum eximere et nominatim designare voluisse locum universae regionis, ubi nascebatur vinum optimum, ut pro Maroneam in Thracia,

sic in Chio prope illam partem, quae nomen habebat ab Helena, quam cur Lacaenam vocet quis nescit?

Ἐλευθέρα Κιλικία.] Quum haec tam sint aperta, et ex Cicerone notissimi Eleutherocilices, non reperio, unde Cl. Ursinus in Tullia gente prodiderit Eleutherocilicum velut oppidum aut locum, dicens: *quod Sepyram, Geminorim, Eleutherocilicum, et Pindenissum, magna hostium multitudine occisa cepisset.*

In v. *Ἐλευθεραί. Ἄλλη ἐπὶ τῷ*] *Ἄλλη παρὰ τῷ.*

In v. *Ἐλευθερίσκος. Μακεδονικοῖς.*] *Μακεδονικός.*

In v. *Ἐλευσίς. Ἐλευσινόθεν.*] *Ἐλευσινιόθεν* legitur in oratione Lysiae. Andociden pag. 76.

In v. *Ἐλεύτιοι. Ἐλεφαντίδος.*] Abest haec vox ab MS. Caeterum quicquid in hoc loco gloriolae affectent alter et alter, si ius et aequum valet, debetur restituti huius loci gratia uni Salmasio, quod fateberis, si cognoveris eius verba nescio cur ab omnibus, qui legerunt, suppressa. Sunt autem haec. *Et hic duo capita confusa sunt. Lege. Ἐλεύτιοι ἔθνος τῆς Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν autem idem est cum prototypo. Quare puto Stephanum aut Hermolaum illud omisisse, ut in multis aliis solet. Postea Ἐλέφαντος πόλις. Παρθένιος δὲ Ἐλεφαντίδα αὐτήν φασι.* Postquam haec absolvisset Salmasius, supposuit, sed alio, ut videtur, tempore, et ita ut veniant e regione pericopes de *Ἐλίμεια*, atque adeo dubites an non illuc respexerit, *neque aliter habent MSS.* Non miror Vossium ad Melam ob haec non egisse laudes Salmasio; neque enim id sibi proposuerat in isto opere. Miror qua audacia substinuerit illic scribere *πόλις Αἰγύπτου*, non alium in finem, nisi ut imponeret incautis. Prudenter sane id vitavit Cl. Holstenius, nec debuerat sic temere invehi in contextum.

In v. *Ἑλίκη. Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἶγας.*] *Οὐ δέ τι εἰς Ἑλίκην τὰς αἶγας.*

Ἀπὸ Ἑλίκου τοῦ λ.] *Ἀπὸ Ἑλικάτου λ.*

In v. *Ἐλίμεια. Τὴν μει συλλ.*] *Τὴν μίαν συλλαβήν.*

Ἑλληνικόν.] An simile quid est ei, quod in Naucrati narrat Herodotus rege Amasi fuisse *μέγιστον Ἑλλήνων τέμενος καὶ οὐνομαστότατον ἐὸν καὶ χρησιμώτατον καλεύμενον Ἑλλήνιον* lib. II. cap. 178.

In v. *Ἑλλήσποντος. Περὶ ποταμῷ.*] *Παρὰ ποταμῷ.*

In v. *Ἔλουροι. Ἔθνος.*] Haec vox non apparet in MS. Moschopulus *περὶ σχεδῶν. Τῶν αἰλούρων αἱ μέν εἰσιν οἰκογενεῖς, αἳ καὶ γαλαὶ λέγονται. αἱ δὲ ἐν τοῖς ἀγρίοις τάττονται*

ζώοις. Τὸ αι δίφθογγος. Αἴλουρος τὸ ζῶον, δίφθογγος. Ἔλουρος δὲ ὄνομα ἔθνους, ψιλόν.

In v. Ἐλύμνιον. Πόλιν ἔχ.] Πόλεις ἔχ.

Ἐλυμνιεύς.] Ἐλιεύς.

In v. Ἔμισα. Ἐμίσων.] Ἐμίσων.

Ἔντελα.] Ἐντέλλα. Nec aliter vocavit Stephanus ex Theopompo, supra in Ἀλικύαι.

Ἐντελῖνος.] Ἐντελλῖνος.

In v. Ἐπίδαμνος. Ἐστὶ δ' ἑτέρα ἐν τῷ Ἰωνίῳ κόλπῳ.] Respexit Stephanus Herodoti verba vi, 127. Ἐκ δὲ κόλπου τοῦ Ἰονίου Ἀμφίμνηστος Ἐπιστρόφου Ἐπιδάμνιος. Οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου. Hinc igitur ad liberandum vexatione, quam in eum omnes congerunt, optimum Stephanum, quem vel ·ex eis, quae ad Dyrrachium profert (ubi quae citavit ex Eratosthene, vides ipsa esse, quibus descripsit in principio situm Epidamni) satis apparet non novisse Epidamnos, vide an possis admittere ἐστὶ δ' ἑτέροις. Quum primam descriptionem, ut dixi, ex Eratosthene hausisset, alteram ex Herodoto adponere voluit. Quod sequitur in Ἐπίδαυρος de Epitauro, diu est quum notavit Nonnius ad Goltzii Graeciam pag. 68.

In v. Ἐπίδαυρος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μελ.] Ἐκαλεῖτο καὶ Μελ.

In v. Ἐπιτάλιον. Τριφυλίας.] Τρυφαλίας.

In v. Ἐπιφάνεια. Ἀφ' ἧς Εὐφράτης.] Itidem hinc oriundus Euagrius, cuius occasione gentile huius urbis et ipsam illustrat Is. Casaubonus epistola cxcvi. ubi addendus Marshamus in Chronic. pag. 53.

In v. Ἐρεμβοί. Τούτους δέ φησι τοὺς Τρωγλοδύτας.] Non interpretarer hoc loco *nominant*, etsi de veteribus Graecis ex Strabone demonstret Holstenius; sed *nominat* scil. Homerus, quem praemisit Stephanus, et cuius exemplo veteres Graeci id fecerunt, et ipse Strabo id probat in principio libri primi. Τὰ δὲ ὑπῃνίττετο τεκμηρίοις τισί. Λιβύην μὲν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς (οὓς εἰκὸς λέγειν τοὺς Τρωγλοδύτας Ἄραβας) ῥητῶς λέγων.

In v. Ἔρεσος. Τύρταμος.] Τύταρμος.

Ἐρεύατις πόλις Λυκίας, ἀπὸ Ῥευάστης καὶ Ἐλευθ.] Etiam tacita haec clamant nihil in ipsis nisi confusum esse, quod et patet ex illis, quae viri docti adferunt. Sed omnia prompta intellectui erunt, scribendo ἀπὸ Ἐρεύας τῆς καὶ Ἐλευθέρας. Haec nimirum est illa Nympha, cuius obscure meminit auctor in Ἐλευθεραί. Causa erroris fuit, quod

scriba primam literam omittens, ut eam rubrica deinde appingeret ex more, id fuerit oblitus.

In v. Ἐρίκεια.] Ἐρικείανδε. Abest haec vox a MS.

In v. Ἔριμον. Μεσογείῳ.] Μεσογείᾳ.

Ἐρινιάτης.] Ἐρινιάτις.

Παυσανίας δ́.] Παυσανίας δ δ́. Hoc est, *Pausanias libro* IV. Vulgatur, non secus ac si Pausanias fuisset Erineae incola. Et scripturam Manuscripti libri agnovit sane Ortelius, dum notat, *Eriniates, Megaridis vicus, Stephano : ex Pausaniae 4, ut addit.* Si recte coniecerim autem, est in Atticis, ubi EPENIA hodie legitur, Ἐρενεία τῇ Μεγαρέων κώμῃ. In hanc sententiam video nunc quoque consentire viros doctos. Sed quid non sibi imaginantur iidem de errore et somnolentia Stephani? Operae pretium est videre et ridere. Nam quid certius esse potest, quam quum MSSti habeant et editiones primae Ἐρινιάτις, auctorum nostrum dedisse Ἐρινία τις κώμη, vel si libet, transpone mediam vocem.

In v. Ἕρμιον. Ἕρμιον δέ.] Ἑρμίων δέ.

In v. Ἑρμούπολις. Ἑρμεοπολίτης.] Ἑρμεοπολίτης καὶ Ἑρμοπολίτης.

In v. Ἑρμώνασσα. Στράβων ἑβδόμῃ.] Στράβων ἐν ζ.

In v. Ἕρμωνθις. Στράβων ἑκκαιδ.] Στράβων δὲ ις.

In v. Ἐροιάδαι. Ἐν ἐροιάδων.] Haec absunt a Manuscripto.

In v. Ἐρυθρά. Νῦν πάφος.] Νῦν ἔπαφος.

In v. Ἐρύσθεια. Ὑλάοιο.] Ὑλάταο. Recte. Et male citabat alioquin attentissimus Meursius Ὑλάτοιο in Cypro, etsi interpretetur *Hylatae.*

In v. Ἐρυσίχη. Θεσσαλὸς οὐδ'.] Θεσσαλὸς γένος οὐδ'. Quod omnino immittendum.

Συναπτέον.] Συνάψεις. Rectius.

Τὸ δὲ οὐδέ.] Τὸ οὐδέ.

In v. Ἑσπερία. Ἑσπεριώτης.] Ἑσπεριάτης.

In v. Εὔα. Θεόπομπος ἕκτῳ.] Θεόπομπος ἐν ς.

Εὔϊοι.] Εὔβιοι, quod restituendum est.

In v. Εὔβοια. Καί τοι ἀπό.] Καί τοι τὰ ἀπό.

In v. Εὐέλγεια. Εὐελγεεύς.] Εὐελγεύς.

In v. Εὐεργέται. Τοὺς Ἀργοῦς.] Τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς. Vulgata sine sensu sunt.

In v. Εὐεσπερίδες. Εὐ μυρίου.] Εὐ μορίου. Vere.

In v. Εὐκαρπία. Καὶ εὐκαρπίτης.] Haec duo desunt in MS.

In v. Εὐκρατίδα. Παρὰ τόν.] Περὶ τόν.

In v. Εὐρύαμπος. Εὐρυαμπίων.] Εὐρυάμπιον.

In v. *Εὐρύηλος. Ἡ μακρόπολις.*] *Ἡ ἀκρόπολις.* Quod recte iam Cluverius coniectura assequutus erat.

Εὐρυμεναὶ πόλις Θεσσαλίας.] Si addas Scylacem ab aliis citatum, non poteris non mirari, cúr Diodorus Sicul. lib. xix. cap. 88. scribat de Alceta, eum fugisse *εἰς Εὐρυμενὰς, πόλιν Ἠπειρωτικὴν*, quam ex mox Lyciscus evertit.

In v. *Εὐρυτᾶνες. Νεκρὸν εὐρυτάν.*] *Νεκρῶν εὐρυτανόν.*

Αἰνιάν.] *Αἰνιανόν.*

In v. *Εὐρώπη. Φοινίκης.*] *Φοίνικος.* Nempe et in omnibus fabulis multa dubia, et praesertim in genere huius, ut vel ex Apollodoro patet, quem citat Berkelius. Hinc Stephanus ponit Europam regionem appellatam ab Europa Phoenicis filia, Agenoris nepte, quum aliis censeatur Phoenicis soror, Agenoris filia: ideoque hanc scripturam vulgata veriorem puto, ex qua temere Holstenius arguit Ortelium, de Phoeniciae loco intelligentem, de Phoenicia puella Stephanum loqui testatus. Quod unde scire potuit?

In v. *Εὔρωπος. Ἔστι καὶ Συρίας ἄλλη.*] Ob quam traducit imperitum geographiae historicum Lucianus in dialogo de conscrib. hist. *ὥστε περὶ Εὐρώπου λέγων, οὕτως ἔφη. Ἡ δὲ Εὔρωπος κεῖται μὲν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου ἀπέχουσα, ἀπῴκισαν δ' αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι.* Hinc praeter gentilia ab Stephano citata aliud occurrit apud Herodotum viii, 133. *Μαρδόνιος ἔπεμπε κατὰ τὰ χρηστήρια ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, τῷ οὔνομα ἦν Μῦς.*

In v. *Εὔτρησις. Ἀμφίων.*] *Ἄμφισος.*

Εὔτρησις.] *Ἔστρησις.*

In v. *Εὐωνυμία. Ὁ δημότης Εὐωνυμεύς.*] Ipse tamen Stephanus *Εὐωνύμους* hos vocavit supra in *Βεννακία*.

In v. *Ἔφεσος. Καὶ λιμήν.*] *Καὶ λίμνη.* Quod verum opinor.

Ταλαίνης.] *Τάλαιναι.*

Σαντῆρες.] *Σαωτῆρες.*

*Ἐν ἀλεξ * σοφ.*] *Ἐν ἀλέξ σοφ.* sic MS. eodem scribendi compendio quo in *Ἄστυ*, ex quo mihi videtur orta haec lacuna. *Ἀλεξάνδρῳ* reposuit J. Rutgersius, ut et mox *ὡς Ἄβρων φησὶ* pro *Ἄβρι * φησί.*

Ἔφυρα πόλις Ἠπείρου.] Diodorus Sicul. iv, 36. *Ἡρακλῆς δὲ τοῖς Καλυδωνίοις συστρατεύσας ἐπὶ Θεσπρωτοὺς, πόλιν τε Ἐφύραν κατὰ κράτος εἷλε.* Nec aliter Apollodorus lib. ii, atque ita corrigendae Holstenii notae, in quibus contrariam de Herculis amicis et hostibus scribitur. Sed et Velleius in principio, *Phidippus Ephyram in Thesprotia.*

'Εκ τούτου.] *'Εκ ταύτης.*

'Εχιήδαι.] *'Εχελίδαι.*

'Εχίμου.] *'Εχέλου.*

'Εχεμίδης.] *'Εχελίδης.*

Ζάβιδα.] Ratio dubitandi nulla est, cur non hunc locum ipsum esse opinemur, unde *Ζαβεδαίους* gentile deduxit auctor libri I. Maccabaeor. XII, 31. *'Επὶ Ἄραβας τοὺς καλουμένους Ζαβεδαίους.*

Ζάβιοι.] Moses Maimonides lib. III. More Nebochim cap. 47. *Quidam de gente Zabiorum serviebant daemonibus, et credebant apparere hominibus in forma hircorum, et idcirco vocabant daemones hoedos, et ista opinio fuit diffusa tempore Moysis.*

In v. *Ζάγκλη. 'Εν τῷ δεκάτῳ στιχ.*] *'Εν τῷ ῆ στιχ.*

In v. *Ζαδράμη. Καὶ κιναιδοκολπιτῶν.*] Vocula *καὶ* in MS. non exstat.

Ζαιά, πόλις Βοιωτίας.] Huius urbis memoria perdita prorsus foret, nisi subvenisset ex Herodiano Stephanus. Praeter hos alta eius apud veteres hodiernosque doctos et mera nox, quum tamen satis notam antiquis fuisse memorabili documento obtenturum me confidam. Est enim versus Ovidii in lib. I. Artis num. 731. *Pallidus in Lyrice silvis errabat Orion*, ubi operae pretium est videre notas Nic. Heinsii, qui quum se expedire non posset ex lectione MSStorum, qui omnino, quicquid dicat, in idem conveniunt parva tantum mutatione interveniente, quod vulgatissime ex fabulis notum erat, substituit *in Dirces silvis.* in quo est ingratus literarum concursus, et insueta indignaque Ovidii lepore *ἀμβλύτης*. At MSS. innuunt impositam sibi esse geminationem praepositionis *in*, et corrigi debere *Pallidus in Zaeae silvis.* In hac Orionis fabula frequentior videtur apud veteres fuisse eius mentio, atque inde Stephanus eam vocare *ἀρχαιοτάτην*. Pro hac vides in MSS. ortum esse *Cea*, aliis *ceae, cie, tie, ceis.*

Ζάκυνθος πόλις.] Scio quae dicantur ab aliis. Sed quidni huc afferre liceat et cum his comparare verba Diodori Siculi XI, 84. *'Εκεῖθεν δὲ ἀναχθεὶς, ἔπλευσε τῆς Κεφαλληνίας εἰς Ζάκυνθον. Ταύτην δὲ χειρωσάμενος καὶ πάσας τὰς ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ πόλεις προσαγόμενος.* Cur enim non dicitur auctori *νῆσος*?

In v. *Ζεβέκη. 'Αρχαιολογίας πέμπτῳ.*] *'Αρχαιολογίας ἱστορίας ε̄.*

In v. *Ζεφύριον. 'Αφ' ἧς ἡ 'Αφροδίτη καὶ 'Αρσινόη Ζεφυρῖτις.*] An non transponi debeat, *'Αφ' ἧς καὶ ἡ 'Αρσινόη*

'Αφροδίτη Ζεφυρίτις, unde etiam Arsinoe dicebatur *Venus Zephyritis?* Vide Vulcanium ad Callimachum.

*Ζῆλα τόπος 'Αρμενίας ἣ * ἀρτέμιδι σάκεα.*] *Ζῆλα πόλις ἀρμενίας. 'Ω ἀρτέμιδι σάκεα.* Mutationem hanc generis in particula relativa habent quoque MSS. alii, ut testatur manus Salmasii. Hinc alii alia et multa. Gogitabam ipse: *Ζῆλα τόπος 'Αρμενίας, τῷ 'Αρτεμιδώρῳ Σάκεα λεγομένη καὶ αὐτὴ οὐδετέρως.* Nam si de festo agitur, certe supervacua sunt nimis ociose illa *καὶ αὐτὴ*, quae dicuntur in sermone de duobus et diversis.

Ζιηλήτης.] *Ζιλήτης.*

In v. *Ζηνοδότιον. Ζηνοδότιος καί.*] Hae duae voces absunt a MS.

In v. *Ζηράνιοι. Εἰκοστῷ πέμπτῳ.*] *με.*

In v. *Ζήρυνθος. Φανοῦς θεᾶς.*] Non leguntur hae voces in MS.

In v. *Ζόαρα. "Οποι.*] *"Οπου.*

'Επὶ τῇ 'Ασφάλτιδι λίμνῃ.] Sic edunt, quum saltem debuissent *'Ασφαλτίδι*, ut Ortelium corrigit Holstenius pag. 106. Iosephus autem libro v. belli Iudaici aliquoties et melius, ut opinor, *ἀσφαλτίτιν* appellat. In loco Vitruvii 8, 3. nunc edunt quoque *limne Asphaltitis*, quum tamen viri docti eum citantes scribant *limne Asphaltis.* Consulendi MSS. libri.

In v. *Ζοίτειον. Πανσανίας ὀγδόῳ.*] *Πανσανίας ση.*

Ζείτειον ἀπό.] *Ζείτειον καὶ ἀπό.*

In v. *Ζωστήρ. Ζωστηρία 'Αθηνᾶ ἐν Λοκροῖς τοῖς 'Επικνημιδίοις.*] Videndus Lud. Nonnius ad Goltzii Graeciam pag. 104. quem indeceuter describit Hardovinus in nummis, quos illustratos fucose vocat, pag. 296.

'Ηιὼν πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ.] Et illos qui Stephanum ex industria tractant, et alios praeclaros in Geographicis viros et in his ipsum Ortelium, qui Chersonesum Thraciae hic in Stephano etiam intelligit, ita agere video, tanquam nulla urbs nomine *'Ηιὼν* unquam fuisset, nisi circa Thraciam ad Strymona fluvium. Quid ergo? non dignus illis videtur Diodorus Siculus, ad quem attendant? Is autem clare lib. IV. cap. 37. *Τούτου* Eurysthei *γὰρ αὐτοῖς συνεργοῦντος τρεῖς πόλεις ᾤκησαν ἐν Πελοποννήσῳ, 'Ασίνην καὶ 'Ερμιόνα, ἔτι δ' 'Ηϊόνα.* Quot autem lacunae et turbae vexarunt Stephanum occasione similium literarum, ut hic fieri potuit in duabus his vocibus ob literas finales *νήσῳ*. Id hic commissum credo

post vocem Χεῤῥονήσῳ, et Χεῤῥόνησον hanc non de Thracicâ interpretor, sed ipsam Peloponneson. Id quod non solus fecit Stephanus, sed ipse etiam Iustinus xxv, 4. de Pyrrho, quum ex Peloponneso eiicere Antigonum vellet. *Itaque quum copias Cherroneson transposuisset*, et in ea etiam partes illas prope Methanam et Troezenem eodem nomine appellat Strabo lib. VIII.

Ἦλις πόλις πρὸς τῇ Αἰγυπτίᾳ Ὀλυμπίᾳ.] Huius nominis urbem praeter illas, quae notae sunt, in Thracia habent fragmenta Peiresciana ex Diodoro pag. 257. *Ὅτι ὁ Δρομιχαίτης ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς κατὰ πάντα τὸν Λυσίμαχον δεξιωσάμενος καὶ φιλήσας.. ἀπήγαγε μετὰ τῶν τέκνων εἰς πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Ἦλιν.* Sed ea ad hunc locum facere nihil potest. Vox *Αἰπυτίᾳ*, ut quidam emendant, videtur simili errore defendi, qui est in Hygini Astronomico de Aquila. *Iovem autem misertum eius, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, misisse aquilam, qui soccum eius in Amythaoniam Aegyptiorum delatum Mercurio traderet.* Ubi suspicatus aliquid sinistrum est Ortelius; at hanc Amythaoniam *μοῖραν τῆς Ἤλιδος* dixit noster. An hanc vocem in brevius contractam, ut saepius contigit, hic usurpavit noster?

Ἠλεκτρίδες.] *Ἠλεκτρίδαι.*

Φασὶ κατὰ τόν.] *Φασὶ καὶ τόν.*

Λίμνη πλησίον.] Vox postrema in MS. non conspicitur.

Ἠμαθία πόλις.] Livius XLIII, 7. *Quae exclusissent eos, Emathiam, Amphipolim, Maroneam, Aenum, incolumes esse.* Ubi sic corrigendum putavit Sigonius, testatus haec esse urbium nomina. Sed non video cur ideo non recte procedat sermo per voculam *qui*, ut antea legebatur.

In v. *Ἡμίκυνες. Κυνισκράς.*] *Κυνιοσκράς.* Sic quoque quum testetur Salmasius in MS. legi, et inde fieri iubeat *κύνιος κρὰς*, addito *caninum caput*, *κρὰς κρατὸς*, non intelligo rationem, quam habuerit Holstenius, ut relictis MSS. praetulerit Tzetzem minus certe fidelem, quam illi, legendo *κύνεον.*

In v. *Ἤπειρος. Γὰρ ἠπειροτ.*] *Καὶ ἠπειροτ.* Quod quum sit verissimum, et habeatur in editionibus primis, solis typis in Xylandrina id imputo, et recte in hac denuo mutatum.

In v. *Ἡραία. Ἥρειαν.*] *Ἡρίειαν.*

Λαΐνεον.] *Λαΐναιον.*

Φαίησκεν.] *Φαίης μέν.*

Ἐνέπρησαν.] Ἐνίκυρσαν. Est autem etiam hic error solius Xylandrinae, ut nonnisi pro lapsu typorum haberi queat.

In v. Ἠτία. Χηνία τοῦτον.] Οὐχηνία τοῦτο. Tanquam innueret Platoni eum Ἤτιον, non Χηνία appellari, quod tamen contra se habere novimus. In principio quum citat Casaubonus ad Laërtium Δῆμος Λακωνικῆς, ἢ τῆς Κρήτης πόλις, id festinantem fecisse opinor; certe praeter codices vetustos ita mutavit, nec id repente haec editio adsciscere sibi debuit.

Θαμία.] Θαλαμία.

Θαμουδά.] Locum auctoritate Stephani faciunt Ortelius et Lloydius, nescio unde. Quum videatur ea appellatio facta esse ab primitivo nomine Θαμοῦ, ut βασιλέα Αἰγύπτου ὅλης vocat Plato in Phaedro, quem viri docti eundem faciunt Chamo, unde vestigium nominis eiusdem creditur illic remansisse in *Thamuz*, quomodo Adonidem vel Osirin credunter nominavisse; hinc delibera, an non censeas excidisse Αἰγυπτία χώρα.

In v. Θάσσος. Δοθέντος τῷ τοῦ.] Δοθέντος πατρὶ τοῦ.

In v. Θαυμακία. Μηλιᾶ.] Μαλίαν.

Θεβιθά.] Θεβηθά.

In v. Θεμισσός. Διεχρήσαντο.] Διεχωρίσαντο.

In v. Θένναι. Καὶ Θενναία.] Absunt hae voces a Manuscripto.

In v. Θεράπναι. Ἥντινες Σπάρτην καλοῦσι.] Non mirum, quum proxime urbem fuerit, quod patet ex historia uxoris amici Aristonis narrata ab Herodoto VI, 61. quippe quo quotidie nutrix hanc alumnam suam deferebat ἐς τὸ τῆς Ἑλένης ἱερὸν, quod illic quoque fuisse ibi testatur.

In v. Θέρμα. Δορυλάου.] Δορυλαίου.

In v. Θεσσῖται. Πολύβιος τρίτῳ.] Πολύβιος ἐν Γ.

In v. Θέσπεια. Ὑπὸ τῶν περσῶν.] Duae priores voces absunt ab MS. quomodo MSS. Palatinos etiam exhibere testatur manus Salmasii. *Perperam in MSS. legitur,* καὶ ἐπίγραμμα τῶν ἀναιρεθέντων Περσῶν.

Κροτάφοις.] Κροτάφῳ.

Αὐχεῖ.] Ἄρχει.

Ὁ πολίτης Θεσπιεύς.] Sed non tantum: quippe habemus apud Plutarchum in Amatoriis Narrationibus. Ἀνὴρ πένης Σκέδασος τοὔνομα κατῴκει Λεῦκτρα. ἔστι δὲ κώμιον τῆς τῶν Θεσπιέων χώρας.

In v. *Θεσσαλία. Ἔξεστι τοὺς πελαργούς.*] *Ἔξεστι πελαργούς.*

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, Κασσάνδρου κτίσμα.] Dionysius Halic. I, 49. *Ἕως τῆς Μακεδόνων δυναστείας τῆς κατὰ τοὺς διαδόχους τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης, ἐπὶ δὲ τῆς Κασσάνδρου βασιλείας καθῃρέθη, ὅτε Θεσσαλονίκη πόλις ἐκτίζετο καὶ οἱ Αἰνειᾶται σὺν ἄλλοις πολλοῖς εἰς τὴν νεόκτιστον μετῴκησαν.*

Λούκιλλος.] *Λούκιος.*

In v. *Θήβη. Θηβαιεὺς καὶ Θηβαΐς.*] *Θηβεὺς καὶ Θηβείς.*

Ἐστὶ καὶ ἄλλη ἐν Αἰγυπτίᾳ.] *Ἐστὶ ἄλλη αἰγυπτία.* Quod non modo potius habendum, ut vides ex fluctuatione Holstenii, sed etiam mirandum in solo eo legi codice, quum manu Salmasiana nihil hic notatum videam, et nesciam ex quibus MSS. ut vocant, codicibus habeant *ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγυπτία.*

Θεσσαλίης τῆς φθιώτιδος.] Diodorus Sic. XVIII, 11. *Ἀχαιοὶ δὲ Φθιῶται πλὴν Θηβαίων.*

In v. *Θῆρα. Ἐτῶν ὀκτὼ θνήσκοντας.*] *Ἐτῶν ἐθνήσκοντας.* Hoc est, *ἐτῶν πέντε θνήσκ.* In duobus enim his imparibus numeris videntur aliquid beatitudinis captavisse, si quid cerni potest in tanta historiae obscuritate.

Καὶ Καρίας ἄλλη.] Arrianus de Alexandro lib. II. *Ἐνταῦθα μανθάνει Πτολεμαῖον καὶ Ἄσανδρον, ὅτι ἐκράτησαν Ὀροντυβάτου τοῦ Πέρσου, ὃς τήν τε ἄκραν τῆς Ἁλικαρνασσοῦ ἐφύλασσε καὶ Μύνδον καὶ Καῦνον καὶ Θήραν καὶ Καλλίπολιν κατεῖχε.*

In v. *Θηβαΐς. Ἀναιρεθείσης κληθεῖσα, πεσεῖν.*] *Ἀναιρεθεῖσα πεσεῖν.*

Τραύιάν τε.] *Τράλλαν τε.*

In v. *Θοραί. Θορεύς.*] *Θορακεύς.*

In v. *Θόρναξ. Νάριξ ναρίκιος.*] *Νάρυξ ναρύκιος.*

In v. *Θούριοι. Ἀπὸ Θουρίας πηγῆς.*] Frequens eius mentio apud Grammaticos Latinos, notantes eius nomen Latine dictum *Thuria* neutro modo. Probus in Catholicis. *Hoc Thuria, huius Thuriae, nomen fluminis.* Auctorem unum huius rationis servavit Phocas. *Barbara neutri generis duo lecta sunt apud Sallustium nomina fluviorum, hoc Mulucha, hoc Thuria.*

Δωριέων πάτρης.] *Δῶρον ἐκ πάτρης.*

Ἄπλητον.] *Ἄπλητος.*

Τπεκπροφυγών.] *Ἀπεκπροφυγών*, etsi alterum sit

usitatius ac notius ac clam profugientem magis exprimat, tamen nec alterum fortassis repudiandum.

In v. Θρία. Καὶ Θριᾶσιν.] Καὶ Θρῖσιν.

Θριόβοροι.] Θριοβόλοι.

In v. Θυάτειρα. Οὐδετέρως.] Οὐδέτερον.

Δὲ καὶ κτίσαι.] Vocula καὶ non est in MS.

Θύμβραρα.] Minus quam libro VI. Xenophontis Κυρουπαιδ. quem locum citatum vides, corrupta haec vox exstat libro VII. Ὁ Κῦρος ἤδη σκοταῖος ἀναγαγὼν ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Θυριβράροις, sed bene in margine corrigitur.

Θονιάς.] Θυνιάς.

Θύνη πόλις Λιβύης.] Nihil ad Τύνητα hoc vocabulum. Quin vere ipsum illud, quod Θὼν dicitur Appiano in Punicis, ubi post praelium cum Scipione fugit Annibal. Σκότιος μετ' εἴκοσι ἱππέων τῶν δυνηθέντων σὺν αὐτῷ συνανύσαι τὸν δρόμον, ἐς πόλιν κατέφυγεν, ᾗ ὄνομα Θών. Haec videtur aliis etiam Θώνη dicta, ut Δώδων Δωδώνη, cui gentile comparat Stephanus.

In v. Θυρέα. Ἐστὶ δὲ καὶ τῆς.] Ἐστὶ δὲ τῆς.

Λέγεται καὶ πληθυντικῶς κατὰ συναίρεσιν Θύρη.] Locum hunc ab offensione liberabis omni, si distinctio necessaria addatur. Lege, Λέγεται καὶ πληθυντικῶς. (nempe Θυρέαι, pro quo Θυραῖαι vocatur ab Diodoro Siculo XII, 44 et 65. ubi eadem descriptione, quâ Stephanus, inquit, Θυραίας μὲν κειμένας ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἀργείας) κατὰ συναίρεσιν Θύρη. In Goltzii autem Graecia duo nummi non habent ΘΥΡΡΙΩΝ, ut ait Holstenius, sed ΘΥΡΡΗΩΝ, ubi perquam imperite in uno latere statuit Nonnius Apollinem esse, sicut etiam in duobus praecedentibus Acarnanum, quum manifestissime in omnibus quatuor appareat corpus muliebre, tam quod ad ubera, quam positum capillorum, et sit verissime Diana. Huius urbis gentile corruptum existimo legi apud Diodorum Sicul. XIX, 67. Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων, οἱ πλεῖστοι μὲν εἰς Στρατὸν πόλιν (nam et sic legendum) συνῴκησαν, ὀχυρωτάτην οὖσαν καὶ μεγίστην, Οἰνιάδαι δὲ καί τινες ἄλλοι σύνῆλθον ἐπὶ Σαυρίαν, Θυρεῖς (vulgo editur δερεῖς vox nihili) δὲ μεθ' ἑτέρων εἰς Ἀγρίνιον.

Ἰαγξούατις] Vide lector, an non eadem sit, quae superius occurrit Ζάγυσσις, unde simile gentilicium format.

In v. Ἰαμνία. Ὅτι Ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύγρους καὶ τεθηλότας τόπους] Conferri debent quae notantur ad Geneseos caput XXXVI. v. 24. et praecipue quae ex Hieronymo illic Drusius.

In v. *'Ιαπίς. 'Εκάλη.*] *'Εκάλει.* Caeterum hic unicus omnino locus est ad restituendam eximiam determinationem finium Megarensium et Atticorum ab Scylace nobis relictam, cuius verba sunt p. 20. in *ΜΕΓΑΡΑ. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας μέχρι Ἄπιδος, (ἐστὶ γὰρ οὗτος ὅρος τῆς Ἀθηναίων χώρας) στάδιοι ρμ.* Ubi sic annotat Vossius: *Haereo, quod nusquam id nomen inveniam. Nec tamen mutandum arbitror. Nam et ipse Scylax statim post repetit id verbum, inquiens, ἀπὸ Ἄπιδος χώρας ἐπὶ Σούνιον. Certe hinc liquet fuisse locum, qui Megarenses ab Atticis dirimeret. Sed qualis is fuerit ignoro.* Haec ille, et tandem decurrit ad Strabonis ac Plutarchi *Κέρατα.* Miseram profecto et infelicem sagacis ingenii venationem. Nos nec haeremus, et scimus Scylacem scripsisse utroque loco *'Ιάπιδος.* Quam vero Stephanus *χαράδραν*, recte Scylax *χώραν* vocat, intelligens vallem sic appellatam ab perfluente fluviolo eiusdem nominis: nec enim *χαράδρα* tantum notat ipsum torrentem. Erat ibidem locus, quem Aristophanes vocat *Φίβαλιν*, cuius Scholiastae propterea dicitur *τόπος Μεγαρίδος, οἱ δ' Ἀττικῆς,* laudatus ob *ἰσχάδας.*

'Ιάρδανος ποταμὸς Λουδίας.] Quo et Iardanum et verba Homeri referret, recte se scivisse satis probat Stephanus ipse in voce *Φία*, ubi et eadem haec verba Homeri apponit, et urbem istam inter Messeniam et Laconicam ponit. Itaque quicquid hoc est, imputari nihil potest Stephano.

In v. *Ἴγνη. Πριάπου.*] *Πράτου.*

In v. *Ἴδη. Ἀπὸ Ἴδης τινὸς βασιλίσσης*] Nempe *ἀπὸ τῆς Μελισσέως Ἴδης* apud Diodorum Sicul. XVI, 7. cuius Melissei meminit noster in v. *Ἀδράστεια*, ubi etiam Characis utitur auctoritate, nisi quod ibi *Μέλισσον* vocat, et quaedam confundit.

'Ιεραμαί.] *'Ιεραμάν.*

'Ιεριχοῦς μεταξύ.] *'Ιεριχοῦς πόλις μεταξύ.*

'Ιεταί.] *'Ιεταῦ.*

In v. *Ἰθώμη. Θούμαιον. Τὸ ἐθνικόν.*] *Θούμαιον καὶ ἀποβολῇ τοῦ ῑ καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον Θούμαιον. Τὸ ἐθνικόν.* Quae non defunctoria mutationis declaratio. Sed et ideo notabilis, quod vocem *Θούμαιον* auctor voluerit ita repetere, ubi plane necessum non erat, prorsus ut animadvertimus supra in voce *Γόρτυν* repeti in MSS. *Λάρισσα.* Et quid dico, ubi necessum non erat? imo penitus hic videtur incongruum: unde vides evenisse, ut nec Cl. Holstenius postremum *Θούμαιον* apposuerit, et in hac edi-

tione non modo praeter MSS. exhibeatur *καλεῖται δὲ ὁ τόπ.* sed etiam *καὶ* omittatur ante vocem *ἀποβολῇ*, (quod sane fit contra testimonium Salmasianae manus, quae palam sic habet, *MSS. καλεῖται καὶ ὁ τόπος τῆς Θετταλικῆς Θούμαιον καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον*) et Latina longe alium in modum concipiantur, quum simpliciter intelligi possit, *Vocatur etiam locus Thessalicae* (scil. Ithomae, quam istic locavit) *Thumaeum, et abiectione literae ι et versione literae ω in ου diphthongum Thumaeum.*

Διὰ τοῦ κ.] *Διὰ τοῦ η*, et sic necessario legendum.

In v. *Ἰκαρία. Ἰκαρίου.*] *Ἰκάρου.*

In v. *Ἴκαρος. Δευτέρα πόλις*] *β' ἐστὶ καὶ πόλις.* An innuit *Μακεδονίας*? Mela II, 3. *Inter utrumque* Axium et Peneum *Cassandria, Cydne, Aloros, Icaris.*

In v. *Ἰκόνιον. Βιώσεται.*] *Βιώσεσθαι*, ut esse quoque in aliis nunc discimus.

In v. *Ἰκός. Φανόδημος Ἰκιακός.*] Id vero putidum est, quum insulanos dixerit vocari *Ἰκίους*, Phanodemum qui talia fuerit, appellare *Ἰκιακόν*. Et quid illud singulare *ἔγραψε* sibi vult? Corrigendus omnino locus ex Manuscripto Perusino *Φανόδημος Ἰκιακὰ*, et catalogus Phanodemi librorum hoc indice augendus; id quod et alii notant ex MSS. Sed certe Salmasius in eis id non videtur invenisse, qui notat *lege ἔγραψε δὲ φανόδημος Ἰκιακά.*

In v. *Ἴλαρις. Πολύχαρμος.*] *Ὡς πολύχαρμος.*

In v. *Ἰλαττία. Ἰλάττια.*] *Ἰλάττιος.*

In v. *Ἴλιον. Ἣν οἱ Τρῶες Ἀκτὴν ἐκάλουν.*] Vide lector, cui grates agere debeas ob hunc locum restitutum. Nam *Ἄτην* emendavit iam Guil. Cauterus in Nov. Lectionib. I, 1. Quod ad reliqua attinet, quum sint depravatissima, qui fieri potuit, ut tot tam docta ingenia silentio praeterierint extra unum Holstenium? Certe enim desideratur secunda civitas; perinde ac ineptum est duos Ates esse colles, praesertim si addas in Propontide ad Rhyndacum fluvium; quae talia sunt, ut nec caput nec pedem habeant, et quomodo ista cohaerent? Nam quod unus dicit illos duos colles memorari apud Lycophronem, enimvero hic *λόφους* dicit, ut alius *λόφον*, sine finito numero. Itaque existimavi aliquando periisse Ilium Sardiniae memoratum et aliis et Livio XL, 19. Sed propius rem examinans adducor ut credam Stephanum scripsisse, *ἣν οἱ Τρῶες Ἄτην ἐκάλουν καὶ αὐτῆς* (vel *Ἄτης*) *λόφον. Δευτέρα ἐν τῇ Προποντίδι παρὰ Ῥυνδάκῳ.* Quae quanquam sit ignota, ignotior profecto est tertia, quae Macedoniae accen-

setur. Nam quod huc advocatur falsa editionum lectio in Livii libro XXXI, ubi pro *Ilion* omnes MSSti codices habent vel *nidus* vel *indus*, immerito id fieri dices, ut spero, si legeris epistolas nostras Geographicas.

'Ιλιεύς.] 'Ιλεύς.

Νοθεύει 'Αρίσταρχος.] Verba Salmasii necessaria sunt, quae cognoscas sic posita. *Νοθεύει 'Αρίσταρχος παρὰ 'Αριστάρχῳ, vel ὡς 'Αρίσταρχος. sed νοθεύει hic transitive sumitur. Hoc est, spurium facit.*

'Ιλισσὸς πόλις τῆς 'Αττικῆς.] Omnes monent, quid faciendum sit, velut ex sui acuminis invento: an igitur tanti non est Casaubonus, qui utique primus publice monuit verum in notis ad Strabonem pag. 173. C.?

In v. *'Ιλλυρία. Τοῦ Κάδμονος.*] Notat Salmasius, *Eustat. τοῦ Κάδμου παιδὸς, et sane ita legendum. An etiam Κάδμων Κάδμος dictus fuerit, apud alium nullum reperi.* Id quod multum distat ab eis, quae alii pro Salmasianis circumferri volunt. Sed quum supra *Σπάρτων* potuerit poni pro *Σπάρτος*, ut notum est Cadmi socios vocatos esse; certe poterit etiam *Κάδμων* ferri pro *Κάδμος*.

In v. *'Ιλούργεια. τὸ ἐθνικὸν* *.] Ut audacter pronunciatur in MSS. nullum esse auxilium, ita non minus audacter sine ulla auctoritate vel exemplo tum formatur *'Ιλουργιάτης*, tum id Stephano inseritur velut suum. At Cl. Holstenius testatur MSS. addere *'Ιλουργεὺς*, quod ut nescio an ipse inspectis MSS. edat, an ex fide Salmasii, cuius tantum haec verba *τὸ ἐθνικὸν Ἰλλουργε·* (nam paginae margo abruptus) *deest etiam in manuscriptis*; ita certe habet aequam analogiam, ut probant *'Αντιγόνεια 'Αντιγονεὺς, Δεκέλεια Δεκελειεὺς Διομήδεια Διομηδεύς. 'Ελάτεια 'Ελατεὺς, Λυκώρεια Λυκωρεὺς, Λυσιμάχεια Λυσιμαχεύς.* et ex his Perusinis *Εὐέλγεια Εὐελγεύς*. Sed quum obscurum sit, quid innuat Salmasius, erit opinor commodum enunciare, fratri meo Laurentio Theodoro in codice Illustrissimi Maffei Romae, quem in locis quibusdam consuluit, dum Romae fuit, occurrisse plene *τὸ ἐθνικὸν 'Ιλουργειεὺς*, quod ego imitans auctoritatem Stephani melius illo altero et unice verum opinor. Nam ut illa quid citavi, suo pretio relinquam; certe in *Διομήδεια* addere Stephanus non veretur *ἄμεινον δὲ Διομήδειος*. Et in *'Ελάτεια* non dubitavit Is. Casaubonus ad Strabonis librum VII. corrigere *'Ελατειεὺς* ut Livio *Elatiensis*. Sic *Δεκέλεια Δεκελειεύς*. Sic *Διάκρεια Διακριεῖς*. Hunc codicem, quem iam supra produxi, ut ab ipso universum collatum cuperem, sic utinam

his possem inserere singula, quae non dubito in eo exstare bona. Quae tamen notavit obiter tanquam digna, quae lectorem advertant, appono. In v. Ἀπία habet ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ. In v. Ἄδρυξ ἀρσενικῶς. In v. Ἀδραμύττειον, ἀπὸ Ἀδραμύττου. In v. Ἀδάρου πόλις, καὶ γὰρ φυλή τις ἐν Χαρακμώβοις Βαβυλώνιος non Βαβυλωνίων. In v. Ἄδανα, Κοίρανον καλούμενον Σάρον ἐκάλεσαν. Etiam in v. Ἀγρίαι, οὐνεκαπισίδας καὶ ἄγριαν ἢ ἀγριᾶν. In v. Ἄγρη, ἐνδεκάτῳ. In v. Ἄγρα, ἔστι δὲ καί. In v. Ἀγκυρῶν, ἐπειδὴ λίθους ἐκεῖ ἔτεμνον, non λιθίνας. In v. Ἀγκύρα, οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῆς Γαλάται. In v. Ἄγιον, τόπος Σικελίας, non Σκυθίας. In v. Ἄγκαρα, Ἀγκαρίτης, non Ἀγκαράτης. In v. Ἀγβάτανα, ὑπὸ τοῦ τετάχθαι, non ὑποτετάχθαι.

In v. Ἰναχία. Ἰναχείης.] Ἰναχύης.

Κέαρ.] Κέρας.

Οἵ τ' Ἰνάχειον.] Versus est apud Aeschylum in eo dramate DCCIV, ubi etiam Th. Stanleius non omisit notare citationem Stephani, sed apud quem prave sic in principio legatur, pro Σύτ' Ἰνάχειον, quod miror ab omnibus negligi.

In v. Ἴος. Ὄλβη.] Ὀλβία.

ἔστι καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰήτης.] Recte, si modo ita se res habuit, ac probari potuit isto nomine urbem in Lydia vere dictam fuisse. Certe Xenophontis memorandus ad haec locus est lib. VI. Ἑλληνικ. Οἱ Θηβαῖοι κατὰ Καρύας ἐνέβαλον in Laconicam, οἱ δὲ Ἀρκάδες κατὰ Ἴον τῆς Σκιρίτιδος. Καὶ εἰ μὲν ἐπὶ τὰ δύσβατα προελθὼν ὁ Ἰσχόλαος ὑφίστατο, οὐδένα ἂν ταύτῃ γε ἔφασαν ἀναβῆναι. νῦν δὲ βουλόμενος τοῖς Ἰάταις συμμάχοις χρῆσθαι, ἔμεινεν ἐν τῇ κώμῃ. Habes in his verbis utrumque, quod occurrit in Stephano, et urbem scilicet et gentile. Quid igitur? an non supra occurrit quoque Ἰάρδανος ποταμὸς Λυδίας, qui tamen circa Phaeam vel Phiam urbem Messeniae labebatur? Delibera igitur etiam atque etiam, quid de Lydia sit cogitandum.

In v. Ἰουδαία. Ἀπὸ Ἰουδαίου Σπάρτωνος.] Errore, ut constat, manifesto pro eo, quem fabularis historia vocat Udaeum. Sed hic rursum Sparton ponitur pro Sparto, nisi Spartonem pro nomine proprio acceperit, quod alterum ex interpretibus putasse video. Quod sive ita sit, sive secus, certe ea vox occurrit quoque apud Antoninum Liberal. fab. 17. Γαλάτεια ἡ Εὐρυτίου τοῦ Σπάρτωνος, ubi Eurytium Spartonem faciunt. Quidquid sit, utique vides si dixerunt Σπάρτωνα et Σπάρτον, non potest alienum videri Κάδμων et Κάδμος, quod supra occurrit, et infra veniet Ἴστρος et Ἰστρῶν.

'Ιουλίς. 'Εν Κέῳ.] 'Εν Κῷ.

'Ο ἀδελφιδοῦς ἐκείνου.] Interpretes reddunt Latine, *eius ex fratre nepos*. At Cl. Vossius Histor. Graec. pag. 179. vertit *consobrinus*. Uter melior?

Καὶ 'Ιουλιήτης.] Καὶ 'Ιουληΐτης.

In v. "Ιππολα. Θηλυκόν.] Θηλυκῶς.

In v. "Ιππος. "Εστι καὶ Παλαιστίνης.] De qua confirmat affatim H. Valesius ad Socratis historiam Ecclesiasticam III, 25.

In v. 'Ιπποταμάδαι. Οἰνηΐδος.] 'Ηνηΐδος.

'Ιππουρίσκος.] Quum Stephanus nec loci alicuius nomen in hunc indicem retulerit sine auctoritate, atque etiam adduxerit ipsa aliorum verba ad confirmandum id quod ponit; immo nec gentile formaverit, nisi quod allegatum alicubi videret; quae omnia certissime patent ex fragmento Seguieriano; nunquam potui absurditatem probare eius, qui sustinuit scribere manifeste hanc appellationem conflatam esse ex duabus vocibus 'Ιππουρὶς et Κῶς. Utique et ipsam urbem et gentile hic non modo formatum, sed et gemina similitudine illustratum invenit apud auctores auctor. Quin igitur debeo id par habere ei, quod περὶ 'Ελβεστίων ex Hispania scilicet citra Pyrenaeum exactorum ab eodem inculcatum nuper legebam ad Iuliani Caesares.

In v. 'Ιππώνιον. Οὐίβων καὶ Οὐαλεντία.] 'Αννιβουαλεντία.

'Ιππώνιος ἤ.] Non sunt hae voces in Manuscripto.

In v. 'Ιρά. Πόλις Μαλιέων.] Haec egregio incremento et prorsus ab manu contrahentis Stephanum profecto sic auget Manuscriptus: *Πόλις Μαλιέων ἀπὸ "Ιρου. 'Εστὶ καὶ πόλις* (Salmasius ex MSS. *καὶ ἡ πόλις*) *λέσβου. Καὶ ἡ παρ' 'Ομήρῳ καρδαλώλην' ἐνοπήν τε καὶ 'Ιρήν. Τὸ ἐθνικὸν 'Ιριεὺς τῶν μαλιέων.* Quae ut emendari debeant, docent hae Stephani reliquiae in Καρδαμύλη.

In v. "Ις. 'Εν δευ * τεῖχος.] 'Εν β' τεῖχος. Sic MS. Innuit locum Herodoti ex libro I. cap. 179. unde scribendum et corrigendum est, ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη. Origo erroris apparet, unde illud δευ vel δεύτερον venerit. Caeterum an scripsit auctor ἄσφαλτος ἐν Βαβυλῶνος τεῖχος ἐκομίσθη? Sic nihil addo, nihil nisi MSStos sequor.

In v. 'Ισθμός. "Ισθμος.] "Ισθμιος.

In v. "Ισινδος. 'Ο πολίτης ἰσίνδιος ἐνετιτὰς λέγεται καὶ "Ισινδα.] Verba Salmasii sunt, quae refert exstare. *In MS. ὁ πολίτης ἐναιτίτας λέγεται καὶ "Ισινδα. Τὸ ἐθνικὸν ἰσίνδιος.*

At P. alio recentiori ἐνεῖται. Ἐνανῆται sive ἐνετεταὶ . . . . adscripsit alia sic vicina infimae orae, ut sint laniata, nec legi queant. Adscripsi libro meo ὁ πολίτης Ἰσίνδιος. Ἐν ἐνίοις λέγεται *in quibusdam* sive libris sive scriptoribus. Caeterum huius nominis gentile, non utique quod editur ab Stephano, sed quod esse apud Polybium et Livium docuit Ful. Ursinus *Isindensis*, semper existimavi vitiose exulare ex Cicerone lib. 3. ad familiares epist. 8., ubi vulgo legitur: *primum Appium Claudium Senatui populoque R. non Myndensium testimonio (in ea enim civitate mentio facta est) sed sua sponte esse laudatum.* Nam quum Myndus et indicio Stephani et consensu omnis historiae sit urbs Cariae, Cicero autem Athenis Ephesum mari traiecerit, inde Tralles ierit; quae causa eum movit, ut non modo in hac urbe, sed vel in universa Caria pedem unum posuerit. Certe quum ipse id nullibi testatus fuerit, cur nos id credimus? Quid autem Myndensium testimonia ad Appium, et cur illic primo facta est hujus rei mentio, quum hi in ipsius non fuerint provincia, unde scilicet ista et testimonia et legationes decernebantur? Accedit, quod mox Apameae, Synnadis, Philomeli, Iconii, constitutas eiusmodi legationes fuisse dicit; unde longissime abest Myndus, non longissime Isinda, ut colligi potest ex Polybii excerpt. Legat. 51. Itaque quum toties litera *M* coalita sit ex plurium literarum perversa mixtura, hic quoque opinor reponi debere *Isindensium*, qui et fuerunt pars provinciae Appii.

In v. Ἰσπανίαι. Καὶ παννωνία.] Hae voces non sunt in Manuscripto, et nihil huc faciunt.

In v. Ἰσσηδόνες. Ἴσσιδοι.] Ἴσσηδοι vocantur in versu Aristeae, quem citat Casaubonus ad librum I. Strabonis, Ἰσσηδοὶ χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι ταναῇσι.

In v. Ἰσσός. Ἀπ' αὐτῷ.] Ἀπ' αὐτοῦ.

Νεῖλος.] Non legitur haec vox in Manuscripto.

In v. Ἱστιαία. Νῦν δὲ καλεῖται Ὠρωπός.] Ὠρεὸς legendum monuit quoque iam Lud. Nonnius ad Goltzii Graeciam pag. 233. Gentile autem Herodotus praeter ea, quae habet Stephanus, praebet Ἱστιεὺς libro VIII. cap. 23., in quo eodem loco etiam dicit πόλιν τῶν Ἱστιαίων. Sed pro illo in codice optimo legitur Ἱστιαιεύς.

In v. Ἱστός. Νῆϊ.] Νηΐς.

In v. Ἰστριανά. Αὐτῆς.] Αὐτοῦ.

In v. Ἴστρος. Τὸ ἐθνικὸν Ἴστριος καὶ Ἰστριεὺς . . Ἰστριανός.] Quartum addit Herodotus IV, 78. Ἐξ Ἰστριηνῆς δὲ γυ-

νικὸς οὗτος γίνεται, καὶ οὐδαμῶς ἐγχωρίης. Nam non esse nomen proprium, sed indicium patriae, res ipsa probat.

In v. Ἰτανός. Ἰτάνιοι] Est penes me nummulus argenteus, in cuius altero latere facies galeata, altero aquila respiciens versus Tritonem, cuius dextra aliquid profert in altum, sinistra tridentem gerit, et pectori aquilae adscriptum *ΙΤΑΝΙΩΝ*.

In v. Ἰτέα. Ἰταῖος.] Ἰτεαῖος.

In v. Ἰφίκουροι. Αἴγυες.] Αἴβυες.

In v. Ἴωλον. Τῷ δ' Ἐνιῆνες.] Τῷ δ' αἰνιῆνες.

In v. Ἰώνη. Ἡ ἐπὶ δάφνῃ ἣν ᾤκισαν Ἀργεῖοι.] Ἡ παρὰ φάδνην, ἣν ᾤκησαν ἀργοὶ τὸ ἔθν.

In v. Ἰωνία. Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος.] Ἰωνίου Ἀπόλλωνος.

In v. Καβαλίς. Κατασχόντων τὴν Καβ.] Κατασχόντων ἐστὶ Καβ. Sane et Salmasium notasse video, licet sileant omnes. *So. sic legunt*, ἀπόγονοι δὲ Λυδῶν Κιβυριάται τῶν κατασχόντων ἔστι Καβαλίδ. An forte κατασχόντων ἔτι Καβαλίδα?

Καβησσός.] Καβασσός.

Καβήσιος ἢ Καβησίτης] Licet decore in principio huius pericopes ex MSS. sit restitutum Καβασσὸς, non ideo tamen ita procedendum fuit ad alia omnia, et quum has voces ita ut citavi exhibeant iidem omnes MSS. libri, etiam mutari debuerunt in Καβάσσιος et Καβησσίτης, quod tanto sane periculosius, quod etiam nummus iactetur cum inscriptione *ΚΗΒΗΣΣΕΩΝ*, ut advocat Holstenius, *ΚΑΒΗΣΣΙΚΩΝ*, alii, ut videtur, ineptissime et negligenter, sed ut solent variare. Paulo ante suspicabar Μάζακα δ' ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκ. Καισάρεια; de qua Caesarea est memorabilis locus in vita Ioannis Chrysostomi apud Palladium, qui quum dixisset congregatos fuisse τῆς Συρίας καὶ Καππαδοκίας καὶ τῆς Ποντικῆς διοικήσεως aliosque, addit inter singularia, quae illic evenerunt, Φαρέτριος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς πρὸς τῷ Ἀργαίῳ.

In v. Καβειρία. Εἰσὶ καὶ Καβ.] Vocula καὶ in MS. non est.

Καὶ καβειριὰς παρά.] Καὶ καβειριὰς, καὶ νύμφαι καβειρίδες ἀπὸ Καβειροῦς τῆς πρωτέως καὶ ἀγχινόης, ἀφ' ἧς καὶ ἡφαίστου καδμίλος. Ἔστι δὲ ἡ μὲν καβειρὶς παρὰ τὸ κάβειρος, ἡ δὲ καβειριὰς παρά. Quae est illustris plane accessio ad historiam fabularem. Sic autem, ut produxi, refert quoque Salmasiana manus ex Palatin. MSS. sic, inquam, non

Ἀγχιόνης, quod errore calami huc invasit, pro qua Acusilaus Cabiran posuisse dicitur. In sequentibus autem differt, profertque eodem modo, quo Holstenius Κάδμιλός ἐστι καὶ ἡ μέν. Et utrumque satis intelligi potest; tamen quum haec non sine cura et attentione descripserim et investigaverim, liceat mihi oculis meis credere, praesertim quum sic constet Berkelium quoque invenisse in Vossiano, quem sic edidisse vides, ut opinor, inde; quum nesciam an anno 1678, quo mea primum exierunt, iam huc usque profligatum habuerit laborem suum. Et sane si consideres, illud ἐστὶ sine ullo lepore caudam trahit, et saepius illic solent Graeci omittere, quum illa ἔστι δὲ ἡ μὲν Καβειρὶς iustissime progrediantur.

In v. Καδμεία. Οἱ Θηβαῖοι Καδμ.] Οἱ Ἀθηναῖοι Καδμ.

In v. Κάδοι. Δορύλαον.] Δορύλαιον.

Καινίνη.] Καινίτη.

In v. Καιρή. Τὸ ἐθνικὸν Καιρητανός.] Aliud occurrit apud Diodorum Sic. xiv, 118. Ὑπὸ Κερίων ἐπιβουλευθέντες, quos Ortelius hos ipsos esse opinatur. Apud Goltzium in Thesauro exstat *S. P. Q. Caeres.* et Caerites tabulae et aquae notissimae.

In v. Καισάρεια. Τὸ ἐθνικὸν Καισαρεύς.] Id vulgatum. Sed praeter id reperitur Θεόκριτος ὁ Καισάρειος in excerptis Peiresciania ex Dione.

Καλαμίνθη ἥτις καὶ Καλαμ. πολ. λιβ. Ἑκαταῖος.] Καλαμίνθη πόλις πελοποννήσου παυσανίας ἑκαταῖος.

In v. Κάλαρνα. Λούκιλλος.] Λούκιος.

In v. Κάλατις. Κάλαθος.] Ὡς κάλαθος.

In v. Καλλιαί. Ταλάντου.] Ταράντου.

In v. Καλλίαρος. Παρὰ τὸ εὐήροτον.] Περὶ τὸ εὐήροσεν.

In v. Κάλυδνα. Ὁ Ἀπόλλων καί.] Ὁ Ἀπολλώνιος καί.

In v. Κάλυμνα. Φησί. Λέγεται.] Φησί. Τὸ ἐθνικὸν Καλύμνιος, ὡς στράβων ῑ τὸ καλύμνιον μέλι ἐκεῖ εἶναι φησί. Λέγεται, etc. Quae non otiosa est adiectio. Et prorsus ut haec olim edidi, video nunc quoque producere manum Salmasianam, ut mirer cur numerus aut numeri nota post vocem Στράβων in hac editione sit omissa; et simul cur Holstenio placuerit negligere articulum post eum ipsum numerum.

In v. Καμάρα. Καὶ ὁ πολίτης Καμαραῖος.] Periculosum valde est ita ex ingenio suo augere labores et scripta aliorum. In hoc vides consentire tres viros illos Stephano poliendo. Attamen quum sit nummus cum titulo *ΚΑΜΑΡΕΙΤΩΝ*, ex similitudine equidem terminationis videtur defectus esse ortus, et supplendum Καμαρείτης. Vide nummum apud alios.

In v. Καμαρία. Ἀποίκισις.] Ἀπόκτισις.

Κάμικος.] Ad hanc urbem referendum puto, quod M. Valerius Probus in Catholicis ait: *sos pura Latinum nullum reperi terminatum, unum Graecum legi in Sallustio secundae declinationis, si faciens genitivo, haec Camisos, huius Camisi*; ubi in Sallustii fragmentis nescio quis advocat verba Ortelii de regione Parthiae Camisene, quam unde Graecam existimare potuit? Sed quum Sallustius illic loquutus foret de Camico Sicula urbe, casus qualiscunque fecit, ut Probus legerit per sibilum.

Κάναθα.] Iosephus libro I. belli Iudaïc. 14. Ἄραβες συναθροισθέντες εἰς Κάναθα τῆς Κοίλης Συρίας, ἄπειρον τὸ πλῆθος, τοὺς Ἰουδαίους ἔμενον. Ἔνθα μετὰ τῆς δυνάμεως Ἡρώδης ἐπελθὼν, ἐπειρᾶτο προμηθέστερον ἀφηγεῖσθαι τοῦ πολέμου, καὶ στρατόπεδον ἐκέλευσε τειχίζειν. . . . Ἐπιβουλεύεται δὲ Ἡρώδης ἐν τῇ διώξει τοὺς ἐκ τῶν Κανάθων ἐπιχωρίους ἀνέντος Ἀθηνίωνος.

In v. Κάναι. Καναῖος] Καιναῖος.

Κάνδαρα πόλις Παφλ.] Κάνδαρα χωρίον παφλ.

In. v. Κάντανος. Κριτικοῦ.] Κρητικοῦ.

In v. Κανώβοσα. Κάνωβος.] Κάνωπος.

Ἱερὸν Ποσειδῶνος Κανώβου] Nullus quidem dubito Stephanum habuisse suos auctores, ex quibus hoc Neptuni templum potuerit affirmare, praesertim quum in omnibus fere locis ad mare et aliqua navigatione inclytis illud numinis nomen cultum audiamus fuisse. In quo tamen mirum praecedentia esse verba Strabonis; et quum Strabo verbis suis statim subiungat templum Sarapidis, id a Stephano mutatum esse in templum Neptuni. Et quid si nec hoc fuerit? Sunt enim verba clara Herodoti lib. II. c. 112. Ἀπικνέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλεύμενον στόμα τοῦ Νείλου καὶ ἐς Ταριχείας. Ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, ὃ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἱρόν. Et sic quoque apud Pausaniam ab Berkelio citatum, Ἄλλος ἄρ' Ἡρακλέης Τιρύνθιος, οὐχὶ Κανωβεύς.

In v. Καππαδοκία. Ἀπὸ Σινώπης εἰς Εὔαρχον ποταμόν.] Etymologicum: φασὶ δὲ καὶ ποταμόν τινα παρὰ τὴν Σινώπην Εὔαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορεῦσθαι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔπιον, ὥς φησιν Εὐφορίων. Ἤ οἱ Εὐάρχοιο φερεκλέος ἀμφὶ ῥέεθρον.

Διείρηται.] Εἴρηται.

In v. Καρδοῦχοι. Δὲ πολεμικούς.] Δέ φησιν πολεμικούς.

Σοφάννετος.] Σοφαίνετος.

Καρήνη πόλις Μυσίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.] Sane mirum esse nequit, huius urbis nomen aliter nunc legi in isto auctore, quum in vetustissima membrana ipse legerim *Κάρνης*, ut pateat hanc vocem fluctuasse inter geminas illas vocales. Caeterum haec urbs est, quam intelligit Diodorus Siculus foede in ea corruptus xx, 112. *Μιθριδάτης ἀνῃρέθη περὶ Κίον τῆς Μυσίας, ἄρξας αὐτῆς καὶ Ἀῤῥίνης ἔτη τριάκοντα πέντε.* Ubi nescio quis nescio quam Marinam cogitavit. Sed vel ex coniunctione regionis Mysiae, quae et in Herodoti loco addita est, patet scripsisse Diodorum *Καρίνης*, vel ut reddit Stephanus *Καρήνης*.

In v. *Καρία. Τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην κάειρα.*] *Τὸ θηλυκὸν κατὰ τέχνην κεῖρα.*

Ἀπολλώνιος διά.] *Ἀπολλώνιος δὲ διά.*

Καὶ ἡ μεγαλόπολις.] *Καὶ ἡ μετὰ ἀκρόπολις.* Sic MS. Perusinus: in quo ego non dubito quin lateat *καὶ ἡ μεγάρων ἀκρόπολις.* Quam suspicionem diu fovi, et aliis ostendi. Confirmat prorsus Pausanias in Atticis, ubi ita loquitur: *Μετὰ δὲ τοῦ Διὸς τὸ τέμενος ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθοῦσι καλουμένην ἀπὸ Καρὸς τοῦ φορωνέως καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι Καρίαν.* Hoc idem est, quod nunc intelligo etiam aliis placuisse. Origo autem erroris exstitit ex compendio, ut superius contigisse notavimus, quo vox illa *Μεγάρων* concepta est, quam non potuerunt explicare. Et sane in codice Perusino talis nota exstat, qualem nuspiam vidi.

In v. *Καρικόν. Ἐπιγαμίας πρὸς Μεμφίτας ποιησάμενοι, Καρομεμφῖται.*] Eadem origo Libophoenicum in Africa appellationis sic describitur ab Diodoro Siculo xx, 56. *Λιβοφοίνικες πολλὰς ἔχοντες πόλεις ἐπιθαλαττίους, καὶ κοινωνοῦντες τοῖς Καρχηδονίοις ἐπιγαμίας, οἷς ἀπὸ τῆς συμπεπλεγμένης συγγενείας συνέβη τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας.*

Καρκινίτης.] *Καρκινῖτις.*

In v. *Καρνία. Νικόλαος τετάρτῳ.*] *Νικόλαος δ̄.*

Καρούεντος.] *Καρίεντος.*

In v. *Κάρπαθος. Κάρπαθος αὐ.*] *Κάρπαθός τ' αὐ.*

In v. *Καρπασία. Τὴν ἄκραν τὴν σαρπηδονίαν.*] *Τὴν ἀκραγάντιν σαρπηδονίαν.*

In v. *Καρπηΐα. Κάλπαι.*] *Κάπης.*

In v. *Κάῤῥαι. Ἢ καῤῥαῖος.*] *Ἢ καὶ καῤῥαῖος.*

In v. *Κάρυα. Καὶ καρυάτις.*] *Καὶ θηλυκὸν καρυάτις.*

In v. *Κάρυστος. Καὶ ἀρσενικῶς τὸ ὄρος.*] *Καὶ ἄρσεν τὸ ὄρος.*

In v. *Καρχηδών. Τοῦ λ κ.*] *Τοῦ λ καὶ κ.*

Κὴ ἔκει ἐλθών.] Vox ἔκει in MS. non apparet.
In v. Κάσιον. Κάσου τοῦ Κλεομάχου.] Κάστου τοῦ κλεόχου.
In v. Κάσος. Ἄμφη.] Ἄφη.
In v. Κάσπειρος. Ποσὶν κλειτοί.] Ποσὶ κλειτοί.
In v. Κασσανῖται. Ἐνδέχεται τῶν.] Ἐνδέχεται τὸ τῶν.
In v. Κασταναία. Λυκόφρων.] Ignoratur a Manuscripto.
In v. Κάσταξ. Κάστνιον.] Κάστιν.
In v. Κατάνη. Τὰ ἄνω καὶ κάτω.] Τὰ ἄνω κάτω.
In v. Καύκασος. Λέγεται καὶ διὰ τοῦ ι Καύκασις.] An respicit Herodotum III, 97. Κόλχοι καὶ οἱ προσεχέες μέχρι τοῦ Καυκάσιος οὔρεος?
In v. Καυλωνία. Κλαζομεναί.] Κλαζομεναὶ Πλαζομεναί.
In v. Καῦνος. Βίβλις ἣν ἀδελ.] Βίβλισον ἡ ἀδ.
In v. Κάψα. Κόλπῳ πολίτης.] Κόλπῳ. Ὁ πολίτης.
In v. Κεδρέαι. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.] Ἑκαταῖος Ἀσίας.
Post capitulum Κέλαιθρα tria folia vacua erant in MS.
In v. Κόρινθος. Ἐπωπή.] Ἐσώπη.
In v. Κορομάνη. Κοροκομανιός.] Κοροκομανιείς. Sic MS.
In v. Κορόπη. Ὑπομνηματίσαντες.] Ὑπομνήσαντες.
In v. Κορουΐών. Διονύσιος ῥωμ.] Διονύσιος ι ῥωμ.
In v. Καλχηδοί. Ἀψυνθίδα.] Ἀψυνοθίδα.
In v. Κορώνεια. Κορωνείαν.] Κορωνείων.
In v. Κορώνη. Κύπρῳ καὶ τρίτη. Ταύτης.] Κύπρωι .... καὶ δη ταύτης. Sic MS.
In v. Κοσύτη. Ὀμβρική] Ὀβρική.
In v. Κοτυάειον. Μίδα μίδαιον.] Μίδα τὸ μίδαιον.
Κόρτυτα.] Κοτύρτα. Quae mirum ita non etiam referri in aliis MSS. quum sit utique exacta ad seriem literarum.
Κορτυταῖος.] Κοτυρταῖος.
In. v. Κράγος. Ἀπαθανατισθῆναι.] Ἀπαθανουτισθῆναι.
In. v. Κρανεή. Ἐμίγην.] Ἐμίγη.
Διωχθήσεσθαι.] Διαχθήσεσθαι.
In v. Κράνων. Γυρτῶνος ἡ Κράνιον πόλις.] Κορτόνος ἡ κράνων πόλις.
Γυρτωνίους.] Γορτυναίους.
In v. Κρεμμύων. Τὸ κύριον.] Τὸ δὲ κύριον.
In v. Κρητηνία. Ὧν αταβύριος.] Ὧν ζεὺς αταβύριος.
Κρηθωτή.] Κριθωτή.
Κριῶα. Ὁ δημότης Κριωεύς.] Ostendit Meursius saepe nomen hoc vitiatum esse in scriptis Graecorum. An non huius rei exempla augenda sunt loco Plutarchi in libro de Gloria Atheniens. pag. 347. de nuncio victoriae in Marathone Θέρ-

σιππος ὁ Ἐρωεύς. Ego enim plane opinor scribendum Κριωεύς.

Κρομμύων πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος.] Ego, ut de Hermolao nihil statuere possum, ita ab Stephano nullus dubito recte omnia intellecta fuisse, eumque ista scripsisse, quae Latine concipi debeant *Ceparum urbs, urbs prope Ascalonem,* hinc ut solet alibi dicere, παράγωγον ἐν ἐκ τῶν δύο Κρομμυώνιος, cuius auctoritatem Stephanus habuit, quum posset κρομμυωπολίτης.

In v. Κρόσσα. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Τὸ ἐθνικὸν κροσσαῖος, ὡς ἄφυλλα ἀφυλλαῖος.] Haec duntaxat Aphylla nusquam gentium legitur. Itaque amare oportet Manuscriptum Perusinum, qui loco deposito ita succurrit interiiciendis quae perierunt. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Τὸ ἐθνικὸν κροσσαῖος, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Κρόταλλα πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Τὸ ἐθνικὸν κροταλλαῖος, ὡς ἄβυλλα ἀβυλλαῖος. En Italiam nova urbe auctam haud dubie prope fluvium cognominem! en gentile Italicae urbis probatum gentili item Italicae urbis, quae ratio optime procedit! en fictitiam simul urbem expulsam!

In v. Κρουσίς. Ὡς χαλκιδεύς.] Non sunt hae voces in MS.

Ἡγεμονικῆς Κρουσίδος.] Quum Strabo libro septimo, quem citat, tractaverit geographica Thraciae, vel puer videat legi debere Ἠδωνικῆς, ad quod tamen tot ingenia conniverunt. Quid certius ad hanc fidem praeter id quod sponte ex eis quae dixi existit, quam quod ipse offert Stephanus, Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἠδωνοῦ, τοῦ Μύγδονος ἀδελφοῦ.

Ἔστι δὲ κρου *.] Ἔστι δὲ κρουσ· . . . Sic MS.

In v. Κρύα. Ἐπιτομῆς πρώτῳ.] Ἐπιτομῇ α΄.

In v. Κρωπία. Ἐκ κρωπιδῶν καί.] Ἐκ κρωπιδῶν, ἐν κρωπιδῶν καί. Et id restituendum.

In v. Κτημένη. Κτημένιος.] Κτισμένιος.

In v. Κῦδραι. Στράβων β΄] Στράβων ζ΄.

Κυδρύνη] Κυδρήνη.

In v. Κυδωνία. Ἀκακάλλιδος.] Ἀκαλλίδος.

In v. Κύθηρα. Τὸ παρὰ τῶν.] Τὸ περὶ τῶν.

Οἱ οἰκήτορες Κυθήριοι.] Κυθήρειος et apud Diodorum Siculum XIV, 47. Φιλόξενος Κυθήρειος.

In v. Κύθνος. Ἐκαλεῖτο δὲ καί.] Ἐκαλεῖτο καί.

Κύλανδος.] Κύλλανδος.

In v. Κυλλήνη. Τὸ ἐθνικὸν Κυλληνεὺς καὶ Κυλλήνιος.]

Immo et *Κυλληναῖος*, tam apud Latinos quam Graecos, quod gentile restituendum opinor Zenobio in interpretatione proverbii *Βούνας δικάζει* Centur. II. num. 67. *Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὥς φησι Μνασέας. Τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην.* Multa adferre possem, ad litem inter duos illos populos elidendam. Sed satis est, ut vulgata pro vana habeatur, quod in MS. Mediceo legatur *Καλλιωναίους*, unde faciendum videtur *Κυλληναίους*.

In v. *Κύναιθα. Καὶ κυναιθαεύς.*] Absunt a MS. hae voces.

In v. *Κῦνος. Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε.*] *Οἵ κυνετόντ' ὀπόεντάτε.*

In v. *Κυνὸς κεφαλαί. Ἐννεακαιδεκάτῳ.*] *ιῄ.*

Κυνόσουρα.] Praeter illa, quae iam collata sunt, habes et apud Plutarchum in Quaestion. Graec. *Τὸ παλαιὸν ἡ Μεγαρὶς ᾠκεῖτο κατὰ κώμας εἰς πέντε μέρη νενεμημένων τῶν πολιτῶν. Ἐκαλοῦντο δὲ Ἡραεῖς καὶ Πιραεῖς καὶ Μεγαρεῖς καὶ Κυνοσουρεῖς καὶ Τριποδισκαῖοι*, quorum ultimum adde, si placet, infra in v. *Τριποδίσκος*. Citantur haec etiam ab Holstenio in *Μέγαρα*, sed nescio unde *κυνοσαρεῖς Cynasarenses*.

In v. *Κύπη. Σικελικῶν.*] *Σικελῶν.*

Κυραννίς.] *Κυρανίς.*

Ἡρόδοτος.] *Ὡς ἡρόδοτος.*

Κυραννίτης.] *Κυρανίτης.*

Κύρβη πόλις Παμφυλίας.] Et hanc urbem video nonnisi ex indicio uno huius Stephani notam esse. Occurrit tamen apud Diodorum Sic. v. 57. de Rhodiorum quidem rebus loquentem, sed passim alia ex continente admiscentem. *Ἐπὶ δὲ τούτων* (Lindo, Ialyso et Camiro) *γενομένης μεγάλης πλημμυρίδος ἐπικλυσθεῖσα ἡ Κύρβη ἔρημος ἐγένετο.*

In v. *Κύρη. Περσικῷ κόλπῳ.*] *Περσικῷ πόντῳ.*

Περιηγήσεως δευτέρῳ.] *Περιηγήσει β'.*

In v. *Κυρήνη. Κυρηνίτης.*] Etymologicum in *Ἐρίσχηλος. Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ. Ἐρισχήλοις Κυρηνίταις.* An huc forsan Stephanus allusit?

In v. *Κυρίς. Τὸ κτητικὸν Κουρήτιος καὶ Κουρητία.*] Ut scias, quid profecerint illi, qui hunc locum tractarunt, sunt ipsa verba nostri Xylandri ad Plutarchi Quaest. p. 285. *Quiritis Iuno apud Stephanum in Κύρις legitur Κυρητία: male, ni fallor.*

In v. *Κύρνος. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι περὶ τὴν Σαρδόνα.*] Hinc igitur emenda in proverbiis Vaticanam appendicem Cen-

tur. II. num. 80. *Κορνήλιος Μάξιμος. Οὗτος ὕπαρχος ἦν Πομπηΐου καταστωθεὶς Κύπρου καὶ Σαρδοῦ*, ubi et Schottus reddidit *Cypro et Sardiniae praefecerat.* Quae tam longe dissita cur coniungerentur, vix causa ulla fuit; sed videlicet intelligebat *Κύρνον*.

In v. *Κύρου πόλις. Καθ' ὑμᾶς.*] *Καθ' ἡμᾶς.*

In v. *Κύῤῥος. Καὶ Κυῤῥέστης ἡ Ἀθηνᾶ.*] Hinc contraria, quam mox in Corsica usurpavi, ratione pereximie videor restituturus Diodorum Sic., qui libro xviii, cap. 4. enumerat loca, in quibus templa aedificari cupiverat Alexander, et post Delum, Delphos, Dodona Diumque et Amphipolin pergit, *ἐν Κύρνῳ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς.* Nam quae vel Alexandro tanta cura de Corsica, quam nunquam viderat? aut quae illic tam celebris Minerva? aut quae illa Corsica Minerva tantopere illi fuit cordi? Sed sunt omnia perabsurda, et scribe *ἐν Κύῤῥῳ*, in Cyrrho hac ipsa scilicet ab Stephano memorata Syriae urbe.

In v. *Κωλιάς. Κωλιάς. Ἐστὶ δὲ καὶ τόπος ἐγκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ.*] *Κωλιάς. Ὁ δὲ τόπος καλεῖται. Ἐγκείμενος γάρ ἐστιν ὁμοίως δὲ ἀνθρώπου κώλῳ.*

In v. *Κῶπαι. Βοιωτιακή.*] *Βοιωτική.*

Ἀπεταλέως.] *Ἀπεταιέως.*

In v. *Κώρυκος. Κώρυκος ὄρος πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας.*] Livius xxxvii, 12. *Ibi noctem unam morati, postero die Corycum Teiorum promontorium tenuerunt.* At libro praecedenti cap. 44. vocat *Corycum portum, qui super Cyssuntem est.* Quum infra quoque *Κρήτης Κωρυκίῳ* manifeste agnoscit, non debuerat Vir Maximus dicere se loci nomen suspectum habere in Strabonis libro xvii. pag. 838. de parte Cyrenaicae, quae *κεῖται κατὰ Κόρυκον τῆς Κρήτης.*

Καὶ ἐρυμνὸν ὡς.] *Καὶ ἐρυθρὸν ὡς.*

In v. *Λάβαι. Ἡ γὰρ χατηνία.*] *Ἡ γὰρ Γεττία.*

In v. *Λάβρανδα. Τὸ ἐθνικὸν Λαβρανδ.*] *Τὸ τοπικὸν Λαβρανδηνός.*

In v. *Λαγινία. Καὶ λαγινῖτις.*] *Καὶ θηλυκῶς λαγινῖτις.*

In v. *Λᾶεια. Παυσανίας πέμπτῳ.*] *Παυσανίας φησὶ πέμπτῳ.*

In v. *Λαιστρυγόνες. Λαιγουγονίς.*] *Λαιστρυγονίς.*

In v. *Λακεδαίμων. Καὶ λακεδαίμονα.*] *Καὶ λαχεδαίμονα.*

In v. *Λάκμων. Αἶας.*] *Ἄλας.* Quum autem verba sint Stephani *Ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους, ἐξ ἧς ὁ Ἴναχος καὶ Αἶας ῥεῖ*, Palmerius Grentemesnilius in Exercitatione ad Pausan. inde hinc scribit pag. 391. *ad montem Pindum, ubi Aous nasci* ...

in eius parte, quae Laemon dicebatur, ut ait Stephanus in Λάκμων. Valde oportet insedisse illi vocabulum istud *Aous*, quod persaepe versat volvitque, ut nunc quoque id viderit, quum tamen ipse pag. 248. citet verba Scylacis prorsus his gemina. καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραῤῥεῖ, quae rursus tractat ad Scylacem.

In v. Λαμία. Πολύβιος.] Ὁ Πολύβιος.

Λαμίας γυναικός.] An illius, cuius mentio est in Plutarcho de Pythiae orac. defic. εἰς Μαλιῶνα, Λαμίας οὖσαν θυγατέρα τῆς Ποσειδῶνος?

In v. Λαμπώνεια. Τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνεύς.] Τὸ θηλυκὸν λαμπονιεύς.

In v. Λάμυρα. Ποταμὸς λάμυρα.] Ποταμὸς λάμυρος.

In v. Λάμψακος. Ἐστὶ δὲ Φωκαέων.] Ἐστὶ καὶ φωκαέων.

Εὐοινίαν.] Εὔνοιαν.

In v. Λάρανδα. Ὁ πολίτης Λαρανδεύς.] Immo et Λαρανδαῖος. Diodorus XVIII, 22. Τὴν μὲν οὖν τῶν Λαρανδαίων πόλιν ἐξ ἐφόδου χειρωσάμενοι.

In v. Λάρισσα. Ἔκτισε.] Ἔκρινε.

Ὑπὸ τινῶν δὲ Πελασγία.] Non debebat non adhiberi ad opitulandum his verbis Inscriptio ab Cl. Sponio publicata in Itinerario, Delphis inventa. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΣ ΛΑΡΕΙΣΑΙΟΣ ΠΕΛΑΣΓΙΩΤΗΣ ΕΤΩΝ ΙΗ, quae enixissime hanc lectionem confirmat.

Ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους.] Livius XXXII, 25. *Occupat collem imminentem urbi (Larissam eam arcem vocant) positoque ibi praesidio* etc.

Λητοῦς πόλις πόλις Αἰγ.] Λητοῦς πόλις αἰγ.

In v. Λιβυρνοί. Ἀδριατικοῦ.] Ἀδρικοῦ.

Ἀπό τινος Λιβυρνοῦ Ἀττικοῦ. εὕρηται τὰ λιβυρνικὰ σκάφη.] Prudenter in hac hiulca lectione sananda viris doctis subvenit Eustathius, et lenissime constituit Berkelius, nisi credimus voluisse quoque Stephanum nos docere, cuias fuerit iste Liburnus, et scripsisse ἀπό τινος Λιβυρνοῦ Ἰάτου, οὗ εὕρημα τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη.

In v. Λίγξ. Δὲ λίξον.] Δὲ καὶ λίξον.

In v. Λίηβρις. Λιηβρίτης. Ἑκατ.] Λιηβρίτης ὡς συβαρίτης. Ἑκατ. Quod satis appositum.

In v. Λιλύβαιον. Πόλις καὶ τό.] Πόλις τό.

In v. Λίμναι. Ἑλλησποντου.] Ἐν ἑλλησπόντῳ.

In v. Λίσσος. Καὶ ἄκρον λίσσον.] Certe Acrolissus ex multiplici historiae parte est notissimus, ut mirum non sit viris doctis Stephanum legentibus hunc locum in mentem ve-

nisse; si modo securi esse possimus aut ipsum de hoc significare aut Hermolaum in concidendo mentionem Acrolissi, ne in ordine quidem suo locum tenentis, hic superstitem exstare voluisse, quasi sufficeret eam occurrere in v. *Ἀνδράγιον*. An non potius esse credimus, ut exstare voluerint memoriam sententiae suae, ut quid *λίσσος* in vulgari usu notaverit, aperirent? Certe est apud Scholiasten Apollonii II, 384. *Λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ. Τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. Ἀμερίας ἐν γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν.*

In v. *Λίγινδος. Σικελικῶν.*] *Σικελῶν.*

Λούγδουνα.] Tuetur hanc terminationem Casaubonus ad librum v Strabonis exemplo *Μεδιόλανα* apud Ptolemaeum.

In v. *Λουσία. Θυγατέρων ἦν.*] *Θυγατέρων ἡ Λουσία ἦν.*

In v. *Λουσσοί. Ἀρκαδίας.*] *Ἀρδίας.* Sic MS.

In v. *Λύξεια. Λύξεος.*] *Λύγξεος.*

Τὸ ἐθνικὸν Λυξεὺς καὶ Λύξα.] Sane ad haec sic notavit Salmasius. *Τὰ ἐθνικὰ huius urbis in mendo cubant. Ita lege totum hunc locum. Λύξεια etc. Τὸ ἐθνικὸν Λυξεὺς καὶ Λυξεάτης. Ita omnino legendum esse. . .* Sed opinor ea quae protuli et adduxi ad v. *Ἰλούργεια*, satis probabunt prius gentile ab omni mendo esse liberum. Quod ad secundum attinet, quum toties in Stephano depravatum eius terminationis gentile deprehenderim, non aliud puto quam scribendum *Λυξάν*. Nam quod monet Berkelius de confusione hic facta literarum ξ et ζ, in illo et acutum et verum esse eum existimo.

In v. *Λύκαια. Λύκειος.*] *Λύκαιος.*

Λυκία, ἡ χώρα, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος.] An non alludit ad verba Herodoti libro I. cap. 174.? Illustri autem Grotio imposuit memoria, ut opinor, aut scriptio, quum ad *Πράξεις τῶν Ἀποστόλων* XIV, 6. scribit: *Λύστρια habet Stephanus in Urbibus.*

Λυκοσθένη.] *Λυκοσθένης.*

In v. *Λυσιμάχεια. Τῆς ἐν Θρᾴκῃ χερσ.*] *Τῆς Θρᾴκης χερσ.*

In v. *Λυχνίδος. Λυχνίτης.*] *Λυχνίτης* et sic bis in MS.

In v. *Λῶς. Λῷος.*] *Λώϊος.*

In v. *Μαγία. Εἰσὶ καὶ Μάγοι ἔθνος.*] Hunc locum consideravit Th. Stanleius ad Aeschyli Persas v. 318., ubi tamen non habet vel plura vel alia, quam quae prostant apud alios, quorum nullus progreditur ultra alterum. Sed quum Herodotus clare dicat *γένεα*, videndum, an non prorsus eo signi-

ficatu hic vocem *ἔθνος* adhibeat Stephanus, ut solet non infrequenter adhiberi, de quo H. Valesius ad Harpocrat. p. 51.

In v. *Μαγνησία. Πόλις παρὰ τῷ.*] *Πόλις πρὸς τῷ.*

Τὸ ἐθνικὸν Μάγνησσα.] *Τὸ θηλυκὸν μάγνησσα.* Quum hoc et Salmasius ex coniectura et inde Holstenius simul ac Berkelius, et hic praeterea ex alio MS. sapienter admittant; vix intelligo, qui nec ullus MSS. nec quisquam eorum, quos nominavi, attenderint ad priorem varietatem codicis Perusini, et in suis codicibus eam non observent, quae utique est praestantissima, quum et Graeci semper appellaverint *Μαγνησίαν πρὸς* vel *ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ*, et Latini *Magnesiam ad* vel *super Maeandrum*.

In v. *Μαδρηνοί. Μανδιανῖται.*] *Μαδιανῖται.*

Inter voces *Μαιδοὶ* et *Μαίναλος* interiicit Manuscriptus capitulum *Μακκή*, quod legitur inferius.

In v. *Μαίναλος. Ὡς Σουνιεύς.*] Ista absunt a Manuscripto.

In v. *Μαιονία. Μαίονος ποταμοῦ τοῦ περὶ τὴν Ἀχαΐδα γῆν ῥέοντος.*] Nuper producti sunt ad defensionem huius scripturae duo nummi, cum inscriptione *ΕΤΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ*, quam alii ad regionem Achaiam, alii huc referunt, et Achaiae nomen inde Lydiae vindicant satis probabiliter. Sed quum vox illa *Ἀχαιῶν* in nummis illis varias caussas, cur apposita fuerit, et quidem alias, quam quae huc usque adductae sunt, habere potuerit, vide lector, an non olim recte notaverim corrigendum *τὴν Ἀγραΐδα γῆν*. Hanc ab ipso Stephano requiri et significari mihi imaginabar, scribente: *Ἄγρη πόλις Λυδίας. Τὸ ἐθνικὸν Ἀγραῖος ὡς Ἀσκραῖος*, de qua altum apud alios silentium.

Θηλυκόν.] *Θηλυκῶς.*

In v. *Μαιῶται. Ἣν φασι κληθῆναι ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.*] Notata Salmasii ad hunc locum sunt ista. *Quomodo Maeotis limne vocata sit ab Euxino, id quidem nescio. Sed legendum puto ἣν φασι κληθῆναι μητέρα τοῦ Εὐξείνου πόντου. Tum lege Μαιώτης. a Maeotide palude denominatos esse Maiotas pisces ait. Athenaeus lib. 7. Φέρει δὲ καὶ τοὺς Μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθῦσι διὰ τούτων, τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλανίδας. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν πόντον φέροντες τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιωτίδος.* Unde primum vides duos illos qui de pisce in Stephano aliquid afferunt, nihil afferre de suo, sed esse merum Salmasii, quem ante oculos et in manu habebant. Quod ad prius attinet, ansam coniecturae Salmasianae quam

adferunt, eam totam esse ab ipsis, non ab Salmasio: literae autem μφα quam similitudinem habeant ad illas ἀπὸ, viderint. Certe autem hoc longe tolerabilius est, quam quod Vossius ad Melam ἀπὸ τοῦ μαῖαν εἶναι Εὐξ. π. Hic nulli audiuntur scripti libri, qui violentam hanc insitionem confirmant; quanto periculosius in ipsum contextum eam admittere? Si quid tentandum, crederem postrema voculae ἀπὸ fuisse iterationem principii in sequente articulo, et quidem litera π divisa auctorem dedisse κληθῆναι μαῖαν τοῦ Εὐξείνου πόντου. Priora enim vocis μαῖαν haeserunt in fine verbi κληθῆναι, posteriora vides esse αι. Nam quod Vossius statuit Stephanum, quum sic vocat Μαιῶτιν, discedere ab aliis et obstetricem vocare, quam alii matrem, id vero insulsissimum est. Nam neque obstetrix hic concipi proprie potest, et si vocant μαῖαν, non utique obstetricem proprie hic intelligunt. Nam et Scaliger ad Catalecta docuit obstetricem Latinis pro matre sumptam, et apud Graecos μαῖαν ita sumi docuit quoque ad Tibullum Dousa, quibus duobus nihil illustrius, ubi iste noctem vocat *siderum matrem*, at ex veteri poëta ibidem legitur Μαῖα θεῶν ὑπάτη νύξ. ut propterea non dissideant in appellatione auctores isti, sed alii ad nomen Μαιῶτις alludant, alii μαίας interpretationem ponant, unum idemque omnes innuentes, nempe Maeotin esse matrem ponti Euxini. Utique testatur clare Hesychius in ἀναγέτρια pro obstetrice μαῖαν nonnisi Atticos dicere, ἣν Ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν.

In v. Μάκαλλα. Ὡς γογγυλαῖος.] Lege Ὡς Στρογγυλαῖος. Vides ipsas literas id dictare. Στρογγύλην habes infra. Quod vero Stephanus ait vocatum ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτήτην, verba sunt Scholiastae Thucydidis. Φιλοκτήτης διὰ τὸν τοῦ Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρίδος ἔκτισε πόλιν ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Quid censes, mi lector?

In v. Μακεδονία. Μακεδονικός.] Livius XLIV, 36. *Macedonici montes.*

Μάκρις.] Consulendus Casaubonus ad principium libri X. Strabonis.

Μακρύνεια.] Μακυνία.

In v. Μαλάνιος. Πόλις μεσ.] Πόλις μία μεσ.

In v. Μαλέα. Καὶ Μαλεάτις.] Xenophon lib. VI. Ἑλληνικ. Ἦν δὲ καὶ ἐπὶ Λεύκτρων ὑπὲρ τῆς Μαλεάτιδος φρουρά.

In v. *Μαμαρκίνα.* *Ἰνσονική.*] *Αὐσονική*, ut iam Ortelius.

Καὶ τὰ ὅμοια.] *Καὶ τῶν ὁμοίων.*

In v. *Μάραθος.* *Μαραθούσιος.*] Eadem ratio qua in Cilicia ab *Λάμος* fecit *Λαμούσιος.* In Diodori ecloga 29. Legationum dicuntur etiam *Μαραθηναῖοι.*

In v. *Μαραθών.* *Μαραθωνιακός.*] *Μαραθωνικός.*

Inter voces *Μαραθωνία* et *Μαράχη* interponit Manuscriptus hoc capitulum: *Μαράθιον ἔθνος ἐν Περσίδι, ἀπὸ Μαραθίου βασιλέως.* Dignum profecto, quod brevi mutatione, sed ut patet, necessaria adhibita, in lucem restituatur.

In v. *Μαριαμμία.* *Φοινίκων.*] *Φοινίκης.*

Πανσανίας ἕκτῳ. *Πανσανίας ἐν ἕκτῳ.*

In v. *Μάρσοι.* *Τὸ ἐθνικόν.*] *Τὸ κτητικόν.*

In v. *Μάσπιοι.* *Μαραφι * ῥετάων.*] *Μαραφι-ρεατῶν.* Videtur legendum *μαραφίων, ἀρτεατῶν.*

In v. *Μασσαγέται.* *Τὸ ἐθνικόν.*] *Τὸ θηλυκόν.* Recte.

In v. *Μασσαλία.* *Προπλέων.*] *Προσπλέων.*

In v. *Μασσαλία.* *Τὸ ἐθνικὸν Μασσαλιώτης.*] *Μασσαλιήτης* exstat apud Appianum in Peirescianis Excerptis p. 77. et *Massilitani* restituuntur Martiali III, 82. ab P. Scriverio.

Μασσία χώρα ἀποκειμένη τοῖς Ταρτησσίοις.] An non *ὑποκειμένη?*

In v. *Μάσταυρα.* *Δὲ διὰ μέσης.*] *Δὲ τῆς μέσης.*

In v. *Μασσύλοι.* *Μασσυλεῖς.*] *Μασσουλεῖς.*

In v. *Μάταυρος.* *Παῖς ματαυρῖνος γένος.*] *Παῖς ῥινὸν γένος.*

In v. *Μαυριτανίαι.* *Καισάρεια ὡς Μαρκιανὸς ἐν περ.*] *Καισαρισία ὡς Μάρης ἐν τῷ περ.* Quorum prius vides tale esse, ut necessario admitti debeat, nec Xylander excusari queat, dum vitium priorum editionum, in quibus est vera lectio, sed parum corrupta *καισαριδία*, leniter emendare noluit, sed amputando pervertere. Posterius huic codici commune esse agnoscis cum aliis.

Μαυρούσιοι καὶ Μαῦροι.] Adhibe Ill. Scaligerum ad Manilii Apotelesmaticum pag. 321.

In v. *Μαυσωλοί.* *Δαίδαλος.*] *Δαίδαλα.*

In v. *Μαχαιροῦς.* *Ἱερουχούντιος.*] *Ἱεριχούντιος.*

Μεγάλη πόλις.] Videndus Diodorus Siculus xv, 72. et xviii, 70.

Δευτέρα πόλις Καρίας.] *β' ἐστὶ καὶ ἄλλη πόλις ἰκαρίας.*

Ἰβηρίας,] *Ἰβιρίας.*

In v. *Μέγαρα. Τὰ τοπικὰ, μεγαρόθεν ἐκ τόπου. ἐν τόπῳ Μεγαροῖ.*] Addi debebat *εἰς τόπον Μεγαράδε.* quo utuntur Philostratus lib. I. in vitis Sophist. de Secundo. *Τέθαπται δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι τῆς Μεγαράδε ὁδοῦ.* Aristaenetus II. epist. 18. *Καί τοι με καθεύδουσαν ἀφεὶς Μεγαράδε προσέπτης.*

Ἐν Μολοσσίδι.] Haec est, opinor, eadem, de qua Ulpianus ad orationem Demosthenis pro Ctesiph. *Πορθμὸς μὲν γὰρ τῆς Εὐβοίας, αὕτη δὲ νῆσος. Τὰ δὲ Μέγαρα ἐν Ἠπείρῳ.*

Μέγασα.] Quantum in hoc oppido silentium? et ita quidem, ut nec approbare Stephanum queant, nec repudiare. Sed nos ex hoc loco eximia correctione illustrabimus Appianum in Punicis pag. 69., ubi vulgo legitur, *Καλπούρνιος δὲ Πίσων ἐπολιόρκει τὰ μεσόγαια.* Et ex fide vertitur, *Piso interim oppugnabat mediterranea.* Quae sodes illa? aut quis dixit vel intelligere potest oppugnare mediterranea, si ignoretur, cuius oppidi latus illud sit? An vero aliquammultas mediterraneas urbes simul oppugnabat? Immo vero si consulas praecedentia, de eo dixit *ὁ μὲν ἄπρακτος εἰς Ἰτύκην ἐπανελθὼν ἐχείμαζεν.* Et mox. *Ἐς δὲ Ῥώμην ἐξαγγελλομένης τῆς τε Πίσωνος ἀπραξίας.* Hinc ut vanum esse apparet, quod vulgo editur, sic existimo hoc ipsum oppidum ibi latere, scribendumque *ἐπολιόρκει τὰ Μέγασα,* ut colligi facile potest, oppidum in illo tractu, quicunque sint illi *σιτοφάγοι καὶ ἀροτῆρες.*

In v. *Μεδίων. Μεδιώνιος.*] *Μεδεώνιος.*

In v. *Μεδυλλία. Διονύσιος ῥωμ.*] *Διονύσιος γ' ῥωμ.*

Μεθουρία.] *Μεθουριάδης.*

Ἀνδροτίων.] *Ὀτίων.*

In v. *Μεθύδριον. Φιλόξενος.*] *Φίλων.*

In v. *Μεθώνη. Θράκης.*] *Μακεδονίας.* Id verissimum, et sic citat etiam ex ipso Stephano Ortelius.

Οἱ δ' ἄρα Μηθ.] *Οἱ περὶ Μηθ.*

Κιρωναιεύς.] *Κιρωραιεύς.*

In v. *Μελάγχλαινοι. Παρὰ τὸ τοὺς ἵππους ἀμέλγειν.*] Sic et in *Μηδία.* Attamen an non *τὰς ἵππους*? Inspice Etymologum in v. *Ἵππος.*

In v. *Μελαινεῖς. Τὸ ἐθνικὸν μελανῆτς.*] *Τὸ θηλυκὸν μελαινῆτς,* et sic legendum.

In v. *Μελιγουνίς. Τῷ Ἀρτέμιδος.*] *Τῷ εἰς ἀρτέμιδος.*

In v. *Μέλινα. Κασσνίαν καὶ μελιναίαν.*] *Κασταναίαν τε μελιναίαν.*

In v. *Μέλισσα.* *Ἐν κυριακῷ.*] *Ἐν κυρικῷ.* Ortelius hinc Cyriacam regionem conficit. Quum ex eodem quaererem, quae esset illa Cyriaca regio? tantum addit, inde Cyricenos venire; nihil docens, ubi forent fuerintve isti Cyriceni. Nescio an de Cyricenis aut vigilans somniaverit, aut sic in Stephano corrigendum sit. Quis autem *Κυρικὸν* legens, ulla cogitatione possit venire ad *Κύρου πεδίον*, ut tamen faciunt nonnulli? Valde autem vereor, ne auctor scripserit, *Ἐστὶ καὶ ἐν Κορίνθῳ κώμη Μέλισσος*, ex Plutarcho in Amatoriis Narrationibus: *Δείσας δ' Ἄβρων φεύγει ἐς Κόρινθον, ἀναλαβὼν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς οἰκέτας, ἐν Μελίσσῳ κώμῃ τινὶ τῆς Κορινθίων χώρας.* Mutationem postremae syllabae videtur confirmare ipse auctor ex adiuncto exemplo *ὡς Κυζικηνός.* Omnino enim id verum puto: nempe ut hoc a *Κύζικος*, sic illud a *Μέλισσος.* Considera interim, qui sint illi in Etymologico, v. *ὀμφαλός.* *Ὅθεν καὶ τὴν Δήμητραν τροφὸν οὖσαν Ὀμπνίαν ὀνομάζουσι Κυριανοί.*

Μέμνονες.] *Μέμονες.*

Μέντυρνα.] *Μέντυρα.*

In v. *Μεσημβρία.* *Πολτυμβρία.*] *Πολτυβρία.*

Ἑβδόμη.] *Ἑβδόμῳ.*

In v. *Μεσσήνη.* *Ποταμῶν.*], *Στομάτων.*

In v. *Μετ'χοιον.* *Λέλεκται.*] *Ἔδειχται.*

In v. *Μηδία.* *Θηλυκόν.*] *Θηλυκῶς.*

In v. *Μῆλος.* *Μηλιακός.*] *Μηλικός.*

In v. *Μιάκωρος.* *Φιλιππικῶν.*] Abest haec vox ab MS.

In v. *Μίεζα.* *Καθὰ Λούσιος.*] *Καθαλούμιος.* Id videtur deducere ad Xylandri coniecturam *καθὰ Λύκιος.*

In v. *Μίλητος.* *Οἱ γὰρ * ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις* etc.] Iam ipsi sunt decem anni, quum satis decore probavimus suppleri debere *οἱ γὰρ Μιλήσιοι.* An aliis eadem cogitatio obvenerit ante editas nostras Geographicas epistolas ut scire nequeo, sic consensui nostro gratulor. Cur autem Stephanus dicturus fuerit potius *οἱ γὰρ ἐν Μιλήτῳ οἰκοῦντες*, lenta satis et non necessaria descriptione, parum intelligo. Certe si quem citant locum Parthenii, sequi volunt, debuissent edere *αἱ γὰρ ἐν Μιλήτῳ οἰκοῦσαι*, quippe qui de solis agat foeminis. Porro quod ad *κῶνον* attinet, facile patior illis praeplacere; sed quum ipse Theophrasti locus, quem citant, testetur *κῶνον*, solam dico istam vocem, designare *καρπὸν πεύκης*, cur quaeso a Stephano dici credunt *κῶνον πίτυος?*

Ἐξαμίου.] *Ἐξ ἀμοίου.*

In v. *Μιλήτου πόλις.* *Ῥύνδακον.*] *Πύνδακα.*

In v. *Μίμαλκες. Σικελικῶν.*] *Σικελῶν.*

In v. *Μινύα. Τοῖς ὁρίοις.*] *Τοῖς ῥίοις.*

In v. *Μινώα. Οἱ πολῖται Μινωῖται, ἀπὸ Μίνωος. Ἐστὶ καὶ ἄλλη.*] *Οἱ πολῖται ἀπὸ Μίνωος. Ἐστὶ καὶ Κρήτης. Ἐστὶ καὶ ἄλλη.* Certe interiectio admitti debet.

In v. *Μίσκερα. Τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ.*] *μθ'.*

In v. *Μόκαρσος. Πρώτῳ Φιλιππικῶν.*] *ά τῶν Φιλιππικῶν.*

In v. *Μονόγισσα. Μεγίσσα.*] Certissime corruptum. Quid enim facit huc prior syllaba? MS. Perusinus indicat vitium hoc modo *μετρ.....γίσσα.* Quin et simul videtur subindicare quid exciderit; nempe de magnitudine primo, tum de materia.

In v. *Μόσυλον. Ἐν πρώτῳ περιόδου.*] *Ἐν ά περιόδῳ.*

In v. *Μοτύλαι. Μοτύλην.*] *Μοτύην.*

In v. *Μουνυχία. Ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος.*] Cui solitas fuisse puellas *καθιερωθῆναι πρὸ γάμων*, idque *ἀρκτεῦσαι* appellatum testatur Harpocration in hoc verbo. Tum in oraculo haec regio vocatur *Ἀρτέμιδος χρυσάορος ἱερὸς ἀκτὴ* apud Herodotum lib. VIII, cap. 77. quod cum praecedenti iunge.

In v. *Μοψοπία. Ἡρακλείδης ὁ.*] *Ἡρακλείδης δ' ὁ.*

In v. *Μόψου ἑστία. Μοψεάτης.*] Apud Iosephum lib. XIII. *Ἀρχαιολ.* 21. exstat *ὁ δὲ τῶν Μοψοεστιέων δῆμος*, quum praecederet *μόψου ἑστία.* Cuius ipsius urbius inscriptio, nisi fallor, manifeste se exhibet in nummo iunioris Tetrici apud Tristanum volum. III. pag. 231. cuius literas ambientes rogum sic exhibet ꓢVEↃTYA, quasque eximius ille Vir ait esse barbaras et confuse digestas positasque nec ulla parte intelligendas, ac de Consecratione cogitat. Sed satis liquide apparet esse postremas literas huius urbis.

Μυγδονία.] *Μυρδονία*, et sic MS. *Μυρδονικός.*

In v. *Μύκονος. Στράβων τρίτῃ.*] *Στράβων ί.*

Ἐφ' ἧ.] *Ὑφ' ἧ.*

In v. *Μύλακες. Κράθις.*] *Κράθης.*

Ὅροι.] *Ὅρος.*

In v. *Μυλαντία. Τῆς ῥόδου.*] *Τῇ ῥόδου.*

Τὴν μύλου.] *Τὴν τοῦ μύλου.*

In v. *Μυοῦς Στράβων ιβ'.*] Numerus in MSto non exstat. Sed videnda quae ad hoc notavit B. Brissonius lib. I. de regn. Pers. pag. 102.

In v. *Μύρα. Ποταμοῦ.*] *Ποτέ.*

Μυρίανδρος.] Si Stephanus vidisset nummum Antonini Pii, in quo legitur *ΜΥΡΙΑΝΔΡΙΩΤΩΝ*, adiecisset *τὸ ἐθνικὸν Μυριανδριώτης*, sustinet scribere ferreus ille Hardovinus. Gratuletur licet sibi, et fruatur solus. Nec enim facturum id fuisse auctorem credo, quum id *ἐθνικὸν* hinc procedere vix queat; et certe non nisi interposito alio ac simili eius, quod in antecedente mox *Μυόνησος*, vel in sequente *Μύρκιννος* ponit.

Μύρκιννος τόπος καὶ πόλις κτ. π. τ. Στρύμονι.] Diodorus Sic. XII, 68. *Ἐν αἷς ἦσαν ἀξιολογώταται Σύμη καὶ Γαληψὸς, ἀμφότεραι Θασίων ἄποικοι, καὶ Μύρκινον Ἠδωνικὸν πολισμάτιον.* Utrum scripsit *Μύρκινος*? an vero est quartus casus et referri debet ad v. *προσηγάγετο*, ut videtur?

In v. *Μυρμήκιον. Στράβων ἐν δεκάτῃ.*] *Στράβων ζ΄.*

Ἐὰν μὲν διφθ.] *Ἐὰν διφθ.*

Τοῦ ι μυρμήκιος.] *Τοῦ ι γράφεται μυρμήκιος.*

In v. *Μυρμισσός. Παλέμων.*] *Πολέμων.*

In v. *Μυρσῖνος. Μυρτούντιον.*] *Μυρτώτιον.*

Μυσία χώρα καὶ πόλις.] Etymologicum. *Μῦς ὄνομα ἔθνους, ἐξ οὗ καὶ Μυσία ἡ πόλις.*

In v. *Μυστία. Ἑνδεκάτῳ.*] *Ἐν ιά.*

Μυτισέρατα.] *Μυτισέρατος.*

In v. *Μῶβα. Ἔοικε δ' ἐνδεῖν τὸ πρῶτον.*] Ridiculus in his lapsus. MS. Perusinus habet *ἔοικε δ' ἐνδεῖν τὸ α*, ut credo habere quoque alia exemplaria. Itaque quum sic praeferrent scripti codices, nasutus aliquis putavit ultimam literam indicare numerum, et explicavit *πρῶτον*, quum denotet simpliciter ipsam literam, et dixerit Stephanus videri eam illigandam esse, ut fiat *μώαβα*. Hoc est, quod olim hic annotavi. Hoc ipsum est, quod laetans alios quoque libros Perusino codici adesse, etiamnum censeo. Nam cur Stephanus scripturus foret *πρῶτον ἦν γὰρ*, et non *πρῶτον γὰρ ἦν*, (si quidem id voluisset) viderint.

Μῶλυς.] Citari solitus fuit hic locus ab viris doctis commentantibus Gellium I, 13. ut Moleatenses inde statuerent, sed infauste et intempestive, ut et agnoverunt postea ipsi, et nuper ex domo mea probatum est. Interim non desinit locus Gellii haerere ac non intelligi, quid ibi velint veteres libri, qui exhibent illic ut Regius, Gifanii, Schefferi, duo Puteani apud Carrionem, duo Oxonienses, quos ipse adhibui, *moreathenìensium*, quatuor Vaticani apud Lipsium et Buslidianus apud Carrionem *moleatensium*, Rottendorff. *mo-*

leatheniensium. Ex quibus quum Vaticani illi non sint optimae notae, ut vel unum illud Urbinatis Herculis *Meridionale* probat, hinc plures isti et meliores, in quibus sine dubio eminet Regius, considerandi, ut secure ex hoc indecoro ambigendi aestu evadat. Nam quid hi omnes, nisi alludunt satis perspicue ad *Marathesiensium*? quod ipse hic praestantissimus Stephanus subiicit. *Μαραθήσιον πόλις Καρίας. Τὸ ἐθνικὸν Μαραθήσιοι. Ἔστι δὲ πόλις Ἐφεσίων.* Situs egregie igitur convenit. Literarum numerus ad amussim. Nec in formando gentilicio Stephanum eiuro. Sed considerans quanta varietate in his excerptis tractentur eiusdem regionis gentilia urbium in *ON* desinentium, (quod fateberis, si consulas *Δασκύλιον, Δύνδασον, Ζεφύριον, Κύον, Πίταον, Τριόπιον*) eripi mihi non patior, quin etiam huius oppidi civis dictus fuerit *Μαραθησιεὺς*, quum ea terminatio etiam in illis occurrat, et Latine *Marathesiensis*, certe proxime ad Gellii priscam scripturam.

Μώμεμφις πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.] Quid esse causae credimus, cur Ortelius, qui semper fere solet quoque adducere auctorum nomina ab Stephano ad probationem citata, hanc urbem ex Strabone et Stephano confirmat? An eadem, quam prae se ferre non veretur ingenuus ille et quondam meus Pinedo, testatus *apud Herodotum loco citato nisi me deceperunt oculi, nulla fit huius urbis mentio*. Et quid aliud fuit, cur illi tam in minimis apud Stephanum acuti, Holstenius et Berkelius nihil in gratiam lectoris tentaverint? Propterea ut memorabili specimine discas, Lector, quid debeas Stephano, et quam multa viris maximis sint lecta sine sensu et intellectu, communicanda tecum reor hoc optimo tempore gaudia, quae diu fovi. Videlicet nobilissima in historiis fuit pugna inter Aprien et Amasin commissa, ut aperte scribit Diodorus Siculus I, 68. *περὶ τὴν Μαρίαν κώμην*; cuius situm si tacuissent alii omnes, ipse nos Stephanus satis instruit in praecedentibus notans, *Μάρεια πόλις καὶ λίμνη τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρακειμένη*. Et sufficit iam nobis ipsam cognominem paludem indicare situm eius fuisse non procul ab mari, id quod diserte alii testantur scriptores. Haec quum ita habeant, vide quid fiat praestantissimo omnium Herodoto, lib. II. cap. 163. ubi sic vulgo legitur de congressu Apriae et Amasios, *ἔν τε δὴ Μέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι καὶ πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων*. Et quibusdam interpositis cap. 169. *Ἐπεί τε δὲ συνιόντες ὅ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπικούρους καὶ ὁ Ἄμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπίκοντο ἐς Μέμφιν πόλιν, συν-*

ἔβαλον. Itane? Quum tantum fuerit ingeniorum, quibus gratissimus fuit Herodotus, et a quibus fateri nos debemus accepisse studendi rationem et conferendi inter se narrationes auctorum, ab illis omnibus id potuit concoqui, ut quod Diodorus in Mareotico tractu factum fuisse ait et fere litorali, crediderint ab Herodoto in Memphitica et mediterranea, imo ipsum Delta excedente praefectura contigisse statui, nec tantam differentiam annotatu dignam esse? Itaque sicut nescio an post Stephanum ullus aliquis hanc partem Herodoti decenter tractaverit; ita certe post maximum hunc virum ego etiam dico Herodotum libro secundo fecisse mentionem urbis Momemphis, et utriusque huius loci verba sic emendanda esse, ut in priore sit ἔν τε δὴ Μωμέμφι πόλι, in secundo ἐς Μώμεμφιν πόλιν. Ut sic agere audeam, pro primo fulcro habes convenientiam Diodori, quum nemo ignoret Momemphiten nomon fuisse versus Mareoticam paludem: pro secundo hunc eruditissimum Stephanum, et tanti putandum, ut nulli agant ineptius, quam qui eum vituperant et carpunt: pro tertio est membranaceus Herodoti codex in largiflua ista eruditionis Hippocrene et adorando Mediceae liberalitatis monumento apud D. Laurentium Musis dedicato, qui in posteriore loco plane sic mihi exhibuit; de priore in scedis meis annotatum non video. Vigeat itaque Herodotus et liceat patere Stephani fidem bonis codicibus uti.

In v. *Μωνυχία. Θέσιν.*] *Σχέσιν.* Idque omnino recte.

Ὁ τῶν μουν. Τεταγμένος.] *Ἡ τῶν μουν. Τεταγμένων.*

In v. *Ναβαταῖοι. Ἐστὶν ὁ ἐκ.*] *Ἐστὶν ἀραβιστὶ ὁ ἐκ.*

Νάρκασος.] Videndum an non idem huic appellationi contigerit, quod Libycae urbi, quam novimus in auctoribus et MSS. libris referri *Μάργαρον*, Nargara, Naraggara, Nadagara.

In v. *Νακολία. Ἐθνικὸν νακολεύς.*] *Ἐθνικὸν ἔσται νακολεύς.*

In v. *Ναξία. Καρίας. Ἐν πρώτῳ.*] Asteriscum in exemplari meo adposueram, quia sine dubio excidit nomen auctoris. Id confirmat et supplet Manuscriptus interponens *Ἀλέξανδρος*, quem *Καρικὰ* scripsisse iam supra Stephanus nos docuit. Et haec quondam. Nunc habeo pretium huius laboris, quum bona fide fateri debeant unum duntaxat hunc locum debere sanitatem suam Perusino codici, omnibus aliis eodem defectu vitiatis.

In v. *Νάξος. Τὴν ἦραν.*] *Τὴν ὅραν.*

Τοῦ γράφεται.] *Τοῦ ε γράφεται.*

Νάπις.] *Νάπιος.*

In v. *Νάρθηκις. Νησίδιον.*] *Νησίον.*

Νάρθη.] *Νάρθηξ.*

In v. *Νάρμαλις. Ὡς καβαλεῖς.*] *Καὶ καβαλεῖς.*

In v. *Νάρυξ. Λέγεται καὶ Ναρύκη.*] Probat Diodorus Sic. xvi, 38. *Φαΰλλος δὲ στρατεύσας εἰς Λοκροὺς τοὺς ἐπονομαζομένους Ἐπικνημιδίους, τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ἐχειρώσατο πάσας, μίαν δὲ τὴν ὀνομαζομένην ἀρύκαν* (ita vulgo editur, pro vera lectione *Νάρυκαν*) *διὰ προδοσίας νυκτὸς παραλαβὼν* etc. Itaque ne mireris hanc ipsam tamen urbem libro xiv. patriam adsignari Aiaci, qui passim Opuntius, adi Salmasii Plinianas Exercitationes. Id autem non placet, quum hic legatur et *Ναρύκιον*, et ita sit in MSS. libris, inde fieri *Νάρυκον*, et ipsi sciverint sic memorari ab Suida: quum et Narycium Ovidius lib. xv. Met. et Plinius appellaverint, notante Nic. Heinsio ad Ovidii Remedia.

Νάσνος.] *Νάσκος.*

In v. *Ναύκρατις. Ἰταλιώτης.*] *Ἰταλιῶτις.*

Ναύπακτος πόλις Αἰτωλίας.] Ita tamen, ut posset ab aliis recte dici sita *ἐν τοῖς προσεσπερίοις λεγομένοις Λοκροῖς*, ut scribit Diodorus Sicul. xiv, 35.

In v. *Ναυπλιά. Καὶ ναυπλιά.*] Vocula *καὶ* abest a MS.

In v. *Νεάπολις. Ἥρηται.*] *Εἴρηται.*

Νεαπολίτης.] Hinc et foeminino usus Afranius in excerpto apud Nonium. *Ubi hic nescis, quaeso, habet meretrix Neapolitis.*

In v. *Νέγλα. Ἀρχαιολογίας.*] *Γενεαλογίας.*

In v. *Νεῖλος. Ἐκφέρονται.*] *Ἐκφέρεται.*

Ἑλικώνιος, Ῥόδιος, Σάκιος.] Sane et dubito, an audiendus sit Holstenius; et multo magis vicem Berkelii sollicitus sum, qui ad voluntatem alterius sic mutavit contextum, qui et in scriptis et in editis habebat *Σάβιος*. Quid enim his literis propinquius? utrum istud, an *Ζάβιος*, quod supra occurrit? Sane dixeris cras forsan.

In v. *Νέμαυσος. Γαλλίας.*] *Ἰταλίας.* De hoc etiam postremus notavit aliqua I. Sponius in Antiquitatibus dissert. ix.

In v. *Νεοκαισάρεια. Νεοκαισαριεύς.*] *Νεοκαισαρεύς.* Huius autem nobilissima memoria est apud Modestinum leg. vi. §. 9. Dig. de excusationibus. *Ἐὰν γὰρ Κομανεὺς ὢν ἐν Νεοκαισαρίᾳ σοφιστεύει ἢ θεραπεύει* etc. ubi agnoscis utraque locorum nomina circa eundem tractum.

In v. Νίκωων. Γιγαντίδος.] Γιγαντιάδος.
In v. Νέστος. Νεστίς.] Νεσίς.
In v. Νεφελοκοκκυγία. Ἀριστοφάνει.] Ἀριστοφάνους.

Νέων πόλις Φωκίδος.] Itaque hinc patet, quantus error impactus sit Plutarchi libro de Virtutibus mulierum, in exemplo Phocicarum, ubi haec sunt verba. Συμβαλόντες οἱ Φωκεῖς περὶ Κλεωνὰς τῆς Ὑαμπόλιδος ἐνίκησαν. Sed pace Ortelii, qui ex loco isto Plutarchi eam illic quoque recenset, et Palmerii Grentemesnilii in Graecia antiqua ex hoc loco statuentis patere fuisse Cleonas vicum in Hyampolitarum vicinia, cum Κλεωνὰς τῆς Ὑαμπόλιδος vocet, sed de quo alibi non fieret mentio, nullae Cleonae illic unquam fuerunt, et considerans lector singula, quae de istis locis apud antiquos dicuntur, fatebitur satis corrigendum esse περὶ Νέωνα ut Stephanus, vel propius Νεώνας, ut alii appellarunt.

In v. Νῆσος. Ἔστι καὶ νῆσος πόλις Ἰβηρικῇ.] Modo non Εὐβοικὴ scripserit. Certe in Euboicis clare istam numerat Pomp. Mela II, 7.

In v. Νίκαια. Νικαιεὺς καὶ Νικαεύς.] Immo et Νικεύς, unde de nummi inscriptione testatur Oct. Falconerius Θησέα Νικεῖς ad inscription. athlet. pag. 33.

In v. Νικομήδειον. Δύναται.] Δυνατόν.
In v. Νικωνία. Ῥιθυμιάτης.] Ῥιθυμνιάτης.
In v. Νίσιβις. Νάσιβις διά.] Νάσιβις φησὶ διά.

Νισιβηνὸς καὶ ἔδει Νισιβίτης.] Imo et Νισιβεύς. Plutarchus de sera numin. vind. p. 563. Τῶν δὲ Πύθωνος τοῦ Νισιβέως παίδων.

Αἰγύπτιος καὶ Λιβύης.] Αἰγύπτιος Λίβυς.
In v. Νίσυρος. Πορφυρῶν.] Πορφυρέων.
In v. Νίτραιαι. Νιτρήτης.] Νιτρίτης.
In v. Νιφάτης. Εὔσκοπελόν τε.] Εὐσκόλοπόντε.
In v. Νομαντία. Διὰ τῆς ου.] Διὰ τοῦ ου.

In v. Νῦσαι. Δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελόν φασιν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεσθαι.] Hinc igitur pergo illustrare locum elegantissimi Achillis Tatii, quem supra in v. Ἑλένη reliqui, post quae sequitur; οὐ τὸν Ἰκάρου τὸν νησιώτην. An haec alicui placere possint, dubito. Cur enim Icarium vinum magis dixit insulare, quam quod praecedit, Chium ex parte regionis, quae Helena dicebatur, quamque ingeniosissime vocat ἐκ Λακαίνης? Opinor scribendum, οὐ τὸν Ἰκάρου (de qua insula patet ex v. Οἰνόη, etsi posses quoque de Icario illo Bacchi in Attica hospite et vini inde auctore cogitare, quasi fuisset τὸν Ἰκαρίου. sed placeat in-

sula) οὐ τὸν Νυσιώτην. Derivatio, quam pono τοῦ Νυσιώτου, non potest suspecta esse ulli, qui vidit ipsum Stephanum in v. Καλάθη, aut novit Diodorum Siculum scribere III, 65. Τὸν μὲν Λυκοῦργον φασὶν ἐπιθέμενον ταῖς Μαινάσιν ἐν τῷ καλουμένῳ Νυσίῳ πάσας ἀποκτεῖναι, aut quae ex scholiis Aristophaneis hic sunt annotata.

In v. Νῶλα. Νωλανεῖς.] Νωλανεύς.

In v. Νωράκος. Παιονίας.] Παννονίας, et sic statim rursus Παννονίᾳ, quae scriptura vera est, ac tralatitia antiquitus confusio Paeoniae et Pannoniae, cui est annexum Noricum.

In v. Ξάνθος. Παρ' ἧς.] Παρ' ἧ.

Δ

Εὐρίπιος.] Εὐριπί. Sic MS. id est εὐριπίδης.

Ξοής.] Ξοκέη.

In v. Ξυνία. Βοιβαΐδα.] Βυβαΐδα.

In v. Ξυπέτη. Φιλόχορος.] Φιλίδορος.

Ὁ δημότης Ξυπετεών.] Etiam Ξυπεταιεύς, ut bene demonstrare videtur Sylburgius emendans Dionysium Halic. lib. I. cap. 61. δήμου Ξυπεταιέως.

In v. Ὄαξος. Ἐλευθέρας.] Ἐλευθερόνης.

Διὰ τὸ κατὰ γῆν εἶναι τὸν τόπον καὶ κρημνώδη ὑπάρχειν.] Non sine dolore hic intueri quis potest impetus insignium virorum, hui! quam caecos? Itane quum haec sic concipiantur in antiquis libris omnibus, tantum nos eiiciemus, quantum in hac editione contigit, quod factum prorsus nollem? Holsteniana vero quam sunt excogitata? Nemo, opinor, haec verba considerans et paulum versatus in Graecis non potest videre scribi debere διὰ τὸ κατάντη εἶναι τὸν τόπον καὶ κρημνώδη. Quoties duae illae ἰδιότητες talium locorum occurrunt?

In v. Ὄβοδα. Ὀβόδης ὁ βασιλεύς, ὃν θεοποιοῦσι.] Propter quod ad nostram memoriam propagatum tanto magis amare debemus Stephanum, quod vix ullibi, nec apud ipsos Arabas scriptores eius fiat mentio, ut testatur Vir perfectissimae in bonis studiis doctrinae Ed. Pokockius ad Abulfaraium p. 133.

In v. Ὀγκαῖαι. Ὄγκα γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ.] Habere etiam pretium suum videntur, quae de hoc loco protulit I. Croius in specimine coniecturarum pag. 76.

In v. Ὀγχηστός. Ἁλιαρτίων.] Ἁλιαρτῶν. Sic bis MS.

Ἀκραιφίων.] Κραιφίων.

Ὀδυσσεῖς.] Οὐσσεῖς.

In v. Ὀζόλαι. Μοῖραι τρεῖς.] Μοῖραι ΙΓ. Quam scripturam ab aliis animadverto consideratam. Id si mihi quoque licet, ut spero, statuerem sub ea latere Λοκρῶν μοῖρα, αἳ τρεῖς εἰσιν.

In v. Ολάνθη. Ἑλλάνικος δὲ Ολάνθειαν αὐτήν φησιν.] Hebetatus assiduitate notandi Berkelius nimis aperte commisit aliquid humani, disputans de Hellanico, cuius nomen in omni pericope, quae infra ad v. Χάλαιον exstat, non legitur, ut patet manifeste. Itaque hanc particulam tuto licet lector transeat. Potius inquisivisset, cur Hecataeus in Asia mentionem huius urbis fecerit, ut fit hoc loco, et non potius in Europa, ut in v. Χάλαιον citatur, si sequaris auctoritatem virorum doctorum aliquoties ea confusa in his excerptis notantium, omnino hic restituenda.

In v. Οἶκος. Πλεονασμὸν τοῦ κ.] Πλεονασμὸν τοῦ α.

In v. Οἶνα. Ἄνω ὕδατα] Ἄνω καὶ ὕδατα.

Οἰνιών.] Οἰνών.

In v. Οἰνοῦς. Δίδυμος καὶ τό.] Δίδυμος τό. Nec quidquam copulativa huc adfert.

In v. Οἰνωτρία. Δὲ καὶ αὐτήν.] Δὲ αὐτήν.

Τῆς οἴνου.] Τῆς τοῦ οἴνου.

In v. Οἶος. Πολῖται οἰάται τό.] Πολῖται καὶ τό.

In v. Οἰχαλία. Οἰχαλιεὺς καὶ ὥς.] Οἰχαλιεὺς ὥς. Et recte, idque haec editio sequitur, quantum video: nam de aliis MSS. nihil observatum deprehendo.

In v. Ὀλβία. Φιλόξενος.] Φίλων, ut alii.

In v. Ὀλβίσιοι. Ἐπὶ ἥρακ.] Ἀπὸ ἥρακ. Sic quoque Salmasii MS. Sed ab nullo annotatum memini esse in aliquo MS. etiam Ὀλβύσιοι.

Ὀλβισίνιοι.] Ὀλβυσίνιοι.

Ὀλοοσσών.] Ὀλοοσσός.

In v. Ὀμβρικοί. Λέγονται καὶ ὄμβροι.] Λέγονται σίμβροι.

In v. Ὀνειαβάτης. Ὁ πολίτης Ὀνειβιάτης, τῷ τῆς χώρας ἔθει.] Quum sic habeant MSS. simul omnes et editi, apparet perspicue in gentili aliquid esse vitiatum. Id autem viri docti volunt corrigere reddenda illi eadem forma et literarum ordine, qui est in primitivo, ad exemplum vocis Διοχίτης. At quaeso an ad hanc urbem notavit quoque Stephanus id fieri τῷ τῆς Αἰγύπτου ἔθει, ut hoc loco? Non certe. Sed hanc admonitionem aliquoties addit, quum gentile urbis Aegyptiacae terminatur in ίτης, qui erat solennis gentilium ab urbibus eius regionis derivatorum finis. Ita quum hic quoque agat, non licet dubitare, quin talis formae fuerit quo-

que istud gentilicium. Sive vera sit coniectura Cl. Holstenii in causa huius appellationis, sive aliunde eam oporteat arcessi, opinatus semper fui, nomen loci fuisse *'Ονειαβαῖς* et gentile *'Ονειαβαΐτης*, in quibus vere est τὸ τῆς χώρας ἔθος. *Βαῖς* enim vel *Βαῦ* quam sit vox Aegyptia, et quid notet, cur ego recoquam, quum plenissime egerit Salmasius in notis ad librum IV. Achillis Tatii, ut et alii. Ea vox quoque occurrit in *Αἰγυπτίων ἀποχῇ* apud Porphyrium lib. 4. huius materiae.

In v. *"Οννη. Μαρκιανός.*] *Μάρκος.*

In v. *'Οπόεις. Καὶ τῆς 'Ηλείας ἄλλη.*] Quum sit haec ignota, eam en tibi. Diodorus Sicul. XIV, 17. *Μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῆς ἀκρωρείας ἀγαγὼν τὸ στρατόπεδον τέτταρας πόλεις προσηγάγετο, Θραιστὸν, "Αλιον, Εὐπάγιον, 'Οποῦντα. 'Εκεῖθεν δὲ τῇ Πύλῳ προσστρατοπεδεύσας* etc.

'Ορδαία.] Huc nummi inscriptionem referre conatur, et aliam alterius confert Cl. Sponius dissersat. VI. Sed in primo nummo, qui habet literas *ΟΡΔΑΙΩΝ*, praevenit omnes Manutius ad librum quartum Ciceronis Epistol. ad Atticum.

In v. *Παλική. Αἰτναίοις.*] *Αἴτναις*, ut iam et alii. Et hic limes est, ubi operam codici Perusino dare destiti, quoniam tenuia esse animadvertebam ea, in quibus aliquid singulare continebat, quum praesertim in iis essem locis, ubi hilarius ac benignius mentem meam possem pascere. Itaque haec etiam sunto, quae ex densa annotationum silva eligenda putavi, nonnisi eo consilio, quam ut vel Stephanus illustraretur, vel occasione eius scriptores alii nanciscerentur aliquid lucis.

'Ως δεκάκλινος.] An potest placere, *ὡς δὴ Κρατῖνος*, quem pluribus locis Stephanus ostendit diligenter legisse ac libenter citare?

In v. *Πανδατερία. 'Εν ᾗ ἐξώρισεν 'Αγριππῖναν γυναῖκα Τιβέριος Νέρων.*] Miror, cur propter haec tam licenter insultetur Stephani ignorantiae. Unde enim probabitur virum tam doctum nescivisse quae fuerit ista Agrippina et cuius uxor? Immo vero si tot locis haec fragmenta Stephani insignire potuerunt asteriscis, cur placuit illis praeterire haec verba? Utique tam facile hinc intercidere potuit vox una, quam alibi nunc una, nunc plures. At ego certe excidisse opinor τοῦ *Γερμανικοῦ*.

In v. *Παρθυαῖοι. Παρθυαία ἡ χώρα, καὶ Παρθυηνή, καὶ Παρθυηνός.*] Non sentio, quam commode his apponatur *Παρθυηνικὸς*, quod tamen pro voce postrema refingit Salma-

sius et alii, praesertim quum etiam sequatur foemininum καὶ Παρθὶς, qualecunque id sit. Ideo nullus dubito, quin auctor scripserit Παρθυηνίς.

In v. Περουσία. Ἔστι δὲ Περυσινός.] MS. Ill. Maffaei Περυσιγαῖος: ut apparet γ pro ν Περυσιναῖος. Et forsan hoc non fuit apud Graecos sine exemplo, ad vitandam ambiguitatem, quum a πέρυσι fecerint περυσινός.

In v. Πέρσα. Λέγεσθ' εὕρομεν] MS. idem λέγονθ'.

In v. Πέρσαι. Ὡς τό.] Desunt in eodem MS.

Τοῦ δωρίζω.] Τοῦ δωρίζειν in eod.

In v. Πεσσινοῦς. Ἀπὸ τῆς ῥεούσης τοῦ λόφου, τοῦ ἐν ᾧ ἐτάφη.] Ab profluente collis eius. Sic intelligenda et vertenda haec verba iudicavi, quum nec Salmasii sententiam probarem, nec scirem, cur Pinedo redderet a colle fontis eius. Caeterum etiam legendum τοῦ λόφου τούτου, ἐν ᾧ.

In v. Πήληκες. Ἐκ πηλήκων.] An quid obstat, quo minus legamus ἐκ πήληκος?

In v. Πίθος. Ἀπό τινος Πίθους.] Non sufficit Salmasianum. Quomodo enim sequentia cohaerent, quae quocunque modo Latina dedi. Sed refert, ut solet, Stephanus origines duas, primam ab viro quodam, alteram ab vasorum Graeca appellatione, unde repono ἀπό τινος Πίθου, ἢ τῶν πίθων.

In v. Πίσα. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς Πίσης μακρά ἐστι.] Id vel coeco manifestum est, postremam syllabam in voce Πίσης esse producendam, nec opus, ut Stephanus tam vilia et aperta moneret; quem opinor scripsisse Πισάτης, ubi in utraque syllaba id monere erat operae pretium.

In v. Πλαταιαί. Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπικρίνει.] Nam perverse in Xylandrina διὰ τύν. Caeterum exspectaveram meliora subsidia. Nam quod Pinedo reddit *Herodianus propter numeri mutationem approbat accentum*, et quod emendat διὰ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ μεταβολὴν, id plus videtur, quam Stephanus Herodiano tribuit. Nam Herodianus videtur modo egisse de utroque numero. quo supposito addit Stephanus ex suo de mutatione accentus. Quod autem Holstenius tentat διὰ τόνου ἀριθμὸν ἐπικρίνει, idque exponit, quia in singulari accentum habet in prima, in plurali vero in extrema syllaba, id nihil est; nam si tantum singulari modo Πλαταια diceretur, id utrumque tonum admittere potuisset. Hinc opinatus fui et verum et proxime ad vulga-

tas literas me venire coniiciendo διαλλαγὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπικρίνει.

In v. Ποίμνη. Ποιμνίτας ὑμεναίους καί.] Lego, Ποιμνίτας ἢ Ποιμναίους καί.

In v. Πομπηϊούπολις. Καὶ Πομπηϊοπολίτης] An non excidit in fine ὁ πολίτης?

In v. Προβάλινθος. Ὁ δημότης Προβαλίνθιος.] Attamen Εὔβουλος Προβαλείσιος dicitur Demostheni in Neaeram.

Πρόνεκτος πόλις Βιθυνίας] Inspiciendus H. Valesius ad Socratis Historiam Eccles. vi, 16. ubi habes et Πρίνετον et Πραίνετον, quomodo etiam appellat Palladius in vita Ioannis Chrysost. Ἐκβληθεὶς δὲ φθάνει εἰς τὰ κατὰ Πραίνετον τῆς Βιθυνίας ἀγρίδια.

Πυξοῦς, πόλις Σικελίας, κτίσμα Μιάνθου.] Ἰταλίας et Μικύθου legendum esse pronunciavit iam ad Strabonis librum vi. Casaubonus et quidem primus.

In v. Ῥάβεννα. Φλαμίῳ περὶ τὸν καλούμενον Ῥαβηνόν.] Quam calidum istud Cluverianum Φλαμινίῳ περὶ τὰς καλουμένας Ῥαβήνας in Italia antiq. pag. 302. Nam quod ad prius, etsi et sibi adoptet Pinedo (etiam placet ei posterius) et Holstenius tanti faciat, ut quum in posterioribus sistat adsensum, hoc tamen adiuvet ac sanari locum velit ex consideratione MSStorum, tamen est perquam a verisimili alienum; quum laboraturus vehementer sit vir doctissimus, si rogetur, quis ille Flaminius sit, cuius mentionem potuit fecisse Dionysius libro xvi. L. Flaminius Caii pater, Caii ad Trasymenum occisi avus notus est apud fastorum scriptores, sed non, ut hoc loco videtur, tanquam aliquis militum ductor, qui hostibus in hoc loco fuerit obvius. Itaque quum etiam in MSS. apud Salmasium sit Φλουμίῳ, ut monui quoque in praefatione, opinarer Dionysium scripsisse Φουλβίῳ περὶ τῶν καλουμένων Ῥαβηνῶν. Nam quum Dionysius historiam continuaverit ad bellum usque primum Punicum, idque libris xx. fragmenta autem Peiresciana ex libro xii. declarent, quomodo is processerit in scribendo, et ita utrinque certe efficiat, ut de ratione temporis aliquid adsequi et coniicere possimus, quod in librum istum xvi. incurrit; si adhibeantur fasti, illo tempore etiam Fulvia gens magna fuit. Constructionem περὶ probat omnino lectio scripta, unde nihil coniectura mea discedit, et licet poëticam pronunciet H. Stephanus, potuit probata esse Dionysio.

In v. Ῥήγιον. Ὁ πολίτης Ῥηγῖνος] Hinc Ῥηγινικαὶ πολιτεῖαι dicuntur Iamblicho de vita Pythagorae i, 27.

'Ρίον.] Hinc gentile videtur 'Ριανός, quod restituendum Agathemero. ὁ Κορινθιακὸς κόλπος συγκλειόμενος κατὰ τὸ 'Ριανὸν ἄκρον ὅ ἐστι τῆς Πελοποννήσου. Corrupte enim editur Τορίασον. Et id videtur innotuisse aliis.

In v. Σκότουσσα. Καὶ πληθυντικῶς σκότους. καὶ τὸ ἐθνικὸν σκοτουσσαῖος.] Quin ex σκότους faciendum sit σκότουσσαι, vel puer videat. Sed tamen quum id sit, ut facere duos video, violenter agitur cum Stephano. Ut scias, quid velim, lego καὶ πληθ. Σκότουσσαι. τὸ ἐθνικὸν etc. Nam quid oro facit illic copulativa?

Σογδιανὴ χωρίον.] Hinc incolas vocari Sogdos vel Sogdios non videtur, et potius scripsisse auctor Σογδία.

Στουῖνος πόλις Λιγύρων.] An hinc fortasse corrigendus Livius xl, 4. ubi dicit, *Consules ambo in Ligures exercitus induxerunt diversis partibus. Postumius prima et tertia legione Balistam Suismontiumque monteis obsedit.* et mons ille ab hoc loco vocatus fuit *Stuismontium.*

In v. Στρύμη. Καὶ Στρυμήσιος.] Omnia suadent, ut corrigatur Στρύμιος.

In v. Ταμάσεος. Πολύβιος δ' ἐν τῷ πρώτῳ.] Palam absurdum. Itaque si placet suspicari hanc lectionem ortam ex ἐν τω ι hoc est, ἐν τῷ δεκάτῳ, licet. Verum advertas oportet, quum Stephanus Polybium citat, interdum id ab eo fieri ad hunc loquendi modum; et sic posse facere non dubito. Sed quum sic paucis modo vicibus agat, tum creberrime omittit praepositionem; ad quod potius me verto et suspicor Πολύβιος δ' εἰκοστῷ πρώτῳ. Haec in religioso aliorum silentio. Quod notari meretur, aliter facit, quum Callimachi Αἴτια vel Αἰτίας allegat; nam nec in 'Αραχναῖον nec 'Ασβύστα, nec 'Απέσας, nec Δειπνιάς, ubi suspicantur docti opus idem notari, praepositionem additam vides. Unde et in v. Τριποδίσκος prorsus admitto Holstenianum Καλλίμαχος δὲ γ αἰτιῶν, praeter rationem, quam dixi, probandum etiam inde, quod sit proxime vulgata δ' ἐν αἰτιῶν.

In v. Ταριχέαι. Αἱ δὲ Σκηνικαί.] Me quod attinet, hic legere solitus fui Συηνικαί.

In v. Ταρσός. Πρότερον τῶν καρπῶν χλωρῶν φθειρομένων.] Haec quum sit librorum veterum scriptura, eam pro vera habendam iudicavi, et, ut pateret eius commoda sententia, ad eandem quoque volui concinnare Latina. Sensum enim esse puto illos sivisse fructus in arboribus sub dio pu-

trescere. Vocat χλωρούς, qui non sunt decerpti, sed adhuc radice firma adstringuntur arboribus.

In v. Τέγυρα. Τὴν ἐν Τεγύρᾳ.] Intelligunt alii nativitatem, quasi oraculum Delphicum praecipue confirmasset opinionem illic nati Apollinis. Non ita ego. Nam video passim dici τὴν ἐν Δελφοῖς subintellecta voce ἱέρειαν, ut innuat ab oraculo Tegyrensi praecipue confirmatum esse Delphicum.

In v. Τόῤῥηβος. Φθογγῆς Μουσῶν ἀκούσαι.] Scribo ἀκούσας.

In v. Τραλλία. Λέγεται καὶ Τραλλικίδα καὶ Τράλλα.] Vaga sunt, quae huc afferuntur; et quid illud δὲ in medio apud Holstenium. Conieci, licet firmare nequeam, λέγεται καὶ Τρωαλὶς ἢ Ἴδα καὶ Τράλλα.

In v. Τρεμίλη. Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ ποταμῷ παρὰ δινήεντι.] Ex duobus postremis vocabulis unum componendum παραδινήεντι, ut fluvius ille per duo epitheta describatur.

In v. Τροίζην. Καὶ Ἀλθαπίς.] Dubitant viri docti et varia ab eis eduntur. Si et mea hic existimatio valet, crediderim Ἀλθαπὶς, ex Pausaniae Corinthiacis, ubi haec sunt verba, quum dixisset regionem Troezeniorum primo dictam Oraeam: Ἄλθηπον δὲ Ποσειδῶνος παῖδα καὶ Ληΐδος τῆς Ὥρου, παραλαβόντα μετὰ Ὧρον τὴν ἀρχὴν, Ἀλθηπίαν ὀνομάσαι τὴν γῆν. Unde et ipsa urbs Althapis.

In v. Τυφρηστός. Καὶ τὸ οὐδέτερον. Παρθένιος, Τυφρήστιον ἔπος. καὶ ὄρος ἀρσενικῶς Τυφρηστός.] Plane hanc digestionem non approbo: et quaeso quid subesset causae, cur in notatione ὄρους foret masculinum? Sed opinor distinguendum. Καὶ τὸ οὐδέτερον Παρθένιος, Τυφρήστιον ἔπος καὶ ὄρος. (Haec utraque Stephanus vidit exstare apud Parthenium) Ἀρσενικῶς Τυφρηστός. Innuit nomen ipsum urbis apud Graecos positum existimari et usurpari ad modum masculini. Idem monuit in aliis urbibus eiusdem terminationis. Atque hinc est, ut dubitem, an in v. Φενεὸς non temere scribatur λέγεται καὶ ἀρσενικῶς, et omittenda sit copulativa, quum nec praecesserit quidquam de alio genere, nec ullibi foemininum reperiatur.

In v. Ὕαντες. Λέγονται καὶ Ὑάντιοι. καὶ Ὑάντιος καὶ Ὑαντία.] Agnoscis illud Ὑάντιος plane esse otiosum, quippe quod satis demonstretur per praecedens. Sed nimirum duo praemittit masculina, quibus subiecit duo foeminina, scripsitque καὶ Ὑαντὶς καὶ Ὑαντία.

In v. Ὕβλαι. Ἡ μείζων, ἧς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι, ἡ με-

κρὰ, ἧς οἱ πολῖται Γαλεῶται Μεγαρεῖς] Haec sunt confusa, et videntur sic evolvenda, ἧς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι Μεγαρεῖς. ἡ μικρὰ, ἧς οἱ πολῖται Γαλεῶται, ut producit Io. Marshamus in Chron. pag. 468.

In v. Ὕλη. Ὕλη χωρίον μεταξὺ τῆς Σαβίνων καὶ Ῥωμαίων πόλεως.] Valde ambigua ista Sabinorum civitas. Sed scripsit auctor Γαβίων, solita scribarum aberratione. Illic non est a vero alienum, aliquid in via fuisse castelli simul et silvae, sive portam Querquetulanam adspicimus, sive Gallos in medio circiter viae ab Camillo caesos, qua occasione illic potuit fuisse erectum tale quid.

In v. Ὕπος. Τὸ ἐθνικὸν Ὑπιανός.] Sic edere ausus fui, quia nihil merentur omnes, qui ad corrigendum huc advolant: nihil enim est, nisi vitium typorum in Xylandrina, ut fieret ὑπανιανός.

In v. Ὕσκανα. Ὡς ἑαυτούς.] Notaveram ὡς Ἐλδανεὺς ex supplemento superius indicato in ista voce.

In v. Φαίαξ. Τὸ ἐθνικὸν Φαιακός.] Vel muta secundam vocem in θηλυκὸν, vel supple τὸ ἐθνικὸν Φαιακεὺς καὶ θηλυκὸν Φαιακὶς et sic scripsisse auctorem cogita.

In v. Φαράν. Τὸ ἐθνικὸν Φαρανίτης] Palladius de vita Ioannis Chrysost. ὁ μὲν γὰρ ἦν Λίβυς, ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς, ὁ δὲ Φαρανίτης, ὁ δὲ Παραλεώτης.

Φαρκιδών.] Prorsus mihi persuadeo esse id ipsum nomen, quod occurrit apud Strabonem IX, 438. in verbis Casaubono desperatis. Ἔστι δὲ καὶ Φαρκαδὼν (sed melius et convenientius Stephano scripti legunt Φαρκάδων) ἐν τῇ Ἑστιαιώτιδι, καὶ ῥεῖ δι' αὐτὴν (sic enim lego pro οἱ αὐτῶν) ὁ Πηνειὸς etc. Hinc et Φαρκαδονίους habet Diodorus Sic. XVIII, 57. Μηδ' Ἀμφισσεῖς, μηδὲ Τρικκαίους, μηδὲ Φαρκαδονίους, μηδὲ Ἡρακλεώτας.

In v. Φάρος. Κτίσμα Φαρίου.] Tardus admodum processit, qui hic gloriolam suam sustinet ostentare, quam multo ante interceperat Casaubonus in notis ad librum VII. Strabonis pag. 315. corrigens Παρίων.

In v. Φινέβηθις. Ὡρακελλὼν φιλόσοφος ἐχρημάτιζεν.] An non sufficit ἐχρημάτιζε, ut solet, et alibi notavimus?

Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα.] An Λατύρου?

In v. Φλιοῦς. Φλιούσιος, πλεονασμῷ δὲ τοῦ α Φλιάσιος.] At non est hic pleonasmus, nec ex abundanti additur reliquis literis illud α. Sed opinor scripsisse auctorem μεταπλασμῷ.

In v. Φρυγία. Φρύγιος καὶ Φρυγία ἄνθρωπος.] Vitium est solenne in his excerptis, pro Φρυγιάν.

In v. Χαζήνη. Ἐπιμήκιστον ἀποτεταμμένα.] Sic edidi et interpretatus sum *porrectos*, quia vulgato ἀποτεταμένα locum nullum hic esse opinabar, multo minus *longissime abscissi*.

In v. Χαιρώνεια. Ἐν Βοιωτικῶν δευτέρῳ.] Videtur igitur Berkelius voluisse Βοιωτικῷ, quod sane praeferam.

In v. Χαττηνία. Ὡς αὐτὸς μὲν γὰρ παρήγγειλε.] Apparet sic restituendum, quod excidit. Ὡς αὐτός. Αὐτὸς μὲν γὰρ παρήγ.

In v. Χολοβητήνη. Τιγράνης ἀρχόμενος ἄρχεται σατράπης.] Verba ultra modum corrupta, quae vide an sic queant emendari Τιγράνης Ἀχαιμένεος ἔρχεται σατράπης. Loquebatur videlicet de praefecto novo in satrapiam veniente, eumque vocat Tigranem, filium cuiusdam Achaemenis, quod nomen inter Persas frequens et gratum.

In v. Χρυσαορίς. Ἀπολλώνιος ἑβδόμῳ Καρικῶν καὶ α.] Itane septimum citasse credimus, ante quam citaret primum? Nisi causa quaedam singularis fuerit, mallem καὶ εα.

In v. Χρύση. Καὶ Παιηφαιστία τῆς Λήμνου ἀκρωτήριον.] Quod adscripsit ad horum marginem Salmasius, id publicavit ad Aram secundam pag. 147. Et id tamen Holstenius quasi suum exemplari suo imposuit. Sed quae veri similitudo huius correctionis? Si arbitrium meum valet, scribendum dico παρ' Ἡφαιστίᾳ, id quod a quolibet approbatum iri confido, quum nihil immutetur. Sed haec in tempore sufficiunt. Quod si tibi placet Stephanus, et scire certe cupis, quibus restitutum Stephanum debeas, inter vota tua hoc vel praecipuum habe, ut aliquando omnes Salmasiani margines in publicum exeant, quod ut nunc est, fieri nequivit. Interim haec suis locis interpone.

Praefationis pag. 488. in fin. Nam ante ista duo exempla, ex literis Ξ et O, quae ex Perusino etiam notavi, facto signo. Pag. 488. vers. 2. ἀρχὴ τοῦ κβ βιβλίου. ante Ἴξος, *Hic incipit liber vigesimus primus in MS. recentiori Palat.* ante Ἴαβις. Notarum pag. 491. Etiam Arrianus libro 8. ἀναβάσεως dicit Σουσίαν πόλιν τοῖς Ἀρείοις. Pag. 492. Etiam quum Cantabrigiam venissem, et perdocto isti ac Illustri Viro, Ioh. Pearsono, tum me approbassem, tum obtulissem primas huius editionis paginas, statim ubi vidit illum meum Aegimium gratulatus, post aliquot dies reddidit easdem ita chirographo suo conscriptas, ut primo illic notaverit *l.* Αἰγιμίῳ, *illud enim* δευτέρῳ *factum est*

ex β quod male legebatur pro ω. Quae postea rursus inducens, ad voces *ex Apollonii Scholiasta* scripsit, *qui etiam libri secundi meminit pag.* 205. *ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας.* Ita non opinor dubitare amplius aut me aut quenquam debere de coniecturae meae pretio. Pag. 514. vers. 17. Valesius in principio notarum ad Excerpta Peiresciana Dionysii, ex quo non dubito quin hausta sint, ea quae proferuntur ad v. *Κορίολλα,* etsi laudem ei iustam dare detrectent. Pag. 522. init. Et peropportune ad hoc apud eundem nostrum Stephanum in v. *Μηδία* sic annotatur: *Ὁ Μηδικὸς ὀπὸς, ἡ Μηδικὴ βοτάνη Στράβων. φέρει δὲ σίλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ.* Pag. 523. in fin. Sic infra ex Homero adducitur *πολυσταφυλόν τ' Ἱστιαίαν,* quae vox postrema illic adhibetur ut trium modo syllabarum. Pag. 526. vers. 17. *Ὄσιριν.* Nam et Pag. 529. vers. 7. *ἐχρηματισας.* Pag. 552. vers. 6. a fin. putasse video, ut etiam in voce *Μυκῆναι,* ubi dicit *ἀπὸ Μυκηνέως τοῦ Σπάρτωνος.* Quod sive.

CLARISSIMO ET ERUDITISSIMO VIRO

BURCHARDO DE VOLDER

MEDICINAE ET PHILOSOPHIAE DOCTORI, HUIUSQUE AC MATHESEOS PROFESSORI, COLLEGAE SUO CLARISSIMO,

IACOBUS GRONOVIUS

S. P. D.

Coniunctio et operis diuturna et animorum arctissima, quae inter nos est, mihi gratiam faciens eorum, quae in primis alloquendi initiis circumspici solent, et tantum non acclamans, Hoc age, iubet, ut amputem omnia captationis solennia. Tantum dico, tibi quoque innotuisse, quod ex aliis bene multis iam accepi, mirari me non potuisse; quum non solum fando ea res accidere ad te potuerit, sed pro integra iustaque studiorum tuorum absolutione, et, qua teneris, cupiditate cognoscendi etiam talia, quae ad tui loci tutelam nihil aut parum facere ab aliis existimantur, ne potueris quidem apud me in eam suspicionem venire, ut crederem oculos tuos ad tanti viri scripta adiectum non iri. Itaque quum sic quoque ceciderit, ut quod iam crebro audieram ante exitum, apud te primo viderim, quemadmodum in editione novissima operum Samuelis Bocharti Vir doctissimus, quem libenter suffragiis nostris ornavimus, Stephanus Morinus in epistola ad Celeberrimum Graevium scribat de me et Berkelio in haec verba, ut hunc quidem manifeste probri cuiusdam arguat, me autem suspicione indebita tangat; non impetro a me, ut rem

istam in hoc coniecturae et pronuntiationis lubrico aut, ὡς ἔπος εἰπεῖν, falso relinquam vel apud te vel apud quenquam alium, qui ista leget. Ad quod non minus accedo invitus, quam accessi ad ipsam Stephani posteriorem partem non ut Morinus loquitur adornandam (longe enim abest, et si id voluissem, potuissem, idque in plurimis quidem locis) sed ad exemplum quod alter praeiverat, non meo iudicio electa laborandi forma, absolvendam. Neque tamen intelligo, cur hoc onere me fatigare voluerit vir optimus ita in publico scripto de me et de eo, quod ad manus meas pervenerit nec ne, iudicium et coniecturam edens, quum uno verbo si privatim aut ipse aut per quemvis resciscere ex me voluisset, rem omnem simul ac sententiam meam percepturus fuisset. Id quum ille facere noluerit, nec ego privatim eius facti causam ab eo si sciscitor, satis amoenum esse censeo iam coactus cum unoquoque id quod res est palam communicare, ut idem tecum facere fert animus. Quod antequam aggrediar, debeo de meo sensu in tam multiplici labore, qui nuperrime Stephano fuit impensus, aliquid praemittere, ut sic ad hunc postremum veniamus, et iustum quoque praeiudicium meum intelligas.

Quum puerili concursatione in Polybio defungens, multum Stephano usus fuissem; accidit, ut paullo ante quam ab patre mitterer in peregrinationem, Berkelius sibi familiarem concilians paternam domum, cuius pars eram, ad primas paginas patrem et me adhibens impetraverit quaecunque ad illum auctorem facientia, ut etiam istae declarant. Sed me primum in alias terras digresso, mox patre ad haec omnia inter quae nos fluctuamus, nauseante ac peritura fastidiente, marte suo debuit omnia profligare. Interim huic incepto admodum studens, prima folia et in Anglis Pearsono et in Gallis Henr. Valesio etiam ipsis id probantibus ostendens, multa cum eis super Stephano colloquebar, ita ut unam fere non amarem illam notarum sive densitatem sive multitudinem; nec minus offensus Latinae versioni deplorabam molem huius politici lexidii fore nimis amplam et gravem cum fructu non satis ubere: quod reverso mihi ita displicuit, ut collationem Stephani, quam Perusiae institueram, suppresserim. Proce-

dendo tamen Berkelius conatus pariter et enisus fuit editionem omnino praeferendam et meliorem omnibus aliis, si integritatem et ἀρτιότητα huius scripti sequimur et optamus, insertis non paucis, ubi in reliquis sunt detestabiles lacunae. Forte fortuna Amstelodami quum essem, Petrus Hillesbergius et Hadrianus Gaasbequius me et Thomam de Pinedo in unum conductos statim amicitiae vinculo alligarunt, quum et senex ille esset hilaritatis suavissimae, et ego inde nequaquam abhorrerem. Itaque et propositi sui certiorem fecit; nempe quum evenisset, ut omni vita amaverit summopere Stephanum, et quum ab opibus affatim valeret, certam pecuniae summam patrimonio reliquo excretam destinarit edendis iis, quae ad eum scriptorem collegisset. Quod nobile constitutum, et in his quidem regionibus inusitatum, quum prosequerer debita acclamatione, non petii tantum, sed et monui, ut quoniam ea illius facultas esset Mantuae in Carpetanis innutriti Graecis Latinisque studiis, itineraria primarum ex Europa in partes Orientales expeditionum ab Hispaniae potissimum populis factarum diligenter inspiceret, orasque Oceani meridiani per Persiam Carmaniamque et Gedrosiam legens, nomina urbium vicorumque et stationum in militia Alexandri, cui semper ob praeclarum istum Arrianum adeo futiliter ab quibuscunque tractatum impense inhaesi, memorata et hinc ad Stephanum quoque derivata illustraret. Quod et promisit, et quum innotuisset illi collatio mea Perusina, effecit ut flagitanti condicerem. Sed et ille mei voti immemor id egit, ut grande volumen prodiret. Ut omnia terna essent, non tibi ignotus, mihi ob assiduam consuetudinem notissimus, allata ultra Alpes Holsteniana eodem modo et chartarum forma edere desiderans, tandem invenit cuius typos exerceret labore Holstenii ad maximam speciem, sed illaudabilem, dilatato. Nam quum esset ille totus suae sententiae, meos autem oculos industrie ab conspectu eorum amoveret; porro ea, quae ad eruditionem auctoris declarandam conferunt, brevi volumine complecti potuisset; ut grandem librum produceret, citationes ex auctoribus Graecis, qui ab omnibus possidentur, non modo integras adscripsit, sed etiam Latinas interpretationes ubique apposuit. Utique affatim inertis contemplationis opus. Nam quum illis, ut dico, istae

sint additae; tum epigrammatibus, quae inedita studiose collegit Holstenius; et in hoc sui laboris corpus coniecit, quia non poterant interpretationem Latinam nisi ex ipso et ab ipsius peritia carminum simul et Graecarum literarum habere, nuspiam Latine expositam sententiam adnexam videbis. Ita indicium ipse sui fecit nobis et reliquit posteris: interim tanto depravatiorem in modum progresso isto labore, quod quum forte quaternionem, nuperum ab praelo, in officina librarii deprehendens non sine risu vidissem pag. 144. et seq. in lege IX. D. ad legem Rhodiam poni emendationem velut ab Holstenio proficiscentem his verbis (Ego plane existimo scriptum in ista legi olim ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ, scilicet θαλάσσῃ) nequiverim me continere, quin Ioanni Schultingio, qui tunc totus ab illo pendebat, et ad hanc partem adiutor ei erat, ut fatetur ipse, nunc vero iuridicam Hardervicenae Academiae cathedram cum laude obtinet, ostenderem, quam absurde illic ederetur coniectura velut Holstenii, quam ante annos tam multos in mundum produxerat Iacobus Gothofredus. Quod quum iste adeo celatum sibique inclusum habere nequiret, quin prima occasione ad eum, a quo continebatur, referret; hic quidem adeo commotus fuit, ut in Addendis et Emendandis sustinuerit pro verbis quae citavi scribere legendum esse [Ego plane existimo cum Iacobo Gothofredo scriptum] non secus ac olim perverse in Holsteniano scripto tria vocabula omisisset, et tanquam ab Holstenio progressa essent lectori, quae ex me audierat illius Chironis Achilles. Adeo nulla ibi fides. Adeo ab Hollandiae typographiis tres libri prodierunt mole permagni, momento perexigui: et quod doleo, Stephanus oneratus commentantium acervis, nec tamen emendatus. Ita quum deplorem (non enim unquam omisi aperte et palam in consortiis amicorum et salutantium ad huius iudicii formam dissertare) non admodum utiles viginti annorum operas et multas literas fere in vacuum chartis plurimis impressas; et in primis Stephanum saburra tam parum salubri oneratum; quid est, quod a me exigit Morinus? an ut si ad manus meas venissent, adderem ista quoque? et quia non addiderim, ideo patet illi ista ad manus meas non pervenisse? Quod oro sacramentum, quaeve necessitas huius coniecturae? An ab Viris inter eruditos eximiis nihil pu-

tat sine ullo aetatis discrimine notari oportuisse, quod non in publicum proferretur? Nec ipsi id voluerint, opinor, nec ipse censeat. Et quam multa talia domi mihi nata ipse producerem? An vero id quod saepius iam ab aliis, idque cum valida ratione observatum publicatumque est, et nemo non pro certo veroque adspicit, unusquisque ex illis, qui student, publice approbare debebit? aut ut in hoc Stephano me contineam, proba in eo dicta non poterunt ad liquidum proba videri, nisi aut Bocharti aut Palmerii punctum illa quoque tulerint, vel similium ipsis? Haec sane ratio si processerit; quousque extendentur scriptiunculae, et quae non pagina emendationum approbationes aut approbationum iterationes in rebus non creperis ostentabit? Quum nuperrime a typis processerint terni isti labores, certe parum abest, quin hoc brevi intervallo ex talibus novum fere commentationis instauratae corpus iam nunc posset recolligi. Ne quid taceam, adeo id probare nequeo, ut quum in Stephano perficiendo essem, et haberem ab amicissimo meo eoque doctissimo viro paginas, quas in Iosephi editione profligavit, ab ipso depositas, quae et postea mihi ab amico Londinensi fuerunt subministratae, suboffensus fuerim vel illis quae commisit pag. 81. scribens, [*Ἐδουμαίους* illam gentem appellitat Uranius (sic volo, pro *σούνιος*, quod imperitia Editorum factum est ex *οὔνιος*) scriptor vetus in commentariis Arabicis.] Vel illis quae pag. sequente. [Utile autem est Stephani vel Hermolai Grammatici verba huc addere. *Γέβαλα τρίτη μοῖρα τῆς παλαιστίνης. Ἰώσηπος τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνὸς, ὡς βαρηνὸς, δαρηνός. γεβαλήνη τε καὶ αἰμανῖτις* (Lego *ἀμαληκῖτις*) *καὶ τῶν ἰδυμαίων χώρα μετωνομάσθη*] Vel quae pag. 57. [Iosephus et Eustathius *μαδιάνης*, Iudaei scribunt Midian. Ad hosce principes pertinet illud Stephani, *μαδιηνοὶ καὶ μαδιανῖται* (sic enim scribendum) *ἔθνος ἀραβίας* etc.] ad quam tam diu et toties inclamatam lectionem quis non nauseat? Vel lib. I. pag. 73. [Quid autem opportunius, quam illa Stephani Byzantii, *γάλαδα, χώρα ἀραβίας, καὶ γαλαδηνή. Ἰώσηπος δ' ἐν δ' ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας γαλαδῖτιν φησί.* Ubi tamen nostri codices retinent usque *γαλαδηνήν.*] Cui talia non notata? Vel libro V. pag. 347. [Attingit etiam Stephanus Byzantii, *σκυθόπολις παλαιστίνης πόλις, ἢ νύσση κοίλης συρίας, σκυθῶν πόλις, πρότερον*

λεγομένη βαλσῶν (scribes βαιθσᾶν. Simile enim peccant codd. Eusebii, Cedreni et aliorum in hoc nomine) ὑπὸ τῶν βαρβάρων.] Haec citatio, haec existimatio eius; quasi iidem a quibus habet λεγομένη correctum, non satis etiam alterum manifestarint.

Quid si percenseamus pulcras illas Epochas Syromacedonum, quorum urbes attingi vix potuerunt, quin illi annorum clavi deberent distingui partibus ex Stephano petitis, non quo adiutaretur Stephanus, sed quo vana plaga infligeretur aut ipsi Stephano aut nescio quibus, idque non in vivae carnis parte, sed ubi iam diu insederant livores ex priorum flagellis. Videbis enim pag. 105. prorsus omni genere stultissima de illis Ἀδριανὸς παλμυρηνὸς, non secus ac si melius fuisset Ἀδριανεὺς, tanquam id Palmyrae proprium, quum tamen pag. 469. ipse proferat nummum, in quo legit *Διοκαισαρέων Ἀδριανῶν*. Ita pag. 68. notat [Errat Stephanus scribens Apameam *ab Apama Seleuci matre* nomen traxisse] Haec quum scripserit anno 1691, multos ante annos et melius et non tam inverecunde prodiderant monuerantque alii. Immo id tunc is scribit, qui tam bene Holsteniana sibi nota, usurpata, perspecta, et ubicunque patere videbatur, satis licite contrectata docet pag. 117, 238, 257, 263, 275, 310, 311, 314, ubi paene conatur praevertere et eripere gloriam nummi ad Cilicas Aegeatas relati ab Holstenio in Stephanianis notis pag. 12. Sic pag. 266. notat [Stephano Rabbatammana *urbs Arabiae montanae* appellatur, et postea in lit. φ laudatur eidem Philadelphia *Syriae illustris urbs, prius Ammana, deinde Astarte, postea Philadelphia a Ptolemaeo Philadelpho nuncupata. Utraque una eademque erat urbs:*] An ullus oro commentantium est, qui se ostendit id ignorasse, et non perspicue significant sibi fuisse notissimum? Quid si ab illo transitus fiat ab his admonitiunculis ad emendationes, iam utique debebit frequenter nominari. Propterea neque poterit Pomponius Mela edi, quin illic venditetur, quod scripsit pag. 390. corrigens *Theoprosopon* ex Polybio, Ptolemaeo, Strabone, quum id omne sciverit scripseritque Vossius; sed contra omnes vetustos codices noluerit stridere. Nam quaeso cur non ut Polybius scribit ipso citante θεουπρόσωπον, sic quoque

Mela *Theuprosopon*, ut *Criumetopon*, *Crommyuacra*? Sed nimium erat involutus nummis, ex quibus meminerat *'Αδριανοθηρειτῶν*, *Κλαυδιοτιβεριέων* p. 465. Praeter haec ne quid non tentetur, Casaubonus quoque reprehenditur ob *Syriam*, quasi non ante advertisset Casaubonus, de qua Syria loqueretur. Iste tamen vult *Phoeniciam*. Atqui hoc idem est. Nam post repetita hiberna, antequam in haec aestiva prodirent, dixit Polybius *τινῶν μερῶν τῆς Κοίλης Συρίας καὶ φοινίκης ἤδη κυριεύειν*, ut adeo quum venerat ad fines suos, tam in Phoenice iam esset, quam Syria alia: etsi neque Casaubonus dixit *Phoeniciae*, nec Polybius *φοινικίας*, nec Romani ea aetate illam nossent.

Itaque multos uberes copiososque calamos, multas fertiles lucubrationes sine ingenio est quod exspectet Stephanus, si ea quibus ille iam comitatus incedit, ab aliis item tacta, nec id meliore lepore, debebunt aliquando in eum congeri. Nobis ea ratio displicet; atque ut plane dicamus, ideo metuimus magnam eorum partem ex Bocharto ac Palmerio advocare, quoniam patebat ab pueris esse adscripta, aut ex aliorum observationibus in suum usum translata; quae ne ipsi quidem paterentur sub suo nomine publicari. Sed neque reliqua placuit addere, quoniam aut nihil faciebant ad Stephanum, aut consistebant in meris hariolationibus per etymologias oppido incertas et obscuras, ut profecto *οὔτε ἐν λόγῳ οὔτε ἐν ἀριθμῷ* haberi non mererentur. Ne appareat me temere loqui, et simul quid in singulis respicerem, hic singulorum velut articulorum index tibi aliisque pro documento sit.

Ut adderetur quod adfert in V. *Παναῖοι*, nulla fuit causa, quum id iam ante annos tam bene multos integrum annotaverit Ortelius.

2. In v. *Παράδεισος* miror dici nugari Stephanum, quum scribit ita appellatam urbem. Quid igitur? An non diu notarunt alii, etiam Plinio, etiam Ptolemaeo, idque alludente Diodoro sic appellari urbem? An quoniam sacrae literae describunt alio genere paradisum, inde nequiit urbs Syriaca appellationem eam ipsam fuisse amplexa? Et cui bono est tota ista ῥῆσις? nisi quod patet ex Bocharti paradiso quam plurimos velle accedere ad arborem notitiae, saltem ostentare se id cupere.

3. In v. πάραλος primo notari debet illud pulchellum *Melvenses*, unde potest manifeste colligi cura et notitia harum rerum, quae isti editioni fuit adhibita. Deinde intempestivus plane et frusta susceptus metus illic proditur. Nec enim fefellit Stephanum Thucydides, unde sine dubio haec hausit. Nam quum ab Thucydide Melienses dicantur esse παράλιοι, ἱερῆς, τραχίνιοι, et postremi omnino sint incolae urbis Trachinis et vicini agri, an duo praecedentes non potuerunt appellati esse similiter ab urbibus, quas inhabitant, Paralo scilicet et Hiera, etsi ignotis apud alios. Neque enim Palmerius potuit metari cunctas Graeciae urbes, quarum plurimae ne nominatae quidem nobis sunt. Sed neque Ortelius unico illo Thucydidis loco fretus fuit, sed aperte Thucydidem et Stephanum ante se habuit, quum citet. Polyaeni (nam et quod *Poliaenum* editur, in eo discimus elegantiam eorum, qui in hac urbe typos regunt) citatio ridicula est.

4. In v. παρθυαῖοι nihil video, nisi maculam famae eius, sub cuius titulo istud editur. Quis Geographus unquam dixit Parthiam esse caenosam? Quis Graecus est, qui nos docuit uspiam terram τεναγώδη dici ac statui in mediterraneis, qualis erat Parthia? Si vel Polybii liber primus adhibeatur, et τενάγη et τεναγώδης γῆ non reperientur, nisi in litoralibus, ad quae non pervenit Parthia vere dicta. Quin imo an sic notabiliter servatam Graecam vocem, et vix in superstitibus

Graeciae reliquiis inveniendam, sed ab uno hoc et admirabiliter docto Stephano usurpatam servatamque sustinebit nescio quis tam temere, tam audacter, contra tot pervetustos codices Mss. hic illic inspectos mutare, praesertim quum verissime et consensu omnium antiquorum conveniat Parthiae? Ἀγκώδης est Parthia vallibusque et collibus distincta, et hinc etiam ἑλώδης, lacusque et ἕλη alicubi colligens. An et Ἕλος Laconicum dicitur ab Stephano aut alio τεναγώδες? Certe tanto maiores gratias debemus Stephano Byzantio, quanto inertius hanc vocem ignoravit, aut in copiosissimo isto thesauro saltem praetermisit Gallicus H. Stephanus. Atque hinc puto apparere, quantum illis etymologiis ex peregrinis et Chaldaicis vocibus sit fidendum.

5. Propterea nihil ad me, nihil ad Stephanum illa quae sequuntur de Parnaso. Scilicet in hoc monte nascebatur gramen ovibus gratum, et non in mille aliis Graeciae, et multis per Boeotiam, qui tamen non sic appellati. Ego aliud didici de Graecorum antiquorum sententia vocis suae Παρνάσσιον; et Boeotius senex Cithaerona meminerat pavisse suos greges.

6. In v. Παῤῥασία quod tentat in patre Arestoris, ut Iasus, non Ecbasus sit, non equidem satis erat, si in Palmerii Graecia legeremus. Quod ex Bocharto additur de Parinasia, utrum Pinedo est, an Holstenius, aut etiam Berkelius, qui id aut ut ignotum aut indictum praeterierunt? De versu agemus, quum sciemus, unde sit sumptus.

7. In v. Πασσαργάδαι nihil dicitur, quod non ab hodiernis sit dictum millies, ut ne legi quidem mereatur.

8. In v. Πάτουμος praebetur optime tertium specimen rationis eorum, qui curaverunt istam editionem. Eat lector et quaerat *lib.* 1. *orac. Sibyll.* versum illum, et sataget plus satis. Quid autem aliud est illa ratio imperandi [Pro δικαίως lege ἀδικαίως καὶ ἀδίκως] Utrum id fit, ut constituantur versiculi istius pedes, an ut Graeca lingua hoc incremento augeatur? Utrumcunque dicas, est mera insultatio in abutenda vel charta ista vel lectoris diligentia; et felicior fuisset Stephanus, si ista saburrae huius particula mansisset Cadomi. Herodotum, ut Stephanus, Patumon vocare et Arabiae adscribere quis priorum non novit? quis non notavit? quis non recte factum dicet?

9. In v. Πειραιὸς video primum scribi [dicit esse etiam huius nominis portum Corinthi.] Atqui in Graeco est Κορινθίας, et certe in regione Corinthia fuerunt portus, qui

non tangerent urbem: nisi tam docte voluerit loqui, ut urbis vocabulum pro regione acciperetur; quod certe ambiguum noluit Stephanus. Deinde lego illic *sinum Sarronicum*. Estne ullus ex Geographis priscis, estne ullus hodiernus Geographiae veteri attendens, qui in ea voce literam caninam iteraverit? Sed nunc id licet. Caeterum quid haec sunt prae eo quod sequitur portum *alterum ad Crysarum, de quo Thucydides lib.* 2. An hi homines videri volunt, quos Thucydidem aut olim aut nunc in manus sumpsisse credat quisquam? an ego eos tam indebita laude mactem? Haec et talia impingentur ab illis Palmerio, et a me exigent, ut ea evulgem? Certe manium tam incondite et impie maculatorum bonos omnes decet misereri, ego autem manus tam foedas non abluo.

10. In v. *Πελασγία* scilicet est aliquid grandis momenti, et quod ita salutem Stephani continet, ut nihil ad eam pertineat.

11. Perinde nimirum ac nota sequens confert aliquid notitiae publicae, quam adeo diu ante adiuverant ea in parte viri magni, quos et ipsi citant, et ab aliis citati ubique conspiciuntur.

12. Utique quod subiicitur in v. *Πεπάρηθος*, nec ad Stephanum accedit, et poterunt videri non necessaria ei, qui vel legerit notata *τοῦ ἑβραίου*.

13. In v. *Πέρσα* quod dicit de origine eius vocis, non erat mihi vel cuiquam, qui Bocharti scripta legimus, incognitum, nec tam utile, ut hic videremus.

14. In v. *Πετρόσακα* quid est quod huc adfert Bochartus, quod non etiam attulit iam Pinedo; immo quod non septuaginta annis fideliter notaverat Ortelius? etsi is editionem primam significet se non vidisse.

In v. *Πηλούσιον* cerno animadversionem alicuius pretii, si quis lector supponi potest tam barbarus, ut verendum sit ne eo nomine urbem ad *πρῶτον στόμα* Istri vel Indi aut Rheni ponat; quod plane non videtur timuisse Stephanus bene de progressibus aliorum existimans; praesertim si iam ante audiverit esse urbem Aegypti.

16. In v. *Πίλωρος* quod notatur; nulla causa est, cur non supprimatur, quum varietatem inter Herodotum et Stephanum ad plenum notarint Pinedo et Holstenius ante Bochartum. In qua tamen re quid aliud illi tres nisi ostendunt se posse id perpetrare, ut citent apponantque Ortelii nomen, quum in eo aliquid arguendum putant se reperisse; sed quum fures volunt esse, Lavernae litare et sedulo doctoris appella-

tionem celare ament: nisi quod illi privatim annotant sibi; editoris universa culpa est. Non debebant talia edi.

17. In v. *Πίναρα* an quidquid istud est bona fide ieiunum et perexiguum et minus certe, quam ut ei subscribantur duo nomina ingentia, debebat etiam chartae mandari post Holsteniana tanto liquidiora et ampliora?

18. Et quaeso quod tu ipse addis mox in v. *Πίσων*, nonne ubi legeris Holsteniana, de eo ita debes iudicare? Immo an non fateris te subripuisse Ortelio, quum hic non notaverit aliud quam id ipsum tuum?

19. Quam magnam rem quia praestitisti tuo nomine, id quod notas in v. *πλάτανος*, tibi dono; est enim totum tuum, non Bocharti, non Palmerii, et, ut ne celem, cui bono?

20. In v. *Πλινθίνη* an talia nunc rursum typos exercere oportebat, a quibus eadem ter ante chartis sunt inusta, ut liquet apud Pinedo, Holstenium, Vossium in notis ad Scylacem. Sed videlicet hoc iam novi excuditur, ut non ἀπὸ τῆς *Μαρείας*, quod manifeste innuunt verba Stephani; sed quia ad fontem (ut quidem prodidit unus Athenaeus) erat conditum istud oppidum, ὑπὸ τῆς *Μαρείας*, quum ipse noster Stephanus nonnisi πόλιν et λίμνην agnoscat.

21. In v. *Ποδάλεια* quid annotatur, quod non diu ante mundo obtulerant Ortelius, Pinedo, Holstenius et omnis veritas? Cur autem *Λαμύρων* legi oporteat, non *Λιμύρων*, viderint Bochartus et Palmerius. An ratio illa sufficit, quia *Λαμύρων* mentio facta est superius? atqui sic etiam *Λίμυρα* in Lycia memorat.

22. In v. *Πορφυρεών* ad Stephanum quidem non pertinentia facile video in gratiam τῶν Niphas et Caipham et Acco.

23. In v. *Ποταμοσάκων* adiuverat me diu Holstenius, ut ne Ortelii *παρόραμα* sequerer.

24. In v. *Προσέληνοι* sunt priora quidem pervulgata; sed quemadmodum illuc referri debeat vel *προσελούμενον* Aeschyli, vel *προσέλει* Hesychii, dixerit is qui citat, quum sint nimis arcessita.

25. In v. *Προῦσα* nihil est, ad quod non nausees; adeo ab multis ingestum id quidquid est.

26. In v. *Πυγμαῖοι* quum sint aliena ab Stephano, qui potuit fieri, ut tam bene convenirent sententiae Morini cum Pinedo de loco Ezechielis?

27. Mox cur citetur πόλη τόπος Ἀρκαδίας, non Πόλαι, ignoro. Ut enim nota sunt, quae notantur ex voce Νεινόη, utique hic singularem posuit auctor. Sed quod ex Palmerio additur Ἀχαίας legendum, unde quaeso et quamobrem? An credimus, quum Plinius aeque ac Stephanus testentur in Arcadia esse, haec Palmerio excidere potuisse, nisi aliud agenti? atque ideo res iniqua gloriae eius est talia excerpere.

28. In v. Πυξοῦς quod de Micytho nunc debuit notitiae hominum inculcari, an est ullus eorum omnium, qui Stephanum legisse se ostenderunt, ut aut ipse dixerit sibi incognitum, aut alius quisquam supponere debeat? Pinedo, Holstenius nonne id aperiunt fatenturque operose? nonne ex Ms. id ipsum ante eos margini suo adscripserat Salmasius? Et quaeso cur illis placet ista ratio agendi, quum utique praevenerat iam omnes in eo publicando Casaubonus ad Strabonis paginam 253. quem in v. Πλινθίνη noverat Bochartus allegare; hic quia nihil nisi consentire poterat, consultius putavit non inspicere scilicet, non advocare.

29. In v. Πυραία quod Stephano conducebat, ample extulit Holstenius, et ante eum doctrinam hac in parte suam Salmasius ὁ θαυμαστὸς commiserat exemplari suo, ut nihil Palmerianis illis debere possimus.

30. In v. Πυρόνη utique nimis ridiculum est, si eius corruptelae emendationem nobis aut Bochartus aut eius nomine Morinus imputat, quum et tot alii ante eum fecerint; et ut pateat nihil aliud esse quam typorum lapsum, probat nimis perspicue Aldina editio, in qua rite legitur Πυρήνη.

31, 32. In v. Ῥάφεια et Ῥῆγμα, (sed Galli possunt ῥῆγμα scribere) quidem nihil est, quod ad Ἑλληνιστὴν Stephanum; et habeant licet Asiaticae regiones sua sibi peculiaria: sed neque voces παρὰ τῷ ἐῤῥάφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς apud Magni Etymologici auctorem animadverto, neque Hebraeum *Chatserim* intelligo ab illis Divis, quum Morinus scripserit *Chaserim*.

33. In v. Σάβαι debuit aliquid scribi, quum non necessarium id esse ipse qui scribit, fateretur.

34. In v. Σάκος quod citas ex Palmerio, non dubito quum is id scripsit, habuisse ante oculos Ortelium in v. *Pieria*. Causam videbis ipse et videbunt omnes. Sed plagam maximam meretur Palmerius, si is nos voluit inducere, ut scriberetur Μακεδονία, vel tu, vel praefecti huic editioni.

35. In v. Σαμάρεια adscripserat Bochartus exemplari suo, quae infinitis locis apud alios legerat, non quae ipse

primus detegebat. Et utique ipse Ortelius in hoc eum antecessit, ut ingenue fatetur Holstenius.

36. In v. *Σάμφα* nihil ait, quod insitam aliquam obscuritatem illustret; et satis enudaverat Reinesius, quem non dubitavit citare Holstenius. Sed et Arabica longe aliter scripta in chartula Berkelio missa, quam editur.

37. In v. *Σάμψειρα* est aliquid, fateor, singulare Bocharti. Nam et *Σαμψείρα* scribit, quum editiones Stephani syllabam primam notent, et quum ex similitudine vocis *Μάρεια* videatur colligi nomen urbis *Σαμψείρεια*, tum ex adiuncto altero ethnico apud Aegyptios vulgatum confirmatur. Idcirco utrumque agnosci ab eo iubebat varietas ἐθνικοῦ. Nam *Σάμψειρα Σαμψειρίτης* in Aegypto, ut ibidem *Βοσίραρα Βοσιραρίτης* apud nostrum, ut bene Berkelius, et vicinum *Ῥινοκούρουρα Ῥινοκουρουρίτης*. Urbes enim Aegyptias in ρα terminantes cernimus finire sua ethnica vel in ιτης vel in αῖος.

38. In v. *Σανδάλιον* nihil ad Stephanum. Et unde sic in eo notando consenserunt duo eximii viri Holstenius et Bochartus ad Stephanum? quum ea pericope rectius referretur ad Ortelium thesauri Geographici scriptorem, non ad Stephanum *τῶν ἐθνικῶν* collectorem.

39. In v. *Σηχαλῖται* quod notatur, nullus eorum qui Stephano commentarios dederunt, sibi non fatetur bene notum. Indos autem appellatos circa mare Rubrum et Arabicum habitantes, nonne toties Holstenius ostendit ad Martyrologium Romanum? non ante eum Vossius ad Melam pag. 42? non ante hos etiam Scaliger libro 7. de Emendat. temp. pag. 681? et nuperrime alii in eodem mustaceo gloriati.

40. In v. *Σικέλα* an mutire talia fuerit operae pretium post ea, quae attulerunt Ortelius praecipue et Pinedo, iudicet quicunque legerit eos: certe praeter ista quae fuerunt ab illis dicta, nunc dicitur nihil.

41. In v. *Σελεύκεια* non aliud profertur, nisi quod quilibet facile viderit, quodque ideo Pinedo aeque ac Holstenius totum annotarunt, ne dicam de Ortelio ante istos subdubitante.

42. In v. *Σερμυλία* an mea, aut cuiusquam hominis vel minimum referebat, ut sciremus etiam ab Bocharto (nam in charta Berkelio missa adscribitur Bocharto, quum in hac editione Palmerio: unde ut hoc innotescat ex vero, novam opinor exspectabimus editionem) observatum esse eam Herodoto dici *Σερμύλην*? quum id fortasse non modo nullus ex

eis qui literis operam dederant aut dant, ignoret, sed et palam ante indicaverit quoque Pinedo simul et Holstenius, immo ipse Vossius ad Scylacem, quem hic citat, et ante omnes Ortelius. Tantidem fuit illic audire Thucydidis scholiastae appellatam Sermylida post Holstenium. Enimvero quod rideas est si inspexeris scholiasten Thucydidis, quem illic audis agere de Sermyliis: scilicet multae illae sunt. Porro cur recoqueretur illa miniatula eius contra Maussacum, quum iam Valesiana isti imprudentiae occurrisset, cui similem postea ediderunt ex Holstenio? Non erat haec res dubia, ut hinc velut ab Minerva novus calculus adhuc exspectari deberet.

43. In v. Σισάρηθος nonne fatuum est iam scribere (forte Δασσάρητος.) Utique sic olim scripserat Ferdin. Pintianus, sic ex eo Ortelius, sic Pinedo. Quid igitur velle putabimus Palmerium, ut ab Δασσάρητος veniat gentile Σισαρήθιος? nam id relinquit, et nomen urbis solum mutari vult. Agit tamen causam suam, dicitque (Id mendum ex Strabone corrupto fluxit, qui in Illyride Sesaresios, de quibus tacent alii auctores, ponit. tacet autem Dassaretios) Alios auctores tacere dum dicit, mirifice fallitur. Ipse enim Stephanus testatur sic Hecataeum habere, et ex eo se reponere; neque id semel dicit, sed ut hic, ita infra in v. χελιδόνιον, ut notatum. Unde autem novit Strabonem corruptum? an non ubique id contingit, ut in regione describenda scriptor alter taceat, quod alter maluit advertere? quod non apud Geographos, sed Historicos omnes contigit. Quid quaeso tandem fiet literarum ordine apud Stephanum? Hinc indubitabili probatione confirmatur vera Stephani scriptura.

44. In v. Σηλυμβρία nihil Stephano opportunum et utile. An apud Constantinum male scribatur Συληmβρία, dubitari posset, quum hoc vocabulum sit, quod miras mutationes procedente tempore fuit passum.

45. In v. Σιαγαθοργοὶ quae dicuntur, poterit carere, quisquis contulerit Pinedo et Berkelium: certe ego cur vellem, nulla causa erat.

46. In v. Σίγγου nihil est ad Stephanum pertinens. Quod ad locum Aeliani conducit, o beati Palmeriani manes! an hi homines nunc curare debuerunt, ut in manifesti furti suspicionem laberemini, dum a vobis volunt hodie publicare, quod ante annos ipsos quatuor et triginta de suo produxit Vossius in notis ad Melam pag. 138? Et ne sic quidem forsan est haec cogitatio tanti, de quo alibi.

47. In v. Σίνθος quid est, quod non chartae illitum saepius? Vide Ortelium, vide Pinedo, vide Holstenium. Credidissem chartam ipsam pudere, si meo interventu id accideret.

48. In v. Σκάπτης ὕλη nihil ad Stephanum; in quo tamen nescio an magis pateat erudita lectio, an teterrima incuria hominum vix dico quorum, in his edendis, qui nobis citare possunt *Plutarchum* in *Timone*. Quaerant in Gallia, hic locorum is non exstat.

49. In v. Σκῆψις vide et agnosce quam nihil dicatur, nisi quod in thesauro suo dixit Ortelius, quem tam industrie agnovit nominandum in nota sequente.

50. In v. Σκιλλοῦς unde his editoribus citetur *Xenophon lib.* 6. *Hellad.* quo indice non memini vel ab ipso Xenophonte sua prolata esse, vel ab ullo viro docto usquam nominata. Caeterum quod mirabilius est, in hoc loco Palmerius se fatetur inspexisse Ortelium, immo citat, ubi scilicet observat eum sine ullo auctore putavisse rectum esse debere *Scylluns*, quia legit Σκιλλοῦντα et similes casus. Sed ubi Ortelius in eadem prorsus perioche scribit (σκιαλουνς est apud Stobaeum de Fortitudine) quod quidem iam unusquisque poterat corrigere; ibi potest scribere Palmerius magna ambitione [magis adhuc corruptum eius nomen apud Stob. serm. 7: ubi pro Σκιλλοῦντι legitur Σκιαλοῦντι] His nempe verbis tranquillum non sollicitat Ortelium. At quid merentur hi vel descriptores reliquiarum Palmerianarum, vel editores etiam? An sermo apud Stobaeum de fortitudine est numero 7? an in Stobaeo legetur Σκιλλοῦντι? Quid autem an Ortelius legit Σκιλλοῦντα? Immo ille scivit ibi circumflexo signo opus esse. Quid? an Ortelius legit *Scylluns*: Immo ille legit *Sciluns* σκιλοῦνς, et pro varietate ait *Scylluns* Σκυλλοῦνς esse apud Plutarchum de exilio. Immo quomodo qui legit Σκιλλοῦντα, potest putare debere rectum esse *Scylluns*? an etiam per casus litera i primae syllabae mutatur in y? Adeo omnia plena ineptiarum et errorem Normanniae placentium.

51. In v. Σκοτινά enimvero occurrit aliquid memorabile, cui et Bocharti et Palmerii, ne quis eorum sua maxima scilicet laude destitueretur, nomina simul deberent subscribi, ut illic vides. At vero ne litera quidem una erat, quae nos hodie quidquam doceret, quum et Pinedo et Holstenius haec ipsa occuparint, immo omnia ante eos plenissime monuerit Ortelius.

52. In v. Σόλλιον idem profertur rursus sub nomine Palmerii, quod habent Ortelius et Holstenius, nisi quod Palmerio reddenda sit causa, quo auctore (nam et is modo in v. Σωλλοῦς hunc negabat in Ortelio) Acarnanenses edat, Latinis omnibus incognitos: ne dicam loquendi plebeitatem *e ditione eorum erat.* Quum in libro III. Thucydidis haberetur Σόλλιον, id non putaverunt illi necesse, ut annotarent, quum sit conveniens Stephano. Itaque unum ingens accipimus Palmerianum ex libro v eiusdem.

53. In v. Σόλοι potuisse aliquid in Graecis Latinisve afferri ab Bocharto non visum aliis forsan crederemus, et agnosceremus ἑρμαιον. Sed quae sunt sodes ea, quae nunc Bocharto adscribuntur. Primo *unde soloecismus.* Id sane magnum, et dignum, quod Cl. Graevio et omnibus qui diu studuerunt, mittatur ab Morino et innotescat: nam ignorabant. Secundum est *forte ἐν Ἁλιάσιν. scripsit enim περὶ Ἁλιάδων teste Clement. Alexand. lib.* I. *Strom.* Atqui hoc est, quod habet Menagius loco citato ad Diog. Laertium, quam partem non videtur inde excerpsisse Bochartus, sed inter legendum haec ipsius observationi occurrerunt. Caeterum quam vaga sit haec coniectura, ostendit ratio, qua in patrocinando utitur Menagius. [Scilicet scriptum fuerat apud Stephanus ἐν Ἁλ. compendiose pro ἐν Ἁλιάσιν, ex quo postea imperiti librarii ἐν ἅλε feçerint.] Quam calida calumnia innocentium librariorum? ex quibus unus forsan descripturus codicem detritum in posteriore vocis eius parte, spatium caste reliquit literarum exolescentium, unde et Aldus in editione sua et alii servarunt. Quid quod haec dicuntur, quum iam aperte testatus esset Salmasius Heidelbergae integrius se vidisse exemplar, et ex eo sine coniecturae periculo suppleverit? Multo vanius est tertium, ex quo nihil patet quam placuisse istis ire in varietates dubias, ignotas et ancipites; atque adeo totum ipsa vanitate vanius.

54. In v. Σολύγεια nihil scribitur, quo illustretur Stephanus; qui recte κώμην ex Thucydide vocat, ut ostendit Pinedo et ante eum Ortelius, qui tunc etiam notavit Castellum. Nigrum donamus libenter Palmerio.

55. In v. Σοῦσα quod dicitur de eius vocis origine, est immensa turba eorum, qui dixerunt idem, quod hic iteratur. In altero autem de origine nominis Cisiorum optime Bochartus citat Bochartum: non poterat ullum amiciorem.

56. In v. Στάγειρα certe accusari meruit Berkelius, aut ego, quod non produxerimus scriptiones tam arcanae doctri-

nae et nulli auditas. Nam primo illic videt ac pariter discit lector quod ignorarat, [Celeberrima Aristotelis natalibus.] Rem certe invulgatam! Sequitur [et vel hoc nomine meretur restitui Ptolemaeo, apud quem pro ipsa legitur Στάγειρα lib. 3.] Ad id scribendum non potuit inductus fuisse Palmerius ab Ortelio, qui iam olim scribit STANTIRA στάγειρα Ptolemaei ni fallor. An Bertius denique aut Mercator ignorarunt aut non notarunt?

57. In v. Στρατονίκεια an proditur vel minimum, quod non sibi quoque obvenisse monstrant alii. Utrum Pinedo est, qui difficultatem non vidit, et ex loco Strabonis auxilium non quaesivit? an Holstenius, qui leniorem quoque medicinam apposuit? *ad Athos* vero qui Latine dicatur, viderint.

58. In v. Στρύμη dormire in utramque aurem iam licet, quum intelligamus Ortelio, Pinedo, Holstenio tam bene convenire, et in eorundem verba simul ac sententiam discedere Palmerium. In Ms. autem ad Berkelium misso non est *ac Suidas*, sed *At Suidas*.

59. In v. Συήνη omnia quae referuntur, ab Stephano abesse possunt sine noxa; et partes istae citatae ex SS. literis tam de Sevene quam de Sihor non aliter studiosis sunt intellectae; perinde ut passim notatum fuit de appellatione Siris. Sed neque in MS. quod missum Berkelio, exstat *Stob. et dicitur*, sed *Stob. etc. dicitur*. Verum in hac editione licuit lascivire.

60. In v. Σύβρα quilibet agnovit alienationem literae μ, ut patet ex Pinedo et Holstenio: sed Lyciacam Ptolemaei eandem esse Phrygiae huic Stephani habeat credatque qui id dicit.

61. In v. Σύρος quae traduntur, cur denuo perdant infelicem chartam? Nulli ista omnia incognita. Plane id declarant Pinedo et Holstenius.

62. In v. Σχοινοῦς omnia quae citantur, videbis citata Ortelio, quem citari posse ab Bocharto aeque ac Palmerio, quum ei facultas est addendae notae, satis compertum est, probantque mox vulgata in v. *Ταίναρος*.

63. In v. Τάβαι nemo non videt Tabenum campum ex Strabone ab Ortelio relatum in Thesaurum suo loco.

64. In v. Τάβιοι vide ad fastidium eadem in Pinedo et Holstenio.

65. In v. Ταίναρος omnia sunt perquam nota, et sunt qui perinde legunt Pausaniam ac Bochartus, imo et Bochar-

tum. Locus scholiastis adducitur ab Holstenio. Et quod de Nigro, excerpsit ex Ortelio.

66. In v. *Τάρνη* est idem locus, quem in v. ARNE ex Etymologico citavit Ortelius.

67. In v. *Ταρσήϊον* utique iam dixerat, quae iterare placuit, et ipse fatetur hunc morbum.

68. In v. *Ταρχώνιον* afferretur aliquid, si qui hoc tempore ostendissent se ista admonitione egere, et Telephum adspexisse in his verbis ut Tarchonis filium. Quod quum fecerit nemo, et Cluverii monitum sequutus Holstenius, ut videtur, pari monitu lectores suos instruxerit, etiam Pinedo non aliter sit interpretatus, vile est totum. Et quis non viderit Tarchonium non posse venire ab voce *Telephus*, sed ab *Tarchon?* itaque hunc innui ab Stephano?

69. In v. *ταῦρος* facile possumus in pretio habere, hactenus tamen, ut sciamus Bochartum refertum fuisse rimarum Orientalium: et in Canaan libro I. cap. 28. inceperat dicere, quod hic quoque adscribere debuit.

70. In v. *τέγυρα* Plutarchi locum in Pelopida noverat Ortelius, alibi exstare itidem Ortelius et post Pinedo ac Holstenius, qui et Lycophronis locum notavit.

71. In v. *Τέμβρος* legi oportere *ὑλάτης* et Salmasius et Holstenius satis monuerunt, qui quoties nominaretur in hoc Stephani libello, ostendit in indice suo Xylander.

72. In v. *Τενέα* locum Strabonis notavit Ortelius in v. TEGEA et Pinedo ibidem. De Ciceronis loco quid attinet meminisse, quum iam Corradus dixerit alios edidisse *Tenea*: quod posteriores secuti non sunt, quoniam omnis codicum antiquorum concordia *Tene* retinet, idque mutare, etsi facillime possit, stultitia est, quum multa talia duplicem terminationem habuerint, ut *Μαντίνεια Μαντίνη*.

73. In v. *Τερμισσός* si conferantur Orteliana et Holsteniana, patebit nihil esse Palmerianum, aut nihili.

74. In v. *Τεύτγλουσσα* si contuleris Ortelium in tribus locis, nempe Seutlussa, Teuglussa et Teutlussa, habebis comprehensam omnem Palmerii eruditionem, satis sero et nugaciter ostentatam.

75. In v. *Τημένιον* collatio duorum auctorum Strabonis et Pausaniae instituta fuit iam ab Ortelio; nec se continere potuit Holstenius, quin et cum Strabone compararet, praemissa criminatione Stephani.

76. In v. *Τίβειον* an non Pinedo et Holstenius affatim declarant sibi Tibios fuisse notos, etiam ex Luciano, quem

perspicue adducit posterior: eiusque nominis apud Lucianum mentio non bis, sed minimum ter: in quo ut Opsopaei versionem examinemus et ridicula iaculatione traducamus hoc tempore, sanequam serum est, praesertim postquam Salmuriensis Benedictus eam rem commodis interpretandi remediis nutriendo composuit. Ea quae deinde disputantur, ut sunt bella, sic cui fuerunt hoc tempore ignota? imo quid non eorum particulatim fuit observatum?

77. In v. *Τίβυρις* quod notatur de appellatione *Polystephanos* ab aliis huic urbi, ab aliis Praeneste data, habet omne Ortelius tum in v. *Polystephanos*, tum in harum urbium vocabulis.

78. In v. *Τιγρανόκερτα* quid oro affertur ex Bocharto, quod non millies usurpatum mansumque fuit? utique in *Καρχηδὼν* eadem audire debuimus. Certe satis est.

79. In v. *Τιθοραία* quae adduntur, quam ample pleneque explanavit Holstenius? sed ita, ut alii similia iam ante viderint scripserintque.

80. In v. *Τιος* scilicet Palmerius est unus et primus, qui putat Strabonis Teium esse idem ac non omnes ante illum. Ipse etiam est, qui sine adiutore locum Plinii intellexit. Quid agimus? an ipse Catanaeus iam aliter intellexit? imo an non ostendit affatim se id ipsum percepisse: et non editiones iam diu habuerunt *Tianorum*?

81. In v. *Τίτανα* quid est, quod non longe amplius produxit Holstenius, et notaverunt alii?

82. In v. *Τόῤῥηβος* potuit Palmerius enarrare locum Dionysii: possunt et alii: sed eius primum reperti et annotati laus debetur Ortelio.

83. In v. *Τορόνη* Chalcidicam ex Thucydide novit et Holstenius, Paraxiam ex Ptol. notavit iam Ortelius. Itaque prius est modo Palmerii hactenus.

84. In v. *Τραλλία* miror adeo indecentem esse exscriptorem, ut flagitet notam illam adeo turpiter hybridam vel ab alio publicari, vel si alius premat honoris eius causa, qui libro suo adscripsit, ipsum tam futiliter efferre. Quid enim? an non eam ex Ortelio et Valesio compilavit, locum Plutarchi excipiens offerente Ortelio, relationem Hesychii Valesio ad Excerpta Peiresciana pag. 90.

85. In v. *Τρεμίλη* nonne pulchrum est, quod illic edi cernimus [*Σίβρω* leg. *Σἱβρω*?] Enim vero sanctam editorum attentionem! Nam quid velint (volunt autem et Bochartus

et Palmerius, magni viri, in re magni videlicet momenti vim suam apparere) ex Pinedo satis discere potui.

86. In v. Τρίτη parum docemur ab Bocharto, qui iam ab Holstenio id hausimus.

87. In v. Τρόκμοι nec ad Stephanum aliquid pertinet nec cui imputare tam fertilem notam oporteat, significatur. Itaque rapiat quicunque suo iure.

88. In v. Ὕβλη — περὶ Καρχηδόν. Non pudet per infandam omissionem literae tantopere offendere, ut ne quidem qua de urbe agatur, ipsis constare appareat? Nam omnis pars eius notae praeter ista duo vocabula [leg. χαλκηδόνα] est incondite rapta ex Ortelio, etsi in eo perperam edatur *Hecataeus in Europa*. Illas duas voces antequam probet, discurret satis, ac se fatigabit: sed voluit ostendere se quid pro quo posse substituere.

89. In v. Ὕδη Iardanum satis produxit Holstenius.

90. In v. Ὑδισσὸς quod affertur de Ὑδίσσα ex Ptolemaeo, quis non occentavit? Hydissenses ex Plinio notavit Pinedo. Hydissentium mentionem ullam fieri ignoro. Nigrum remitto.

91. In v. Ὑλλεῖς sane vocantur Ὑλλοὶ et Ὑλλινοὶ Scylaci, sed et tam absurde, et in loco tam corrupto, ut credatur potius quidlibet, quam sic gemina ratione appellatos Scylaci. Locum Apollonii quum iubente Stephano inspexerint omnes, ne operae quidem putarunt esse annotare, ut ille poetica productione auxerit vocem. Eustathium certatim citant omnes.

92. In v. Ὑπερβόρεοι quum pro v. ὑπὸ Bochartus legit ὑπὲρ, implet numerum sententiarum, non aliquid affert aut novum, aut incognitum et iucundum. Ipse Holstenius noluit ingratus esse erga Cluverium.

93. In v. Ὑπερησία quod ex Palmerio adfertur, tam dilutum et vetus est, ut situ suo fere putredinem contraxerit. An non id habent omnes commentarii in Stephanum? sed ante eos nonne elegans et prior diligentia Ortelii dixit prorsus eadem tum in MESSEIS, tum in HYPERIA. Sed taedet horum hominum inertiae et absurditatis, qua ab illis producitur nescio quae *Hyperera*, et tibi, Cl. Morine, ratio reddenda est, cur scripseris Meseida fontem esse teste Homero Il. 3. vers. 457. Quin tu nunquam illic vidisti, nec quisquam alius.

94. In v. Ὑποθῆκαι probo magis Ortelium, qui ne annotandam quidem hanc vocem vitio levissimo infectam putavit, ut neque Holstenius iudicavit solummodo deducens le-

ctorem citatione sua ad fontem, quam aut Bochartum aut Palmerium, sine effectu laureolam in hoc exiguo captantes. Quid enim ineptius quam inde notam facere?

95. In v. *'Τρία* dono observationem, sed quae obvia est.

95. In v. *'Τρύϑιον* omnino nihil est, quod non habeant et Ortelius et Pinedo.

97. In v. *'Τσάσκαι* Bochartus recoxit coniecturam Ortelii.

98. In v. *'Τώπη*, ubi Bocharti coruscat nomen in re, qua nihil potest esse taediosius, nihil nugacius. *Ματιηνῶν* pro *Μαστιηνῶν* legi oportere monet Pinedo. Holstenius sic et Mss. habere et Aldum. De Mss. etiam annotavit Salmasius. At quaeso quid ante hos omnes bonus Ortelius? *Matienorum, ait, urbs Stephano ex Hecataeo. Matianorum legit Xylandri editio.* Nonne consultissimum erat post hunc continuisse os, linguam manum, calamosque, et integras laudes gratesque relinquere Ortelio? Bene Bochartus haec adscripsit suo Stephano, male Morinus iudicavit sub titulo Bocharti evulganda.

99. In v. *φάκουσσα* non opinabar hic quoque collecta haberi oportere, quae ipse Bochartus prout voluit, edidit in Phaleg lib. IV. cap. 3. quae etiam ex ipso descripsit Nic. Lloydius. Scilicet ut ne quando priora duo intercidèrent, in his infelicibus miniatulis debuerunt infulciri.

100. In v. *φέα* quid est ibi allatum, quod non in notis et lexicis ad eandem additum legimus, si discedes ab uno loco Diodori Siculi, qui nescio qui huc arcessitur satis frigide? Ad Hesychium autem id ipsum semel iam professus fuit ipse Palmerius.

101. In v. *φενέβηθις* iudicavi satis esse, quod iam ab Salmasio id marginibus esset adscriptum, ac postea ab Holstenio utiliter publicatum, ut his serotinis respubl. literaria non indigeat.

102. In v. *φϑεροφάγοι* quis ignoravit illos poni pro illis quos Strabo *Φϑειροφάγους* appellavit? Sed unde affirmabunt Melam dixisse Pthirophagos? Mela innutritus fuit Romano sermoni, qui an efferre potuerit, vix video. Certe mentiuntur Melam ita scripsisse.

103. In v. *Φιλιππόπολις* an tanti erat, ut deberet apparere consensus magnorum duovirorum cum Holstenio? Utique mutatio ista *Εβρου* et *Ευρου* est translaticia, et *χευρῶν* apud Eusebium potuit ferre Holstenius is ipse pro Latino *Chebron*, ut docet eius citatio in notis ad v. *Νίσιβις*. At non tamen

is conatus probaretur nunc Salmasio. Et ego nesciebam urbes in fluviis conditas.

104. In v. *Φίλυρες* quid facilius est, quam dicere pro *Κράνου* legendum *Χείρωνος*? Sed quod scribendi genus potest esse maiori contemptui obnoxium, et quod ingenuus lector flocci non faciat? Sunt commodiores viae ad veras restitutiones, nec violentis egemus.

105. In v. *Χάλαιον* non satis superque est, si id ipsum quod nunc ex Palmerio profertur universum in Vossianis observationibus iam diu fuit lectum? et postea quoque ab Holstenio repetitum, qui etiam non modo illud *Τολοφωνίους* arripuit, sed ipse Ortelius quoque in v. TOLOPHON male legi hic apud Stephanum palam enunciavit, ut nihil sit, quod ideo laudari possit Bochartus.

106. In v. *Χαλάστρα* nihil potuit recenseri insulsius. Nam et Plinii et Herodoti citationes exhibet Ortelius: Exerpta vero Diodori adhibuit Holstenius, ut sic Palmerio sola restet Plutarchi diversitas, qua fruatur.

107. In v. *Χαλδαῖοι* an illam *χωχὴν* non satis sibi allusisse declaravit Pinedo? perinde ac quod sequitur de libro VI. et VIII. Thucydidis confuso idem plenissime se agnovisse ostendit ex grata professione indicii quod ab amico acceperat: idem in Holstenianis non minus aperte designatur.

108. In v. *Χαλκηδὼν* illum fluvium Chalcedona et inde appellatam esse urbem docet affatim Holstenius ex loco Eustathii Arrianum recensentis; sed et Berkelius ex loco invicto, et quem utique non potest insimulari ab Palmerio aut Bocharto mutuatus.

109. In v. *Χάραξ Ἀλεξανδρείας* an post Holstenii, immo Salmasii testationem satis amplam de Mss. codicibus adhuc pasci possumus ieiuna anonymi coniectura ista?

110. In v. *Χαρμάνδη* citationem Xenophontis observatam sibi demonstrat Ortelius. Hanc esse eam, quam ob Ezechiele appellatur *Chilman* et Graecis interpretibus *Χαρμὰν* facilius dicitur quam probatur: ut hoc sit eiusdem indolis sequenti voci *Χάρμις*, cui Phoenicia adsignatur etymologia.

111. In v. *Χειμέριον* intelligere equidem velim, cur accusetur Ortelius male confudisse huius loci vocabulum non cum Chimaera (id enim est ineptorum hominum qui aut descripserunt aut hanc editionem curarunt, nonnisi fabulosum Lyciae montem somniantium) sed cum Chimera ab Plinio illic posita, in qua certe opinione sunt complures eruditi.

112. In v. *Χηνοβοσκία* quod notetur, haesito qui ap-

pellem. Nihil enim illo membro adversativo aliud adfertur, quam quod in eo ipso loco apud Stephanum dicitur. Nam quae in v. *Χέμμις* et *Χὴν* proferuntur, attingi non merentur.

113. In v. *Χήσιον* plane id ipsum, quod de Cheseopoli additur, omnibus fuit notissimum et chartis inscriptum.

114. In v. *Χίος* nonnisi tritissimum vulgatumque adponit, quod sane facit quoque in v. sequenti *Χιτώνη*.

115. In v. *Χνᾶ* fatentur ipsi iam dicta et scripta esse, quae traduntur, sed cuius auctoritate dicant partem eius terrae fuisse Phoeniciam, viderint. Ego didici tantum *Phoenicen*.

116. In v. *Χοῤῥία* Scylacem adhibere Ortelius nequivit, caeterum testimonia Diodori et Demosthenis et ipse novit pariter ac notavit.

117. In v. *Χρυσαορὶς* illud *ἰδριὰς* nemini fuit ignotum, ut testantur relicta ab variis scripta.

118. In v. *Χρύση* quod citant, *Ὠλήμνο* id sane exstat in editione Aldi simul et Florentina haeredum Philippi Iuntae. Sed vix dixerim utrum ipsi sic invenerint in exemplari scripto quod sequebantur, an ipsorum typi fraudem admiserint. Certe et Xylander edidit aliter, et Mss. Palatini videntur consentire Xylandro, quorum alioquin varietatem notavisset Salmasius. Iam quid volunt, an una vox erit *Ὠλήμνου?* Et sensus et praecedentia patiuntur commode *Ὦ λῆμνε*. Nam quod in postrema v. *Χώρα* affertur, quum semel audierimus ab Salmasio, non egemus alio.

119. In v. *Ψηοὶ* Sempsii et Psesii aliquoties coniuncte locati; vide eos apud Ortelium et Pinedo prorsus eodem modo, ut hoc loco.

120. In v. *Ψύρα* quod de proverbio refertur, equidem nimis notum. Ut Syriacum patiemur hactenus nobis dari ut et Suidae *Ψιττάλεια;* aeque ac omnia quae afferuntur vel in *Ὠρεὸς* si adhibeatur Ortelius, vel in *Ὠρωπός*.

Habes, quae publico oblata ab tantis ingeniis, creduntur ad manus meas non pervenisse, quia non publicavi. Quae quidem ex his non potes non reperire talia, ut mecum credas ipsos sine dubio dedignaturos tam inelegantem effusionem ludicrorum, quae ignotas ob causas, ignotis in annis annotaverunt certe non nisi in privatam causam. Utique iniuriam illis, imo contumeliam a me fieri crederem, si ab eis quidquam huius generis vel exspectavissem. Non ita se praebuerunt cognoscendos illi heroes. Quanto plura, quanto maiora amplioraque in Stephano, nimium crebris sane exemplaribus iam vulgato, supererant exhaurienda, ut ipse spe-

cimen partim iam praebui, et ut ne sim gratulus, plura fortasse posthac, etiam in colloquiis nostris. Quam male ex Gallia tam densae notae invaserint Ammianum Marcellinum; quam in eis parcus ipse fuerim, dedi documentum; nec poenitet, fatuis licet aliter volentibus. Melius cum Stephano ageretur, si eadem parsimonia in eo fuissent usi; imo felicissimus, si nihil nisi Salmasianum is agnosceret. Quod quidquid sit, mihi gratulor ab Stephano datam esse quamcunque occasionem cum duobus, quos veneror praecipue et observo, ex collegio nostro musice garriendi. Vale, Vir Praestantissime, et pro tempore haec laeti animi ob visos apud te primum Bocharti labores documenta libens accipe.

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

A.

B.

D.

H.

L.

INDEX SCRIPTORUM IN FRAGMENTO STEPHANI SEGUIERIANO CITATORUM.

Ad paginas editionis Berkelianae p. 313—331. *)

*) Numeri paginarum editionis Berkelianae in editione Lipsiensi adscriptae sunt annotationibus Berkelii.

INDEX SCRIPTORUM

IN STEPHANI EPITOME MEMORATORUM.

---

*) Vide de hoc scriptore Ionsii iudicium lib. I. cap. II. p. 13. *Berkel.*

---

*) Vide Eustath. ad Homer. p. 263. *Berkel.*

**) Falsum est ipsum Carica conscripsisse. passim Carica attribuuntur Apollonio. *Berkel.*

---

*) Vide Wouw. Polymathiam p. 100. *Berkel.*

---

*) Lege Δημάρατος. *Berkel.*

---

*) Forte etiam in *᾿Αρίσβη. Berkel.*

δ'. ἰλιακῶν (leg. ἠλιακῶν) in Φύτειον.
Ister, in Κάρνη. Calatianus, librum insignem de tragoedia scripsit, Κάλατις.
Iuba, Ἰόβας, in Ἀρβάκη. *Libro I.* in Λαβίνιον.
α'. ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, in Ἀβοριγῖνες et Ὠστία.
β'. ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, in Νομαντία.
Iulianus, imperator, in Τιβεριάς.
Iustus, Tiberiopolita,*) belli iudaici scriptor, in Τιβεριάς.
Leander Nicanor, ἐν μετονομασίαις, in Ἴδη. Vide infra Nicanor.
Lepidus, in Βουθρωτός.
ἐπιτομῆς ἱστορίας sive ἱστορικῆς, α'. Τεγέα. η'. in Σκόποι.
Lini (vel Clin.) patria Apollonia Cretae, in Ἀπολλωνία.
Linus, historicus, Oechaliota, in Οἰχαλία.
Lucillus, Tarraeus, lib. de Thessalonica, in Θεσσαλονίκη. Λουκίος ibi legitur, at in Κάλαρνα et in Τάῤῥα, Λεύκιος.
Scripsit III. libros de proverbiis, de litteris, τεχνικά in Τάῤῥα.
Lupercus, in Νήρικος.
Lusius, Λούσιος (forte, Λούκιος Lucius, idem cum superiore) in Μίεζα.
Lycophron, pag. 2. 30. 56. 102. 126. 131. 133. 160. 170. 192. 198. 225. 235. 239. 259. 274. 281. 291. 302. 362. 375. 398. 423. 451. 458. 479. 480. 495. 497. 502. 506. 515. 547. 570. 598. 604. 687. 688. 692. 702. 703. 705. 711. 719. 720. 725. 732. 749. 753. 761. ἐν δεκάτῳ, in Κῦφος mendose.
Lycus, ἐν τῷ περὶ Ἀλεξάνδρου, in Σκίδρος.
Lycus, Rheginus, in Ἀβρότονον.
Lysippus, ἐν Βάκχαις, in Θεσσαλία. Male quidam codd. *Lysis.*
Marcellus, medicus, (forte Sidetes) in Ἀντίκυρα.
Marcianus, in Χαδραμωτῖται, Ναρβὼν, Πύγγις, Ἄρωμα, Νικόπολις.
ἐν τοῖς ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς διασήμους πόλεις, in Ἄμισσα.

---

*) Vide Menagium ad Laertium p. 58. et Vossium de Histor. Graecis. *Berkel.*

---

*) Salmasius ad Solin. p. 859. *Berkel.*

Ad hunc indicem supplendum profuit mihi clariss. Hudsoni industria, qui suas mihi schedas Oxonia humanissime transmisit.

---

*) Dionysius Halicarn. lib. II. refert de Zenodoto: *Ζηνόδοτος δὲ Τροιζήνιος συγγραφεὺς Ὀμβρικοῦ ἔθνους. Berkel.*

LUCAE HOLSTENII
OBSERVATIONES*
AD
INDICEM SCRIPTORUM
A STEPHANO BYZANTINO CITATORUM.

(*Ex Miscellaneis Observatt. novis Vol. II. pag.* 117—124.)

Antiochus, in Βρέττος, Σαμάρεια.] Est Antiochus Syracusanus, qui de Italia scripsit: ex quo multa Strabo, et Dionysius Halic. Lib. I. Alter, qui voce Σαμάρεια citatur, est Laodicensis vel Ascalonita.

Apollodorus, Δευτέρῳ, operis nulla mentione, in Ἀρια-νία.] Et in Ὠρῖται. Est opus περὶ γῆς.

Asclepiades, Τραγῳδουμένων βιβλία ἕξ, in Τράγιλος.] Citantur etiam ab antiquo Scholiaste Homeri MSto apud Rivardum ad Iliad. *H.*

---

*) Initio et ad calcem Codicis, e quo Holstenii notas in Steph. Byz. vulgavit Theodorus Rykius, plurima legebantur ad luculentam praefationem adornandam ab Auctore seposita; ad Scriptorum Indicem, a Xylandro concinnatum non pauca etiam erant notata. Observationes istae ineditae, (nisi quod universa, quae in Rykii praefatione ad Stephanum spectant, indidem sunt delibata) opera viri Doctissimi Franc. Galluppi descriptae, ad Clarissimum I. P. d'Orvillium, Neapoli versantem, pervenerunt. Bonarum literarum studiosus adolescens, quicum schedas istas communicavit Vir Celeberr. ex observatis ad Indicem Auctorum haec non penitus indigna iudicavit, quae in Novis Miscellaneis locum reperirent. L. S.

Asinius Quadratus, in Γηλὺς, Μεσσήνη.] Quadratus belli Parthici scriptor. Iul Capitolinus in Vero. eius scilicet belli, quod Crassus gessit, posteaque Augustus, caeterique Imperatores. Meminit eiusdem in Avidio Cassio (Vulcatius Gallicanus), unde apparet, circa Hadriani tempora vixisse

Damastes, ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν, in Ὑπερβόρειοι.] Huius nomen corruptum apud Eusebium Lib. X. Praepar. Evangel c. 8. ex Porphyrio.

Ephorus.] Εὔφορος passim scribunt MSS. Palatini, et ita aliquoties apud Eustathium observavi ex Stephano transscriptum.

Eratosthenes ἐν Ἠριγόνῳ *) in Ἄστυ.] Huius libri nomen corruptum est in libello de certamine Homeri et Hesiodi, ubi legitur Ἐρατοσθένης ἐν ἐνηπόδῳ, pro ἐν Ἠριγόνῳ.

Eudaemon, ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ in Ἄτλια.] Ex eodem opere haud dubie sunt quae in v. Καπετώλιον. item quae in v. Δασκύλιον, est enim certissima correctio Xylandri: haec

---

*) Berkelii correctio, ex MS. Stephano vere emendantis ἐν Ἠριγόνῃ, ingeniosam Holstenii coniecturam labefactat: at huiusce moduli coniecturae, licet minus firmae, quae aliis ad veritatem detegendam aditum non raro patefaciunt, sine flagitio in lucem produci queunt. Feliciores proinde in verbis ἐν * Ἐνηπόδῳ reficiendis ingenium periclitentur, nihil quicquam interim opis ab indicibus operum Eratosthenis exspectent. Quando autem *Hesiodus* Heinsii, in quo certamen Homeri et Hesiodi legere licet, prae manibus versatur, et in Procli commentario Hesiodeo locus extat, unde illorum manavit error, qui in titulis librorum celebris Grammatici colligendis operam insumserunt suam: nihil ab hoc loco alienum facturus, errorem, a multis propagatum, e medio tollam. Io. Fellus, Th. Galeus, I. A. Fabricius crediderunt, Eratosthenem scripsisse *Pastoralia*, Ποιμενικὰ, hoc minus integro Procli loco decepti ad Hesiodi Operum et Dierum vs. 488. *Μᾶζά τ' — ἀμολγαίη, ἀντὶ τοῦ κρατίστη, ἀκμαία. τὸ γὰρ ἀμολγὸν ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται. Ἐρατοσθένης ἐν ποιμενικοῖς. Καλλίστρατος δὲ τὸν τυρόν φησιν.* Eratosthenis hic memorantur ποιμενικὰ, et opportuna videbatur libro materia. Sed nemo, opinor, monitus in dubium revocabit, pro Ἐρ. ἐν ποιμενικοῖς, reponendum esse: *Ἐρατοσθένης μὲν ποιμενικὴν, Καλλίστρατος δὲ τὸν τυρόν φ.* Tzetzes ad h. l., Athenaei, III. p. 115. A. et, quae ne minimum relinquunt haesitandi locum, verba Etymologi, p. 573. v. 31. commodiori loco erunt explicanda; quando Scholiastes etiam Aristophanis ad Equites v. 959. eam in rem advocari poterit, et menda liberari. L. S.

enim omnia ex Orthographia desumpta esse locorum similitudo manifeste arguit. et Suidas illum ὀνοματικὴν Ὀρθογραφίαν scripsisse testatur.

Georgius Choeroboscus.] Exstat expositio eius in artem Grammaticam Dionysii Thracis, et in Herodiani προσῳδίαν MS. Vatic. τὸν τεχνικὸν Γεώργιον vocat Eustath. ad Iliad. *A*. p. 13. p. 45. quia idem scripserat τέχνην, sive artem Grammaticam.

Helladius, in Βηρυτός.] Forte Grammaticus ille cuius Lexicon vidit legitque Photius Cod. 145. quem Suidas sub Theodosio Iuniore vixisse testatur v. Ἑλλάδιος et λοῦτρον, qui et ipse huius Lexici meminit.

Heracleo in Βῆσσα.] Heracleo Grammaticus citatur ab Eustathio ad Iliad. *A*. p. 106. Heracleo quoque citatur Harpocrationi v. Ματρυλεῖον· nam MS. Vatic. ibi Ἡρακλέων legit, non Ἡρακλείων· et mox φασὶν, ut tam ad Heracleonem quam ad Didymum referatur.

Herodianus δ' τῆς καθόλου, in Ἄδανα.] Titulus operis erat ἡ καθ' ὅλου προσῳδία, citaturque aliquoties ab Eustathio ad Dionys. et Il. *Δ*. p. 265. Exstat epigramma Eupithii Atheniensis Lib. I. Anthol. in hoc Herodiani opus, unde apparet quale fuerit. Exstant etiam in Regia Biblioth. varia eius excerpta verius quam opuscula, περὶ τόνων καὶ χρόνων, item de Soloecismo. Scripserat autem Herodianus Romae sub Marco Imperatore duplex opus de Prosodia; auctor vitae Apollonii Dyscoli, quae Syntaxi praefigitur: ἔνθα καὶ τὴν μερικὴν προσῳδίαν καὶ τὴν Καθολικὴν συνεγράψατο. Unde apparet corruptum esse locum Suidae v. Μεμνῆτο. ubi male citatur Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ, cum legendum omnino sit *) ἐν τῇ μερικῇ. Est in MS. Vatic. 1751. Constantini Lasca-

*) Emendationis veritatem praestare nolim; vel sic tamen minime auscultandum censeo Eruditissimo Fabricio, in Bibl. Gr. Vol. VII. p. 10. ubi in vita Apollonii Dyscoli pro μερικὴν προσῳδίαν, Ὁμηρικὴν π. corrigendum esse coniectat: non quod putem, sub nomine Προσῳδίας μερικῆς opus ab Herodiano fuisse vulgatum; sed quoniam est exploratissimum, praeter τὴν Καθολικὴν προσῳδίαν, Herodianum conscripsisse Προσῳδίαν Ἰλιακὴν, Ὀδυσσειακὴν, Ἀττικήν. Itaque, nisi egregie fallor, eam Grammatices partem etiam μερικῶς *particulatim* pertractavit, atque adeo τὴν μερικὴν προσῳδίαν καὶ τὴν Καθολικὴν συνεγράψατο. Quae porro in nota Holsteniana de Constantini Lascaris Epitome

ris opusculum de verbis barytonis et circumflexis ad Ioannem Xymenem Pro-Regem Siciliae, in huius praefatione accurata exstat narratio de Herodiano Grammatico, eiusque opere, quod περὶ τόνων (quam τὴν μεγάλην προσῳδίαν vocat) in libris XX. ad Antoninum Pium scripsit, βίβλον πολύστιχον, ἣν μετὰ ταῦτα Θεοδόσιος ἐπιτεμὼν, τόν τε ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, τό τε μῆκος ἐφύλαξε, διὰ τὸ μὴ οἷόν τε βραχίστην ἐπιτομὴν τὴν βίβλον δέξασθαι, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς ὀνομαστικῆς τόνῳ πολυποικιλωτάτῳ ὄντι. Addit se Libri XVI. Epitomen hoc suo opusculo exhibere. In eodem Codice habetur Georgii Choerobosci expositio in Herodiani hanc Prosodiam, ubi similis narratio de eius genere et vita.

Irenaeus Εἰρηναῖος, in *Καπετώλιον.*] Hic est Minucius Pacatus, de quo Suidas v. *Πάκατος* et v. *Εἰρηναῖος*. Scripsit in Apollonium, *) et citatur ab Apollonii *Scholiaste p.* 63. et p. 73.

Iustus belli Iudaici scriptor, in *Τιβεριάς.*] Tiberiensis. meminit Laërtius in vita Socratis. Vide Photii Biblioth. et Collect. Olymp. ad Olymp. 219.

Leander Nicanor, in *Ἴδη.*] Sunt duo diversi Auctores. Vide Scholiast. Apollonii ad Lib. 2. v. 708. et Etymol. in *Ἦλις*.

Lucillus Tarraeus.] MSS. Palatini semper legunt: *Λούκιος ὁ Θαῤῥαῖος.*

Metrodorus in *Ὕπανις.*] Lege *Ἡρόδοτος.* Putabat librarius *Μρ͞οδωρος.*

Naucrates Homeri interpres in *Ἐρυθρά.*] Hunc puto laudari ab Eustathio ad Iliad. *Σ.* p. 1155. ubi Sophistam cognominat.

---

leguntur, pleraque, nec tamen omnia, in opere laborioso, eo, quo dicebam, volumine pag. 40. praecepit Cl. Fabricius. L. S.

*) Non solum ex primo horum locorum, quod Kustero ad Suidam in vs. *Εἰρηναῖος*, videbatur, et Fabricio B. G. Lib. IV. c. 34. §. 4. verum etiam ex altero Schol. Apollonii ad Lib. II. vs. 127. loco liquet, Apollonium ab Irenaeo Scholiis fuisse illustratum; namque ibi Irenaeus, qui vocem *καμφαλόωντες* temere contrectaverat, reprehenditur a Schol. et iure merito; cum V. *καμφαλᾶν* ab Anacreonte et Hipponacte fuerit usurpatum, et in alterutro ab Hesychio lectitatum; ubi enim vulgatur: *Ἐκαμφάδησεν, ἐθαύμασε, περιεβλέψατο·* emendari debet: *Ἐκαμφάλησεν·* Suidae locum in

Orus ἐθνικῶν ά, in Νικίου κώμη.] Suidas sic operis titulum ponit, ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον. Orionis ἐθνικὰ saepe citat Etymol. unde apparet, nostrum hunc Stephanum illum transscripsisse.

Parthenius Phocaënsis.] Parthenius Φωκαεὺς Homeromastix fuit, ut indicat vetus hoc epigramma non editum*) in Bibliotheca Barberina:

Εὐρυκίου
εἰς Παρθένιον τὸν Φωκαέα
τὸν εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
Τοῦ μυσαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου.
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κεῖνα
Φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ᾽ ἀγορεῦσαι
Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ βάτον Ἰλιάδα.
Τοίγαρ ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμμέσον ἧκται
Κωκυτοῦ κλοιῷ λαιμὸν ὑπαγχόμενος.

Pausanias ἐν τῷ περὶ Ἀντιοχείας in Σελευκόβηλος.] Hic est Pausanias Damascenus**) quem Constantinus Imperator laudat Lib. I. Θεμ. idemque Pausanias ὁ σοφώτατος χρονογράφος vocatur in Chronico Alexandr. p. 94. ex quo loco apparet auctorem illum Syriae Antiquitates scripsisse.

Ptolemaeus, in Βρεττία, Ἐρυσίχη.] Hic Ptolemaeus alius est a nobili illo Geographo: videtur esse Ascalonites Grammaticus, de quo Suidas, et noster v. Ἀσκαλὼν, et citatur ab ipso Herodiano in excerptis περὶ προσῳδιῶν, quae MSS. habui ex Regia Bibliotheca: Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνί-

---

Πάκατος, qui prava interpunctione laborat, ut alia multa, recte cepit Wolfius. L. S.

*) Elegans Erycii (ita vocat K.) epigramma a Kustero ad Suidam T. III. p. 52. fuit vulgatum. Is in secundo disticho recte corrigit κεῖτος, et in tertio πάτον pro βάτον. in ultimo edidit ἧπται pro ἧκται quod manifeste mendosum correxisse videtur Holstenius γρ. ἧσται nisi tamen id ipsum fuerit in MS. voci superscriptum. In versu quarto vocabulum φλέγματα frustra viro docto fuit de menda suspectum. Vid. Etymolog. in v. Graviter dictum: ἐνεμεῖν φλέγματα Πιερίδεσσιν, *atram bilem emovere in Pieridas.* L. S.

**) Cum prius ea ad hunc locum notasset Holstenius, quae vulgavit Rykius p. 287. b. sententia mutata, ea, quae hic damus, postea scripsisse videtur. L. S.

της φησὶν, ὥστε κέρδικος καὶ φοίνικος γενικὴ μέση συστέλλεται, πεισθεὶς Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ τοῖς οὕτω χρησαμένοις ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον.

Technicus — Vid. Apollonius.] Τεχνικὸς quoque apud Graecos vocatur Herodianus Grammaticus Apollonii huius Dyscoli filius, quem τεχνογράφον vocat Suidas v. Ἀπολλώνιος, ita enim ex Choerobosco docet Eustath. ad Iliad. Θ. p. 368. Dionysius quoque Thrax vulgo Technicus appellabatur: ita etiam Georgius Choeroboscus dictus. Vide supra ad v. Georgius. immo ipse Choeroboscus in expositione Dionysii Thracis Cap. de Prosodia omnes artis Grammaticae Scriptores communi nomine vocat Τεχνικούς.

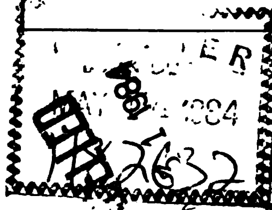
Tryphon.] Tryphonis Grammatici errorem in Patronymicorum formatione sugillat nescio quis antiquus Commentator Dionysii Thracis.

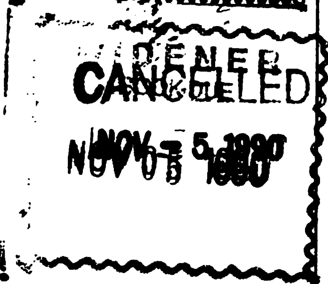
In Epigramma illud Erycii pauca haec annotare placet. v. 2. μιαρογλώσσου. haec est lectio Palatini Codicis: sic tamen ut superscriptum sit μυσαρο. quod minus probem ob sequens μυσαρῶν. vs. 3. κεῖνα pace doctorum virorum retinuerim: *illa, nota illa et detestabilia*. Anthol. L. III. pag. 212.

Ὦ δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῖ σοι ἐκεῖνα
Σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι;

Κεῖνος languet. vs. 7. ζόφεον. μέλαν, σκοτεινόν. Hesych. idem Δνοφέῃ. σκοτεινῇ. ubi male vir doctus in Miscellaneorum Vol. III. p. 328. corrigit δνοφερῇ, quasi respiceretur ad Odyss. *N.* 269. vulgatam utroque loco lectionem auctoritas Phavorini firmat: et multo magis Nicandri, qui Alexiph. vs. 498. dixit ζοφέῃ νύξ. ab Scholiasta exponitur ibi ζοφώδης. sic φλογερὸς et φλόγεος. non ausim tamen hic rescribere ζοφέαισιν. quum omnia apographa stent ab contraria lectione. ita a ψόγος apud Hesychium ψογερὸς et ψόγιος occurrunt. Etiam ἧπται in Codice Palatino: tamen, ut εὐστόχως coniecit vir doctus, qui selegit hasce Holstenii notulas, pro varia lectione ἧσται sive ἧται adscriptum in libri ora. ἀπαγχόμενος rectius in Codice Palatino, et omnibus meis apographis. I. P. D.

3 2044 013 015 912

CANCELLED

